

Βιτονάδε. μέμψιν ἔχει.
 Βιτράνος. πεπαλαιωμένος.
 Βολω. θέλω.
 Βολούντας. ἡ θέλησις, ἡ βούλησις.
 Βόνα. υπάρχοντα.
 Βοναγράφια. χάριτι καλῇ.
 Βοναγράτια. ἀνευ μέμψεως καὶ αἰτίας εὐλόγου.
 Βοναφίδε. καλῇ πίστει.
 Βοναφίδει. καλῇ πίστει.
 Βοναφίδες. ἡ καλὴ πίστις.
 Βονήρ βήρ ἀρβητρίτη. ἀγαθοῦ ἀνδρὸς δοκιμασία.
 Βονιτάριος. φυσικὸς δεσπότης.
 Βονίτρος. φυσικὸς δεσπότης.
 Βονόρουμ ἔμπωρ. τῶν πραγμάτων ἀγοραστής.
 Βονόρομ ποσσεσφόρις. ἡγουν ἀγαθῶν διακάτοχον.
 Βουκελλάριος. ὁ ἀποστελλόμενος καὶ φῶν τινά.
 Βουκελλάριος. ὁ παραμένων στρατιώτης.
 Βουκελλάριοι. οἱ στρατιῶται οἱ παραμένοντες.
 Βουλομπτάρια. ἡγουν τὰ πρὸς τέρψιν.
 Βουλουντάριος. θεληματικός.
 Βραβεῖον. ἐπινίκιος ἀμοιβή, δόξα. λέγεται καὶ τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον.
 Βρεβεῖον. ἡ καταγραφὴ.
 Βρεβίοις. χαρτώοις.
 Βρέβιον. ἡ ἐπιτομή.
 Βρεβίτα. ἡ συντομία.
 Βρέβος. τὸ βραχὺ καὶ τὸ ὀλίγον.

Γ.

Γαζοφυλάκιον. θησαυροφύλακιον.
 Γάιον. ὄνομα ὄρους ὑψηλοῦ.
 Γάϊτον. χαριστήριον ἔγγραφον.
 Γαμαντίβων. ἀργῶν.
 Γάμος ἐστίν, ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνάφεια, καὶ συγκλήρωσις πάσης ζωῆς, θεῖον τε καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου κοινωνία.
 Γενεράλλιον. γενικὸν πᾶγμα.
 Γερέρε. ἡγουν ὡς δεσπότης ἐνεργεῖν.
 Γεριτενεῖν. διοικεῖν.
 Γερετεύσασα. γηράσασα.
 Γεστόριον. πεπραγμένον πρᾶγμα.
 Γεστόρουμ. πεπραγμένον.
 Γέστουμ. πρᾶγμα.
 Γνώσιν νοεῖν δυνάμεθα καὶ τὴν διάγνωσιν καὶ τὴν δικαιοδοσίαν.
 τῇ τοῦ Γονέως προσηγορίᾳ, πάντες καὶ ἄρρενες καὶ θήλειαι ἀνιόντες δηλοῦνται.
 Γραδίσους. βαθμὸς συγγενείας.
 Γραζία. εὐχαριστία χάριτος.
 Γρατία. εὐχαριστία χάριτος.
 Γρατούϊον. κατὰ χάριν δωρεάν.
 Γρατούϊον. χαριστήριον.
 τῷ ὀνόματι τῆς Γυναικὸς, καὶ ἡ ἐφηβος παρθένος δηλοῦται.

Βιτονάδε] Meurs. in Gloss. v. ἄβειν et Βίτιον, reponit Βίτιον ἄβει, recte.
 Βονήρ βήρ ἀρβητρίτη] Proponere voluit formulam boni viri arbitrio, sive, arbitratiu.
 Βονίτρος] Rectum est quod præcessit Βονιτάριος, et sic corrigat Meurs. in Gloss.
 Βουκελλάριος. ὁ παραμένων στρατιώτης] Buccellarii dicuntur stationarii milites: ex nomine autem Bucca, quod est panis, vocantur Buccellarii, panem alicuius edentes in hoc, ut morentur apud eum. lib. I. x. Basil. tit. 18. Græca verba hactenus inedita hæc sunt desumpta ex charissimorum Puteanorum Cod. Βουκελλάριοι λέγονται οἱ παραμένοντες στρατιῶται. ἐκ δὲ τοῦ Βούκκα ὀνόματος ὁ ἐστὶν ὁ ἔρτος ἐκλήθησαν Βουκελλάριοι, οἱ τὸν ἔρτον τινὸς ἐσθλόντες ἐπ' αὐτῷ τούτῳ τῷ παραμένειν αὐτῷ. Hinc veteribus Glossis, Adsecla, Buccellarius. De buccellariis plura discite a doctiss. Cujacio lib. II. Feudor. tit. 7. et Rigaltio in Lexico Ἑλληνικοβαρβάρφ. LABB.
 Βουλομπτάρια] Pro Βολουπτάρια.
 χαρτώοις] χαρτίοις. *
 Βρέβιτα] Βρεβίτας. *

Γ.

Γαμαντίβων] Βακαντίβων (*) Sic quoque Du Cangius in Gloss. v. Βακαντίβος.
 Γερέρε. ἡγουν ὡς δεσπότης ἐνεργεῖν] Verbum γερέρε non includit id, quod est in expositione, nisi addas pro herede, ut respiciantur verba §. ult. Inst. de hered. qualitat. et different.
 πεπραγμένον] πεπραγμένον. CUP.

Δ.

Δάβεις. δώσεις.
 Δάβις. δώσεις.
 Δαμνατίον. Ζημία.
 Δαμνατίων. καταδικαστική.
 Δαμνατίων. καταδίκη.
 Δαμνατίον. Ζημίαν.
 Δάμνη ἰνφέκτη. ἡγουν ἡ περὶ ἐπηρητημένης ἡτοι μελλούσης Ζημίας. καὶ ἐστὶν αὕτη ἐπερώτησις πραιτωρία οὐσα ἐνοχῆς τῆς βέρβης, καὶ ἐστὶ προσωπική καὶ διαβαίνει κατὰ κληρονόμους καὶ εἰς κληρονόμους. κινεῖται δὲ, ἡνίκα ἡ τοῦ γείτονος οἰκία διὰ τὴν προσοῦσαν αὐτῇ σαθρότητα πῶσιν ἀπειλεῖ, εἰ μὴ βουληθῇ ὁ γείτων ποιήσασθαι ταύτης φροντίδα μηδὲ ἐπερωτηθῆναι, ὥς εἰ συμβῇ ἐκ τῆς τοιαύτης καταπτώσεως βλαβῆναι με, ὅτι θεραπεύει με τὴν ἐντεῦθεν Ζημίαν, πέμπομαι ἐπὶ νομῆς τῆς σαθρᾶς οἰκίας. τοῦτο οὖν δεδοικὼς ὁ γείτων ὁ τῆς σαθρᾶς οἰκίας δεσπότης ἐπερωτᾶται ταύτην μοι τὴν ἐπερώτησιν. εἴπερ οὖν ὁ γείτων μὴ βούλεται ἐπερωτηθῆναι, πέμπομαι εἰς νομὴν, ἐφ' ᾧ ἀνορθῶσαι τὴν οἰκίαν, καὶ εἰ μὲν ἐντὸς μηνῶν δ. λάβω τὰς δαπάνας παρὰ τοῦ γείτονος, ἐξίσταμαι τῆς νομῆς· εἰ δ' οὖν, δεσπότης γίνομαι τῆς ἐτέρου νομῆς.
 Δαμνῖνιουρία. Ζημία ἡ ἀδίκως γινομένη.
 Δάμνι ἰνφέκτι. ἀγωγή Ζημίας μελλούσης.
 Δαμνιφεκτὴ. Ζημία ἀτελής.
 Δαμνιφεκτίν. ἐπιζήμιος.
 Δάν ὄνομα μεγάλης ἀρχῆς κατὰ Πέρσας. οὕτως εὔρον ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τῆς ἀγίας Σιρῆν.
 Δανειστής ἐστίν, ὁ ἐξ οἴασσιν αἰτίας χρεώμενος.
 Δάρε. τὸ ποιῆσαι δεσπότην.
 Δάρι. δίδοσθαι.
 Δᾶσα διάλυσις, ἡ δοθῆναι τίποτε Ζητεῖ τῷ διαλυσαμένῳ, ἡ παρασχεθῆναι τίποτε παρ' αὐτον, ἡ ἐπαγγελθῆναι τίποτε αὐτῷ. καὶ εἰ μὴδὲν τούτων γένηται, οὐκ ἐστὶ διάλυσις.
 Δαταρεμδομιοναβιτόρουμ. δεκτὴν πρᾶξιν δεσπότην οἰκείου, ἡγουν εἰ ὁ ἐπίτροπός τι ποιήσει ὡς δεσπότης, ἵνα στέργῃ τοῦτο ὁ πομπιλλος.
 Δάτιο. χειρός.
 Δάτιον. χειρός.
 Δατόν. σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καιροῦ ὅτε τις πόλεως, ἢ ἐκ τίνος τρόπου ἀποσταλῇ.
 Δαφάλσεις. περὶ φασγῶν.
 Δεαρβόρομ φρούκτα κασάρομ. ἡγουν δένδρων κλοπιμαίως ἢ λάβρυ τμηθέντων.
 Δεβιαρμάτα. ἡγουν βία ἐνοπλος.
 Δεβητόρα. χρεωφειλέτης.
 Δεβητόρα. χρεωφειλέτην.
 Δεβίκορος. ἀγοραστοῦ.
 Δεβίτωρ. ὁ χρεώστης.
 Δεγαριῶναι. λεγάτα.
 Δεδιτικίους. ἐκδεδομένους.
 Δεδιτισία. ἐκδεδομένα.

βαθμός] βαθμοῖς. *
 Γρατούϊον] Pro Γρατούϊτον, vel Γρατούτον, quod sequitur.

Δ.

Δαμνατίον] Δαμνατίω. *
 ἐπηρητημένης] Lego, ἐπηρητημένης.
 κληρονόμους] κληρονόμων. (*) Hoc præferrem: sed tamen vulgatum extat quoque in fragmento de ead. re ap. Bransonium in v. Damnum infectum.
 θεραπεύει με] Theophilus §. 2. Inst. de division. stipulation. habet θεραπεύσει μοι, quod rectius.
 εἰ δ' οὖν] Scribe εἰ δ' οὐ.
 Δαμνιφεκτὴ] Et in hac et in seq. gl., res ipsa est (perlo); an vero scriptura mala tota sit a librariis, an ab ipsis Auctoribus, licet dubitare.
 χρεώμενος] In Basilicis l. II. D. de Verb. signif. unde hæc hausta sunt, scriptum est χρεωστούμενος, rectius.
 Δᾶσα διάλυσις, κ. τ. λ.] Lege Πᾶσα διάλυσις κ. τ. λ. LABB.
 Sic quoque est in Basilicis in l. 38. C. de Transactionibus, unde hæc sunt petita, et sensus hoc exigit.
 Δαταρεμδομιοναβιτόρουμ] Πάταμ. (*) Rectum est Παταμνιδομιοναβιτόρουμ.
 χειρός] Sic mox iterum. Du Cangius v. Δάτιο utrobique ponit χρέος.
 Δαφάλσεις] Leg. Δέφαλσις, ut infra. LABB. vel Δεφάλσις cum Meursio v. Φάλσον.
 φρούκτα] φούρτιμ. CUP.
 κασάρομ] Lego καεσάρομ.
 Δεγαριῶναι] Λεγατιῶνα. CUP.
 Δεδιτικίους] Leg. Δεδιτικίους. LABB.

Δεδιτισίους. ἐκδεδομένους.

Δεδόλω. περί δόλου.

Δεδόλω μάλω. ἡγουν περί δόλου κακοῦ.

Δεδόλω μάλω. αὕτη ἐστὶν ἀγωγή περί δόλου κακοῦ ἐπινοηθεῖσα παρὰ τοῦ πραιτώρος διὰ τοὺς ποικίλους καὶ κακοὺς ἀνθρώπους, ἵνα μήτε οὗτοι κερδαίνωσιν ἐκ τῆς οἰκείας κακίας, μήτε οἱ ἀπαιτούμενοι βλάπτονται ἐκ τῆς οἰκείας ἀπλότητος. Οὕτως δὲ τὸν δόλον ὀρίσατο λαβείων. ἐστὶ δὲ πρῶτος δόλος κακοποιήσις λαθραία ἐν προσποιήσει τῶν βελτιόνων τὸ πλεσίον προσφερομένη. δεύτερος δόλος ἐστὶ πᾶσα κακουργία καὶ ἀπάτη καὶ μηχανὴ πρὸς περιγραφὴν ἐτέρου γινόμενη. ἐστὶ δὲ σοβσιάρια καὶ ἐντὸς δύο ἐνιαυτῶν συναπτῶν καὶ ἀρχεται πληροῦται.

Δεδότης. ἡ περί προικὸς ἀγωγή.

ἡ Δεδότης ἐστὶ περί προικὸς ἀγωγή δυσὶ μεριζομένη ταῖς ἀγωγαῖς. καὶ ἡ μὲν ἀπαιτοῦσα ταύτην ἐξ ἀρχῆς ἐξισιπουλάτου ἐλέγετο, καὶ ἐκ τῆς καθόλου ἐπερωτήσεως κατὰγεται, καὶ στρίκτα ἦν. ὁμοίως δὲ τῇ βέρβη ἦν. ἡ δὲ τὴν ἀνάληψιν ταύτης ποιουμένη, ῥεουζόρια ἐλέγετο, ὅτι περ καὶ ἐκ τῆς γυναικὸς ἐκινεῖτο ἐπιζητούσης ἀναλαβεῖσθαι τὴν ἰδίαν προῖκα. χρή δὲ εἰδέναι τὸν τῆς νομικῆς ἐξιχνιαστὴν, ὅτι περ τοῦ γάμου λυομένου καὶ τῆς προικὸς ἀναδιδομένης τῇ γυναικί, εἰ μὲν αὐτὰ τὰ πράγματα ἀναδίδονται τῆς ῥεουζορίας ἐστὶν ἡ ἰσχύς. εἰ δ' ἄλλα ἀντ' ἄλλων, ἡ καὶ τιμήματα, τῆς ἐξισιπουλίτου. ἐπειδὴ τὰ λόγῳ προικὸς διδόμενα ἢ ἐν διατιμήσει δίδονται, ἢ ἀδιατίμητα, εἴτε κινήτῳ εἰσιν εἴτε ἀκίνητα.

Δεδίκτης, οὐ κεσωρία. περί διαδοχῆς κληρονόμων.

Δεῖνίβους βοκάνδο. ἐνὸς κάλεσμα.

Δεῖνοφικίωσσο. μέμφει τῆς διαθήκης.

Δεῖνοφικίωσσο. τὸ μὴ πρεπόντως γινόμενον.

Δεῖρεμ βέρσα. περί τῶν δαπανηθέντων πραγμάτων.

Δεκανοί. οἱ συναγόμενοι.

Δεκανοί. κολογεάτοι, συνημμένοι.

Δεκανοί. ἀρχὴ δέκα ὀνομάτων, συνηγμένοι.

Δεκατετήριον. τελωνεῖον.

Δέκεμ περσῶναε. δέκα προσώπων.

Δεκεπερσῶναε λέγονται δέκα πρόσωπα προτιμώμενα, οἷον πάππος, μάμμη, ἀδελφὴ, καὶ τὰ ὅμοια.

Δεκένερε. προθεωρῆσαι.

Δεκερένε. προσθεωρῆσαι.

Δεκεσιόν. διάταξις, ψήφος.

Δεκόκτωρ. χρεοκόπος, ἡγουν ὁ χρεωστῶν τινὶ, καὶ διὰ τίνος μηχανῆς παρασκευάσας ἐκκοπῆναι τὸ χρέος καὶ μὴ καταβληθῆναι τῷ δανειστῇ.

Δέκρετον. δόγμα, ἡ ψήφος.

Δέκρετον. ψήφισμα, ἀπόφασις βασιλική.

Δέκρετον. ἀπόφασις βασιλέως καὶ ἀρχοντος.

Δεκρέτου. ψήφου βουλῆς.

Δελεγατίων. ἡ ἐκ προσώπου εἰς πρόσωπον μετατιθεῖσα τὸ χρέος.

Δελεγατίωνα. λεγάτα.

Δελιβέρων. τῶν ἀπορούντων ἢ σκεπτομένων.

Δελιβέρις ἐκσηβένδης, ἐδοντένδης. ἥτοι περί παιδὸς ὑπε-

ζουσίου παρισταμένου καὶ ἐλκομένου.

Δελικτίκιον. ἁμαρτία.

Δέλικτον. ἁμάρτημα.

Δεμονστρατίον. δῆλωσις.

Δεμόρτουμ ἱμφερένδι ἐθσεπομάκρουμ ἐδισηκάνδη. ἡγουν ὑπὲρ τῶν κωλυομένων θάπτειν ἐν ᾧ τόπῳ ἔχουσι δίκαιον.

Δενανδιανίβο. περί ἐκποιήσεως.

Δενομφικέσως. τὸ μὴ πρεπόντως γινόμενον.

Δεπεκουλάτος. ὁ νοσφισμός.

Δεπεκουλάτος. ὁ καταδικασθεὶς θανάτῳ. τοῦτο τὸ ἐγκλημα ἄχρι πέντε ἐνιαυτῶν ἀρχεται καὶ πληροῦται, οὐκ ἔτι πλέον.

ὁ Δεπεκουλάτης, ἥτοι ὁ περί νοσφισμού ἐστὶν Ἰούλιος νόμος κινούμενος παρὰ πάντων. Κινεῖται δὲ κατὰ τοῦ ἱερὰ ἢ ῥελιγίωσα χρήματα ὑφελομένου ἢ τὸ δωρηθὲν τῷ Θεῷ, καὶ κατὰ τοῦ κλέπτοντος πολιτικὰ χρήματα, ἢ τρέψαντος εἰς ἰδίας χρείας, καὶ κατὰ τοῦ πτύχα χαλκοῦν νόμον ἔχοντος. ἡ κῆνσον ἢ ἑτερόν τι ἀφελόντος, ἢ τι τῶν ἐν αὐτῷ μεταποιήσαντος, ἢ κατὰ τοῦ ἐν δημοσίων χάρτη ἀπαλείψαντος, ἢ ἡ χαράξαντος, καὶ κατὰ ἐξωτικῶν ὑφελομένων δημόσια ἢ ἱερὰ χρήματα, καὶ κατὰ τοῦ ἐαυτὸν δανειστῆν τοῦ φύσκου πλασσαμένου, κᾶν ἰδιωτικὰ ἔλαβε, καὶ κατὰ τῶν δημοσίων πικτὰς δεδωκότων εὐχέρειαν κατανοηθῆναι ἢ καὶ μεταγραφῆναι παρακέλευσιν τῶν ἐφεστῶτων αὐταῖς, καὶ κατὰ τοῦ δημόσια χρήματα εἰς τινα χρεῖαν λαβόντος καὶ μὴ δαπανήσαντος, καὶ τὴν μονίταν ἐργαζομένου. εἰ ἔξωθεν ἐαυτοῖς ποιήσουσι νόμους ἢ τοὺς γενομένους ἀποκλέψουσιν οὐ δοκοῦσιν ὅθεν μονίταν ποιεῖν. ἐστὶ δὲ ἡ ποινὴ τοῦ νόμου τούτου πυρὸς καὶ ὕδατος ἀπαγόρευσις, καὶ ἐναλλαγὴ τῆς προτέρας καταστάσεως, καὶ ἀπώλεια τῆς οὐσίας. σβέννυνται δὲ μετὰ πέντε ἔτη. ἀρμόζει δὲ καὶ μετὰ κληρονόμων· περί γὰρ χρημάτων ἀφαιρεθέντων ἐστὶν ἡ ζήτησις ἐν αὐτῷ. κινεῖται δὲ καὶ κατὰ τοῦ τρυποῦντος τεῖχος, καὶ κατὰ τοῦ ὑφελομένου τι ἐξ αὐτοῦ, καὶ τοῦ τὴν ἀπὸ τῶν πολεμίων ληφθεῖσαν αἰχμαλωσίαν ὑφελομένου, ὃς κατέχεται εἰς τὸ τετραπλοῦν, καὶ κατὰ τοῦ κλέψαντος ἄργυρον ἢ χρυσὸν ἀπὸ βασιλικῶν μετάλλων, ὃς καὶ μεταλλίζεται ἢ ἐξορίζεται πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ προσώπου. καὶ ὁ ἀπὸ μετάλλων παρανόμως χρυσὸν ἐσχηκῶς καὶ χωνεύων καταδικάζεται εἰς τὸ τετραπλοῦν, ὁ δὲ τὸ κλοπὴν ὑποδεξάμενος εἰς τὸ διπλοῦν.

Δεπεκτάλιος. ἡγουν κλέπτης.

Δεπορτατευθήσεται. ἐξορισθήσεται.

Δεπορτάτης. ὁ διηνεκῶς ἐξόριστος.

Δεπορτατίων. ἀπένεξις, ἐξορία.

Δεπορτατίων. ἐξορία.

Δεπορτατίωνος. περιωρισμένος.

Δεπορτάτος. ὁ ἐν νήσῳ περικεκλεισμένος.

Δεπορτάτος. ἐξόριστος.

Δεπόσιον. τὸ ἐν παραθήκῃ κρατούμενον.

Δεποσιτάριος. καθαιρέτης.

Δεποσιτάριος. καθαιρητής.

Δεποσίτη. φυλακτική.

Δενομφικέσως] Debuit scribi Δεῖνοφικίωσῶ, ut in superioribus legitur; at an non ab ipso Auctore aliquid hic peccatum sit, dubitem.

πτύχα χαλκοῦν] Basilica in l. 8. pr. D. ad leg. Jul. peculatus habent χαλκὴν πτύχα, et mox ἔχονσαν, et αὐτῇ rectius.

ἐχοντος] Mallem ἔχοντα.

δημοσίου] Basilica δημοσίῳ in l. 9. §. 3. D. d. t.

παρακέλευσιν] Distingue ita παρὰ κελυσιν: et sic excusum est in Basilicis in d. l. §. 5.

καὶ τὴν μονίταν κ. τ. λ.] Hæc est species criminis peculatus, diversa a præcedente, quæ erat residui, l. 4. §. 3. junct. l. 6. §. 1. D. d. t. Ante ei vero comma posui pro puncto.

οὐ δοκοῦσιν ὅθεν μονίταν ποιεῖν] Lege, οὐ δοκοῦσι νόθην μονίταν ποιεῖν, et sic Basilica in d. l. §. 1.

μεταλλίζεται] Lege μετ., cum Meursio in Gloss. h. v.

Δεπεκτάλιος] Scr. Δερεκτάριος: sic derectarii in libro Florentino dicuntur l. 7. D. de extraordinar. criminib. de quibus plura notavi ad Paul. Sentent. lib. v. tit. 4. §. 8.

Δεπορτατίωνος] Pro Δεπορτάτος.

Δεπόσιον. τὸ ἐν παραθήκῃ κρατ.] Leg. Δεπόσιον. τὸ ἐν παραθήκῃ κρατ. Depositi actio παραθήκη Græce dicitur, ut in Græco tractatu de Actionibus inedito notatum bis verbis, Δεποσίτης ἀγωγή λέγεται Ἑλληνικῶς παραθήκη, ἥτις οφείλει γενέσθαι ἐνώπιον μαρτύρων πέντε· ὁ γὰρ ἀρνούμενος αὐτήν, εἰς τὸ διπλάσιον στρέφει αὐτήν· αὕτη οὐκ οφείλει μακρύνεσθαι πλέον τῶν τριῶν χρόνων· καὶ πᾶσα δίκη χρηματικὴ ἐννόμως κινουμένη, οὐκ οφείλει μακρύνεσθαι πλέον τῶν τριῶν χρόνων. LABB.

βλάπτονται] Lege βλάπτωνται.

τὸ πλεσίον] Scribe τῷ πλεσίον.

σοβσιάρια] Corrige σουβσιδάρια, cum Bosqneto ad Psell. Synops. v. 530.

ἐξισιπουλάτου] Pro ἐξισιπουλάτου: ceterum an sint vera, quæ hic legimus, id non excutio.

Δεδίκτης, οὐ κεσωρία] Leg. Δεδίκτης σουκεσωρία, et sic Meurs. Gloss. v. Σουκεσσάριος.

Δεῖνίβους] Reponendum Δεῖνιούς.

Δεῖρεμ βέρσα] Pro Δεῖνρεμ βέρσο.

Δεκεπερσῶναε] Rectum est quod præcessit, Δέκεμ περσῶναε. spectant hæc ad §. 2. Inst. de bonor. possessionib.

Δεκένερε] Δεκένερε. CUP. Idem vitium in gl. seq. προθεωρησῆσαι] Malim προθεωρῆσαι, quod præcessit: quamvis auoquin, quod ad rem ipsam, is, qui decernit, jam ante debuerit rem examinasse et προθεωρῆσαι.

Δεκεσιόν] Δεκεσιόν. CUP. Sed Meurs. in Gloss. exp. De- ciso, quasi legisset Δεκισιόν.

ἐδοντένδης] Verum est ἐν δοκένδης: titulus est Pandectarum de iuberis exhibendis item ducendis.

Δελικτίκιον] Mox rectius Δέλικτον.

Δεμόρτεμ ἱμφερένδι κ. τ. λ.] Rectum est Δεμορτοῦμ ἱμφερένδῳ ἐτ σεπουλχρῳ αεδιφικάνδῳ: est titulus ultimus lib. xi. D.

Δενανδιανίβο· περί ἐκποιήσεως] Verbum valde corruptum: debet enim esse De alienatione, ut patet ex interpretatione. Sic solent Græci Latina efferre depravate: quod etiam in Suida observavit doctiss. Cujac. lib. 16. Obs. cap. 39. LABB.

ἡ Δεποσίτης ἐστὶν ἀγωγή περὶ παρακαταθήκης, οὕσα τῆς ῥέμ ἐνοχῆς, ἥγουσ τῆς ἐν πράγμασιν. ἀπαιτεῖ δὲ δόλον καὶ λάταν κοῦλπαν, ἥγουν ἀμέλειαν καὶ ῥαθυμίαν καὶ τόκους ἡμικατοστιάτους ἀπὸ ὑπερθέσεως καὶ συγχρήσεως, τοῖς τυχηροῖς οὐχ ὑποβάλλει εἰ μὴ συμφωνηθῇ τοῦτο. ἔστι δὲ ἀτιμοτοποιὸς καὶ περπέτουα ἥγουν διηνεκής. δίδεται δὲ κληρονόμοις καὶ κατὰ κληρονόμων. κινεῖται δὲ αὕτη, καὶ σουκουασεστράριος ἥγουν μεσιτικῶς, καὶ κατὰ τῶν λαβόντων τὴν μέση χειρὶ, καὶ ὁμολογησάντων ἐν τόπῳ παριστᾶν τὸ πρᾶγμα.

Δεπόσιτον. παρακαταθήκη.

Δεπόσιτος. παραθήκη.

Δερέβους. περὶ πράγματος.

Δερεκτά ἐστίν. ὀρθή ἐστίν.

Δερποτατεύεται. ἐξορίζεται.

Δερποτατεύεσθαι. ἐξορίζεσθαι.

Δερποτατευθέντι. ἀπενεχθέντι.

Δερποτατιόν. ἀπένεξις, ἐξορία.

Δερποτάτος. ὁ διηνεκῶς ἐξορίστος.

Δεσιγνατεύεσθαι. ἀποδεύεσθαι.

Δεσικαρίων. περὶ φονέων.

Δεσμὰ λέγονται καὶ τὰ ἰδιωτικὰ, καὶ τὰ δημόσια. φυλακὴ δὲ μόνον ἡ δημοσία.

Δεσταμέντο μιλήτους. περὶ διαθήκης στρατιωτῶν.

Δεστιματία. ἡ διατετιμημένη.

τῇ τῆς Δετίγνου προσηγορίᾳ πᾶσα ὕλη σημαίνεται, δι' ὧν οἰκοδομεῖν οἶον τε χώρα, καὶ ταύτῃ τῇ ἀγωγῇ ὅτε ἀλλοτρίαι ὕλαι βληθῶσιν εἰς οἰκοδομήν. οὔτε γὰρ ἀφαιρῶνται, οὔτε ἐκδικοῦνται. ὁ γὰρ δυοδεκάδελτος ταύτην ἐπενόησε τὴν ἀγωγὴν εἰς τὸ ἀπαιτεῖσθαι τὸ διπλοῦν τοῦ τιμήματος, καὶ μὴ ἀναγκάζεσθαι τὸν κτίσαντα καταλῦσαι τὸν οἶκον. τῆς αὐτῆς γὰρ προνομίας ἡξίωσεν ὁ δυοδεκάδελτος τὰς οἰκίας, καὶ οὔτε τὴν ἀδεξιβένδουμ χώραν δέδωκεν, οὔτε τῇ ἱρέμ, ἐφ' ὅσον συνέστηκεν ἡ οἰκία. εἰ δὲ συμβῇ τὸ οἶκον καταπεσεῖν ἐκ τίνος αἰτίας, τότε ὁ τῆς ὕλης δεσπότης εἰ μὲν ἔφθασε λαβεῖν τὸ διπλοῦν τίμημα διὰ τῆς Δετίγνου δύναται κινεῖν καὶ ἱνέμ καὶ ἀδεξιβένδουμ καὶ τὰς ὕλας ἐκδικεῖν εἰ καὶ πρότερον ἐκώλυτο εἰ μήπου ἐν εἰδήσει τοῦ εἶναι ἀλλοτρίαν ὁ ταύτην ἐμβαλὼν τοῖς οἰκήμασιν ἐνέβαλεν. οὕτω γὰρ καὶ Παῦλος ἐν τῷ α. περὶ δυσασποσπάστων βιβλίῳ αὐτοῦ ἐδίδαξε. Περπέτουα δὲ ἐστίν. κᾶν γὰρ ὁ οἶκος διὰ τοῦ χρόνου γένηται τοῦ κτίσαντος. θετέον γὰρ καὶ τὸ ἔδαφος ἀλλοτρίον. ὅμως τὰ καθ' ἕκαστον χαλικώματα διὰ χρήσεως οὐ δεσπόζονται. εἰς τὸ διηνεκὲς γὰρ περὶ τούτων κινεῖ ὁ δεσπότης· ὁ γὰρ νεμόμενος τὸν οἶκον καὶ τὰς ὕλας ἐνέμετο, τούτεστι τὸ καθ' ἕκαστον τῶν χαλικωμάτων. οὐδεὶς γὰρ ἕτερος νεμόμενος ἕτερον δύναται οὐσουκαπιτεῦναι, ὥς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν ιε. τιτλ. α. κεφ. ιε. καὶ βιβλ. τῶν Διγέστων ε. τιτλ. α. κεφ. κα. καὶ τῶν Ἰνστιτούτων βιβλ. β. τιτλ. α. κεφ. ε.

ὁ Δεφάλσης, οὗτός ἐστιν νόμος Κορνήλιος τῇ συγκλήτῳ

δεδοκιμασμένος. Πούβλικος μέντοι καὶ τεσταμεντῆριος καλεῖται. κινεῖται δὲ κατὰ τοῦ πλαστόν τι γράψαντος ἢ σφραγίσαντος ἢ ἀναγνώσαντος, ἢ ἑτέρου ἀποβαλόντος ταῦτα ποιεῖν. σβέννυται δὲ τῇ εἰκοσαετίᾳ, οὐ κινεῖται δὲ παρὰ γυναικὸς ἀλλὰ κατὰ γυναικὸς. μάλιστα δὲ, περὶ ὑποβολιμαίου οὐ πουβλίκως μὲν, ἀλλὰ παρὰ μόνων τῶν γονέων· καὶ οὐδὲ ἐκβάλλεται χρονίᾳ περιγραφῇ, ἀλλ' οὐδὲ διαφερόμεθα ἐπὶ τοῦτο εἴτε περίεστιν ἢ λεγομένη ὑποβολὴ εἴτε ἐτελεύτησεν.

Δεφάλσις. περὶ φάλσων.

Δεφάλσον. ψεῦδος.

Δεφενδεύεται. ἐξκουσεύεται, ἐκδικεῖται.

Δεφένσφορες. ἐκδικοί.

Δεφένσφωρ. ὁ ἐκδικητής.

Δεφένσφωρ. ἐκδικος.

Δεφένσφωρες. οἱ μετὰ τοὺς κουργῶρας ἥτοι προμάχουσι ἀκολουθοῦντες πρὸς ἐκδίκησιν αὐτῶν.

Δηλατίον. ὑπέρθεσις. οἱ δούλοι δηλατορεύοντες τοὺς δεσπότης οὐκ ἀκούονται, ἀλλὰ καὶ τιμωρῶνται, ὁμοίως καὶ οἱ ἀπελεύθεροι.

Δηλατίων. ὑπέρθεσις.

Δηλάτορες. οἱ κατήγοροι.

Δηλάτωρ. ὁ κατήγορος.

Δηλατωρία. αἱ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου φόρου ἀποδείξεις, αἱ εἰσαγγελίαι.

Δηλέκτωρ. κατήγορος.

Δημόσιον λέγεται τὸ κοινόν, ἢ βασιλικόν. δημόσια γὰρ τὰ τοῦ δήμου, καὶ δημόσιος ἀρπαγὴ ἢ παρὰ τοῦ δήμου.

Δὴν προαδιδίωσος. μήτε ἐνπροαποτροπῇ.

Διάβολος. συκοφάντης.

Διαθήκη ἐστίν, δικαία βούλησις ὧν τις ἐθέλει μετὰ θάνατον αὐτοῦ γενέσθαι.

Διαθήκη ῥωμαϊκῶς ὀνομάζεται σταμέντον.

Διαθήκη διχῶς ἐκφωνεῖται· ἢ μὲν ἐπὶ θησκόκτων διατάξεως καὶ ἐνταλμάτων χαρακτήρα φέρουσα, θάτερα δὲ συνθήκων ἐπὶ διαλλαγῇ πολεμίων συνωμοσίαν ἔχουσα.

Διαίσιον καὶ Διαζύγιον διαφέρει. διαίσιον μὲν μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γαμετῆς γίνεσθαι λέγεται. διαζύγιον δὲ καὶ μνηστῇ πέμπεσθαι δοκεῖ, ὅπερ καὶ εἰς πρόσωπον τῆς γαμετῆς οὐκ αἰείθως πίπτει.

Διακατοχή. κληρονομία.

Διακατοχὴ λέγεται ἡ κληρονομία.

Διαλαλία. πρόσταξις.

τὴ διαφέρει Διάλυσις συγχωρήσεως. ὁ μὲν διαλυσάμενος, ὥσαιε ἐπὶ πράγματος ἀμφιβόλου καὶ δίκης ἀδήλου καὶ ἀπληρώτου διαλύεται· ὁ δὲ συγχωρῶν, κατὰ δωρεὰν πρᾶγμα δῆλον καὶ ἀναμφίβολον συγχωρεῖ.

Διαμαρτύρασθαι ἐστίν, τὸ παραγγεῖλαι τῷ ἀπολιμπανμένῳ, καὶ τὸ ἐπὶ μαρτύρων παραγγεῖλαι.

τὴ διαφέρει τὸ Διαστίζειν, τοῦ Γινώσκειν δικαίωμα. τὸ μὲν Γινώσκειν λέγεται ἀναγινώσκειν καὶ καταγινώσκειν. τὸ δὲ Διαστίζειν τὸ ἀντεξετάζειν τὰς λήψεις καὶ τὰς δόσεις.

Διβινιτάτον. τὸ θεῖον.

pressos.

πούβλικος μέντοι καὶ τεσταμεντῆριος καλεῖται] Distinguo pūblicos mēntoi, καὶ τεστ. καλ. Lex est quidem publica, sive publici iudicii, et vocatur testamentaria, uti ap. Paul. Sentent. lib. v. tit. 25.

ἑτέρου ἀποβαλόντος ταῦτα ποιεῖν] Corrigo, ἕτερον ὑποβ. τ. π., qui alium subiecit, ut hæc faceret.

ὑποβολή] Pro ἡ ὑποβαλοῦσα, quæ partum subdidisse contenditur l. 19. §. 1. D. de leg. Cornel. de fals.

Δεφάλσον] Debit scribi φάλσον.

οἱ δούλοι δηλατορεύοντες κ. τ. λ.] Priora pertinent ad dilationem, hæc ad delationem et l. 2. §. 6. de jur. fisci.

Δηλέκτωρ] Pro Δελάτωρ.

Δὴν προαδιδίωσος] Monstruosum hoc. Viderint alii, an non librarius audiverit dictari, Τέμπορε ἀδιδίωσος, idque tam inepte descripserit: sed et sic interpr. est inconueniens.

σταμέντον] Pro τεσταμέντον.

αἰείθως] Basilica in l. 101. §. 1. D. de Verb. signif. unde hæc habent originem, exhibent eūthōs, rectius: in ipsa lege est absurde.

ὁ μὲν διαλυσάμενος] In nonnullis hic discessum est a Basilicis in l. 1. D. de transact. lib. xi. t. 2. at hæc similia sunt verbis Harmenopuli Promptuar. lib. i. tit. 10. n. 14.

τὴ διαφέρει Διάλ. Συγχωρήσεως] Lego, τί διαφ. Διάλ. Συγχωρ. modum interrogationis. Similia occurrunt hac ipsa pignina et seq. p. 1790. 1816. b. bis.

ἀντεξετάζειν] Respondet hoc verbo conferre, quod reperitur in l. 56. pr. D. de Verb. signif. idque præfero verbo εξετάζειν, quod exstat in Basilicis.

τῆς ῥέμ] Imo τῆς ῥέ, uti recte emendat Bosquetus ad Psell. Synops. v. 527.

καὶ σουκουασεστράριος ἥγουν μεσιτικῶς] Bosquetus d. loc. κατὰ σεκουεστραρίων ἥγουν μεσιτῶν.

Δερποτατεύεται] Hic quater erratur transpositione τοῦ ρ a fine syllabæ secundæ ad finem primæ.

μόνον] In Basilicis in l. 224. D. de Verb. signif. unde hæc hausta sunt, est μόνον.

Δεσταμέντο] Scribe, Δετεσταμέντο.

Δεστιματία] Lege Ἀεστιμάτια, nempe res, vel dos.

δι' ὧν οἰκοδομεῖν οἶον τε χώρα, καὶ ταύτῃ κ. τ. λ.] Malim δι' ὧν οἰκοδομεῖν οἶον τε, καὶ χώρα ταύτῃ κ. τ. λ.

οὔτε τὴν ἀδεξ.] Lege οὔτε τῇ ἀδεξ.

ἱρέμ] Pro ἱνέμ.

εἰ μὲν ἔφθασε] Imo, εἰ μὴ ἔφθ. : id evincit §. 29. Inst. de rer. divis.

ὁ γὰρ νεμόμενος τὸν οἶκον καὶ τὰς ὕλας ἐνέμετο] Contrarium verum est, et tam præcedentia, quam sequentia docent, eum, qui totas ædes possidet, non etiam singula tigna possidere, add. l. 30. pr. D. de acquirend. vel amittend. possession. l. 23. pr. et §. 2. D. de usurpationib. et usucapionib. l. 23. §. ult. D. de rei vindication. adeoque interponenda negatio; et leg. ὁ γὰρ νεμόμενος τὸν οἶκον οὐ καὶ τὰς ὕλας ἐνέμετο.

ἕτερος νεμόμενος κ. τ. λ.] Lege, ἕτερον νεμ. ἕτερον κ. τ. λ. sensus enim est, quod nemo, rem alteram possidens, alteram possit usucapere. Idem error hæret in Scholiis Basilicæ ad l. 23. §. ult. D. de rei vindication. lib. xv. tit. 1. n. 24. unde constat, numeros seqq. non omnes esse bene ex-

Εἶδνα λέγονται, τὰ διδόμενα δῶρα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένη.
 διαφέρει Εἰκονικὴ λήψις καὶ ἀθώωσις τῆς καταβολῆς καὶ ἀποχῆς. καθὰ ἡ μὲν ἀθώωσις τῆς καταβολῆς καὶ ἀποχῆς καὶ μηδενὸς καταβαλλομένου λύει τὴν ἐνοχλήν. ἡ δὲ ἀποχὴ οὐκ ἄλλως εἰ μὴ καταβληθῶσι τὰ νομίσματα. γίνονται δὲ οὕτως, ὅτε ὁ ἐπερωτώμενος παρὰ τινος εἰ ὁμολογεῖς χρεωστεῖν κατάθου καὶ εἶπει ὁμολογῶ, τοῦτο ἔστιν ἐπερώτησις καὶ λύεται δι' ἀκεπιλατζίονος, ἡγουν εἰκονικῆς λήψεως. σὺ γὰρ ἐπερωτηθεὶς ἀντεπερώτησας οὕτως, ὅπερ σοι ὁμολόγησα χρεωστεῖν ἔχεις λαβὼν, καὶ τοῦτο ἔστιν εἰκονικὴ λήψις καὶ ἀθώωσις. ὅταν δὲ παρὰ τινος δανεισάμενος εἴπῃς ἔλαβον παρὰ σὺν τόδε, οὐκ ἐπερώτησίς ἐστιν, ἀλλὰ δάνειον καὶ πραγματικὴ λήψις, καὶ λύεται διὰ σολβιτίονος, ἡγουν πραγματικῆς καταβολῆς ἥτινι ἐπέχεται ἀποχὴ, τοῦτε ἀποδὶ διαλαμβάνουσα ὅτι τὸ χρεωστοῦμενον ἀπέχῳ ἀντὶ τοῦ ἀπέλαβον αὐτὸ καὶ ἔχω.
 Εἰκονικὴ πρᾶσις ἐστίν, ἡ ἐσχηματισμένη καὶ οὐκ ἀληθῶς γινομένη.
 Εκαπλόρατοι. πρεσβεῖς, ἀποκρισιάριοι, καὶ ἐκπλοράτορες.
 Εκδοῦναι ἐστὶ, τὸ ὑπαγορεῦσαι, ἢ ἐν χάρῃ δοῦναι, ἢ κομίσαι τὴν πυκτὴν.
 Εκκλητον. ἐπὶ τὴν σύνδοδον παραίτησιν.
 Εκπελάτωρ. πᾶς ὁ αὐτοκράτωρ διοικεῖν λαχὼν τὸν πολέμεον.
 Εκπλοάτωρες. κατὰσκοποι.
 Εκπρονατωρίων. ἐκ μαρτύρων.
 Εκσκετάριοι. ὑποδέχεται τοῦ σίτου.
 Εκκουσατίωνες. παραιτήσεις.
 Εκστιπουλάτο. ἡ εἰς τὸ ἀφανὲς πρᾶγμα τὸ εἰς ἐπερώτησιν τεθὲν ἀπαίτησις.
 Εκστράνως δωρουμένω. τὸ ἔξω Ῥωμαίων.
 Εκστραορδινεύεται. σφραγίζεται.
 Εκστραορδινεύεται. φραγγελίζεται.
 Εκστραορδίνως. ἔξω τεταγμένου.
 Ελευθερία ἐστίν, εὐχέρεια φυσικὴ ἐκάστω συγχωροῦσα πρᾶττειν ἢ βούλεται, εἰ μὴ νόμος ἢ βία κωλύει.
 Ελευθερία ἐστὶ πρᾶγμα ἀδιατίμητον.
 Εμαγκιπατίονος. αὐτεξουσιότητος.
 Εμαγκίπατος. αὐτεξούσιος.
 Εμαρφροδίτης. ὁ ἔχων ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς φύσιν.
 Εμάτος. τὰ ἀτυχήματα.
 Εμμακιπατίον. ἐλεύθερος.
 Εμμακιπατίων. ἐλεύθερος.
 Εμμακιπάτους. αὐτεξουσίου.
 Εμπετρατευθεῖσα. ἡ μετ' ἐξουσίας ἄρχοντος ἐπιτραπεῖσα.
 Εμπτίονες. ἀγορασίαι.
 Εμπτίων. ἀγορασία.
 Εμπταενβενδίτα ἐνερεδιτάτης. πρᾶσις καὶ ἀγορασία τῆς κληρονομίας.
 Εμπτίον. ἀγορασία.
 Εμπτίονες. ἀγορασίαι.
 Εμπτορ. ἀγοραστής.
 Εμπτωρ. ὁ ἀγοραστής.
 Εναχθῇ. διατιμηθῇ.
 Ενδοντον. ἀποτέλεσμα.
 Ενέχυρον κυρίως λέγεται τὸ κινήτον, διὰ τὸ ἐν τῇ χειρὶ

ἦδη. Interpretatio verborum præcedentium desideratur.

E.

ἥτινι ἐπέχεται ἀποχὴ] Corrigo, ἥτινι ἔπεται ἀποχὴ. τοῦτε ἀπὸδι διαλαμβ.] An τοῦτο αὐτὸ διαλαμβ.
 'Εκαπλόρατοι] Meurs. in Gloss. reponit 'Εκπλοράτοι.
 'Εκπελάτωρ] Du Cangius in Gloss. mallet 'Ἱμπεράτωρ. πολέμεον] Lege, πόλεμον.
 'Εκπλοάτορες] Lege 'Εκπλοράτορες, vel 'Εκσπλ.
 'Εκπρονατωρίων] Pro 'Εκπροβατωρίων, mutato β in ν, quod factum est alibi.
 'Εκσκετάριοι] Meurs. in Gloss. mallet Δεξιτάριοι, Du Cang. in Gloss. ἐκσκεπτάριοι, exceptores.
 'Εκστράνως δωρουμένω] Nullus in his sensus; scriptum fuit aliquid tale, extra nostrum imperium, vel extra nostrum orbem, aut aliud simile, quod ex ore forte dictantis perpetram scriptum est.
 σφραγίζεται] Du Cang. in Gloss. legit φραγγελίζεται in h. v. atque ita in gl. seq. et in v. 'Εκστραορδινεύεται.
 'Εμαρφροδίτης] Lego 'Ερμαφρ.
 'Εμμακιπατίων. ἐλεύθερος] Meurs. in Gloss. scribit 'Εμαγκιπα-

δίδοσθαι τῷ δανειστῇ. διαφέρει δὲ τῆς ὑποθήκης, ὅτι ἡ ὑποθήκη ἐστὶ τὸ παρακείμενον μὲν τῷ νρεώστῃ ὑποθέμενον δὲ τῷ δανειστῇ εἰς γραμματεῖον ἔνεκεν τῆς τοῦ χρέους ἱκανώσεως.

Εν κωδικέλλοις. ἐν χάρταις.

Ενμαγκηπάτων. ἰδιοκτητῶν.

Εμαγκιπατίων. αὐτεξουσιότητι, ἰδιοκτητῶν.

Ενοβάτευσεν. ἀνεκαίνησεν, ἀνεψηλάφησεν.

Ενοβάτευσεν. μετεκαίνισεν, ἢ μετέθηκεν.

Ενστασίς ἐστιν, ὁ φύσει πρῶτος βαθὸς τοῦ κληρονόμου.

Εν τῇ πουπιλαρίᾳ. ἐν τῇ ἀνηλικιότητι.

Εν τῇ πριγκίπα. ἐν τῇ ἀρχῇ.

Εντολεύς ἐστιν ὁ ξένον ὑπόθεσιν ἀναλαμβάνοντος καὶ κρινόμενος.

Εξάκτωρ. ἀπαιτητής.

Εξάστα. ἡγουν εἰς πρᾶξιν.

Εξβενδίτα. ἡ ἐκ τοῦ πράτου κινουμένη εἰς τὸ λαβεῖν τὴν ἀργύρια.

Εξβένδουμ. τῆς ἀποκρυβῆς.

Εξβένδουμ. καταγραφῆς.

Εξεβενδίτου. ἐκ τοῦ πεπραγμένου.

Εξεκέτουρ. ἐκβιβαστής.

Εξέκκίτο. στρατός.

Εξεκούτωρ. ἐκβιβαστής.

Εξεδρατεύσας. καὶ μὴ κληρονόμον ποιήσας.

Εξέμπτην. ἡγουν τὴν περὶ ἐκμισθώσεως, ἢ τὴν περὶ ἀγορᾶς.

Εξέμπτο. ἡ τοῦ ἀγοραστοῦ ἀπαιτοῦσα τὸ πραθὲν πρᾶγμα.

ἡ 'Εξέμπτος καὶ ἡ ἐξβένδιτος ἀγωγή, ἥτοι ἡ περὶ πράσεως καὶ ἀγορᾶς κατὰγεται ἀπὸ κονδράκτου ἐκ τῆς κονσένσου, ἡγουν ἐκ συναλλαγμάτων τῶν ἐκ συνέσεως. οὔτε γὰρ γραφὴ ὡς ἐπὶ τῆς λίττερς, οὔτε παρουσία ὡς ἐπὶ τῆς βέρβης, ἀλλ' οὔτε δίδοσθαι τι ἐπάναγκες ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἰνρέμ, ἀλλ' ἀρκεῖ μόνον τοῦ συναινέσαι. 'Ἐστι δὲ ἡ ἐξέμπτος καὶ ἐξβένδιτος ἰουριςγεντία, τουτέστι τοῦ ἐθνικοῦ νόμου· παρὰ πᾶσι γὰρ ἔθνεσι πολιτεύεται. τῆς δὲ πράσεως καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀρχὴ ἡ περμουτατίων ἡγουν ἡ καταλλαγή. πάλαι γὰρ οὐκ ἐπίστατο νόμους ἢ χρῆσις ὥσπερ νῦν, οὐδὲ ἕτεροι μὲν τὸ πιπρασκόμενον, ἕτεροι δὲ λόγῳ τιμήματος παρεχόμενον ἐνομιζέτο, ἀλλ' ὁ καθεὶς τὸ παρ' ἑαυτῷ δίδους περιττὸν ἐλάμβανε τὸ χρήσιμον. νῦν δὲ ἀργυρίων ἐπινοηθέντων ἡ πρᾶσις γέγονε· χωρὶς γὰρ ἀργυρίου οὐ συνίσταται, καὶ βοναφίδη ἐστὶν ἡ τοιαύτη καὶ τὸν δόλον ἀποστρέφεται. καὶ βενδίτωρ μὲν λέγεται ὁ πρᾶστης, καὶ κινεῖ τὴν ἐξέμπτου καὶ ἀπαιτεῖ τὸ πραθὲν ὥσπερ κακεῖνος τὸ τίμημα. 'Ἐστι δ' ὅτε καὶ συμπίπτουσιν ἡ ἐξέμπτου καὶ ἡ ἐξβενδίτου, καὶ κεχρημεθα ἀναμῖξ τῇ ὀνομασίᾳ τῆς πράσεως καὶ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ δίκαιον τῆς μισθώσεως καὶ τῆς ἐκμισθώσεως.

Εξέμπτο. ἡ τοῦ ἀγοραστοῦ ἀπαιτοῦσα τὸ πραθὲν πρᾶγμα.

Εξέμπτου καὶ ἐξεβενδίτου. ἡγουν ἡ πρᾶσις καὶ ἡ ἀγορασία.

Εξέμπτο. ἀγωγή τῆς ἀφέσεως.

Εξέμπτων. ἀφαιρετικόν.

Εξέμπτων. ἀφαιρετικῶν.

Εξεπέδιτα. τὰ δημωφελῆ κατασκευάσματα.

τίων. ἐλευθερότης.

'Εμμακιπάτους] Pro 'Εμαγκιπάτους.

'Εμπταενβενδίτα ἐνερεδιτάτης] Pro 'Εμπταενβενδίτα ἐρέδιτας.

'Ενστασίς ἐστίν, ὁ φ. πρῶτος βαθός] Lego βαθμός. LABB.

'Εν τῇ πριγκίπα] Pro 'Εν τῷ πριγκίπῳ.

'Εξάστα. ἡγουν εἰς πρᾶξιν] Lege εἰς πρᾶσιν. Ex hasta. LABB.

'Εξβενδίτα] Pro 'Εξβένδιτο, sc. actio.

'Εξβένδουμ] Pro 'Αδεξιβένδουμ: quod dein repetitur.

πεπραγμένου] Lego πεπραγμένου.

'Εξεκέτουρ] Pro 'Εξεκούτωρ, quod et sequitur.

'Εξέκκίτο. στρατός] Lego 'Εξέκκίτος. LABB.

'Εξεδρατεύσας] Pro 'Εξεδρατεύσας: et sic corrigit Meurs. in Gloss.

ἡ 'Εξέμπτος] In interpretatione b.v. pro ἐκ συνέσεως ieg. ἐκ συναινέσεως. LABB. Adde Theophil. tit. Inst. de consensu obligatione.

ἰνρέμ] Theoph. l. c. habet βῆ, rectius.

μόνον τοῦ συναινέσαι] Lego, μ. τὸ συν.

ἕτερος μὲν τὸ πιπρασκόμενον, ἕτερος δὲ κ. τ. λ.] Lego, ἕτερον μὲν τὸ πιπρ., ἕτερον δὲ κ. τ. λ. sunt autem hæc ex l. i. pr. et §. 1. D. contrahend. emptio.

'Εξέμπτων] Pro 'Εξέμπτων.

'Εξεπέδιτα] Scr. 'Εξπέδιτα. Simile vitium in gl. seq.

Ἐπεδιδόν ἐστιν, ἔνθα διάγει τὸ στρατόπεδον, ἢ ἐν δη-
μωφελεί κατασκευάσματι.
Ἐξερεδάδον. ἄκληρον.
Ἐξερεδάτευσεν. ἄκληρον ἐποίησεν.
Ἐξερεδατζίωνος. ἄκληρος ἔστω.
Ἐπὶ τῆς ἐξερεδατζίωνος. ἐπὶ τῶν ἀκλήρων γινομένων.
Ἐξερεδάτος. ἀπόκληρος.
Ἐξερκίτωρ. ὁ κύριος τῆς νηὸς.
Ἐξερκίτωρ. ὁ ναύκληρος.
Ἐξερκιτορία. ἢ κατὰ τοῦ ἐξερκίτορος ἀγωγή.
Ἐξερκιτορία. ἢ κατὰ τοῦ προβαλλομένου κατὰ τῆς κατὰ
θάλασσαν ἐμπορίας.
ἢ Ἐξερκιτορία ἀγωγή, ἡ γουν ἢ κατὰ τοῦ προεστῶτος τῆς
νεὸς ἐστὶ πραιτωρία καὶ περπετούα· εἰ γὰρ ἦν πολι-
τικὴ οὐκ ἂν ἑτέρου συναλλάσσοντος ἑτέρον ἐνοχον
ἐποίη. ἀρμόζει δὲ κατὰ τοῦ προβαλλομένου τινὰ ἐπὶ
τῆς κατὰ θάλασσαν ἐμπορίας· κατέχεται γὰρ ὁ προ-
στησάμενος ἐφ' οἷς συνήλλαξεν ὁ προσταθεὶς, ὁποῖας
ἂν εἴη φύσεως ἢ ηλικίας. ὁ γὰρ συναλλάττων τρόπον
τινὰ πρὸς τὸν προστησάμενον δοκεῖ συναλλάττειν,
καὶ τὴν αὐτοῦ μεταδίδκει πίστιν διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ
γενομένην κέλευσιν. ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ
πλοῦς κατεπεύγων, οὐκ ἔα τὸν ἐπιβάτην περιεργά-
σασθαι ἀκριβέστερον τὰ περὶ τοῦ μαγίστρου ἴσως μὲν
δὴ ἑτέρου πλοίου ὄντος καὶ τοῦ ἐπιβάτου τοῦ ἐπιθυ-
μοῦντος πλεῦσαι. διὰ ταῦτα οὖν τὴν περίστασιν δέ-
δωκεν ὁ πραιτωρ τὴν ἐξερκιτορίαν κατὰ τοῦ προστη-
σαμένου εἰς ὁλόκληρον. διὰ τοῦδε ὀνόμασθαι ἐξε-
ρκιτορία, ἐπειδὴ ἐξερκίτωρ λέγεται οὗτος πρὸς ὃν ὁ
καθημερινὸς πόρος τῆς νηὸς ἀνατρέχει. πρὸς ναύκλη-
ρον δὲ ἦτοι πιστικὸν ὁπότεν τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ
πλοίου ἐπιτελείται. ἀπὸ μόνων δὲ τῶν συναλλάγμά-
των τῇ προστάσει τοῦ πιστικῷ ἐνέχεται ὁ ναύκληρος.
δύναται δὲ ὁ συναλλάξας καὶ τὸν κονδικτικὸν κινεῖν.
δοκεῖ δὲ ὁ προιστῶν πᾶσαν παραγγελίαν ποιεῖσθαι
ὥστε ἀδεῶς συναλλάττει τῷ προστάντι ὑπεξουσίῳ.
αὕτη δὲ ἡ ἀγωγή διηκεῖς ἐστίν, ὅθεν ἐνάγεται ὁ
προστησάμενος καὶ μετὰ ἐνιαυτὸν, κἂν τὸ δεπεκουλίω
οὐκ ἐνήγεται. ἢ δὲ ἰμφάκτουμ ἦτοι ἢ ἀπαιτούσα τὸ
πρᾶγμα, ἐδόθη παρὰ τῷ πραιτωρὶ ἐν τῇ ἐξερκιτορίᾳ,
ἥτις οὔτε ἐκ συναλλαγμάτων κατὰγεται, οὔτε ἐξ
ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὡσανεὶ ἀμαρτημάτων, ὡς
ἰστικουτα δ. τίτλ. ε. αὕτη δὲ ἡ ἀγωγή τοῖς μὲν
κληρονόμοις τοῦ ἀδικηθέντος δοθήσεται. κατὰ δὲ κλη-
ρονόμων τοῦ ἐξερκιτῶρος οὐχ ἀρμόζει. ὁ γὰρ ἐξερκί-
τωρ ὑπὲρ τῶν συναλλαγμάτων τοῦ προσταθέντος, οὐ
κατέχεται τῇ ἐξερκιτορίᾳ· ἀπὸ δὲ τῆς τῶν ἐργατῶν,
ἥτοι μισθωτῶν κακουργίας δι' ὧν ἡ ναὺς ἔπλει, κατέ-
χεται τῇ ἰμφάκτουμ ἐν τῇ ἐξερκιτορίᾳ· μία μὲν κατὰ
τῶν ἰδικῶς ἐπαγγεिलाμένων τὴν τῶν φόρτων παρα-
φυλακίαν· ἑτέρα δὲ, κατὰ τῶν ὑποδεξαμένων μόνον,
οὐ μὴν ῥητῶς ἐπαγγεिलाμένων παραφυλάττειν. Δια-
φορὰ δὲ τῶν δύο τούτων τὰ ἀποτελέσματος καὶ τὰ
ἐπιτίμια· εἰ μὲν γὰρ ἐπηγγεिलाτο ὁ ἐξερκίτωρ κἂν ἐν
τῷ αἰγιαλῷ ἀπώλλοιτο τὰ φόρτια, ὅμως ἐνάγεται τῇ
πραιτωρίᾳ ἰμφάκτουμ εἰς διπλάσιον. εἰ δὲ μὴ ἐπηγ-
γεिलाτο ἐνέχεται, εἰ ἐντὸς τοῦ πλοίου γέγονεν ἡ ζη-
μία· εἰ δὲ ἐκτὸς οὐκ ἐνέχεται. καὶ ὅτι ἡ μὲν πρώτη
ἐξερκιτορία κατὰ κληρονόμων κινεῖται, ἢ δὲ ἄλλη οὐ
κατὰ κληρονόμων. καὶ αὗται μὲν αἱ ἰμφακτοὶ κινού-
νται κλοπῆς ἢ ζημίας ἐπὶ τοῖς φορτίοις γενομένης, καὶ

ἐνοχοποιοῦσι τὸν ἐξερκίτωρα ἀπὸ τῆς τῶν ἐργατῶν
κακουργίας. ἢ δὲ ἐξερκιτορία κινεῖται κατ' αὐτῶν ὑπὲρ
ῶν συνήλλαξεν ὁ προσταθεὶς παρ' αὐτοῦ.
Ἐξερκίτωρ λέγεται κυρίως τῆς νηὸς ὁ ναύκληρος, ἡ γουν
ὁ πιστικὸς πρὸς ὃν ὁ καθημερινὸς πόρος τῆς νηὸς ἀνα-
τρέχει, καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν τῶν πλοίου ἐπιτραπείς.
Ἐξερεσταμένην. ἢ ἐκ τῆς διαθήκης βοήθεια.
Ἐξεσταμέντο. ἀπὸ διαθήκης ἀγωγή.
ἢ Ἐξεσταμέντο ἀγωγή, οὐδεμίας ἐστὶν ἐνοχή· καὶ γὰρ
οὔτε κυρίως ἐστὶ τοῦ κονδράκτου, ἡ γουν ἐκ συναλλα-
γμάτων, οὔτε πάλιν ἀπὸ δελίκτου ἔχει τὴν ὑπόστασιν,
ἥτοι ἐξ ἀμαρτήματος. ἐστὶ δὲ περσοναλία ἀπὸ τῶν
Διγέστων· ἀπὸ δὲ τῆς α. διατάξεως τοῦ μγ. τίτλ. τοῦ
ς. βιβλ. τοῦ κώδικος καὶ ἰνρὲμ ἀπαιτούσα πάντα τὰ
ἐκ διαθήκης χρεωστούμενα εἴτε λεγάτα, ἢ φειδικόμι-
σον, ἢ καὶ ἐλευθερίαν.
Ἐξεστρά. ἐξω.
Ἐξεστραορίνεμ. ἡ γουν ἐξω νόμου.
Ἐξιντεντίονος. ἡ γουν ἐξ ἀγωγῆς μόνης συγκείμενος.
Ἐξιούρε κουριτίουμ. δεσπότης ἐννομος ἐκ τοῦ νόμου τῶν
κριτῶν, ἥτοι Ῥωμαίων.
Ἐξκουβίτορες. τῶν παρεξόδων τοῦ παλατίου ὑπάρχοντες
φύλακες.
Ἐξκουσατεύει. παραιτεῖται.
Ἐξκουσάτος. παρητημένος.
Ἐξκουσάτος. παρατετηρημένος.
Ἐξλέγε κονδικτικίου. ἡ γουν τοῦ ἐκ νόμου ἀπαιτισμοῦ.
Ἐξλιβρισαντικοῖς. ἐκ βιβλίων ἀρχαίων.
Ἐξνερεδάτος. ἀπόκληρος.
Ἐξνιβιτόρια. παραστατικά.
Ἐξνιβιτόριον. ἡ γουν παραστατικόν.
Ἐξομνικάωσιν. ἡ γουν ἐκ πάσης αἰτίας.
Ἐξομνιοβλιγάτζιονε. ἡ γουν ἐκ πάσης ἐνοχῆς.
Ἐξόπερις. ἐξ ὑπηρεσίας.
Ἐξεπεδίτοις. ἐξοδος στρατιωτικῆ.
Ἐξεδίδον. ἔνθα διάγει τὸ στρατόπεδον.
Ἐξπλοράτοις. πρεσβεῖς ἀποκρισιάριοι καὶ ἐκπλοράτορες.
Ἐξπλοτῆρες. κατάσκοποι.
Ἐξπροφεσίονος. ἐξ ὁμολογίας.
Ἐξπρόνσις μίτζει τοῦ ἰσλίπτερης. ἡ γουν ἐκ τῆς συνθήκης
οφείλω τῶν οἰκείων γραμμάτων.
Ἐξρεμέα. ἐκ τῶν ἐμῶν πραγμάτων.
Ἐξσπιλάταε. ἡ γουν περὶ κλοπῆς κληρονομαιῶν.
Ἐξεσταμέντο. ἐκ διαθήκης ἀγωγή.
Ἐξεσταμέντο. ἢ ἀπαιτούσα τὰ ἐκ διαθήκης χρεωστού-
μενα.
Ἐξστιπουλάτη. ἢ περὶ ἐπερωτήσεως, καὶ συμφώνων, καὶ
ἀποκρίσεως.
Ἐξστιπουλατίων ἐστὶ τῆς βέρβης ἀγωγή, καὶ συνίσταται
ἐξ ἐπερωτήσεως καὶ συμφώνου ἀποκρίσεως. ἐπερωτῶ-
μεν δὲ ἢ δοθῆναι τι, ἢ γίνεσθαι· ὀνόμασται δὲ ἐν-
τεῦθεν στιπουλατίων. ἐπερωτῶμεν δὲ καθαρῶς, καὶ
ὑπὸ ἡμέραν, καὶ ὑπὸ αἰρέσεως. καὶ καθαρῶς μὲν, ὅταν
εὐθέως ἔχη τικτομένην τὴν ἀπαίτησιν. ὑπὸ ἡμέραν
δὲ, ἥνικα χρόνος τρέχει ἢ προστεθῇ τῇ ἐπερωτήσῃ,
καθ' ὃν καταβληθήσεται τὸ ἐκ τῆς ἐπερωτήσεως· ὅ-
περ εὐθέως μὲν ἐποφείλεται, ἀπαιτεῖσθαι δὲ πρὸ τῆς
ἡμέρας οὐ δύναται. ὑπὸ αἵρεσιν δὲ, ὅπταν εἰς θάτε-
ρον ἀναφέρεται ἢ ἐνοχή, ὡς ὅταν εἴπω, ἐὰν ὑπατος
πέτρος γέννηται ἢ μὴ γέννηται· ὁ δὲ ὑπὸ αἵρεσιν ἐρω-
τήσας ἐλπίδι ἔχει ὅτι πάντα ἐποφληθήσεται, καὶ δύ-

ἑτέρον ἐνοχον ἐποίη] Malim ἔτ. ἐν. ἐποίει.
καὶ τοῦ ἐπιβάτου τοῦ ἐπιθυμοῦντος] Male repetitur illud τοῦ :
lego, καὶ τοῦ ἐπιβ. ἐπιθ.
διὰ τοῦδε ὀνομάσθαι ἐξερκιτορία] Mallem διὰ τοῦτο ὀνομάζεσθαι
(vel ὀνομάσθαι) ἐξερκιτορία.
τὸ δεπεκουλίω] Lego τῇ δὲ πεκουλίῳ, sc. ἀγωγή, aut delendum τό.
οὐ κατέχεται τῇ ἐξερκιτορίᾳ] Delenda negatio, aut enunciatio
erit falsa.
εἰς διπλάσιον] Imo hæc actio de receptis est tantum in sim-
plum, l. 3. pr. junct. §. 3. 4. D. naut. caupon. stabular. ut re-
cept. restit. at illa, quæ datur ex quasi maleficio et ob fac-
tum ministrorum, est in duplum, l. ult. §. 1. D. d. t. l. un.
§. 2. D. furt. advers. caupon. stabular.
ὁ ναύκληρος, ἡ γουν ὁ πιστικὸς] In v. Μάγιστρος dicitur esse ὁ
ναύκληρος τῆς ναὸς. In præcedentibus aliter, hoc modo,
Ἐξερκίτωρ, ὁ ναύκληρος : et in Basilicis plus semel ναύκληρος
accipitur pro Exercitore, tom. 4. p. 644. ut ita ναύκληρος
usurpetur tam pro exercitore, quam pro magistro, et mul-
ti quoque proprias per se naves exercent : ut vero πιστι-
κὸς sit exercitor, non admiserim ; adeoque erravit auctor,
nisi illa ἡ γουν ὁ πιστικὸς sint a mala manu : sed et in seqq.
hi confunduntur.

Ἐξερεσταμένην] Pro Ἐξεσταμέντο : simile vitium mox quoque
in syllaba secunda bis repetitur.
οὐδεμίας ἐστὶν ἐνοχή] Sensus foret aliquis, si quis legeret ἐξ
οὐδεμίας ἐστὶν ἐνοχῆς : non est enim actio ex testamento ex
duabus illis causis, mox recensitis et memoratis in l. 1. pr.
D. de oblig. et action. contractu et delicto.
Ἐξεστρά] Pro Ἐξτρα.
Ἐξεστραορίνεμ. ἡ γουν ἐξω νόμου] Leg. Ἐστραορίνεμ. Extra
ordinem, id est, extra legem. Sic Sueton. in Vespasiano,
cap. 8. dixit, ' Participibus autem victoriæ adeo nihil ex-
tra ordinem indulsit : ut etiam legitima præmia non nisi
sero persolverit.' LABB.
Ἐξιντεντίονος] Apud Theophil. §. 13. Inst. de action. est τύπος
ἀπὸ ἰντεντίονος μόνης συγκείμενος.
τῶν κριτῶν] Lego τῶν κουριτῶν.
Ἐξτετηρημένους] Lege, uti præcessit, παρητημένους.
Ἐξνιβιτόρια] Pro Ἐξιβιτόρια. Simile mendum in gl. seq.
Ἐξομνικάωσιν] Pro Ἐξομνικάωσα.
Ἐξεδίτοις] Du Cang. legit Ἐξεδίδον b. v.
Ἐξπρόνσις μίτζει τοῦ ἰσλίπτερης] Verba posteriora ita leg. τοῖς
λίπτερης : priora non expedio.
ἐλπίδι ἔχει] Lego ἐλπίδα.

ναται τελευτών ταύτην τὴν ἐλπίδα ἐπὶ κληρονόμους πέμπειν καὶ εἶγε ἐτελεύτησεν ἡρημένης τῆς αἰρέσεως.

Ἐξστηπουλάτου. ἡ ἐπερώτησις.

Ἐξστράνεος. ὁ ἐξωτικός, ἢ ὁ ξένος.

Ἐξστράνεος. ἐξωτικός.

Ἐξστραορδινάρια. ἔξω τῆς τάξεως.

Ἐξστραορδινέμ. παρὰ τύπον.

Ἐξστραορδινέμ κόλασις. ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ τυπωθησομένη.

Ἐξστραορδίνως. ἡγουν ἔξω νόμου.

Ἐξτρά. ἔξω.

Ἐξτραορδινάρια. ἔξω τῆς τάξεως.

Ἐξτραορδινάριος. ἀτάκτου.

Ἐξτραορδινέμ. ἔξω τῶν πεπραγμένων, ἢ τὴν παρὰ τοῦ δικαστοῦ τυπωθεῖσαν τιμωρίαν.

Ἐξτραορδινεύεται. φραγγελίζεται.

Ἐξτραορδίνως. ἔξω τῶν τεταγμένων, ἢ τῶν νόμων.

Ἐξώστης. ὁ ἡλιακός.

Ἐπαρχεώτης. ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τὸ συνάλλαγμα ποιῶν.

Ἐπαρχιώται εἰσιν, οἱ τὴν οἴκησιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔχοντες, οὐ μὴν οἱ ἐν αὐταῖς τεχθέντες.

Ἐπερώτησις ἐστὶ συνθήκη ῥημάτων, δι' ὧν ἀποκρίνεται τις πρὸς τὴν ἐπερώτησιν ποιεῖν τι ἢ διδόναι. Καὶ ἐπενοήθη παρὰ τοῦ Ἀκουιλίου Γάλλον τοῦ νομικοῦ· ἔχει δὲ ἰσχύν ἀναφεῖν πάσας τὰς πρὸ αὐτῆς ἀγωγὰς διὰ τῆς νοβατίωνος, ἡγουν μεταθέσεως, ἡγουν ἀνακαίνισως. φθείρεται δὲ αὕτη διὰ μόνης ἀκκεπιλάτζίονος ἡγουν, δι' ἀποχῆς, ὅταν εἴπῃ ἔχω λαβὼν ἢ καὶ ληφθὲν ἀπενεγκάμην. καὶ ἔστι τοῦτο εἰκονικὴ καταβολὴ ῥήμασι τυπικοῖς γινομένη.

Ἐπερώτησις ἢ φυσικῶς ἢ πολιτικῶς λέγεται. φυσικῶς μὲν διὰ καταβολῆς, ὅταν φθαρῇ τὸ ἐπερωτηθὲν πρᾶγμα χωρὶς ῥαθυμίας τοῦ ἐπερωτηθέντος· πολιτικῶς δὲ δι' ἀποχῆς, ἢ ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ περιστῇ πρόσωπον τὰ δίκαια τοῦ ἐπερωτήσαντος καὶ τοῦ ἐπερωτηθέντος.

Ἐπερώτησις. ἡ ὁμολογία.

Ἐπετίτευσεν. ἀπήτησαν.

Ἐπιδίφριοι. οἱ ἡνίοχοι.

Ἐπὶ σκηνῆς. θεατρικόν.

Ἐπὶ σκηνῆς. ἐπὶ θεάτρων.

Ἐπίτροπος ἐστὶ δίκαιόν τι καὶ ἐξουσία κατὰ ἐλευθερίας κεφαλῆς διδομένη καὶ πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῆς ἐπινυμένη ἢ διὰ τὸ τῆς ἡλικίας ἀτελές, ἢ διὰ τὸ τῆς εὐπραγίας ἀληθὲς ἐπιτετραμμένη. διαφέρει ἐπίτροπος τοῦ κουρατώρου· ὁ μὲν γὰρ ἐπίτροπος ἐστὶ κηδεμὼν ἀνήβων αὐτεξουσίων· ὁ δὲ κουράτωρ, ἐφήβων.

Ἐπὶ φιδικομισάρῃ. ἐπὶ πίστει βαλλομένη.

Ἐπόπτῃς λέγεται, ὁ ἐξισοτής.

Ἐργολάβος ἐστίν, ὁ χρήματα δεδωκὼς ἐπὶ τῷ ἐκχωρηθῆναι ἀγωγὴν.

Ἐρεδετάριον. ὑπόχρεως κληρονόμον.

Ἐρεδιτάριος. ὑπόχρεως.

Ἐρεπουδιάτευσε. παρητήσατο.

Ἐριδηταρίων. κληρονομήσεων.

Ἐρμαφρόδιτος ἐστίν, ὁ ἀμφοτέρω ἔχων τὰ μύρια ἀρρένων καὶ θηλειῶν· ἢ ὁ αἰσχροῦς καὶ ποιῶν καὶ πάσχων.

Καὶ ἐπενοήθη παρὰ τοῦ Ἀκουιλίου κ. τ. λ.] Hæc non pertinent ad stipulationem in genere, ad quam priora spectant, sed ad stipulationem Aquilianam, de qua agitur in §. 2. Inst. quib. mod. tollit. obligat. Et forte quædam interciderunt hoc in l.

λέγεται] Scr. λύεται. Verba sunt ex l. 107. D. de solution. atque ita extat in Basilicis tom. 4. p. 171.

ὅταν φθαρῇ] Ibid. scriptum est ἢ ὅτε φθαρῇ.

Ἐπίτροπος κ. τ. λ.] Definit quid sit tutela, cum tamen definiri deberet, quid esset tutor. Posset quis velle reponere ἐπιτροπή. Verum et alibi definitiones non exacte respondent rei propositæ.

ἀληθές] Mallem ἀηθές: pupillus enim non solet res bene gerere. De vero, sive περὶ τοῦ ἀληθοῦς, non est hic sermo.

Ἐροδιτάτης] Leg. Ἐρεδιτάτης, ut supra. LABB.

Ἐροκούρουπτι. ὁ ἄρχων κ. τ. λ.] Leg. Σερβικούρουπτι. Sic infra in litera Σ corrupte scriptum Σεροκούρούπτι. LABB.

αἰσχροτήτα] Lego αἰσχροτήτας.

Ἐρπεδήτα] Dicere videtur voluisse Ἐρπεδίτα: quamvis Lat. dici expedita pro illis, quæ utilia sunt, non putem.

Ἐσφρούκτον] Pro Οὐσουφρούκτον.

ἐνόχλησαν] Lego Ἐνοχλήσαν, e Theoph. §. 9. Inst. de adoption. unde hæc sunt petita.

Ἐφακτούμ. ἀζήμιον] Lego Ἰνφάκτουμ, quod inferius habemus, ubi plenior est explicatio.

Ἐροδιτάτης πετιτζίονα. ἡ περὶ κληρονομίας ἀγωγή. Ἐροκούρουμπτι. ὁ ἄρχων τῆς ἱεροκούρουμπτι· οἶμαι, ὁ τὰς ὑβρεις ἐκδικῶν τὰς εἰς παρθένους γινομένας καὶ αἰσχροτήτα τελουμένας.

Ἐρπεδήτα. τὰ συμφέροντα.

Ἐσφρούκτον. ἐπικαρπίαν.

οἱ Εὐνοῦχοι τρισσῶς λέγονται· οἱ μὲν καλοῦνται σπάδωνες, οἵτινες διὰ πάθος ἢ ψύξιν ἐνόχλησαν τοῖς γονίμοις μορίοις παιδοποιεῖν κωλύονται. οἱ δὲ θλιβίαί, οἵτινες ὑπὸ τῆς τροφῆς ἢ τῆς μητρὸς τυχὸν ἐκθλίβιν τοῖς διδύμοις ὑπέστησαν. οἱ δὲ καστράτοι, οἷς γέγονεν ἔκτομή τῶν γεννητικῶν μορίων.

Ἐφακτούμ. ἀζήμιον.

Ἐφεκτούμ. προκοπή.

Ἐφεςις λέγεται ἡ ἔγκλητος.

H.

Ἡδιδέκτα. ἡ ὀρθὴ καὶ εὐθεΐα.

Ἡκοντρανοῦν κοπατέωνος. τῆς διατυπώσεως.

Ἡ ἐν κωδικέλλοις. ἡ ἐν δικαίωμασι.

Ἡ ἐν τῷ οὐτιλίῳ. ἡ ἐν τῷ ἀγαθῷ χρόνῳ.

Ἡλητέμ. μάχη.

Ἡλιτέμ. μάχη.

Ἡλούμ. ἐκείνος.

Ἡμεροδρόμοι. οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι μανδάτωρες.

Ἡνδεδικοτόνδωμ. τῶν χρεωστουμένων.

Ἡνδίας. ἡμέρας.

Ἡνιαρούμ. ὑβρεως.

Ἡνιουριαρούμ. τουτέστιν ὑβρεως.

Ἡνκάπητα. ἐξ ἰσότητος.

Ἡνομφικίισον. τὸ ἀχάριστον δι' ἐναντιώσεως.

Ἡνποτεστάται. ὑπεξούσιοι.

Ἡρνήτους. ἀβέβαιος, ἀδελος.

Ἡντερβίβους. ἐν τῇ ζωῇ.

Ἡντερβίβους δωρεά. ἡ ἐν ζωῇ δωρεά.

Ἡνφάντε. παῖδα· ἡνφὰς γὰρ λέγεται ὁ παῖς.

Ἡπροδηγηόσο. ἡ δεικνυμένη.

Ἡραμ. θυμόν.

Ἡτηκοντράφους. ἡ τὴν ἐναντιουμένην.

Ἡ τοῦ προπετεστετέρου. ἡ τοῦ ὑστερον παρόντος.

Ἡτω δὲ, εἴτω δοκεῖ, ὁ πρωτέκδικος.

Θ.

Θάλπεται, οὐ συγχωρεῖται ἡ ἐλευθερία ἀνατραπῆναι παρὰ τοῦ ἄρχοντος.

Θάλπονται. ἡγουν βοηθοῦνται, καὶ συγγνωμονοῦνται.

τῇ τῶν Θυγατέρων προσηγορία, καὶ αἱ κυφορουμενάι δηλοῦνται.

I.

Ιαμμία. ἡ ἐμβαλλομένη τῷ τοίχῳ δοκός.

Ιβεντον. ἀποτέλεσμα.

Ιγκερτον. ἄδελον.

Ιγκερτος. ὁ ἀφανής.

H.

Ἡκοντρανοῦν κοπατέωνος] Lege Ἡκοντρανοῦγκοπατέωνος, ut intelligatur bonorum possessio contra nuncupationem, quæ datur liberis præteritis a patre vel avo in testamento nuncupativo, l. 1. C. de bonor. possession. contr. tabb. ead. ratione, qua heredibus, in testamento nuncupativo institutis, datur bonorum possessio secundum nuncupationem, l. ult. C. de bonor. possession. secund. tabb. l. ult. C. de codicill. Interpretatio, quæ sequitur, est imperfecta.

Ἡλητέμ] Scribere debuit ἡ λῆς: sed sæpe litera i et η confunduntur, nec casus exacte exprimuntur.

Ἡνιαρούμ] Ἰνιουριάουμ. SCAL. Similis error paulo post quoque occurret.

Ἡνδεδικοτόνδωμ] An hic lateat indebiti, condictio, an aliud, viderint doctiores, vel qui librorum vet. habebunt copiam.

Ἡνομφικίισον] Pro Ἰνομφικίισον.

Ἡτηκοντράφους] Forte voluit exprimere, et e contrario.

προπετεστετέρου] Forte προποστέρου, præposteri vitium, de quo §. 13. Inst. de inutil. stipulation.

Ἡτω δέ] Nullum hic est verbum, quod explicetur, sed præcessisse videntur quædam, ad adsertores pertinentia. Adsertoris primi et alterius meminit Paulus, Sentent. lib. 4. tit. 1. §. 5.

Ιγκολος. ὁ πάροικος, ὃς καὶ ἀλλαχοῦ ἐν πόλει ἢ ἐν χωρίῳ τὴν οἰκίαν ἐκτήσατο.
 Ιγνορατζία. ἄγνοια.
 Ιδιωτικόν. δανειστού.
 Ιδαμνὴ ἰνφέκτης. περὶ μελλούσης ζημίας.
 Ιερανελιγιώσα. χρήματα τὰ δωρηθέντα Θεῷ.
 Ικέρτα δητενούση. ἄδηλα πλουτεῖ.
 Ιλητέμ. ὁ ἐνδικος ὄρκος, ἡγουν ὁ μονομερής.
 Ιλιτέμ. ὄρκος ἀπαιτούμενος παρὰ τῶν δανειστῶν ἐν τοῖς πράγμασι τῶν ἀποθανόντων αὐτῶν χρεοφειλέτων ἐκ τῶν κληρονόμων.
 Ιλιτέμ. ὑπόκειται τῷ ἰλιτέμ ὄρκῳ καὶ ἀτιμοῦται.
 Ιλλούστριοι. πρωτοσπαθάριοι.
 Ιουστήριος. εὐγενής.
 Ιουστρίων. ἀξιοματικῶν ἢ συγκλητικῶν.
 Ιουστρίων. εὐγενής.
 Ιμμεντα. καταγραφὴν.
 Ιμνίσκια. ἔμμιζις.
 Ιμποβισιτεστάβιλις. ἀδόκιμος καὶ ἀμάρτυρος.
 Ιμποτεστάτε. ὑπεζούσιος.
 Ιμφακτοῦ. τὸ ἀπλοῦν.
 Ιμφάκτουμ. ζημία διπλὴ, ἀγωγή ἐντὸς ἐνιαυτοῦ.
 Ιμφακτοῦμ. ἀγωγή ἀπαιτούσα ἐντὸς μὲν ἐνιαυτοῦ, τὸ διπλοῦν· μετὰ δὲ ἐνιαυτοῦ, τὸ ἀπλοῦν.
 Ιμφας. νήπιον.
 Ιμφας. ὁ ἐπαετής.
 Ιμφας. νήπιος, ἐπαετής.
 Ινβεν ἀγωγή. ἡ περὶ ἐκδικήσεως ἀγωγή.
 Ινβεντα. καταγραφὴ.
 Ινβέντον. εὐρέθη.
 Ινβεντον. καταγραφὴν.
 Ινβέστα καὶ ἰνδάτα. ἡγουν ἀκωλύτως καὶ ἀδεῶς.
 Ινβεστον. ἡγουν οἰκεῖον.
 Ινβίκεμ. ἀμοιβαδόν.
 Ινβόνις. δεσποτεία φυσική.
 Ινγρουσία παρὰ Ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σιτίον, ὃ οὔτε Ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ.
 Ινδάνδο. ἐν δώσει.
 Ινδέβητον. τὸ ἀχρεώστητον.
 Ινδέβιτις κονδικτίκιος. ὃν κινῶ εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ κατὰ πλάνην καταβληθέντος· ὥσπερ εἰ κατὰ πλάνην ἐδοξέ τινα χρεωστεῖν ρ. νομίσματα ἀντὶ ν. καὶ κατέβαλεν αὐτά.
 Ινδέβιτον. τὸ κατὰ πλάνην καταβληθὲν, καὶ τὸ μὴ κεχρεωστημένον πρᾶγμα.
 Ινδεύτος. ἐγγράφου.
 Ινδετέγραφε. μὴ πῶ ἀρξαμένου ποιῆσαι τὸ ἐνταλθέντος.
 Ινδέμ. ὑπὸ ἡμέραν ὠρισμένην ἢ αἵρεσιν καταβάλλειν τὸ δέτι.
 Ινδικατιών. ἐκδικητική.
 Ινδικτίονι. τῇ ὑπέσειλεύσει.
 Ινδικτιὼν καλεῖται Ῥωμαῖστὶ θέσπισμα ἢ μήνυμα. μηνύει γὰρ ἡ ἀρχὴ τοῦ μηνὸς τὴν περίοδον τοῦ ἐνιαυτοῦ.
 Ινδικτον. προσφώνησις.
 Ινδιξ. ἐρμηνεία, ὑπόμνημα. καὶ Ινδίκιον μήνυμα.
 Ινιουρίαμ. παρανομία.

I.

Ἰαμμία, ἡ ἐμβαλλομένη] In alio cod. legitur Ἰαμμίον: forte leg. Ἰμμίον, pro Immissum tignum. LABB.
 Ἰβεντον] In inferioribus dicitur Ἰνβεντον: ap. Harmenopoli tamen Schol. ad lib. 1. tit. 13. §. 38. occurrere Ἰβεντον notavit Du Cang. in Gloss.
 Ἰγκολος κ. τ. λ.] Sunt hæc ex l. 239. §. 2. D. de verb. signif. ubi tamen in Basilicis est ἰνκολά.
 Ἰερανελιγιώσα] An ἱερανελιγίωσα? occurrat pecunia sacra, religiosa in l. 1. l. 4. pr. D. ad leg. Jul. peculat.
 Ἰουστήριος] Meurs. in Gloss. legit Ἰλλούστριος.
 Ἰμμεντα. καταγραφὴν] Lego Ἰνβέντα, ut supra: dicitur et Ἰνβεντάριον, Ἀναγραφὴ καὶ Σύνοψις Nov. 1. cap. 2. LABB. Du Cang. in Gloss. legit Ἰνβέντα.
 Ἰμνίσκια] Scribi debuisset Ἰμμίσκιο, aut Ἰμμίκτιο, vel Ἰμμίζιο.
 Ἰμποβισιτεστάβιλις] Lego Ἰμπροβος καὶ ἰντεστάβιλις. LABB. Mallem et ἰντεστ.
 Ἰμφακτοῦ] Pro Ἰμφακτοῦμ, quod sequitur. μετὰ δὲ ἐνιαυτοῦ] Leg. μετὰ δὲ ἐνιαυτόν. Actiones tales occurrunt in tit. D. si is, qui testam. lib. ess. juss. er. etc. l. 4. pr. D. de vi bonor. raptor. et de turb.
 Ἰνβέμ] Lege Ἰνρέμ.
 Ἰνβεντα] Vide ad Ἰμμεντα.
 Ἰνβέστα καὶ ἰνδάτα] Scribe Ἰνβέκτα καὶ ἰνδάτα, ex l. 6. D. in quib. caus. pign. vel hypothec. tacit. contrahit. Interpretatio vero, quæ sequitur, alio pertinet, ut et in gl. huic proxima; ubi quoque an sit rescribendum Ἰνβεκτον, an aliud,

Ινιουριάρουμ. τὴν περὶ ὑβρεως ἀγωγήν.
 Ινιουριάρουμ. ἡ ὑβρις.
 Ινιουριάρουμ. ἐνιαυσιαία.
 Ινκάπητα. κατὰ κεφαλὴν.
 Ινκάπιτα. ἐξ ἴσου.
 Ινκάρητα. ἐν πρώτῃ, ἢ ἐν κεφαλαίῳ.
 Ινκέρτου. βῆμα ποδός.
 Ινκέρτοις. ἀδῆλοις.
 Ινκερτῶς. κακῶς.
 Ινκεστα. μεμολυσμένα πράγματα.
 Ινκεστον. μεμολυσμένον.
 Ινκέστον. βῆμα ποδός.
 Ινκουσιτίονα. ἀναζητήσιν.
 Ινλίτεμ. ἡγουν τῷ ἐνδίκῳ.
 Ινλάτζιο. ἡ ἐπιφορά. δηλοῖ δὲ τὴν εἰκονικὴν λήψιν, τὸν τύπον μόνον καὶ σκιὰν σώζουσιν λήψεως οὐ μὴν καὶ ἔργον.
 Ινμερ. τουτέστι τὴν περὶ ἐκδικήσεως ἀγωγήν.
 Ινοφικίσο. ἡ ἐκ τῆς διαθήκης μέμψις.
 Ινοφικίσο. περὶ μέμψεως διαθήκης.
 ἡ Ινοφικίσο τεσταμέντο, ἡγουν ἡ κατὰ ἀτάκτου διαθήκης μέμψις, οὐκ ἔστιν ἀγωγή διαθήκης, ἀλλ' αἰτία ἔστιν ἀγωγῶν· λέγω δὲ τῆς ἐρεδιτάτης πετιτζίονος, ἡγουν περὶ κληρονομίας ἀπαιτήσεως. ὥσπερ γὰρ ἡ γραφὴ τοῦ τεστατόρος οὐκ ἔστιν ἀγωγή κληρονομίας, ἀλλ' αἰτία κληρονομίας, καὶ ἀπόδειξις τοῦ δέοντος κινεῖν τὸν γραφέντα κληρονόμον· οὕτω καὶ ἡ μέμψις οὐκ ἔστιν ἀγωγή, ἀλλ' αἰτία ἀγωγῆς. Λέγεται δὲ ἰνοφικίσον τεσταμέντον ἡτοι διαθήκη ἀτακτος. ἐπενοήθη δὲ παρὰ τοῦ δήμου καὶ ἐβεβαιώθη ὑπὸ τῶν διατάξεων ἐν ἐσχάτῃ βοηθείᾳ δοθεῖσα τοῖς παισὶ κατὰ τῆς πρώτης διαθήκης καὶ τοῖς γονεῦσι κατὰ τῆς διαθήκης τῶν παιδῶν, μεμφομένοις καὶ λέγουσιν ἀδίκους ἑαυτοὺς ἐξενερέδατους γενέσθαι, ἡγουν ἀποκληρούς ἢ πραιτεριτευθῆναι ἡτοι ἀπολη.
 (Desunt hic duo folia in Cod. Regio.)
 οὐχ ὑπόκειται ἀνευ δόλου καὶ κούλπας καὶ ὑπολογίζονται αὐτῷ ἀναγκαῖα δαπανήματα. οὔτε δὲ χωρὶς συμφώνου οὔτε ἀρχικῆς κελεύσεως δύναται ὁ δανειστής πιπράσκειν τὸ ἐνέχυρον.
 Ινοφφιτζίσο. τουτέστι τῆς διαθήκης τῆς γινομένης χωρὶς ἔργῳ φιλανθρωπίας.
 Ινπερ. ὁδοῦ παραχώρησις.
 Ινπερατίονας. ἐπιτρόπους.
 Ινπερατίων. ἐπιτροπή.
 Ινπέρεον. δικαιοδοσία.
 Ινπερίο. βασιλεία.
 Ινποτάτε· ἐν τῇ ἐξουσίᾳ.
 Ινποτεστάτε. ἐν τῇ ἐξουσίᾳ.
 Ινπερίφ. βασιλεία.
 Ινπήβερτες. ἡγουν ἀνηβοί.
 Ινρέμ. ἐκδικήσεως ἀγωγή.
 Ινρέμ. πρᾶσιν.
 Ινρέμ. ἡ περὶ τὸ πρᾶγμα ἀγωγή.

mihī non constat.

Ἰνγρουσία κ. τ. λ.] Habet eadem Snidas, adeoque non temere est dammandum h. v.: de quo agunt Meurs. et Du Cang. in Gloss.; Ger. Joh. Vossius de Vitiis Sermonis lib. III. cap. 16. verum aliter intelligendum esse, quam illi opinantur, suspicantur Thomas Gatakerus Adversar. Miscell. Posthum. p. 500. et L. Kusterus ad Suid. h. v.
 Ἰνδετέγραφε] Ἰντέγρα βέ. SCAL.
 Ἰνδικατιών] Pro βινδικατιών.
 Ἰνίουστα. παρανόμους] Leg. Ἰνιουστε. παραν. LABB. Hanc Gl. non invenimus hic loci.
 Ἰνκάρητα] Leg. ἰνκάπητα, ut supra, In capita. LABB. SCAL. Ut interpr. sit bona, leg. foret ἰνκάπητε, vel ἰνκάπιτε.
 Ἰνκέρτου. βῆμα ποδός] Leg. Ἰνκέσσουμ. Sic supra, corrupte ἰνκέστον pro eodem. LABB.
 Ἰνμερ. τουτέστι τὴν περὶ ἐγκλήσεως ἀγωγήν] Leg. Ἰνρέμ. τουτέστι τὴν περὶ ἐκδικήσεως ἀγωγήν. ID.
 πρῶτης] Fr. Bosquetus ad Psell. Synops. v. 560. recte reponit πατρός.
 ἀδίκους] Bene Meurs. in Gloss. v. πραιτεριτεύειν legit ἀδίκως. οὐχ ὑπόκειται κ. τ. λ.] Quæ hic sequuntur, sunt ex l. 7. et l. 11. C. de pignerat. action.
 πιπράσκειν] In d. l. 11. dicitur auferre, quod aliud est, quam vendere.
 ἔργῳ] Scribe ἔργων.
 Ἰνπερ. ὁδοῦ παραχώρησις] Leg. Ἰντερ, ut infra pro Ἰτερ. LABB.
 Ἰνποτάτε] Lego ἰνποτεστάτε, uti sequitur.
 Ἰνπήβερτες] Pro Ἰνπούβερτες.

Ἰνρέμ βεκτιγάλια ἔσοπερφετζιάρια. ἡ διδομένη τοῖς ἐμφυτευταῖς εἰς ἐκδίκησιν. Αὕτη δίδεται τοῖς ἐμφυτευταῖς εἰς ἐκδίκησιν· καὶ σουπερφίτζιάριος μὲν ἐστίν, ὁ ἔχων οἶκημα ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδάφει, καὶ ὅπερ δίδωσιν ἐμφύτευμα λέγεται σουπερφίτζιον. σουπερφίτζιον γὰρ τὸ ὑπερῶν. βεκτιγάλιοι δὲ εἰσὶν ἀγροὶ πόλεων διηνεκῶς μισθούμενοι ἐπὶ τοιούτῳ τρόπῳ καὶ ὅρῳ ἵνα ἐφ' ὅσον δίδωται τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ βεκτιάλιον τέλος μὴ ἐκβάλλονται μήτε αὐτοὶ μήτε οἱ παρ' αὐτῶν εἰς τόπον αὐτῶν ὑπεισιόντες. τὴν αὐτὴν δὲ ἀγωγὴν ἔχει καὶ ὁ πρὸς τινα χρόνον μισθώσας ἀγρὸν ἐκ πόλεως, εἰ μὴ πῶ ὁ τῆς μισθώσεως χρόνος ἐδέξατο πέρας· ἐκπεσόντες γὰρ οὗτοι τῆς νομῆς δύνανται κινεῖν. δίδεται δὲ τῷ πεμφθέντι εἰς ἀπαίτησιν τῶν ἱκανῶν παρὰ τοῦ πραιτωρος, ὅτε πέμψει εἰς νομὴν τινα. δίδεται καὶ τοῖς σουπερφικίου δίκαιον ἔχουσι, καὶ ἐκπεσοῦσι τοῦ τὸ κατὰ βίαν εἰς ἐκδίκησιν αὐτοῦ. δίδεται καὶ κληρονόμοις, καὶ κατὰ κληρονόμων.

Ἰνρέμ βέρσο. ἦγον δαπάνης. αὕτη κινεῖται δανεισμένου τινὸς τῆς ἐμῆς φαμιλίας καὶ εἰς τὰ ἐμὰ τούτου δαπανήσαντος. τότε δὲ χώραν ἔχει ἡ περὶ τῆς δαπάνης ἀγωγὴ, ὅτε εἴπερ ἦν ἐλεύθερος ὁ δαπανήσας ἐμελλεν ἔχειν τὴν μανδάνον, ἢ τὴν νεγοτζιόρον γεστόρομ. εἰ δὲ τὰ εἰς τέρψιν ἔργα ποιήσει ἅπερ οὐκ ἂν ὁ δεσπότης ἐποίησεν, οὐκ ἔστι δαπάνημα ἄλλα ἄδειαν ἔχει ὁ δεσπότης συγχωρήσειν τοῖς δανεισταῖς περιελεῖν αὐτὰ χωρὶς τοῦ βλάψαι τὸ πρᾶγμα. καὶ μετὰ ἐνιαυτὸν δὲ κινεῖται, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν ιη. τίτλ. ζ. καὶ τῶν Διγέστων ιε. τίτλ. γ. καὶ βιβλ. τοῦ Κώδικος.

Ἰνρέμ καθόλου. ἦγον ἡ διὰ πράγματος ἀγωγὴ. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἰνρέμ πολυσχεδῆς οὐσα βοναφίδεῖ ἐστὶ, καὶ ὑπὸ τὴν ῥέμ ἐνοχὴν ἐνάγεται. κινεῖ δὲ αὐτὴν, ὁ νόμῳ ἢ ὁ φύσει δεσπόζων, ὡς βιβλ. ε. τῶν Διγέστων τίτλ. α. κεφ. δ. τῶν δὲ Βασιλικῶν βιβλ. ιε. τίτλ. α. κεφ. θ. ἀπαιτεῖ δὲ τὸν βοναφίδε νομέα, τὸ πρᾶγμα, καὶ ὅσου τὸ πρᾶγμα χεῖρον γέγονεν ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, ὡς τὸ αὐτὸ τῶν Βασιλικῶν βιβλ. ε. τίτλ. α. θεμ. ε. ἀπαιτεῖ δὲ μετὰ προκατάρξιν καὶ καρπὸν, καὶ τοκετοὺς, καὶ πᾶσαν καῦσαν· ὡς μαλαφίδε νομέα παρεχομένων αὐτῶν τῶν νεγκεσσαρίων δαπανημάτων.

Ἰνρέμ οὐτίλια. ἦγον ἡ ἐκδικούσα τὰ ἐνέχυρα καὶ τὰ δίκαια τοῦ ὕδατος. δίδεται τοῖς δανεισταῖς ἐκδικούσα τὰ ἐνέχυριασθέντα αὐτοῖς πράγματα, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν κε. τίτλ. β. κεφαλ. λγ. καὶ ληγαταρίοις καὶ φειδικομισσαρίοις εἰς ἐκδίκησιν τῶν καταλειφθέντων αὐτοῖς, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν μδ. τίτλ. κζ. καὶ τοῖς ἐπὶ μακρῷ χρόνῳ νεμθηῖσιν ὕδωρ, διεκδικούσα τὸ δίκαιον ὡς βιβλ. τῶν βασιλικῶν νη. τίτλ. ιγ. κεφ. δ. θέμ. περὶ τελετών. καὶ κεφ. ιζ. τίτλ. α. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου. ἐκδικεῖ δὲ τὸ δίκαιον ἢ τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὸν τύπον τῆς διρέκτας Ἰνρέμ.

Ἰνρέμ προνιβιτόρια. ἦγον κωλυτικὴ κωλύουσα τὸ γινόμενον εἰς βλάβην.

Ἰνρέμ προπάρτε. αὕτη ἀρμόζει δύο μεριδικαῖς δεσπότηαι ἀναλόγως τῷ ἐκάστῳ ἀρμόζον διεκδικούσα κατὰ τῆς σποτζιαλίας Ἰνρέμ διάστιξιν, ἥς καὶ μέρος ἐστίν, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν, καὶ βιβλ. τῶν Διγέστων, καὶ

βιβλ. τῶν Ἰνστιτούτων.

Ἰνρέμ παυλιάνη διδομένη τοῖς δανεισταῖς ἐκποιεῖν τὰ ἐνέχυρα. Αὕτη ἐπενοήθη παρὰ Παύλου τοῦ νομικοῦ, δίδεται γὰρ τοῖς δανεισταῖς κατὰ τῶν χρεωστῶν ἐκποιεῖν τὰ ἐνέχυρα εἰδότες τοῦ δανειστοῦ. οὐ δοκεῖ γὰρ ὁ δανειστὴς συναινεῖν ἂν μὴ εἰδότες αὐτοῦ πωλῆσθαι ὁ χρεώστης τὸ ἐνέχυρον. γινώσκει γὰρ ἑαυτῷ φυλάττεσθαι πανταχοῦ τὸ ἐνέχυρον εἰ μὴ ὑπέγραψε τὸ ὠνιακόν. δίδεται δὲ κατὰ τοῦ φραυδάτωρος, ἦγον τοῦ ὑποστερητοῦ. ἐντὸς δὲ ἐνιαυτοῦ ἀποκαθίστησι τὸ πρᾶγμα μετὰ τῶν οἰκείων τόκων καὶ καρπῶν, οὓς ἡδύνατο λαβεῖν ὁ φραυδάτωρ, ὑπολογιζομένων τῶν ἀναγκαίων δαπανημάτων. μετὰ δὲ ἐνιαυτὸν εἰς τὸ περιελθὼν καταδικάζεται. καὶ κατὰ κληρονόμων δίδεται εἰς τὸ περιελθὼν ἢ εἰς εἴτι ἐκέρδησαν.

Ἰνρέμ ρεσισόρια πουβλιτζιάνα. αὕτη ἡ ἀγωγὴ ὑπὸ τοῦ πραιτωρος ἐπενοήθη καὶ ἐνομοθετήθη, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν ι. τίτλ. δ. κεφ. η. θέμ. δ. καὶ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου τίτλ. λς. κεφ. ιγ. δίδεται αὕτη ποπύλλοις συνετοντόρις ἀκτοριτάτε πιπράσκουσι, καὶ τῷ ὄντι ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐτέροις πλείοσι. ρεσισόρια δὲ λέγεται, καθ' ὃ ἀνασχίζει τὰ πραχθέντα· ἀνατρέπει δὲ, καὶ οὐσουκαπίονα διὰ χρήσεως κυριότητα ἐνανσιαίαν.

Ἰνρέμ σάλβα πουπιλιμφορε. τούτεστιν, σῶα τὰ πράγματα τοῦ πουπίλου φυλαχθήσονται.

Ἰνρέμ σερβιάνη, καὶ κουάσι σερβιάνη, ρετζισόρια. ἀγωγὰ ἀποκαταστικά, ὑποθηκαίαι, αἱ τινες κινεῖται ἡνίκα μισθωτὸς εἰσέγαγε πράγματα. Αὕτη ἡ ρεσισισόρια ἦγον ἡ ὑποθηκαία ὑπὸ τὴν Ἰνρέμ τοῦ πραιτωρός ἐστίν. ἡ δὲ σερβιάνη κινεῖται, ἡνίκα μισθωτὸς ἐν ἀγρῷ ἢ οἴκῳ εἰσέγαγε πράγματα μετὰ συμφώνου ὥστε ταῦτα ὑποκεισθαι λόγῳ τοῦ μισθώματος. δύναται ὁ μισθώσας κατὰ παντὸς διακατέχοντος κινεῖν καὶ ἐκδικεῖν αὐτὰ, ἦγον ἀποσπᾶν εἰ μὴ λάβῃ τὸν μισθόν. ἡ δὲ κουάσι σερβιάνη ρεσισισόρια χώραν ἔχει ἡνίκα τις δανεισάμενος δέδωκε μοι ἡ καὶ ὑπέθετο πράγματα. δύναται γὰρ ταῦτα διεκδικεῖν ἀπὸ παντὸς προσώπου, ὅσον γὰρ πρὸς τὴν σερβιάνην οὐ διαφέρει τὸ ἐνέχυρον τῆς ὑποθήκης. σερβιάνην δὲ λέγω, τὴν ὠσανεῖ. κυρίως δὲ ἐνέχυρον λέγεται τὸ δοθέν τῷ δανειστῇ· τὸ δὲ ὑποτεθὲν διὰ συμφώνου, ὑποθήκη.

Ἰνρέμ τζέρτα. εἰ χώρα γίνεται τῷ φαλκιδίῳ καὶ περὶ κληρονομίας. ἀμφιβαλλομένου τούτου εἰ χώρα γίνεται τῷ φαλκιδίῳ διὰ τῆς παρούσης ἀγωγῆς, δυνατόν τὸ κατὰ τὸν φαλκιδίον λεγάτα ἀπαιτεῖσθαι. ἀρμόζει δὲ ὅτι ἄδελόν ἐστὶ τὸ πῶς τῆς δεσποτείας. παρέπεται δὲ αὐτῇ ἡ τῆς ἀπαιτήσεως κληρονομίας ἀγωγὴ, καὶ τὸ τέως καταλειφθὲν λεγάτον, ἢ μέρος κληρονομίας ἀπαιτεῖσθαι· καὶ τότε μᾶλλον ὅτε ἐν τοῖς κληρονόμοις καὶ πουστόανος εὐρίσκεται, καὶ ἄδελον εἰ τεχθῇ καὶ κληρονομίῃ.

Ἰνρηγος. ἄνυδρος.

Ἰνριτος. ἄκυρος διαθήκη.

Ἰνρητος ἀδινοτίλης ἀτζεπιλάτζιο. ἦγον ἡ ἄκυρος καὶ ἄχρηστος λήψεως ἐπιφορά.

Ἰνρύγος. ἄνυδρος.

Βεκτιάλιον] Lege βεκτιγάλιον.

τοῦ τὸ κατὰ βίαν] Lege τούτου κ. β.

τὴν μανδάνον] Lego τὴν μανδάνου, mandati actionem.

βιβλ. τοῦ κώδικος] Scribe βιβλ. δ. τοῦ κ.

πολυσχεδῆς] Leg. πολυσχιδῆς.

βοναφίδεῖ] Imo arbitraria §. 31. Inst. de action.

ὑπὸ τὴν ῥέμ ἐνοχὴν] Pro ὑπὸ τὴν Ἰνρέμ ἐν.

αὐτῶν] Mallem αὐτῶν, possessori, cui restituenda saltem necessariae inpensae semper, l. 5. C. de rei vindicatione. et utiles ordinarie, non tamen eod. semper modo, l. 38. D. eod. tit.

τελετών] Nihil ad rem faciunt τελετά, sed δουλείαι, servitutes, hujus sunt loci, de quibus agit liber Basilicōn hic citatus.

σποτζιαλίας] An δεσποτζιαλίας, ut δεσποτζιαλία sit actio de dominio, a v. corrupto ex v. δεσπότης.

ἐκποιεῖν τὰ ἐνέχυρα] Non videtur hæc explicatio satis convenire Paulianæ; cujus non est is finis, ut creditor possit alienare pignora, verum inservit revocationi omnium eorum, quæ sunt alienata aut facta a debitoribus in creditorum fraudem, daturque creditoribus, §. 6. Inst. de action. ubi copiose de ea agunt Interpretes. Sunt hic alioquin quædam nequaquam probanda; verum nolim hic expatiari.

ρεσισόρια] Melius postea ρεσισισόρια.

πουβλιτζιάνα] Non est hic error; nam rescissoria actio etiam vocatur Publiciana, l. 35. vers. Sed cum D. de obligation. et action.

συνετοντόρις ἀκτοριτάτε] Leg. σίνε τουτόρις αὐκτοριτάτε κ. τ. λ. Non tamen pupillo tali opus rescissoria actione, si rem sine tutoris auctoritate alicui tradiderit; manet enim dominus, §. 2. Inst. quib. alienar. lic. vel non.

Ἰνρέμ σάλβα κ. τ. λ.] Nota est cautio, rem pupilli vel adolescentis salvam fore, de qua est titulus Pandectarum: adeoque leg. ῥέμ σάλβαμ πουπίλου φόρε.

ρετζισόρια] Rescissoria actio cum Serviana aut quasi Serviana hic plus semel, quasi similem habens scopum, confunditur, et quidem perperam: illa enim amissam ex rigore juris, ita volente æquitate, revocat, rescissa usucapione, §. 5. Inst. de action. hæc res pignori aut hypothecæ obligatae persequuntur, nec quidquam rescindunt, §. 7. Inst. d. t.

αἴτινες κ. τ. λ.] Imo sola Serviana, d. e. ut mox rectius tradit.

Ἰνρέμ τζέρτα κ. τ. λ.] Lego Ἰνρέμ Ἰντζέρτα. Res ipsa traditur in l. 76. §. 1. D. de rei vindicatione.

διὰ τῆς] Ante hæc posui comma, quod antea positum erat post ἀγωγῆς, non recte; non enim per actionem in rem incerti quaeritur de lege Falcidia, sed petitur legatum, quatenus salva Falcidia debetur.

τὸ μετὰ κ. τ. λ.] Leg. τὰ μετὰ, vel postea λεγάτον.

τὸ πῶς] Lego τὸ πόσον, quantitas.

πουστόανος] Pro πόστουμος.

Ἰνρηγος. ἄνυδρος] Lege ἐνυδρος. Ἰνρηγος scriptum est pro ἄνυδρος; male infra scriptum est Ἰνρύγος.

Ἰνρητος ἀδινοτίλης] Pro Ἰνρητος ἐτ ἰνουτίλης.

ἄνυδρος] ἐνυδρος. SCAL.

Ἰνστίρπεμ. κατὰ σειράν.

Ἰνστίτορες. οἱ κἀπηλοι, ἐργαστηριακοί.

Ἰνστιτούτοις. ἐν τοῖς διατυπώμασιν, ἤτοι εἰσαγωγικοῖς νόμοις.

ἢ Ἰνστιτουτορία ἀγωγή ἀρμόζει ἐπὶ τῆς κατὰ γῆν ἐμπορίας τὸ πᾶν κατὰ τοῦ προβαλλομένου φέρουσα, ὁποῖας ἂν ἡ ἡλικίας ἢ φύσεως ὁ προβληθείς. διρέκτα δὲ ἀρμόζει ἐπὶ δούλων. οὐτιλία δὲ ἐπὶ ἐλευθέρων. καὶ ἐνάγεται μὲν ὁ προστησάμενος, οὐκ ἐνάγει δέ. οὐδὲ γὰρ ἔχει κοντραρίαν, εἰ μὲν δούλος αὐτοῦ ἦν ὁ προσεστὼς τοῦ ἐργαστηρίου· εἰ δὲ δούλος ἀλλοτρίος ἐστὶν ἢ ἐλεύθερος, ἔχει κατ' αὐτοῦ ἢ τοῦ δεσπότητος τὴν περὶ ἐντολῆς ἀγωγήν, ἢ τὴν κατὰ πραγματευτῶν κινουμένην· ἔχει καὶ κατὰ τῶν συναλλαζάντων τῷ προσεστῶτι τοῦ ἐργαστηρίου, ἐνθα τὸ ἴδιον ἄλλος οὐ δύναται σῶσαι. Διαφορὰ δὲ ἐξερκτορίας καὶ ἰνστιτουτορίας· ἐπ' ἐκείνης μὲν ἔχει ὁ προστησάμενος ὅτε βούλεται κινεῖν κατὰ τῶν τοῦ μαγίστρου συναλλαζάντων. ἐπὶ δὲ ταύτης, οὐχ ὅτε βούλεται, ἀλλ' ὅτε μὴ δύναται τὸ ἱκανὸν παθεῖν παρὰ τοῦ προσταθέντος. διρέκτα μὲν οὖν ἀρμόζει καὶ ἐπὶ δούλων· οὐτιλία δὲ ἐπὶ ἐλευθέρων. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀντιστρέφουσιν· ὅτε γὰρ τοῦ βικαρίου τοῦ δούλου μὴ τὰς ὁπείρας μισθώσει καὶ ἀγοράσω παρ' αὐτῷ οὐτιλία μοι κατέχει. Τίκεται δὲ ἡ Ἰνστιτουτορία χωρὶς ταβέρνης ἤτοι ἐργαστηρίου ἐν οἰωδῆποτε πράγματι ἔπεται τοῖς προϊστάμενοις, καὶ τὸ ἀρραβῶνας δέχεσθαι, καὶ ἐνέχυρα λαμβάνειν, καὶ δανείζεσθαι. τὴν δὲ ἰνστιτουτορίαν ἐξ ἀρχῆς ὁ πραιτωρ ἐπενόησεν, ἐπειδὴ δίκαιον ἐστὶ τὸν κερδαίνοντα κατέχεσθαι.

Ἰνστιτουτορία. ἀγωγή κατὰ τοῦ ἐνστήσαντος τὸν αὐτοῦ ὑπεξούσιον εἰς καπηλεῖον ἢ εἰς ὁμοίον τι.

Ἰνστιτούτος. ὁ ἐνστατός.

Ἰνστιτούτων. εἰσαγωγικῶν νομίμων.

Ἰνστιτούτων. εἰσαγωγικῶν νόμων.

Ἰνστιτούτων. εἰσαγωγήν νόμων.

Ἰνστιτούτωρ. ὁ προϊστάμενος.

Ἰνστιτούτωρ. ὁ προϊστάμενος ἐργαστηρίου.

Ἰνστουρκτον. τραπεζοκράββατον.

Ἰνστιτούτωρ. ὁ προϊστευμένος ἐργαστηρίου.

Ἰνστουτόραι. προστακτικά.

Ἰνστουτόρε. προστακτικός.

Ἰνστρουρκτον. τραπεζοκράββατον.

Ἰνστρουμέντον. τὸ τοῦ ἀγροῦ παρακολούθημα, οἷον δικάλλαι, δρέπανα καὶ ἑξῆς.

Ἰνστρουμένα. διδαχή.

Ἰνσφας. ὁ νήπιος, καὶ ὁ ἡττων τῶν ἐπὶ αὐτῶν.

Ἰντάρδικτον διαλέξων ἢ ὁμιλιῶν πρότερον μεταξὺ δύο ἀμφισβητούντων περὶ νομῆς, ἢ ὡσανεὶ περὶ νομῆς διαλεγόμενων.

Ἰντάρδικτον ἐστὶν ὁμιλία πραιτωρος μεταξὺ δύο τινῶν περὶ νομῆς ἢ ὡσανεὶ νομῆς ἀγωνιζομένων οὐ τέμνουσα τὴν ὑπόθεσιν ἀλλὰ ρυθμίζουσα τὸν δικαστὴν πρὸς τὸ κρίνειν περὶ ὑποθέσεως.

Ἰντέγρι ιούρις. μὴ ὑποστάντα.

Ἰντεντίονα. ἀρχὴν τῆς ἐναγωγῆς.

Ἰντεντίονι. ἡγουν τῇ ἀγωγῇ χρώμενος.

Ἰντερ. ἀναμέσον, τουτέστι στρατιά.

Ἰντεραμίκων. μεταξὺ φίλων.

Ἰντερβάλλουμ σεπούλκρι. ἤτοι διάστημα τάφου. περὶ τούτου διαλαμβάνει βιβλ. ια. τῶν Διγέστων τίτλ. η. διγ. γ. τῶν δὲ Βασιλικῶν βιβλ. ιθ. τίτλ. β. κεφ. γ. θεμ. β. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐδαμοῦ τῶν νόμων ὀρισμένως εὐρίσκεται ῥητὴς τὸ τοιοῦτο διάστημα. καὶ δεῖ πάντως ἀπὸ τῶν ὁμοίων τοῦτο λαβεῖν. τὸ μὲν οὖν δ. θεμ. τοῦ η. διγ. τοῦ ε. τίτλ. τοῦ η. βιβλ. τῶν διγ. κείμενον ἐν βιβλ. τῶν Βασιλικῶν νη. τίτλ. ε. θεμ. γ. φησὶν ὅτι ἐπὶ τοσούτο τινὶ ἐξέσται ἐν τοῖς ἰδίοις τι ποιεῖν, ἐφ' ὅσον μὴδὲν εἰς τ' ἀλλότρια εἰσπέμπειν. τὸ δὲ πλάτος τοῦ Διγέστου λέγει, ὅτι μὴδεὶς ποιεῖτω τι ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ἐξ οὗ ἕτερον βλάπτειν. ἐφαπτόμενος αὐτῷ σώματι καὶ τὴν βλάβην ἐπιφέρων, ὥς ὁ καπνὸς εἰσπέμπων· σῶμα γὰρ ὁ καπνός. ὁ δὲ Σαββάτιος ἐν τῷ ἰδίῳ νόμῳ τοῦτο θεῖς τὸ κεφάλαιον εἰς τίτλ. λθ. κεφ. εδ. ἐπήγαγε τὸ αὐτό· καὶ ἐπὶ δυσωδία πρὸς τὴν του γείτονος οἰκίαν οὐκ ἐκκνεῖται.

Ἰντερβίβος. ἡ ἐν τῇ ζωῇ δωρεὰ, ἢ χάρις δηλαδὴ ὑπόνοιαν θανάτου.

Ἰντέρβιβος. ἀναμεταξὺ ζώντων.

Ἰντερβίβου δωρεᾶς. πρὸ γάμου δωρεᾶς.

Ἰντερδάλουμ σεπούλκρι. ἤτοι διάστημα τάφου.

Ἰντέρδικτα. τὰ κωλυθέντα.

Ἰντέρδικτον. παρηγγελμένον.

Ἰντέρδικτον. κώλυσις.

Ἰντέρδικτον. ἡ ἀπογραφὴ.

Ἰντέρδικτον ἐστὶν ὁμιλία πραιτωρος μεταξὺ δύο τινῶν περὶ νομῆς, ἢ ὡσανεὶ νομῆς ἀγωνιζομένων, οὐ τέμνουσα τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ ρυθμίζουσα τὸν δικαστὴν πῶς χρὴ κρίνειν περὶ τῆς ὑποθέσεως. καὶ νομὴ μὲν ἐστὶ φυσικοῦ πράγματος κατοχῇ. ὡσανεὶ δὲ νομὴ, ἄσωματον πράγματος χρήσις. καὶ σωματικὸν μὲν ἐστὶν ἀγρὸς, οἰκία, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἄσωματον δὲ, οἷον οὐσουφρυνκτον, καὶ δουλεία, καὶ τὰ τοῖς τοῖς ἐοικότα. Τοῦτο δὲ τὸ ἰντέρδικτον τὸ οὐδε βί, τῆς ῥεκίρανδης ἐνεργείας ἐστί. ῥεκίρρω γὰρ τὸ ἀναγορεύω ἢ γουν ἀνακαλοῦμαι, καὶ ἀναλαμβάνω. κινεῖται δὲ κατὰ τῶν βιασαμένων τινά, ἢ βία ἐξελασάντων τινά νομέα, εἴτε τίς ἐξελάσει εἴτε ἡ φαμίλια αὐτοῦ. πρόκειται οὖν τοῦτο εἰς ἀνάληψιν τῆς νομῆς. ἀπαιτεῖ δὲ καὶ πᾶσαν αὐσαν καὶ καρποὺς οὓς αὐτὸς ἡδύνατο λαβεῖν ὁ ἄκτωρ. ἀνάλιον δὲ ἐστὶ· μετὰ δὲ τὸν ἐνιαυτὸν εἰς εἴτι περιῆλθεν εἰς αὐτοὺς. καὶ οἱ κληρονόμοι δὲ τῶν βιασαμένων εἰς τὸ περιελθὼν εἰς αὐτοὺς καταδικάζονται. δίδοται καὶ τοῦ οὐσουφρυνκτου οὐτιλία, φθαρέντος τοῦ οὐσουφρυνκτου, καὶ τῷ εἰς νομὴν πεμφθέντι καὶ μὴ δεχθέντι.

Ἰντέρδικτον ἀρβόνκεβος, σιτζέρδι, βελτζεδένης. ἤτοι περὶ δένδρων ἐκτομῆς, ἡγουν ἐκκοπῆς. Τὸ τοιοῦτο ἰντέρδικτον, ὁ πραιτωρ ἐξέθετο τοῖς τοῖς ῥήμασιν· ἐὰν τὸ δένδρον τὸ ἐκ τῶν σῶν οἰκημάτων ἐπηρτημένον βλάβῃ τὴν τοῦ γείτονος οἰκίαν καὶ σὺ μὴ ἀφέλεις, ἀδεῖαν αὐτῷ δίδωμι τέμνειν τὸ δένδρον ἐκ ρίζης. διαφέρει δὲ αὐτῷ μὴ σκοτίζεσθαι τὴν αὐτοῦ οἰκίαν. καὶ τὰ ξύλα δὲ ἀφαιρείσθω. καὶ σὲ δὲ κωλύω βίαν αὐτῷ ποιῆσαι. τὸ δὲ δένδρον ὃ ἐκ τοῦ σοῦ ἀγροῦ κατὰ τοῦ ἀγροῦ τούτου ἐπήρτηται, ἐὰν μὴ κλαδεύσῃς αὐτὸ ὑψωθὲν ὑπὲρ τοὺς ιε. πόδας ὁ ἀγρογείτων σου τοῦτο ποιήσῃ, καὶ σὲ κωλύσω βίαν αὐτῷ ποιῆσαι.

Ἰνστιτουτορία] Ita et in seqq. vocatur actio, quæ alibi rectius Ἰνστιτορία.

εἰ μὲν δούλος κ. τ. λ.] Scr. εἰ μὴ δούλος κ. τ. λ. nisi servus ipsius esset, l. 1. D. de institoria action. et sic habent Basilica lib. xviii. tit. 1. Ceterum actio minus recte dicitur institoria contraria, cum hæc sit actio ex ipso contractu a servo iuito, domino acquisita et absque ulla adjectitia qualitate contra eum, qui cum servo contraxit, movenda.

ἄλλος] Lege ἄλλως ex Basilicis d. l. quod et sensus exigit. κατὰ τῶν τοῦ μαγίστρου συναλλαζάντων κ. τ. λ.] Lego: κ. τ. τῷ μαγίστρῳ κ. τ. λ. vel κ. τ. μετὰ τοῦ μαγίστρου κ. τ. λ. Ceterum non ita pro lubitu et ordinarie exercitori id esse cessum, docet l. 1. §. 18. D. de exercitor. action.

μισθώσει] Lego μισθώσεις. Sunt hæc ex l. 2. §. ult. et l. 12. D. de institor. action.

Ἰνστιτούτων. εἰσαγωγικῶν νομίμων] Leg. νόμων, ut infra. LABB.

Ἰνστιτούτωρ] Pro Ἰνστήτωρ, et statim iterum.

Ἰνστουρκτον] In seqq. scriptum quoque est Ἰνστρουρκτον: verum est Ἰνστρουκτον. Du Cangius quoque in v. Τραπεζοκράββατον e Gll. Mss. profert, Ἰνστρουμέντον, τραπεζοκράββατον. Diffidendum tamen non est, interpretationem verbo ipsi non respondere. Posset quis tentare Ἰνστράτουμ, de quo agit l. 45. D. de verb. signif. sed videtur lectio vni-gata esse ab ipso Auctore.

προϊστευμένος] Plus semel scriptum fuit προϊστάμενος melius. Gloss.

Ἰνστιτορία. προστακτικά] Mallem Ἰνστιτόραι. προστακτικά. et seq. gl. Ἰνστιτορίε. προστακτικῶς.

Ἰντάρδικτον] Lego ἰντέρδικτον, ut infra. Similem interdicti definitionem tradit Theophilus. LABB. Lego Ἰντερδίκτων, ut respondeat sequens διαλέξων.

περὶ ὑποθέσεως] Apud Theophilum ad pr. tit. Inst. de interdict. est, τῆς ὑποθέσεως, uti præcessit, τὴν ὑπόθ.

Ἰντερ. ἀναμέσον, τουτέστι στρατιά] Du Cang. in Gloss. v. στρα-τα, lege Ἰτερ, τουτέστι στρατά. Sed ita illud ἀναμέσον, quod respondet τῷ inter, plane negligitur. Vereor, ne quid exciderit: ac tento, Ἰντερ. ἀναμέσον. Ἰτερ. τουτέστι στρατά.

καπνὸς εἰσπέμπων] Scribe καπνὸν εἰσπ. fumum immittens. Est hoc ex l. 8. §. 5. D. si servit. vindicet.

ἢ χάρις δηλαδὴ ὑπόνοιαν θανάτου] Sensus exigit, ut legamus, ἢ χωρὶς δ. ὑπονομίας θ. Respiciuntur verba §. 2. Inst. de do-nation.

ζώντων] Lege ζώντων.

Ἰντερβίβου] Pro Ἰντερβίβους: explicatio vero non est donati-onis in genere, sed donationis ante nuptias.

Ἰντερδάλουμ] Recte in præcedentibus scriptum est Ἰντερ-βάλλουμ.

ῥεκίρανδης] Lege ῥεκίπερανδης, et mox ῥεκίπερο.

ἀρβόνκεβος, σιτζέρδι, βελτζεδένης] ἀρβόνκεβος σιτζέρδι, βελτζεδένης] ἀρβόνκεβος σιτζέρδι, βελτζεδένης. SCAL. Est titulus de arboribus cadendis; unde hæc corrigenda.

Ἐπενοήθη καὶ τοῦ δυοδεκαδέλτου τοῦτο ἵνα μὴ ἡ σκιά τοῦ δένδρου βλάβῃ τὸν γείτονα· καὶ ἐπὶ μὲν οἰκίας, ὅλον τὸ δένδρον κόπτεται· ἐπὶ δὲ ἀγροῦ, κλαδεύεται. Αὕτη ἡ ἀγωγή διηλεκτὴς ἐστὶ, καὶ κληρονόμοις, οὐ μὴ καὶ κατὰ κληρονόμων ἀρμόζει.

Ἰντέρδικτον κὼς βί οὐθ κλάμ. τουτέστιν, ὁ παραβία ἢ λάθρα γενόμενος δεῖ ἀποκαθιστᾶν. Τοῦτο τὸ ἰντέρδικτον ῥεστιτουτόριον ἐστίν, ἡγουν ἀποκαταστατικόν. λέγει γὰρ ὁ πραιτωρ, τὸ βία ἢ λάθρα γενόμενον δεῖ ἀποκαθίστασθαι, κᾶν τε δικαίως κᾶν τε ἀδίκως γέγονε· χωρὶν δὲ ἔχει μετὰ παραγγελίαν. ὁρᾷ δὲ πρὸς τὰ ἐδαφικά μόνον πράγματα. παραγραφῇ τοῦτο οὐκ ἀντιτίθεται ἵνα εἴπῃ τυχὸν ἀλλ' εἰ μὴ τῷ ἐμῷ δικαίῳ ἐποίησα ὁ ἐποίησα βία ἢ λάθρα. βίαν δὲ ποιεῖ πρᾶττων ὁ κωλύεται κᾶν μικρῷ λίθον βολῇ κωλυθῇ, κᾶν ἀπὸ διαμαρτυρίας καὶ ἐπιμείνῃ ποιῶν. λάθρα ποιεῖ, καὶ ὁ κρύπτων τὸν ἀντίδικον καὶ μὴ διαμαρτυρούμενος αὐτόν, καὶ ὁ κατέχων τὸν ὀφείλοντα παραγγεῖλαι· πᾶς δὲ προσπορίζει τῷ δεσπότῃ τὸ νόμιμον παράγγελμα ὥσπερ καὶ μισθώτος. ἀρμόζει δὲ τοῦτο δεσπότῃ τοῦ ἀγροῦ, καὶ ὃ διαφέρει μὴ γίνεσθαι τὸ καινὸν ἔργον· διὸ καὶ μισθωτοῦ καὶ οὐσουφρούκτου ἄρε. . . . ἀρμόζει. Γίνεται δὲ ὁμοῦ καὶ βία καὶ λάθρα, οἷον εἰ θεμέλιον κωλύοντός μου ἔθηκες, ἀγνοοῦντός μου ἐπέκτασας, ἢ τὸ ἐναντίον. λάθρα ποιεῖ δὲ καὶ ὁ πρᾶττων τί ὅπερ ὀφείλει νομίζειν εὐλόγως φιλονικεῖσθαι, καὶ ὁ ἄλλως ποιῶν ἥπερ ἐμήνυσε, καὶ ὁ κατὰ ἀπάτην, καὶ ὁ πρῶτον ποιῶν, εἴτε μηνύων τοῦ ἀντιδίκου ὅτε μὴ δύναται αὐτὸν κωλύσαι. χρὴ δὲ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν μηνύειν, καὶ ποῦ, καὶ ποῖον ἔργον ποιεῖ. ἵνα ὁ κωλύων ἐμπροθέσμως ἀπαντήσῃ. δεῖ δὲ μηνύειν καὶ εἰς τὸν οἶκον, καὶ γαμετῇ, καὶ διοικητῇ, καὶ φίλοις. ὁ δὲ μηνύσας ποιεῖν καὶ παραγγελλεῖσθαι καὶ ποιήσας, βίαν ποιεῖ. ἀρμόζει δὲ διηλεκτῶς, καὶ πᾶσι διαδόχοις, οὐ μὴν καὶ κατὰ κληρονόμων.

Ἰντέρδικτον δεκόρουμ βονόρουμ. τῶν πραγμάτων τῶν ὑπαρχόντων ἔκπτωσις. Τοῦτο τὸ ἰντέρδικτον τῶν καθ' ὁμᾶδα ἐστὶ, καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀρισκόνδα· εἰ μὲν γὰρ πρῶτον τις θελήσῃ δράξασθαι νομῆς, ἔχει τὰ ἰντέρδικτα τῆς ἀρισκόνδας ἐνεργείας· εἰ δὲ δραξάμενος ἐκπέσῃ, ἔχει τὰ τῆς βεκορένδα δυνάμεως. κατέχεται δὲ τοῦτο ὁ νεμόμενος τὰ τοῦ λαβόντος διακατοχὴν πράγματα, εἴτε προνερέδε, εἴτε προπονσέσσορε νέμεται. ῥεστιτουτόριον δὲ ἐστὶ καὶ εἰς ὁμᾶδα. οὐ πρὸς τὸ καθ' ἕκαστον ὁρᾷ. ὑπόκεινται δὲ αὐτῷ, οὐχὶ οἱ χρεώσται τοῦ κληρονόμου, ἀλλ' οἱ τὰ σώματα αὐτοῦ νεμόμενοι. ἐκδικεῖ δὲ καὶ τὰ πράγματα τῶν συγγενῶν, καὶ ἀδελφῶν τῶν ἀδιαθέτως τελευτησάντων ἀπὸ τῶν νεμομένων· ὁ δὲ πατὴρ πράγματα ἐκδικῶν, πρῶτος ὀφείλει δεικνύειν ὅτι υἱὸς ἐστὶ καὶ ἀρμόζει αὐτῷ ἡ διακατοχή. διὰ τοῦτο δὲ τοῦ ἰντέρδικτου καὶ ἀδελφοὶ τῆς ἀδιαθέτου τελευτησάσης διαμαχομένου πρὸς αὐτοὺς τοῦ ἀνδρὸς πέμπονται εἰς νομὴν τῶν πραγμάτων, τελευταίου φυλαττομένου αὐτοῖς τῷ τῆς δεσποτείας λόγῳ· ὁ γὰρ νόμος καὶ ἡ φυσικὴ δικαιοσύνη τοῦτο βούλεται· τοὺς συνοικοῦντας ἀλλήλους κληρονομεῖν ὅταν ἢ πᾶσα συγγενῶν ἀπορία. οἱ δὲ κληρονόμοι αὐτῶν, εἰς μόνον τὸ χρεὸς καταδικάζονται. λύεται δὲ καὶ ἀπαγορεύσει, καὶ καπίτης δεμηνοτίονι, τουτέστι καταστάσεως ἐναλλαγῇ καὶ συγκατάβασις μεγάλη

καὶ μέση, καὶ πενίας ἐπισυμβάσης, καὶ θανάτῳ τοῦ ἐνός. κοινωνία δὲ οὐδ' ἀπὸ συμφωνίας εἰς κληρονόμους διαβαίνει, πλὴν τῶν δημόσια τέλη μισθωμένων κοινωνῶν. ἐκεῖνοι γὰρ καὶ εἰς κληρονόμους δύναται παραπέμπειν τὴν κοινωνίαν. ὀφείλει δὲ ὁ κληρονόμος πληρεῖν ἀδολως τὰ ὑπὸ τοῦ τεστάτορος ἥτοι τοῦ διατιθεμένου ἀρχθέντα.

Ἰντέρδικτον δεκῶδ λεγατόρουμ. ἥτοι τῶν λεγάτων. Τοῦτο τὸ ἰντέρδικτον, τῆς ἀρισκόνδας ἐστὶ ποσσεσιώνη. ἀναγκάζει δὲ τὸν παρὰ γνώμην τοῦ κληρονόμου κατέχοντα τὸ λεγατευθὲν αὐτοῦ ἀποκαταστήσαι, ἵνα μὴ ἑαυτῷ ὁ καθελὶς δικαιοδοτῇ, ἀλλ' ἀποδίδου ἀναλάβῃ. τοῦτο τὸ ἰντέρδικτον ἀρμόζει τῷ κληρονόμῳ τοῦ κληρονόμου. καὶ ὁ τοῦ βονόρουμ ποσσεσσορος κληρονόμος ἔχει τοῦτο διὰ τὴν χρησιμότητα, καὶ οἱ λοιποὶ διάδοχοι. μεθ' ὃ δὲ ἀποδώσουσι τὰ πράγματα οἱ λεγατάριοι, τότε ἐνάγουσιν. ὁ δὲ ἐναγόμενος καὶ μὴ ἀποκαθιστῶν, εἰς τὸ διαφέρειν καταδικάζεται. ὁ δὲ πεμφθεὶς εἰς τὸ λεγατόρουμ σερβανδόρουμ νομῇ, οὐ δοκεῖ νέμεσθαι ἀλλὰ φυλάττεται, καὶ οὐκ ἐνάγεται τούτῳ τῷ ἰντέρδίκτῳ. εἰ δὲ λαβὼν ἱκανὰ μὴ ἀναχωρεῖ, ὑπόκειται· τότε γὰρ καὶ νέμεσθαι δοκεῖ. εἰ δὲ κατὰ βούλησιν τοῦ κληρονόμου νέμεται, οὐκ ἐνάγεται. βούλησιν δὲ, τὴν μετὰ ἀδιδίονα ἡγουν τὴν ὑπεισέλυσιν τοῦ κληρονόμου· εἰ γὰρ πρὸ τοῦ λαβεῖν τὴν σεκόνδουμ ταβούλλα καὶ γνῶναι τὴν τοῦ τελευτήσαντος βούλησιν, οὐ βλάπτεται ὁ κληρονόμος. ἔστι δὲ καὶ ῥεστιτουτόριον. ἢ δὲ ἰνφάκτουμ ἀρμόζουσα ἀπὸ παρόντος ἐδίκτου, εἰς τὴν λεγατόρουμ καὶ σερβανδόρουμ, ἀναλία ἐστὶ καὶ οὐδὲ κατὰ κληρονόμων δίδεται, εἰ μὴ εἰς τὸ περιελθὼν εἰς αὐτοὺς. εἰ δὲ βία ὁ πεμφθεὶς τῆς νόμης ἀποθεῖ, τότε καὶ περπετούα γίνεται, καὶ κατὰ κληρονόμων δίδεται διὰ τὴν τοῦ φαλκιδίου νόμον. καλῶς ἐπενοήθη τοῦ κληρονόμου ἡ παρακατάσχεσις τοῦ τρίτου μέρους, ὅταν ληγάτον ἀντληθῇ ἡ περιουσία. ὥστε οὖν ἐὰν ἐπὶ νομῆς γέγονεν ὁ κληρονόμος, δύναται ὁ κληρονόμος ἱκανὰ προσφέρων ἀναλαμβάνειν, καὶ διὰ τοῦ ἰντέρδικτου τούτου τὸ λεγάτον, καὶ οὕτω λοιπὸν κεκρῆσθαι τῇ παρακατασχέσει τοῦ ἐλοιπόντος, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν μα. τίτλ. β. κεφ. ι. καὶ μδ. βιβλ. τῶν Βασιλικῶν τίτλ. κδ. τῶν διγέστων βιβλ. μυ. τίτλ. φ. καὶ βιβλ. τοῦ Κώδικος καὶ βιβλ. τῶν Ἰνστιτούτων.

Ἰντέρδου. τὴν περὶ δουλείας.

Ἰντέριτος λέγεται ἡ ἀφο . . . βίβαι δὲ, τὸ ζῆσαι.

Ἰντερκαπέδο παστινατζιονος. ἥτοι διάστημα φυτῶν. περὶ οὗ διαλαμβάνει βιβλ. ι. τῶν διγέστων τίτλ. α. τῶν Βασιλικῶν βιβλ. ν. τίτλ. δ. κεφ. ιδ. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ σόλῳ φησιν, οὗτος ὥρισε δὲ καὶ φυτῶν μέτρα μάλα ἐμπειρώς, τοὺς μὲν ἄλλοι τι φυτεύοντας ἐν ἀγρῷ, πέντε πόδας ἀπέχειν τοῦ γείτονος κελεύσας· τοὺς δὲ σύκην ἢ ἐλαίαν, ἐννέα.

Ἰντερκεδεύω. ἐγγυῶμαι.

Ἰντερκέσιον. ἐμπόδιον, ἀντίστασις.

Ἰντερκέσιον. τὸ ὑπὲρ ἄλλου καταβληθὲν ἐνέχυρον.

Ἰντερκέσιον ἐστὶ, τὸ ὑπὲρ ἄλλου παρασχεῖν ἐνέχυρον, οὐ μὴν τὸ ἀναδοῦναι τῷ χρεώστῃ ἐνέχυρον αὐτοῦ.

Ἰντερκεσιώνος. ἀντιφωνήσεως, ἢ ἐγγύης.

Ἰντερκέσωρ. ἐκβίβαστής.

Ἰντερκετέρως. ἀορίστως.

Ἰντερρογατόρια ἀγωγή. προσκλητικὴ, ἡγουν ἐπερωτικὴ.

κὼς βί οὐθ κλάμ] Pro κὼδ βί αὐτ κλάμ.

δ παραβία] ἔπερ βία. SCAL.

γενόμενος] γενόμενον. ID.

τοῦτο] Lego τοῦτω.

ἀποκαταστατικόν] Rectum foret ἀποκαταστατικόν.

μισθωτοῦ καὶ οὐσουφρούκτου ἄρε. . . ἀρμόζει] Quid si legamus μισθωτῷ καὶ οὐσουφρούκτου ἄρε. . . ἀρμόζει: add. l. 11. §. ult. l. 12. D. quod vi aut clam.

ἐπέκτασας] Lego ἐπέκτισας. Respicitur l. 11. §. 5. D. eod. tit.

τοῦ ἀντιδίκου] Leg. τῷ ἀντ.

ἀρισκόνδα] Pro ἀπισκόνδα, et paulo post quoque.

βεκορένδα] Pro βεκουπεράνδα.

κατέχεται δὲ τοῦτο] Leg. κατ. δὲ τοῦτω.

διὰ τοῦτο δὲ τοῦ ἰντέρδικτου] Lege, διὰ τούτου δὲ τοῦ ἰντ.

τῷ τῆς δεσποτείας λόγῳ] In Basilicis lib. xl. tit. 9. n. ult. legitur τοῦ τῆς δ. λόγου recte.

οἱ δὲ κληρονόμοι κ. τ. λ.] Quædam inter hæc et præcedentia videntur interdictis. Hæc sane ad interdictum quonum bonorum non pertinent; illa vero, λύεται δὲ κ. τ. λ. ad societatem spectant: cf. l. 63. §. 10. et ll. seqq. D. pro socio.

ἀρισκόνδας] Lege ἀπισκόνδας, et mox iterum.

λεγατευθὲν αὐτοῦ] Melius λεγατευθὲν αὐτῷ.

εἰς τὸ λεγατ.] Lego εἰς τὴν λεγατ.

σεκόνδουμ ταβούλλα] Lege σεκ. τάβουλας.

ἀναλία ἐστὶ] Imo in hoc casu actio est perpetua l. 1. §. D. ne vis fiat ei qui in possess. miss. est. An Auctorem, an librarium hic accusabimus?

ἀποθεῖ] Lex cit. habet prohibitus sit adipisci; itaque lego ἀπωθῃ.

καὶ κατὰ κληρονόμων δίδεται διὰ τὴν κ. τ. λ.] Hæc ita videntur distinguenda et restituenda: καὶ κ. κλ. δίδεται. διὰ δὲ τοῦ φαλκιδίου νόμου καλῶς ἐπενοήθη κ. τ. λ.

τοῦ τρίτου μέρους] Nihil hic corrigendum: Græci enim agnitionem legitimæ, quod extat in Novella xlviii. cap. 1. extenderunt ad Falcidiam: add. Fabrot. ad Theophil. pr. tit. Inst. de leg. Falcid.

ληγάτον ἀντληθῇ] Rectius ληγάτοις ἐξαντληθῇ.

ἐπὶ νόμῃς γέγονεν ὁ κληρονόμος] Imo ληγατάριος: heres enim a legatario, rem possidente, per interdictum petit sibi restitui.

ἐλοιπόντος] Basilica lib. xli. tit. 2. fin. habent ἐλλείποντος recte.

Ἰντέρδου. τὴν περὶ δουλείας] Leg. Ἰνσέρβου vel δεσέρβου. LABB.

φυτῶν] Lege hic et in seqq. φυτειῶν. Ita et Plut. Solone.

ζάλαφ] Leg. Σάλωνι.

Αὐταὶ αἱ ἀγωγαὶ προσκλητικαὶ καὶ ἦτοι ἐπερωτικάι, οὐ σώζουσι νυν τὴν παλαιὰν συνθήειαν. τὸ γὰρ παλαιὸν εὐλαβούμενος ὁ ἐνάγων μήπως τὸν ἐκ τούτου μέρους κληρὸν αἰτιάσῃται ὡς ἐξ ἡμίσεως καὶ ὑποπέσει πλοῦς περὶ τὸν, ἡγουν ὑπὲρ ἀπαιτήσεως ἐκάλει τούτον ἐν βήματι καὶ ἥρωτα ἐκ πόσου μέρους κληρονομεῖ· οὐχ οὕτως δὲ νῦν. οὐδεὶς γὰρ ἀναγκάζεται πρὸ δικαστηρίου ἀποκρίνεσθαι περὶ τῶν ιδίων δικαίων. εἰς ἀποδείξιν δὲ μόνην τοῖς δικαζομένοις ἐμβάλλονται, οὐ μὴν εἰς τοκετὸν ἀγωγῆς. λέγει γὰρ μόνην τὴν δυσχέρειαν τῷ ἐνάγοντι εἰς τὴν ἀπόδειξιν ὅτι κληρονομοὶ εἰσι τοῦ οἰκείου δεβίτορος· τὰ γὰρ τῆς ἀδιτίονος, ἡγουν τῆς ὑπεισελεύσεως, δυσἀποδείκτα εἰσι. καὶ οὐ μόνον δὲ εἰ ἔστι κληρονόμος ὧφειλεν ἐπερωτᾶσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐκ πόσου μέρους ἔστι κληρονόμος· τοῦτο γὰρ αὐτοῦ ἐνεργούντος ἐν τοῖς παλαιοῖς.

Ἰντερσεδεύει. ἐπικάθηται.

Ἰντερτίον ἰντζέρτη. ἦτοι εἰς ἐπίτασιν, ἢ ἀγωγὴν ἀφανῆ.

Ἰντερίονα. ἀρχὴν τῆς ἐναγωγῆς.

Ἰντζερτος. ὁ ἀφανής.

ἢ Ἰντζουριάρωμ, ἔστιν ἀγωγή περὶ ὕβρεως. ἰνιουριάρωμ λέγεται ὅτι παρὰ τὸν νόμον γίνεται· πᾶν γὰρ ὁ μὴ κατὰ νόμον γίνεται, ἰνιουρία λέγεται. οὐ γὰρ βούλεται ὁ νόμος ὑβρίζειν. ἰδικῶς δὲ λέγεται κοντομέλεια, ἡγουν ὕβρις διὰ λόγων καὶ καταφρόνησις. πριβάτα δὲ ἔστι καὶ ἀναλία ἦτοι ἐνιαυσιαία. γίνεται δὲ ὡς ὁ Λαβὼν φησὶν ἢ πράγμασιν ἢ ῥήμασι. καὶ πράγμασι μὲν, ὁπόταν τις χεῖρας ἐπιβάλλῃ ἢ πλήξῃ ῥάβδους τυχόν ἢ ξύλοις, ἢ ἱμάντοισι. ῥήμασι δὲ, ὅταν δίχα χειρὸς λόγῳ μόνον ὕβρισε. καὶ γίνεται καὶ προθέσει καὶ φαρμόσσω ἡγουν γραφῇ, καὶ διὰ πράσεως τῶν προσόντων τοῦ μηδὲν χρεωστουντος. γίνεται δὲ ὕβρις εἰς σῶμα, καὶ εἰς ἀξίαν, καὶ εἰς ἀτιμίαν.

Ἰντότομ. ἡγουν εἰς τὸ παντελῶς.

Ἰνφακιένδο. ἐν ποιήσει.

Ἰνφακούμ. τὸ ἀζήμιον, καὶ εἰς ἔργον ἀγωγή.

Ἰνφακτα. εἰς τὰ ἔργα.

Ἰνφάκτουμ. τῆς ἀπλῆς ἀπαιτήσεως ἀγωγή, ἦτοι προσποιήσις.

Ἰνφακτον. τὸ ἀποιήτον.

Ἰνφάκτουμ. ἀζήμιον ποιουμένη, ἢ κατὰ τῶν βλαπτόντων τινάς. Αἱ Ἰνφάκτουμ ἀγωγαί, πολλὰ οὐσαι τῷ πλήθει, καὶ ἐπὶ διαφόρων φάκτων ἀρμόζουσαι, διαφόρως ἔχουσι καὶ τὰς καταδικάς. λέγει γὰρ ὁ Παπτιανὸς ἡνίκα τὰ δημόσια ἡρεμοῦσι, τῷ κυρίῳ τῶν ἀγωγῶν ὀνόματι μὴ εὐρισκομένης, ὁρμᾷν προσήκει ἐπὶ τὰς Ἰνφάκτουμ προσαγορευομένης ἀγωγάς. αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν πραιτορίαι εἰσὶν παρεχόμεναι ἐκάστῳ ἐφ' ὧν θεμάτων ἀργεῖ ὁ Ἀκουίλιος· τοῦτε μήτε σῶματι ζημία γέννηται, μήτε σῶμα βλαβῇ, ἀλλ' ἐτέρῳ τρόπῳ γέννηται ζημία, ὡς ἐπὶ τοῦ οἴκτῳ λύσαντος τὸν δεδεμένον, καὶ ἐτέρων πολλῶν ἡγουν δημοτικῶν.

Ἰνφάκτουμ ἔστιν ἀγωγή τιμωροῦσα καὶ κολάζουσα φάκτα ἦτοι πράξιν ἡγουν ποίημα τινὸς παράλογον καὶ ἀπαιτοῦσα τὸ πρᾶγμα.

Ἰνφάνης. ὁ ἐπταετής. καὶ Ἰνφὰς, ὁ ἥττων τῶν ἐπτὰ χρόνων.

Ἰνφὰς. νήπιος.

Ἰνφὰς. νήπιος ἐπτὰ χρόνων.

Ἰνφέκτην. συνθλασμένον ἀπειλούσης ζημίας.

Ἰουδικαλῖαι. ἦτοι μονοειδεῖς.

Ἰουδικάτη. ἡγουν ἢ παρὰ κρίσεως καταδίκη.

ἢ Ἰουδικάτη καταδίκη. κινεῖται μετὰ τὴν τετράμηνον. δύναται δὲ ὁ δικαστὴς καὶ στενοῦν τὴν τετράμηνον καὶ ἐπεκτείνειν πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ πράγματος καὶ τῶν προσώπων. σπανίως δὲ στενοῦται, ὡς ὅταν τροφία ὀρφανοῖς ὀρισθῶσιν, ἢ βοηθῶμεν ἀφήλιξι. κατὰ δὲ πρωτοτύπων κινεῖται, καὶ κατὰ ἐντολέως, πλὴν εἰ μὴ κληρονόμος γέγονεν τοῦ πρωτοτύπου, ἢ προσήνεγκεν ἑαυτὸν τῇ καταδίκη, ἢ ἐν πράγματι ἰδίῳ ἔστιν. εἰ δὲ ἥττονα τῶν δ. μηνῶν δέδωκεν ὁ δικαστὴς τὴν προθεσμίαν, ἀναπληροῦται ἢ τετράμηνος· εἰ δὲ πλείονα, περιμένειν δεῖ τὸν τῆς ψήφου καιρόν. ἔστι δὲ καὶ διηνεκὴς ἢ ἰουδικάτη, καὶ πραγμάτων ἀπαιτήσιν ἔχει, καὶ κληρονόμοις δίδεται καὶ κατὰ κληρονόμον. κατὰ φύσιν δὲ οἰκείαν καὶ τόκους ἑκατοστιαίους ἀπαιτεῖ. ὁ δὲ ἥττηθεὶς ἐν δικαστηρίῳ ὑπόκειται τῇ ἰουδικάτῃ, ἡγουν τὴν παρὰ κρίσεως καταδίκην. μόνους δὲ ἀπαιτεῖ τόκους τοῦ κεφαλαίου, οὐχὶ καὶ τῶν τόκων, οἵτινες ἐκ τοῦ ἀρχαίου συναλλάγματος εἰς καταδίκην ἠνέχθησαν διὰ τὸ τόκους τόκων μὴ ἀπαιτεῖσθαι. καταδικάζονται δὲ εἰς ὅσον. εὐποροῦσιν ὁ πάντων πραγμάτων κοινῶς καὶ γονεὺς, καὶ ἀνὴρ περὶ προκοκὸς ἐναγόμενος, καὶ ἐνοπλῶς στρατιώτης, καὶ ὁ δωρησάμενος. οἱ γὰρ τούτων διεκδικηταὶ καὶ κληρονόμοι, εἰς τὸ πᾶν καταδικάζονται· τὰ γὰρ προσόντα προσώποις προνόμια, εἰς κληρονόμους οὐ διαβαίνουσιν. ἀλλ' οὐδὲ οἱ ἐγγυηταὶ τῶν τοιούτων βοηθούνται, κἄν ἔτι ζώντων αὐτῶν ἐναχθῶσιν· εἰ μὴ καὶ αὐτοὶ ἀδυνατοῦσι τὸ πᾶν ἀποδοῦναι. Ἡ δὲ ἰουδικάτη σοῦλβι, ἔχει κεφάλαια δύο, ὅτι καταβάλλει τὰ κριθησόμενα ὁ προκουράτωρ, καὶ ὅτι ἀδεφένδεντον ἡγουν ἀνεκδικητόν οὐκ ἔᾶ τὴν δίκην.

Ἰουδικάτη σόλιο. ἡγουν τὰ κριθησόμενα πληρώσω.

Ἰουδικάτη σοῦλβι. ἡγουν ἢ ἀποκαταδίκης ἱκανοδοσία.

Ἰουδικάτης. δεδικασμένης τῆς ψήφου.

Ἰουδικάτουμ σόλβοι. τῆς κρίσεως λύσις. λέγει γὰρ ὁ ἄκτορ πρὸς τὸν ρέοντι, ὁμολογεῖς καταβαλεῖν μοι ὃ ἂν γέννηται κριθέν ἐπὶ τῷ λυθῇναι δηλονότι τὴν κρίσιν.

Ἰουδικιαλῖαι. δικαστικάι.

Ἰουδικίους. δικαστηρίους.

Ἰουδιξ. ὁ κριτής.

Ἰουλίω ἀδουλτερά. ἀγωγή καταδικαστικὴ καὶ ἀρχόντων καὶ χρημάτων.

Ἰούλιος νόμος ἔστι καταδίκη διηνεκὴς ἐξορία εἰς τὸ μέταλλον· τῇ δὲ τοῦ μετάλου διηνεκεῖ ἐξορία, καὶ δήμευσις ἐπακολουθεῖ.

Ἰουνιβερσιτάτις. τῆς ὁμάδος.

Ἰούρα. ἢ τοῦ δυνατοῦ προσηγορία.

Ἰούρε. νόμος δίκαιος.

Ἰουρέμ σάλβα πουπιλιφόρε. τουτέστι, σῶα τὰ πράγματα τοῦ πουπίλου φυλαχθήσονται.

Ἰούρε πεκούλι. δίκαιον πεκουλίον.

Ἰουριδικάτη. δικαιοδοσία.

Ἰούρις ἀγκούγισ. αἵματος δίκαιον.

Ἰούρις γεντίους. νομίμοις ἐθνικοῖς, ἦτοι φυσικοῖς.

Ἰουρισδικτίονα. δικαιοδοσίαν.

ἐκ τούτου μέρους κληρὸν] Scholia Basilicorum tom. v. p. 741. exhibent: ἐκ τρίτου μέρους κληρονόμον, rectius.

ὑπὲρ ἀπαιτήσεως] In verb. πλοῦς περὶ τὸν hæc conjunguntur in unum, ὑπεραπαιτήσις, melius.

ἐμβάλλονται] Ex Basilicorum Scholiis d. loc. lego συμβ.

τοκετόν] In iisd. schol. est τὸ κέρτον perperam. Hæc lectio vera est.

Ἰντερτίον ἰντζέρτη] Leg. ἰντεντίον ἰντζέρτη: ut infra ἰντερίονα pro ἰντεντίονα. LABB.

Λαβών] Lege Λαβέων l. 1. §. 1. D. de injur.

Ἰνφακούμ. τὸ ἀζήμιον] Leg. Ἰνφάκτουμ. LABB.

Ἰνφάκτουμ. τὸ ἀποιήτον] Leg. Ἰνφέκτουμ. Sic infra Ἰνφέκτην. IDEM.

διαφόρως] vel διαφόρους.

τοῦτε μήτε σῶματι] An ὅποτε μ. σ.

Ἰνφάνη] Quivis videt rectum esse Ἰνφάνς, quod reponit etiam Bosq. ad Psell. Synops. v. 671. Sed Græcis sæpe non constitit Latine scribendi ratio; ac forte ipsius Auctoris hæc est scriptura.

ἀπειλούσης ζημίας] Sensus vellet ἀπειλοῦν ζημίαν.

μονοειδεῖς] Etiam Theoph. §. 1. Inst. de division. stipulation. dicit eas esse μονοειδεῖς: non tamen sic definit: nam etiam stipulationes prætorix unius sunt generis; communes vero duplicis.

τροφία] Rectius τροφεία, quod in Basilicis tom. i. p. 500. lib. ix. tit. 3.

καὶ κατὰ τοῦ ἐντολέως] Negative hæc legenda, οὐκ. τοῦ ἐντ. In Basilicis in l. 4. pr. D. de re judicat. ubi hac de re agitur, scriptum est, οὐ μὲν κ. τοῦ ἐντ. add. l. 31. l. 61. D. de procur. τὴν παρὰ κρίσεως καταδίκην] Constructionis ratio vult scribi, τῇ παρὰ κρίσεως καταδίκη.

διεκδικηταί] Contrarium de defensoribus habemus in l. 23. D. de re judicat. l. 51. §. 1. D. de procuratorib.

κεφάλαια δύο] Imo tria l. 6. D. judicat. solvi. sed hoc videtur esse ab ipso Auctore.

Ἰουδικάτη σόλιο] Leg. Ἰουδικάτη σόλβο vel Ἰουδικάτουμ. LABB.

Latinis judicatum solvi.

κατὰ ἀρχόντων κ. τ. λ.] Hæc forte pertinent ad crimen repetundarum: add. l. 1. D. de lege Jul. repetundar. Videntur vero esse mutila.

διηνεκὴς ἐξορία εἰς τὸ μέταλλον] Quænam lex indigitetur, non apparet: sed crimen sacrilegii, quod ex lege Julia descendit, in nonnullis hac pæna coercitum jure postea inducto, l. 6. D. de leg. Jul. peculat.

Ἰουνιβερσιτάτις] Pro Οὐνιβερσιτάτις.

Ἰουρέμ σάλβα] Pro Ῥεμ σάλβαμ.

Ἰουριδικάτη] Rectius inferius Ἰουρισδικτίονα habemus.

Ἰούρις ἀγκούγισ] Lege Ἰούρε σάγγουγισ.

Ιουρισκιβίλε. δίκαιοις πολιτικοῖς.
 Ιουριτορία καντιόν. ἐξωμοσία.
 Ιπσοιούρε. αὐτῷ τῷ δικαίῳ.
 Ιρέμ. ἀγωγή ἀπαιτούσα πράγματα.
 Ισαυροί. οἱ ἄρπαγες, οἱ φονεῖς, καὶ οἱ χοσιάριοι.
 Ιστρούκτω. ἔτοιμον, παρεσκευασμένον παρὰ τῶν Ινστι-
 τούτων κληρονόμων.
 Ιστρουμέντα. τουτέστιν ἡτρεπισμένον.
 Ιστρουμέντοι. εὐτρεπισμένοι.
 Ιστρούμεντον. δικαίωμα.
 Ιτερ. δίκαιον τοῦ βαδίζειν με μέσον διὰ τοῦ σοῦ ἀγροῦ.
 Ιτερ. ὁδός.
 Ιφθαούδεμ. ἀπαίτησις, παραγραφή.

Κ.

Καβαλλάριος. ἔφιππος, ὁ ἐν ἵππῳ καθήμενος. κάβαλλος
 γὰρ ὁ ἵππος.
 Κάγκελλον ἀντὶ τοῦ δικτυίσκον ὑποκοριστικῶς· ὅτι κά-
 σεις Ῥωμαῖοι τὰ δικτυα λέγουσι, καὶ ὑποκοριστικῶς
 κάγκελλον. ἔνθεν καγκελλάριοι ἐν αὐτῷ ἐστηκότες·
 δύο δὲ οὗτοι μόνοι.
 τὸ περὶ Καθοσιώσεως. τὸ περὶ προδοσίας καὶ ἐπιβουλῆς
 βασιλέως.
 Κάλανδα. αἱ πρῶται ἐνὸς ἐκάστου μηνὸς ἡμέραι.
 Καλάτις κομμίτις. ἐκ τοῦ καλάρε τὸ καλεῖν καὶ τοῦ κομ-
 μίτα ἢ σύνοδος.
 Καλύβη. πᾶν ἀγρικὸν οἰκοδόμημα.
 Καλομνία. προσφωνήσεις.
 Καλουμνία. συκοφαντία.
 Καμήσιον. ὁ ἐπικαμάτων χιτῶν.
 Καμηλαύνιον. παρὰ τῇ καμνα ἐλαύνειν.
 Κανάλης. ἀγωγὸς ὕδατος.
 Κανάλης. ἀγωγὸς ὕδατος.
 Καννία. οἱ κονδύλοι τῶν καλάμων, καὶ οἱ σωλῆνες,
 κᾶκτουτου πάντα τὰ σωλινουεῖδῃ ἀγγεῖα.
 Κανστράτωρ. εὐνοῦχος.
 Κανστρέσια. ιδιόκτητα, παρασπώρια.
 Κανστρέσιον. ἀσφάλεια, ιδιόκτητα, παρασπώρια.
 Κανστρέσιον πεκούλιον. τὸ ἐκ τῶν κάστρων, ἥτοι λα-
 φυρων.
 Κανστρεύσιον. ἀσφάλεια.
 Κάουσα. αἰτία.
 Καπητατίω. ἀρχή, ἥτοι κεφαλαίωσις.
 Καπιούντουρ. ἐκρατήθησαν.
 Κάπιτις δεμινουτίονε. κεφαλῆς ἐναλλαγὴ.
 Κάπον τέταρτον. μοίρας τυχρὸν τὸ ἀπὸ συμφορᾶς τοῦ
 μὴ ἔχειν τέκνα.
 Καποτορία. ἡ κλαπέισα.
 Κάριτι δεμινουτίον. ἐλάττωσις ἀρχῆς.
 Κάριτι δεμινουτίων. χάρις ἀποκοπείς.
 Κάριτι μενουτίονι. χάρις ἀποκοπῆς.
 Κάσον· μοῖρα νόμιμος· λέγεται καὶ μέρος τέταρτον.
 Κάσον. κέρδος.
 Κασόντα. ἐκπίπτοντα.
 Κάσος. μέρος, ἢ συμφορά.
 Κάσος τῶν ἔδνων. ἀτύχημα τῶν νομίμων μερῶν, ἢ τῶν
 γαμικῶν κερδῶν, ἥτοι τῇ δόσει τοῦ ὑποβόλου ἢ τοῦ ἐξ
 ἀπαιδίας.
 Κάσσω. πτώσις.
 Καστράτωρ. εὐνοῦχος.

Ἰουρισκιβίλε] Pro Ιοῦρε κιβίλι.

Ιουριτορία] Pro Ιουρατορία.

Ἰρέμ] Lege Ἰνρέμ.

Ἰσαυροί. οἱ ἄρπ. οἱ φ. οἱ χοσιάριοι] In uno ex Mss. legitur χο-
 σάριοι: ap. Nicetam κουρσάριοι, Cursarii, Gall. Corsaires.

ΛΑΒΒ.

χοσιάριοι] Du Cang. in Gloss. v. κουρσάριος legit κουρσάριοι.

Ἰστρούκτω] Pro Ἰνστρούκτω: qui error sæpius repetitur.

Ἰστρουμέντα] Pro Ἰνστρουμέντον, simile sequitur.

Ἰφθαούδεμ] Pro Ἰνφθαούδεμ.

Κ.

δύο] Meurs. in Gloss. putat scriptum fuisse β pro ιβ: sed v.
 μόνοι, quod sequitur, facit, ne videatur numerus fuisse
 tantus.

ἐπικαμάτων] Meurs. et Du Cang. ἐπὶ κ.

Καμηλαύνιον] Diversimode h. v. scribitur, et aliis est καμελαύ-
 χιον, καμαλαύκιον, καμηλαύκιον. Vid. Gloss. Meursii et Du
 Cangii. Non ergo temere in talibus tentanda emen-
 datio.

Καστρένσιον πεπούλιον. ιδιόκτητον.
 Καστρισίον παρεμβολεύς. ἄρχων ἢ τομεὺς ἢ παρέτης.
 Κάστρον. ἡγουν φουσάτον.
 Κατατράφειν. τὸ διεκδικεῖν ἀπὸ δίκης.
 Κατάχρησις. ἡ παρὰ τὸ δέον χρήσις.
 Κάττα. ὑποδήματα.
 Κατήγορος. δηλᾶτωρ.
 Καύκουσ. γάβατα.
 Καῦσα. χάρις.
 Καῦσα. χάριν αἰτίας.
 Κανσαγώγητα. τῆς αἰτίας διαγνώσει.
 Κανσαδάκτα κονδέκτα. ἀνάληψις, παραγωγή.
 Καῦσα δάτα καῦσα νοῦν σεκούτα. ἡγουν ὁ μετὰ αἰτίας,
 καὶ αἰτίας εὐλόγου διδόμενος.
 Κανσαδαῦτα κονδικτίκιον. ἀνάλυσις εἰς παραγωγήν.
 Κανσακογνίτα. αἰτίας διαγινωσκομένης.
 Κανσακογνήτα. αἰτία γινωσκομένη.
 Κανσακογνίτα. τὴν αἰτίαν διαγνούς.
 Καῦσα κόγνιτα. αἰτία διαγνώσεως.
 Κανσαρία μισίονι. διαβολή, αἰτία.
 Κανσατίωνος. δίκαιος.
 Κανσίονα. ἀσφάλειαν ἐπιτρόπον.
 Κανσουάλια. ὑποδικασίμαα πράγματα.
 Καῦστα. ἔγγραφον διδόμενον του κληρονόμου περὶ ἀ-
 παλλαγῆς.
 Καῦστον. ἔγγραφον.
 Καντζίων. ὁμολογία ἔγγραφος.
 Καντιναλία. ἡ ἔγγραφος.
 Καντίονα. ἀσφάλειαν.
 Καντίονα. ἀσφάλειαν, ὁμολογίαν.
 Καντίονος. ὁμολογίας.
 Κελαρικόν. κεκρυμμένον.
 Κελλαρικόν. κεκρυμμένον.
 Κενσερὶ ἐστὶ, διατάττεσθαι τι ποιῆσαι, καὶ τὸ καθ' ἑαυ-
 τὸν τίποτε κεκριέναι.
 Κένσος. εἶδος νομίσματος.
 Κεντηλίων σχολῆς. εἶδος ἀξιώματος.
 Κεντηνάριον. λίτρα ρ. κέντον γὰρ Ῥωμαῖοι τὰ ρ. φασί.
 Κεντηνάριον. νομισμάτων ποσότης.
 Κεντυρίων. ἐκατόνταρχος.
 Κεντυρίονες. μανδάτωρες.
 Κέρτον. φανερόν.
 Κεσίτωρ κατ' ἐπέκτασιν καὶ συλλαβῆς προσθήκην οἰωνεῖ
 τιμωρός.
 Κεφαλικὴ τιμωρία. ἡ δήμευσις καὶ εἰς νῆσον περιορισμός.
 Κηνσὸν καὶ ῥεγεστὰν τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἀρχαίων ἀντὶ
 τοῦ ὑπογραφέως.
 Κηνσός. ἡ ἐξέτασις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πληθους.
 Κηνσὸς λέγεται τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ τῶν Ῥωμαίων ἡ
 ἐξέτασις τοῦ πληθους.
 Κιρκήτορες. οἱ περὶ τοὺς μαχομένους περιϋόντες καὶ χο-
 ρηγούντες ὅπλα αὐτῶν μήπω ἐπιστάμενοι μάχεσθαι.
 Κιλίκια. τράγοι ἀπὸ κιλικίας οἱ δασεῖς. πάνυ γὰρ ἐκεῖσε
 ὑπάρχουσιν οἱ τοιοῦτοι τράγοι· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῶν
 τριχῶν συντιθέμενα, Κιλίκια λέγονται.
 Κλασματικὴ γῆ. ἡγουν ἐξαλειμματικὴ.
 Κλαυσούλα. κόλασις.
 Κλεισοῦραι. τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβάσεων.
 τὸ εἶδος τῶν Κληρονόμων ἐστὶ διττόν· ὁ γὰρ κληρονόμος
 ἢ ἐνστατός ἐστιν, ἢ ὑποκατάστατος.
 Κληρονόμος ἐστίν, εἰς ὁλόκληρον διαδοχὴν τοῦ δικαίου

Κανστράτωρ. εὐνοῦχος] Leg. Καστράτος. ΛΑΒΒ.

Κάπον] κάσον (*) vid. Du Cang. v. Κάσος.

Κάριτι] Lego κάπιτις hic et bis terve deinceps.

χάρτης ἀποκοπείς] Si hic et seq. gl. legamus ἀρχῆς ἀποκοπῆς,
 erit quidem sensus, at non juri conveniens: nec enim ma-
 gistratus vel dignitatis ablatio est capitis deminutio, §. 5.

Inst. de capit. demin. lectio vulgata prorsus inepta est.

Κασόντα. ἐκπίπτοντα] Malim Κάσον. τὰ ἐκπ.

Καστράτωρ] Pro Καστράτος.

Καστρισίον] Du Cang. v. Καστρισίονι, reponit Καστρίσιος.

ἢ παρέτης] Idem ὑπέρτης, recte.

Κάττα] Meurs. in Gloss. h. v. et Du Cang. v. Κάλτσα scri-
 bunt Κάλτσα.

Κανσαδάκτα κονδέκτα] An Καῦσα δάτα κονδέκτα.

ἀνάληψις παραγωγή] Distinguo, ἀναλ., παραγ.

Κανσαδαῦτα] Pro Κανσαδάκτα.

τοῦ κληρονόμου] Lego τῷ κλ.

Κεντηλίων σχολῆς] Leg. Κεντυρίων σχολῆς, Centurio Schole.

ΛΑΒΒ.

λίτρα] Lego λίτραι.

αὐτῶν] Probo αὐτοῖς, quod placet Du Cangio in Gloss. h. v.

ὅπερ ὁ διαθέμενος εἶχεν.
 Κλίβανario. ὀλοσίδηροι· κλίβανα γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ σιδηρὰ καλύμματα καλοῦσι ἀντὶ τοῦ καλαμῆνα.
 Κοαίστωρ. ὁ τῶν βιωτικῶν ἐγκλημάτων ἐρευνητής.
 Κοβέντος. ῥητὸς χρόνος, ἡ καιρὸς τοῦ δικαστηρίου. παρὰ τοῦ κονβένερε, τὸ συνιέναι.
 Κογνάτιο. διάγνωσις.
 Κογνάτοι. θηλυγενεῖς.
 Κογνάτος. ὁ ἐκ θηλυγονίας συγγενής.
 Κοδιούσον. ἐνέχυρον.
 Κοδιούσου. ἡ περὶ κελεύσεως.
 Κοδνάτος. συγγενής.
 Κοδνάτος. ἐξάδελφος ἢ συγγενής.
 Κόθορονος. γυναικεῖον ὑπόδημα ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ πεποιημένον.
 Κοιάθους. σκαφιόλια.
 Κοιαίστωρ. βασανιστής.
 Κοιαίστωρ. ὁ ἐρευνητής.
 τὴ διαφέρει ἡ Κοινωνία τῆς Κοινοπραξίας. κοινωνία μὲν ἐστίν, ὅταν συμφωνήσωσι δύο πραγματεύεσθαι κοινῶς· κοινοπραξία δὲ, ὅταν περιέλθῃ εἰς τινὰς δύο ἢ πλείονας πρᾶγμα ἀδιαφρέτως, ἢ ἀπὸ λεγάτου, ἢ κληρονομίας, ἢ δωρεᾶς· καὶ ὅταν μισθώσονται τινες πρᾶγμα δημοσίου τινός.
 Κολεδάτος. στρατιώτης.
 Κολλυβιστάς. τραπεζίται.
 Κολλεκτάριος. ὁ ἀργυραμοιβός, ἥτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος τραπεζίτης, ὁ ἀργυροπράτης.
 Κολονόν. δουλοπάροικον.
 Κολονός. ὁ μισθωτός.
 Κομβεντίων. ἡγουν σύμφωνον.
 Κομεάτον. οἶμαι ἐπιστολὴν, ἢ πιττάκιον.
 Κομενταρίσιοι. τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων ὁ νόμος καλεῖ.
 Κομενταρίσιοι. οἱ νῦν χαρτουλάριοι οἱ ταῖς ἐγκληματικαῖς ὑπηρετοῦντες δίκαις ὑπασιζόντων αὐτῶν ἀπλικιταρίων κουβικουλαρίων.
 Κομενταρίσιος. χαρτουλλάριος.
 Κομενταρίσιος. ὁ ὑπομνηματογράφος.
 Κόμης. ὁ μίας κούρης ἄρχων, ὃ καὶ ἑκατοντάρχαι ὑποτάσσονται.
 Κόμιπλα. ἡ τελείωσις.

[βιωτικῶν ἐγκλημάτων] Verbum posterius in hisce proferendis omisit Du Cang. v. Κοαίστωρ: et sane βιωτικὰ ἐγκλ. inepte dici nemo negaverit. At si legamus, βιωτικῶν ἢ ἐγκλημάτων, sensus erit non malus; quæstores enim vel rei pecuniariæ, vel etiam judiciiis criminalibus præerant, notique sunt quæstores parricidii, l. c. §. 23. D. de origin. jur.
 Κογνάτιο] Leg. Κογνῆτιο.
 Κοδιούσον] Quod jussu. SCAL.
 ἐνέχυρον] Inepta explicatio, et forte aliunde huc translata: sequens melior.
 Κοινωνία κ. τ. λ.] Ne quis putet, hic esse aliquod erratum librariorum, observandum est, κοινωνίαν sumi et alibi a Græcis pro Societate, ut a Theophilo in tit. Instit. de societ. atque hisce, quæ hic legimus, similia habet Harmenopolus Promptuar. lib. iii. tit. 10. §. 2.
 Κολεδάτος] Meurs. in Gloss. h. v. mallet Κολλεγιάτος. Du Cang. vero in eod. verb. docet, hoc vocab. quoque ipsum reperiri in Glossis Basilicæ Mss. et libro XLIX. Basilicæ in Ms. alios addit legere Κολεδάτος: quod non improbabile quoque.
 τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων] In Etym. M. v. Κομενταρήσιοι, additur. πράττοντες: ubi et illa ipsa occurrunt, quæ in seq. gl. habemus.
 ἀπλικιταρίων] In laudato Etym. vocantur ἀπικτάριοι, per quos Du Cang. in Gloss. eos intelligit, qui castra sequuntur. Idem Etym. exhibet porro, καὶ κουβικουλαρίων, recte. Sunt quoque noti κλαβικάριοι et καπικάριοι, janitores carceri præpositi, de quibus agunt Cujac. ad l. 1. C. de excusation. artifice. lib. x. et Du Cang. in eod. Gloss.
 Κομίπλα] Meurs. et Du Cang. in Gloss. reponunt Κόμπλα: quod rectius.
 Κομπούρις] Forte Κομύττιον. Glossæ Græco-Lat. συμβάλλω committō, et committō συμβάλλω.
 Κόμοδα. δόσις ἀντὶ τοῦ σεισμοῦ] Leg. σιτισμοῦ. Frumentum, vestes, arma, quæ Romanis militibus erogabantur, eorum commodis sive stipendiis imputabantur. Quod Polybius lib. vi. notavit his verbis, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις τοῦ τε σίτου καὶ τῆς ἐσθῆτος, κλν πινος ὅπλου προσδεθῶσι, πάντων τούτων ὁ ταμίας τὴν τεταγμένην τιμὴν ἐκ τῶν οὐρανίων ὑπολογίζεται: Romanis tam frumenti quam vestis armorumque si quis hujusmodi rerum indiguerit, horum omnium certum ordinatumque pretium eorum obsoniis subtrahit. De his commodis, id est, annonis, stipendiis sive salariis loquutus est Papi-nianus in l. Pater. 23. D. de adim. legat. his verbis, 'ex

Gloss.

Κομπούρις. συμβάλλεται.
 Κομμέρκιον. ἐφ' ὃ τὶς πραγματεύεται.
 Κομμέρκιον. ἡ τοῦ δύνασθαι ἀγοράζειν ἢ πιπράσκειν ἐξουσία.
 Κομμιτεύεται. βεβαιοῦται.
 Κομμίτω. κελεύω.
 Κόμοδα. δόσις ἐπὶ τοῦ σεισμοῦ.
 Κομμοδάτον. τὸ εἰς χρῆσιν διδόμενον.
 Κομμοδάτον. δανειακόν.
 Κομμοδάτον. τὸ εἰς χρῆσιν διδόμενον πρᾶγμα· οἷον βιβλίον, ἢ ἕτερόν τι.
 Κομμοδάτον. περὶ χρήσεως.
 Κομμοιτάριον. ἐπιστολὴ προστακτικὴ.
 Κομμοιτάριον. ἐπιστολὴ προστακτικὴ ἀποστελλομένη εἰς χώρας.
 Κομμοιτάριον. ἐπιστολὴ ἀποστελλομένη μετὰ προστάξεως.
 Κομμοιναί. κοιναί, ἡγουν πραιτωρία καὶ ἰουδικιαλαί.
 Κομμοιναίβιδένδω. τῷ διαιροῦντι τὰ κοινά.
 Κομμοιῶ δοννδῆς. κοινῶν διδομένη.
 Κομμοιωδοῦνδο. κοινῶν ἀδομένη.
 Κομοδάτον. κεχρημένον.
 Κομοδάτωρ. δανειακός.
 Κομοῦνες δεβενδοῦνδο. ἡ τῶν κοινῶν πραγμάτων διαίρεσις.
 Κομόνης δεβιτοῦνδε. ἡγουν δικαστήριον τὸ περὶ κοινῶν πραγμάτων διαιρέσεως.
 Κομπεσατεύει. συλλογίζεται, ψηφίζει.
 Κομπεσατευθῆναι. ἐπὶ τῷ ἀντιδωρηθῆναι ἕτερόν τι.
 Κομπεσσατιόν. ἀντέλλογος.
 Κομπλατίονες. σύνοδος δύο ἢ τριῶν εἰς τὸ αὐτὸ καὶ συμφωνία.
 Κομπομισιάριον. συνταγὴ, ὃ ἐστὶ πρόστιμον.
 Κομπομισιάριον. συναγωγὴ.
 Κομπομισιάριος. ὁ συντιθέμενος προστίμῳ.
 Κομπομισιάριος δικαστής. αἰρετός.
 Κομπομισιάριος. διαγνώμων.
 Κομπρόμισον. πρόστιμον.
 Κομφάκτωρ. κατασκευαστής.
 Κομφαρματίζων. ἐστερεωμένον, κεκυρωμένον.
 Κομφεσσαρίως. ἡγουν συνθετικῶς.
 Κομφεσσορίως. ὁμολογικῶς.

ratione primipili commodorum.' Impp. dixerunt, 'commoda primipilatus' l. i. C. de primipilo. Celsus in l. Lucius 22. D. de legat. 2. 'militiæ commoda.' Glossæ vett. Commodum, Σύμφορον, Ὀφέλεια, Τοσοῦτον ἢ νιον. legendum τὸ στρατιωτικὸν οὐφόνιον; quam pulcherrimam hujus loci restitutionem acceptam refero doctissimo mihiq. amicissimo viro Rigalithio: male Bon. Vulcanius emendavit, τὸ ὄναιον. Sic alibi in iisdem Glossis, Stipendium. Ὁφώνιον στρατιωτικόν, Μισθὸς στρατιωτικός: et in Glossis Isidori, Comodia, historia; emendandum, Commoda, diaria, cotidiana. Sic in antiqua Inscriptione ordo decurionum decrevit ut C. Titius Chresimus Aug. II. commodis. PVBICIS. AC. SI. DECVRIO. FRVEKETVR. hoc est, stipendiis. Gall. Commoditez. Eoque sensu nasutus fiet nobile epigramma Catulli de Ario quodam centurione, vel si mavis præfecto aut tribuno, 'Chommoda dicebat si quando commoda vellet Dicere, et hiusidias Arins insidias.' Sed licuit militi etiam de suis stipendiis barbære et militariter loqui. De his commodis alia alii observaverunt, inter quos doctiss. Cujac. in com. ad l. si quis 3. D. de minor. et l. i. C. de primipilo. LABB.
 σεισμοῦ] σιτισμοῦ. SCAL. Videatur Du Cangii Glossarium utrumque.
 Κομμοιτάριον] Melius quod sequitur Κομμοιτάριον.
 Κομμοιωδοῦνδο. κοινῶν ἀδομένη] Leg. διδομένη, ut supra. LABB. Græci non videntur illa verba Κομμοιτάριον dividendo satis recte literis Gr. expressisse. Mihi quoque suspectum illud διδομένη in gl. priori, et hic ἀδομένη, et dubito, an non fuerit olim scriptum διαρουμενῆ. Sane in Basilicis lib. XII. tit. 2. qui est titulus Κομμοιτάριον dividendo, passim occurrunt, διαρεῖν, διαρσεις: quod paulo post hic quoque invenitur plus semel, et alia illis similia.
 Κομπλατίονες] Ne quis opinetur, potius hic leg. esse Κομπλετίονες, notemus etiam reperiri alibi Κομπλατίονες: vid. Du Cang. Gloss. Sunt vero completiones, quæ requiruntur, ad perfectionem instrumenti, pr. inst. de emptio. venditio. ubi Cujac. in not. posterior. et l. 17. C. de fid. instrumentor. Adeatur laudatus Du Cangius.
 Κομφάκτωρ. κατασκευαστής] Leg. Κονφέκτωρ. LABB.
 Κομφαρματίζων] Pro Κομφιρμάτων. Melius postea Κομφιρματεύει. Ceterum, ut interpretatio responderet verbo præmisso, debuisset scribi Κομφιρμάτου. Sed plura sese in his Gl. offerunt similia.
 Κομφεσσαρίως] Rectius, quod subjicitur, Κομφεσσορίως.

Κόμψημα. καθωσιωμένος.
 Κομφριματεύει. βεβαιῶ.
 Κομποσίονα. αἰσχύνη.
 Κονβεντίον. συμφωνία.
 Κονβίνιον, ἢ εἰς τὸ φανερόν ὕβρις, καὶ ἡ βουλή, ἥτοι ἐκ τῶν πολλῶν συναγωγῇ.
 Κονβίτζερε. σύνοδον ἀποτελοῦσιν.
 Κονγόνοντις. ἀπάρατοι ἐξ ἰσότητος οἱ δύο.
 Κονδεμνατίον. ἡ καταδίκη.
 Κονδεμνατίον. ἡ ἀπόφασις.
 Κονδεμνατίον. ἡ καταδίκη νόμιμος.
 Κονδίκερε. παραγγεῖλαι.
 Κονδίκιον. αἵρεσις.
 Κονδικτίκιον. ἀπαίτησις.
 Κονδικτίκιον. μίσθιον.
 Κονδικτίκιον. ἀπαιτητικόν.
 Κονδικτίκιος. ἀπαιτητικὸς λόγος τοῦ οἰκείου δανείου, ἢ ἐστὶν ἀπαιτητικὸς λόγος τοῦ κατὰ πλάνην καταβληθέντος χρέους, καὶ λέγεται οὗτος Κονδικτίκιος ἰνδέβιτος· ἐκεῖνος δὲ, κονδικτίκιος δανειακός.
 Κονδικτίτζιος δεβούνη δεπένσις· τουτέστιν, ἀπὸ καλοῦ δαπανήματος.
 Κονδικτίτζιος ἐξέλεγε. ἤγουν ἀπαίτησις ἐκ νόμου ὀριζομένη.
 Κονδικτίτζιος παρτιτζιάριος, τριδιτζιάριος. ἤγουν ὁ ψηλαφιστής, ἢ ἐρευνητής τῶν ἀδήλων πραγμάτων.
 Κονδικτίτζιος ῥέρομ ἀμοτόρομ. ἤγουν ἀφαίρεσις πραγμάτων ἣν κινουσίον οἱ συνοικοῦντες.
 Κονδικτίτζιος σινεκάωσα. ἤγουν ὁ ἀπαιτῶν ὅπερ κατέβαλλε καὶ ὁμολόγησε χωρὶς αἰτίας.
 Κονδικτίτζιος τζέροτος. ἤγουν ἡ ἀπαίτησις φανεροῦ καὶ δήλως ὀρισμένου πράγματος.
 Κονδούκτη. ἀγωγή ἀρμόζουσα τῷ μισθωσαμένῳ.
 Κονδούκτι. ἐκμίσθωσις.
 Κονδούκτωρ. μισθωτής.
 Κονιάματα. ζωγραφίαι.
 Κονιούκτιμ. συνημμένους.
 Κονκέρητη. συλληφθεῖς.
 Κονκέρτι. συλληφθεῖς.
 Κονκερτόν. τὸ ὑποδεχθέν.
 Κονπεσατίον. ἀντέλογος.
 Κονπετασίον. ἀντέλογος.
 Κονσαγγουίνεοι. οἱ ὅμαιμοι.
 Κονσεκράτριξ. ἡ ἱρις.
 Κονσέλιον. βουλή καὶ συνέδριον ἐκ φανερῶν ἀνδρῶν.
 Κονσέσιον. ἀγωγή διὰ τῶν συναινέσεων μόνον· καὶ οὔτε διὰ γραμμμάτων ἢ δόσεως ἄλλης, ἀλλ' ὡς ἐπὶ συναινέσεως, ἀγορᾶς, μισθώσεως.
 Κονσιλίον. βουλή.
 Κονσιστόριον. θεῖον συνέδριον.
 Κονσιτόριον. βασιλικὸν σέκρετον.
 Κονσοβλιδατικόν. σύνοδος.
 Κονσοβρίνοι. οἱ ἐξάδελφοι ἐκ δύο θηλειῶν ἀδελφῶν.
 Κονσουλάριος. ὑπατικός.
 Κονσουλατίον. παράκλησις.
 Κονσουλере. τὸ πρόνοιαν ποιεῖσθαι, ἢ τὸ ἐρωτᾶν.

Κονσουλτι. δόγμα.
 Κονστιτουτίον. διάταξις, ἢ διατύπωσις.
 Κονστιτουτόν. σύστασις, ἢ ἀντιφώνησις.
 Κονστράριος. ἐναντίος.
 Κονστράριον. ἐναντίον.
 Κοντελλῖνοι, εὐτελεῖς, θυρωροὶ τοῦ πραιτωρίου.
 Κοντήνιος. συναπτῶς, μὴ δεχομένη περικοπὴν τινα.
 Κοντίνιον. τὸ συναπτόν.
 Κοντόμαξ. ἀπειθής.
 Κοντομέλια. ἢ διὰ λόγων ὕβρις, ἢ καταφρόνησις.
 Κοντράκτον λέγεται τὸ συνάλλαγμα, ἐκ τοῦ σύν καὶ τοῦ τράκτω, τὸ ἀλλάττω.
 Κοντράρεια. ἐναντίωσις.
 Κοντράρειαν μανδάτην. τὴν ἐναντίαν ἐντολήν.
 Κοντραταβούλας. εὐρέθη περὶ ἐναντίας βουλήσεως.
 Κοντραταβούλας. ἐναντίωσις διαθήκης.
 Κοντραταβούλας. ἢ ἐναντίωσις τῆς διαθήκης, καὶ ὁ κατήγορος αὐτῆς.
 Κοντραταβούλας. ὁ κατήγορος τῆς διαθήκης.
 Κοντραταβούλλας. ἐναντίας βουλῆς.
 Κόντρα ταβούλλας. κατὰ τὰς πλάκας.
 Κοντράτον φιδούκιον. ὅταν ὁ ποτὴρ τὸν υἱὸν ποιῶν ἐμαγκιπάτον προανεφώνει, ἵνα ἐν διαθήκῃ ὁ υἱὸς τελευτήσῃ, καταλείψῃ τὸ τρίτον τῷ πατρὶ. εἰ γὰρ οὐ προανεφώνει περὶ τούτου, οὐδὲν αὐτὸ καταλιμπάνετο ἐκ τοῦ υἱοῦ.
 Κοντραφιδουκία. ἐναντία τῇ φύσει.
 Κόντρα φιδουκίαν. ἐναντίως τῇ πίστει.
 Κοντριβουτίονι. ἐν τῇ κοντριβουτίονι τὰ ἀγορασθέντα πρὸς ὅπερ ἡγοράσθησαν ἀποτιμῶνται.
 Κοντριβουτίονι. κυρωθῆναι, βεβαιωθῆναι.
 Κονφουσίον. σύγχυσις, σύμβασις.
 Κοπατίονες. δίκαι.
 Κορνέλιος. ὄνομα ἐστὶ Κορνέλιος.
 Κορνήλιος νόμος ἐστὶν ὁ περὶ πλαστογραφίας.
 Κορνήλιος δελφάτζης, ἤγουν περὶ πλαστογραφίας.
 Κορνίλιος. νόμος ἀπὸ Κορνιλίου τινὸς περὶ πολλῶν νομοθετῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ ὕβρεων.
 Κορρόπτη. διαφθορά τῇ τῶν σαβίνων φωνῇ.
 Κορταλίνων. τῶν εὐτελῶν.
 Κορτελλῖνος. εὐτελής, θυρωρὸς τοῦ πραιτωρίου.
 Κουαεσίτορος. ζητουμένου.
 Κουαντιμίνορις. ἀγωγή ἢ ἀντιστρέφουσα.
 Κούαρτος. τέταρτος.
 Κουαρτάετ. ἥτοι τὸ τέταρτον.
 Κούασι κανστρέσιον. τὸ ἐξ οἰκείου ἐπιτηδεύματος πεκούλιον.
 Κούασι κοντράκτων. ὥσανεὶ συναλλαγματῶν.
 Κουδιούσσω. ἐνέχυρον.
 Κουεστερία. εὐρεσις.
 Κούλπα. ῥαθυμία.
 Κούλπα. ἀδίκημα.
 Κούλπα. ἢ μεγάλη ἀμέλεια· ἢ δὲ μεγάλη κούλπα, δόλος ἐστίν.
 Κούλπα δούλου. πταῖσμα δούλου.
 Κούλπας. δόλους.
 Κούμ. μετά.

Κομποσίονα, αἰσχύνη] Leg. Κομφούσιον, ut infra Κονφούσιον pro eodem. LABB.
 Κονβίνιον] Leg. Κονβίτιον. LABB. Κονβίκιον. SCAL. Κονβίτιον quoque legunt Meurs. et Du Cang. in Gloss. v. Κονβίτιον.
 ἢ βουλή] Meurs. d. l. ita supplet καὶ κόμψεντον ἢ βουλή: quod probable.
 Κονδικτίκιον. μίσθιον] Leg. Κονδουκτίκιον. LABB.
 Κονδικτίτζιος δεβούνη δεπένσις] Leg. δὲ βένη δεπένσις. ID.
 τριδιτζιάριος] Pro τριτικιάριος, actio, quæ datur de rebus aliis dandis, quam numerata pecunia certa, l. 1. pr. D. de condiction. triticar. præcedens v. in mendo cubat, et an sit ortum e vitiosa scriptura h. v., an aliunde, non definio.
 Κονκέρητη et Κονκέρτι. συλληφθεῖς] Leg. κονκέρτι, ut infra κονκερτον pro κονκερτόν. LABB. Respicitur furtum conceptum et actio furti concepti, §. 4. Inst. de obligation. quæ ex delict. nascunt.
 Κονπετασίον] Leg. Κομπεσατίον, ut infra compensatio. LABB. Κομπεσατίον quoque occurrit in Scholiis Basilicōn, tom. III. p. 584.
 Κονσέσιον] Pro Κονσένσιον.
 Κονσιτόριον] Rectum, quod præcessit, Κονσιστόριον.
 Κονσοβλιδατικόν] Hic videtur latere v. Κονσουλατιών, vel aliud simile.
 Κονστράριος] Pro Κοντράριος. Simile in Gl. seq.
 Κοντελλῖνοι, εὐτελεῖς] Leg. Κορταλῖνοι, vel Κορτελλῖνοι, ut infra. Thalelæus lib. 45. tit. 1. Basil. hæc de his notat, 'Qui-

dam sunt in ordine viles, qui trahuntur ex genere, et hodie propter magnam vilitatem habentur contemptui. Macarites autem mordicus Cortalinos quidem vocat beneficiarios: dicit autem eos curam gerere mntandorum equorum.' De his plura vide in Lexico doctissimi Rigaltii. LABB. Meurs. et Du Cang. in Gloss. legunt, Κορτελῖνοι.
 Κοντηνῖος] Pro Κοντινούος. Simile in seq. gl.
 ἐκτοῦ σύν] Latinum contractus dicitur non a σύν, sed a con et tracto. Forte scriptum fuit ἐκ τοῦ κον, καὶ κ. τ. λ.
 Κοντράτον φιδούκιον] Pro Κοντράκτα φιδούκία, de qua consulantur Cui Institutiones, lib. 1. tit. 6. §. 3.
 τελευτήση] Mallem τελευτήσας, quod et in aliis gl. scriptum est ap. Brissonium, v. Contracta fiducia. De re vero ipsa non possum non monere, tertiam illam partem debitam fuisse patri non ex dicto ipsius, sed quasi patrono nūi emancipati, l. 1. pr. l. 3. D. si a parente quis manumissus sit.
 αὐτό] Lege αὐτῷ: ac sic Brisson. d. l.
 Κοντραφιδουκία] Melior lectio gl. seq.
 ἀγορασθέντα] Scribere debuit ἀποβληθέντα, quod extat in Basilicis lib. XLVII. tit. 7. ex l. 2. §. D. de leg. Rhod. de jact. Agitur hic de contributione, ob jactum facienda.
 Κοπατίονες, δίκαι] Leg. Κορνιτίονες. LABB. Du Cang. tamen in h. v. testatur in gl. Jaris Mss. legi Κοπατίονες, abiegans Lectorem ad v. Κομπατιών. Quid tamen huc tunc faciant δίκαι, non video.
 δελφάτζης] Scr. δὲ φάλσης cum Meursio in Gloss. v. φάλσον.

Κούμ. ἡνίκα.

Κουμβλιβεράτε. τουτέστι μετὰ ἐλευθερίας ὀρθῶς ἐπιτροπον δίδομεν. οὐ δεῖ δὲ δοῦλον ἐπιτροπεύειν ἐὰν μὴ ἐλευθερωθῇ.

Κουμβλιβεράτε. μετὰ ἐλευθερίας. καὶ Κουμμοναρετούς. καὶ συγκατοίκους.

Κοῦμ μορέτουρ. ἡνίκα τεθνήσκει.

Κουμφοσίωνα, αἰσχύνῃ. καὶ Κουμφοσίωνος, συγχύσεως. τὸ Κουνδουνεκτὶ ῥῆμα. τουτέστι τὸ παραχρήμα, τρεῖς ἡμέρας σημαίνει.

Κουνδουβέρνιον. ἡ κοινωνία.

Κουνσένσος. συνάλλαγμα ἐκ συναινέσεως.

Κουνσουλατίων. παράκλησις, παραμυθία.

Κουνσουστόριον. συγκατάριον βασιλικόν.

Κουντούμαξ. κατάδικος.

Κοῦοδ. ὅπερ.

Κοῦρα. ἡ φροντίς.

Κουράτωρ. φροντιστής.

Κουράτωρ. φύλαξ, ἐπόπτης.

Κοῦρβα λατινικῶς, ἡ σκαμβῆ, σκαῖα, καὶ καμπήλη· διὰ τοῦ παρ' ἐκείνους ἐπὶ τοῦ ὀχύματος κυρτὴν λεγόμενον.

Κοῦρβον. τὸ καμπηλὸν καὶ σκαμβόν· κᾶντεῦθεν τὰ ξυλίκια τῆς σέλας κούρβια λέγονται ὡς καμπηλά. διότι δὲ πάλαι τὰ τοιαῦτα κούρβια εἰς ὄχειαν αἰεὶ ὑπόκειται τοῖς ἐφίπποις, διὰ τοῦτο μεταφορικῶς καὶ τὴν πόρνην κοῦρβαν λέγομεν, διὰ τὸ αἰεὶ ὀχεῖσθαι.

Κουρίσος. εἶδος ἀξιώματος.

Κουρούμπη. τοῦ δούλου.

Κουσπάτορες. φυλακισταί· κούσπους γὰρ ξυλόποδας καλοῦσι.

Κουστοδιά. ἡ ἀκριβεστάτη καὶ ὑπερβάλλουσα παραφυλακή.

Κουστοδιά. ἀκριβεστάτη παραφυλακή.

Κουστοδιά. στρατιωτικὸν στήφος ὁ Βάνδον Ῥωμαῖοι καλοῦσι.

Κρεγήτωρ. δανειστής.

Κρεδίτωρ. δανειστής.

Κύασι. οἶον, ὡσανεῖ.

Κυέστωρ. κριτής, βασανιστής.

Κυνηγούς καλῶ ἐν τῷ νόμῳ τοὺς θηριομάχους.

Κυοφορούμενος. ὁ μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς τικτόμενος, ἡ ἐν ζωῇ αὐτοῦ μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν διαθήκην.

Κωδίκηλλος. τελευταία βούλησις.

Κωδίκηλλός ἐστιν ἑλλίπους ἐν διαθήκῃ γνώμης τοῦ διατιθεμένου ἀναπληρωσις εἰς μικρὸν χαρτίον ἢ βιβλίον. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ κώδικος τοῦ δηλούντος τοῦ μεγάλου βιβλίου ἢ τοῦ χαρτίου τοῦ ἀκεραίου. Γίνεται δὲ κωδίκηλλος ὅταν γράψῃ τις διαθήκην καὶ παραλίπη τινὰ ἅπερ ἤθελε γράψαι ἐν αὐτῇ· καὶ ὕστερον ἐνθυμητῇ ταῦτα, καὶ τότε γράφει χαρτίον ἄλλον διαλαμβάνον περὶ ὧν ἐπελάθησεν ἐν τῇ διαθήκῃ εἰπεῖν. Διαφέρει δὲ κωδίκηλλος διαθήκης. ἐν μὲν τῇ διαθήκῃ, ἔξεστι γράφειν καὶ λεγάτα καὶ κληρονόμους, καὶ ἀποκληρονόμον, καὶ ἐλευθερίας, καὶ ἐνστάτους καὶ ὑποκαστάτους. ἐν δὲ τῷ κωδικέλλῳ, οὔτε κληρονόμον, οὔτε ἀποκληρονόμον.

Κουμμοναρετούς] Κομμοράντους. SCAL.

μορέτουρ] Pro μορίετουρ.

Κουνδουνεκτὶ] Κοντινέντι. SCAL. Dicere voluit in continenti; quod autem hoc interpr. per triduum, i. e. singulare in casu judicis recusati, l. ult. de judic. non temere ad alia extendendum: de quo pluribus egi, in Dissertat. de recus. judic. cap. 12. §. 1.

Κουνσουστόριον. συγκατάριον] Corrigo Κονσιςτόριον. σεκρετάριον. καμπήλη] Rectum est καμπύλη: sic tamen bis iterum in gl. seq.: sed et hanc proferentes Meurs. et Du Cang. v. Κοῦρβα, scribunt καμπύλον, et καμπύλα vel κάμπυλα. An tamen omnes ejusmodi literarum η et ν permutationes in hisce et in v. ὀχύματος, quod sequitur, pro ὀχήματος, a solis sint librariis, mihi non constat.

Κουρούμπη] Pro Κορρούπτει vel κορρούπτων.

στήφος] Græcia purior dicebat στίφος. Illud tamen invenitur quoque in Lex. Ms. cujus verba profert Dn Cang. v. Κουστοδιά.

Κρεγήτωρ] Pro Κρεδίτωρ, quod sequitur.

χαρτίον ἄλλον] Lege χ. ἄλλο.

Λ.

διατὶ τοῦτο] Scr. διὰ τοῦτο, et sic extat in Basilicis ad l. 71. D. de verb. signif.

Λαμβράτουμ] Sequentia docent leg. esse Λαβράτον cum Meursio: de q. v. agit Du Cang. in Gloss.

Λ.

διαφέρει τὸ Λαβεῖν τοῦ δέξασθαι. τὸ γὰρ λαβεῖν ἐνδυνάμως νοεῖται· τὸ δὲ δέξασθαι, κᾶν οὐχ οὕτως τις ἐδέξατο ἵνα ἔχῃ. διατὶ τοῦτο οὐ δοκεῖ τις λαβεῖν ὅπερ μέλει ἀποκαθιστᾶν.

Λαμβράτουμ ἐκ τοῦ λαβοράτον καὶ κατὰ συγκοπὴν λαβράτον, τουτέστιν ὁ εἰργασμένος καὶ χειροποίητος ὄρος.

Λαζάμεντον. ἀνα προθεσμία.

Λαργιτίονον. ἀπλότης.

Λαργιτίωνα. νόμιμα.

Λάρεις, λάρβας, τοὺς κυρίτας οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι.

Λάτα. μεγάλη.

Λέβεροι. οἱ κατιόντες, ἦτοι παῖδες.

Λεγατίον. ἡ ἐκ προσώπου μετατιθεῖσα τὸ χρέος εἰς πρόσωπον.

Λεγάτον ἐστὶ, δωρεὰ ἐν διαθήκῃ καταλειφθεῖσα εἰς δῆλωσην ἀγάπης, οὐ κληρονομίας, ἵνα ὁ λαβὼν αὐτὸ ἀνάμνησιν ἔχῃ τοῦ τελευτήσαντος.

Λεγάτον. δωρεὰ.

Λεγατόρουμ. λεγάτα τε καὶ ἀποκρίσεις.

Λεγατόρουμ. ἱκανοδοσίαν.

Λεγατόρουμ. ὀνόματι λεγάτου.

Λεγάτος. ἀντιπρόσωπος.

Λέγεμ. νόμος.

Λέγες παρὰ Ῥωμαίοις οἱ νόμοι λέγονται.

Λεγετίμας. τῆς ἐννόμου.

Λεγέτιμος. νόμιμος ἐπιτροπῇ.

Λεγέτιμον. τὸ κεκρυμμένον εἰς τὸν ἐκάστου νόμον, ἥγουν εἰς τὴν ἐκάστου ὠφέλειαν.

Λεγήτιμα. νόμιμα.

Λεγίμως. ἀναγνώμεν.

Λεγίτιμος. νόμιμος.

Λεγοκάτη. τουτέστιν ἐνοχή.

Λειτουργιοί. διποτάτοι, ἀφωρισμένοι.

Λεκεντία. ἀμνηστία, βασιλικὴ χάρις.

Λεκτίκιον. βάστερνα, κράβατον.

Λέμβος. πλοῖον μικρόν.

Ληγατόρουμ. ληγάτα τε καὶ ἀποκρίσεις.

Λιβάνιον. δόγμα.

Λίβελλοι. ἄγραφοι κατηγορίαι.

Λίβελλος. ἐκδοσις.

Λίβεραν πεκούλι ἀδμινιστρατίονα. ἐλευθερίαν πεκούλιον διοίκησιν.

Λίβερες λέγονται Ῥωμαῖστί οἱ κατιόντες, ἦτοι παῖδες, καὶ ἐγγονοὶ καὶ προέγγονοι.

Λίβεροι. οἱ κατιόντες, ἦτοι παῖδες.

Λιβερτάτε. ἐλευθερία.

Λιβερτάτις. ἐλευθερίας.

Λιβερτατούμ. ἐλευθερία.

Λιβερτίνος. ἀπελευθερωτῶν.

Λιγάτορες. οἱ δικαζόμενοι διάδοχοι.

Λικκιπῶσα. τὰ ὑπὸ μάχην ὄντα.

Λιμητανέων. τὰ ἐν ταῖς ἐσχάταις φρούρια, λίμητα Ῥωμαῖοι καλοῦσι, τουτέστι τὰς κλεισούρας.

Λιπιῶσαι. δικάζεται.

λιποτακτεῖ. τὴν τάξιν καταλιμπάνει· κυρίως δὲ ἐπὶ

ἀνα. . .] Hic videtur fuisse scriptum ἀναβολή. Reliqua libri antiqui ope restituenda.

τοὺς κυρίτας οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι] Du Cang. v. Λάρβα, τοὺς κυρίτας οὕτ. οἱ Ῥ.

Λεγατίον] Pro Δελεγατίον.

Λεγοκάτη. τουτέστιν ἐνοχή] Lege ὀβλεγοκάτη pro ὀβλιγάτιον. Sic infra corrupte Λογικάτη. ἐνοχή. LABB. Meurs. in Gloss. h. v. legit Λοκάτη. Sed hic verbum poni debuit generalius, non nom. actionis specialis.

Λιβάνιον] An intelligit S. C. Liboniam? de quo in tit. D. de leg. Cornel. de fals. et de S. C. Libon.

Λίβελλοι. ἄγραφοι κατηγορίαι] Sic in duob. codd. videtur tamen leg. ἐγγραφοὶ κατ. LABB. Nec aliter Du Cang. in Gloss. v. Λίβελλος, ut et Gutherius de offic. dom. August. lib. iii. cap. 5.

ἐκδοσις] Gutherius l. c. legit ἐνδοσις, quasi hic intelligeretur libellus supplex: sed quid vetat intelligi libellum conventionis, quem actor edit reo? add. v. ἐκδοῦναι, et Basilica lib. vii. t. 18. 1. unde nihil mutem.

ἐλευθερίαν] Lege ἐλευθέραν.

Λιγάτορες. οἱ δικαζόμενοι διάδοχοι] Lego, λιτιγιῶρες. οἱ δικαζόμενοι διάδοχοι. LABB.

Λικκιπῶσα. τὰ ὑπὸ μάχην ὄντα] Leg. λιτιγιῶσα. ID. λιτιγιῶσα. SCAL.

Λιπιῶσαι. δικάζεται] Leg. λιτιγιῶσαι, δικάζεσθαι. LABB. λιτιγιῶσαι, δικάζομαι. SCAL.

στρατιωτῶν φυγοπολεμῶν.
 Λίτεμ. δίκη.
 Λίτεμ σοῦαμ. κατ' αὐτοῦ δίκην ἡγειρεν.
 λίτερης. ἀγωγή διὰ γραμμάτων ἄρτι συμφωνηθεῖσα
 παλαίον χρέους, ἢ μισθοῦ, ἢ ἀγορασίας.
 λίτερης. τὸ παλαιὸν χρέος εἰς καινὸν δάνειον μετασχη-
 ματιζόμενον γράμματι τυπικῶ.
 λίττερης. ἢ ἐν γράμμασι. λίττερης ἐστὶ τὸ παλαιὸν χρέος
 εἰς καινὸν μετασχηματιζόμενον δάνειον, ῥήματι καὶ
 γράμματι τυπικῶς.
 λιτιγάτορες. οἱ δικαζόμενοι διάδικοι.
 λιτιγιτιώση. ἐπὶ φιλονεικία ἀλλοτρία.
 λίτις ὀρδινάνδε γράτζια. τουτέστι χάριν τοῦ τάξιν τινὰ
 καὶ οἷον εἰσαγωγῆς ἀρχὴν λαβεῖν τὴν δίκην.
 λιτιῶσα. ἐπιδίκων.
 λίτρα. τὰ γράμματα τῆς συμφωνίας. ἐξ ὧν καὶ ἡ λίτρα
 οἶμαι τοῦ σταθμοῦ.
 λογικάτη. ἐνοχή.
 λοκάτη. ἀγωγή ἀρμόζουσα τῷ μισθώσαντι ἵνα λάβῃ τὸ
 μίσθωμα.
 λῶκα. τόποι.
 λωκάτη. ἐκμίσθωσις.

M.

Μαγγανα. τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον.
 Μαγγήπιον. ἀνδράποδον.
 Μαγγιπάτιο. καταγραφή.
 Μαγγιπάτομ. τελώνειον.
 Μαγγίπια. ἐξουσιαζόμενα.
 περιον. ἀρχή.
 Μαγιστεριανός. ὁ καστρήνσιος.
 Μαγιστράτοι. ἄρχοντες.
 Μαγιστράτους. ἄρχοντας.
 Μαγιστριανός. μανδάτωρ.
 Μαγιστροὶ σκρινίων. οἱ ἀντιγραφεῖς.
 Μαγιστροὶ λέγονται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀρχόντων, οἱ
 πλέον τῶν ἄλλων προνοεῖν ὀφείλοντες, τῶν ἐπιτε-
 τραμμένων αὐτοῖς πραγμάτων, καὶ οἱ διδάσκαλοι
 οἰασθήτοτε τιμῆς.
 Μαγιστρόκηνσος. ἄρχων της ἀναγραφῆς.
 Μαγίστρομ. διδάσκαλος.
 Μαγιστροί. οἱ πλέον τῶν ἄλλων προνοεῖν ὀφείλοντες.
 Μάγιστρος. ὁ ναύκληρος της νηός.
 Μάγιστρος ὀφφικίων ὄνομα οὐδὲν ἦττον τῶν ἡγουμένων
 τῶν αὐλικῶν καταλόγων διασημαίνει.
 Μαγίστρον νάβι. προσετώς νηός.
 Μαγιστόρους. ἐπιστάτας, διδασκάλους.
 Μαγκίπατοι. ἀφωρισμένοι.
 Μαγκίπιος. καταγράφον.
 Μαγκίπιουν. ὑποχείριον, ὑποτεταγμένον, ὑπεξούσιον.
 Μαγκιπίσιον. δούλον.
 Μαγκίψ. ὁ τεχνίτης τοῦ δημώδους ἄρτου.
 Μαϊούμας. ἐορτὴ ἐτελεῖτο ἐν Ῥώμῃ.
 Μαϊούμας. τοῦτον τὸν λεγόμενον Μαϊούμαν ἐπετέλεσεν
 οἱ Ῥωμαῖοι μαϊοῦ μηνὸς εἰς τιμὴν τῆς μαίας.
 Μακελλάριος ὁ σφάζων τὰ ζῶα. μάκελ γὰρ καὶ μακέλ-
 λης Ῥωμαῖστὶ ἐστὶν ὁ σφαγεύς.
 Μαλαφίδε. κακὴ πίστις καὶ Μαλαφὴ, ἢ κακὴ νομὴ.

Λίτεμ σοῦαμ] Λίτεμ σοῦαμ φέκит. *
 τυπικῶς] Vel τυπικῶ, quod præcessit.
 Λιτιγιτιώση] An Λιτιγίση.
 Λιτιῶσα. ἐπιδίκων] Leg. λιτιγιῶσων. LABB. Meurs. in Gloss.
 legit λιτιγίωσα. ἐπιδίκα.
 Λογικάτη] Meurs. in Gloss. v. Λεγοκάτη, legit Λοκάτη. Sed
 v. Labb. ad Λεγοκάτη.

M.

Μαγκιπίσιον. δούλον] Leg. μαγκίπιον. LABB.
 Μαλαφὴ] Verb. nibili; quod tamen an librariis, an alii homi-
 ni imperito tribuam, dubito.
 Μανδίτης] Scribi debuit Μανδάτης, vel Μανδάτι.
 Μάνε καμίνους] Lege μανικέμους. Manicare v. mediæ ætatis. (*)
 Forte in uota scriptum fuit Manicare, q. e. mane ire, acce-
 lerare; de quo videndus G. J. Vossius de Vitiis Sermon.
 lib. iv. cap. 13.
 τὸ μάνε] τὸ μάνου Ms. λέγεται δὲ καὶ ἡ περιχειρὶς οὗτο καὶ μανι-
 κέλιον Ms. *
 ὁ μόνον μαγισκῶ] ὁμοιον μανικῶ. (*) Ita corrigunt etiam
 Meurs. et Du Cang. in Gloss. v. Μανικέλλιον.
 Μανίφακτον. φανερῶς] Leg. μανίφεκτον. φανερὸν. Sic infra, pro
 Manifestum. LABB.
 Μανουμίρσο. ἐλευθερωτής] Leg. μανουμίσορ. IDEM.

Μάλα φίδε. κακῇ πίστει.
 Μάλουμ. κακόν.
 Μανδάτης. ἐντολῆς.
 Μανδάτον. ἔνταλμα.
 Μανδάτον. ἐντολῆς ἀγωγή.
 Μανδάτον. ἐντολή.
 Μανδάτωρ. ἐντολεύς.
 Μανδάτωρ. ἐντελλόμενος.
 Μανδάτωρες. οἱ τὰ μανδάτα ἀπὸ τῶν ἀρχόντων πρὸς
 τοὺς στρατιώτας οξέως διακομίζοντες.
 Μανδίτης ἀγωγή ὅταν ἐγγυητῆς ἀποδῶ τὰ τοῦ πρωτο-
 τύπου κινήσας ἀγωγὴν κατὰ τούτου ἐπὶ ἀναλήψει ὧν
 ἀπέφλησεν ὑπὲρ αὐτοῦ.
 Μάνδω. ἐντέλλομαι.
 Μανδύας. ἱμάτιον, τὸ λουρίκιον.
 [Μάνε καμίνους. ὀρθρίζομεν πρωτὰς ἀδόμεν.]
 Μανικιούμ. ἢ λαβὴ τῆς μαχαίρας παρὰ τὸ μάνε ἥτοι
 χειρὶ κρατεῖσθαι ἢ μανικέλλιον τὸ ταῖς κώπαις περι-
 τθέμενον σκύτος ἢ ῥάκος ὃ μόνον μαγισκῶ.
 Μανίφακτον. φανερῶς.
 Μανιφέκτον. φανερὸν κλέμμα.
 Μανφεστὸν φούρτουμ. φανερὰ κλοπὴ, ἥτις εἰς τὸ τε-
 τραπλοῦν ἔχει τὴν καταδίκην.
 Μανιφεκτός. φανερός.
 Μάνου. χειρὶ.
 Μανουμίρσο. ἐλευθερωτής.
 Μάξιλα. σιαγὼν, φάτνωμα.
 Μαζίμα. μεγίστη.
 Μαουῖστρατοί. ἄρχοντες.
 Μαπαρίους κ. λὰ μὲν τινα. Μανεπάριος τις ὧν ὁ
 τῇ χειρὶ δεικνύων. κατὰ δὲ ἐτέρους ὅτι εἰώθησαν ἐν
 τῷ θεατρῷ οἱ ὑπατοὶ εὐωχεῖσθαι πρότερον καὶ μετὰ
 τὴν εὐωχίαν ῥίπτειν τὰ τῶν χειρῶν ἐκμαγεῖα, ἅπερ
 τῇ ῥωμαικῇ φωνῇ μάππα λέγεται, καὶ ταῦτα ἀναλαμ-
 βανόμενα ὁ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένον ὡς σύνθημα εὐθὺς
 τὸν ἀγῶνα ἐπετέλεσε, καὶ διὰ τούτο ἐλέγετο ὁ τοιον-
 τος μαππᾶσθαι.
 Μαριτίβους. ἀνδρῶν.
 Μάρσιππος. σάκκος, θυλάκιον, βαλλάντιον.
 Μαρτζομαβούλουμ. ἡ νῦν σαλίβα.
 Ματερία. τὰ εἰς οἰκοδομὴν ἢ ὑπόρθωσιν ἀναγκαῖα ξύλα.
 Ματερτέρα. ἢ πρὸς μητρός θεία.
 Ματερτέρα. μητρός ἀδελφή.
 Ματζουμάνος. ἰσχνόχειρ. μάνον γὰρ ἡ χεῖρ, καὶ μάτ-
 ζον τὸ ἰσχνόν.
 Ματημόνισσα. ἀπελεύθερος.
 Ματορία. διατιμητική.
 Μάτρικες. ἀπογραφαὶ καὶ ἀντιγραφαί.
 Ματρίκιος. ἡ ἀναγορὰ τῶν στρατιωτῶν.
 Ματριμονίη. συμβίωσις.
 Ματριμονίους. συμβίωσις.
 Ματριμόσος. ἀπελεύθερος.
 Μαφορίουμ. σκέπασμα κεφαλῆς.
 Μέαμ. ἐμόν.
 Μεδία. μέση.
 Μεθοδεύουσα. μεταφέρουσα.
 Μεμηνυκέναι ἐστὶ τὸ προσαγγελικέναι, τὸ ἐλέγξει, τὸ
 κατηγορῆσαι, τὸ συλλέξει.

Μαουῖστρατοί] Pro Μαγιστράτοι vel Μαγιστράτους.
 Μαπαρίους κ. . . .] Meurs. v. Μαππάριος ita restituit, Μαππά-
 ριος καλεῖται μανεπάριος τις ὧν, ὁ κ. τ. λ. Du Cang. vero in
 eod. v. pro μανεπάριος legit μαππάριος: sed lacuna et verba
 λὰ μὲν τινα exigunt aliquid, quod sola librorum vetustorum
 ope suppleri possit. Illud vero μανεπάριος, dictum a Lat.
 manus, et Gr. ἐπαίρω, attollo, recte respondent ei, quod se-
 quitur, ὁ τῇ χειρὶ δεικνύων.
 μάππα] Meurs. d. l. μάππαι rectius.
 ἀναλαμβάνόμενα] Meurs. ἀναλαμβάνόμενος.
 τεταγμένον] Meurs. et Du Cang. τεταγμένος melius.
 ἰσχνόν] Sic recte, in alio Lex. Ms. est ἰσχυρόν: quod merito
 improbat Du Cang. in Gloss. v. Μαρτζομανός.
 Μαορία. διατιμητική] Leg. ἀεστυματορία. LABB.
 Ματρίκιος. ἡ ἀναγορὰ] Meurs. et Du Cang. in Gloss. legunt
 Ματρίκιον.
 ἀναγορὰ] Meurs. d. l. ἀναγραφὴ.
 Ματριμονίους] Mallem Ματριμόνιον.
 Μαφορίουμ] μαφόρτιον. Mafortium in Glossis Isidori et ap.
 Serv. in lib. Virg. et in gestis purgationis Cæciliani, quæ
 edita sunt post collationem Carthaginiensem. (*) Μαφορ-
 τιον. ap. alios quoque scriptum esse docet Meurs. in Gloss. d.
 v. et plenius G. J. Vossius de Vit. Sermonis lib. iii. cap.
 22. qui hoc putat dictum ex ἀμαφόριον, et corruptius esse
 mafortium.

[Μεμοριαλίον. ὑπομνηματιστῶν.]
 ἡ κατὰ τῆς διαθήκης Μέρψις πενταετία ἀναιρεῖται, ἐξ
 οὗ καφρὸς ὑπεισηλθεν ὁ κληρονόμος τῇ κληρονομίᾳ.
 Μενσάλιον. κάλυμμα τραπέζης.
 Μένσουρε. ὅσα ἐν μέτρῳ, οἶον οἶνος, ἔλαιον.
 Μένσωρες. οἱ τὰ φοσσάτα μετροῦντες, οἱ νῦν μενσουρά-
 τωρες.
 Μέντουμ. μνημῆ.
 [Μερένδους. ἀριστηγῆς δειλινῶν αὐτ δειλινίζων.
 Μέρξ. φόρτιον ἢ γομόνα τὰ κινιτὰ περιέχει.]
 Μεσοῦρα. μέτρον.
 ὁ λέγων Μέρως καὶ μὴ προστιθεὶς ποῖον, τὸ ἥμισυ δηλοῖ.
 Μερκεδίνος. ἡ ἐμβόλιμος ἡμέρα.
 Μέταλλον. ἐξορία.
 [Μετᾶλλον ποιηὴ ἐστὶ τὸ καταδικασθῆναι τινα ποιεῖν
 ἄσβεστον ἢ θεῖον ὀρύττειν. ὡς βιβλίῳ τῶν διγέστων
 μη. τίτλ. ιθ. δι. κ. τῶν δὲ βασιλικῶν βιβλ. ξ. τίτλ.
 μ. καὶ κτ.]
 Μετᾶλλον χειρουργία. θεῖον καὶ σιδήρου βάσανος.
 [Μεταξία. ἐνδεδεμένα σπρικόν, ἡγουν τὰ ἐνδεδεμένα
 ἀηήλοις καγκεκλωδῶς ἦτοι χιῶ]
 Μετεγγυητής ἐστὶ, παρ' ᾧ πολλοὶ ἐπιδίκον παραθῶνται
 πράγμα.
 Μέτους κάουσα. καταδίκη εἰς τὸ τετραπλοῦν, ὅταν ἐπάξω
 τινὲ φόβον καὶ λάβω τί.
 Μέτους καυσα. φόβου δίκη.
 Μὴ δὲ προσέριδε. πρὸ κληρονομίας.
 Μὴ δὲ τὴν ὀφικήν. μὴ δὲ τὴν δι' ἀχαριστίας.
 Μὴ ἐξερεδατευθεὶς. μὴ ἄκληρος γεγονώς.
 Μηλιάριον. θερμηρὸν ἀγγεῖον.
 Μηνυτής. ὁ ἀρχηγὸς καὶ αἴτιος γνωρισμοῦ τινος ὑποθέ-
 σεως ἢ πράγματος, ἀγνωστομένου μὲν πρότερον, μη-
 ννομένου δὲ ὕστερον παρ' αὐτοῦ.
 Μηϋσος. καπηγευέσθω, πολιτευέσθω.
 Μητροπάτωρ. ὁ τῆς μηρὸς πατήρ, πάππος.
 [Μίλες ἀπὸ τοῦ μίλε, ὁ δηλοῖ χίλια, κατὰ χιλίους γὰρ
 οἱ στρατιῶται τάττονται, ἢ ἀπλῶς ἐκ τοῦ πλήθους,
 ἐπεὶ τὰ χίλια ποτὲ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου λαμβάνονται
 ἀριθμοῦ, ὡς βιβλ. κθ. τῶν διγ. τίτλ. α. τῶν δὲ βα-
 σιλικ. βιβλ. λε. τίτλ. κα.]
 Μιλιάρισιον. στρατιωτικὸν δῶρον.
 Μιλιάρισιον. στρατιωτικὸν δῶρον ἐμφανῶς.
 Μιλιάρισιον. τὸ χιλιοστὸν τῆς τῶν χρόνον λίτρας. μίλε
 γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ χίλια καλοῦσι· καὶ οὕτω κατεκερ-
 μάτωσε τὸ πόσον τῆς λίτρας, ἵνα δι' αὐτοῦ σώζεται
 τὰ χίλια μιλιάρησια, ὥστε κατὰ νόμισμα λαγχάνει
 μιλιάρησια ιδ.
 [Μίνους οὐ μόνον τὸ ὀλίγω ἔλαττον, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἡμί-
 σεως τὸ ἔλαττον. ὡς βιβλ. δ. τοῦ κώδικος τίτλ. μδ.
 δι. β. τῶν δὲ βασιλικῶν βιβλ. ιθ. τίτλ. η. κ. γθ.]
 Μίξτα. μεμιγμένη.
 Μισίον. διαβολή.
 Μισοκίους. παλαιὸς στρατιώτης ἀπολυθεὶς.
 Μιτάτουμ. ὑποτιθέμενον, ὑποβαλλόμενον· μίτω γὰρ τὸ
 ὑποβάλλω καὶ ὑποτίθημι.
 Μιτάτωρ. ὁ ἀποστελλόμενος ἄγγελος πρὸς τοὺς ἄρχον-
 τας.

Μέντουμ] An μέντου.
 Μερένδους κ. τ. λ.] Similia habet Du Cang. h. v. e Gll. Nomi-
 cis Mss. Vaticanis.
 ἢ γομόνα κ. τ. λ.] Hæc vitiosa. In l. 66. D. de verb. signif.
 ex Græcis hæc habet Fabrotus Basilic. tom. 1. p. 49.
 ἢ τοῦ φορτίου προσηγορία μόνον τὰ κινιτὰ περιέχει.
 ἀηήλοις καγκεκλωδῶς. ἦτοι χιῶ . . .] Ex Gll. Nomicis Vaticanis
 hæc quoque depromit Du Cang. v. Μεταξία, et hic quidem
 habet rectius, ἀλλήλοις καγκεκλωδῶς, εἴτοι χιῶ
 προσέριδε] Malim προσέριδε.
 ὀφικήν] Pro δεινοφικήν.
 Μηϋσος. καπηγευέσθω] Lego Μηνυσουκαπηγευέσθω.
 τοῦ χρόνου] χρυσοῦ. SCAL. Nec aliter Du Cang. in Gloss. v.
 Μιλιάρισιον.
 κατεκερμάτωσε] V. C. Joh. Fred. Gronovius de Pecunia vet.
 lib. iv. cap. 16. legit κατεκερμάτωσαν, sc. οἱ Ῥωμαῖοι. Et
 illic habet egregie h. l. explicantia.
 Μισίον. διαβολή] In Gll. occurrit βολή, missio, et missio, βολή,
 ut illud, διαβολή, mihi sit suspectum.
 Μιτάτουμ κ. τ. λ.] Error Compilatoris, qui μίτατον legit pro
 μήτατον, et pejus exponit. (*) Du Cang. in Gloss. h. v.
 legit μιντάτουμ : unde et statim post scr. erit μόντω, quod
 præfero.
 Μιτάτωρ] Pro Μετάτωρ, vel Μητάτωρ.
 μνήμη] An μνήμη.
 Μοδεράτων] Lege Μοδεράτωρ.

Gloss.

Μνηστία. ἡ τῶν μελλόντων γίνεσθαι γάμων ὑπόσχεσις·
 ἐμφαίνει δὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς μνηστίας μνήμη τοῦ
 ἐπαγγέλματος.
 [Μοδεράτων. ἑπαρχος ἢ φύλαρχος.]
 Μόδους. μέτρον, ὡς βιβλ. γ. τοῦ Κωδ. τίτλ. λδ. ιγ.
 τῶν δὲ Βασιλικῶν βιβλ. νη. τίτλ. ζ. κεφ. θ.
 Μοιχὸς οὐκ ἀπὸ τῆς προθέσεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς πράξεως
 λέγεται.
 Μολίβια. κινητά.
 Μομέντουμ. ῥοπή, χρόνος ἀκαριαῖος.
 Μονίτα. βουλλωτήριον, ἢ τὸ ἀρχέτυπον σφραγιστήριον,
 μεθ' ὧν ὁ τῶν νομισμάτων ὅρκος διαχαράττεται.
 Μονίτατος. τυπᾶριον νομίσματος.
 Μονιτόριον. κιννάβαρ.
 Μονουμέντα. μνημόσυνα.
 [Μονουμέντουμ κυρίως τὸ οἶκημα ἐπὶ τῷ τάφῳ.]
 Μονουμέντουμ. μνημεῖον τὸ μήπω δεξάμενον νεκρόν.
 Μόνστρουμ. τέρας μεμιγμένην ἔχον μορφήν, οἶον εἰ
 γενήθη παῖδιον κέρατα ἔχον.
 Μοντιλιουμ. ἦτοι μαντιλίον· μάνε γὰρ ἡ χεὶρ, καὶ
 τίλω τὸ σπογγίζω.
 Μορά. παρολκή.
 Μορά. ἡ ὑπερθεσις.
 Μόρα γένεσθαι ἀμόρτε τεστάτορις. ἡγουν ὑπερθεσις
 μετὰ θάνατον τοῦ διατιθεμένου.
 Μοράν. ὑπερθεσιν.
 Μόρα τόκου. ἀγωγή ὑπερθέσεως.
 Μόρβους σοντίκους. νόσος βλαπτική εἴτ' οὗν ἡ ἐπιγενο-
 μένη μετὰ τὸ τεχθῆναι διηνεκῆς νόσος, ὡς βιβλ. τῶν
 Διγ. κα. τίτλ. α. κεφ. ε. τῶν Βασιλ. βιβλ. νθ. τίτλ.
 ι. κεφ. νβ. θεμ. γ. μόρβους τὴν πρὸς καιρὸν ἀσθένειαν
 δηλοῖ ὡς βιβλ. β. τῶν Βασιλ. τίτλ. β. κεφ. ε. ζ. μόρβους
 σοντίκους ἡ οἰωδῆποτε πράγματι ἐμποδίζουσα νόσος.
 Μόρε. ὑπηρετήσαι.
 Μόρος. ὁ θάνατος.
 Μόρτη καῦσα. θανάτου αἰτία.
 Μορτικαῦσα. μετὰ θάνατον δωρεά.
 Μορτικίνω. θανάσιμος.
 Μόρτις. θάνατος.
 Μόρτις καῦσα. ἐπιθάνατος δωρεά.
 Μόρτις καῦσα. ἡ μετὰ θάνατον δωρεά.
 Μόρτις καῦσα δωρεά. ἐπιθανάτιος δωρεά.
 Μόρτις καῦσα κάπιον. θανάτου αἰτία λήψις, ὅτε στατου-
 λίβερ ἢ λεγατάριος δίδωσιν ἐπὶ κλήρῳ αἰρέσεως τῷ
 κληρονόμῳ ἢ ἄλλῳ τινί, καὶ ὅτι λαμβάνει τι ἐπὶ τῷ
 παραιτήσασθαι κλήρον ἢ λεγάτουμ ἢ ἀδιτεῦσαν. ὡς
 βιβλ. τριακοστὸν ἔννατον τίτλ. ε. Διγ. κβ. θεμ. γ.
 τῶν δὲ Βασιλ. βιβλ. ζ. τίτλ. γ. κεφ. κη.
 Μόρτις καῦσα. θανάτου αἰτία.
 Μορτός. νεκρός.
 Μόσους. ἄφεςις.
 Μόστρον. φανερὸν.
 Μόστρουν. τὸ ἔχον ἀνθρώπου καὶ ἑτέρου ζώου μορφήν.
 Μοστρουσούμ. τερατικόν.
 Μοστρουόσουμ. τερατικόν.
 τὸ Μουνναστρία, σημαίνει δωρεὰν, καὶ βάρος, καὶ ὀφί-
 κιον.

Μολίβια. κινητά] Leg. Μοβίλια. LABB.
 τόπος] Lege τύπος cum Du Cangio v. Μονήτα.
 Μονίτατος. τυπᾶριον] Meurs. et Du Cang. in Gloss. v. τυπᾶ-
 ριον, ita corrigunt : Μονίτα, τυπᾶριον, quod probō.
 Μονιτόριον] Du Cang. h. v. legit Κομμονιτόριον.
 Μοντιλιουμ] Olim hic fuisse scriptum μαντιλίον docent seqq. ;
 idque recte.
 Μόρα τόκου ἀγωγή ὑπερθέσεως] Vereor ne hic aliquid sit tur-
 batum. Sane ex mora deberi usuras in negotiis bonæ
 fidei et quibnsdam aliis, constat l. 32. §. 2. l. 34. D. de
 usur. l. 24. D. de us. et usufruct. leg. ne plura adducam :
 verum interpretatio subjecta a re est aliena prorsus.
 εἴτ' οὗν ἡ ἐπιγ. ἡγουν. (*) Sed ntrumque eodem redit.
 πρὸς καιρὸν ἀσθένειαν] In Basilicis l. 101. §. 2. D. de Verb.
 signif. editum est πρόσκαιρον, temporale.
 ἐπιθάνατος δωρεά] Paulo post scriptum est ἐπιθανάτιος δωρεά :
 quod quoque placet.
 ἐπὶ κλήρῳ] ἐπὶ πλήρῳ Ms. (*) Egregia est hæc lectio.
 καὶ ὅτι κ. τ. λ.] ἢ ὅτε λαμβάνει τις. Ms.
 ἀδιτεῦσαν] ἀδιτεῦσαι Ms. (*) Tam præcedens quam hoc arri-
 det.
 Μόσους. ἄφεςις] Leg. Μίσους. LABB.
 τὸ Μονουστρία σημαίνει δωρεὰν καὶ βάρος καὶ ὀφ. Lego τὸ Μοῦ-
 νος τρία σημαίνει, δωρ. καὶ β. καὶ οφ. IDEM. τὸ μουνουστρία
 σημαίνει, et ita in Ms. (*) τὸ μόνους τρία σημ. est in Basilicis
 in l. 18. D. de Verb. signif.

ἡ Μούνιτας. λειτουργία. Μούνους ὁ μετὰ αἰτίας δῶρον, ὡς τὸ γεγεθλιακόν, ἡ γαμικόν, ἡ βάρος, ἡ ὀφθίκιον, ὡς βιβλ. τῶν Διγ. ν. τίτλ. ις. τῶν δὲ Βασιλ. β. τίτλ. β. κεφ. ις. καὶ ρπδ. Μούνους τὸ ἐξ ἀνάγκης νόμου ἢ ἔθους ἢ ἄρχοντος γινόμενον τινι βάρος.
Μούνου κυρίως μὲν τὸ ἐξ ἀνάγκης νόμου ἢ ἔθους, ἢ ἀρχόντων γινόμενον λέγεται. ἔστι δὲ καὶ ἡ σφοδρὰ ἀμέλεια.
Μούνους τρία σημαίνει, δωρεὰν καὶ βάρος καὶ ὀφθίκιον.
Μούτουμ. τὸ δάνειον.

N.

Ναβιβάτις. οἰκησις.
Νατουράλια. φυσικά.
Νεγατορία. ἄρνησις.
Νεγατορία. ἀντίθεσις ἀρνητική.
Νεγατορίως. ἀρνητικῶς.
Νεγότης. χρηματικά.
Νεγοτζόρουμ γεστόρουμ. τῶν διοικούντων ἀλλότρια.
Νεγότης γεστόρ. διοικητὴς ἀλλοτρίων.
Νεγοτιόρουμ γεστόρουμ. ἡ περὶ διοικήσεως ἀλλοτρίων πραγμάτων παρὰ γνώμην δεσπότης ἀγωγή.
Νεγοτορίλουμ γεστόρουμ. ὄνομα ἀγωγῆς κατὰ τῶν τὰ πράγματα διοικούντων· ἐγὼ γὰρ εὗρον νεγοτιόρουμ.
[Νέκδουμ σῶμα, μὴ παραδοθὲν διηνεκῇ ταφῇ οἷα τὰ σμυρνόμενα.]
Νεκεσάρια. δαπανήματα ἀναγκαῖα.
Νεκεσάρια. χρειαστική.
Νεκεσσάρια. δαπανήματα ἀναγκαῖα, ἃ τινὰ καὶ μειοῦσι μὴ γινόμενα τὸ πρᾶγμα ἢ τὴν προῖκα.
Νεκεσάριος. κληρονόμος ἀναγκαῖος.
Νεκεσάριος. ἐξανάγκης.
Νεκεσσάριος. ἀναγκαῖος.
Νεκεσσαρίους. ὅστις μετὰ ἐλευθερίας γέγονε κληρονόμος, ὡς βιβλ. ε. τοῦ κωδ. τίτλ. κζ. διγ. δ. τῶν δὲ Βασιλ. βιβλ. λε. τίτλ. ιγ. κεφ. λς.
Νέκ μανιφέστα φούρτημ. ἀφανὴς κλοπὴ, ἢ τις εἰς τὸ διπλὸν ἔχει καταδική, καὶ ἔξωθεν τὸ πρᾶγμα.
Νεκμανιφέκτι. ἀφανές.
Νεκτοτέπραχ. ὁ πραιτὼρ τοῦ δήμου.
Νεμανίφακτος. ἀφανέρωτος.
Νεμανιφεκτός. ἀφανέρωτος.
Νέξουμ. δεδεγμένων, ὑποτεταγμένον, ὑποχείριον, ὑπεζούσιον.
Νεοκεσσαρία προῖξ. ἥτοι τὰ ἴδια γράμματα.
Νεοκέσσαρον. χαριζόμενον.
Νεολαία. στρατιωτικὴ χεῖρ.
Νερεβατορία. ἡ ἀναστρέφουσα τὸ πεπραγμένον πρᾶγμα.
Νερεβιταρία. οἰκησις.
Νερέδεμ. κληρονόμος.
Νερεδεταρίους. δανεισταῖς οἶμαι κληρονομαιῶν πραγμάτων. καὶ οἶμαι ἐξνερεδάτος, ὁ ἀπύκκλητος.

N.

Μούνουμ] Pro Μούνους, quod præcessit.
ἔστι δὲ καὶ ἡ σφοδρὰ ἀμέλεια] Verba posteriora tria leguntur a. v. δόνουμ, ubi leg. esse δόλον notatum est. Forte aliquis, discrimen inter *dolum* et *donum* non bene callens, hæc posuit loco plane alieno.

Ναβιτάτις] Pro Ἀβιτατῶν, littera N alibi quoque principiis verborum est apposita, ut νερεδιτάτης &c.
Νεγοτορίλουμ] Pro Νεγοτιόρουμ.
Νέκδουμ κ. τ. λ.] Hæc ex Ms. prolata similia sunt illis quæ ex Gll. Mss. Vaticanis depromit Du Cang. v. Νέκδουμ, distinctione posita post Νέκδουμ hæc addens, ex Lat. *Necdum*, sc., *homo mandatum cadaver*. Rectius vero habet διηνεκῇ. An huic signif. τοῦ *necdum* occasionem dederit, male intellecta l. 10. C. de religiosis. an aliud, non definio.
Νέκ μανιφέστα φούρτημ] Νέκ βανιφέστα φούρτουμ Ms. (*) νέκ μανιφέστουμ φούρτουμ. COR.
Νεκμανιφέκτι] Pro Νεκμανιφέστι. Similia errata in seqq.
Νεκτατεπραχ. ὁ πραιτὼρ τοῦ δήμου] Lego Νεκτέπαρχος: quam vocem ut odiosam sustulit Justinianus Nov. 13. jussitque dici deinceps patria voce *prætoras plebis*, Græca vero *πραττορας δήμων*. Romani eos vocabant, *præfectos vigilium*: Græci vero *ἐπαρχους νυκτῶν*, *præfectos noctium*, ut ait Imp. in d. Nov. LABB. Idem visum Du Cangio v. Νυκτέπαρχος: et res est certa.
Νεκτεσάρια] Pro Νεκεσσάρια. Simile vitium in gl. seq.
Νεοκέσσαρον. χαριζόμενον] Imo contraria sunt necessaria et χαρίζομενα, ut negatio videatur deesse.

Νερεδιτάρια. κληρονομαιᾶ.
Νερεδιτάρια. κληρονομική.
Νερεδιτάτης πετιτιόν. κληρονομίας ζήτησις. ἐξ οὗ καὶ πετιτιόν ζήτημα, ἥτοι τὸ ὑπομνηστικόν τὸ πέτω τὸ ζητῶ.
Νερεδιτάτης πετιών. ἡ περὶ κληρονομίας ἀπαιτήσεως ἀγωγή.
Νεριδητάτης πετιών. ἥτοι κληρονομαιᾶς ἀπαιτήσεως ἀγωγή.
Νὲς βί. μὴ βία.
[Νεκβ Νέκ κλάμ. Νέκ πρεκαρίω. μὴ βία. μὴ λάθρα, μὴ παρακλήσει.]
Νὲς κλάμ. μὴ λάθρα.
Νὲς πραεκλάριος. ἡγουν μὴ παράκλησις.
Νὲς βι φιάθ. περὶ τοῦ μὴ βία γενέσθαι τοῦ εἰς κατοχὴν πεμφθέντος.
Νεφάριος. ἀθέμιτος.
Νεφαρίους. παράνομος, ἀθέμιτος, τουτέστιν ὁ δι' ἀρπαγῆς γενόμενος γάμος.
Νίσι ἐρεδιταρίουμ ἰουδικίουμ φιάτ. εἰ μὴ τῇ κληρονομίᾳ πρόκριμα γένηται.
[Νοβάλις γῆ καλεῖται ἡ σκαφεῖσα καὶ ἐν τῇ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἀργοῦσα.]
Νοβανδιάνδιμ. ἀνανεοῦντος ψυχῇ.
Νοβατεύει. ἀνακαινίζει.
Νοβατεύει. ἐγκαμεῖ.
Νοβάτζιον. καινισμός καὶ μετάθεσις τοῦ παλαιοῦ χρέους εἰς ἐτέραν ἐνοχὴν, ἀφ' οὗ τὴν πρώτην ἀναφρεθῆναι. νοβάτζιο δὲ λέγεται ἀπὸ τῆς καινῆς ἥτοι τῆς νέας ἐνοχῆς.
[Νοβάτιο. καινισμός ἥτοι τοῦ προτέρου χρέους εἰς ἐτέραν ἐνοχὴν πολιτικὴν μεταβολή, ἐφ' ᾗ τὴν πρώτην ἀναφρεθῆναι.]
Νοβατιόν. ἀνακαινίσις τοῦ παλαιοῦ χρέους εἰς νέον.
Νοβατιόν. ἡ τὸ παλαιὸν χρέος εἰς νέον μεταποιούσα.
Νοβατιόν. καινισμός, ἥτοι τοῦ πρώτου χρέους εἰς ἐτέραν ἐνοχὴν πολιτικὴν ἢ φυσικὴν μεταγωγή, ἐφ' ᾗ τὴν πρώτην ἀναφρεθῆναι. λέγεται δὲ Νοβατιόν ἀπὸ τῆς καινῆς ἐνοχῆς, ὡς βιβλ. μς. τῶν Διγ. τίτλ. β. τῶν δὲ Βασιλ. βιβλ. κς. τίτλ. δ.
[Νοβίκιουμ. τὸ μήπω ἐνιαυτὸν δουλεῦσαν.
Νοβίκιους. Νεώνιτος ὃν ἂν ἀγορεύσω παρὰ σωματοεμπόρου καὶ προστήσω εἰς ὑπηρεσίαν δουλικὴν, ὡς βιβλ. κα. τῶν διγ.]
Νοδοπάκτον. ψιλὸν σύμφωνον.
Νομεγκουλάτωρ. ὁ ἐξ ὀνόματος τινὰ φωνῶν ὁ παρὰ συνηθείαν κράτης.
Νόμερε. ὅσα ἐν ἀριθμῷ. οἷον λεπτοὶ νόμμοι.
Νομή. καὶ ἡ δεσποτεία, ὡς ἔνθα τις τὰς νομὰς αὐτοῦ λεγατεύει.
Νομή ἐστὶ φυσικῶς ἡ τοῦ πράγματος κατοχὴ, καὶ προηγείται δεσποτείας. κατὰ δὲ τοὺς νόμους, νομή ἐστὶ ψυχῇ δεσπύζοντος κατοχὴ.

Νερεβατορία. ἡ ἀναστρέφουσα] Leg. Νοβατορία. LABB. ῥεδιτῶρια. SCAL. Hujus conjectura videtur probabilior. Nota est actio redhibitoria, qua res vitiosa redhibetur.

πεπραγμένον] πεπραμένον. SCAL.
Νερεβιταρία] Forte Νερεδιτάρια: sed interpr. melior, quam quæ hic est adscripta, in gl. ab hinc tertia sequitur.

πετιών] Ita gl. seq.; sed leg. πετιτιών, quod jam præcessit.
Νὲς βί] Scr. Νέκ βί et mox Νέκ κλάμ.
Νὲς πραεκλάριος] Leg. Νέκ πραεκλάριον. LABB.
Νὲς βι φιάθ] Leg. Νὲ βις φιάτ.

μὴ βία γενέσθαι κ. τ. λ.] Est interpr. tituli D. *ne vis fiat ei, qui in possess. missus erit*; quæ sic vertenda sunt, μὴ βίαν γενέσθαι τῷ εἰς κατοχὴν πεμφθέντι.

Νεφαρίους παράνομος] Νεφαρίους γάμους. *
Νίσι ἐρεδιταρίουμ] Νίσι ἐρεδιτάτι πρειουδικίουμ Ms. (*) Si pro Νίσι reponas Νίσι, habes formulam ipsam, nisi hereditati præjudicium fiat, vel si præjudicium hereditati non fiat, quam invenimus ap. Gaum l. 1. §. 1. D. famil. eriscund.

Νοβανδιάνδιμ] Leg. Νοβάνδι ἀνίμψ. LABB. Add. §. 3. Inst. quib. mod. tollit. obligat. l. ult. C. de novat. Eam emendationem proponit Bosquetus ad Psell. Synops. v. 164. non facta Labbæi mentione.

Νοβατεύει. ἐγκαμεῖ] Du Cang. in Gloss. v. Νουβιτέσσα legit Νουβιτεύει.
ἀφ' οὗ] Rectius in seqq. ἐφ' οὗ.
πολιτικὴν] In tertia abhinc gl. recte additum, ἡ φυσικὴν. Et sic in Basilicis id quoque expressum est in l. 1. D. de novationib. unde etiam illa gl. est desumpta.
Νοβίκιους κ. τ. λ.] In Basilicis tom. II. p. 405. est νεώνιτος et ἀγοράσω, quæ sensus exigit.
παρὰ συνηθείαν] τῇ συνηθείᾳ Ms. *

Νομή ἐστὶ φυσικὴ πράγματος κατοχή. ὥστανε δὲ νομή, ἀσωμάτου πράγματος χρήσις.
 Νομινάτιμ. ἐξ ὀνόματος.
 Νόμινε. ὀνόματι.
 Νὸν ἀμπλέους πέτι. μὴ πλέον ἀπαιτῆσαι.
 Νονιοῦρε. οὐ δικαίως.
 Νονιοῦρε κιβιλιφάκτα. οὐ δικαίῳ πολιτικῷ γεγεννημένη.
 [Νον ιούστα τεσταμέντον. παράνομος διαθήκη ὅτε σῖος πρετερχθῇ, τουτέστιν ὑπεξούσιος ἀμνημόνευτος ἐαθῇ.
 Νογκουπάτις. ἐκφώνησις ἀγραφος.]
 Νόνος τένη. ἡ τοῦ χρόνου παραδρομή.
 Νονουμεράτα πεκούνια. μὴ μεμετρημένα ἀργύρια.
 [Νονουτένδο. ἀχριστία νομῆς ἐν χρόνου παραδρομῇ.]
 Νονουτένδο. τρόπῳ ῥητῇ καὶ ὠρισμένῳ χρόνῳ.
 Νόξα. κόλασις, βλάβη.
 Νόξα. κόλασις διὰ κακοτροπίας.
 Νόξα. ἐνοχὴ ἀπὸ πριβάτων ἀμαρτημάτων ἀρμόζουσα, ὡς βιβλ. κα. τῶν Διγ. τίτλ. α. τῶν δὲ Βασιλ. βιβλ. κς. τίτλ. δ.
 [Νόξα. ἡ διὰ σώματος βλάβη, οἷον κλοπῇ, ἀρπαγῇ, ζημίᾳ, ὕβρις. λέγεται αἰ—αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ βλάψαν.]
 Νόξα κάπου ἀσέγουτα. τὰ πταίσματα τῇ κεφαλῇ ἐπονται.
 Νοξαλία. ἀμαρτία.
 Νοξαλία. βλαπτική.
 Νοξαλία. ἀγωγή ἢ ἐκδοσιν ζητοῦσα τὸν ὑφορῶμενον.
 Νοξάλεια. ἐκδοσις σωμάτων δούλων καὶ ζώων.
 [Νοξάλεια. ἀγωγή κελεύουσα τῷ δεσπότη ἢ τῷ κληρονόμῳ ἐκδοῦναι τὸν ἡμαρκότον δούλον, εἰ οὐκ ἀνέχετο τὸ ἱκανὸν τῆς ζημίας ποιῆσαι· ἥτις οὐ περαιότερον ἐνιαυτοῦ ἀρμόζει βιβλ. β. τῶν διγ.]
 Νοξαλία καὶ Νόξα διαφέρει. Νοξαλία μὲν ἐστίν, αὐτὸ τὸ κακούρηγμα· οἷον ἡ κλοπῇ, ἡ ἀρπαγῇ, ἡ ζημίᾳ, ἡ ὕβρις. Νόξα δὲ, αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ βλάψαν.
 Νοξαλία. ζημία.
 Νοξαεδεδίτιο. εἰς κόλασιν ἐκδοσις.
 τὸ ὄνομα τῆς Νόξης, πᾶν ἀμάρτημα περιέχεται.
 Νοξία. ἀμαρτία.
 Νόρμα. τεκτονικὸς κανὼν, ᾧ τις τῶν τοίχων ὀρθοῦσι γωνίας.
 Νόρμα. κανὼν, διαβήτης, ρυθμὸς, σταθμῇ.
 Νοροραρία. νύμφη.
 Νοσονάριος. ἡ νύμφη.
 Νόσος τοῦ πάθους διαφέρει.
 Νόσος ἐστίν, ἡ τοῦ σώματος πρόσκαιρος ἀσθένεια. Πάθος δὲ, διηνεκὲς τοῦ σώματος ἐμπόδιον.
 Νοτάριος. Νότα τὰ γράμματα.
 Νοτάριος. ὁ τῶν γραμμάτων. νότα γὰρ τὰ γράμματα.
 Νότο. σημειοῦμαι, αἰτιῶμαι. γίνεται δὲ νότα κατὰ τρεῖς τρόπους, ὅταν ἐναντίον εἴπῃ ἢ ἔλλιπες, ἢ λιαν ὁμολογούμενον, ὡς βιβλ. κς. τῶν Διγ. τίτλ. ν.
 [Νοτορία. μῆνυσις.]
 Νούδον πάκτον. ψιλον.
 Νονδινάτιο. κυρίως μὲν τῶν λαμβανομένων προφάσει ἐμπορίας, ἐνίστε δὲ τὸ καθόλου κέρδος.
 Νομβατεῦεσθαι. λεγατεῦεσθαι.

Νουμκουπατίο. ἐκφώνησις ἀγραφος.
 Νούμμερε. ἀριθμοῦ.
 Νούμμην. νούμιον.
 Νούμμοι. τὰ νομίσματα.
 Νούμος. εἶδος νομίσματος.
 Νουπτίδ. γάμος.
 [Νούρους. νέος νύμφη τῷ νύφ.]
 Νωτάριος. ὁ βαρυβαστάκης.
 Νοτάριος δὲ ὁ γραφεύς.

Ο.

Ο ἀποφειδοκίμους. ὁ ἀπὸ πίστεως βαλλόμενος.
 Οβδονάρια. τὰ περιεπτόμενα τοῖς ποσὶν ὑφάσματα, ἃ λέγεται ποδάπανα κατὰ καθαρῶν· τὰ δὲ ἄλλα πέδια, ὡς εἶπεν τὰ ἐξ ἱματίων γεγεννημένα, ἃ παρὰ τισιν ὁδῶνια κέκληται ἢ βράχαι χερσὶ περιτιθέασιν δακτυλίου δὲ τοῖς ποσίν.
 Οβ καῦσαν. ὁ δι' αἰτίαν δεδομένον, οἷον ἐβοήθησάς μοι ὀβρέμ. ἵνα γένηται, οὔτινος μὴ γενομένου χώρα τῇ ρεπετίονι.
 Οβλάσον φούρτον. τὸ ὑπὸ τινος εἰσενεχθέν μοι κλοπιμαῖον πρᾶγμα.
 Ο βόνα φίδε. ὁ καλῶς πιστεύων.
 Οβρέμ ἰουδικάταμ. διὰ τὸ πρᾶγμα κριθῆναι.
 Οβρέμ νὸν δεφένσαμ. διὰ τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκδικηθῆναι.
 Οβ τούρπεμ καῦσαν. δι' αἰσχρὰν αἰτίαν.
 Οδονάρια καὶ ὁδόνια ὑφάσματα ἐπιμήκη ἃ καὶ ὀράρια παρὰ τινῶν λέγονται. ταῦτα δὲ οἱ εἰς παλάτιον εἰσιόντες συγκλητικοὶ ἐπιφερόμενοι ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπεμύττοντο καὶ ἀπέπτυνον.
 Ο ἐν τοῖς ἐκπεδεύτοις. ὁ ἐν τοῖς πρεπωδεστάτοις.
 Οικεῖν ὀφφικίω. οἰκεῖα δικαιοδοσία.
 Ο ἰνοτιτοῦτος. ὁ κατέχων.
 Ο κομοδάτον λαβών. ὁ ἐνέχυρον λαβών.
 Ο κουμπρομισάριος. ὁ συντιθέμενος.
 Ο μαινόμενος. ὁ ἥττων τῶν ἐπτα ἐτῶν.
 Ομπλικατιονίβους. ἐνοχαί.
 Ομποσατζίων. ζήτησις.
 Οξαφαλία.
 Οξάλια. ἐκδοσις ζητοῦσα τὸν ὑφορῶμενον.
 Ο πατρων. ὁ ἀντιλήπτωρ.
 Οπεραί. οἱ καρποὶ τῶν οἰκετῶν.
 Οπέραις. ἐργασίαις ἐκ τῶν χειρῶν.
 Οπέρας. ὁ δούλος εἰς φυσικὴν ὑπηρεσίαν, ἡγουν ἐλευθερικὴν.
 Οπεράτος. ἐργαστής.
 Οπερῶν. καμάτων.
 Οπινιόν. ἡ ὑπεσταλμένη καὶ μετὰ ἐνδοιασμοῦ ἀπόκρισις.
 τῷ ὀνόματι τῶν Ὀπλων, καὶ τὰ ξύλα καὶ οἱ λίθοι περιέχονται.
 Οπορτέβιτ. χρή· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐνεστώτα καὶ τὸν μέλλοντα χρόνον.
 Ο ποστοῦμος. ὁ μεταγενέστερος.
 Ο πούπιλος. ὁ ἀνήλικος.

Ο.

Νον Ιούστα] Leg. Non Ιούστον. COPES.
 Νογκουπάτις] Pro Nonγκουπάτιο.
 Νόνος τένη. ἡ τοῦ χρ. παραδρομή] Lege Nonουτένη vel Nonουτένδο, ut infra. LABB.
 ἀχριστία] Pro ἀχρηστία: sed literæ η et ι sæpe hic confunduntur.
 Νονουτένδο. τρόπῳ κ. τ. λ.] Non sunt posteriora priorum interpretatio, sed omnia simul sunt expressio quorundam, quæ extant in δ. 3. Inst. de usufructu.
 λέγεται αἰ—αὐτῷ] Sensus erit bonus, si scribamus λέγεται καὶ αὐτὸ κ. τ. λ. vel etiam omisso kai: aut λέγεται καὶ νόξα αὐτὸ κ. τ. λ. res ipsa est clara ex §. 1. Inst. de noxalib. actionib.
 Νόξα κάπου ἀσέγουτα] Scr. N. κάπουτ σεκουιντουρ. l. ult. D. l. 1. C. de noxalib. actionib. et alibi.
 Νοξάλια. ἀμαρτία] Imo sic sumitur noxia, §. 1. Inst. de noxalib. et ib. Theophil. atque ita in seqq. semel recte scriptum est; at sæpius Νοξάλια, et Νοξάλεια, perperam.
 ἡμαρκότον] Lego ἡμαρτηκότα. Quod vero additur in fine, actionem noxalem anno terminari, verum non est; cum sit certum, eam passu pari ambulare cum actione principali, cui accedit, veluti furti, vi bonorum raptorum, injuriarum etc.
 φ τις] Abundat τις, aut leg. φ τινη vel φ τάς.
 Νομβατεῦεσθαι] νομκουπατεῦεσθαι. SCAL. Nec alia mens Meursii in Gloss.
 Νούρους· νέος νύμφη] Vel leg. Νούρους, νέα νύμφη, vel Νούρους μεα. νύμφη.

Ὀβδονάρια] Ὀδονάρια. SCAL. Atque ita Meurs. et Du Cang. in Gloss. Salmasius vero ad Lamprid. Alexand. Sever. cap. 40. legit Οὐ δωνάρια: sed in his gll. sæpe literæ sunt permutatæ, et accurata Lat. scribendi ratio neglecta est. κατὰ καθαρῶν] Hæc a prioribus distinxi; quæ vero sequuntur, sunt ex Epiphan. c. Catharos, uti observavit Du Can. in Gl. πεδία] πέδια. SCAL. Salmasius ad Lamprid. d. l. mallet ποδεῖα: sed ap. Epiphan. est quoque πέδια.
 κέκληται ἢ βράχαι] Apud Epiphan. extat, κέληται ἢ βράκαι.
 οἷον ἐβοήθησας] οἷον τὸ ὅτι ἐβοήθησας.*
 οἷον ἐβοήθησάς μοι ὀβ ῥεμ ἵνα κ. τ. λ.] Male hæc distincta sensum turbant, qui ut sit bonus, ita interpunxi, οἷον ἐβ: μοι ὀβρέμ, ἵνα κ. τ. λ. cf. l. 1. pr. D. de condiction. ob turp. vel injust. caus. l. 52. de condiction. indebit. causa, sc., pertinet ad præteritum, res ad futurum; quod tamen discrimen passim negligitur.
 ἵνα γένηται] ἵνα τι γένηται.*
 τῇ ρεπετίονι] τῇ ρεστιτυτίονι. Ms. (*) An sic legas, an ρεπετιτίονι, nihil intererit.
 Ὀδονάρια] ἴσ. ὀθονάρια καὶ ὀθόνια. (*) Sed vulgatum retinet Du Cang. v. Ὀδόνιον.
 ἐκπεδεύτοις] ἐξπεδίτοις. SCAL.
 Οὐμπλικατιόνιβους] Pro Ὀβλιγατιόνιβους. Sunt hic in præcedentibus quædam plane a vero aliena, sed quæ persequi non est mihi propositum.
 Ὀξάλια. ἐκδοσις ζητοῦσα τὸν ὑφορ.] Leg. Νοξάλια, ut sup. LABB.

Οποτέρβιτον. δηλοῖ καὶ τὸν μέλλοντα χρόνον.
 Ο προπριετάριος. ὁ τὴν δεσποτείαν ἔχων, ὀρδινάριος.
 Οπτίονες. αἰρετοὶ ἢ γραμματεῖς.
 Οπτίονος. ἐπιλογῆς.
 Ορατίων. γραφή.
 Ορδινάρε λίτεμ. προκατάρξει δίκην.
 Ορδινάριος. τῇ τάξει ἔμπρακτος.
 Ορδινάριος. οἰκέτης.
 Ορδινάριους σέρβους. δούλος προτεταγμένος.
 Ορδινάτιο. προκατάρξας.
 Ορδινέμ ἄδετ. τάξιν ἔχει.
 Ορδο. τάξις.
 Οριγνάλια. προγονὴ ἀρχαία.
 Ορκίνοι. ἀπελεύθεροι τεθνεῶτος, οὗς λέγουσι χαρωνιανούς ἀπελευθέρους.
 Ορκινος λιβερός. χαρωνιανὸς ἀπελεύθερος. ὅρκους γὰρ ὁ χάρων.
 Ορτίονος. ληγάτου.
 Ορυγμα, ὑδροστασίον, καὶ λίμνης διαφέρει· λίμνη γὰρ ἐστίν, ἢ διηλεκτῶς ἔχουσα ὕδωρ. ὑδροστάσιον τὸ πρὸς καιρὸν καὶ ὡς ἐπίπαν ἐν χειμῶνι συναγόμενον. ὀρυγμα δὲ, δοχεῖον ὕδατος χειροποίητον.
 Ορφανικοὶ τόκοι, οὗς καὶ πονυλιαρίους λέγουσιν, οἱ ἀπὸ τρίτης, ἐκατοστῆς.
 Ορφιτιανὸν δόγμα ἐπὶ Ὀρφίτου καὶ Ῥούφου τῶν ὑπατῶν ἐκφωνηθὲν παρὰ τοῦ βασιλεύοντος τότε Μάρκου. παρέχει δὲ τοῖς παισὶν νόμιμα δίκαια εἰς τῶν μητέρων διαδοχὴν.
 Ο σουος του τεστάτωρος. ὁ ἴδιος τοῦ διατιθεμένου.
 Οσουφρουκτουάριος. ὁ τὴν χρῆσιν ἔχων ἔθους καρποφορίας.
 Οστία. ἡ θύρα.
 Ο συνδεύητος. ὁ ἀχρεώστητος.
 Ο τεστάτωρ. ὁ διατιθέμενος καὶ προφωνούμενος.
 Οτιάρβετ. ἡ φυσικὴ κατοχὴ τοῦ πράγματος.
 Οτιλία. ἐπίπλαστα.
 Οτόνικα. ἱμάτιον γυναικεῖον ποικιλτόν.
 Ο τὸν οὖν δεκοδνάτου. τὸν οὐκ ἐκ συγγενείας.
 Ο τῶν προυπρίων. ὁ κατὰ σάρκα.
 Οὐανστηνατεύσας. ὁ διακατέχων.
 Οὐδβί. διὰ βίαν.
 Οὐδὲ λίβεροι πόθεν ἐλεύθεροι.
 Οὐδὲ γηρετουζῶρ. πόθεν ἀνὴρ καὶ ἡ σύζυγος.
 Οὐίνδικτα. ἐκδικουμένη.
 Ουντιδόμ. τῶν ἐντὸς ὅλου χρόνου κινουμένων ἀγωγῇ.
 Ουντιλία. ἀκεραία.
 Ουντιλίον ἰντέρδικτον. ὁ λέγεται κώλυσις.
 Οὐ καπιτεύει. οὐκ ἀναλαμβάνει.
 Οὐ κοντίνουος. συναπτός.
 Οὐκουσαπητεύει. τουτέστιν χρῆσιν ἔχει.
 Οὐνδεβί. ἐν τούτῳ τῷ ἰντερδίκτῳ φησὶν ὁ πραιτωρ ὅθεν

βία σὺ τόνδε ἀπελάσεις ἢ ἡ φамιλία σου περὶ τούτου πράγματος καὶ περὶ ὧν τότε εἶχεν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐντὸς ἐνιαυτοῦ μετὰ δὲ τὸν ἐνιαυτὸν εἰς ὅσον περιήλθεν εἰς τὸν ἐξελάσαντα δώσω τὴν ἀγωγὴν. τοῦτο δὲ τὸ ἰντέρδικτον εἰς ἐκείνους ἀνήκει μόνους οἱ τινες ἀκινήτων οἰωνδήποθεν ἐξελαύνονται.
 Οὐνδεβί. ἐνθεν βία.
 Οὐνδεβιρετούπσορ. ἀδιάδοχος διαδοχή.
 Οὐνδὲ λίβερι. διακατοχὴ ἢ διδομένη παρὰ τοῦ πραιτωρος τοῖς ὑπεξουσίοις καὶ αὐτεξουσίοις παισίν.
 Οὐνδελίβερι. ἐνθα ἐλευθερία.
 Οὐνιβερσιτάτεμ. τὴν ὁλότητα, τὴν ὁμάδα.
 Οὐνοραρίουμ. τίμιον.
 Οὕξορ κυρίως γαμετὴ ἐστὶν ἡ κατὰ νόμον.
 Οὕξορ λέγεται τῇ τῶν Ῥωμαίων φωνῇ ἢ γαμηθεῖσα γυνή.
 Οὐπιλίον. οἰονεὶ οἱ σκρινιάριοι, οἱ χαρτοφύλακες τοῦ βασιλέως, ἥτοι τῶν βασιλικῶν χάρτων.
 Οὐποσέτα. τὰ βιαίως κατεχόμενα.
 Οὐ προκρίνει. οὐ βλάπτει, οὐ καταδικάζει.
 Οὕρβις. ἡ πόλις. λέγεται δὲ, ἀπὸ τοῦ οὐβαρέτου, τουτέστιν ἀρότρω περιχαράζει τὸν μέλλοντα πολιζεσθαι τρόπον. Οππιδούμ. ἀπὸ τοῦ ἔργου τῆς τῶν χειρῶν κατασκευῆς.
 Οὐ ρεπετιτεύεται. οὐκ ἀποστρέφεται. ξαφαλία, τουτέστιν ἀχρεώστητος.
 Οὐ ρεπετιτεύετε. οὐκ ἀντιστρέφεται.
 Οὐ ρεπετιχύετε. μεταλαλήσης.
 Οὕρτηλία. ἡ εἰκονισμένη μετὰ τὴν διέτιαν ὑπόθεσις.
 Οὐ ρεπετιτεύετε. οὐκ ἐπαναλαμβάνεται.
 [Οὐσουκαπίο. ἡ διὰ χρήσεως λήψις, ἢ κατὰσχεσις.]
 Οὐσοκαπίων. ὁ μακρὸς χρόνος.
 Οὐσον. δίκαιόν τι.
 Οὐσουκαπιτεύει. διὰ χρήσεως δεσπόζει.
 Οὐσουκαπιτεύειν. χρῆσιν ἔχειν, ἢ κερδαίνειν αὐτήν.
 [Οὐσους. χρῆσις. ἐπὶ μὲν προβάτων τὸ κοπρίζειν τὸν ἴδιον ἀγρόν. ἐπὶ δὲ ἀγροῦ μόνον τὸ χρῆσθαι τοῖς ἐκεῖσε γινομένοις λαχάνοις, ὀπώραις, ἀνθεσι. ἐπὶ δὲ οἴκου μόνον τὸ αὐτὸν τινα οἰκεῖν σὺν τοῖς δούλοις καὶ μισθωτοῖς αὐτοῦ.]
 Οὐσουκαπιτεύω. διὰ μακρᾶς χρήσεως δεσπόζω.
 [Οὐσουρπάτιο. χρῆσις ἐξηπλωμένη ἡ γον ἀδιάκοπος.]
 Οὐσουφρουκτάριον. ἔθος καρποφορίας.
 Οὐσούφρουκτον. κλεψία, ἢ εὐπορος, καὶ χρῆσις ἐπικαρπίας.
 Οὐσούφρουκτος. ὁ τὴν χρῆσιν τῶν καρπῶν ἔχων.
 Οὐσουφουρκάριος. ὁ τὴν χρῆσιν ἔχων.
 Οὐσοφροῦκτον. χρῆσις ἐπικαρπίας εἰς χρῆσιν.
 Οὔτε κόντρα ταβούλλας αἰτῶν, οὔτε δινοφφικίον. οὔτε περὶ μέμφεως, οὔτε περὶ ἐναντιώσεως ἐν διαθήκῃ.
 [Οὐτίλια τουτούλα. ἡ μὴ ὀρθή, μηδὲ ἀκριβὴς, ὡς κινον

Ἐποπτερίβιτον. δηλοῖ καὶ τ. μ. χρ.] Verbum Ἐποπτερίβιτ hic corruptum est, et restituendum facillime: verum illud τὸν vel expungendum est, vel aliquid intercidit, et scriptum fuit, τὸν ἐνεστώτα δηλοῖ καὶ τ. μ. χρ. quare quid jam præcessit. Add. Basilic. in l. 8. D. de Verb. signif.

Ἐορδινέμ ἄδετ] Lege Ὁ. ἄβετ.

Ἐορτίονος] οπτίονος. SCAL. Notum est legatum optionis §. 23. Inst. de legat.

ἔθους καρποφορίας] Sensus esset bonus, si legeremus τῆς καρποφορίας: ita tamen et infra scriptum est, v. Οὐσουφρουκτάριον.

συνδεύητος] An voluit exprimere, sine debitis?

Ἐοτιάρβετ] Ἐοτιάρβετ (*) Uti habet. CUP. Similia iis, quæ sequuntur, ex vet. Gloss. profert Brissonius v. Habere.

Ἐοτόνικα] Meurs. et Du Cang. in Gloss. legunt τόνικα, i. e. tunica.

οὐν δεκοδνάτου] Pro οὐνδε κογνάτοι: dein pro τοῖς οὐκ ἐκ συγγενείας sensus exigeret, τοῖς ἐκ συγγενείας.

δ διακατέχων] Scr. οὐ διακ. vel δ οὐ διακ. aut in præcedentibus Οὐκ αὐστ. pro οὐκ ἀβστυνατεύσας.

Οὐδβί] Pro Οὐνδε βί, intelligitur interdictum Unde vi.

Οὐδε] I. e. Unde. (*) Mala quoque est interpr.: liberi enim hic, sive in edicto de bonorum possessione unde liberi, sunt descendentes, παῖδες, uti in seqq. vocantur, non qui opp. servis. Similis error inferius quoque occurrit. Hinc vero et ex aliis apparet, quasdam ex his gl. anctores habuisse homines, plane juris ignaros.

Οὐδὲ γηρετουζῶρ. πόθεν κ. τ. λ.] Leg. Οὐνδὲ βῆρ ἐτ οὕξωρ. LABB.

Οὐίνδικτα] Forte Οὐνδικτά.

Οὐντιδόμ] Οὐτίλιουμ. SCAL.

Οὐντιλία] Rectum Οὐτίλια.

Οὐ κοντίνουος. συναπτός] Lege δ κοντινωός. LABB.

Ἐο πραιτωρ] ὁ πρ. οὕτως. Ms. *

ἀπελάσεις] ἀπῆλασας. Ms. *

καὶ περὶ ὧν] ἢ περὶ τῶν (*) Recte habet lectio vulgata, quam exhibent etiam Basilica in l. 1. pr. D. de vi et vi armat.

Οὐνδεβιρετούπσορ] Οὐνδεβιρετούκσορ. SCAL.

ἐνθα ἐλευθερία] Vide ad v. Οὐνδὲ λίβερι.

Οὐνοραρίουμ] Pro Ὀνοράριον.

Οὐποσέτα] Leg. βί ποσέσα. LABB. *Οὐι ποσέσσα. SCAL.

Οὕρβις] In Basilicis in l. 239. §. 6. D. de verb. signif. unde hæc sunt oriunda, legitur Οὕρβε.

οὐβαρέτου, τουτέστιν] In Basilicis est οὐρβάρε, τουτ., rectius: et sic est in ipsa lege.

τρόπον] Ibid. extat τόπον, recte.

τῶν χειρῶν] In Basilicis τοιχῶν.

ρεπετιτεύετε] Forte, ρεπετιτεύεται. Idem error inferius reperitur.

Οὕρτηλία] Pro Οὐτίλια. Interpretatio videtur pertinere ad actionem in factum, quæ olim dabatur ob dolum, anno elapso, l. 28. l. 29. D. de dol. mal. hodie post biennium ex l. ult. C. de dol. mal.

Οὐσουρπάτιο κ. τ. λ.] Si hæc ab Auctore sint, gravissime is est lapsus: nam usurpatio est usucapionis interruptio l. 2. D. de usurpation. et usucapion.

ἔθος] Ita in v. Ὀσουφρουκτουάριος.

κλεψία, ἢ εὐπορος] Quid hæc ad usumfructum? Videntur aliunde huc translata.

Οὐσούφρουκτος. ὁ τὴν χρῆσιν κ. τ. λ.] Leg. Οὐσουφρουκτουάριος, ut infra pro Οὐσουφουρκάριος. LABB.

τουτούλα] Leg. τουτέλας, actio tutelæ utilis, inter adultum et curatorem locum habens, quemadmodum tutelæ directa inter pupillum et tutorem; de quibus agitur in tit. D. de tutel. et rationib. distrahend. et utili curationis causa, actione et tit. de contraria tutel. et utili actione; quod hic non satis

μένη ἐπὶ τοῦ ὀρφανοῦ ἀνήβου ὄντας.
 Οὐτίλια. ἡ ἐντὸς ὅλου τοῦ χρόνου κινουμένη ἀγωγή.]
 Οὐτίλιον. οὐτίλιός ἐστι ὁ χρόνος· τουτέστιν τέλειος τῶν
 τριάκοντα ἡμερῶν τοῦ ἀνανεῶσαι τὴν κατηγορίαν, ἐν
 αἷς ὁ κατήγορος ἠδύνατο προσελθεῖν τῷ ἄρχοντι. ἀρι-
 θμεῖται δὲ μετὰ τὴν περαίωσιν τῶν ἐκφερίων.
 Οὐτίλιον. τὸ ἐνδύναμον καὶ ἰσχυρόν.
 Οὐτήλιον. ἀγαθοσύνη.
 [Οὐτίλιος. ὠρισμένος χρόνος, ἀνθ' οὗ νῦν ἐστὶ συναπτὴ
 ἢ τῆς ἀποκαταστάσεως τεραστία.]
 Οὐτίλιος ὁ χρεώστης. ὁ μετ' ὀλίγον χρέος δυνάμενος.
 Οὐτίλιος. ὁ καιρὸς ὁ διδόμενος τοῖς δικαζομένοις σκέψα-
 σθαι περὶ τοῦ πράγματος, ἡγουν ὁ τριακονθήμερος.
 Οὐτίλιος. ἀναγκαῖος.
 Οὐτίλιος. συναπτός.
 Οὐτίλιος ἐνιαυτός. ἡ ὠρισμένη τετραετία.
 Οὐτίλιου ἐνιαυτοῦ. τοῦ τελείου.
 Οὐτίλιου χρόνου. ἡ περαίωσις τῶν λ. ἡμερῶν.
 Οὐτίλιως. χρησίμως, πλαγιαστικῶς ἢ ἀκαιραίως, ἢ συν-
 απτῶς.
 Οὐτ ποσιδέτις. διὰ ὑπόστασιν τινα ἐπὶ τῶν ἀκινήτων
 ἐγγυμναζομένων.
 [Οὐτὶ ποσιδέτις. ὡς νέμεσθε. ἐπὶ γὰρ ἀμφιβόλου
 νομῆς ἀκινήτων διελάλει ὁ πραιτωρ οὕτως, ὡς νέμεσθε,
 νέμεσθε, καὶ οὐδέτερος βίαν τῷ ἐτέρῳ ποιεῖτω, ἀλλὰ
 μενέτω δηλαδή.]
 Οφειδιούσωρ. ὁ ἐγγυητής.
 Οφίκια. λειτουργία.
 Οφίκιον. λειτουργία.
 Οφίκιον. τάξις.
 Οφίκιον. ἐξουσία, θέλημα, ἐπέκρισις.
 Οφίκιον. σωματίον.
 Οφεκίων. ὀφικίων.

Π.

Παγανοί. οἱ ἀνάξιοι, ἢ ὑπεξούσιοι. ἐξ οὗ καὶ παγανικὰ
 χρήματα τὰ ὑπεξούσια τῷ πατρὶ πεκούλλια τοῦ παι-
 δός.
 Παγανοί. ἀστράτευτοι.
 Παγανός. ὁ ἐκτὸς μόνου στρατιώτης.
 Παγανός. ὁ ἐκτὸς μόνου στρατιώτου.
 Παγκτευθῆ. συμφωνηθῆ.
 Παγκτεύουσι. συμφωνοῦσι.
 Πάγους. τοπαρχία, ἀγρός, μέρος χώρας.
 Παιτίτα. γνώρισμα αἰτήσεως.
 Πάκτον. σύμφωνον.
 Πάκτον. συνθήκη.
 Πάκτον. εἰρήνης.
 Παλατινοί. εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ
 Κωνσταντίνος ὁ μέγας· οἷα ἐκ τοῦ παλατίου χορη-
 γούμενοι.
 Παλατίνους. ὁ παλατίονος ὑπηρέτης· παλατινοὶ γὰρ
 κοινῷ ὀνόματι πάντες ἐκαλοῦντο οἱ ἐν τοῖς κατὰ τὸ

παλάτιον θησαυροῖς ὑπηρετοῦντες ταξεωταί. [ἀλλ' οἱ
 μὲν αἰεὶ τῷ παλατίῳ προσεδρεύοντες ἐλέγοντο κομα-
 τατήνσιοι (κομίτατον γὰρ ὁ τόπος ἔνθα διάγει ὁ βα-
 σιλεὺς) οἱ δὲ εἰς τὰς ἐπαρχίας πεμπόμενοι μιτενδά-
 ριοι, μίτω γὰρ τὸ ἀποστέλλω.]
 Παλλακὴ ἐστὶν ἡ συζῶσα τινὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ νομί-
 μως χωρὶς γάμου.
 Παλματίους ἐκούους. ὁ τοῦ παλματίου ἵππος. ὦν δὲ ὁ
 παλμάτιος οὗτος ἵππος παννυλούςιος διὰ τυραννίδα
 ἐδημεύθη, περὶ οὗ φησὶν Ἰλλοῦστριος Ἡσύχιος ὁ φιλο-
 σοφῆσας τῆς μιλησίας ἐν τῷ ε. χρονικῷ διαστήματι
 τῆς ἱστορίας, ταῦτα κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεριανοῦ
 ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας παλμάτιός τις οἰκίαν
 μὲν ὑπὲρ τὰ βασιλεία κεκτημένος, ἵππων δὲ ἀγέλοι
 καὶ τῷ ἄλλῳ πλούτῳ κομῶν εἰς πολυμέρος τῶν μοναρ-
 χούντων ἐφικνουμένῳ, ἀσελγῆς δὲ εἰ τις ἕτερος ὡς
 καὶ ὑπατικοῦ τινος Ἰσοαίμου τοῦνομα γαμετὴν αἰθε-
 ρίαν καλουμένην ἀρπάσαι καὶ εἰς σίδην ἐκκομίσαι·
 διότι προσστατεύων ἐτύγχανε τῆς ἐναντίας τοῦ δήμου
 μοίρας.
 Παραβλέτιο. ὁ λίβελλος εἶτ' οὖν τὸ τῆς ἐναγωγῆς
 ἔγγραφον, ὃ δέησις λέγεται, δι' οὗ παραβάλλεται,
 τουτέστι προβάλλεται ἢ προτίθεται τῷ ἄρχοντι ἢ
 κατὰ τινος ἔγκλησις.
 Παραδρογατίονις. διὰ τῆς παρακλήσεως.
 Παραλογισμός. εἰρωνεία.
 τὸ Παρὰ σοί, πλεόν ἐστὶ τοῦ Πρὸς σέ, πρὸς σέ γάρ ἐστι
 τὸ ὅποσον ὑπὸ σοῦ κρατούμενον. παρὰ σοὶ δέ ἐστι,
 τρῶπῳ τινὶ νεμόμενον.
 Παραφέρνα. ἐξώπροικα, οὕτω φασὶ καθ' ἑλληνας.
 Παρεμβάλλοντι. ἐγγνωμένῳ.
 Παρενέσθαι. ἡ ἐννομος τοῦ πράγματος κατοχή.
 Παρέντες. οἱ ἀνιόντες, ἦτοι οἱ γονεῖς.
 Πάρτε. μέρος.
 Παρτιαρία. εἰς μέρος.
 Πάρτις. μέρος.
 Παρτιτιαρίου. ἡμισυμερίτον.
 Παρτιτιαρίου. ἰσομερίτον.
 Παρτίτιον. μερικόν.
 Πατριβονιάλια. ὅσα ἕκαστος βασιλεὺς ἐαυτῷ κτᾶται
 ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ
 ἐξευρὼν καὶ τὴν προσηγορίαν ταύτην καὶ τὴν ἀρχήν.
 [τοῦ κόμητος τοῦ πατριμονίου.]
 Πατριμονάλια. ιδιόκτητα τοῦ βασιλέως.
 Πατριμοναλίκιον. πατρικὴ οὐσία.
 Πατρονόρουμ. πάτρων.
 τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ ὁ πάππος περιέχεται.
 Πατρούελες. ἐκ πατέρων δύο ἀδελφῶν προελθόντες
 παῖδες.
 Πατρούους. ὁ πρὸς πατρός θεῖος, ἡγουν Ἑλληνιστὶ πα-
 τρῶος.
 τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Πάτρωνος, καὶ ἡ πατρώνισα περιέ-
 χεται.

clare est expositum.
 ἐντὸς ὅλου χρόνου] Imo in utile tempus non alii computantur
 dies, quam quibus experiundi potestas est, l. 1. D. de divers.
 temporal. præscription. Add. Rad. Forner. Rer. Quotidian.
 lib. II. cap. 14. ut hic vel Auctoris vel librarii quædam sit
 culpa.
 ἐκφερίων] In l. 10. §. 2. D. ad S. C. Turpillian. unde hæc lau-
 sta sunt, legitur feriat. Basilica habent v. ἀπράκτων.
 Οὐτήλιον] Οὐτίλιον. *
 τεραστία] Leg. τετραετία: respicitur l. ult. C. de temporib. in
 integ. restitution. sic postea, Οὐτίλιος ἐνιαυτός. ἡ ὠρισμένη
 τετραετία.
 δυνάμενος] Forte deest ἀποδοῦναι, aut aliud simile.
 συναπτός] Imo tale est tempus continuum, ut videatur ad-
 denda negatio, hoc modo, οὐ συναπτός. Simile mox habe-
 bimur v. Οὐτίλιως.
 Οὐτ ποσιδέτις] Leg. οὐτὶ ποσιδέτις. Cores.
 Ὀφεκίων] H. e. obsequium. Ita Fabrot. in Gloss. Verb.
 Cedren.

Π.

μόνου στρατιώτης] Melius μόνου στρατιώτου, quod extat in gl.
 seq.
 παλατίονος] παλατίανος Ms. *
 κομματατήνσιοι] Rectum Κομματαήνσιοι, Comitatusenses, quod
 docent seqq.
 συζῶσα] συζῶσα. SCAL. Nec aliter habent Basilica in l.
 144. D. de Verb. signif. intelligitur vero concubina, vid.
 l. 3. §. 1. D. de concub.
 ὦν δέ] ἦν δέ Ms. *

Gloss.

οὗτος ἵππος παννυλούςιος] Jacobus Gothofredus, h. l. descri-
 bens in Comment. ad l. un. Cod. Theod. de greg. dominic.
 exhibet ἵπποις, recte. Sic sensus erit fuisse Palmatum
 divitem equis.
 διὰ τυραννίδα] διὰ τ. Ms. (*) Lectio vulgata atque hæc
 idem expriment.
 φησὶν δ' Ἰλλοῦστριος Ἡσύχιος] φ. Ἡσ. Ἰλλ. Ms. *
 παλμάτιός τις] Deest ἦν, vel aliud v.
 τῆς Καππαδοκίας] τῆς Καππαδόκων. Ms. *
 οἰκίαν] οἰκίας Ms. (*) Placet vulgata; nec enim verisimile
 est, Palmatum plures habuisse domos regia præstan-
 tiores.
 ἀγέλοι] ἀγέλας Ms. (*) Mallem ἀγέλας, ut cohæreat cum seqq.
 πολυμέρος] Lego πολὺ μ.
 εἰς Σίδην] εἰς ἡδην Ms. (*) Recte habet se lectio edita. Side,
 urbs Pamphiliæ, ex Stephano aliisque nota est.
 Παραβλέτιο] Περὶ ὀβλατίονα. SCAL. Sed Παραβλέτιο est libel-
 lus supplex iudici porrectus. Adeatur Dn Cangii Gloss.
 εἶτ' οὖν] ἡγουν Ms. *
 ὁ δέησις] ὁ καὶ δέησις Ms. *
 προβάλλεται] ἢ] προβ. ἢ κατὰ Ms. *
 τὸ Παρὰ] Penes, apud. SCAL.
 ὅποσον] In Basilicis in l. 63. D. de Verb. signif. scriptum est
 ὅπως οὖν, quod bene explicat illud qualiter qualiter.
 ἡμισυμερίτους] Statim sequitur ἰσομερίτον: neutrum rectum
 est, cum partes hereditatis qualescumque legari possint,
 l. 8. §. ult. l. 9. D. de legat. 2. sed videntur hæc esse ab
 ipsis Auctoribus.
 Πατριβονιάλια] Πατριμονιάλια Ms.
 τοῦ κόμητος κ. τ. λ.] Idem ex suis gll. producit Sirmondus ad
 Ennod. lib. IV. epist. 7.

Πάτρων λέγεται ὁ ἐλευθερωτὴς τοῦ δούλου.
 Πανπέρεις. ἡ δίχα κακουργίας γινομένη ζημία· τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζῶων.
 Πηγνερατία. ἀμαχικά.
 Πηγνερατίκια. ἀμαχικά.
 Πηγνερατίκια. ἀγωγή· περὶ ἐνεχύρων.
 ἡ Πηγνιρατικία τῆς κούας· σερβιανῆς διαφέρει. ἡ γουν ἡ περὶ ἐνεχύρων τῆς ὠσανεὶ υποθήκης.
 Πεδούλια. ποδῶν καλύμματα. πέδα γὰρ ὁ ποῦς. τινὲς δὲ τὰ ἀρτάρια ἡρμήνευσαν.
 Πεκούδων. τῶν ὑπὸ ἀγέλην ὄντων κτηνῶν.
 Πεκούδων. ἀγελῶν βοσκομένων.
 Πεκουλάτος. πεισόμενος.
 Πεκουλάτος. πισσόμενος.
 Πεκουλάτους. νοσφισάμενος δημόσια πράγματα.
 τὰ Πεκουλία τετραχῶς εἰσὶν, ἀπροσπόριστα, παγανικά, κανστρέσια, καὶ ὠσανεὶ κανστρέσια. καὶ Ἀπροσπόριστα μὲν εἰσὶν, ὅσα ἐκ μητρικῆς κληρονομίας, καὶ πάππων, καὶ ἐτέρων ἄλλων συγγενῶν τῆς μητρὸς, καὶ ἀπὸ φιλοτιμίας τυχόν καὶ καμάτων ἰδίων κτῶνται οἱ παῖδες, καὶ ἀπὸ γαμικῆς αἰτίας, ἐν οἷς οὐκ ἔστι τῷ παιδί ἐν ὑπεξουσιότητι ἄδεια διατίθεσθαι, οὐδὲ τῷ πατρὶ προτελευτῶντι· ἔχει δὲ τὴν τούτων χρῆσιν ὁ πατήρ, τὴν δὲ δεσποτείαν οἱ παῖδες. Παγανικά δὲ ἃ καὶ προσπορίζονται ὅσα ἐξ αἰτιῶν καὶ πραγμάτων τοῦ πατρὸς προσέλθῃ τῷ παιδί. ἅπαντα γὰρ ταῦτά εἰσι τοῦ πατρὸς καὶ ἔχει καὶ τὴν χρῆσιν καὶ τὴν δεσποτείαν τούτων· οὐδ' ἐπὶ τούτοις ἄδεια τῷ υἱῷ διατίθεσθαι, ἀλλὰ τῷ πατρὶ προτελευτῶντι. τὰ δὲ Κανστρέσια ἃ καὶ ἰδιόκτητα λέγονται, τὰ ἐκ σιδήρου καὶ ὀπλῶν περιελθόντα τῷ παιδί· ὧν ἡ χρῆσις καὶ ἡ δεσποτεία τῷ παιδί ἀρμόζει, καὶ ἄδεια ἐπὶ τούτοις τῷ παιδί διατίθεσθαι ἐν ὑπεξουσιότητι ὄντι. τὰ δὲ ὠσανεὶ κανστρέσια, τὰ ἀπὸ δωρεᾶς βασιλικῆς, ἡ δεσποινῶν, καὶ τὰ ἀπὸ κληρονομίας ἀδελφῶν, καὶ τὰ ἀπὸ ἀρχῆς, οἷον ἀνόνης, καὶ τὰ ἀπὸ συνδρίας, καὶ τὰ ἀπὸ προστάξεως βασιλέως σιτηρέσια ἀπὸ δημοσίου· καὶ οὐδὲ τούτων τὴν χρῆσιν ἡ τὴν δεσποτείαν ἔχει ὁ πατήρ. τῷ δὲ ὑπεξουσῶ υἱῷ, ἄδεια καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις διατίθεσθαι.
 διαφέρει Πεκουλία καὶ τριβοταρία ἀγωγή. ἡ μὲν γὰρ τριβοταρία εἰς μόνα τὰ τοῦ πράγματος φόρτα φέρεται· ἡ δὲ πεκουλία, ἐν ἅπασι τοῖς πράγμασι συγκειμένων καὶ τῶν φορτίων.
 Πεκουλιάτιον. ἰδιόκτητον.
 Πεκούλιον. ὠσανεὶ μικρὸν οὐσίδιον.
 Πεκούνια. χρήματα.
 Πεκόνια κοσμιτοῦτα. χρημάτων σύστασις κατὰ ἀντιφώνησιν.
 Πεκουνίαε κοσμιτοῦταε. ἡ περὶ ἐγγύης καὶ ἀντιφωνήσεως, ἥτοι χρηματικῆς καταστάσεως.
 Πεκουνίαε κοσμιτοῦταε. χρημάτων συστάσεως. ἰστέον ὅτι τῇ ὀνομασίᾳ τῶν πεκουνιῶν, ἥτοι χρημάτων οὐ μόνα τὰ ἀργύρια περιέχονται, ἀλλὰ πάντα τὰ σώματα. Κοσμιτοῦτῶν δὲ ἔστιν ἡ σύστασις, ἥτοι ἀντιφώνησις. διὰ γὰρ τῆς ἀντιφωνήσεως συνίσταται ἡ βεβαιούται ἡ ἀπαίτησις τῶν παρά τινος οφειλομένων τινὲν πραγμάτων· οἱ τοίνυν περὶ ἀντιφωνήσεως νόμοι κείμενοι ἐν βιβλ. ιγ. τῶν Διγ. τίτλ. ιε. καὶ ἐν βιβλ. τοῦ Κωδ. τίτλ. ιη. ἐπιγράφονται μὲν δὲ πεκουνίοις κοσμιτοῦτοις, τουτέστι περὶ χρημάτων συστάσεως.

πηγνερατία. ἀμαχικά] Rectum est Πηγνερατικία, quod sequetur. Posterioris vero Græcitatibus v. est ἀμαχί, pignus. Vide Du Cangii Gloss. h. v.
 ἀρτάρια] Suidas, ἀρτάρια παρ' ἡμῶν οἱ τῶν ποδῶν πῖλοι. *
 Πεκουλάτους. πεισόμενος] Scr. Πικάτος, i. e. picatus, πισσόμενος: ut est in seq. gl., in qua v. prius ita quoque exprimendum est.
 Κανστρέσια] Brissonius v. Peculium hæc ex libro vet. proferens habet Κανστρένια: sed vulgatum sæpius in his gl. occurrit, nec ipsis Auctoribus ubivis abjudicari potest.
 δεσποινῶν] Brissonius habet δεσποίνας, et in aliis est variatio; sed lectio est deterior illic, quam h. in l.
 διαφέρει πεκουλία] Pro διαφ. δὲ πεκουλίω: sc. actio. Idem paulo post occurrit.
 φόρτα] φόρτια. SCAL. Recte, et ita sæpe Theophilus, §. 3. et 5. Inst. quod cum eo, qui in alien. potest. est etc. et Basilica lib. xviii. tit. 2.
 μόνα] μόνον. SCAL.
 Κοσμιτοῦτῶν] Rectius Κοσμιτοῦτοῦμ.
 βιβλ. τοῦ Κωδ.] βιβλ. δ. τοῦ Κωδ. Ms. *

ἐξελέγχθη δὲ ἐν βιβλ. τῶν Βασιλ. κτ. τίτλ. β. κετ. γ. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι διαφέρει ἀντιφώνησις ἐγγυαί· καὶ ἔστι πρώτη διαφορὰ αὕτη, δύναται τις καὶ ἑαυτῷ ἀντιφωνεῖν ὡς βιβλ. ιγ. τῶν Διγ. ἐγγυᾶται δὲ τις ἑαυτὸν οὐδαμῶς ὡς βιβλ. μτ. τῶν Διγ. δευτέρα δὲ αὕτη· ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου ἀντιφωνεῖται, ἐὰν θέλῃ ὁ δανειστὴς ὡς βιβλ. ιγ. τῶν Διγ. ἕτερον δὲ ἀνθ' ἑτέρου οὐκ ἐγγυᾶται. [τρίτη αὕτη, ἀντιφωνεῖ τις ἐπὶ βαρυτέρᾳ αἰτίᾳ, οἷον ὑπὸ ἀφ' οὗ ὄντος τοῦ χρόνου, ἀντιφωνεῖ χωρὶς ἀφέσεως, οὐκ ἐγγυᾶται δὲ] ἐπὶ βαρυτέρᾳ αἰτίᾳ. ἀντιφωνεῖται τὸ δέβιτον ἥτοι χρεωστοῦμενον· τὸ δὲ ἰνδέβιτον, ἥτοι ἀχρεώστητον τυχόν τὸ ὑπὸ παραγραφῆς οὐκ ἀντιφωνεῖται ὡς βιβλ. ιγ. τῶν Διγ. ἐγγυᾶται δὲ τὸ ἰνδέβιτον. τετάρτη αὕτη· ἡ μὲν ἀντιφώνησις γίνεται μετὰ καὶ παρόντων καὶ ἀπόντων, καὶ δι' ἀγγέλου, καὶ οἰοισδήποτε ῥήμασι καὶ δι' ἐλευθέρου προσώπου. ἡ δὲ ἐγγύη μετὰ παρόντων μόνον συνίσταται· πᾶς γὰρ ἐγγυητὴς τὸν ἐξ οἰασδήποτε ἐνοχῆς ἐπερωτωμένον κατατιθέμενον ἐγγυᾶται· ἐπερωτησὶν δὲ γίνεσθαι μὴ παρόντων τῶν προσώπων ἀδύνατον. ἀνάγκη οὖν τὴν ἐγγύην παρόντων γίνεσθαι τῶν προσώπων.

Πέκους. κτήνος.

Πένα. ποινή.

[Πένα σοῦμμα. ποινή ἡ τιμωρία ἄκρα. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ θάνατός ἐστι μόνος ἐσχάτη τιμωρία, οἷον τὸ φονεῖσθαι ἢ ἀकुσθῆναι, ἢ ἀποκεφαλίσθῆναι. ἀλλὰ καὶ τὸ δεπορτευσθῆναι, τουτέστι περιορισθῆναι, καὶ τὸ μεταλλισθῆναι, ταῦτα γὰρ πλησιάζει καὶ μμεῖται θάνατον· τὸ δὲ προσκαίρως ἢ διηνεκῶς ἐξορισθῆναι ἢ εἰς δημόσιον ἔργον δοθῆναι, ἢ ἄλλην ὑποστῆναι ποινὴν οὐκ ἔστι κεφαλικόν.]

Πένες σε. πρὸς σε, ὃ ὑπὸ τὴν νόμην σου ὄν.

Πένσω. σταθμίζω.

Προσηγορία τοῦ Πενθεροῦ, καὶ τὸν προπενθερὸν δηλοῖ.

Περάες ἐτλίβραμ. διὰ χαλκοῦ καὶ ζυγοῦ.

Περάτος τέμπορε, σπάτιο τέμπορος. διελθούσης τῆς προθεσμίας.

Περβίκες. κατ' ἀμοιβήν.

Περβουκουλούμ. κατὰ χάσμα, τουτέστι καθ' ἑκαστον ἄνθρωπον.

Πέργουλα. ὑπερῶν.

Περεγρῖνος. πάροικος.

Περεγρῖνος. ξένος.

Περεγρῖνος. ξένος, παρεπιδήμιος.

Περεγρῖνος. ξένους, τουτέστιν ἔξωθεν τῆς Ῥώμης οἰκούντας· Λατίνοι γὰρ τὴν Ῥώμην οἰκοῦντες,

Περεγρῖνω. παροίκω.

Περεμπτορία. ἀναιρετικὴ παραγραφὴ, ἥτοι διηνεκῶς ἀντίκειται τῷ ἐνάγοντι αἰετὴν ὑπ' αὐτοῦ κινουμένην ἀγωγήν ἀναφύσσα.

Περεμπτορία. προγεγραμμένοι.

Περεμπτορία. ὠρισμένοι, ὅταν ὁ κριτὴς τοὺς δικαζομένους κελεύσῃ ἐλθεῖν ἐπὶ ῥήτην ἡμέραν κριθῆναι, διὰ τὸ ἴσως τότε μὴ ἔχειν ἄδειαν.

Περεπίστουλαμ. ἡ δι' ἐπιστολῆς ἐλευθερία.

Περετοῦνδος. βασιλικῶν τιμῶν.

Περικεκλιβισμένος. καταχαραχθέντος.

Περμανέντουμ. τὸν ἐναπομείναντα μετὰ τὰ βάρη.

Περμένναμ ἐλευθερία. ὅταν συνεσθιασθῇ μοι κελεύσω τὸν δούλόν μου.

πεκουνίοις κοσμιτοῦτοις] πεκουνίης κοσμιτοῦτης. Ms. *

ἐγγυαί] ἐγγύης Ms. *

ἐπερωτωμένον] Lego ἐπερωτῶμενον.

ἀκουσθῆναι] Lege καυσθῆναι ex Basilicis, lib. lx. p. 833. vivī

crematio, l. 28. pr. D. de pœnis.

παρεπιδήμιος] Scr. παρεπιδήμιος.

ἥτοι διηνεκῶς] τὴς Ms. (*) Forte ἥτις.

Περεμπτορία. ὠρισμένοι κ. τ. λ.] Brissonius v. Peremptorium hæc proferens exhibet Περεμπτόριον, ὠρισμένον, sc. enictam, de quo agitur in l. 68. et seqq. D. de judic. quod interpretatio confirmat.

ἄδειαν] Apud Brissonium extat αἰτίαν, quod non probō.

Recte se habet ἄδειαν.

Περετοῦνδος. βασιλικῶν τιμῶν] Corruptissimus est hic locus in Ms. Cod. Reg. sicque legitur, Περετοῦνδος, βασιλικῶν τιμῶν. Πριμπίλιων, δημοσίων χρεωστημάτων. Emendandum et legendum censeo, Περετοῦνδος, δημοσίων χρεωστημάτων. ἰπρμπίλιων, βασιλικῶν τιμῶν. LABB.

Περικεκλιβισμένος] Salmas, ad Vopisc. Carin. et Du Cang. in Gloss. v. κλουβίζειν s. v. κλόβος hæc adductes, scribunt Περικεκλουβισμένον, cui respondet interpretatio.

Περμουτατιόν. καταλλαγή.
 Περμουτατιόν. ἀντάλλαγμα.
 Περμουτατίονα. ἀνταλλαγήν.
 Περμουτατίων. καταλλαγή.
 Περμουτατίωνος. ἐναλλαγῆς.
 Περπετετεύειν. ἀναζητεῖν.
 Περπετούα. διηνεκῆς.
 Περπετούα. διηνεκεῖ, αἰωνία.
 περπετούα. διηνεκῆς, τριακονταετής.
 περπετούα. ἡ διηνεκῆς μίσθωσις.
 περπετούον καλεῖ καὶ τὸν τριακονταετίας χρόνον, καὶ τὸν ἄχρι τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου χρόνον.
 [περπετούις. τῶν διηκενῶν ἀγωγῶν αἵτινες ἀποκλείονται τῇ τριακονταετίᾳ.]
 περπετούως. διηνεκῶς.
 περποτόνα. αἰωνία. διηνεκῆς.
 περσωναλία. ἀγωγή προσωπική.
 [περσωναλία. προσωπική. ἔστι δὲ ἀγωγή κατὰ προσώπου κινουμένη, ἥτις δίδεται ἢ τῷ νέῳ οὐ μόνον κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἢ κουρατόρων δια τὸ ἀζήμιον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν πραγμάτων τῶν ἐποιηθέντων. εἰ γὰρ ἡ ἀποκατάστασις οὐκ ἔστι περσωναλία, ἀλλ' ὅμως οἱ νέοι ἑκατέρω ἀποροῦντες διὰ θατέρου πάλιν βοηθοῦνται.]
 περσωναλία. προσωπική. ἔστι δὲ ἀγωγή κατὰ πρόσωπον κινουμένη, ἥτις δίδεται οὐ μόνον κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἢ κουρατόρων διὰ τὸ ἀζήμιον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν πραγμάτων τῶν ἐποιηθέντων.
 [περσεκούτιο. ὁ οἰσοδῆποτε ἐκβιβασμὸς ὃς καὶ μὴ δὲ ἀγωγῆς προβαίνει, ἀλλὰ διὰ προσελεύσεως τῆς πρὸς ἄρχοντας γινομένης.]
 περσεκούτιο. ψιλοῦ τοῦ πράγματος ἀπαίτησις.
 περσωναλίας. προσωπικαί.
 περσωναλίων. προσωπικῶν.
 πέρτιος. περσικός, πέρσης.
 πέρτιον. περσικός.
 περφέστον. τέλειον.
 Πετέτων. ἀπαιτητής.
 πετιθιόν, ἦτοι πετετιόν. ἡ ζήτησις.
 πέτιθον. τὸ ζήτημα.
 πετίτιον. συμπεφωνημένον.
 πέτω. τὸ ζητῶ.
 πετίτιο. ἀναζητήσις, αἴτησις, ἀπαίτησις.
 πετίτωρ. ἀπαιτητής ὁ τὴν κατάστασιν ἀνατρέπειν πειρώμενος τὴν οὖσαν καὶ φαινομένην. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἄκτωρ λέγεται.
 πετρώνιος νόμος. τοῦ μὴ δύνασθαι αὐτὸς τίς κινεῖν τί.
 πημεντάριος προπετῶς διδοῦς τὸ κῶνειον ἢ σαλαμάνδραν κατέχεται τῷ δὲ σικαρίοις.
 [πιγνερατίκια. ἐνεχυραστική. αὕτη δὲ πιγνερατίκια χρεώσῃ δίδεται κατὰ δανειστοῦ ἀπαιτούσα τὸ ἐνέχυρον, καὶ εἴτι χειρὸν γέγονε, καὶ οὗς ἔλαβε καρπούς ἢ λαβεῖν ἐδύνατο. δόλον δὲ καὶ ῥαθυμίαν κολάζει τοῦ

δανειστοῦ καὶ διλιγεντίαν ἀπαιτεῖ, καὶ οὐκ ἀντίκειται αὐτῇ μακροῦ χρόνου παραγραφή· ὑπολογίζεται δὲ καὶ τῷ δανειστῇ τὰ ἀναγκαῖα δαπανήματα, καὶ τοῖς τυχηροῖς αὐτὸν οὐχ ὑποβάλλει τοῖς ἄνευ δόλου καὶ κούλπας.]
 πιγνερατίκια. ἀγωγή περὶ ἐνεχυρῶν.
 πιγνερατίτια. ἐνεχυραστική δὲ πιγνερατίκια ἀκτίονε, ἦτοι περὶ ἐνεχυραστικῆς ἀγωγῆς.
 πιγγορίβους. ἐνέχυρον.
 πίους. εὐγενεῖς.
 πισκίνα. κιστέρνα, ἰχθυοτροφεῖον, κολουμβήθρα.
 πιστικός λέγεται, ὃ ἐμπιστεύονται τινὰ πράγματα· διὰ τοῦτο καὶ τὸν κριθέντα ἀξιόπιστον εἰς φυλακὴν πλοίου, πιστικὸν λέγουσι τοῦ πλοίου.
 [τοῦτο τὸ μονόγραμμα δηλοῖ τάδε Ῥωμαϊκῶς, ποικονσουλάτουμ, τουτέστι μετὰ τὴν πατρίαν, Ῥωμαῖοι δὲ μᾶλλον οὕτως γράφουσι C. II. προτιθέντες βαρβάρως τὴν ὑπατείαν τοῦ μετά.]
 πλαγιάριος φλάβιος. κατὰ ἀνδραποδιστῶν καὶ τοὺς φυγάδας πωλούντων.
 πλαγιαρίους. ψυχαγωγὸς, ἀνδραποδιστής.
 πλαγιάτα. τὰ παρὰ τοῦ ἀνδραποδιστοῦ ἀφαιρεθέντα.
 πλάκιτονμ. σύμφωνον.
 πλαστῶρε κόρρες ἰντερδίκτουμ. ὁ ἄλλοτριαν γῆν ἐπαφείς εἰς βοσκὴν θρεμμάτων.
 πλατζάριος. κουμμερκιάριος.
 πλατιάριος. κομμερκιάριος.
 πλεβίκουλα. δημόχαρις, τῷ δήμῳ κεχαρισμένος.
 πλεβίσκιτα. ἐξ αὐθεντίας τῶν πατρικίων.
 πλεβίσκιτον. τὸ ὑπὸ τοῦ πλήθους ἦτοι χυδαῖον δήμου γνωσθέν.
 πλεβίσκιτον. δήμου ψήφισμα.
 πλένα πουβέρτας. ἐφθόγης τελεία.
 πλένω. τελείω.
 πληθὸς ἔστιν οἱ λοιποὶ πολῖται χωρὶς τῶν ἀξιωματικῶν.
 πλίκω. πλέκω.
 πλουματίζεται. ὀξυτάτως βέλεσι καταστίζεται.
 πλουμία. ποικιλτὰ ὑφάσματα.
 πλοῦμος. ὁ μόλιβδος.
 πλουρίμι. πλέον.
 πλοῦς πετίτιον. ἡ ὑπεραπαίτησις, ἥγουν τὸ πλεόν τοῦ ἐποφειλομένου πράγματος.
 πλοῦς πετίτιον. ὑπὲρ ἀπαιτήσεως.
 ποβέρτατος. ἐφθός. ἐπρφέκτος, τέλεια.
 ποδιγίσιον. νόμισμα ὑπὸ γῆς ἐστρωμένον.
 ποδιγίσιον. τὸ κατὰ μὴ ἐνὸς ἐν τῇ ἰδίᾳ μορφῇ ζῶον τύπον ἔχον.
 ποδοκάκη. ξύλον τὸ ἐν εἰρκτῇ ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν· ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται κούσπος.
 ποένα. ποινή.
 ποέναε νόμινε. ἵνα ἀνέλθῃ εἰς τὸ καπετώλιον ὁ δεῖνα, εἰ δὲ μὴ ἀνέλθῃ παρέχει τιτῷ δέκα νομίσματα.

Περπετετεύειν. ἀναζητεῖν] Leg. 'Ρεπετετεύειν. LABB.
 διηκενῶν] Lego διηνεκῶν.
 Περπετόνα. αἰωνία] Lego Περπετούα. LABB.
 ἢ τῷ νέῳ] Delendum videtur ἢ, nisi forte exciderint verba τῷ πονπύλλω: quæ enim sequuntur, tam ad pupillum, quam adultum pertinent. Ceterum quæ datur actio de rebus alienatis, sive tutoris curatorisve, sive ipsius pupilli vel minoris, non est in personam, sed in rem: adeoque hic graviter est peccatum, et in seq. gl.
 ἐποιηθέντων] Lege ἐκπ.
 κατὰ πρόσωπον] Scr. κατὰ πρόσωπον.
 μὴ δὲ ἀγωγῆς] Lego μὴ δι' ἀγ. et ita Fabrotus hæc repræsentat ad Theophil. §. 1. de actionib. ex gll. ineditis.
 Περφέστον. τέλειον] Lege Περφέκτον. LABB.
 Πετέτων] Lege Πετίτωρ, uti dein sequetur.
 καὶ φαινομένην] ἢ φαινομένην. *
 τοῦ μὴ δύνασθαι αὐτὸς τίς κινεῖν τί] Suppleri possunt, quæ de sunt, ex l. 16. C. ad Leg. Jul. de adulter. Valde tamen parum Auctor propositæ rei satisfecerit, si nihil hic peccarint librarii.
 Πημεντάριος. προπετῶς διδοῦς] Sensus est §. 3. 1. ejusdem 3. D. ad legem Cornel. de sicar. Pigmentarii sunt, qui destinati sunt colligendis herbis et deponendis in xenone, qui et Auxilliorum curatores sunt, lib. 60. Basil. tit. 39. Verba Græca huc usque inedita hæc sunt, Πημεντάριος εἰσιν, οἱ τινες εἰσιν ἀφωρισμένοι ἐπὶ τῷ τὰς βοτάνας συλλέγειν καὶ ἀποτίθεσθαι ἐν τῷ ξενῶνι. οἱ τινες καὶ τῶν βοηθημάτων φροντισταὶ εἰσιν. LABB.
 εὐγενεῖς] Imo εὐσεβεῖς. Du Cang. Gloss. h. v.
 τοῦτο τὸ μονόγραμμα] An præcesserat PC. vel ΠC. quod notat Procopius ap. Magnonem in notis? Adde gl. sub hac litera finalem.

ποικονσουλάτουμ] Leg. προκ.
 πατρίαν] Scribi debuit ὑπατείαν: et sic in gl. ult. sub hac litera.
 φλάβιος] Leg. φάβιος.
 Πλαστῶρε κόρρες] Sub hisce forte latet Πάστον πέκορις. Brissonius de Verb. signif. hæc profert ex vet. Gloss., De pastu pecoris, ὁ ἄλλοτριαν γῆν ἐπαφείς εἰς βοσκὴν θρεμμάτων. Immissis tamen animalibus habet locum actio de damno, injuria dato, l. ult. C. de leg. Aquil. non actio de pastu pecoris, quæ tunc datur, cum animalia absque ullius instigatione alienas segetes depaverunt, l. 14. c. ult. de præscript. verb. et de qua videri possunt notata ad Paul. Sentent. lib. 1. tit. 15. §. 1. Interdictum vero hic memoratum in jure nostro non extat: quod enim datur de glande legenda, id hinc est alienum.
 κουμμερκιάριος] Sic dixere quoque κουμέρκιον pro κομέρκιον, commercium. Adeatur Du Cang. in Gloss. vv. Κομέρκιον, Πλατζάριος, et Πλάτζα.
 ἐξ αὐθεντίας τῶν πατρικίων] Forte ἐξ αὐθεντίας τῶν πατρ.: plebiscita enim valere sunt jussa a plebe absque patriciis, §. 4. in Inst. de Jur. natural. gent. et civil. quod et gll. seqq. indicant.
 Πλουματίζεται] Meurs. in Gloss. reponit Πλουμπατίζεται, ut et in gl. ab hinc secunda Πλουμβος: verum utroque modo hæc verba prolata esse docet Du Cang. v. Πλούμος et seqq.
 ὀξυτάτως] Mallem ὀξυτάτος.
 ἐπρφέκτος, τέλεια] Videtur esse separandum hoc a priori: ut vero in interpretatione non sit idem genus, quod in verbo, non sine exemplis est.
 Ποδιγίσιον] Pro Προδιγίσιον.
 μὴ ἐνός] Pro μηδενός. *

ποεναλία. βάσανον.
 πουμεναλία. βάσανα.
 τῷ ῥήματι τῷ ποιῆσαι, καὶ ἡ τοῦ ἀποδοῦναι αἰτία περιέχεται· καὶ τὰ ποιητὰ πάντα περιέχεται, δοῦναι, καταβαλεῖν, ἀριθμῆσαι, δικάσαι, πορευθῆναι.
 ποινή ἐστὶν ἁμαρτήματος ἐκδίκησις· καὶ οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς ἐγκλητος, ἀλλ' ἅμα τις καταδικασθῇ, ὑπόκειται τῇ ἀπὸ τῶν νόμων ποινῇ. ὥριστα δὲ ἡ ποινή ἀπὸ τοῦ νόμου ἐφ' ἐκάστῳ ἁμαρτήματι.
 ποινή μετάλλου ἐστὶ, τὸ καταδικασθῆναι τινα ἄσβεστον ποιεῖν καὶ θεῖον ὀρύττειν.
 ποκίνκτωρ. ἐκ τοῦ σχήματος, ἡγουν ἐξωσμένος καὶ ἔτοιμος εἰς παράταξιν.
 πολέμοι εἰσὶν, οἱ πρὸς οὓς δημόσιον ψφισζόμεθα πόλεμον. οἱ δὲ ἄλλοι ληστὰ καὶ κλέπται εἰσὶν.
 [πολλὴ μικρὸν βλαττίον καὶ μικρότιμον, σκαραμάγγων δὲ τὸ μέγα ἢ μεγαλότιμον.]
 πομπίον. πομπή.
 [πομπνίου δὲ παρ' ῥικίδις. πομπνίου νόμος περὶ πατροκτόνων. ἡ ποινή ἀνθρώπου ὑπὸ βασιλέως λέοντος, καίεσθαι γὰρ αὐτὸς τοὺς τοιοῦτον τι πλημμελοῦντας ἐν τοῖς ὧ ὧ ἔγραψεν. ὁ μέντοι παλαιὸς νόμος ὁ κινούμενος κατὰ τοῦ ἀνελόντος τινὰ τῶν ἀνιόντων κελεύει τουτον ἐμβάλλεσθαι βοεῖω ἄζκῳ μετὰ ἐχίδνης καὶ ἀλεκτρυόνος καὶ κυνὸς καὶ πιθήκου, καὶ συρραπτόμενον ῥίπτεσθαι εἰς θάλασσαν ἢ εἰς ποταμόν.]
 πόμπιος δὲ παριζίδης. ὁ περὶ πατροκτόνων.
 πομσιτίμβος. ὁ μετὰ τὴν τελευταίαν τεχθεὶς. καὶ ὁ συλληφθεὶς καὶ ὁ τεχθεὶς ἔχει δίκαια ποστλιμίνιου.
 πόνδερ. τὰ ἐν σταθμῷ, οἷον χρυσὸς, ἄργυρος, μόλιβδος, κασσίτηρος.
 πόνδερ. σταθμοῦ.
 πόνδερ. νόμω, μενσούρα. σταθμώμενα, ἀριθμούμενα, μετρούμενα.
 ποπίνα. καπηλεῖον.
 ποπουλαρία. δημοτική.
 ποπούλι. δῆμος.
 πόπουλος. ὁ δῆμος.
 [ποριόνημ. μέρος, οὕτω δὲ ἐκάλεσε τὸ λεγάτον.]
 πόρος. ὁ ἀπὸ καμάτου γενόμενος.
 πορτάτιον. ἐξορία καὶ τελεῖα δήμενσις.
 ποσέσσορος. διακάτοχος.
 ποσέσων. κτήτωρ.
 ποσσεσίονεμ. διακατόχην, κληρονομίαν.
 ποσσεσσωρ. διακάτοχος καὶ κληρονόμος. ἄλλως ὁ τῇ παρούσῃ χαίρων καταστάσει.
 [ποσσίδενς. νεμόμενος.]
 ποσσεσσωρος. ἀγαθὴν διακάτοχος.
 πόστερο δῖε. μετὰ μίαν ἡμέραν, τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ.
 ποστιμόριον. τὸ νόμιμον μέρος.
 ποστλιμόνιον. τὸ τῆς ὑποστροφῆς δίκαιον.
 ποστλιμόνιον. τὸ τῆς ἀπογραφῆς δίκαιον.
 ποστλιμόνιον. ἐπανάλυψις προτέρας καταστάσεως.
 ποστιμονίου. νομίμου.
 ποστμόρτεμ. μετὰ θάνατον.
 ποστμόρτεμ. μετὰ τελευταίαν.
 ποστμόρτεμ νερέδης. μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ κληρονόμου.
 ποστουλάνδο. συνηγόρους αἰτουμένους.
 [ποστουλάρ. συναγορῆσαι κυρίως ἐστὶ τὸ ἐπὶ βήματος

παρέχει] Malim παρέχει.
 βάσανον] Lego βάσανοι.
 Ποῆσαι κ. τ. λ.] Basilica in l. 28. D. de verb. signif. nonnihil ab hisce discrepant.
 ἐπ' αὐτοῖς ἐγκλητος] Leg. ἐπ' αὐτῆς ἐκκλ., in Basilicis in l. 244. D. de verb. signif. ἐπὶ τῆς ποινῆς ἐκκλητος. Alibi quoque ἐγκλητος male scriptum est pro ἐκκλητος.
 Ποκίνκτωρ. ἐκ τοῦ σχήματος] Leg. Προκίνκτωρ, vel πρόκινκτος, ut infra pro προκίνκτος, qui est in procinctu. LABB.
 οἱ πρὸς οὓς δημόσιον κ. τ. λ.] Melius est quod habent Basilica ad l. 118. D. de verb. signif. οἱ πρὸς ἡμᾶς, ἢ πρὸς οὓς ἡμεῖς δημόσιον κ. τ. λ.
 Πολλί] ἴσ. Πάλλιον. (*) Sic quoque est scriptum in Gll. Nomicis Mss. Vaticanis ap. Du Cang. v. Σκαράμαγκον.
 ἐν τοῖς ὧ ὧ] Fabrotus ad Theophil. §. 6. Inst. de public. judic. in Ed. anni cto ιοϛxxxviii. hæc ex Gll. Juris Ms. ita profert ἐν τοῖς . . . ἔγραψε. Ibid. vero recte exaratum est Πομπῆιος νόμος.
 Ποστίμβος] Lego ποστουῖμος, ut infra, posthumus. LABB. Nec aliter Meurs. v. Πόστουμος.
 Ποσέσων] Pro ποσσεσσωρ.
 Ποστλιμόνιον. τὸ τῆς ἀπογραφῆς δίκαιον] Lego Ποστλιμίνιον, τὸ τῆς ὑποστροφῆς δίκαιον. LABB. Atque id jam præcessit, idemque Brissonius v. Postliminium ex vett. gll. exhibet: atque ita in Basilicis lib. xxxiv. tit. 1. passim occurrunt verba

ἐκθέσθαι τὸν ἴδιον σκοπὸν ἢ τὸν τοῦ φίλου.]
 ποστουλάνδους. αἰτούμενος, δεόμενος, ἐγκαλῶν· καταχρηστικῶς δὲ ὁ συνηγός, διὰ τὸ αἰτεῖν ὑπὲρ τῶν συνηγορουμένων.
 ποστουῖμος. ὁ μετὰ τὴν τελευταίαν τεχθεὶς παῖς.
 ποστουῖμος. ὁ κυφορούμενος παῖς.
 ποστουῖμος. ὁ μετὰ ταφὴν τοῦ πατρὸς γεννηθεὶς, ὁ μετὰ τὴν διαθήκην τικτόμενος.
 ποτέστας. ἡ ἄκρα ἐξουσία.
 ποτεστατίβομ. αὐτεξούσιον.
 ποτεστατιβάην. ἐξουσιαστική ἦν.
 πούβερ. οἱ ἐφῆβοι.
 πούβλιανοί. παυλιανοί.
 πούβλικα. δημόσια.
 πούβλικα ἐστὶ, δημοσία εἰρήνη τοῦ πάντα λαὸν τῇ βασιλεῖα πείθεσθαι, καὶ πάντα δοῦναι, καὶ τὰ ὑπαρχοντα κοινῶς τοῖς πᾶσιν εἰς χρῆσιν, οἷον ἡ θάλασσα, οἱ ποταμοί.
 πούβλικα καῦσα. πράγματος δημοσίου αἰτία.
 πούβλικάνους. ὁ ἐκ τοῦ φέσκου τιμισθούμενος· κυρίως δὲ ὁ τελώνης.
 πούβλικιανή. ἡ ἀνακαλουμένη τὸν νόμον.
 ἡ πούβλικιανή μίμησιν ἔχει δεσποτείας, καὶ οὐ ψιλῆς νομῆς. ἐστὶ δὲ ἡ ἀνακαλουμένη τὴν νομὴν τῷ μῆπῳ διὰ κυριότητα δεσπόσαντι καλῇ πίστει νομῇ.
 πούβλικιον. τὸ ἀπὸ νόμου ἀνακαλούμενον.
 πούβλικον. τὸ δεδημοσιευμένον.
 πούβλικον. δημόσιον.
 πούβλικον ἐγκλημα. τὸ ἐγκληματικόν.
 Πούβλικον. δημόσιον· ὅθεν οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ λίμναι δημόσιοι λέγονται.
 Πούβλικον. δημόσιον· ὅθεν οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ λιμένες πούβλικου εἰσὶ δικαίου.
 Πούβλικον. δημόσιον· τῶνδε πούβλικων δικαστηρίων τὰ μὲν εἰσι κεφαλικά, τὰ δὲ ἀκεφαλικά. [καὶ κεφαλικά μὲν λέγομεν ἃ τῇ ἐσχάτῃ ὑποβάλλει τιμωρία τὸν ἐναγόμενον, τουτέστι ἀπωλεία τῆς ψυχῆς ἢ περιορισμῷ. οὐ κεφαλικά δὲ ὅσα τὸν εἰς τι μέρος τοῦ σώματος σωφρονισμόν ἢ ζημίαν ἐπάγει χρηματικὴν. καὶ ταῦτα πούβλικα μὲν λέγονται, οὐ μὴν καὶ κεφαλικά.]
 Πουλπιβία. ἡ ὑποκατάστασις οἴμαι τοῦ ὀρφανοῦ, ἡ εἰσόδος εἰς κλῆρον.
 Πουλπαρία. ὀρφανή τις ἐν τῇ ἀνηλικιότητι τῶν δεσποτῶν.
 Πουλπαρία. ὀρφανότης· πούπιλος γὰρ ὁ ὀρφανός.
 Πουλπατία. ὀρφανία.
 Πούπιλος. ὁ ἀνήβος.
 Πούπιλλος. ὁ ἀποστὰς χρόνου μέχρι τῶν δεκατεσσάρων.
 Πούπιλος. ὁ ἥττων τῶν ιδ. χρόνων.
 Πούπιλος. ὁ ἀνήβος αὐτεξούσιος, ἡγουν ὁ ὑπεξούσιος ὢν τῷ πατρὶ αὐτεξούσιος δὲ γενόμενος.
 [Πουπίλους. ὁ ὑπερβὰς τὴν ἰνφαντος ἡλικίαν, τουτέστι τὴν τοῦ ἔτι θηλάζοντος ἢ μικρῷ μείζονος ἡγουν ἐπταετοῦς.]
 Πούπιλος. ὁ ὀρφανός.
 Πουπουλαρία. δημοτικὴ ἀγωγή.
 Πουπουλαρία. δημοτικὴ ἢ δὲ ἀγωγή αὕτη φυλάττει τὸ τοῦ δήμου δίκαιον.

ὑποστροφή et ὑποστρεφεῖν.
 προτέρας] τῆς προτέρας Ms. *
 Ποστιμόνιον] Bosquetus ad Psell. Synops. v. 843. legit ποστημόριον. Mihi non displicet Ποστιμόριον, et sic in Synopsi Psellus v. 849. ac in Gloss. Philoxeni Ποστιμόριον pro Ποστιμόριον, Portiuncula. In alio Gloss. est ποστιμόριον. Quid si dicamus, utroque modo v. h. expressum fuisse et quam frequenter literæ η et ι promiscue in hisce Gll. scribuntur?
 Ποτεστατιβάην. ἐξουσιαστική ἦν] ποτεστατίβαν. ἐξουσιαστικήν. *
 τιμισθούμενος] Lego τιμισθ. τὸν νόμον] τὴν νομὴν. LABB.
 νομῇ] Leg. νομῇ, possessione.
 λιμένες] Rectum est λιμένες, portus. Posteriores tamen Græci etiam dixere λιμῶνες et λιμαῖνες. Videatur Gloss. Du Cangii v. Λιμῶν.
 Πούβλικον. δημόσιον. τῶνδε κ. τ. λ.] πούβλικων. δημοσίων Ms. *
 Sunt seqq. similia iis, quæ habet Theophilus §. 2. Inst. de public. judic.
 ἀκεφαλικά] Theophilo d. l. οὐ κεφ., rectius.
 Πουλπιβία] πουλπαρία. *
 ὀρφανή τις] ὀρφανότης. *
 Πουλπαρία] An voluit scribere Πουλπαρίας ἄστας· μέχρι τῶν] Scr. μ. ἐτῶν.

Πούπουλος. λαός τε καὶ λύκος.
 Πούπουλος. λαός.
 Ποῦρον. τὸ καθαρόν.
 Ποῦρον κλέω. τουτέστιν καθαρόν.
 Ποῦρος. καθάρως.
 Πουρρός. καθάρως.
 Ποόρρος. ἀπλοῦς.
 Ποῦρος. εὐθές, οἷον ὁμολογεῖς δίδοναι μοι ε. νομίματα εὐθές ἔχει τὴν ἀπαίτησιν. σ-
 Πούστιον μέρος. τὸ νόμιμον μέρος.
 Πουστοῦμος. ὕστερος.
 Πουστοῦμος. ὁ μεταγενέστερος.
 [Π. Π. τοῦτο τὸ μονόγραμμα Ῥωμαίοις δηλοῖ τὸν περ-
 πέτονον, τουτέστι τὸν διηνεκὴ καὶ αἰώνιον. δηλοῖ δὲ
 καὶ πατέρα πατρίδος καὶ πραιτῶρα πραιτορίων.]
 Πραεβαραικαστήρων. τῶν προδιδόντων τὰς ἰδίας ὑποθέ-
 σεως.
 Πραεβαραικατεύει. τὰ ἀληθῆ ἐγκλήματα ἀποκρύπτει.
 Πραεβαραικατζίοναι. κατὰ συκοφαντῶν.
 Πραεβαραικάτωρ. ὁ συκοφάντης ὁ συμπαίζων μετὰ ἐνα-
 γομένον· καὶ μεταφορικῶς τὸ λειτούργημα τοῦ κατη-
 γορησαί πληρῶν, διότι τὰς μὲν οἰκείας ἀποδείξεις
 προσποιεῖται, τὰς δὲ ψευδεῖς τοῦ ἐναγομένου ἀπολο-
 γίας προσίεται.
 Πραεβαραικάτωρ. ὁ τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν προδιδούς καὶ τῷ
 ἀντιδίκῳ αὐτοῦ βοηθῶν.
 Πραεβαραικάτωρ. προδότης.
 Πραεβαραικάτωρ. ὁ συμπαίζων τῷ ῥέφῃ ἢ τῷ ἐναγομένῳ,
 καὶ ἀπροσποιοῦμενος τὰς οἰκείας ἀποδείξεις προσιεμέ-
 νος δὲ τὰς πλαστὰς τοῦ ῥέου δικαιολογίας.
 Πραεδικάτωρ. συκοφάντης, ὁ προδιδούς τὴν ἰδίαν δίκην,
 καὶ τῷ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ βοηθῶν.
 Πραεῖουδίζιον. ὁ ἐπὶ ἐναλλαγῇ καταστάσεως διδόμενος.
 Πραελεγάτα δός. ἡ ἀντιληγατευθεῖσα προῖξ.
 [Πραεπυστερά. πρωθυστερά ἐπερώτησις· οἷον ἐάν τις
 ἐπερωτήσῃ, ἐάν ἡ ναῦς αὐρίου ἔλθῃ ἀπὸ τῆς Ἀσίας
 σήμερον μοι δοῦναι ὁμολογεῖς; ἀχρηστος δὲ ἦν αὕτη
 ἡ ἐπερώτησις, ἐπειδὴ οὐ δεῖ τὴν δόσιν πρεσβυτέραν
 τῆς ἐκβάσεως τῆς αἰρέσεως ἀλλὰ μεταγενεστέραν.
 γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ προικὸς πρεποστέρᾳ ἐπερώτησις
 οὕτως, ἵνα ἐπερωτήσῃ τὸν ἄνδρα ἢ γυνῇ, τὴν προῖκα
 ὁμολογεῖς μελλούσῃ μοι τελευτᾶν δίδοναι τὴν προῖκα
 ἐάν ἅπαις τελευτήσῃ· ἡ μὲν γὰρ δόσις εἰς τὸν τῆς
 ζωῆς ἐνάγεται χρόνον, ἡ δὲ ἐκβασίς τῆς ἀφῆσεως
 ἦτοι ἡ ἀπαίδία εἰς τὸν μετὰ τελευτὴν. ταύτας δὲ τὰς
 ἀχρηστοὺς ἐπερωτήσεις εὐχρηστοὺς ἀπέδειξεν Ιού-
 στινίανος διὰ τοῦ κα. διγ. τοῦ κγ. τίτλ.]
 Πραεσκέπτῃς βέρβης. ἡ τῶν συμπεφωνημένων ῥημάτων
 ἀγωγή.
 Πραεσκέπτῃς βέρβης. ἡνίκα τι διατιμησάμενος πᾶγμα,
 παρασχῶ σοι ἐπὶ τῷ πωλῆσαι εἰπών, ἢ φέρε μοι εἰς
 τοῦτο τόσα νομίσματα, ἢ αὐτὸ τὸ πᾶγμα.
 τῆς Πραεσκέπτῃς βέρβης. τῆς τῶν προγεγραμμένων
 ῥημάτων ἐνοχῆς.
 Πραεσκέπτῃς βέρβης. ἡ περὶ προγεγραμμένων συμφω-
 νία ἀγωγή.
 Πραεσκέπτῃς βέρβης. τῆς ἐν τοῖς προγραφείοις ῥήμασιν

καὶ λύκος] Quid lupo commune cum populo? an latet v.
 λέικη, populus, arbor sc.?
 Πουρρός] Rectum est πούρος, quomodo scribi debuit etiam in
 gl. seq. An tamen talia a librariis sint omnia, dubito.
 Ποῦρος. εὐθές] Rectus Πούρος, εὐθ.
 Πούστιον μέρος] Videtur intelligi quod vocatur in præcedenti-
 bus ποστιμόριον.
 πραιτῶρα πραιτορίων] Forte exprimere voluit Præfectos Præ-
 torio, qui his literis signantur: ita tamen etiam ad fin.
 literæ hujus scriptum est.
 Πραεβαραικαστήρων] Rectum foret πραεβαραικατόρων, uti scriptum
 est in seqq. Πραεβαραικάτωρ.
 προσποιεῖται] Idem hoc extat ap. Brissonium v. *Prævaricari*
 hæc proferentem. In inferioribus tamen gl. hic occur-
 rit ἀπροσποιεῖται, h. e. *dissimulat*; ac sic habent recte Ba-
 silica in l. 1. §. 6. D. ad S. C. Turpillian. ex qua lege hæc
 habent originem.
 ἀπροσποιοῦμενος] ἀπροσπ. μὲν Ms. (*) et ita habent Basilica,
 et in d. l. est *quidem*.
 Πραεδικάτωρ. συκοφάντης] Leg. Πραεβαραικάτωρ. LABB.
 ἐκβασίς τῆς ἀφῆσεως] Leg. ἐκβ. τῆς αἰρέσεως: nec aliter Theo-
 philus §. 13. *Inst. de inutilib. stipulation.* ubi de hisce
 agitur.
 διὰ τοῦ κα. διγ. τοῦ κγ. τίτλ.] Intelligitur l. 25. C. de testam.
 sed sola tituli allegatio hic est integra.
 συμφωνία] Mallem συμφώνων, uti est in Basilicis lib. xx. tit.

Gloss.

ἐνοχῆς.

Πραεσκριπτίονες. παραγραφαὶ προγεγραμμέναι, ἦτοι
 πρὸς τῆς ἀγωγῆς ἐξεταζομέναι, ὡς δηλοῖ ἡ ἐπιγραφή
 τοῦ α. τίτλ. τοῦ να. βιβλ. τῶν Βασιλικῶν. [τὰς μὲν
 γὰρ τῶν μαρτύρων παραγραφὰς μετὰ τὰς τοῦ ἐνάγοντος
 ἀποδείξεις δεῖ ἐξετάζειν· ὅταν δὲ πρὸς αὐτὴν ἐκείνην
 ἢ παραγραφὴ μάχεται τὴν ἐναγωγὴν, ὡς μηδὲ ἀξίαν
 παραδεχθῆναι, τότε τὴν παραγραφὴν προεξετάζειν
 καὶ μὴ μάτην πονεῖν.]
 Πραεστατίωνες. τὰ κατὰ πρόσωπον ἐγκλήματα, ἐνθα
 τις ἐγκαλεῖται ὡς ἢ βλάβας τὰ ἐπίκοινα, ἢ καρπωσά-
 μενος αὐτὰ μόνος ἐξ ἄλλης αἰτίας.
 Πραεξετάτος. ὁ νέος.
 Πραεξετάτα. φόρεμα Ῥωμαϊκόν.
 Πραεπεριτευθῆναι. ἡγουν ἀμνημονεύτους ἐαθῆναι.
 Πραετέριτος. ἀμνημόνευτος.
 Πραετέριτος. ἀπόκληρος.
 Πραετωρευθεῖς. ἀμνημονευσθεὶς ἐν τῇ διαθήκῃ.
 Πραετορευτής. ἀμνημονευτής.
 Πραετῶρητος. ἀπόκληρος παῖς.
 πραιτόριτος. ὁ ἀμνημόνευτος, παρελθών.
 πραιτώρια ἀκτίο περπετοῦα φῖτ ἱμπερατόρις ῥεσκριπτο.
 ἡ πραιτώρια ἀγωγή διηνεκῆς γίνεται τῇ τοῦ βασιλέως
 ἀντιγραφῇ. ἰστέον δὲ ὡς ἐν τῷ ιβ. τίτλ. τῶν Διγ.
 βιβλ. τῶν Ἰνστιτούτων δηλοῦται, ὅτι πάλαι τὸ τοῦ
 πραιτῶρος διάταγμα μέχρι ἐνιαυτοῦ ἴσχυε, καὶ διὰ
 τοῦτο καὶ αἱ παρὰ τῶν πραιτῶρων ἐπινοηθεῖσαι ἀγω-
 γαὶ ἀναλίσκονται εἰς, τουτέστι πρόσκαιροι, οἷον περὶ τῶν
 βία τὰ ἀλλότρια ἀρπαζόντων.
 τὸ πρᾶθὲν καὶ ὄν παρὰ τῷ πρᾶτῃ, οὐ λέγεται ἐκποιηθῆν
 ἀλλὰ πρᾶθὲν.
 πραιπόσιτος. εἶδος ἀξιώματος.
 πραιτῶρ. στρατηγός.
 πραιτῶρ. παρὰ τὸ πραεκέσσαι καὶ ἄρχειν.
 πραιφέκτοι. δώδεκα ἄρχοντες προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν
 ὑπᾶτων, οἱ τοῖς ὑπάτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν
 ἀληθινὴν χρεῖαν ἐκ τῶν παραγεγονότων συμμάχων
 ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον τοὺς καλουμένους ἐκ-
 τραορδιναρίους, ὁ μεθερμηνεύμενος ἐπιλέκτους.
 πραιφέκτος. ναύαρχος.
 πρᾶουπερίες. ἡ δίχα κακουργίας ζημία ἐπὶ τῶν ἀλόγων·
 οἷον, ἵππων, καὶ τῶν ὁμοίων.
 πρεῖουδίκιον. ἐναντίον τῆς κρίσεως.
 πρεῖουδίκιον. πρόκριμα.
 πρεῖουδίκιον. τόπος ἐξ ἰντεντιῶνος, ἦτοι ἐναγωγῆς μόνος
 συγκείμενος, οἷον φαίνεται τὸν δέ μου εἶναι υἱὸν
 κατὰ τὸ οὐ εἶναί μου ὑπεξούσιον, τὸ αὐτὸ σκόπησον ὡ
 δίκαστα ὡς βιβλ. β. τῶν δὲ Ιουδικίων.
 πρεκάριον. τὸ κατὰ παράκλησιν εἰς χρῆσιν διδόμενον
 ἐφ' ᾧ ἀναλαβεῖν.
 [Πρεκέπτιο. τὸ ἐξαίρετον λεγάτον, ἡγουν τὸ ἐξῶθεν τῆς
 κληρονομίας, ὡς ἐν προσθήκῃ καταλιμπανόμενον τῷ
 μερικῷ κληρονόμῳ, οἷον ὅταν οὕτως εἴπω· πρὸς τῷ μέρει
 τῆς κληρονομίας ἧς κατέλιπον τῷ δεῖνι βούλομαι αὐ-
 τὸν καὶ τόδε τὸ πᾶγμα ἔχειν ἐν ἐξαίρετῳ.
 Πρεκέπτουμ. ἐξαίρετον λεγάτον τὸ ἀρμόζον τοῖς ἐξέκπ-
 τοῖς, τουτέστι τοῖς ἐξαίρετοῖς καὶ ἐκφάνεσι προσώποις,

4. et illic sæpe occurrit.
 ἐξ ἄλλης αἰτίας] Lego, ἡ ἐξ ἄλλης αἰτίας, hoc sensu, præsta-
 tiones personales has esse, quando quis in actione familiæ
 erciscundæ vel communi dividundo convenitur ob dam-
 num rebus communibus inlatum, vel quod solus fructus
 perceperit, vel ob aliam causam.
 Πραεξετάτα] Meurs. in Gloss. reponit Πραετέτα, rectius.
 ἐν τῷ ιβ. τίτλ. τῶν Διγ. βιβλ. τῶν Ἰνστ.] Scr. ἐν τῷ ιβ. τίτλ. τοῦ
 Δ. β. τ. ι.
 πραεκέσσαι] Forte πραεέσσαι vel πραεέσσε.
 οἱ τοῖς ὑπάτοις κ. τ. λ.] Apud Polyb. Exc. lib. vi. cap. 24.
 unde hæc desumpta, legitur, οἱ πρῶτον μὲν τοῖς ὑπ. Verum
 illa verba, πρῶτον μὲν, non extant quoque ap. Suid., qui
 reliqua exhibet; ac dubium est, an h. gl. Auctor illa
 quoque hic posuerit.
 Πρᾶουπερίες] Leg. παουπερίες, pauperies. LABB.
 ἐναγωγῆς μόνος] ὁ ἐναγωγῇ μόνον Ms. *
 μόνος] Apud Theophilum §. 13. *Inst. de actionib.* ubi hæc
 verba extant, scriptum est *μόνης*: quod mihi magis ad-
 ridet.
 οἷον] οἷον Ms. (*) Lego, οἷον εἰ φαίνεται, *veluti si apparet*.
 τὸ οὐ εἶναι] τὸ εἶναι Ms. (*) Locus erit integer, si scribamus
 κᾶτα τὸ εἶναι κ. τ. λ. *deinde esse in mea potestate*.
 Πρεκέπτουμ κ. τ. λ.] Parum accurate proponitur h. v. rei ex-
 ponendæ, cum revera hic non de legato præceptionis, sed
 unice agatur de illis personis exceptis, quibus præstauda

ἅ εἰσι τῶν ἀνιόντων καὶ τῶν κατιόντων.]
πρεκονάτα. ἐπικεκρυγμένα καὶ οἷον ἀφωρισμένα ἐπὶ
πρα. πρεκόνω γὰρ τὸ κηρύσσω, καὶ πρέκονες
οἱ κήρυκες.

πρέμια. ξένια.

πρεμιτένδη. συνταγωγικός.

πρέμος. ξένια.

πρεποστέρα. προθυστέρα.

πρεπόστρον. προθύρετρον.

πραεστατίζοναι περσοναλῖαι. παροχαὶ προσωπικαί. [ὡς
ὅτανες τὸ πρόσωπον τὸ βλάβαν τὴν κληρονομίαν ἢ
τὰ κοινὰ πράγματα παρέχει τὰ ὑπὲρ τῆς βλάβης, καὶ
ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῷ μᾶλλον ὠφελήσαντι παρέχεται τὰ
ὑπὲρ τῆς ὠφελήσεως δαπανήματα.]

πρεστατίο. ἀποτέλεσμα.

πρεστατίονες. παροχαί. πρέστω γὰρ παρέχω.

πρετεντοῦρα. παράστασις.

πρετέριτος. παραληφθεὶς, λαθὼν, παρωχηκός.

πρετέριτος. ἀπόκληρος παῖς, μνημονευθεὶς ἐν τῇ διαθήκῃ.

πρετερίτους δούλους καὶ πρετερίτους φρούκτους. ὁ πρὸ τῆς
προκατάρξεως δόλος καὶ ὁ πρὸ τῆς προκατάρξεως καρ-
πός.

πριαλλάνιον δόγμα. τὸ κατὰ συκοφαντῶν.

πριβάτα. ἡ ὑποβλέπουσα εἰς τὴν ἐκάστου ὠφέλειαν.

πριβάτα. τὰ τῇ βασιλείᾳ ἰδίως διαφέροντα. ἀλλὰ δέ
ἐστὶ τὰ δημόσια ὅσα τελεῖ ὑπὸ τὸν κύμητα τῶν λα-
ργιτιόνων, ταῖς δημοσίαις ὑπουργοῦντα χρεῖαις. λαργι-
τίωνες δέ εἰσι δύο, τὰ σάκρα καὶ τὰ πριβάτα· δύο γὰρ
εἰσι βασιλικοὶ θησαυροὶ, οἱ ἰδιάζοντες τῆς βασιλείας,
οἷον τῶν λαργιτιόνων· καὶ ὁ δημόσιος ὁ τοῦ φίσκου.

Πριβάτα. ἰδιωτικά, ἴδια. [ἰδιόκτητα ἅτινα οἱ κατὰ και-
ρὸν βασιλεῖς ἐκτήσαντο καὶ ἕκαστος ἐπὶ τὴν μεθ' ἑαυ-
τοῦ παρέπεμψε.

πρελεγάτα δός. ἡ ἀντιληγατευθεῖσα, τουτέστι ἡ ἀντὶ
λεγάτου καταληφθεῖσα. οὐ γὰρ ἡ τῆς δεσποτείας οὐσα
τῆς γυναικὸς, ἀλλ' ὁ ἐπαρουσιασμός αὐτῆς, ἡ γυνὴ ἢ
ἀπεντεῦθεν καταβολή· ὀφείλουσα γὰρ ἡ γυνὴ τὰ μὲν
ἀκίνητα τῆς προικὸς εὐθὺς μετὰ τὴν γάμον λύσειν λα-
βεῖν, τὰ δὲ λοιπὰ μετ' ἐνιαυτοῦ, καὶ νῦν ἐντεῦθεν ἡ
δὲ τὰ πάντα λαμβάνουσα κερδαίνει τοὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ
καρποὺς ὡς ἀπὸ λεγάτου.]

Πριβατόρων. ἰδιωτικῶν, πολιτικῶν, φυσικῶν, ἰδιοκτῆτων
πραγμάτων.

Πριβατόν. ἴδικον. αἵρετικοὶ ἔχοντες Χριστιανοὺς δούλους,
καὶ ἀφαιροῦνται τοὺς, καὶ δίδουσι τοῖς πριβάτοις
λη. χρυσίου.

Πριβάτον. δικαστήριον τὸ ἀπαιτητικὸν καὶ ἐξεταστικὸν
τῆς κεκρυμμένης αἰτίας· ὥσπερ ζητοῦμεν, δι' ἣν αἰτίαν
τις ἐφώνευσεν τὸν ἐμὸν δούλον.

Πριβάτον. χρηματικόν.

Πριβάτον. τὸ ἰδιωτικόν.

Πριβιλέγια. προνόμια.

[πριβιλέγια περσονάλια. προνόμια προσωπικά, οἷον

ἐστὶ τὸ τοῦ λαβόντος εἰς ἐνέχυρον αὐτὸ τὸ φορτίον δι-
οῦ ὁ οἰκέτης ἐπραγματεύετο, ἢ τοῦ δανείσαντος εἰς
ἀνανέωσιν οἰκείας, ἢ τὸ τῆς μνηστείας τῆς δεδωκυίας
εἰς προῖκα πράγματα καὶ μὴ γινομένων τῶν γάμων
ἀναλαμβανούσης αὐτά.]

Πριγγιπαλία. ἐξουσιαστική.

πριγγιπαλία. ἀρχοντική, αὐθεντική.

πριγγίψ. αὐτοκράτωρ, βασιλεὺς, ἄρχων, πρωτεύων.

πριγγίψ. ὁ πρῶτος τῶν πολιτικῶν ταξευτῶν.

πρίεγγι. παλαιὰ διαθήκη ἐστίν, ὅτε ὑποκατασταθῇ ἐξω-
τικὸν πρόσωπον μετὰ ἀνηλίκου κληρονόμου.

πριμιγίλιος. ὁ πρῶτος· ἢ ὁ πλήρης.

[πριμιλιάριου. τὸ αὐτὸ λέγεται καὶ τουρπιλιάνιον, ὡς
ἐκφωνήθη ἐπὶ τῆς ὑπατείας του Πριμιλίου καὶ τουρ-
πιλίου ἢ ἀμφοτέρων. τούτῳ δὲ τῷ πριμιλιανείῳ δό-
γματι ὑποπίπτει ὁ ἐγγραφᾶς καὶ ἐγγυᾶς δεδωκὼς καὶ
ποιήσας τινὰ κατασχεθῆναι, καὶ χωρὶς ἀβωλιτῶνος
ἀποστάς· ὑποπίπτει δὲ πρὸς τῇ συκοφαντίᾳ ἢ ἔστρα
ὀρδινεμ κολάσει, δηλονότι ὡς ἂν ὁ δικαστὴς βουληθῇ
ὀρίσαι τὴν τιμωρίαν. κινεῖται δὲ κατὰ γυναικὸς τὴν
ἰδίαν ἢ τὴν τῶν ἰδίων ἀδικίαν ἐπεξερχομένης, εἴτα
διὰ συμφώνου ἀποστήναι ὁμολογούσης. ἐὰν δὲ τις ἢ
ὡς νοσήσας ἢ ὡς κατ' ἀγροικίαν μὴ πληρώσῃ οὐχ
ὑπόκειται τῷ δόγματι. εἴσω δὲ διετίας χρὴ τὸν ἐνά-
γοντα παραγίνεσθαι.]

πριμιλίδνα. προνόμια.

πριμιπιλάριους. πρῶτος τῶν ἀκοντιστῶν, πρωτεύων τῶν
δορυφόρων. πιλουμ γὰρ ὁ ὕσος, ἥτοι γύνσος τὸ σιδη-
ροῦν ἐμβόλιον, τὸ ἀκόντιον, τὸ δόρυ.

πριμιπιλίων. δημοσίων χρεωστημάτων.

ἀπὸ πριμιπύλου. ἀπὸ δημοσίου.

πριμιπύλου. στρατιωτικὴ ἀννόνα.

πριμμηπάλαια. ἀρχικά.

πριμογένιτος. πρωτοτόκος.

πριμοσκρίνιοι. οἱ πρωτοὶ τῆς τάξεως.

πριμοσκυντάριοι. ὑπερασπισταί, οἱ νῦν λεγόμενοι προτεκ-
τορες.

πριουλινιάνιον δόγμα καὶ τουρπιλλινιάνιον ἐστὶ, τὸ
τιμωροῦν τὸν κατηγορήσαντα τινὸς καὶ ἐγγραφάμενον
καὶ χωρὶς ῥαθυμίας καὶ νόσου, ἢ ἀγροικίας χωρὶς
ἀβωλιτίωνος.

προαγωγὸς λέγεται, ὁ πόρον τοιοῦτον ἀπὸ δούλων ἢ
ἐλευθέρων ποιοῦμενος ἔκτε πρωτοτύπου τοῦτο πραγ-
ματεύεται, ἔντε προσήματι πραγματείας ἐτέρας ἔχει
τοιαῦτα πρόσωπα, ὡς κάπηλος, ἢ πανδοχεὺς, ἢ βα-
λανεύς.

προβατίκια. στερήσιμα.

προβατιώνων. ἀποδείξεις.

προβατορία. συστάσεις καὶ ἀποδείξεις.

προβεκτόν ἀετάτε. προβεβηκότα τῇ ἡλικίᾳ.

προβιγικάλιοι. οἱ τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχοντες, οἷς οὐ συναρι-
θμοῦνται οἱ περιβλεπτοὶ οἷον ἀνθύπατος, αἰγυονστά-
λιος, κόμητες, ἀνατολῆς βικάριοι, καὶ οἱ τοιοῦτοι ἐλδ

sunt legata, contra tabulas bonorum possessione petita,
de quibus agit tot. tit. D. de legat. præstand. contra tabb.
bonor. possession. petit.

πρέμος] πρέμια. SCAL.

προθύρετρον] πρωτόστρον (*) Rectum est προθύστερον.

πραεστατίζοναι] πραεστατίζονα. *

ὅτανες] Lege ὅταν, vel ὅταν ἢ.

ἐνιαυτοῦ] Leg. ἐνιαυτοῦ.

Πρετέριτος. παραληφθεὶς] Leg. παραλειφθεὶς.

Πρετέριτος. μνημονευθεὶς ἐν τῇ διαθήκῃ] Leg. ἀμνημονευθεὶς.

LABB.

Πριαλλάνιον] τουρπιλιάνιον. SCAL. Πριμιλιάνιον. vid. seqq. CUP.

ὑποβλέπουσα] Malim ἀποβλ.

τῇ βασιλείᾳ] Liber Ms. laudatus a Du Cangio v. Πριβάτα
habet τῷ βασιλεί, quod rectius; nec enim privata sunt
principatus, sed propria principi; sed tamen in vv. seqq.

Iterum scriptum est βασιλείας: adeoque nihil mutem.
τὴν μεθ' ἑαυτοῦ] Malim τὴν μεθ' ἑαυτόν. In Gl. nomicis Va-
ticanis Mss. a Du Cangio prolatis d. l. ubi eadem fere
extant, est ἐπὶ μετ' αὐτόν: sed videtur illic excidisse arti-
culus τῶν.

καταληφθεῖσα] Leg. καταλειφθεῖσα.

ἐπαρουσιασμός] ἐπαρουσιασμός, repræsentatio, ἐντεῦθεν κατα-
βολή. Hinc explicatur locus Aristidis contra Canternum.
(*) Occurrit h. v. ap. Theoph. §. 15. Inst. de legatis, ubi
Fabrot.

ἢ δὲ τὰ πάντα λαμβάνουσα] Malim ἢ δὲ τὰ π. λ.

λη. χρυσίου] Balsamon in Collection. Constitution. Ecclesi-
astic. lib. 1. tit. 10. habet λ'. λίτρας, et Basilica lib. LX.
p. 901. exhibent, τριάκοντα χρυσίου λίτρας, sed addunt, τῷ
δημοσίῳ. Du Cang. v. Πριβάτα hæc adscribit auctori inno-

minato.

οἰκείας] Lege οικίας.

μνηστείας] Ergo verbo μνηστείας intelligitur sponsa μνηστή.

Πρίεγγι. παλαιὰ διαθήκη] Lego Πριγγιπαλία δ. LABB. Forte

Πριγγιπαλία δ.

Πριμιγίλιος] Alii Πριμυγίλιος, teste Du Cangio h. v. qui ta-

men, ut et Meurs. in Gloss. vulgatum retinet.

Πριμιλιάριου] Supra occurrit Πριαλλάνιον, inferius Πριουλι-

νιάνιον, alibi τουρπιλιάνιον ἥτοι Πριβιλιάνιον. Hic vocatur

Πριμιπιλιάριου: nihil tamen tale ap. Lat. JCtos vel auc-

tores vett., quod meminerim, invenitur. Ego vereor, ne

Græci, qui Lat. nomina sæpe parum apte enunciant, vi-

tiiose quoque hoc, Turpillianum, nempe, scripserint, ac

uno ex Turpilliano facta sint plura nomina: errorque ma-

gis et magis augmentum acceperit. De eo agitur l. f.

D. et Cod. ad S. C. Turpillian.

ἢ ἔστρα ὀρδινεμ κολάσει] Lege τῇ ἔστρα ὀρδινεμ κολάσει.

Πριμιλίδνα. προνόμια] In altero Cod. scriptum, Πριβιλέγια.

προνόμια, sicque legendum. LABB. Du Cang. in Gloss.

h. v. dubitat, an sit leg. Πριμιλέγια, probatque alios etiam

ita esse locutos.

Πριμιπύλου. δημοσίων χρεωστημάτων] Hujus erroris originem

supra notavi in verbo Περετοῦνδος: et legendum esse Πρι-

μιπύλου. βασιλικῶν τιμῶν, dixi. LABB.

Πριμμηπάλαια] πριγκιπάλια. SCAL.

χωρὶς ἀβωλιτίωνος] Excidit ἀποστέντα, quod extat, et recte,

vv. Πριμιλιάριου et Τουρπιλιάνιον.

ἔκτε πρωτοτύπου] In Basilicis in l. 4. §. 2. D. de his qui

notantur infam. extat ἔτε πρωτοτύπως, rectius et verius

legis ipsius convenientius.

Προβατίκια] πριβατίκια. SCAL.

... ἐπαρχίας μόνης ἄρχουσιν· ἀλλ' ὁ μὲν ἀνθύπατος πάσης τυχὼν τῆς ἀνατολῆς· ὁ δὲ αὐγουστάλιος τῆς Αἰγύπτου· οἱ δὲ βικάριοι τοῦ Ποντικοῦ ἢ ἐτέρου τινὸς ὅλου κλίματος.

προβιρίλι πορτίονε. πρὸ τὴν δύναμιν τοῦ μέρους, τουτέστι κατ' ἀναλογίαν ἢ πρὸ τὸ ἀληθὲς μέρος.

προγατορία λέγεται Ἑλληνικῶς καθαρτική. καθαίρει γὰρ καὶ φωτίζει τοὺς λόγους τοῦ ἐνάγοντος.

προδερέλικτον. τὸ ἀπολελειμένον πρᾶγμα, ὃ καταλείψει ὁ δεσπότης οἰκείᾳ γνώμῃ.

προδερέλικτον. ὕπερ ὁ δεσπότης ταύτην ἔχων διάνοιαν ἀφίησιν ἀπρονόητον.

προδερέλικτος. ἐγκαταλελειμμένος.

προδομίνικα. καθόσον.

προδονάτου. ἀπὸ δωρεᾶς.

προέμπορε. ἀπὸ ἀγορασίας.

προέρες. ὁ νομίζων ἑαυτὸν εἶναι κληρονόμον.

προερέδε γέρερε. ὡς κληρονόμος πράττειν, διοικεῖν.

προθεσμία. ἡ ῥῆτὴ καὶ τεταγμένη ἡμέρα εἰς τὸ δέτι, ἥγουν συμπεφωνημένη· ἢ παρὰ Ἰταλοῖς λέγεται τέρμινον.

προΐβοιτας. κώλυσιν.

[προΐκινδην. πρὸ εἰσόδου ἐξοχῇ ἐκθέτη, σολάριον ἐκβάλλειν ἐκτιθέναι.]

πρόκαξ. ἱταμός, προπετής, αὐθάδης.

προκάστρια. οἰκήματα ἐκ τῶν παρεμβολῶν.

προκεκτούμ. τὸ ἔχον ὥστε ἐπιτίθεσθαι αὐτῷ ἐξώστην.

προκίνητος. ἐκ τοῦ σχήματος, ἥγουν ἐξωσμένος καὶ ἔτοιμος εἰς τὴν παράταξιν.

προκόκιο. κοινωνία.

προκουλός. ὁ μακρὰν τὴν πατρίδος γεννηθείς.

προκουράτωρ. κηδεμών.

προκουράτωρ. ἐντολεύς.

προκουράτωρ. προφροντιστής, διοικητής.

τί ἐστι προκουράτωρ. τί δεφένσωρ· καὶ τί νεγοτιόρομ δεγεστόρων. καὶ προκουράτωρ μὲν ἐστὶν ὁ φροντιστής ἢ ἐντολεύς ὁ πρᾶγμα ἑτέρου κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ διοικῶν. δεφένσωρ δὲ, ὁ ἐκδικητής, ὁ δίχα μανδάτου τὴν ὑπὲρ τινος δίκην ὑποδεχόμενος. νεγοτιόρομ δεγεστόρων, ὁ πράγματα χειρίζων ἀλλότρια, καὶ χωρὶς ἐντολῆς διοικῶν διὰ φαιμίαν μόνην.

προκουράτωρ. κουράτωρ.

προκραστινάτιο. ὑπέρθεσις· τὸ γὰρ αὔριον κρὰς λέγομεν.

προληγάτα. ἀντιλεγάτα.

προμάρις. κῆπος.

προμίαςκον. ἐπικούον.

προμίσι. ὠμολόγησα.

προμιτένδοι ποστουλάνδοι. παρακλήτορες συνηγόρους οὐκ ἔχουσι.

προμιτένδοι. συναγωγικῶς.

προμότοι. προπορευόμενοι, καὶ ὀψικεύοντες, ἢ προσκόπτοντες, καὶ προβιζαζόμενοι ἐν ἀξιώμασι.

προνερέδε γεριττεύειν. ὡς κληρονόμος διοικεῖν καὶ δεσπόζειν.

προνερέδε. ὁ ἀπὸ κληρονομίας νεμόμενός τι.

προνερέδε. ὀνομάζει ἑαυτὸν εἶναι κληρονόμον.

προνερεδιταρία πάρτε. πρὸς τὰ κληρονομιαῖα μέρη.

προνιβίτ. ἀγωγή κωλυτική.

προνιβιτορία. κωλυτική.

προνιβιτόριον. κωλυτικόν.

προνιβιτόριον. δι' ὧν κωλύει βίαν γενέσθαι.

προνόμιον. ἡ τῶν ἐπιτρότων ἀγωγή. pronómion, καὶ ἡ προτίμησις.

πρὸ νὸν σκρίπτουμ. ὡς μὴ γεγραμμένον.

προνοντζίαρε. τοῦ ἀπόφασιν δοῦναι τῆς δικαίας.

προνοντζιατίων. ἡ ἀπόφασις.

προνονντίατιο. προφορά, διαλαλία.

[πρόξιμος καὶ ὁ μόνος, ὡς μὴ ἔχων τὸν προλαμβάνοντα, καὶ ὁ ἔσχατος ὡς μὴ ἔχων τὸν ἐπόμενον.]

πρόξιμος ἵνφατις. ἐγγὺς τῶν ἱβ. ἐτῶν.

πρόξιμος πουνβεράτε. ἱδ. ἐτῶν.

προξιμότης. ἐγγύτης.

προπιετάριος. ἱλασμός.

προνπιετάριον. ἱλασμόν.

προποσέσσορε. ὁ βίαιος ἄρπαξ, ὁ μηδεμίαν εὐλογον ἔχων αἰτίαν τῆς κατοχῆς.

προποσέσσορε. ὁ βιαίως τὶ νεμόμενος.

προπριέτας. δεσποτεία.

προπριεταρία. δεσποτεία.

προπριετάριος. ὁ τὴν δεσποτείαν ἔχων· πρόπρια γὰρ τὰ ἴδια.

προπριετάριος. ὁ δεσπότης.

προπρίων. μέγας.

πρόρετα. πρωρεὺς.

προσεκουτόρες. προπομποὶ, παραπομποί.

προσελεύσει διακόπτεται. ἥτοι διηνεκῆς γίνεται.

προσκριπίτιο. προγραφή.

προσκρίπτους. ὁ προγραφεὺς, ἥγουν ἐκ προγράμματος καὶ προθέματος, καὶ οἷον δημοσίου κηρύγματος κατακριθεὶς.

προσοκίω. περὶ κοινωνίας.

προσότζιον. περὶ κοινωνίας ἀγωγή.

προσοτίω. ἐπὶ κοινοῦ ἀγωγή.

προσολούτους. ἀπολυθεὶς.

προστιμώριον. μετὰ φόβον.

πρόσχωσις. πρόκλυσις.

προτουτέλαε. κατὰ πλαστοῦ ἐξεπιτρόπου.

προφεκτικία δός. προερχομένη, ἐξιούσα ἐξω τῆς πατρικῆς οὐσίας γινομένη προϊξ, ἢ παρὰ πατρὸς διδομένη προϊξ, ἥγουν ἢ προερχομένη καὶ ἐξιούσα καὶ οἷον ἐκδημοῦσα τῆς πατρικῆς οὐσίας.

προφεκτίτζιον. τὸ μετὰ τῶν πατρώων πραγμάτων ἐπικτηθέν παρὰ τοῦ ὑπεξουσίου.

προφίτεορ. ὁμολογῶ.

πρώξιμος. ὁ πρῶτος, ἢ ὁ πλησίον.

πρώξιμος. ἐγγὺς τῆς ἐφηβότητος.

πρωτονοτάριος τοῦ θέματος. ὁ τοῦ θέματος δικαστής.

ps. τοῦτο τὸ μονόγραμμα δηλοῖ τάδε Ῥωμαϊκῶς. *Post consulatium*, τουτέστι μετὰ τὴν ὑπάτειαν. Ῥωμαῖοι δὲ μᾶλλον οὕτως γράφουσι *CP*. προτιθέντες βαρβάρως τὴν ὑπάτειαν τοῦ. μετὰ *PP*. τοῦτο τὸ μονόγραμμα Ῥωμαῖως δηλοῖ τὸν *Perpetuum*, τουτέστι τὸν διηνεκῇ καὶ αἰώνιον· δηλοῖ δὲ καὶ πρᾶ πρων καὶ πραιτῶρων πραιτωρίων.

P.

Ράδουμ. οὕτως ἡ Ῥωμαϊκὴ φωνὴ καλεῖ τὸ ἀραιὸν, τουτέστι τὸ μὴ ὄν πυκνὸν καὶ συνεχές· ἐντεῦθεν καὶ ράδα λέγουσι πορείαν ἀνθρώπων ἢ ἵππων ἢ τινῶν ἄλλων μὴ κατὰ πλῆθος καὶ ἅμα πορευομένων, ἀλλὰ καθ' ἓνα ἢ δύο ἐπομένων ἀλλήλοις, ὡς μὴ πυκνοῦσθαι τὴν

... ἐπαρχίας] οὐ γὰρ ἐπ. SCAL.

πρὸ τὴν δύναμιν] Lego, πρὸς τὴν δ.

προγατορία λέγεται] Leg. Πουργατορία, purgatoria. LABB.

ἐκ τῶν παρεμβολῶν] ἐκτὸς τῶν παρ. SCAL. et Ms. *

Προκεκτούμ. ἐξέχον] Leg. προιεκτούμ, projectum. LABB. Nota sunt in jure projectum et protectum, l. 1. l. 2. D. de servitut. urban. prædior. Plura dabit Brissonius de verb. signif. v. præsciendi.

Προκίνητος] Leg. Πρόκιγκτος.

Προκόκιο] Leg. Προσκόκιο, ut infra προσοτίω. LABB. προσόκιο. SCAL.

διὰ φαιμίαν μόνην] Leg. διὰ φιλίαν μ.: nec aliter habent gll. vet. ap. Brisson. v. negotiorum gestor.

Προμάρις] Meurs. in Gloss. h. v. legit Πωμάρις pro Πωμάριον.

Προμίαςκον. ἐπικούον] Leg. προμίσκοῦν. LABB. Meurs. in Gloss. προμίσκον.

Προμιτένδοι. ποστουλάνδοι κ. τ. λ.] Interpretatio ad verba proposita non pertinet, sed ad petendos a litigatoribus advocatos, quos se datrum Prætor non habentibus pollicetur,

l. 1. §. 4. D. de postulando.

προσκόπτοντες] προκ. *

Προνιβίτ] Pro Προϊβένς.

τοῦ ἀπόφασιν δοῦναι τῆς δικαίας] Mallem τὸ ἀπόφ. δ. τῆς δίκης.

Πρόξιμος ἵνφατις] Pro Προξ. ἵνφαντι.

Προπιετάριος] Explicationi responderet magis Προπιτιάτιο.

Error quoque est in gl. seq. similis.

Προστιμώριον] Pro Πὸς τιμώρεμ.

Πρώξιμος. ἐγγὺς τῆς ἐφηβότητος] Debit scribi Πρώξιμος πουνβεράτι.

Πρ. κ. τ. λ.] An P. C. vide notata ad gl., quæ præcedit v. Πλαγιδίριος.

τὴν ὑπάτειαν τοῦ. μετὰ P. P.] Rectius in laudata gl. τὴν ὑπάτειαν τοῦ μετὰ. Quæ sequuntur, ab his sunt distinguenda.

πρᾶ πρων] L. πατέρα πατρίδος.

P.

Ῥάδουμ] ῥάρουμ. SCAL.

καὶ συνεχές] ἢ συνεχές Ms. *

πορείαν, οἷον ἐν σχήματι παρατάξεως, ἀλλ' ἀραιὰν εἶναι καὶ διεσπασμένην.

Ραί. ἀγωγή ἀριθμήσεως.

Ραιφερενδάριος. ὁ τὰς ἀποκρίσεις κομίζων.

Ραιφερενδάριος. ὁ τὰ ρηθέντα ἀναφέρων ἀπὸ τινος.

[Ραιφερενδάριοι. ἀναφέροντες.]

Ρανιδιτεύσασα. ἐγκλητεύσασα τὴν τῆς κληρονομίας ὑπόθεσιν.

[Ράσος. ξυστής.

Ράταμ ρέμ δομίνου μαβιτούρουμ. δεκὸν τὸ πρᾶγμα τὸν δεσπότην σχεῖν.]

Ραταρέμ. δεκτὸν πρᾶγμα.

Ραταρέμ δομίνου ναβιτόρουμ. δεκτὴν πρᾶξιν δεσπότην οἰκείου, ἡγουν εἰ ὁ ἐπίτροπος τι ποιήσει ὡς δεσπότης, ἵνα στέργῃ τοῦτο ὁ πούπιλος.

Ραταρέμ δομίνου ναβιτόρουμ. δεκτὸν τὸ πρᾶγμα τὸν δεσπότην σχεῖν.

Ραταρέμ δομίνου ναβιτόρουμ. ἀσφάλειαν μόνην, τουτέστιν ὅτι τὴν περὶ τοῦ ὅτι δεκτὸν τὸ πρᾶγμα ὁ δεσπότης ἦτοι ὁ κύριος τῆς δίκης ἡγήσεται.

Ρατζιόνιβους. ὑποχώρησις τῶν ἐπιτρόπων.

Ρατζίωνα βητεύσαι. δικαίως κατέσχε.

Ρατιονάλιοι. οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῶν βασιλικῶν πραγμάτων προνοοῦντες, καὶ ὄντες ὑπὸ τὸν κόμητα τῶν πριβάτων ὡς δηλοῖ ἡ παραγραφή τῆς γ. διατάξεως τοῦ ι. τίτλ. ι. βιβλ.

Ρατιοναλίους. τοὺς μαγκίπας, τοὺς αὐτοὺς καὶ καθολικιανούς καὶ σιτῶνας καθ' ἑλληνας.

Ρατιόνιβους διστραένδης. τουτέστι τῶν λόγων, ἦτοι ἐκλογισμῶν τῶν ἀποσπαθέντων πραγμάτων τοῦ ἀνήβου παρὰ τῶν ἐπιτρόπων

[Ρατιόνιβους διστραένδης. ἀγωγή κατὰ ἐπιτεῦτον λόγους αὐτὸν ἀπαιτοῦσα τῶν πραγμάτων ὧν ἀφείλετο.]

Ράτομ ἀβιτεύσας. δεκτὸν ἡγησάμενος.

Ρατονίδευσα. οὐκ ἐκώλυσα. ὁ τῶν πομπίων ἐναγόμενος ἐὰν πρὸ καταδίκης ἑαυτὸν ἀνέλῃ, δημεύεται.

Ρέ. ἀγωγή εἰς πράγματα.

Ρέ. πράγματα.

Ρεβεδίπη. ἡ ἀναδοτική.

Ρεβερέντζια. εὐλάβεια.

Ρεβιτορία. ἀγωγή ἀναστρέφουσα τὸ διαπραθὲν πρᾶγμα.

[Ρεβούρους. ἀναφаланτίας ἀνεστραμμένους ὑπισθεν ἔχων τὰς τρίχας.]

Ρεγενδάριοι. οἱ τὸν δημόσιον δρόμον ἰθύνοντες.

Ρέδα. ἄρμα, καρούχα.

Ρεδημητορία. κόμησις.

Ρεδιζέρε. τὸ ποιῆσαι ἔχειν τὸν πρᾶξιν ὅπερ εἶχε πρῶτον.

Ρεί. ἐνοχὴ πραγμάτων.

Ρείντεγρα. τῶν πραγμάτων ἔτι μενόντων.

[Ρεὶ οὐξωρίας ἀγωγή παλαιὰ πρὸς ἀνάληψιν προικὸς κινουμένη.]

Ρεῖπερσεκούτζιο. τουτέστι ψιλοῦ πράγματος ἀπαίτησις.

Ρέκαυδον. ἀποχῆς εἶδος.

δὲ Ρεκεπατάριβους. περὶ ὑποδοχέων. [Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ὑποδεχόμενοι τοὺς ληστεύοντας ὡς λησταὶ κολάζονται.]

ται, εἰ δὲ συγγενεῖς αὐτῶν εἰσὶ οὐχ ὁμοίως κολάζονται.]

Ρεκεπτίτζια. ἡ περὶ ἀναδόσεως.

[Ρεκεπτάτορες, ἐξπρομισσόμενοι, ἀνάδοχος, ἐγγυητής.

Ρεκεπτίτζια. ὅτε ἐπερωτήσω σε τὴν προῖκα τῆς γυναικὸς σου ἀπὸ τελευτῆς αὐτῆς.

Ρεκεπτικία. ἀναληπτικὴ, ἀναδεκτικὴ ἐπὶ τραπεζίτου ἀντιφωνήσαντος καὶ ἀναδεξαμένου ἀλλοτρίαν ἐνοχίαν. ἐπὶ δὲ προικὸς εἶρηται διὰ τὸ συμφωνεῖσθαι τὴν ἀνάδοσιν καὶ ἀνάληψιν αὐτῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ περὶ τραπεζίτου ἀναρεῖ ἡ διάταξις τὸ δὲ περὶ τῆς προικὸς ἐστὶν ἐν βιβλ. τῶν βασιλικ. ημζ.]

Ρεκερέρω. τὸ ἀναγυρεύω, ἡγουν ἀνακαλοῦμαι καὶ ἀναλαμβάνω.

Ρεκιπεράνδαε. ἀντιληπτικῆς.

Ρεκιπεράνδαε. ἀναληπτικῆς.

Ρεκόντωρ. ἀνάδοχος.

Ρεκουπεράτορες. ἐξισωταί, ἀνάληψιν δι' ἑαυτῶν ποιούμενοι, ὀρθῶται τοῦ δήμου.

Ρεκουρένδαε δυνάμεις. ἡγουν τῆς ἀνακληταίας καὶ ἀναλαβῆς.

Ρεκουρενδουμ. μεταδρομεύς.

Ρεκούρενδον. ἀναζητούμενον.

Ρεκτενούδης. ὀρθότης.

Ρέκτωρ. πρέσβες, δούξ, ἡγεμών.

Ρέκτωρ. ἰθύντης, ὀρθωτής, ἄρχων ἐπαρχίας.

Ρελεβάτους ἄγερ. ἀνακεκουφισμένος ἀτελὴς ἀγρός.

[Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ἱλλουστριος ἡσύχιος ὁ φιλοσοφῆσας Μιλησίας ἐν τῷ τ χρονικῷ διαστήματι τῆς ἐαυτοῦ ἱστορίας φησὶν οὕτως. δημοσίῳ χωρίῳ ἀπέδοτο ἐγγὺς ἅπαντα οὐάλης ὁ βασιλεὺς δεηθεὶς χρημάτων ὑπερφυῶς, τῶν βαρβάρων ἕνεκα, ὅσοις ἂν ἦν δυνατόν ὠνεῖσθαι τιμῆματος ὀλιγοστοῦ κύριοι τούτων κατέστησαν, καταλαπτόσαντες τὴν ἀληθὴ αὐτῶν πρόσδοτον χάριτι καὶ προσοδία τῶν διαχειριζομένων τὰ δημόσια. καὶ οἱ μὲν οὐδενὸς καθάπαξ φόρου ἐπιβληθέντος αὐτοῦ ὀλίγῳ τινὶ πλείονος τιμῆματος ταῦτα ἐπρίαντο, ὅπερ κτήσεως εἶδος ρελέβατον λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι. οἱ δὲ παραντίκα μείον ἐν τῷ παρὰ Ῥωμαίοις σαβλο κανόνες. ὁ δὲ βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἄριστα προύθηκε τοῖς ὠνησαμένοις ἢ ἀναδοῦναι τὰ χωρία κομισαμένους ταυτὰ τιμήματα, ἢ καὶ τὰ χωρία κατέχοντας οὐκ ὀρθῶς ἀποκρυφθεῖσαν ποσότητα τῆς προσόδου τῇ δημοσίῳ συναγαγεῖν.]

Ρελεγάτιο. ἐξορία ἥτις οὐτε τὴν οὐσίαν ἀπόλλυσι.]

Ρελεγάτος. ἐξορίστος.

Ρελεγάτος. δεδεμένος.

Ρελεγίωσα. τὰ μνήματα, τὰ σεβάσμια.

Ρελεγίωσον. μνημεῖον.

Ρελεγίωσος. δεισιδαίμων, θεοσεβής.

Ρελιγίωσα. τὰ μνήματα.

Ρεληγιώσης. βέβηλος.

Ρεληγιώσος. εὐλαβής.

Ρελιγιώσος οὐ γίνεται ὁ τόπος βέβηλος.

Ρεμβός. ὁ μικρὸς φυγὰς καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, ὁ φυγὰς μέγας ρεμβός ἐστι. κυρίως δὲ ρεμβός ἐστὶν ὁ συνεχῶς

Ραί. ἀγωγή ἀριθμήσεως] An intelligit actiones de calculo, s. indemnitatē; quales sunt actiones contrariarū, veluti tutelae, depositi et similes? videtur respici ad l. 6. §. ult. D. de his qui notant. infam. l. 29. D. de dol. mal. De primo verbo, viderint alii. Ceterum inferius quoque habemus Ρέ. ἀγωγή εἰς πράγματα.

Ρανιδιτεύσασα] An scribi debuit Ρενιτεύσασα, ut referantur ad filiam, renitentem patri circa hereditatis adquisitionem? exemplum est in l. 11. C. de jur. de liberand.

ξυστής] Lego ξυσθεῖς. Ita in Gll. Nomicis Vat. Mss. ap. Du

Cang. v. ράσον legitur Ράσος, ξυσθεῖς.

Ράταμ ρέμ δομίνου μαβιτούρουμ] Constat esse scr. Ράταμ ρέμ δομίνου ἀβιτούρουμ. An tamen ubi ipsi quoque Auctores hoc expresserint, non definiverim.

Ρατζίωνα βητεύσαι] Ρατίων ἀβητεύσαι. (*) Meurs. Ρατίωνα ἀβίτευσε, v. ἀβιτεύειν.

ἐπιτεῦτον] Leg. ἐπιτρόπου.

ὁ τῶν πομπίων ἐναγόμενος] ὁ τῷ πομπίῳ ἐναγόμενος. (*) Separavi hæc a præcedentibus: sunt enim ab hoc loco plane aliena, desumpta vero ex l. 8. D. de leg. Pomp. de paricid.

Ρεβεδίπη] ρεβερίδη vel ρεβιδίτη, imo ρεκεπτίτζια. SCAL. Ultimū tamen valde recedit a lectione vulgata, nec explanationi respondet. Dubito, an lateat actio ρεβιδιτορία, quæ statim post memoratur: ubi et sic emendat Labbæus.

Ρεβιτορία. ἀγωγή ἀναστρέφουσα] Leg. Ρεβιτορία. LABB.

ἐνοχὴ] ὄνχοι (*) Credo V. D. reposuisse ἐνοχοι, idque non recte fuisse descriptum.

Ρέκαυδον. ἀποχῆς εἶδος] In Nov. 130. semper legitur Recautum, sicque videtur leg. Hisp. Recauo dicunt. LABB. Idem placet Du Canguio. Haud scio tamen, an illa permutatio elementorum δ et τ sit ab ipso Auctore.

Ρεκεπατάριβους. ἐξπρομισσόμενοι κ. τ. λ.] Hæc signif. v. receptor in jure est ignota. Melius ferri posset Ρεκεπτόρες, quia recipiunt in se obligationem alienam.

Ρεκεπτίτζια] Debet subintelligi vel addi δδς, de quo idem quod hic habemus, invenimus quoque ap. Ulpianum tit. 6. §. 5.

ἀναληπτικὴ] Lege ἀναληπτικῆ. De ipsa actione vide l. 2. C. de constitut. pecun.

ἡ διάταξις] Excidit forte numerus, sed est l. 2. C. de constit. pecun.

βιβλ. τῶν βασιλικ. ημζ.] Lege μζ. Intelligitur l. 31. §. 2. de mort. caus. donation.

Ρεκερέρω] Ρεκουρέρω. SCAL.

Ρεκόντωρ] Forte Ρεκέπτωρ.

Ρεκουρένδαε] Ρεκουπερένδαε. SCAL. Rectum est Ρεκουπεράνδαε.

Ρεκτενούδης] An Ρεκτινούδης, rectitudo?

προσοδία] Leg. προδοσία. οὔτε τὴν οὐσίαν ἀπόλλυσι] Minus plena est descriptio relegationis. Integrior foret hæc, οὔτε πολιτεῖαν οὔτε οὐσίαν ἀπόλλυσι.

Ρελεγάτος. δεδεμένος] Interpretatio respondet v. Ρελεγάτος.

Ρεληγιώσης. βέβηλος] Leg. Ρεληγιώσος, ἀβέβηλος. LABB.

κυρίως δὲ ρεμβός] Ρεμβός Ms. (*) Rectum est ρεμβός, error.

Verba sunt hausta ex Basilicis lib. XIX. tit. 10. in l. 17.

ἀναιτίως πλανώμενος καὶ τοὺς καιροὺς εἰς ἀνόνητα
δαπανῶν καὶ βραδέως εἰς τὸν οἶκον ἀναστρέφων.

Ρεμεσίωνα. ἀφῆσις.

Ρεμέσιον. συγχώρησις.

Ρέμηροι ρογαέστοσοι, τούτέστι παρακεκλημένοι.

Ρεμισίωνος. συγχώρησις ἀνεσις.

Ρεμισσιο. συγχώρησις τοῦ κινεῖν κατὰ τοῦ κληρονόμου
περὶ τοῦ λεγάτου ἢ φιδεικομμίσου. [ἰστέον δὲ ὅτι
τὸ παλαιὸν εἶδη πολλὰ λεγάτων ἦσαν· οὐ πάντα δὲ
τὴν αὐτὴν εἶχον φύσιν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς βινδικα-
τίονος λεγόμενον εὐθὺς ἔνοχον ἐποίει τῷ λεγαταρίῳ
τὸν κληρονόμον· τὰ δὲ λοιπὰ δοκιμασίας ἐδεῖτο δικα-
στικῆς, εἰ γὰρ ὁ κληρονόμος ἀπεκτίσατο τὸ λεγατεὺς
πρᾶγμα κληρονομήσας αὐτὸ ἢ πωλήσας πρὸς τινα
πίστει κατὰ λαμβάνοντα, μετὰ πολλῆς διαστίξεως ὡς
ἐδίδοτο τῷ λεγαταρίῳ ρεμισσίον. λέγεται δὲ οὕτως ἡ
παραχώρησις τοῦ κινεῖν ἀγωγὴν καὶ ποιεῖν ἔνοχον
τὸν κληρονόμον. ταύτην οὖν τὴν ρεμισσίονα Ἰουστι-
νιανὸς ἀνελὼν ἔστην ἀπέδειξε τοῖς λεγάτοις τάξιν.]

Ρεμισίων. συγχώρησις.

Ρεμοίντεγρα. ἀκεραῖον δηλαδὴ τοῦ πράγματος μένον-
τος.

Ρεμεδιτάριον. νόμιμον κληρονόμον.

Ρὲ νούνδουμ σεκούτα. πράγματα μήπω παρακολουθή-
σαντα.

Ρεουντιατίο. προσφώνησις, ἀναγόμεναι.

Ρέον προμυτένδου. ἐπαγγελλομένων δύο ἢ καὶ πλείονων
τινὶ δώσειν ἢ ιδίως καὶ ιδίως ἕκαστος τὸ αὐτὸ ποσόν,
ἢ ἅμα τὸ αὐτὸ ποσόν.

Ρέον στιπουλάνδου. ἐπερωτῶντων δύο ἢ πλείονων τινὶ
δώσειν αὐτοῖς ἢ οὐχ ἅμα τὸ χρέος.

Ρέος. ὁ ἐναγόμενος.

Ρέος. ὁ κακῶς ζητῶν.

Ρέους. ἔνοχος, ἐναγόμενος, φεύγων.

Ρεουζορία. ἀγωγή περὶ τῶν τῆς γυναικὸς πραγμάτων.

Ρεουζορία. τὸ ἐκ τῆς γυναικὸς κινούμενον, καλεῖται δὲ
ἐκ τοῦ ῥε ὅπερ δηλοῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐκ τοῦ οὐζόρε
ὅπερ δηλοῖ τὴν γεγραμμένην γυναικᾶ κατὰ Ῥωμαίους.

Ρεπαρτικία. ἀναληπτική, ἀναδεκτική.

Ρεπάτια. ἡ τρίτη τῶν γάμων ἡμέρα.

Ρεπετεύει. ἐπαναλαμβάνει.

Ρεπετιτεύει. ἀναλαμβάνει.

Ρεπετιτεύει. ἀναζητεῖ, ἀναλαμβάνει.

Ρεπετιτεύειν. μεταλέγειν.

Ρεπετιτεύεται. οὐκ ἀντιστρέφεται.

Ρεπετιτενέσθω. ἀποστρέφεσθω.

Ρεπετίον. ἀναλήψις.

Ρεπετιτίωνα. μετάλεξιν.

Ρεπετιτίωνα. ἀνάδοσιν.

Ρεπετοῦνδος νόμος. ἀποστροφῆς καὶ ἀνατροπῆς.

ὁ δὲ Ῥετοῦνδος. ἡγουν ὁ περὶ τῶν ἀπαιτούντων καὶ ἀνα-
λαμβανόντων χρήματα, τούτέστι τῶν δωροδοκου-
μένων ἐν τινὶ ἀρχῇ ἢ πρεσβείᾳ ἢ ἄλλῃ δημοσίᾳ
ὑπουργίᾳ, ἢ καὶ ἐφ' ἑτέροις τισί. διὸ χρήματα κακουρ-
γούντων τὴν ποινὴν ἔξτρα ὀδινεμ ἐπάγει.

Ρεπλικατίον. ἀναπλοκή, ἀναλύσις.

Ρεποσιτορίουμ. παραθηκαρεῖον.

[Ρεπότια. ἡ τρίτη γάμων ἡμέρα.]

Ρεπουβλίκαε καῦσα ράσδος. τεμνομένη ὑπόθεσις πρά-
γματος δήμου αἰτία.

Ρεπουδατίον. παραίτησις.

Ρεπουδιατεύσει. ἀνατρέψει.

Ρεπουδιατενέσθω. μὴ καταστρέφεσθω.

Ρεπουδιατεύων ὁ σοῦος. ἀποστρέφων ὁ ἴδιος.

Ρεπουδίον. χωρισμὸς γάμων διὰ πιττακίων.

Ρεπουδίον. διαζύγιον.

Ρεπουδίον. διάζευξις τοῦ γάμου.

[Ρεπουδιετ. ἀπαιρούεται, ἀποβάλλεται. ἡ διαζυγὴ γά-

§. 14. D. de aedilit. edict.

Ρεμηροι ρογαέστοσοι, τούτέστι παρακεκλημένοι] De testibus ro-
gatis hic actum esse arguit interpretatio. Ipsa verba
priora absque vet. libro nemo temere erenerit.

Ρεμισσιο. συγχώρησις] Hisce non absimilia ex Gll. vett. Mss.
profert Fabrotus ad Theophil. §. 2. Inst. de legat. in Ed.
Anni cix iocxxxviii. Scr. vero fuerat in rem misio: in-
telligitur in rem misio, cujus meminit Imperator in l. 1.
et l. ult. §. 2. C. commun. de legat. et fideicommiss. Nov. 39.
pr. necnon Paulus Sentent. lib. iv. tit. 1. §. 15. Illa vero
non erat concessio actionis, ut hic dicitur, sed missio in
possessionem: dabatur vero fideicommissariis contra
tertios rerum delictarum possessores, tempore rei accep-
tae oneris iis inpositi non ignaros, si heres aliusve gravatus
esset inops, dict. Nov. 39. Quæ vero deinceps hic tra-
duntur, a varietate quoque abeunt: quamvis enim pro
variis legandi formulis olim varii etiam legatorum essent
effectus, differrentque pariter actiones, ad illa petenda
comparatae, ut docet Caius Institut. lib. ii. tit. 5. Ulpia-
nus tit. 24. §. 2. et seqq. in eo tamen par erat omnium
conditio, quod ad illa persequenda jam ab initio daretur
actio ex testamento, quasi ex contractu, §. 5. Inst. de ob-
ligation. quæ quas. ex contract. nascunt. l. 4. §. 2. D. de ob-
ligation. et action. l. 1. C. commun. de legat. et fideicommiss.
nec eatenus una legati species heredem oneratum citius
obligatum habuit, quam altera, quod hic dicitur. Cete-
rum in casu legati per vindicationem et sinendi modo re-
licti licebat quoque legatario non tantum rem per vindi-
cationem persequi, verum ipsam etiam apprehendere at-
que occupare, nempe, absque vi, ac si ejus esset copia,
secundam ipsa testatoris verba; de quo nonnulla scripsi
ad Ulpianum tit. 24. §. 3. observavique, ob hæc præ-
cipue legata a Prætoribus propositum esse videri interdic-
tum. Quod legatorum l. 1. et tot. tit. D. quod legator.
Præterea in legato præceptionis locus erat actioni familiæ
erciscundæ, l. 17. §. 2. D. de legat. l. Theoph. §. 2. Inst. de
legat. ubi Fabrot. adeoque in omnibus legatorum speciebus
locus fuit actioni et notioni judicis, si de iis esset contro-
versia; quod hic perperam negatur. Ego vero ideo hisce
diutius solito sum immoratus, ut studiosis ostenderem,
non statim nec inconsiderate hisce Græcis fidem habendam,
nec horum rivulos sordibus ac luto sæpe inquinatos
Latinorum fontibus, longe purioribus ac limpidioribus,
anteponendos esse.

μετὰ πολλῆς διαστίξεως] Leg. διαστίξεως. Scrupulosas am-
bigues vocat Imperator l. 1. C. commun. de legat. et tene-
brosissimum errorem l. 3. §. 2. C. eod. tit. His vero locus
fuit in fideicommissis, de quibus primus Justinian. actio-
nem in rem competere voluit l. 1. l. 3. §. 2. et 3. C. com-
mun. de legat. et fideicommiss. Fuit et usitata missio in
res hereditarias et ipsius heredis, si heres fideicommissum
non præstaret, teste Paulo Sententiar. lib. 4. tit. 1. §. 17.
nec hic tales difficultates motæ fuerunt.

Ρεμοίντεγρα] Leg. Ρεμοίντεγρα pro ῥε νὸν ἵντεγρα. LABB.
Emendatio si sit vera, quod facile mihi persuadeo, erit

Gloss.

quoque dein scr. τοῦ πράγματος οὐ μένοντος.

ἐπερωτῶντων δύο ἢ πλείονων τινὶ δώσειν] Probarem magis τινὰ
δώσειν αὐτοῖς. Interrogant nempe plures unum aliquem
de dando sibi, §. 1. Inst. de duob. reis stipul. et promitt.
αὐτοῖς ἢ οὐχ ἅμα] Placet mihi, quod ex glossis antiquis pro-
fert Brisson. v. de Reo. Stipulandi, ἅμα ἢ οὐχ ἅμα τὸ χρέος:
quamvis in aliis lectio hic sese melius habeat.

Ρεουζορία] Interpretatione h. v. pro τὴν γ. γ. leg. τὴν γεγαμη-
μένην γ. LABB. Γεγραμμένην] γεγαμημένην. SCAL.

Ρεπαρτικία. ἀναληπτική] Leg. ρεκεπτικία. LABB. ρεκουπερατί-
τια. SCAL. Labbæi correctio videtur probabilior, sive
intelligas actionem receptitiam, s. dotem receptitiam. De
utraque aliquid habuimus in antecedentibus.

Ρεπάτια] Leg. ρεπότια. Repotia dicuntur dies qui sequuntur
nuptias, quoniam mutuis conviviis se frequenter invitant,
quæ Græce ποδοστροφία aut mutua invitationes, ut ex
Acronie Ms. retulit doctiss. Cujac. lib. 16. Observ. cap.
39. LABB. ρεπότια. SCAL.

γάγων] γάμων. Id. add. verb. Ρεπότια.

οὐκ ἀντιστρέφεται] Vel hic abundat negatio, vel in præce-
denti deest.

Ρεπετίον] Pro Ρεπετιτίον.

Ρεπετιτίωνα. ἀνάδοσιν] Hanc repetitionem sive repetitam
prælectionem, sive ἀνάδοσιν νέαν, vel δευτέραν ἐκδοσιν voca-
verunt Græci scriptores accurati, editos a se libros serio
castigatos denuo edentes, et ut de se ait Tertullianus,
properatum opus pleniore scriptione rescindentes: sicut
de Eupapio et Zosimo refert Photius in Biblioth. Vete-
res Latini repetitam prælectionem dixere, ut colligere
licet ex verbis Justiniani §. supradictis Constit. de se-
cunda Cod. edit. rationem hanc redditentis cur Codicem
repetitæ prælectionis appellavit, ut constitutionum hujus
Codicis plenum jubar omnibus clareat: cum nemini venit
in dubium, quod repetita prælectio probavit, hoc satis
validum satisque esse formosum. In antiquis etenim li-
bris non solum primas editiones, sed etiam secundas (quas
Repetitas prælectiones veteres nominabant) subsecutas
esse invenimus: quod ex libris Ulpiani viri prudentissimi
ad Sabinum scriptis promptum erat quærentibus reperire.
Plin. ep. 35. lib. 9. retractare opus pro repetere dixit.
Ejus verba, quia elegantissima, referam; Diligentiam
tuam in retractandis operibus valde probo. Est tamen
aliquis modus, primum, quod nimia cura deterit magis
quam emendat: deinde quod nos a recentioribus revocat,
simulque nec absolvit priora, et inchoare posteriora non
patitur. Opusculorum tamen plurima, ut de suis pro-
nunciavit D. Hieronymus, temerario editionis honore
vulgata sunt. LABB.

ράσδος] Explicatio adjecta exigeret, ut præcessisset ρὲς
ἰουδικάτα: sed talia monstra lectionum aliis superanda
relinquimus.

Ρεπουδιατεύων ὁ σοῦος] In jure suus non repudiat, sed absti-
net, §. 2. Inst. de hered. qualitat. et differentia.

ἀπαιρούεται] Forte ἀποκρούεται. et videri posset post ἀποβάλ-
λεται excidisse verbum Ρεπουδίον, ac scriptum fuisse, Ρε-

μου, κυρίως μὲν μεταξύ μνηστήρων.]
 Ρεπούδιον. διάζευξιν ἀνδρογύνων.
 Ρεπούδιον. χωρισμός.
 Ρεπούδιον. ἀνατροπή.
 Ρεπουδιτεύει. ὑποχωρεῖ, ἀφίσταται.
 Ρεπρεσεντατίο. ἐμπαριασμός.
 Ρεπρομισσίο. ὁμολογία, ἐπαγγελία.
 Ρέρομ ἀμοτάρομ. ἡ περὶ ἀφαιρέσεως.
 Ρέρομ ἀμοτάρουμ ἀκτίο. πραγμάτων ἀποκινηθέντων
 ἤτοι ἀφαιρεθέντων ἀγωγή καὶ μετακινήθέντων. ἀρ-
 μόζει δὲ γυναικὶ κατὰ ἀνδρὸς καὶ ἀνδρὶ κατὰ γυναι-
 κὸς κλεψάντων ἀλλήλων πράγματα.
 Ρὲς ἰουδικάτα πρὸ βεριτάτε ἀκίπτουρ. τὸ πρᾶγμα τὸ
 κεκριμένον ἀντὶ ἀληθοῦς παραλαμβάνεται, καὶ ἡ
 δεπόσιτι ἦτοι ἡ περὶ παραθήκης, καὶ ἡ κομμοδάτι
 ἦτοι ἡ περὶ τῶν ἐν χρήσει διδομένων, καὶ ἡ πιγνερα-
 τίτια, ἦτοι ἡ περὶ ἐνεχύρου.
 Ρεσκισσόρια. ὑποθηκαρία.
 Ρεσκισσόρια ἰνρέμ. ἡ ἀναλυτική.
 Ρεσκριπίονες. αἱ διαγραφαί.
 Ρέσκριπτον. ἔγγραφος κέλευσις βασιλική.
 Ρέσκριπτον. βασιλέως ἀντίγραμμα.
 Ρέσκριπτον. ἔγγραφον.
 Ρέσκριπτον. προγραπτόν.
 Ρέσκριπτον. ἀντιγραφὴ.
 Ρὲς οὐξορία. ἡ μετὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρο-
 νομία.
 Ρέσπονσα. ἀποκρίσεις.
 Ρέσπονσα προυδετίουμ. ἀποκρίσεις τῶν σοφῶν.
 Ρεστιπουλατίο. ἀντεπερώτησις.
 Ρεστιτόριον. ἀποκαταστικόν.
 Ρεστιτουέρε. ἀποκαταστήσαι.
 Ρεστιτουρία. ἀποκαταστικά.
 Ρεστιτουτορία δὲ κουάντι μινόρις. ἀναστρέφουσα τὸ πε-
 πραγμένον ἀγωγή καὶ περὶ ποδοῦ ἐλάττονος.
 Ρεστιτουτορίαε καὶ ρεσκισσορίαε. ἀποκαταστικά καὶ
 ἀνασχετικά. [ἦγουν ἀνατρεκτικά ἦγουν ρεσκισσόριε,
 τουτέστιν. αὐτὰ δὲ αἱ ρεστιτουτορία καὶ ρεσκισσό-
 ριαι ἀγωγαὶ παρέχονται γυναιξὶ ἰντερκεσσαύσην καὶ
 διαδόχοις αὐτῶν καὶ πονπίλω καὶ τῆς ρειπούβλικε
 καῦσα ἀποληφθεῖσι καὶ αἰχμαλώτοις καὶ τοῖς ὁμοίοις.]
 Ρετεντίον. παρακατασχέσει.
 Ρετινένδαε. κατασχετικής.
 Ρεύς. ὑπεύθυνος.
 Ρέως. ὁ ἐναγόμενος.
 Ρίπα. ἀνέμου κατατροφή.
 Ρίσους. ρεῖθρα, ὑδραγῶγιον, τόπος κατὰ μήκος συνεχό-
 μενος ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ τρέχει.
 Ρόγατοι. οἱ παρακληθέντες μάρτυρες.
 Ρογάτους. παρακληθέντας.
 Ρογῶ. παρακαλῶ.
 Ρουβριανίουμ δόγμα ἐπὶ τῆς ὑπατείας ρουβρίου γάλλου
 βασιλευόντος Τραϊάνου δόγμα γέγονε συγκλητικὸν
 ἵνα ἐὰν οἱ χρεωστοῦντες ἐλευθερίας φιδεκομισσαρίας,
 ἦγουν ὑπὸ ὅρον ἢ αἵρεσιν κληθέντες παρὰ τοῦ ἄρχον-
 τος ἀπολειφθῶσι, δοθῇ ἡ ἐλευθερία κατὰ ψῆφον
 ἀπειντ. . . εν.

πούδιον. ἡ διαζυγία etc.
 ἀνδρογύνων] Recte est lectio. ἀνδρόγυνον est matrimonium.
 videatur Du Cangii Glossarium.
 ἐμπαριασμός] Lego ἐμπαρουσιασμός. Inspiciantur nott. ad v.
 Πρελεγάτα δός.
 καὶ ἡ δεπόσιτι etc.] Hæc cum præcedentibus non cohærent,
 et forsitan quædam interciderunt.
 ὑποθηκαρία] Distat Hypothecaria actio a rescissoria immane
 quantum, de quo dictum est ad v. Ἰνρέμ σερβιάνη.
 Ρὲς οὐξορία. ἡ μετὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία] Toto
 cælo distat bonorum possessio Unde vir et uxor, quæ hic
 vocatur ἀλληλοκληρονομία, a re uxoria, s. rei uxoriæ acti-
 one, de qua meliora traduntur in v. Ρεουξορία.
 Ρεστιτουτορίον] Pro Ρεστιτουτορίον, ut dein scriptum est: simile
 vitium in v. Ρεστιτουρία.
 ποδοῦ] πόσου. SCAL.
 ἀνασχετικά] Mallem ἀνασχιστικά.
 παρέχονται γυναιξὶ etc.] De actione rescissoria mulieri, in-
 tercedenti danda, altum in jure nostro est silentium, nec
 hic opus fuit restitutione mulieri a Prætoře danda, cum
 Senatus omnem illam obligationem improbet, l. 16. §. 1.
 D. ad S. C. Vellejan. De pupillo similia habuimus in v.
 Ἰνρέμ ρεσισόρια, nbi aliquid notavi.
 ἀποληφθεῖσι] Lego ἀπολειφθεῖσι.
 Ρίπα. ἀνέμου κατατροφή] Ita Du Cangius h. v. ex Glossis
 Mss. hæc citat ἀνέμου καταφορά, Ripa.

Ρουδῖς. ἀνεπημέλητος. ἀτριβής.
 Ροῦπαν. φθαρτήν.
 Ροῦπτα. διαρρήγμένη.
 Ροῦπτα. ἄκυρος διαθήκη.
 Ροῦπαν. κομένην.
 Ροῦπαν. κεκομμένη διαθήκη.
 Ροῦτα. τὰ ἀπὸ γῆς λαμβανόμενα. ροῦδῖς γὰρ ἡ βόλος,
 καὶ ροῦδας τὸ χῶμα, καὶ δερούω, τὸ κατασκάπτω καὶ
 καταχωρνῶ καὶ καταπίπτω.
 Ρουτα. ἐκ τόπου ξυόμενα, οἷον ψάμμος, κριτάριον, καὶ
 τὰ ὅμοια.
 Ρυνταραὶ λειτουργγαί. αἱ μολύνουσαι τὸ ἱμάτιον, ἦτοι
 μεταθεῖναι λίθους καὶ πηλοφορεῖν.
 Ρωμανοί. Ρωμαῖοι.

Σ.

Σαγυνολέκτουμ. ἡμαγμένον ὕφασμα· λέγεται δὲ καὶ τὰ
 νεογνὰ τῶν βρεφῶν ὡς ἐτι τοῖς ματρικοῖς οἷον περιρ-
 ρέμενα αἷμασιν.
 Σακερδότας. θεραπευτάς.
 Σακερδότες. οἱ τοῦ νόμον θεραπευταί.
 Σακερδότες. ἱερεῖς.
 Σάκρα. οἱ λόγοι τοῦ δημοσίου καὶ αἱ γραφαί, καὶ ἐρ-
 μηνεύονται ἱερά.
 Σάκρα. τὰ ἱερά.
 Σάκρα βία. ἱερὰ ὁδός.
 Σακριλέγιον. ἱεροσυλία.
 Σάκρον. ἱερὸν, τὸ δημόσιον ἀφιερωθὲν ἐν πόλει ἢ ἐν
 ἄγρῳ.
 Σάκρων. ἱερῶν ἐκκλησιῶν.
 Σάκτα. νομικὴ ὑπόθεσις, μέσον δύο λογίων ἀνθρώπων.
 Σάκτα ἐστὶ τὰ τείχη, ἦτοι ἄγια ἐν οἷς κεκώλυται τινὰ
 πλημμελεῖν.
 Σάκτα. ἄγια τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἐπεὶ φυλάττουσι τὰ
 σώματα ἡμῶν καὶ τὰς ψυχάς.
 Σάκτιον. ἅγιον.
 Σάκτον. ἅγιον.
 Σάκτου σιτηρέσιον. βασιλικὴ ἀννόνα ἢ δωρεά.
 Σαλάρια. δηνάρια.
 Σαλάριον. δαπάνη, δῶρον ἡμερήσιον, ἡ μηνιαῖον, ἡ
 ἐνιαύσιον· κυρίως δὲ τὸ διδόμενον ἀξιωματικόν, ἀλλ'
 ὅτε δὲ τὸ διδόμενον θυμελικοῖς. σαλάρια τὰ διδόμενα
 ἀπὸ τοῦ δημοσίου ἄρχοντι, ἢ συνέδρῳ, ἢ ἱατρῷ, ἢ
 παιδευτῇ· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀπὸ στρατείας.
 Σάλβαμ. σῶα.
 Σάνκιρε. ὀχυροῦν.
 Σάνκτα. τείχη, ἐκκλησίαι, εὐκτήρια, μαρτύρια, καὶ ὅσα
 διὰ τῶν ἱερῶν θεῷ καθιέρωνται, καὶ τὰ τίμια κειμή-
 λια.
 Σατισδατίον. ἱκανοδοσία.
 Σατισφακτίο. ἱκανοῦ λήψις.
 Σεδέτοις. καθέδραις.
 Σεδέτοις. προαστείσις.
 Σεδέτον. τὸ φοσσάτον.
 Σεῖδετα. ἅπληκτα σκαφίοις ἢ τόποις τισί.

Ρίσους. ρεῖθρα] Leg. ρίβους. LABB. Ρίβους. SCAL.
 ἀπειντ. . . εν] In Basilicis Tom. 6. p. 335. in l. 36. §. 4. D.
 de fideicommissar. libertatib. est ἀπεινεῦθεν ἥδη ἡ ἐλευθε-
 ρία.
 Ροῦπαν] Lego Ροῦπταν, quale statim sequitur.
 Ροῦπταν κομένην] Leg. κεκομμένην. LABB.
 ροῦδῖς γὰρ ἡ βόλος] Rectius foret, 'Ροῦδος γὰρ ἡ βῶλος. Glos-
 sæ: Rudus. βῶλος. Quod vero sequitur ροῦδας, auctoritate
 idonea caret.
 καταπίπτω] Scribi debuit καταρρίπτω.

Σ.

Σαγυνολέκτουμ] Voluit exprimere Σαγυνοινολέντουμ, add. l. 2.
 C. de patribus, qui filios suos distraxer. l. un. Cod. Theod. de
 his qui sanguinolenti, emptos vel nutriend. acceper. et ibi Jac.
 Gothofred.
 Σάκτα, νομικὴ etc.] σάκτα pro σάγκτα hic passim scriptum
 est. Ceterum sequentia quo pertineant, mihi non suc-
 currit. Brissonius quoque hæc adducit v. Sancta. quæ
 vero res Sanctas adtinent, vulgo ex Jure Romano noti-
 sima sunt.
 Σάκτον] σάκτον. SCAL.
 ἀλλ' ὅτε δέ] Lego ἄλλοτε δέ.
 Σεῖδετα] σεδετα. *
 Σεπέλλου. ἀφίδρυμα] Leg. Σάκελλον. LABB. Σάκελλον. SCAL.
 Ita et Du Cangius in Glossar. v. ἱερίφιον.

Σεκελλον. ἀφίδρυμα, ἦτοι ιερίφιον.
 Σεκέρνω. διακρίνω.
 Σεκουέστωρ. μεσεγγυητὴς παρ' ᾧ πολλοὶ ἐπιδίκον παρα-
 τίθενται πρᾶγμα ἐπὶ δῆλῳ ὄρῳ.
 Σεκουέστορι. τῷ μεσίτῃ.
 Σεκούνδουμ κυάρτας. ἡ ἐκ χαρτῶν, ἡγουν τῆς ἐν εἰλη-
 ταρίῳ διαθήκης διακατοχή.
 Σεκούνδουμ οἰκία. κατὰ τὴν διατύπωσιν τῆς διαθήκης.
 Σεκούνδουμ ταβούλλας διακατοχήν. τὴν ὡσανεὶ κληρονο-
 μίας τῆς ἀπὸ διαθήκης διακατοχήν.
 Σεκούνδουμ ταβούλλας. ἡ κατὰ τῆς διαθήκης.
 Σέκρετον. δικαστήριον.
 Σανάτους. ἡ σύγκλητος.
 Σανάτους κονσούλι. τῆς συγκλήτου τὸ θέσπισμα.
 Σανάτους κονσούλουμ. τὸ τῆς συγκλήτου νομοθέτημα.
 Σεντεντία. αὐτοτελὴς καὶ ἀναμφίβολου ἀπόκρισις.
 Σεπούλκρι βιολάτι. τάφου μαινομένου.
 Σεπούλκρι βιολάτι. ἡγουν περὶ τυμβωρύχων.
 Σεπρόνι. τῷ ὀνόματι.
 Σέρβαε. δούλοι.
 Σερβάρε. φυλάττειν.
 Σέρβη κορόπτη. περὶ ὑποφθορᾶς δούλων.
 Σέρβη κουρούπτη. ἦτοι ἡ περὶ δούλου, ὑποφθορᾶς ἀγωγῇ,
 διηνεκῆς ἐστι.
 Σέρβι κοροούπτι. δούλου ὑποφθαρέντος.
 Σέρβι κορούπτι. ἀγωγῇ κατὰ τοῦ τὸν ἀλλότριον οἰκέ-
 τῃν ὑπονοθεύσαντος.
 Σέρβοι. οἱ δούλοι, ἐκ τοῦ πεφυλάχθαι εἰς δουλείαν καὶ
 μὴ ὑπὸ τῶν κατασχόντων πολεμίων ἀναιρεῖσθαι.
 Σεροκουρούπτη. ἀγωγῇ ἡ χείρονα ποιούσα τὸν ἀλλότριον
 δούλον, καὶ ἀπαλείφουσα τοὺς ἀγαθοὺς αὐτοῦ τρόπους.
 Σεσκουπόνδια παρὰ Ῥωμαίοις στρατιωτικὰ ἐφόδια.
 Σετεμεντάριοι. οἱ ὑπὸ τοῦ διατιθεμένου προτραπέντες
 ἐπιτροπεύειν.
 Σηλεκτός. χαμαιδικαστής.
 Σησκουάς. ἡμισυ σὺν ἀσπαρίῳ, τουτέστιν ἐν ἡμισυ ἀσσά-
 ριον.
 Σιάλωμα. σιδηρὰ περιφέρεια τοῦ Ῥωμαϊκοῦ θυρεοῦ.
 Σικάριος. ἀνδροφόνος παρὰ τὴν σίκαν, ἡ ἐστὶ σιδηρὰ
 μάχαιρα.
 Σίκαρις. ἀνδροφόνος.
 Σίκλον. τὸ ἔδαφος.
 Σίλβα σέδουα. ὕλη τεμνομένη ἐκ τῶν ῥιζῶν ἢ καὶ κλάδων.
 Σιλενόες. πορνοβασκοί.
 Σιμκίνθια. φακίδια ἢ ζωνάρια.
 Σίνε ιούρε. χωρὶς νόμου.
 Σινέκανσα. χωρὶς αἰτίας.
 Σινελιβάντατε. ἐπιτροπὴ διὰ τὴν περὶ τοὺς ἀνηλίκους
 σπουδὴν.
 Σίνε λιβερτάτε. δίχα ἐλευθερίας.

Σίνε λιβερτάτε. ἀνελευθερίας.
 Σινελιδάντατε. χωρὶς διαθήκης, ἐκ τοῦ ἀντιβόλου ὀρθόν.
 Σινενδιμόδο. πρεκαρτίον, ἦτοι ἐξαίρετος.
 Σίνε τουτόρις ἀκτουρίτατε. χωρὶς αὐθεντίας φροντιστοῦ.
 Σινεδουτορισακτορίτατε. ἀνευ τῆς τῶν κουρατέρων λυσι-
 τελείας.
 Σκηνή. πᾶσα ἡ οἴκησις, καὶ τὸ παίγνιον ἐνθα ἴσταται
 τίς ἢ κινεῖται παιγνικὴν ἐπιδεικνύμενος τέχνην, εἴτε
 ἐν δημοσίῳ τόπῳ, ἢ ἰδιωτικῷ, ἢ ἀγρῷ ἐνθα μέντοι οἱ
 ἄνθρωποι χύδην διὰ θέαν εἰσίσαιιν.
 Σκιεντία. ἡ ἐμὴ γνῶσις.
 Σκουβίτορες. οἰονεὶ φύλακες ἄγρυπνοι, οὓς πρῶτον μετὰ
 Ῥωμύλου Τιβέριος Καίσαρ ἐξεύρε.
 Σκουτατοί. οἱ πάλαι ὀπλίται.
 Σκρίβα. γραφεύς.
 Σκρίβας, σκρίβων. ὁ τῶν σωματοφυλάκων ὑπερφερόμενος.
 Σκρινιάριοι. σκηπτροφόροι. ἡγουν οὐαρτουλλάριοι.
 Σκρινιάριοι. οἱ χαρτοφύλακες τῶν βασιλικῶν χαρτῶν·
 σκρίνια γὰρ αἱ ἄρκαί· σκρίνιον δὲ δρυφατικὴν λάρ-
 νακα καλοῦσι Ῥωμαῖοι.
 Σκρινιάριος. ὁ χαρτοφύλαξ.
 Σκρινιάριος. ὁ χαρτουλάριος τοῦ ἐπάρχου, ὁ αἴρων τὸ
 σκρίνιον, ἦτοι τὸ κιβώτιον.
 Σκρίπτον. τὸ γεγραμμένον.
 Σκρίπτοι. γεγραμμένοι ἐν διαθήκῃ.
 Σοβρίνους. ἀνεψιός.
 Σοβσιάρεια. ἡ ἀρμόζουσα τοῖς νέοις κατὰ τοῦ σκρίβα.
 Σόκιος. κοινωνός.
 Σοκρός. πενθερά.
 Σολάριον. ἡλιακόν.
 Σολβιτίων. ἡ λύσις καὶ ἡ καταβολή, ἣν καὶ ἀποχὴν
 φασιν, ὅταν πραγματικῶς καταβληθῇ τινὶ τὸ χρεω-
 στούμενον.
 Σολέμνια καὶ σαλάρια. ἑορταὶ εἰς τὰ ἴδια τῆς ἐκκλησίας.
 Σολέμνια. ἑορταστικά. καὶ πάλαι σολέμνιον σύνθηες τὸ
 διδόμενον παιδευσταῖς καὶ ἱατροῖς καὶ τοῖς ὁμοίοις.
 Σολέμνια. τὰ ὑπὸ βασιλέως ἐν ἐκκλησίαις διδόμενα χάριν
 μνήμης, ἦτοι ἑορταστικά.
 Σολίδος. νομίσματα.
 Σολουτίον. καταβολή, ἡ λύσις δι' ἧς πᾶσα ἐνοχὴ διαλύε-
 ται καὶ ἡ τῆς βέρβις, καὶ τῆς ρε, καὶ τῆς λίτερης, καὶ
 τῆς κοσένσο.
 Σοπέκτη. κατὰ ὑπόπτων ἐπιτρόπων.
 Σορόρες πατρούλες. ἐξαδελφοὶ ἐκ πατέρων.
 Σοῦα βέλ σουόρομ κάουσα. ἡγουν δι' ἰδικὴν αὐτοῦ ἢ ἰδίων,
 ἢ συγγενῶν πρᾶγμα, ἦτοι ἀδίκημα.
 Σουβαίτουβος. ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός.
 Σουβιδιάρια. κατὰ τῶν προβαλλομένων.
 Σούβ ἰνκέρτο διε. ὑπὸ ἄδελον ἡμέραν.
 Σουβσιτιούτος. ὑποκατάστατος.

ιερίφιον] *Ιεράφιον* (*) *Vulgatnm re tinet Du Cangius h. v.*
 Σεκουέστορι] *Bosquetus ad Psell. Synops. v. 525. legit Σεκουέ-
 στρῳ: verum cum modo habuerimus Σεκουέστωρ, quare
 hoc quoque non feremus?*
 Σεκούνδουμ κυάρτας] *Pro Σεκούνδουμ χάρτας, ut intelligatur
 bonorum possessio secundum chartas, quæ alioquin com-
 prehenditur sub illa, quæ appellatur secundum tabulas,
 l. 1. pr. de bonor. possession. secund. tabb.*
 εἰληταρίῳ] *Sic ἐξελημάτα χάρτου in glossa, quæ præcedit
 verbum Ταβούλλαν. εἰλητάριον est volumen: atque hanc
 lectionem recte defendit Du Cangius h. verb. contra
 Meursium, reponentem εἰλιτάριον.*
 Σεκούνδουμ οἰκία] *Nota est bonorum possessio secundum
 nuncupationem, de qua aliquid notavi ad v. Ἐκοντρανούν
 κοπατέονος, quæ an in hæc verba, sensu prorsus carentia,
 degenerarit, an aliud subsit, doctiorum iudicio relin-
 quo.*
 ἡ κατὰ τῆς διαθήκης] *Hæc est contra tabulas. Leg. τὴν δια-
 θήκην.*
 ἡ περὶ δούλου] *δούλου. SCAL.*
 Σεροκουρούπτη] *In alio Ms. cod. legitur σερεκουρούπτη: leg.
 Σεροκουρούπτη, ut supra. LABB. Ipsa quoque interpre-
 tatio rem explicat parum exacte: quasi hæc actio cor-
 rumperet seivum, quæ tamen ad hoc comparata est, ut
 corruptorem coërceat.*
 Σεσκουπόνδια] *Suidæ ἐσκουπονδία. Meursio ac Du Cangio
 vulgatum placet.*
 Σετεμεντάριοι] *leg. τεσταμεντάριοι. LABB. et SCAL.*
 Σίκλον] *Interpretatio exigat, ut præcesserit Σόλον vel Σό-
 λουμ.*
 Σιλενόες] *Meursius in Glossar. v. Διών recte reponit οἱ λε-
 νόες.*
 Σινελιβάντατε] *Σινελιβέρτατε. SCAL.*
 διὰ τὴν περὶ τοὺς ἀνηλίκους σπουδὴν etc.] *Hæc imperfecta*

suppleri possunt ex Theophilo, §. 1. *Inst. qui testament.
 tutor. dari poss.*
 ἀνελευθερίας] *Lego ἀνευ ἐλευθερίας.*
 Σινελιδάντατε] *Σινελιβέρτατε. SCAL.*
 πρεκαρτίον] *πρεκάριον. SCAL. Du Cangius in Glossar. h. v.
 leg. putat πρεκάτιο: Brisson. in t. Sinendi modo ex Glossario
 antiquo exhibet sinendi modo, pre κέρτιον ἐξαίρετος: et di-
 stant tamen valde legatum sinendi modo et per præcep-
 tionem. Mea est conjectura, fuisse scriptum, Σινένδι
 μόδο, πρεκεπτίων, ἦτοι ἐξαίρετος. Sane hoc ordine hæc duo
 legatorum genera proponuntur ab Imperatore et Theo-
 philo §. 2. *Inst. de legat.* interpretatio vero, sive verbum
 ἐξαίρετον ad solum pertinet posterius; qualia et alibi in
 his Glossariis accidisse ante observavi.*
 ἀκτουρίτατε] *Pro αὐκτοριτάτε: quod cum et mox occurrat,
 suspicionem movere posset, ipsos Auctores perperam hoc
 extulisse.*
 λυσιτελείας] *Si hoc ab Actore sit, confudit is auctoritatem
 et utilitatem.*
 καὶ τὸ παίγνιον ἐνθα etc.] *Illud παίγνιον nihil ad rem facit,
 nisi sumatur pro loco ludorum. Tentare aliter quis pos-
 set, ut scribatur, καὶ τόπος ἐνθα etc. Verba vero hæc pe-
 titæ sunt ex l. 2. §. ult. D. de his qui notant. infam.*
 μετὰ Ῥωμύλου] *Forte Ῥώμυλον.*
 σκηπτροφόροι] *Sic quoque scriptum fuit in alio Glossario,
 cujus verba profert Brisson. v. *Scriniarii*. Du Cangius
 vero in v. σκηπτροφόροι et Σκρινιάριος mallet σκριπτοφόροι,
 addens, doctos viros sic emendare.*
 οὐαρτουλλάριοι] *χαρτουλλάριοι. SCAL.*
 Σοβσιάρεια] *Σοβσιδιάρεια. SCAL. Ita et Meursius in Glossar.
 v. Σοβσιδιάριος.*
 Σολίδος] *Σολίδοι. SCAL.*
 Σοπέκτη] *Σοσπέκτη. Id.*
 Σουβιδιάρια] *Σουβσιδιάρια. Id.*

Σουγέστιον. ἀναφορά.
 Σουγλάριον. ἐργαλειοθήκη.
 Σουδάριον. εἶδος οὐθῆνης δεχομένης ὑγρὰ οἶον ἰδρῶτα καὶ τὰ τοιαῦτα.
 Σουκεσσίονα. διακατοχὴν.
 Σουκεσσίονε. διαδοχῇ.
 Σουκέστωρ. διάδοχος.
 Σουκέστορι. τῷ μεσίτῃ.
 Σούκινος. ὁ εὐνοῦχος.
 Σουμίσιον. ὑποβολή.
 Σοῦμμα. κεφαλαίωσις.
 Σοῦον. γνήσιον.
 Σοῦο νόμινε. ἤγουν ἰδίῳ ὀνόματι.
 Σουος. οἰκεῖος, γνήσιος.
 Σοῦος. ὁ οἰκειακός. καὶ ζῶντος τοῦ διατεθεμένου τρόπῳ τινὶ δεσπότηι πεφύκασιν.
 Σοῦω καὶ ἀλιερόμινε. ἰδίῳ καὶ ἀλλοτρίῳ ὀνόματι.
 Σοῦος. ἴδιος.
 Σούπερβος. ὑπερήφανος.
 Σουπερίνδικτον. τὸ ἐπέκεινα τοῦ συντελοῦς.
 Σουπερφικιάριος. ἔχων οἶκημα ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδάφει.
 Σουπερφίκιον. ὑπερῶον. ἔστι δὲ ὑπερῶον τὸ ἐπάνωθεν κατασκευασθέντος ἐδάφους οἶκημα.
 Σουπερφίκιον ἰστόν. τὸ ἐπ' ἀλλοτρίῳ ἐδάφει ἰστάμενον.
 Σουπερφιτζιάριας οἰκίας καλοῦμεν, τῶν κατὰ τον μισθωθέντος ἐδάφους ἐποικοδομουμένων. ἡ δεσποτεία καὶ φύσει καὶ νόμῳ ἐκεῖνῳ διενήνοχεν οὐ τινος ἐστὶ τὸ ἐδαφος.
 Σουπερφιτζιάριος. ὁ ἔχων οἶκημα ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδάφει. καὶ ὁπερ δίδωσι ἐμφύτευμα, σουπερφίτζιον λέγεται· σουπερφίτζιον γὰρ τὸ ὑπερῶον.
 Σουράτιστον. ἥμισυ.
 Σουρσιδιρία. ἡ ἐσχάτη βοήθεια.
 Σουρφίκιον. τυφικόν.
 Σουρφίκιον. τεαφικόν.
 Σούσπεκτον. ὑπόπιον.
 Σούσπεκτον. ἐνώπιον.
 Σούσπεκτος. ὁ μεμπτέος ἐπίτροπος.
 Σούσπεκτος. ὁ κακῶς τὰ τοῦ ποντίλου διοικῶν πράγματα ἐπίτροπος.
 Σουφράγιον. ἀποστροφή.
 Σουφράγιον. βοηθός, ὅθεν καὶ τὰ παρεχόμενα ἐπὶ τῇ βοηθῆναι τινὰ σουφράγια καλεῖται.
 Σοφράγιον. ἀποστροφή.
 Σοφισματεύοντας. κυροῦντας, στερεοῦντας.
 Σπάδωνες. οἱ ψύξιν τῶν γονίμων μορίων ὑποστάντες.
 Σπεκιάλειαν ἰνρέμ. τὴν ἰδικὴν παρὰ δεσποτείαν ἀγωγὴν.
 Σπεκτάβιλις. περιβλεπτος.
 Σπεκταδήλοις. μηνύουσι.
 Σπεράτιμ. διαζευκτικῶς.
 Σπονσάλια. ἐδνα.
 Σπονσάλια. κατεγγύσεις.
 Σπονσαλίβους. μνηστούων.
 Σπόνσιο. πᾶσαν ἐπερώτησιν καὶ ὁμολογίαν.
 Σπόνσορ. ἐγγυητής, νυμφαγωγός. ἔστι καὶ τὸ μνηστεύομαι.
 Σπόνσος. νύμφιος.
 Σπορτίλα. ζυμία ἐπὶ πορνείᾳ. μοιχεία λέγεται ἐπὶ ὑπάνδρῳ· στοῦπρον δὲ ἐπὶ παρθένῳ καὶ χήρας ἀθεμίτως συνευναζομένων. καὶ φησὶν ἡ μοιχεία καὶ τὸ στοῦπρον εἰς ἐλευθέρους ἀρμόζει· εἰς δὲ τὸν δούλον, ὁ ἀκούλιος.

Σουκέστωρ. διάδοχος.] Leg. Σουκέστωρ, Successor. LABB.
 Σουκέστορι] Σουγέστωρι. SCAL. Putem intelligi sequestrem, qui in Glossis Lat. Gr. plus semel dicitur μεσίτης. Verum id Græci non uno modo extulerunt: et habuimus jam Σουκέστωρ, ac hic forte nec Auctor ipse satis bene verbum expressit.
 Σούκινος] Du Cangius h. v. mallet Σούκισος, Succisus. Scriptum rectius fuisset συνήθους.
 ἰστόν] ἔστιν. SCAL.
 ἐποικοδομουμένων. ἡ δεσποτεία etc.] Defendi hæc lectio posset: ambigo tamen, an non sit leg. ἐποικοδομουμένων, ὧν ἡ δεσποτεία etc. sæpe factum, ut omissum sit aliquid, quia similis syllaba præcedebat.
 Σουρσιδιρία] Lego Σουρσιδιρία, Subsidiaria. LABB.
 Σουρφίκιον. τυφικόν] σουπερφίκιον, τὸ ἐδαφικόν. SCAL. Idem notaverat Scal. ad Glossam seq. Verum Du Cangius v. Σουβρίκιον ex Glossis Juris Mss. hæc quoque exscripsit, Σουρφίκιον. τεαφικόν, h. e. sulphureum, a τεάφη, sulphur, de quo verbo idem consulatur: ut ita in hoc loco etiam leg. sit; hacque ratione quam minimum a vulgato abibitur.

Σπόρτουλα. ἐκβιβαστικά, ἐφόδια, συνήθειαι.
 Σπόρτουλα. τὰ διδόμενα τοῖς ἐκβιβασταῖς, σαλάρια δὲ τὰ διδόμενα τοῖς συνηγόροις.
 Σπόρτουλα. δημόσια.
 Σπόρτουλα. δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα παρρησίᾳ. ἔτι δὲ καὶ τὰ παρ' Ἀθηναίους καλούμενα πρυτανεία.
 Σπόρτουλον. τόκον.
 Σπούριος. πορνογέννητος.
 Σπούριος. νόθος.
 Σπουρίους. συρφετοὺς, πορνογενεῖς.
 Σπούρταλα. τὰ ἐν πυρίδι διδόμενα ξένια.
 Σπούρτουλα. τὰ ἐν σπυρίδι διδόμενα ξένια.
 Σπούρτουλα. χρήματα.
 Σπούτουλα. δημόσια.
 Σταβουλάριος. ὁ τὸν στάβλον, ἤγουν καπηλεῖον ἐκγυμνάζων.
 Στάδιος καὶ στάδιον. μέτρον ὁδοῦ παρὰ ἴστασθαι τὸν ὁδεύοντα.
 Σταθμός. ζῶον δρομικὸν ὃς λέγεται νῦν ἀλλαγὴ.
 Στατίβα. στάσις.
 Στατίονις. στάσεως.
 Στάτιον. ὁ τόπος τῆς ἀσφαλεστέρας τῶν πλοίων προορμίσεως.
 Στατίονες. τὰ πρακτεῖα τῶν δημοσίων τελῶν.
 Στατίων. ἡ λιμὴν.
 Στατουλίβερ. ἐπὶ ὄρων ἐλευθερίας.
 Στατουλίβερ. πρᾶγμα ἐλευθερον.
 Στατουλίβερ. ὁ ὑπὸ ἡμέραν ἢ ὑπὸ αἵρεσιν ἐλευθερωθεῖς, ὁ ὑπὸ ὄρων ἐλευθερίας.
 Στεγονόμιον. τὸ ἐνοίκιον.
 Στελλιονάτω. τὸ περὶ κολάκων νόμῳ.
 Στελλιονάτους. ἐπίθεσις, κακουργία.
 Στελλιονος πρεσκήψις. ἡ τοῦ στελλιονος παραγραφή κατὰ τῶν κακούργων.
 Στέλλιος. κακουργος, κακότητος.
 Στιλικίδιον. σταγών· ὃ ἐστὶ ἀπὸ κεράμων σταλαγμός.
 Στιλικίδιον. σταγών ἡ τῶν κεράμων.
 Στιπενδιάρια. τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις βασιλέως κελεύσει ὑπὸ τοῦ δήμου κρατούμενα πράγματα.
 Στιπένδιον ἔτ τριβούτον. τὸ ἀπὸ λεπτῶν ἀργυρίων συναγόμενον.
 Στιπενδιούν. διὰ τὸ ἀπὸ λεπτῶν ἀργυρίων συνάγεσθαι. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τριβούτος λέγεται, ἀπὸ τοῦ ἐπικλᾶσθαι τοῖς καταβάλλονσιν ἢ ἐπιμερίζεσθαι τοῖς στρατιώταις.
 Στίπες. στέλεχος.
 Στιπουλάτους. ἐγγύη.
 Στιπούλον. τὸ ἰσχυρόν.
 Στούπρον. πορνεία.
 Στούπρον. φθορὰ χήρας λέγεται· καὶ ἀσέλγεια, φθορὰ παρθενίου.
 Στούπρον. μοιχεία, ὃ ἐστὶ ποινή.
 Στούπρω. ἀθεμιτογαμία.
 Στούπρω. ποινή.
 Στούπρος. διακυρωθέν.
 Στράτωρ. εἶδος ἀξιώματος.
 Στρατιωτικὸν πεκούλιόν ἐστι, τὸ δωρούμενον ἀπὸ γονεῶν, ἢ συγγενῶν τοῖς οὖσιν ἐν στρατείᾳ· καὶ ὅπερ αὐτὸς ὁ ὑπεξούσιος ἐν τῇ στρατείᾳ κτήσεται.
 Στρίκτα. στερεὰ, ἀναμφίβολος.
 Στρίκτα. ἡ κακὴ πίστις καὶ βία.
 Στρίκτον λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι τὸ ἐσφιγμένον καὶ βίαιον.

Salmas. ad Vopisc. Aurelian. c. 45. legit Σουβρίκιον. τυφικόν vel τουφιακόν, intelligens operimentum capitis, quod sub rica mulieres gestabant, tamquam rica et tufa idem fuerint: cui merito non accedit Du Cangius v. Σουβρίκιον.
 Σούσπεκτον. ἐνώπιον] Interpretationi magis quadret Σουβασπέκτου.
 Σοφισματεύοντας] Interpretationi κυροῦντας, στερεοῦντας suaderet, debuisset præcedere verbum, Κονφιρματεύοντας, vel simile, add. v. κονφιρματευθῆναι.
 Σπεράτιμ] Σεπαράτιμ. SCAL.
 συνήθειαι] σύνθηες v. Σολέμνια. ID.
 πυρίδι] σπυρίδι. ID. ita scriptum seq. glossa.
 Σπούρτουλα. δημόσια] Leg. σπόρτουλα. LABB.
 τὸ περὶ] τῷ περὶ. SCAL.
 πρεσκήψις] πρεσκήπτια. SCAL. stellionatus præscriptio s. exceptio; de qua videri poterit Cujacius Obs. 11, 40.
 Στιπενδιούν] In Basilicis in l. 27. §. 1. D. de verbor. significatione. est στιπένδιον, uti in ipsa lege.
 τριβούτος] In Basilicis d. l. τριβούτον.
 Στούπρος] Στίπουλον. SCAL.

τῷ ὀνόματι τῆς Στρώμνης πᾶσα ἐσθὴς περιέχεται, καὶ τὰ στραγαλία καὶ τὰ παλία, καὶ πᾶν ὃ περιβαλλόμεθα. τῷ ὀνόματι δὲ τῆς τροφῆς ἡ ἐσθὴς, οὐ μὴν καὶ τὰ στραγαλία περιέχεται.

Συμβολαίον ἐστὶν ὑπομνήματα, ἥτοι καταγραφή τῶν συμφωνηθέντων καὶ στοιχηθέντων μεταξὺ ἐκατέρων τῶν συμφωνούντων καὶ συμβαλλούντων.

Συμπαιγνία. ἀπάτη.

Σύμφωνον ἐστὶ, δύο τινῶν ἢ καὶ περισσοτέρων ἀρέσκεια, καὶ εἰς αὐτὸ συγκατάθεσις ἐπὶ τῷ συστήναι ἥτοι γενέσθαι ἢ διαλυθῆναι τι, καὶ ὁμολογουμένου χρέους συγχώρησις· διάλυσις δὲ, ἀμφιβαλλομένου χρέους συμβιβασμός.

Συνάφεια. γάμος.

Συνάλλαγμα ἐστὶν, ὅταν δύο πρόσωπα συνέλθωσι καὶ ἐκουσίως δώσωσι τι, ἢ ποιήσωσιν, ἢ συμφωνήσωσιν, ὁποῖόν ἐστιν ἡ ἀγορασία, πῶσις, μίσθωσις, συμφωνία, καὶ τὰ ὅμοια.

Σχηδάριον. ἀρμάριον.

Σχιδάριον. ἀρμάριον.

Σχολάριοι. εἶδος φυλακῶν.

Σωλάριον. ἐξοχὴ τοῦ ἐξάτου.

Σωρίτης. παραλογισμός, ἥτοι εἰρωνία.

T.

Τὰ ἀνουάλια. τὰ εἰς χρέος ὀρισθέντα δίδοσθαι.

Ταβελλάριος. ὁ ἐν σανίσι γράφων. ταβέλλα γὰρ ἡ σανίς.

Ταβελλίον. ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια· ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς νομικοῖς λεγόμενος, ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεία, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείους ἐπισφραγίζων γράμμασι.

Ταβελλίωτος. ταβουλλαρίον.

Ταβέρνα. ἐργαστήριον.

Ταβέρνια. καπήλια.

Ταβερνακούλουμ. σκηνή.

ἰστέον ὅτι τὸ μὲν ἐν σχήματι τετράδος ἐξ οἰασδῆποτε συντιθέμενον καὶ δεχόμενον τὴν διαθήκην, Ταβούλλα λέγεται· τὰ δὲ ἐξειλημένα χάρτου, αὐτὸ τοῦτο χάρτη καλεῖται ὡς βιβλ. τῶν Διγ. λζ. τίτλ. ια. καὶ δ. τῶν δὲ Βασιλικῶν βιβλ. λε. τίτλ. ιζ. κεφ. α.

Ταβούλλαν. ὁ Ἰταλὸς καλεῖ τὴν σανίδα.

Ταβουλλάριοι. δημόσιοι.

Ταβούλις ἐξιβένδις. διαθηκῶν παρισταμένων. ἔγνωσ δὲ ἐν τοῖς ἰντερδίκτοις, ὅτι εἰς τὸ προκομισθῆναι πᾶσαν τελευταίαν βούλησιν κινεῖται παρὰ παντὸς ὃ διαφέρει κατὰ τοῦ κρύπτου· καταδικάζει δὲ εἰς τὸ διαφέρειν· κινεῖται δὲ μετὰ ἐνιαυτόν· καὶ δίδεται καὶ κατὰ κληρονόμων, καὶ ἐξιβιτόριον ἐστίν· εὐθύνει δὲ καὶ τὸν δόλφ παυσάμενον ἔχειν τὸ δικαίωμα· ὑπόκειται δὲ ὁ κρύπτων καὶ τῷ Κορνελίῳ δεφάλσις· κινήθην δὲ τὸ ἰντέρδικτον προκρίνει τῷ πουβλίκῳ περιεμπτόρια ἂν αἰρετικὴ παραγραφὴ διηνεκῶς ἀντικειμένη τῷ ἐνάγοντι, καὶ αἰεὶ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ἀναρεῖ.

Τὰ ἐριδετάρια. τὰ κληρονομικά.

Τάκτητον. τὸ κείμενον ἔξω τῆς διαθήκης καὶ τοῦ κωδικέλ-

λον, καὶ ἀγνοούμενον τινὶ οὕτω κατελείφθη.

Τάκτητον. τὸ διδόμενον καὶ πάλιν ἀποδιδόμενον.

Τάκτητον. συγερός. ὁ ἐστὶν ἔξω τῆς διαθήκης.

Τάκτητον. ὅπερ ἐπαγγέλλεται ὁ κληρονόμος δίδοναι τῷ μὴ δυναμένῳ λαβεῖν.

Τάκτον. σιωπηρόν, ὅπερ τις μήτε ἐν διαθήκῃ, μήτε ἐν κωδικέλλοις παρακληθῇ, ἀλλ' ἐνὶ διαζούσῃ ἀσφαλείᾳ ἢ χειρογράφῳ ἔνοχον ἑαυτὸν ποιήσει παρέχειν τῷ μὴ δυναμένῳ λαβεῖν.

Τακτικοῖς. στρατιωτικοῖς.

Τάκτους. δεδουλωμένους, κεκακωμένους.

Ταμιεῖον. κοιτῶνα, ἢ κελλάριον.

Ταξατίων. ἡ δικαία διατίμησις.

Ταξατίων. ἡ φαινομένη ποσότης τῶν ὀρθῶς καὶ ἀληθῶς δαπανηθέντων, ἐφ' οἷς καὶ ὄρκος ἐτελεσιουργήθη. τὸ εὐχρηστον μετὰ τοῦ ἀχρήστου μινγνύμενον καὶ αὐτὸ εὐχρηστον γίνεται.

Ταξατίω. ἀποτίμησις ἢ προθεσμία λαβεῖν.

Ταξίαρχος. ἡγεμὼν, στρατοπεδάρχης.

Τὰ ποστουμαρίσονται. τὰ μετὰ βίωσιν.

Ταφίω. τὸ ἐνδον τῆς πεπραμένης οἰκίας κείμενον, κερυμμένον, καὶ τεθησαυρισμένον.

Τεκμήρια. ἀγαθὰ σημεῖα.

Τελμάτωρ. ὁ διαθέμενος.

Τελόνιον. κουμμέρκιον.

Τέλουμ. πᾶν τὸ ἐκ χειρὸς πεμπόμενον βέλος.

Τέμπλα. ἐπίσημα.

Τεμποράλια. ἀγωγὴ ὑπερτική.

Τεμποραλία. παραγραφὴ εἰς καιρὸν ὠρισμένον ἐναγομένη.

Τεμποράλια. προσωπικά. τὰ Τεμποράλια. τὰ πρόσκαιρα.

Τεμποραλία. πρόσκαιρος, καὶ ἡ ἐμπρόθεσμος.

Τεμποραλία. ἡ μέχρι τοῦ φανεροῦ χρόνου ἀντικειμένη οἶον ἢ τοῦ πάκτου.

Τεμποράλις. πρόσκαιρος.

Τέμω. αὐχὴν πλοίου, κᾶντεῦθεν τέμωτος ἀνάγκη ἢ τῆς κυβερνήσεως, ἡγουν ἀναπληρώσεως.

Τενεβίτουρ κρίμινε. ἐνέχεται ἀμαρτήματι.

Τένδα. τὸ σφαιρικὸν διατεταμένον ὕφασμα. τένδω γὰρ τὸ διατείνω.

Τενπεράτωρ. παράβασις.

Τεπιπιτοποτιούμ. πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει ἀγροί.

Τεργυβερσάρι. ὑπερτίθεσθαι. φεύγειν.

Τέρμινις μότις. ὄρων κινήθέντων. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ τὰ ὀροθέσια τῶν ἀγρῶν ἀποκινούντες ἢ ἀνατρέποντες καὶ χρηματικῶς καταδικάζονται, καὶ ἡ αἵρεσις καὶ βούλησις αὐτῶν τιμωρεῖται. γίνεται δὲ ἡ υπεξέλευσις πρὸς τὴν αἵρεσιν, ἡγουν πρὸς τὴν τύχην καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀμαρτήσαντος καὶ τὴν αὐτοῦ γνώμην. ὁ γὰρ εὐπορος ἀποκινῶν δηλὸς ἐστὶ θέλων ἐπιλαβέσθαι τῶν ἀλλοτριῶν ὄρων, ὅθεν καὶ πρὸς τὴν ἡλικίαν τιμωρεῖται ὁ πλημμελῶν οὕτως ὁ μὲν γὰρ εἰς μακρότερον ἐνεξο.

Τέρμιнос. ὄρος.

Τερριτοριουμ. ἐνορία.

Τερτυλλιάσιον δόγμα. ὁ ἐπὶ Τερτυλλίου ὑπάτου ἐξεφωνήθη παρὰ Ἀδριανοῦ βασιλέως· παρέχει δὲ τῇ μητρὶ νόμιμα δίκαια εἰς τὴν τῶν παίδων διαδοχὴν.

Τέρτιο. ἐκ τρίτου.

στραγαλία καὶ τὰ παλία] In Basilicis in l. 45. D. de verbor. signification. legitur στράγλια καὶ τὰ παλλία: et postea iterum στράγλια.

πᾶν ᾗ] Ibidem, πᾶν δ, rectius.

ἐξάτου] ἐξώστου. SCAL.

T.

προκρίνει τῷ πουβλίκῳ etc.] Contrarium verum est, per hoc, nempe, interdictum legi Corneliae non praëjudicari, l. 3. §. 6. D. de tabul. exhibend. adeoque leg. est οὐ προκρίνει.

παρεμπτόρια ἂν αἰρετικὴ παραγραφὴ etc.] Scr. παρεμπτόρια. ἀναιρετικὴ π. Hæc vero cum præcedentibus non coherent, utpote definitientia, quid sit exceptio peremptoria. Non ignoro, occasione hujus interdicti locum aliquando fieri doli exceptioni, l. 3. §. 15. D. de tabul. exhibend., sed nihil hoc facit ad hanc definitionem.

τὴν οὐτῶ] Brisson., in v. tacitum hæc repræsentatus, exhibet τίνι τοῦτο, quod placet. Ceterum quæ in hac glossa et seqq. traduntur de tacito fideicommisso incapaci relicto, satis snnt clara ex l. 3. pr. D. de jur. fisc.

συγερὸς] Lego συγηρόν.

ἀλλ' ἐνὶ διαζούσῃ] ἐν ἰδιαζούσῃ. SCAL.

ποιήσει] Melius ποιήσῃ.

Ταξατίων. ἡ δικαία διατίμησις] De taxationis verbo Jctorum.

Gloss.

proprio v. doctiss. Cujac. Obs. 2, 12. LABB.

Ταφίω] ταμείον. SCAL. Du Cangius h. v. mallet ταφίαν, ut intelligantur Vasa argentea recondita, defossa; vel pecunia sepulta.

Τελμάτωρ] Leg. τεστάτωρ. LABB. SCAL.

κουμμέρκιον] Du Cangius præfert κομμέρκιον in h. v.

Τεμποραλία. ἀγωγὴ ὑπερθετική] Quænam erit actio temporalis, quæ rem differat? Vix dubito, quia hic sermo de exceptione temporalis, quæ actionem non excludit, sed differt; adeoque ita corrigo, ἀγωγὴς ὑπερθετική. Ejusdem in proxime seqq. crebra fit mentio.

αὐχὴν πλοίου] In glossis Cyrilli occurrit πηδαλίον.

Τενπεράτωρ] Scr. τεμεράτωρ, idque fuerat explicandum παραβάτης. Temerator pro falsario accipitur, l. 29. D. de leg. Cornel. de fals. et nuptiarum temerator, §. 3. Inst. de public. Judiciis.

Τεπιπιτοποτιούμ] τερριτόριον. SCAL. Optime! Est hoc ex l. 239. D. de verbor. signification.

οἱ ἐν τῇ πόλει ἀγροί] Rectius in Basilicis, οἱ ἐν τῇ πόλιν ἀγροί: nec enim agri sunt in civitate, sed ei circumjecti. Ipsi tamen Auctori hoc videtur adscribendum.

ὁ μὲν γὰρ εἰς μακρότερον ἐνεξο.] Ex Basilicis lib. 60. tit. 31. in l. 2. D. de termin. mot. tali modo hæc possunt suppleri, ὁ μὲν γὰρ νεώτερος εἰς μακρότερον ἐξορίζεται χρόνον, ὁ δὲ γερωὺς εἰς ἥττονα.

Τέσσαρες πενταετηρίδας. εἴκοσι ἐνιαυτούς.
 Τεσταμεντάριος. ἐνδιάθηκος, ἢ ἐν διαθήκῃ γραφεὶς.
 Τεσταμεντάριος. ἀπὸ διαθήκης ἐπίτροπος.
 Τεσταμεντάριος. ὁ γραφεὶς ἐν διαθήκῃ ἐπίτροπος.
 Τεσταμεντάριος. ὁ γραφεὶς εἰς διαθήκην.
 Τεσταμεντάριος. ὁ ἐκ διαθήκης.
 Τεσταμέντα αἰτίω. αἱ διαθήκαι ἐν ποίῳ τρόπῳ ἀπαγορεύονται.
 Τεσταμέντης φακτιζῶνα. μαρτυρίαν ποιησάμενος.
 Τεσταμένη φακτίονα. τὴν διατύπωσιν.
 ἢ Τεσταμένης φέξιον, ἡγουν ἢ διαθήκης ποίησις, ἔστι πολυχρηστος καὶ ἀναγκαιότερα καὶ τοῖς πολιτικοῖς ἀεὶ πράγμασι συγχνάζουσι. καὶ τέως πρῶτον γινώθι πῶς ἐκ τῆς τοῦ μάρτυρος προσηγορίας τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε· τέσσης γὰρ τῇ τῶν Σαβίνων φωνῇ ὁ μάρτυς λέγεται, καὶ μέντοι μὴ μνήμη καὶ φάκτον ἢ πράξις· καὶ ἐγίνωσκεν ὅτι πλέον τῶν ἄλλων συναλλαγμάτων τε καὶ πραγμάτων ἐκ ταύτης ὀφείλει ἢ μαρτυρία τὸ ἀνεπίληπτον ἐς ἄκρον ἔχειν, ὡς τῆς αὐτῆς δυνάμεως τῆς διαθήκης ἐξηρημένης. αὕτη δὲ ἡ τεσταμένη φάκτιο τῆς πολιτικῆς ἐστὶν νομοθεσίας, καὶ τοῦ ἰοῦρις τζιβέλις Ρωμανόρου· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τριμερῶς καλλύνεται καὶ κρατύνεται τῷ πολιτικῷ, πραιτωρίῳ, καὶ ταῖς διατάξεσι. διπλὴ δὲ τις ἐστὶν ἡ τεσταμέντι φάκτιο καὶ λαμβάνεται τοῖς θεοῖς ἐξηγηταῖς καὶ κατὰ κυριότητα καὶ κατὰ χρῆσιν· ἔχει μὲν γὰρ ἐκ τοῦ νόμου πᾶς τις διδομένην αὐτοῦ ἐξουσίαν διατίθεσθαι κατὰ νόμους, καὶ τὰ οἰκεία εὐτίθεσθαι ὑπὸ μηδενὸς κωλυόμενος νόμον, ἢ δόγματος, ἢ θεσπίσματος· καὶ ἔστι τοῦτο κατὰ κυριότητα τεσταμένη φάκτιο. ἐπειδὴ δὲ εἰσὶ τινες διαθέσθαι μὲν μὴ δυνάμενοι, γράφεσθαι δὲ παρ' ἐτέρων μὴ κωλυόμενοι, ὡς ἄνηβος, καὶ δούλος· λέγονται μὲν οὗτοι ἔχειν τεσταμένη φакτίονα, κατὰ χρῆσιν δέ.
 Τεσταμέντι φακτίονα. ἐξουσίαν τοῦ ποιεῖν διαθήκην.
 Τεσταμέντι φάκτιο. διαθήκης ποίησις ἐστὶ, καὶ τὸ δύνασθαι καὶ αὐτοῖς ἢ ἐτέροις ἐκ διαθήκης κτᾶσθαι, ὡς ὁ ὑπεξούσιος καὶ ὁ δούλος καὶ ὁ κῶφος εἰ καὶ διατίθεσθαι μὴ δύνανται.
 Τεσταμέντι φακτίονα. ἐν οἷς ἔχομεν δίκαιον ἐπιτροπεύειν καὶ εἰς ἐπιτροπὴν καλεῖν.
 Τεσταμέντουμ. διαθήκη.
 Τεστατίο. διαμαρτυρία.
 Τεστατῶρων. μαρτύρων.
 Τεστατῶρ. ὁ διατίθεμενος, λέγεται δὲ καὶ ὁ μαρτυρῶν.
 Τεστιμόνια. μαρτυρίαι.
 Τέστις. μάρτυς τῇ τῶν Σαβίνων φωνῇ.
 Τζάγγα. τὸ ὑπόδημα.
 Τῇ ἐξβένδω. τῇ ἀπαιτήσῃ.
 Τῇ ἐξέμπτω. τῇ ἀπαιτήσῃ.
 Τῇ ἐξερεδετζίων. τῇ γενομένη ἀκλήρῳ.

Τεσταμέντα αἰτίω] Interpretatio arguit fuisse hic scriptum Τεσταμέντι ρεκινάτιο, vel simile quid.

φακτιζῶνα] Pro φακτίονα.

φέξιον] Φάκτιον. SCAL. Quæ vero sequuntur de testamento, quasi esset verbum conpositum ex *testis* et *mens*, diu et merito explosa sunt a Vinnio aliisque ad princ. *Inst. de testament. ordinand.*

διδόμενην αὐτοῦ] Mallem αὐτῷ.

Τεστατῶρων] Pro Τεστίνουμ. simile in glossa seq., ut nihil videatur immutandum.

Τῇ ἐξβένδω] Pro Ἐξβένδιτω. Verum expositio hujus verbi et sequentium admodum passim est imperfecta, Auctorum vel librariorum culpa.

ἐξερεδετζίων] Pro ἐξερεδατζίων.

βούλλας] ταβούλλας. SCAL.

περιφεκτησίαν] Περιφεκτησίαν. ID.

φράδεμ] φραύδεμ. ID.

Τῆς ἰουδίκτης] ἰουδικάτης. ID.

κοντράβου] κόντρα τάβου. ID.

σέρβη τεκουρούμπη] Leg. σέρβη κορβούπη, pro *servi corrupti*.

Τίμπι] L. τίπι. CUP.

σύ] σοί. SCAL.

Τίτουλ. δημεύων] Hic videntur respici tituli Principis, rebus publicatis apppositi l. 3. C. de bon. vacantib. et incorporation. ub. Cujac. et Jac. Gothofred. ad l. un. C. Theod. de his qui potent. nomin. et titul. in lit. præd. aut tit. præd. adfig. unde verbum τιτλοῦν, *titulum imponere*; de quo videantur Glossaria Meursii et Du Cangii. Ut vero interpretationi responderet verbum præmissum, debuisset scribi, τιτλῶν, δημεύων.

Τὸ δειβετάνιον. ἀναγραφὴ τῶν εὐρισκομένων] l. 43. §. 8. D. de furt. (*) agitur illic de libellis, quos proponunt, qui res inventas restituere volunt dominis. Verum talis libellus vocaretur melius πρόγραμμα, quam ἀναγραφὴ, quod verbum

Τῇ κόντρα τάβ. τῇ κατὰ τοῦ ὄντος.

Τὴν βενέφακτον. τὴν καλῶς ποιούσαν εὐχρηστον γῆν. Τὴν ἐξεβένδουμ ἀγωγὴν. τὴν τοῦ προστίμου ἀπόδοσιν ἐν ἐξουσίᾳ.

Τὴν κόντρα βούλλας. τὴν περὶ ἐναντίας βουλῆς.

Τὴν κομοδάτην. τὴν ἀπόδοσιν.

Τὴν περιφεκτησίαν. τὴν προκοπὴν.

Τὴν φράδεμ. τὴν κλοπιμαίαν.

Τῆς ἰουδίκτης. τῆς ψήφου.

Τῆς κοντράβου. τῆς ἐναντιώσεως.

Τῇ τῶν λουκρατίων. τῇ τῶν κερδῶν.

Τῇ φύρτη καὶ τῇ σέρβη τεκουρούμπη. τῇ κλεψίᾳ, καὶ τῆς φθορᾶς τοῦ δούλου.

Τίγνις ἰούγκτις. δοκῶν ἐμβεβλημένων.

Τίγνον. λίθος, βήσαλον· καταχρηστικῶς πᾶσα ὕλη.

Τίτλος. ἡ προγραφὴ τῶν ἀξιωμαίων.

Τίμπι. σύ.

Τίτλος. κεφάλαιον, αἰτία.

Τίτουλ. δημεύων.

Τιφυτῇ. κεκρυμμένη ἀγωγὴ.

Τὸ δειβετάνιον. ἀναγραφὴ τῶν εὐρισκομένων.

Τὸ δομικίλλιον. τὸ οἰκίδιον.

Τοῖς ἐνμαγκηπάτοις. τοῖς ἰδιοκτήτοις.

Τοῖς ἀδητεύσασι. τοῖς κυριεύσασι.

Τοῖς ἐξακέρτα. τοὺς ἐξαγώνους μισροῦς.

ὁ Τόκος τῶν ἀργυρίων, οὐκ ἐστὶ καρπός.

Τὸ λιτιγίσον. τὸ ἐπίδικον.

Τονομονιτόρια. περὶ ὀνόματος καὶ ὁμωνυμίας.

Τὸ περὶ καλονυμίας ἰνφακτούμ ἀγωγὴ κινεῖται ἐντὸς μὲν ἐνιαυτοῦ τὸ διπλοῦν ἀπαιτεῖται, μετὰ δὲ τὸν ἐνιαυτὸν, τὸ ἀπλοῦν.

ὁ Τόπος, μέρος ἀγροῦ ἐστίν. ὁ δὲ ἀγρὸς, ὁλόκληρος ἐστὶ καὶ ὡς ἐπίπαν χωρὶς τῶν οἰκημάτων. δύναται δὲ ἀπὸ τῆς διαθέσεως τοῦ κεκτημένου εἶναι ὁ τόπος ἀγρὸς, ὡς ὅταν ἀντι ἀγροῦ παραδῶμεν αὐτόν· καὶ ὁ ἀγρὸς τόπος ὡς ὅταν αὐτὸν ἐτέρῳ παραθῶμεν ἀγρῷ.

Τορόμ. βογόρομ. τουτέστι κοινωνία ἢ ἐπὶ πάσῃ τῇ οὐσίᾳ γινομένη· ἣν οἱ Ἕλληνες κοινωπραξίαν καλοῦσιν. ἔνθα ἀναγκάζονται τὰ ἐκ πάσης αἰτίας συνεισφέρειν, πλὴν ἀσέμνων καὶ ἀθεμίτων καὶ παρανόμων πόρων, καὶ ἐπὶ ῥητῶν πραγμάτων καὶ χρημάτων καὶ ἐμπορίας· καὶ ἔαν περιείσιν οἱ κοινωνοί, καὶ ἀπὸ χρόνου, καὶ ἐ . . . χρόνου, καὶ ὑπὸ αἵρεσιν· ἀπαιτεῖ δὲ δόλον καὶ ῥαθυμίαν, οὐκέτι δὲ καὶ ἄκραν ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ οἷαν ὁ κοινωνὸς παρέχει τοῖς ἰδίοις πράγμασιν· ἀτιμεῖ δὲ καὶ ἐκατέρωθεν ἡ κοινωνία ἔαν ἀπόφασις ἢ διάλυσις γέγονεν· ἀπαιτεῖ δὲ καὶ λόγους τοὺς κοινωνοῦς. ὁ δὲ κοινωνὸς εἰς ὅσον εὐπορεῖ καταδικάζεται· οἱ δὲ κληρονόμοι αὐτῶν, εἰς μόνον τὸ χρεὸς καταδικάζονται. λύεται δὲ καὶ ἀπαγορεύσει, καὶ καπίτης δεμινουτίονι, τουτέστι καταστάσεως ἐναλλαγῇ

magis notat descriptionem, et respondet Latino *inventarium*. Unde suspicor potius fuisse hic scriptum τὸ δὲ ἰνβεντάριον. Et per τὰ εὐρισκόμενα intelligo ea, quæ in bonis hereditatis aut pupilli vel minoris inveniuntur. In Sylloge quoque vocabulorum inter Glossaria a Labb. edita occurrit *inventarium*, *Inagafe* litteris Lat. pro ἀναγραφῇ, uti in aliis locis illius Sylloges interpretationes sunt Græcæ.

τὸ διπλοῦν] Imo τετραπλοῦν, in quadruplum, l. 1. pr. D. de calculi actionib. §. 25. *Inst. de actionib.* grave hoc est vel Auctoris, vel forte magis librarii, erratum.

ὁλόκληρος] In Basilicis in l. 60. D. de verbor. signification. unde hæc desumpta sunt, est ὁλόκληρον, et in ipsis Digestis *integrum aliquid*, rectius.

ὁ τόπος ἀγρός] Ibid., καὶ ὁ τόπος ἀγρός.

ὁ τόπος ἀγρός] Ibid., καὶ ὁ ἀγρὸς εἶναι τόπος.

Τορόμ] τοτόρομ. SCAL.

ἐ . . .] εἰς. SCAL. Lacuna erit suppleta, si scribamus, εἰς ῥητοῦ χρόνου.

κὲν ἀπόφασις ἢ διάλυσις γέγονεν] Secundum juris dispositionem leg. foret, ἔαν ἀπόφασις, μὴ διάλυσις, γέγονεν. Aliter si scripserit Auctor, valde erraverit, cum socius non fiat infamis, nisi per sententiam, §. pen. *Inst. de pæn. temer. litigant.* l. 1. l. 7. D. de his qui notant. infam.

εἰς μόνον τὸ χρεὸς] Rectius scripsisset *ἅλον τ. χρ.*, nti habent Basilica in l. 24. §. 1. D. de re judicat. Idem error est commissus supra in verb. Ἰντέδικτον δεκόρομ βογόρομ: ubi eadem, quæ hic legimus, etiam habuimus, ac momu illic quædam deesse. Forte etiam verba initialia, δεκόρομ βογόρομ, et τορόμ, (vel τοτόρομ,) βογόρομ, aliquid habentia similitudinis, occasionem huic confusioni interdicti quorum bonorum et societatis omnium bonorum præbuerunt.

καὶ συγκατάβασις] καὶ συγκαταβάσει. SCAL. Vulgatum tamen

καὶ συγκατάβασις μεγάλη καὶ μέση καὶ πενίας ἐπισυμβάσης, καὶ θανάτῳ τοῦ ἐνός· κοινωνία δὲ, οὐδ' ἀπὸ συμφωνίας εἰς κληρονόμους διαβαίνει, πλὴν τῶν δημόσια τέλη μισθουμένων κοινωνῶν. ἐκεῖνοι γὰρ καὶ εἰς κληρονόμους δύνανται παραπέμπειν τὴν κληρονομίαν. οφείλει δὲ ὁ κληρονόμος πληρεῖν ἀδόλως τὰ ἀπὸ τοῦ τεστατῶρος, ἥτοι τοῦ διατιθεμένου ἀρχθέντα. **Τορπιλιάνιον**, ἥτοι **πριβιλιάνιον**. ἤγουν δόγμα κατὰ συκοφαντῶν τιμῶν τοὺς ἀποστάντας χωρὶς ἀβολιτίονος. **Τούβουλα**. σωλινάρια. **Τοῦ ἰνφάντος πονπίλου**. τοῦ παιδὸς ἀνηλίκου. **Τούλδος**. τὰ σαμάρια. λέγεται γὰρ **Ρωμαῖσι** τούλδος τὰ σαμάρια τὰ τὴν ἀποσκευὴν τῶν πολεμίων βαστάζοντα. **Τούλδος**. τὰ σαγμάρια τὰ τὴν ἀποσκευὴν τῶν πολεμίων βαστάζοντα. ἡ ἀποσκευὴ καὶ χρεῖα πᾶσα τῶν στρατιωτῶν, τουτέστι παῖδες τε καὶ ὑποζύγια καὶ εἴτι ἄλλο πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ φοσσάτου ἐπισύρεται. **Τοῦ προπετεστέρου**. τοῦ ὕστερον παρόντος. **Τορπιλιάνιον δόγμα** ἐκφωνηθὲν ἐπὶ **Τορπιλίου** ὑπάτου· τοῦτο δὲ τὸ τορπιλιάνιον δόγμα κινεῖται κατὰ συκοφαντῶν πρεβαρακτόρων, ἥτοι προδότων τῶν προδιδόντων τὰς ἰδίας ὑποθέσεις. **Τουτέλα**. ἀσφάλεια ἐπιτροπῆς. **Τουτέλα**. ἡ ἐπιτροπὴ. **πρὸ Τουτέλα**. ὡς ἐπιτροπῇ, ἥτοι ἡ κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἀγωγή. **Τουτέλας κοντραρία**. ἀγωγή κατὰ ἐπιτρόπων ἐναντία. **Τουτέλας**. κατὰ ἐπιτρόπων. **Τουτέλας**. τουτέστι σκέπη. **Τουτέλις**. ἐπίτροπος. **Τουτόρες**. φροντισταί, ἐπίτροποι. **Τουτόρουμ βορόρουμ**. ἐπὶ πάσῃ τῇ περιουσίᾳ· ἣν καλοῦσι κοινοπραξίαν οἱ Ἕλληνες. **Τοφάλσον**. ψεύδος. **Τὸ φρικτηβοσκοδικτικίω**. κλεπτικὴ ἐπ' ἀγωγή. **Τραδιτεύοντα**. παραδιδόντα. **Τραδίτιο**. παράδοσις. **Τραδιτιόν**. ἡ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα μετάθεσις. **Τραιεκτικὰ χρήματα**. ἐπὶ μεταβολῇ ἥτοι μεταθέσει καὶ μεταπράσει καὶ ἐμπορεῖα διδόμενα, ἤγουν τὰ διαπόντια. **Τραῖσμάρε**. ἀντίπερα θαλάσσης. **Τρακταῖζεται**. ψηλαφᾶται. **Τρακταῖζουσι**. ἀνακοινοῦσι. **Τρακταῖσαι**. σκοπῆσαι, ἐξετάσαι. **τρακτευεῖν** γὰρ οἱ **Λατῖνοι** τὸν σκόπον, τὸ βούλευμα, καὶ τὸ ἐξέτασμα λέγουσιν. **Τρακταόρια**. κέλευσις ἐπάρχου, ἡ καὶ **κομβίνα** ἥτοι

σύνθημα περὶ τῶν δρομικῶν ζώων. **Τρακτάτους**. ἀνακάθαρσις, σύνοψις, ἐπιτομή. **Τράκτω**. ἀλλάττω. **Τρανσάκτιο**. διάλυσις. **Τρανσλατενόμενον**. μετατιθέμενον. **Τρανσμάρε**. πέραν θαλάσσης, διαποντίως, ὑπὲρ ἐπαρχίας. **Τρασφορμάτιο**, **Τρασφιγουράτιο**. μεταμόρφωσις, μετατύπωσις, μετασχηματισμός. **Τρεβελλιάνουμ δόγμα**, ἐπὶ **Τρεβελλίου Μαξίμου** καὶ **Καννίου** τῶν ὑπάτων ἐξεφωνηθὲν παρὰ **Νέρωνος** τοῦ βασιλέως. διαλαμβάνει δὲ περὶ φιδεκομμίσεων. **Τριβοταρία**. διαιρετική. **Τριβουρία**. ἡ διοίκησις τοῦ δούλου. **Τριβούντον**. φόρος, τέλος. **Τρίβους**. τριτὺς ἢ τρίτον μέρος· τρισχίλιοι γὰρ ὄντες ὀπλῖται **Ρωμύλου**, ὡς φησὶ **Δίων** ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ τῆς ἱστορίας, εἰς τρεῖς ἐνεμήθη μοίρας κληθείσας τρίβους, τουτέστι τριτὺς ἄς καὶ φύλας ὠνόμασαν Ἕλληνες· ἐκάστη δὲ τριτὺς εἰς δέκα διηρέθη κουρίας ἥτοι φροντιστήρια· κούρα μὲν γὰρ ἡ φροντίς λέγεται. καθ' ἐκάστην δὲ κουρίαν συνόντες οἱ εἰς αὐτὴν τεταλμένοι τινὰ τῶν καθηκόντων ἐξεφρόντιζον. λέγονται δὲ καθ' Ἕλληνας αἱ κουρίαι φρατρίαι καὶ φρατρίαι οἷονεῖ ἐταιρεῖαι, ἀδελφότητες, συναλλάγματα, συστήματα παρὰ τὸ τοὺς φρατριάζοντας φράζειν ἢ φαίνειν ἀτρέστως καὶ ἀφόβως ἀλλήλοις τὰ ἴδια βουλήματα, ὅθεν καὶ φράτορες οἱ πάρες ἢ συγγενεῖς ἢ διδάσκαλοι οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες. τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τῆς **Ρωμαϊκῆς** μετήνεχον λέξεως τοῦ φράτερ ὃ δηλοῖ τὸν ἀδελφόν. **Τριβουτορία**. ἀγωγή ἐστὶ κατ' οἴκετου. **Τριβουτορία**. ἀγωγή ἡ διαιρετικὴ· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ **διστριβούερε**, ὃ ἐστὶ διελεῖν. **Τριβουτόρια**. τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κτήματα. **τριβουτον** γὰρ τὸ βαρὺ τέλος. **Τριβουτόρια**. τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διακείμενα βασιλικά κτήματα. **Τριμήπηλον**, τὴν ἱερέμ. ὅποιον δήποτε κτῆμα. **Τριμίπουλον**. θερμότροχος. **Τερπώσεις**. αἱ τῶν τρόπων γνώσεις. **τὸ τῆς Τροφῆς** ὀνόματι καὶ τὰ βρώσιμα, καὶ τὰ πόσιμα περιέχεται, καὶ τὸ ἐνδυμα, καὶ τὰ πρὸς **Ξῆν** ἀναγκαῖα, καὶ τὰ πρὸς φυλακὴν ἢ φροντίδα τοῦ σώματος ἐπιτήδεα. **Τὼ ἀκουλίφ**. τῇ διπλῇ ἐπάγων καταδίκη. **Τῶν κόντρα ταβουλῆς**. τῶν καταλαλούντων τὰ δικαιώματα. **Τῶν ποστούμμων νομισμάτων**. τῶν ὕστερον μνημονευθέντων. **Τῷ πονήλῃς** ἐνελιβεργάτε. τῷ ἀνηλίκῳ ἄνευ ἐλευθερίας.

reperitur quoque in loco cit.: ac ferri posset, si hæc verba considerentur, ut posita in parenthesis post μέση claudenda. **κληρονομίαν**] Recte d. loc. scriptum est κοινωνίαν: nec enim agitur de transmittenda hereditate, sed de societate. De re ipsa pluribus h. l. tractare non libet. **πριβιλιάνιον**] **τρεβελάνιον**. SCAL. Nihil mutandum: sed recurre ad nott. ad verbum **Πριμιλιάρουμ**. **τιμωρόν**] τιμωροῦν. SCAL. **Τούλδος**. τὰ σαμάρια] Leg. **σαγμάρια**, ut infra scriptum. LABB. Adeatur **Du Cangii Glossar.** h. v. **προπετεστέρου**] Ne cui hæc lectio sit suspecta, notemus verbo **προπετῆς** notari contumacem, et **προπέτεια** est contumacia. Bene hoc observavit **Du Cangi** v. **Προπέτεια**. Idem probant **Basilica l. 1. p. 256. in l. 39. D. de recept. qui arbitr. receper. etc. et p. 604. in l. 18. D. de dol. mal.** Is vero talis est, qui suo tempore non comparet, secundum tradita **l. 53. §. 1. D. de re judicat.** **κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου**] Scribi debuit κατὰ τοῦ ὡς ἐπιτρόπου, secundum præcedentia; et sic passim in **Basilicis lib. 38. tit. 5.** **κατὰ ἐπιτρόπων ἐναντία**] Hoc stare non potest; extra dubium enim actio contraria datur tutoribus adversus pupillos: si tamen inducatur illud κατὰ, sensus erit bonus. **Τουτόρουμ**] **Τοτόρουμ***. **Τὸ φρικτηβοσκοδικτικίω**] Leg. **τὸ φουρτηβὸν κονδικτικίον**. LABB. **Τραδιτιόν**. ἡ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα μετάθεσις] **Theophil. tit. 1. lib. 2.** unde quis posset colligere, **Theophilum** esse auctorem harum glossarum (*). Sed habent hæc Glossaria diversos auctores, et potest aliquis hoc habuisse ex **Theophilo**, vel uterque ex alio. **Τραῖσμάρε**] Pro **Τρανσμάρε**, ut inferius. **Τρακταόρια**] Leg. **Τρακτάρια** cum **Meursio** v. **Τρακτάρεια**, et **Du Cangi** v. **Τρακτάρια** et v. **Κομβίνα**. **καὶ Καννίου**] Forte καὶ Ἀνναίου, vel Ἀννέου, uti habet Theo-

philus §. 4. *Inst. de fideicommissar. hereditatib.* Intelligitur vero **L. Annæus Seneca**. **Τριβοτάρια**] Rectum est **Τριβουτόρια**, de qua est totus titulus **D. de tributoria actione**. **ἐνεμήθη**] **H. Valesius** inter *Excerpta Peiresciana* et alia **Dionis Cassii** *Fragm.* hoc quoque repræsentans edidit *ἐνεμήθησαν*. **τεταλμένοι**] Malim *τεταγμένοι* cum **laudato Valesio**; qui ex seqq. nonnulla omittit, quasi non **Dionis**, sed a glossarum compilatore profecta. **καὶ φρατρίαι**] Leg. *φρατρεῖαι* vel *φράτρια*. **CUP.** **ἀγωγή ἐστὶ κατ' οἴκετου**] *Turbatum* hic est, et forte a librariis, qui quædam omiserint: ceteroquin ferri non posset, contra servum actionem intentari ex causa civili, illumve ex conventionem obligari posse civiliter, quo nihil est a vero magis alienum, **l. 14. l. 43. fin. D. de obligationib. et actionib.** et tributoriam actionem contra dominum dari certo est certius §. 3. *Inst. quod cum eo, qui in alien. potest. est etc. tot. tit. D. de tributor. action.* **διστριβούερε**] *Proprie a tribuere, h. e. distribuere*: sic tamen et **Theophil. d. §. 3.** **Τριβουτόρια**. τὰ ἐν ταῖς ἐπ.] Leg. **Τριβουτάρια** hic, et in seq. glossa, ex §. 40. *Inst. de rer. division.* et **Theophilo ibid.** unde hæc hausta videntur. **τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διακείμενα βασιλικά κτήματα**] Secundum rei veritatem debuisset scribi τ. ἐν τ. βασιλικαῖς ἐπαρχ. δ. κτήματα: nec enim erant prædia Imperatoris, sed in ipsis provinciis sita, ut tradidit **Theophilus §. 40. Inst. de rer. division.** vereor tamen, ne ipsius Auctoris hoc sit peccatum. **τὴν ἱερέμ**] **Du Cangi** in h. v. τὴν ἱνρέμ. **τῶν ποστούμμων νομισμάτων**] Interpretatio exigit, ut legamus, *πόστμοδουμ νομινάτων*. **Τῷ πονήλῃς ἐνελιβεργάτε**] Leg. **Τῷ πονήλῃς** σίνε λιβεργάτε. LABB. Sunt hæc abrupta. vid. ad verb. *Σινελιβάντατε*.

Τῶν προυπίων. τῶν κατὰ σάρκα.
 Τῶν σκρίπτων. τῶν γεγραμμένων κληρονόμων.
 Τῷ φάκτῳ τοῦ νόμου. τῇ πράξει τοῦ νόμου.

Υ.

Υβρις. ἡ παρανομία.
 τῇ τοῦ Υἱοῦ προσηγορίᾳ, πάντες οἱ παῖδες καὶ ἄρῃνες
 καὶ θήλειαι περιέχονται. καὶ τῇ τῶν ὑπεξουσίων καὶ
 οἱ ἔγγονοι περιέχονται.
 Υμφας λέγεται ὁ ἐπταετής.
 Υπερθεματισμός. ἡ ἐπαύξησης τοῦ τιμήματος τῆς πρά-
 ξews.
 Υπερῶν ἐστὶ, τὸ ἄνωθεν κατασκευασθὲν τοῦ μισθωθέντος
 ἐδάφους οἶκημα.
 Υπόβολον ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ποσότητι τῆς προικὸς ὑποβαλλό-
 μενον, ἥτοι ὑποτιθέμενον παρὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰς
 πλέον ἀναβιβαζομένης τῆς προικὸς.
 Υποθηκάρια. ἡ περὶ τῶν ὑποθηκῶν ἀγωγή. πᾶσα δὲ
 ὑποθηκάρια ἀγωγή σήμερον τῇ τετρακονταετίᾳ σβέν-
 νεται, ἀναφθεῖσης ὑποθηκαρίας τῶν νεαρῶν τῆς παρ-
 εχομένης τοῖς εὐάγεσιν οἴκοις καὶ ταῖς πόλεσιν ἐκα-
 τονταετίας ἐπὶ ταῖς ὑποθηκαρίαις καὶ εἰς τὸν τῆς τεσσα-
 ρακονταετίας περικλεισθείσης χρόνον. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ
 ρια. νεαρὰ ἐξεληφθῇ ἐν β. ε. τῶν Βασιλικῶν τίτλ. β.
 κεφ. τελευταίῳ.
 Υποκατάστασις ἐστίν, ἡ ἐξ ἀποτυχίας τοῦ πρώτου κληρο-
 νόμου, ἐπὶ ἕτερον τῆς κληρονομίας κατάθεσις, ὡς ὅταν
 εἴπῃ ὁ κληροδότης ἔστω μοι ὁ δεῖνα κληρονόμος, εἰ δὲ
 μὴ ἔστω ὁ δεῖνα.
 Υποσημαινθέν. τὸ ὑφ' ἑτέρου ὑπογραφόμενον· οἱ γὰρ
 παλαιοὶ τῆς ὑποσημασίως ὀνόματι, ἀντὶ τῆς ὑπο-
 γραφῆς χρῆσθαι εἰώθεσαν.
 Υποστλημονή. αἰχμαλωσία.
 Υσέκ. χρῆσιν ἔχει.
 Υσικαπιτεύει. χρῆσιν ἔχει.

Φ.

Φαβέον. δοξαζόμενον.
 Φάβια δὲ πλαγιαρίοις. φαβίου νόμος περὶ ἀνδραποδι-
 στῶν.
 Φαβιανή. ἡ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων ἀγωγή.
 Φαβιλάτιος. πλαστογράφος.
 Φάβιος νόμος. ὁ περὶ ἀνδραποδισμοῦ.
 Φάκες. ὀφθαλμοί.
 Φακέτους. εὐχερής.
 Φάκας. ποιήσεις.
 Φάκτα ἔργα, καὶ ὁ τρόπος τοῦ πράγματος.
 Φάκτον. ἔργον.
 Φάκτον. ποιήσεις, ἡ ἀρίθμησις, ἡ πρᾶγμα.
 Φάκτον. ἡ ἀρίθμησις καὶ πρᾶξις.
 Φάκτον. πράγματος γεγονότος.
 Φάκτον ἐστὶ τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τῆς ὑποθέσεως ἀποτέ-
 λεσμα, καὶ ἡ τῆς πίστεως ἀνήκουσα ζήτησις.
 Φακτοναρίοι. ποιηταί, τεχνῖται.
 Φακτούς. ἡμερολόγιον.
 Φαλκίδιον. τὸν τέμνοντα λόγον.
 τὸν Φαλκίδιον λέγει ὁ νόμος τὸ τέταρτον εἶναι τῆς καθα-
 ρᾶς περιουσίας· ἀλλ' ἀνῆρέθη ὑπὸ τῆς ιη. νεαρᾶς, λε-

προυπίων] An προπίγκων?

Τ.

Τμφας] Ημφας.
 'Τποστλημονή] Latet hic verbum Ποστλημῖνον: quod quid sit,
 melius, quam ex loco, licet intelligere ex §. 5. Inst. quib.
 mod. jus patr. pot. solv.
 'Τσέκ] Ούσον ἄβετ; quod exigit interpretatio.

Φ.

Φαβιλάτιος] Interpretatio est verbi φασάριος, quod hic vide-
 tur esse corruptum.
 Φακτοναρίοι] Meursius in Glossar. reponit φακτοναρίοι, impro-
 bante Du Cangeo v. φακτοναρίης, et intelligente illos, qui
 sunt de factionibus circensibus.
 Φακτούς. ἡμερολόγιον] Leg. φαστούς. LABB. Ita et Nerius
 Analect. 2, 31.
 τὸν τέμνοντα λόγον] Forte νόμον.
 τούτων ἕκαστος] Malim ἐκάστῳ.

γούσης μετὰ τεσσάρων παίδων τὸ τρίτον εἶναι, ἐπέ-
 κεινα δὲ τῶν τεσσάρων καὶ ἀνωτέρω τὸ ἥμισυ.
 Φαλκίδιος. νόμος περιαίρων ἀπὸ τῶν λεγαταρίων τὸ
 τέταρτον μέρος, καὶ περιποιῶν τῷ κληρονόμῳ.
 Φαλκίδιος. ἡ τετάρτη μοῖρα.
 Φαλκίδιος λέγεται παρὰ τῶν νόμων, ὅταν ἐκ κοινοῦ
 πράγματος εἰς ὃ μετέχουσι πολλοὶ μέρος τι τούτων
 ἕκαστος τῶν μετεχόντων εἰς αὐτὸ δίδεται· ὃν συνή-
 θειαν οἱ κοινοὶ ἔχουσι μερίδα καλεῖν. καὶ ἐστὶν ἡ
 λέξις Ρωμαϊκῇ, ἀπὸ τοῦ φάλκου δὲ δηλοῖ τὴν δρεπάνην.
 Φαλκίος. ὁ κόπτων, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ δρεπάνου.
 Φαλλόν. αἰδοῖον ἀνδρῶν ἐκ ξύλου, ὅπερ ἐν τῇ τοῦ
 Διονύσου ἐορτῇ φοροῦντες ἐχόρευον.
 Φάλσα. ψεῦδος.
 Φαμίλια. λαός.
 Φαμίλιας. οἰκετῶν, ἀνδραπόδων.
 Φαμίλια. περιουσία ἡ συνέχουσα καὶ ἀνδράποδα καὶ
 ἄλλα πολλά.
 ἡ Φαμίλια δηλοῖ δύο· πρᾶγμα, ὡς ὅταν ὁ νόμος λέγει,
 ἐγγύτερος συγγενὴς ἔχέτω τὴν φαμίλιαν· πρόσωπα,
 ὡς ὅταν λέγομεν περὶ τοῦ πατρωνος καὶ τῶν ἀπε-
 λευθέρων, κοινῶς ἐπὶ παντὸς γένους, καὶ περὶ τῶν
 ὑπεξουσίων τοῦ ἐνὸς προσώπου.
 Φαμίλια ἐμπορ. ὁ τῆς ὑποστάσεως ἀγοραστής.
 Φαμιλεέμπορ. ὁ ἀγοράζων τὴν κληρονομίαν.
 Φαμίλια ἐρκισκούνδαε. ἐπὶ τῶν συγκληρονόμων, ὅταν
 ἕτερος κινῇ κατὰ τοῦ ἑτέρου. ὁμοίως τῷ κομμουνιδί-
 βινδούνδο.
 Φαμίλια ἐρκισκούνδαε. ἡ περὶ ὑπεξουσίων κληρονόμων
 διαίρεσις.
 Φαμίλια ἐρκισκούνδαε. φαμίλιαν διαίρεσις καὶ μερισ-
 μός. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ φαμίλια ἐρκισκούνδαε τῶν
 διπλῶν δικαστήριον. ὃ καὶ ἰνρὲμ ἐστὶ καὶ περσονάλιον,
 Φάμου δὲ πλαγιαρίοις. ὁ περὶ ἀνδραποδιστῶν.
 Φάμουσα λιβέλλοις. περὶ ἀνωνύμων βιβλίων τῶν δη-
 λούντων φλυαρίας.
 Φάμουσον λέγεται τὸ γραφέν.
 Φάμουσος. ἄτιμος, ἀνώνυμος.
 τὸ τοῦ Φαρμάκου ὄνομα τῶν μέσων ἐστίν, ἡ καλὸν, ἡ
 κακόν.
 Φανόρε δοτίουμ. σπουδῇ τῶν προικῶν.
 Φειδικόμισσα. πίστει καταλιμπανόμενον.
 Φειδικομισάριος, οἶμαι σχῆμα ἐπέχων ἐπιτρόπου. τρία
 γὰρ εἰσιν εἶδη, ἐπίτροπος τοῖς ἀνηλίκοις, κουράτωρ
 τοῖς ἀνηλίκοις, καὶ ὁ φειδικομισάριος ποῦ οφείλει.
 Φειδικομισάριος. πίστει βαλλόμενος.
 Φειδικόμισον ἐστὶ, τὸ γινωσκόμενον ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως
 τῆς διαθήκης.
 Φειδικόμισον ἰνρὲμ.
 Φειδικόμισσον λεγάτον ἐστίν, ὅταν ὁ διαθέμενος λέγει
 τῷ κληρονόμῳ αὐτοῦ παρακαλῶ σε δὸς τῷ δέϊνι νομί-
 ματα τόσα. καὶ φειδικομισσαρία ἐλευθερία τὸ εἰπεῖν
 τὸν διατιθέμενον τῷ αὐτοῦ κληρονόμῳ παρακαλῶ σε
 ποιήσον τὸν δέϊνα ἐλευθερίαν.
 τὶ διαφέρει Φειδικόμισσον τοῦ λεγάτου. φειδικόμισσον
 μὲν λέγεται τὸ παρὰ μηδενὸς δεσμοῦ νομίμου κρα-
 τυνόμενον, ἀλλ' ὑπ' αἰδοῦς μόνης τῶν ἱκετευομένων.
 λεγάτον δὲ πέφυκε δωρεὰ δοθεῖσα παρὰ τοῦ τελευταί-
 ου.
 Φειδικόμισσον λέγεται, τὸ πίστει τινὶ καταλιμπανό-
 μενον, ἥτοι τὸ διὰ μέσου τινὸς δίδόμενον.

ὃν συνήθειαν οἱ κοινοὶ] Legerem, δ σ. οἱ κοινωνοὶ ἔχουσι. Cete-
 rum hic debuisset quoque mentio esse facta Falcidia
 loco μερίδος, aut hoc addi, legique meridia Falcidian, ut
 omnia cohærerent. Partem tamen qualemcumque voca-
 tam esse Falcidiam, hancque nomen habere a fâlce, nemo
 paulo doctior hodie admiserit.

ἐγγύτερος συγγενής] In Basilicis in l. 195. §. 1. D. de verbos.
 significat. exstat ὁ ἐγγύτερος. Sed hæc non sunt inde ver-
 botenus desumpta, sed contracta in pauciora.
 Φαμίλιαν διαίρεσις] Leg. φαμίλιαε, cum Bosqueto ad Paell. syn-
 ops. v. 634.

Φάμου δὲ πλαγιαρίοις] Rectum est Φαβίου, sc. νόμου.
 καὶ ὁ φειδικομισάριος ποῦ οφείλει] Videntur quædam excidisse.
 Quod vero fideicommissum tutelæ æquiparat, eo spe-
 ctat aliqua ratione illud, quod habet Papinianus, l. 3. §. 5.
 D. de usuris. Ceteroquin immane quantum hic dixerunt:
 Φειδικόμισσον λεγάτον ἐστὶ] Re vera a legato plane distat
 fideicommissum, ac, nisi Auctorem valde errasse velimus,
 verbum λεγάτον imperito adscribendum est librario.
 ποιήσον τὸν δέϊνα ἐλευθερίαν] Lego, ἐλευθέρων.

Φελλαγωγία. πανήγυρις ἐπιτελουμένη παρὰ Ῥωμαίοις, ἐν ᾗ διέβαλλεν αὐτοὺς.

τί διαφέρει τὸ φέρεσθαι, τοῦ κομίζεσθαι, καὶ ἄγεσθαι. φέρεσθαι μὲν γὰρ κυρίως λέγομεν τὰ τῷ σώματι ἡμῶν βασταζόμενα. κομίζεσθαι δὲ διὰ τῶν ὑποζυγίων. ἄγεσθαι δὲ, τὰ ἔμψυχα ὄντα.

Φερμουῖλλα. τύπον.

Φέρνη. ἡ προῖξ.

Φέρνη. τὰ φερόμενα ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς τῇ γυναικί.

Φέρουλλα. ἡ κρούουσα ἐκ τοῦ φερίρε.

Φηδεράτωρ. ὑπόσπονδος.

Φηδενσομίσσων. ἔχων εἰς ἕτερον ἄνθρωπον πίστιν.

Φηδισομισάριον. τὸν τὴν πίστιν ἔχοντα.

τί διαφέρει ἡ Φθορὰ τῆς μοιχείας. ὅτι ἡ μοιχεία, ὡς τινες δοξάζουσιν, εἰς τὴν γεγαμημένην. ἡ δὲ φθορά, εἰς τὴν χήραν πλημελεῖται. ὁ δὲ περὶ μοιχείας λόγος ἀδιαφόρως τούτῳ τῷ λόγῳ χρήται.

Φιδεῖ. πίστει.

Φιδειούσορες. ἐγγυηταί.

Φιδεκομίσσος ἐστὶ τὸ εἰπεῖν, ἐπιθυμῶ δοῦναί σε, προτρέπω σε δοῦναι.

Φιδικομισάρια πίστει συμβαλλομένη, ἡγουν λέγω ἀπὸ τοῦ κληρονόμου εἰς ἕτερον δεδομένη.

Φιδικομίσος. πίστει.

Φιδικόμισον. τὸ τῇ πίστει τοῦ κληρονόμου κείμενον.

Φιδικόμισον. τὸ πίστει καταλειφθέν.

Φιδικομίσω. καταπιστεύω, ἡ ἐπὶ πίστει βαλλομένη.

Φιδοκάριοι. οἱ πεπιστευμένοι καὶ τεθαρρήμενοι.

Φιδουκάρια. τεθαρρήμενη διὰ συγγένειαν.

Φιδουκάρια. τεθαρρήμενος.

Φιέριτ. γέννηται.

Φίκτουμ δεβούρτζιον. προσποιητὸν διαζύγιον.

Φιλίουμ βέλ νέρουμ. υἱὸν ἢ ἐγγονον. καὶ σημείωσαι ὅτι τούτοις τοῖς ὀνόμασιν καὶ ἡ θυγάτηρ καὶ ἡ ἐγγόνη περιέχονται.

Φίλτρα εἰσὶ τὰ φιλίας καὶ ἀγάπης ποιητικά.

Φινίουμ ρεγονδόρων. περὶ ὧρων ἰθυνταίων.

Φινίουμ ρεγονδόρουμ. τὸ μεταξὺ τῶν ἀγρογειτόνων γυμναζόμενον, ἐχόντων περὶ ὧρων πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν.

Φινίουμ ρεγονδόρουμ τῶν διπλῶν δικαστήριον ἐστὶ, καὶ βόνα φίδε καὶ ἱνρέμ καὶ περσονάλιον καὶ περπετοῦον.

Φινίτουρ. διαλύεται.

Φισκάλια. δημόσια.

Φίσκος. ὁ δημόσιος.

Φίσκος. δημόσιον ταμεῖον.

Φλαμβουλάριοι. ὧν ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ δώρατος φοίνικα ράκη ἐξήρτηνται.

Φλάμουλον. ἡ σημαία.

Φλεγιτάτωρ. ἀπαιτητής.

Φλεγίτω. μετὰ βίας ἀπαιτῶ.

Φλούμ. ὁ ποταμός.

Φλούμεν. ποταμός.

Φλούμον. ποταμοῦ.

Φοιδεράτοι. οἱ ὑπόσπονδοι τῶν Σκυθῶν.

Φόλις ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου φόρος ἡμιόνων εἰσῆχθη τοῖς Κωνσταντινουπολίταις δεῖσθαι τῶν τοιούτων ὑποζυγίων τὴν ἐν πολέμῳ χρεῖαν προισχόμενον. ἕτερος δὲ ὁ κληθεὶς φόλλις τὰς τῶν ἀξιολογοτέρων κατὰ πόλεις οἰκίας κατέλαβεν, ὅτι ἦν αὐτοῖς τὸ γένος ἄνω τῆς ἀξιώσεως τετυχηκός, καὶ ἦν ἀτύχημα τὸ κρεῖττον ἐν τοῖς γένεσι πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀξιώσεως διακρινόμενον τῷ ποσῷ τοῖς μὲν τοῦ πρωτίστου τέλους ὀκτῶ χρυσίου λίτραι, τοῖς δὲ τοῦ δευτέρου τέσσαρες καὶ δύο τοῖς τρίτοις, ὡς φησιν Ἡσύχιος ὁ ἰλλουστριος ὁ φιλοσοφίας τῆς Μιλησίας ἐν τῷ σ. χρονικῇ διαστήματι τῆς ἰστορίας. φόλλις σταθμός ἐστὶ λεγόμενος καὶ βαλάντιον· ἔλκει δὲ δηναρίους διακοσίους πενήκοντα, τουτέστι λίτρας τιβ. καὶ οὐγγίας ἕξ, ὡς ἔχοντος ἐκάστου δηναρίου λίτραν α. καὶ οὐγγίας ιγ. ἐστὶ δὲ ἕτερος φόλλις συναγόμενος ἐξ ἀργυρίων λεπτῶν ταῖς στρατιώταις δεδομένων καὶ διὰ τοῦτο Μιλιαρσιῶν καλουμένων. ἔχει δὲ ἕκαστον τῶν τοιούτων λεπτῶν ἀργυρίων κεράτιον ἐν ἡμισυ τέταρτον, ὁ δὲ φόλλις ἀργύρια τοιαῦτα ρκε. ἃ ποιούσι κράτια ση. καὶ νούμους θ. ἥτοι πρὸς τὸ νῦν κρατοῦν μέλλια θ. καὶ νούμους θ. γινόμενα ἐν χαράγμασι νομίσματα θ. μίλλιον ἐν νούμμοι θ. τὰ τοῖνυν ρκ. καὶ πέντε ἀργύρια συνήγето εἰς ἀπόδεσμον ἓνα, καὶ οὗτος ἐκαλεῖτο φόλλις. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερος φόλλις διαφόρους ἔχων ποσότητα· ἀπὸ γὰρ δύο χρυσίου λιτρῶν ἀρχόμενος εἰς ὀκτῶ προῖει κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν εὐπορίαν τῶν ἀπαιτουμένων· οὐ μέμνηται μὲν καὶ Ἡσύχιος ὁ ἰλλουστριος ἐν τῷ σ. χρονικῇ διαστήματι τῆς ἰστορίας· μέμνηται δὲ καὶ Θαλελαῖος ἐν τῇ β. δι. τοῦ βου. τίτλ. τοῦ ιβ. βιβλ. τῶν Κωδικῶν, οὐ τινος τίτλ. ἡ μὲν α. διάταξις ἐξεληφθη ἐν βιβλ. τῶν Βασιλ. σ. τίτλ. ζ. κεφ. δ. ἡ δὲ β. παρελείφθη ὡς πάλαι ἀναιρέθεισα παρὰ τοῦ θεοῦ Μαρκιανοῦ.

Φόλλεις. ὀβολοί.

Φονεύς ἐστὶν ὁ σκοπὸν ἔχων φονεῦσαι κἂν μὴ φονεύσῃ, ἀλλὰ τραυματήσῃ.

Φορβαίαν. περιστόμιον, καπίστριον.

Φόρος. οἶμαι ἀποδείξις.

Φόρος. ἐνθα ἐστὶ καθοικῶν.

Φόσσα ἐστὶ δοχεῖον ὕδατος χειροποίητον· ἐξ οὗ καὶ φоссάτον οφείλει καλεῖν, μεθὸ τὸ στρατόπεδον εἰς τὴν τῶν πολεμίων γῆν εἰσελθὼν ἄρξεται ποιεῖν τράφον ἥτοι παρεμβολήν, ἡγουν κάστρον, τουτέστι φόσσαν ἢ ἡμεῖς καλοῦμεν Κατοῦναν.

Φούνδος ἐστὶ πᾶν εἶτι δῆποτε ὑπὸ τοῦ ἐδάφους κρατεῖται, καὶ τὸ οἶκημα, καὶ ὁ ἀγρός, αἱ δὲ οἰκοδομαὶ ἐν μὲν τῇ πόλει οἰκεῖται λέγονται· ἐν δὲ τοῖς χωρίοις βίλαι. ὁ δὲ χωρὶς οἰκοδομῆς τόπος, ἐν πόλει μὲν ἔδαφος λέγεται· ἐν χωρίῳ δὲ, ἀγρός προσαγορεύεται.

Φούνδος. ἀγρός.

ἐν ᾗ διέβαλλεν αὐτοὺς] Apud Suid. h. v. scriptum est διέβαλλον αὐτοὺς, quod rectius.

Φερμουῖλλα. τύπος] Leg. φόρμουλα. τύπος. male Hervetus lib. 46. Basil. tit. 2. p. 54. vertit: Prætor dat in eos in solidum formam rescissoriam, quoniam obligantur naturaliter. Debuisset dicere formulam rescissoriam. Græce scriptum τύπον. LABB. Et sic Meursius in v. φόρμουλλα.

τὰ φερόμενα ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς τῇ γυναικί] Ita aliquos locutos esse, ut φέρνην appellarent donationem, quæ a viro fit puellæ nuptiarum causa, docet Eust. ad Il. A. p. 742-3. at proprie esse φέρνην, quæ confertur a puella viro, idem tradit dict. loc. ut et Hesych. ac J. Poll. 3, 3.

Φηδεράτωρ] Rectum est φηδεράτος vel φοιδεράτος.

Φηδενσομίσσων] Leg. φιδικομίσσων, ut post φιδικομισάριος. LABB. Similis error admissus est et in glossa seq.

ὁ δὲ περὶ μοιχείας λόγος] Lego, νόμος, Lex nempe Julia, nec aliter scriptum in Basilicis in l. 101. D. de verbor. significatiō. add. l. 6. §. 1. D. ad Leg. Jul. de adulter.

Φιδικομισάρια. πίστει συμβαλλ. ἡγουν λέγω] Leg. λόγῳ. LABB. φιδικομίσος. πίστει] Deest in interpretatione aliquid, quod notet committo, vel commisso.

Φιλίουμ βέλ νέρουμ] Scr. fuit φίλιουμ β. νερότεμ.

Φλαμβουλάριοι] Φλαμπουράριος quoque et φλάμπουλον alicubi occurrunt, (ut ostendit Meurs. Gloss.) adeoque hæc lectio non est sollicitanda. Dicitur etiam φλαμουλάριος, φλαμουράριος, quin et aliter hoc profertur. Vide Du Cangii Glossar.

Φλεγιτάτωρ] Leg. φλαγ., ut post φλαγίτω. LABB.

Σκυθῶν] Du Cangius v. φοιδεράτοι legit Γότθων: excipit tamen, nisi per Scythas Gotthi intelligantur.

Φόλις ἐπὶ Θεοδοσίου] De Folle plura discenda sunt a doctiss.

Gloss.

viris Alciato, Cujacio, Brissonio, Hotomanno, et Casaubono in Notis ad Æl. Lampridium. Obiter observandum est, Alciatum meliorem partem hujus præstantissimi loci de varia Follis significatione Latine vertisse et edidisse in Comment. ad lib. XII. Cod. tit. 1. male vero accepisse hæc verba, Ἔστι δὲ ἕτερος φόλλις συναγόμενος ἐξ ἀργυρίων λεπτῶν τῶν ταῖς στρατιώταις δεδομένων καὶ διὰ τοῦτο μιλιαρσιῶν καλουμένων, et reddidisse hoc modo: Est et alius follis coactus ex argenteis leptis, qui militibus, quos miliaris vocabant, dabatur. Vertere debuisset: Est et alius follis coactus et argenteis leptis sive minutis, quæ militibus dabantur; et idcirco miliarisia dicebantur. LABB. De follibus quoque habet quædam Jac. Gothofredus ad l. 2. Cod. Theod. de Senatorib. et glebal. et de iis agentia loca multa congerit ad l. un. Cod. Theod. de mensis oleariis.

ὁ φιλοσοφίας] Lege ὁ φιλοσοφίας. Ita in v. Παλματίου, et v. ρελεβαςος.

οὐγγίας ιγ.] J. Fr. Gronov. de Pecun. vet. 4, 16. scribit γ. recte. Docet id exputatio.

πρὸς τὸ νῦν κρατοῦν μίλια θ.] Jam ante laud. Gronov. reponit μιλιαρσία ρθ. huncque locum curiose et copiose exponit, docens simul, quam multa præclara in hac glossa tradantur.

κατοικῶν] Lego κατοικῶν. Intelligit vero forum in loco domicii.

τράφον] Brisson. hæc proferens in v. fossa exhibet τάφρον, an ex ingenio, an ex libro vet., haud scio; ac multis videbitur omnino ita licet reponendum: at recentior Græcia dixit quoque τράφον, mutato literarum ordine. Ostendunt hoc Meursii et Du Cangii Glossaria.

οἰκεῖται λέγονται] Scr. οἰκίαι, quod etiam est in Basilicis in l.

Φουριόσος. θυμώδης.

Φοῦρ. κλέπτης.

Φοῦρτι. ἀγωγή κατὰ κλεπτῶν εἰς τὸ διπλοῦν.

Φοῦρτη. ἡ κλοπή.

Φοῦρτη. ἡ περὶ τῆς κλοπῆς ἀγωγή.

Φοῦρτη μελιφέκτη. κλοπή φανερά. οὕτω δὲ ἐκάλεσαν οἱ παλαιοὶ ταύτην ἀπὸ τοῦ μέλανος ὃ καλεῖται φοῦρ-βομ· ἐπειδὴ λαθραίως καὶ ἀμυδρῶς καὶ ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν νυκτὶ ἀμαρτάνεται· ἢ ἀπὸ τῆς ἀπάτης, ἢ τις λέγεται δάμνην· πᾶς γὰρ κλέπτης ἀπατεῶν ἢ καθ' ἑλληνικὴν διάλεκτον ἀπὸ τοῦ φέρειν ἢ ἀφαιρεῖσθαι τὸ πρᾶγμα· φοῦρας γὰρ καλοῦσι τοὺς κλέπτας. ἔστι δὲ κλοπὴ ἀλλοτρίου πράγματος κακίστη ψηλά-φῃσις κέρδους ἐνεκεν γινομένη.

Φοῦρτης. κλέπτης.

Φοῦρτίβα. κλοπιμαῖα.

Φοῦρτίβοι. κλοπιμαῖοι.

Φοῦρτιμ. λαθραίως.

Φοῦρτι μανιφέστι. κλοπῆς φανεράς.

Φοῦρτι. κλοπῆς ἀγωγή. αὕτη δὲ ἡ φοῦρτι πενάλια ἐστὶ, καὶ κινεῖ αὐτὴν πᾶς ὃ διαφέρει καὶ ὃ βοναφίδε νεμό-μενος. ἔστι δὲ μανιφέστα καὶ νεκμανιφέστα· καὶ μανιφέστα μὲν ἐστὶν ὅταν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλήθῃ ὁ κλέπτης ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐκλεψεν ἢ ἐν ἐτέρῳ τόπῳ ἔτι βαστάζων τὸ πρᾶγμα πρὶν αὐτὸ ἀπόθῃται ἐν ᾧ ὤρισε τόπῳ, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μείναι. αὕτη δὲ τὴν κατα-δίκην εἰς τὸ τετραπλοῦν ἐπάγει καὶ ἀπαιτεῖ ἔξωθεν τὸ πρᾶγμα ἢ διὰ τῆς ἰνρὲμ ἢ διὰ φοῦρτίβου κονδικ-τίου. ἢ δὲ νεκμανιφέστα κινεῖται ἔνθα μὴ ἐπ' αὐτο-φώρῳ ληφθῇ μὴδὲ αὐθημερὸν ὁ κλέπτης, ἀλλὰ διαλάθῃ πρὸς καιρόν· αὕτη δὲ εἰς τὸ διπλοῦν καταδικάζει.

Φρακτορίβους ἐτ' ἐξπιλατορίβους. τῶν θλώντων καὶ συν-τριβόντων καὶ τῶν συλώντων καὶ γυμνούντων ἄχρι καὶ τριχός. οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἐκδίνοντες ὡς τραχύτεροι τῶν κλεπτῶν, καὶ οἱ τοιχώρυχοι, καὶ οἱ σάκκους ἀνα-σχίζοντες καὶ οἱ δερεκτάριοι, ἡγουν κλέπται εὐθυκοὶ ἢ εὐκόλως θίγοντες καὶ ἐπαφώμενοι καὶ ψηλαφῶντες τὰ κλέμματα, εὐτελεῖς μὲν ὄντες εἰς μέταλλον βάλλονται διηνεκῶς ἢ προσκαίρως, τιμιώτεροι δὲ ἀποκινῶνται τῆς βουλῆς ἢ ἐξορίζονται· καὶ οἱ μὲν ἐν νυκτὶ τοίχους

ὀρύσσοντες ῥοπάλοις τυπτόμενοι μεταλλίζονται· οἱ δὲ ἐν ἡμέρᾳ ῥοπάλοις τυπτόμενοι τὰς ἀνωτέρω εἰρη-μένας ὑπομένουσι τιμωρίας.

Φράτερ πατρονέλις. ἐξάδελφος πρὸ πατρός.

Φράτρες. ἐξάδελφοι.

Φρατρικίδα. ἀδελφοκτόνος.

Φράτωρ. ὁ συγγενής.

Φραυδάτωρ. ὑποστηρητής.

Φύσκος. τὸ δημόσιον.

Φώκτου ἔρδετ. πυρὶ καυθήτω.

X.

Χαράκωμα ἐστὶ, τὸ περίφραγμα ὃ περιβάλλονται τινες στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ.

Χαριστήρια. εὐχαὶ ἐπινικίους εὐχαριστηρίαν ἔχουσαι.

Χαρτουλάριος. ὁ τὰς τῶν δικαζομένων διαλῶν δίκας, οὓς τῷ στρατηγῷ ἐν τισὶν ὑποτάσσασθαι δεῖ.

Χειρόμακτρον. οἱ Ῥωμαῖοι μανδεῖλιον λέγουσι.

διαφέρει τὸ Χρέος τοῦ δανείου· τὸ μὲν γὰρ δάνειον ἐστὶ τὸ ἀπὸ δώσεως τινος καὶ καταβολῆς χρεωστούμενον μόνον· τὸ δὲ χρέος ἐστὶ καὶ αὐτὸ τὸ δάνειον, καὶ τὸ ἀπὸ λεγάτου καὶ ἀπὸ διαθήκης, καὶ τὸ ἀπὸ πράσεως ὑπολιμπανόμενον, καὶ ἐτέρως.

διαφέρει Χρηματικὴ ὑπόθεσις τῆς ἐγκληματικῆς· ἡ μὲν χρηματικὴ ἐστὶν, ἡ ζημίαν χρημάτων τοῖς ἔχουσιν αὐτὴν προξενούσα. ἐγκληματικὴ δὲ, ἡ βαρυτέραν ἔχουσα τιμωρίαν.

ἡ Χρήσις μόνη τῆς οἰκίσεως διαφέρει τῆς οἰκίσεως τῶν καρπῶν· ὁ γὰρ χρῆσιν μόνην ἔχων οἰκίσεως αὐτὸς δύναται μόνος οἰκεῖν μετὰ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀπελευθέρων καὶ ἐτέρων, οὐ δύναται δὲ μισθοῦν τὴν οἰκήσιν. ὁ δὲ χρῆσιν οἰκίσεως ἔχων, δύναται τὴν οἰκήσιν μισθοῦν ἐτέρῳ τοῦ κατοικεῖν.

Χρηστήρια. οἱ νεβοχύται.

Ψ.

Ψιλὸν σύμφωνον ἐστὶν, ἡνίκα μὴ προηγέσεται δόσις, ἀλλὰ μόνον σύμφωνον συστή ἐπὶ δόσει καὶ λόγῳ.

211. D. de verbor. signif.

μελιφέκτη] Pro μανιφέστη vel μανιφέστι, quod paulo post sequitur.

ἀμυδρῶς] Apud Theophil. §. 2. Inst. de obligatt. quæ ex dilict. nascunt. est ἀμαυρῶς, quod idem notat.

δάμνην] Scribi debuerat φραῦς d. §. 2. ubi recte Theophil., ἢ a fraude, ἐκ τῆς ἀπάτης.

φοῦρτίβου κονδικτίου] Pro φοῦρτι. κονδικτιτίου.

φρακτορίβους] Pro ἐφφρακτορίβους. Titulus Pandectarum exprimitur de effractoribus et expilatoribus.

τοῖς ἀνθρώποις ἐκδίνοντες] Basilic. in l. 1. §. 1. D. d. tit. melius hoc exprimentur ita, τοὺς ἀνθρώπους ἐκδύνοντες.

εὐθυκοὶ] Lego εὐθικοὶ, quod exstat in Schol. Basilicwn ad d. l. 1. §. 1.

εἰς μέταλλον etc.] In Basilicis dict. loc. habetur, εἰς ἔργον δη-μόσιον, uti in Digestis, in opus publicum. Hoc vero ipsi videtur adscribendum esse Auctori, qui imprudenter reti-

nuit illa διηνεκῶς ἢ προσκαίρως, quæ optime quadrant pene [pænæ] operis publici, utpote et perpetuæ et temporali: at non debet esse temporalis pænæ metalli, l. 28. §. 6. D. de pænis, uti nec deportatio, l. 7. §. 2. l. 18. §. 1. D. de interd. et relegate. Addatur Cujac. Obs. 6, 25.

πρὸ πατρός] Th. Muncker. ad Hygin. fab. 107. legit παρὰ, mihi placet πρὸς. Videantur nott. p. 1706.

φράτρες. ἐξάδελφοι] Nihil hic mutandum. Fratres et sorores sumuntur etiam pro fratribus et sororibus patruelibus a bonis scriptt.; quod pluribus ostendit V. C. Jac. Perizon. Anim. Hist. c. 3.

φύσκος] Pro φύσκος.

X.

χρηστήρια. οἱ νεβοχύται] Du Cangius v. Nepochytes legit χρι-στήρια. οἱ νεροχύται, intelligens locum in balneo, in quem aqua effunditur; νέρον enim recentiori Græciæ est aqua.

HADRIANI SENTENTIÆ.

ἉΔΡΙΑΝΟΥ ἈΠΟΦΑΣΕΙΣ.

Petente quodam ut militaret, Hadrianus dixit, Ubi vis militare? Illo dicente, In prætorio:

Hadrianus interrogavit interrim in urbana militia: et si bonus miles fueris, tertio stipendio poteris iu prætorium transcendere.

Per libellum postulante quodam ut liberum suum puniret, qui ante tempus in latumias damnatus, postea congiarium suum petebat:

Hadrianus dixit, Quid quæris hominem perdere de quo jam vindicatus es, impudens?

Petente quodam de filio suo quod se negligeret

* * *

et pauperem, in quem omnem substantiam suam consumserat: Hadrianus juveni dixit, Tuere patrem tuum: (ideo enim te genuit) et cura ne iterum de te queratur.

Codicillos quidam Hadriano porrexit, per quos dicebat plures esse feneratores qui iniquas usuras exigebant, in quibus quosdam in denarios mille continuo dierum cen-

Αἰτοῦντός τις ἵνα στρατεύσῃ, Ἁδριανὸς εἶπεν, Ποῦ θέλεις στρατεῦσαι; Ἐκείνου λέγοντος, Εἰς τὸ πραιτώριον·

Ἁδριανὸς ἐξήτασεν ἐν τῷ ἑνὶ τῇ πολιτικῇ στρατείᾳ· καὶ ἂν καλὸς στρατιώτης γένῃ, τρίτῳ βαθμῷ δυνήσῃ εἰς πραιτώριον μεταβῆναι.

Διὰ βιβλιδίου ἀξιούντος τις ἵνα ἀπελευθερῶν αὐτοῦ κολάσῃ, ὃς πρὸ χρόνου εἰς λιθοτομίας καταδικαστὸς, μετὰ ταῦτα τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ ἡτέτο·

Ἁδριανὸς εἶπεν, Τι ζητεῖς ἀνθρώπον ἀπολέσαι ἐξ οὗ ἤδη ἐξεδικήθης, ἀναιδής;

Αἰτοῦντός τις περὶ ἰδίου υἱοῦ ὅτι αὐτὸν ἡμέλει ἀσθενοῦντα καὶ πενόμενον, εἰς ὃν πᾶσαν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δαπανήκει· Ἁδριανὸς τῷ νεανίσκῳ εἶπεν, Φύλασσε τὸν πατέρα σου· (διὰ τοῦτο γὰρ σε ἐγέννησεν) καὶ φρόντισον μὴ πάλιν περὶ σοῦ μέμψηται.

Κοδικίλλους τὸς Ἁδριανῷ ἐπέδωκεν, δι' ὧν ἔφασκεν πλείονας εἶναι δανειστὰς οἵτινες ἀδίκους τόκους ὑπὸ τῶν ἐν οἷς τινὰς εἰς δηνάρια χίλια ἑξαυτῆς ἡμερῶν ἑκατὸν καὶ παρὰ τὸς ἑκατοστὰς

tum et extrinsecus centesimas accipere, et eadem pecunia rursus fœnerare:

Hadrianus dixit, Eminentissimus vir, præfectus meus, de hoc judicabit, et renuntiabit mihi per libellum.

Dicente quodam esse sibi substantiam equestris dignitatis: sed quum equum publicum peteret, prætermissum se esse, securum crimine quod ipsi concitaverunt:

Qui equum petit publicum emendatus esse debet: cætera autem vitæ tuæ ipse probabis.

Postulante quodam sibi patrem suum ab exilio revocari: A quo exiliatus est? Illo dicente, A Præfecto: Sine videam commentarios: tu autem cura redire ad me.

Dicente quodam se circumventum esse a suis libertis, et habere suas tabernas in quibus ipsi negotiantur de sua pecunia, et nihil ab illis accipere: Advocatus ergo libertorum respondit, multo tem-

λαβεῖν, καὶ τὰ αὐτὰ χρήματα πάλιν δανείζειν·

Ἁδριανὸς εἶπεν, Ἐξοχώτατος ἀνὴρ, ἑπαρχὸς ἐμὸς, περὶ τούτου ἐδίκασεν, καὶ ἀπαγγέλλει μοι διὰ βιβλίου.

Αἰεγοντός τις εἶναι αὐτῷ περιουσίαν ἱππικῆς ἀξίας· ἀλλ' ὅτε ἵππον δημόσιον ἡτέτο, παραλελειφθαι αὐτὸν διαβολὴν δουλείᾳ ἣν αὐτοὶ παρώξυναν· Ὅστις ἵππον αἰτεῖ δημόσιον, διωρθωμένος εἶναι ὀφείλει· τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ βίου σου αὐτὸς δοκιμάσεις.

Αἰτοῦντός τις ἐπιτραπήναι αὐτῷ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπὸ ἐξορισμοῦ ἀνακαλέσασθαι· Ὑπὸ τίνος ἐξώρισται; Ἐκείνου λέγοντος, Ὑπὸ ἐπαρχος· Ἀφες ὀψωμαι τὰ ὑπομνήματα· σὺ δὲ φρόντισον ἐπανελθεῖν πρὸς ἐμέ.

Αἰεγοντός τις εἶναι αὐτὸν περιγεγράφθαι ὑπὸ ἰδίου ἀπελευθερώων, καὶ ἔχειν ἴδια ἐργαστήρια ἐν οἷς αὐτοὶ παραγματεύονται ἐκ τοῦ ἰδίου χρήματος, καὶ μηδὲν ἀπὸ ἐκείνων λαμβάνειν· Ὁ συνήγορος οὖν ἀπελευθερώων ἀπεκρίθη,

pore patrono suo unumquaque præstitisse denarium, et adhuc paratos esse præstare si illis permitteret:

Curate ne iterum qneratur: communem sensum habete.

Per libellum dicente quodam patrem suum confiscatum esse, et sibi decuriam ablatam esse et multa alia sui juris: Quæ quum peteret, Hadrianus interrogavit, Quare non antea audisti præfectum, et de hoc questus es? ipse tibi defuisti.

Urbico diceute primitivum manumittere volentem, vetitum esse matrem pupillæ: (in fraudem enim pupillæ hoc fieri. esse enim eum actorem, et per eum res administrari) Hadrianus inquisivit persuaderi iudicibus non debere eum circa eam appellatorem manumitti.

Dicente quadam muliere, congiarium filii sui ablatum esse a nescio quo: eumque filium suum esse, et ad se pertinere congiarium: negavit alius.

Respondit mulier, Latinam se fuisse, et tabu-

πολλῶ χρόνῳ τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἶναι ἕκαστον παρέσχέναι δραχμὴν, καὶ ἔτι ἐτοίμους εἶναι παρέχειν εἰ αὐτοῖς ἐπιτρέποι· Φροντίσατε μὴ πάλιν μέμψηται· κοινὸν νοῦν ἔχετε.

Διὰ βιβλιδίου λέγοντός τις πατέρα ἰδίον ἀποπεφισκῶσθαι, καὶ αὐτῷ δεκάδα ἀπηνέχθαι καὶ ἄλλα πολλά τοῦ ἰδίου δικαίου· Ἀτινα ἀπαιτοῦντος, Ἁδριανὸς ἠρώτησεν, Διὰ τί οὐ πρότερον ἤκουσας τὸν ἑπαρχόν, καὶ περὶ τούτου ἐμέμψω; αὐτὸς σάντῳ ὑστέρησαι.

Ὑορβικοῦ λέγοντος πριμιτίονον ἐλευθερῶσαι θέλοντα κεκωλυμένον εἶναι μητέρα ὀρφανῆς· (εἰς ἀδικίαν γὰρ τῆς ὀρφανῆς τοῦτο γίνεσθαι· εἶναι γὰρ αὐτὸν παραγματευτὴν καὶ διὰ τούτου πράγματα δοικεῖσθαι) Ἁδριανὸς ἀνεζήτησεν πείσαι τοὺς κριτὰς μὴ ὀφείλειν τοῦτον περὶ ταύτην προσηγορίαν ἐλευθερῶσθαι.

Αεγούσης τινὸς γυναικὸς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἰδίου υἱοῦ ἀφῆρῆσθαι ὑπὸ τίνος· αὐτὸν τε υἱὸν ἰδίον εἶναι, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀνήκειν τὴν ἐπίδοσιν· ἡρνήσατο ἄλλος.

Ἀπεκρίθη γυνή, Ῥωμαϊκὴν αὐτὴν γεγενῆσθαι, καὶ

las quidem scriptas fuisse, nuptias vero non fuisse. Quum ergo non potuisset eum ostendere filium suum esse de quo agebatur, Cum non sit tuus filius, congiarium redde.

Hadriano congiarium dante, mulier quædam exclamavit, Oro te, domine imperator, ut jubas de congiario filii mei aliquid mi dari, quando ipse me

δέλτους μὲν γεγράφθαι, γάμους δὲ μὴ γεγονέναι. Μὴ δυνηθέντος οὖν αὐτὸν ἀποδείξαι υἱὸν ἴδιον εἶναι περὶ οὗ ἐπράττετο. Ὅποτε μὴ εἴη σὸς υἱός, τὴν ἐπίδοσιν ἀποδος.

Ἀδριανοῦ ἐπιδόσιν διδόντος, γυνή τις ἐξεβόησεν, Δέομαι σου, κύριε αὐτοκράτορ, ἵνα κελεύσῃς ἐκ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ υἱοῦ μου τι ποτὲ μοι δοθῆναι,

negligit.

Et filius ejus, Ego, domine imperator, non agnosco hanc matrem.

Si tu hanc matrem non agnoscis, nec ego te civem Romanum.

Fuit lex quædam hujusmodi omnibus hominibus, ut qui parcidium fecisset, publice in culeo missus consueretur cum vipera et cane et simia et

ἐπεὶ δὲ αὐτὸς μου ἀμελεῖ.

Καὶ υἱὸς αὐτῆς, Ἐγὼ, κύριε αὐτοκράτορ, οὐκ ἐπιγινώσκω ταύτην μητέρα.

Εἰ σὺ ταύτην μητέρα οὐκ ἐπιγινώσκεις, οὔτε ἐγὼ σε πολίτην Ῥωμαῖον.

Ἐγένετο νόμος τις τοιούτου τοῦ τρόπου πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅπως ὅστις πατροκτόνιον πεποιήκει, δημοσιώσῃς μολγὸν πεμφθεὶς συναφῇ μετὰ ἐχίδνης καὶ κυνὸς

gallo, impiis animalibus, impius homo: et superplaustrum junctum nigris bubus deferretur in mare, et projiceretur in profundum.

Ostendi enim exemplum pænæ, ut magis timeant tam nefarium opus operari.

Nunc ergo justa facite. bonum enim exemplum omnibus ostendetis.

καὶ πιθήκῳ καὶ ἀλέκτορος, ἀσέβων ζώων, ἀσέβητος ἄνθρωπος καὶ ἐπὶ ἀμάξῃ ἐξενγμένης μελανοῖς βουσὶν κατενεχθῇ εἰς θάλασσαν, καὶ ῥιφθῇ εἰς βαθύ. Ἐδείξα οὖν ὑποδείγμα τιμωρίας, ἵνα μᾶλλον φοβηθῶσιν οὕτως ἀνομον ἔργον ἐργάσασθαι.

Νῦν οὖν δίκαια ποιεῖτε. καλὸν γὰρ ὑπόδειγμα πᾶσιν ὑποδείξετε.

EXCERPTA DE DOSITHEO E FABRICII BIBL. GR.

6, 365. ED. HARLES.

“DOSITHEUS, magister, incerta ætate¹ scriptor, de tota re grammatica tres libros composuit, Goldasto,² qui MSS. in Cod. Sangallensi legit, iudice, admodum conquisite. Primo libro proletaria exsequitur, et passiva illa de octo orationis partibus præcepta cum industria. Altero simplicium vocabb. signiff. tradit, in iis, quas Glossas vocamus s. Lexx. Postremus has continet D. Hadriani Imp. Sententias et Epistolas cum aliis aliorum dictis et scriptis, quæ nescio quorum desidia an injuria truncata peritarunt. Idem Goldastus in Præf.:—‘De Dositheo, qui aut quo ævo fuerit, quis ejus meminerit, nihil dum scire potui. Cod. Monasterii S. Galli, qui Cujacio visus, collatus, laudatus, eum ipsi habuimus, concessu et beneficio illustriss. et reverendiss. Principis D. Bernardi nunc Abbatis, quem in ædibus Schobingeri descripsimus, hominis de re literaria bene meriti, merentis, meritori.’ Jac. Cujacius Obs. 14, 33. 21, 5. 6. 7. Hadriani Sententias illustrans testatur, se illas, cum essent in Ed. HSt. imperfectæ et depravatæ, restituere e Bibl. S. Galli ap. Helvetios, ubi in calce Grammatices Dosithei Magistri sunt ejusd. Hadriani Sententiæ et Epistolæ, h. e. Rescripta breviter longeque plura, quæ omnia ad jus civile pertinent Gr. et Lat. conscripta. Auctor Præf. ad Glossaria utriusque linguæ digesta a C. Labbeo:—‘Præter bina ista Glossaria, aliquot alia ex ineditis Glossariis excerpta Latino-Gr. subdidit HSt. A. 1573. fol. Ex iis primum in certa capita ad ll. communes digestum Glossarii B. Benedicti Floriacensis titulum præfert, quod forte e Monasterii illius bibliotheca fuerit. Huic subnectuntur Exercitationes aliquot grammaticales,³ hisque Sententiæ Hadriani Imp., quas e Cod. Dosithei Grammatices Sangallensi, in quo eas legerat Jac. Cujacius, auctiores et notis illustratas rursum publicavit. Melior Hamensueltus Goldastus A. 1601. et haud ita pridem V. C. Nicolaus Catharinus. Quæ quidem Sententiæ non aliæ sunt, quam Hadriani Imp. Interrogationes, quarum meminit Alcuinus Epist. 102. Incertum vero an is Dositheus fuerit, ad quem Epistolam xxxiii. scripsit Julianus Imp.’ Certe ante Justinianum Imp. vixisse non dubitat Tho. Reinesius in Defensione Var. Lectt. 90., qui de lege in parricidas lata, quæ inter Sententias Hadriani legitur, disserens, ‘Vanum,’ inquit, ‘fuerit et puerile existimare legem illam sic perscriptam, sive morem ad Adriani tempora pertinere; nam tum parricidas culleo insutos in mare vel amnem jactari vel bestiis objici,’ l. pen. D. de L. Pomp. de Parr., ‘etiam vivos exuri mos erat.’ Julius Paulus lib. v. Sentent. tit. 24.:—‘Subnexaque ea est responsis Adriani a scriptore Magistro Gramm.: quem citeriorum sæculorum aliquo, et quidem ante Justinianum vixisse, certum est: et repetita fortassis e lege a Constantino, nisi nos fallit Tribonianus, primum promulgata.’ C. de his, qui Par. vel Lib. occid. Ex eod. Dosithei Grammatices libro defloratum est Fr. de Manumiss. et Libertis, præsertim Lat. Junianis, quod inter vet. Jctorum reliquias cum Cod. Theodosiano edidit Cujacius Latinum, Lugd. 1566. fol.” Fabricius. “Id Fr. docte illustravit Matth. Röver, Lugd. Bat. 1739. 8. E Cod. Leidensi edidit Augustin van Staurer in Misc. Obs. Crit. V. ix. T. 3. p. 413., inprimis p. 418., particulam Hyginianæ Genealogiæ cum Præf. Dosithei ad Maximum et Aprum Coss. (h. e. a. Chr. 207.) Gr. et Lat. Is autem Cod. Leidensis plura continet Dositheanæ industriæ monumenta; n. bina Glossaria, Hadriani Responsa, Fabulas Æsopias, Juris antiqui Fr., excerptum ex Hygini Genealogia, et Belli Trojani Hist.; omnia Gr. et Lat. a Magistro conscripta, quæ pueris erudiendis inservirent. Atque integro operi auctor titulum fecisse videtur: Ἑρμηνεύματα, Interpretamina. De illo autem Cod. ejusque ætate, de opusculis et excerptis illius, inprimis de Fr. ex Hygini Genealogia, erudite fuseque disputat et profert specimina Valck. in Misc. Obs. Crit. Vol. x. p. 108—123.” Harles.

¹ “Probabiliter sub initium sæc. III. a. Chr. 207. v. Valck. l. mox citando p. 111. et Saxii Onom. Litt. 1, 346.” Harles.

² “In nott. ad Hadriani Imp. Ἀποφάσεις s. Responsiones Epistolasque Gr. cum Lat. Dosithei versione e lib. 3. Grammaticæ ejus excerptas, editasque Gr. et Lat. Genève 1601. 8. p. 25.” Fabricius. “Item in Schultingii Jurisprud. vet. ante-Justinianæ, Lugd. Bat. 1714. 4. p. 860. Hadriani Responsa et Rescripta, e Dositheo, cum vet. Lat. versione notisque Goldasti recudi fecit Fabr. B. Gr. 12, 516.” Harles.

³ “Exercitationes illas s. Colloquia ex HSt. Ed. Jo. Verwey quoque snbjunxit suæ novæ Methodo docendi Græca p. 317. Gaudæ 1702. 8. Extant etiam in Thes. utriusque L. Bonaventuræ Vulcanii, qui Gloss. et Scriptt. de proprietate et differentiis vocc. utriusque L. junctim edidit Lugd. Bat. 1600. fol. p. 281. In eod. Thes. Vulcanii p. 209. habes etiam Hadriani Ἀποφάσεις, quales HSt. cum Glossariis suis ediderat.” Fabr.

QUÆ E DOSITHEI LIBRO TERTIO SUPERSUNT,
HADRIANI IMPERATORIS SENTENTIÆ ET EPISTOLÆ
AD VETUS JUS SPECTANTES,
CUM GOLDASTI NOTIS.

Vide Fabric. Bibl. Gr. 12, 516-554. Ed. 1740.

De DOSITHEO Grammatico memini me dicere Volum. VII. hujus Bibl. p. 59. Ab eo tempore, quæ ex ejus libro tertio supersunt, HADRIANI Imperatoris * Sententiæ et Epistolæ ad vetus jus spectantes, quas pridem laudavit illustravitque Cujacius XIV. 33. et XXI. 5. 6. 7. Obs. recusæ sunt nitide ex perfectione ** Goldasti editione ad Codicem Gr. Lat. Monasterii S. Galli exacta Genæv. 1601. 8. in Jurisconsultissimi Viri Antonii Schultingii Jurisprudentia vetere ante-Justiniane p. 860. seq. Lugd. Bat. 1717. 4. Cum vero unicum hoc in illo opere monumentum Græcum sit, idque breve et rarius obvium, juvat hoc loco illud integrum reddere cum integris Goldasti notis et cum Latina veteri Dositheï versione, incertum, an illius, ad quem exstant Libanii Epistolæ.

I.

ΓΑΥΜΑΣΤΟΝ ἐστὶ καὶ ἐπαινέτον τοσάντη εὐφυνεία τούτῳ τῷ βιβλίῳ ἔργον μαθήσει διερμηνεύμενον. ² Πρὸ τούτου γὰρ δυσὶν βιβλίοις συνέγραψα πάντα τὰ ῥήματα, ἃ ἠδυνήθην τῇ ἡμετέρᾳ ἐρμηνείᾳ, ὅσα ἀναγκαῖα ³ ὑπολαμβάνω, καὶ ⁴ ὅλος ὅσα οφείλει ἀνθρώποις φιληταῖς τῆς λαλιᾶς Ῥωμαϊκῆς οὐκ ἐδίστασα καὶ ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ προσθεῖναι, ἵνα ἔχῃς ⁵ ὅπως ἑαυτὸν γυμναῖς, ἀλλὰ καὶ ⁶ εὐτύχως τέκνους σοῖς ⁷ καταλείπης καὶ ὑπόδειγμα φιλοπονιῶν σου. Ἡδὴ οὖν ⁸ ἀρξώμεθα ⁹ ἐρμηνεύειν καθ' ὥς δυνάμεθα διδάσκειν κάλλιστα. ἀλλὰ τὰ κεφάλαια τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ¹⁰ ἐνδὸς ἐκάστου ταῦτα ἔσονται. ΘΕΙΟΥ ἈΔΡΙΑΝΟΥ ἈΠΟΦΑΣΕΙΣ καὶ ἘΠΙΣΤΟΛΑΙ, ἐξ ὧν μείζων εὐχρηστία ἀκολουθεῖ ἀνθρώποις ¹² ἀπὸ τούτου τοῦ ἀρχοντος ἐγένετο καὶ λαλιότης. διὸ ἀναγκαίως εἰσὶν ἀγνωστέα καὶ μνήμη παραδοτέα, ¹³ εἰ μέντοι θέλομεν Ῥωμαῖσι λαλεῖν ἢ Ἑλληνιστὶ χωρὶς αἰτίας. οὕτως ἀρξώμεθα.

2. ¹⁴ Αἰτοῦντός τινος ἵνα ¹⁵ στρατεύηται, Ἀδριανὸς εἶπεν, ¹⁷ Ποῦ θέλεις ¹⁸ στρατεύεσθαι; ¹⁹ Ἐκείνου λέγοντος, εἰς τὸ πραιτώριον, Ἀδριανὸς ἐξήτασεν, ποῖον

I.

MIRANDUM est et laudandum, tanto ingenio, hoc libro opus doctrinæ interpretatum. Ante hoc enim duobus libris conscripsi omnia verba, quæ potui nostra interpretatione, quæ necessaria arbitror, et omnino quæ prosunt hominibus amatoribus loquelæ Latinæ: non dubitavi et in hoc libro addicere, ut habeas ubi teipsum exerceas: sed et feliciter libris tuis relinquo et exemplum studiorum tuorum. Jam ergo incipiamus interpretari sicut possumus docere optima: sed capitula nominum et verborum uniuscujusque hæc erunt: DIVI ADRIANI SENTENTIÆ et EPISTOLÆ, ex quibus major utilitas ¹¹ sequitur hominibus, ab eo principe fuit et loquela: propterea necessario sunt legenda et memoriæ tradenda, si tamen volumus Latine loqui vel Græce sine vitio: sic incipiamus.

2. Petente quodam, ut militaret, ¹⁶ Adrianus dixit, Ubi vis militare? Illo dicente, in prætorio, Adrianus interrogavit, quam staturam habes? dicente illo,

* Non omnia tamen, ut hic leguntur, ad Hadriani tempora pertinere, pulchre observat Reinesius in defensione Variarum Lect. p. 90.

** Minus integras ediderat Henricus Stephanus in Glossariis veteribus Græco-Latinis p. 299. seq. A. 1572. fol. atque inde Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. 1600. fol.

¹ ἔργον μαθήσει] Lego, μαθήσεως.

² Πρὸ τούτου γὰρ δυσὶν βιβλίοις συνέγραψα πάντα τὰ ῥήματα] Nam de tota re Grammatica tres libros conscripsit admodum conquisite. Primo libro proleptaria exequitur et passiva illa de octo orationis partibus præcepta cum industria. Altero simplicium vocabulorum significantias tradit et in iis, quas Nomenclaturas, et in iis, quas Glossas vocamus sive Lexica. Postremus has continet D. Adriani Imperatoris Sententias et Epistolas, cum aliis aliorum dictis et scriptis, quæ nescio quorum desidia an injuria truncata peritarunt.

³ ὑπολαμβάνω, arbitror] Recte cohærent ista, nec manu opus interpoli.

⁴ ὅλος, omnino] Glossæ Cyrilli: ὅλος, toto, omnino.

⁵ ὅπως, ubi] Est hæc ipsius Dositheï versio: itaque ex libro ejus r. scribendum est, ὅπου.

⁶ εὐτύχως, feliciter] Ms. habet εὐτόχως. Latinum nomen mutuatum a librario est. Sallustius Rhetor apud Curt. Pichenam Notis ad Tacitum: Ego Sallustius legi et emendavi Romæ felix, Olibrio et Probino consulibus, in foro Martis controversias declamans oratori Endeuchio. Rursus Constantinopoli recognovi, Cæsario et Attico consulibus. Solens hic et celebris sive Hellenismus sive Ebraismus.

⁷ καταλείπης καὶ ὑπόδειγμα: relinquo et exemplum] Delendæ sunt particulæ, καὶ, et, et si nihil desit.

⁸ ἀρξώμεθα] Cujacius inferius emendavit ἀρχώμεθα, sed ἀδιάφορα.

⁹ ἐρμηνεύειν] Interpretatum oportuit, interpretando, non interpretari.

¹⁰ ἐνδὸς ἐκάστου] Ms. ὡς ἕκαστοι.

¹¹ Sequitur hominibus] Græcum hoc loquendi genus, Latinum non agnoscit, quod quidem ego sciens sim. Pro eo apud probatos scriptores observatum est Comitari alicui.

¹² ἀπὸ τούτου τοῦ ἀρχοντος ἐγένετο καὶ λαλιότης] Mendum inest loco, quod sine ope et auxilio alius codicis haut temere eluas, præterquam cum Amplissimo Lectio punctandum censeas post nomen ἀνθρώποις, ut ista verba integram periodum absolvant: quod ego verum arbitror.

¹³ εἰ μέντοι] Latinius, meo quidem animo, contulisset si quidem, quam si tamen.

¹⁴ Αἰτοῦντός τινος ἵνα στρατεύηται] Legitimæ staturæ hominem, id est, quinque pedum et sex unciarum, qui legi optabat inter prætorianos, jubet Adrianus expectare tertium stipendium, hoc est, tertium annum, et interim militare inter urbanas cohortes.

¹⁵ Στρατεύηται] Stephani codex στρατεύσθαι.

¹⁶ Ἀδριανὸς dixit] Stephani codex, Hadrianus respondit.

¹⁷ Ποῦ] Cujacianum hoc est. Nam in Ms. libro legitur ποῖ: sæpe hæc particulæ inter se mutarunt. Nunc unum locum proferam ex Pythagoræ χρυσόις ἐπεσι: Πῇ παρέβην; τί δ' ἐρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη; Apud Suidam in vet. ed. ποῖ παρέβην; quod generum est. Alibi Suidas: πόθεν, ποῖ, ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τοῦτο ληπτέον, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Fallit ergo Hesychius discriminans: ποῖ, εἰς τίνα τόπον. τὸ δὲ ποῦ, ἐν τίνι τόπῳ.

¹⁸ Στρατεύεσθαι] Stephani codex, στρατεύσαι.

¹⁹ Λέγοντος ἐκείνου, dicente illo] Hæc ut adjicerem, sensus postulavit.

Gloss.

4 L

μηκος ἔχεις; λέγοντος ἐκείνου, ²⁰ Πέντε πόδας καὶ ἡμισυ, Ἀδριανὸς εἶπεν, ²¹ ἐν τοσούτῳ εἰς τὴν πολιτικὴν στρατείου, καὶ ἂν καλὸς στρατιώτης ²² ἔσῃ, ²³ τρίτῳ ὀψωνίῳ δυνήσῃ ²⁴ εἰς τὸ πραιτώριον μεταβῆναι.

3. ²⁵ Δι' ἐπιστολῆς αἰτοῦντός τινος, ²⁷ ἵνα τὸν ἴδιον ἀπελευθέρων ἀπολέσῃ, ὃν πρὸ χρόνου ²⁸ κελεύσει ἐπάρχου γαζοφυλακίου κατὰ νόμον Αἴλιον Σεντίον ²⁹ εἰς λιθοτομίας βέβληκε, καὶ νῦν τὴν ³⁰ ἐπίδοσιν αὐτοῦ

Quinque pedes et dimidium, Adrianus dixit: Interim in urbana milita, et si bonus miles fueris, tertio stipendio poteris in praetorium ²⁵ transire.

3. Per libellum petente quodam, ut suum libertum perderet, quem ante tempus jussu praefecti aërii secundum legem Æliam Sentiam in lautumias miserat, et modo congiarium hujus peteret, Adrianus

²⁰ Πέντε πόδας καὶ ἡμισυ] Milites olim non tantum ætate aut fortitudine, sed etiam corporis statura æstimabantur. Qua de re videndus Cujacius Observat. lib. xxi. c. 5. ubi hanc sententiam et emendavit pariter et explicavit. Ænigma Symposii, sub lemma MILES PODAGRICUS, quod et Ms. S. Galli agnoscit, nec P. Pithæus intellexit, nec Josephus Castalio. Reperio et paganos ita æstimatos, ob formam corporis scilicet. Nam corporis magnitudo requiritur, ut quis pulcer dicatur. Aristoteles Ethic. Nicomach. lib. iv. c. 7. ὥστε καὶ τὸ κάλλος ἐν μεγάλῳ σώματι. οἱ μικροὶ δὲ ἀστέιοι καὶ συμμετροὶ, καλοὶ δ' οὐκ. Adeundi sunt Interpretes. Hinc Nicephorus Callistus, ubi de Salvatoris effigie et forma disserit, etiam staturæ facit mentionem, quam prisci observaverunt. Verba ejus Latina opponam ex Interpretatione Jo. Langii: quia Græcus codex necdum in manus meas pervenit. Ecclesiast. hist. lib. i. c. 40. Porro effigies formæ Domini nostri Jesu Christi, sicuti a veteribus accepimus, talis propemodum, quatenus eam crassius verbis comprehendere licet, fuit. Egregio vivoque vultu fuit. Corporis statura ad palmos prorsus septem, &c. Per palmos, credo, pedes intelligit, aut in numero mendum est: quod ut suspicer, facit Epistola fictitiæ Lentuli ad S. P. Q. R. quam pravatam edidit Laziardus Histor. univers. c. 12. Nam manu descripta penes me servatur, in qua legitur: Homo quidem statura procerus, scilicet xv. palmorum et medii, sed spectabilis: vultum habens venerabilem. Alter itaque ex altero emendandus: et quidem ille ex isto, reponendaque nota, quæ interiit: ad istanc faciem, ἴσ'. Quæ statura non mira, nec admodum singularis. Legimus namque apud Alamannes legitimam mancipiorum mensuram fuisse palmorum amplius xiv. Restituendum de ea re caput in Lege Ripuariorum, quod omisum et addendum est in editione Herolti. Lemma in Ms. Schobingeri codice præponitur hujusmodi: Si quis servum alienum occiderit, solidos xii. in capitale restituat, aut cum alio servo, qui habeat xiiii. palmos cum pollice replicato, et duos digitos in longitudinem, et tres solidos in alio pretio superponat, quod fiunt simul solidi xv.

Si quis Ecclesiasticum servum vel regium occiderit, tripliciter componat, hoc est, xlv. solidis.

Est hoc caput penultimum, quod ex lege Ripuaria citat Meginfredus Chronicæ suæ lib. iii. et Joh. Vadianus Antiquitatum Alamanniæ lib. ii. Alamannis solens fuisse mancipia æstimare statura corporis, etiam hæc Charta docet, quæ ab Alamannis scripta in Alamannia:

"In Dei nomine: ego Catauvina ancilla Dei, dono atque trado monasterium sancti Galloni, ubi ejus sacrum requiescit corpus. Et hoc est, quod trado ego in Lutinach visura sum habere, et in alio loco, qui dicitur Bessindorf, et in locis, campis, silvis, et omnia, quæ inibi visura sum habere, et casatos tres his nominibus, Ragingerius cum infantes suos his nominibus, Righero, Wantilone, Waltricho, et uxore sua Fastrata, et filio eorum Wolfrido, et servo ejus Isamberto, et alio servo nomine Woto, et Haccone, qui est in concambio cum Wichardo, redemere se vult, det alium mancipium xi. mannum longum. Hi sunt testes, qui præsentibus fuerunt et signaverunt. sig. Cotaufinæ, qui hanc traditionem fieri rogavit, sig. Wichardi, sig. Tuto, sig. Wotahar. sig. Amalger. sig. Theobald. sig. Mairolt. sig. Tuilo. sig. Wolfberti. sig. Asthari."

"Ego itaque Albuinus clericus rogatus ab Catauvina hanc cartam scripsi sub die vii. Kalend. Octobr. in anno i. regnante Carolomanno Rege."

In hac charta illud observatione non arbitror indignum, jure prisco Alamannorum Feminas donasse sine tutoris indicato nomine, quod jure tamen hodierno illorum exigitur, si vel donatum vel legatum ratum esse debeat. Casatorum, Casalium, et Casalorum sæpe meminere veteres Chronographi, et Chartæ, quibus, ni fallor, libertini generis homines et coloni intelliguntur, qui conductum inhabitabant. Locantur enim hodieque villæ et casæ certa redituum aut census conditione, nec una locati-onis specie. Diversi autem erant ab illis servis, quos hodie vulgus Alamannorum Leibaigenlenh vocat. Sed ad Adriani sententiam redeamus, cum qua conferantur, quæ Spartianus scribit in ejus vita: De militum etiam ætatis judicatur, ne quis aut minor, quam virtus posceret, aut major quam pateretur humanitas, in castris contra morem veterem veisaretur.

²¹ Ἐν τοσούτῳ εἰς τὴν πολιτικὴν στρατείου] Stephanus ἐν τόσῳ ἐν τῇ πολιτικῇ στρατείᾳ. Ms. ἐν τοσαύτῳ εἰς τὴν πολιτικὴν στρατείου: in urbanam milita. Qui Urbani, qui Prætoriani milites, notum.

²² Ἐσῃ] Stephani codex, γνη.

²³ Τρίτῳ ὀψωνίῳ] Idem codex, τρίτῳ βαθμῷ. Remutat Dosithens: nam βαθμός, ut Etymologus tradit, est ἡ ἐφ' ἑνα τῆς φάλαγγος στάσις. Ὀψωνιον vero stipendium significat, seu, ut Martianus J.C. loquitur, meritum militiæ. Gregorius Nazianzenus in Julianum: Ὀψωνιον, τὸ βασιλικὸν σιτηρέσιον καὶ αἱ ὑπάρχουσαι ἐκ νόμου τοῖς ἀξιωμασὶ δωρεαί. Adeundus Snidas. Ponitur pro ipso stipendii tempore sen militiæ, quod annuum erat. Capio ita Glossas Cyrilli, χρόνος στρατείας, stipendium.

²⁴ Εἰς τὸ πραιτώριον] Stephanus delet articulum.

²⁵ Transire] Stephanus, transcendere.

²⁶ Δι' ἐπιστολῆς αἰτοῦντός τινος, ἵνα τὸν ἴδιον ἀπελευθέρων ἀπολέσῃ] Inter causas servitutis Accursus numerat, ut celeberrimam, ingratitudinem liberti adversus patronum, ad s. servi autem, Instit. de jur. person. Ob hanc enim a patrone in servitum revocari potest, l. vi. in fi. D. de in integ. rest. s. 1. Instit. de cap. dimin. l. pen. C. de oper. lib. l. 2. C. de libert. et eor. liber. Ad quas et similes leges Justinianus nos remittit in Novell. lxxviii. cap. 2. aïens: Ex quibus liberti tale aliquid agentes rursus et servitutem sustinent secundum de his scriptas leges, et restituntur priori conditioni. Et pulcer est locus Taciti lib. xiii. Anna. Actum est in Senatu de servitiis libertorum, efflagitatumque, ut adversus male meritos revocandæ libertatis jus patronis daretur. Adde deinde rationem: Quia criminum manifesti merito ad servitutem retrahuntur, ut metu coercerantur, quos beneficia non mutavissent. Idque etiam apud Athenienses receptum fuisse testatur Val. Maximus lib. ii. cap. 6. Verum enim manus injectio non aliter, quam sententia judicis, permissa fuisse videtur inde, quod accusatio ingrati data sit patronis ex Ælia Sentia, ut constat ex l. lxx. D. de V. S. Quæ accusatio Græcis dicitur ἀποστάσιον. Pollux lib. iii. cap. 8. Καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐλευθερικοὺς νόμους, καὶ ἀπελευθερικοὺς νόμους, κατὰ μέντοι τῶν ἀποστάντων, ἀποστασίον δίκη ἐστὶ. Et lib. viii. cap. 1. Ἀποστασίον δὲ δίκη, κατὰ τῶν ἀφίσταμένων ἀπελευθέρων. Etymologus: Ἀποστάσιον, ὄνομα δίκης ἐστὶ, κατὰ τῶν ἀπελευθερωθέντων δεδομένης τοῖς ἐλευθερώσασιν, ἂν ἀφίστανται ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἕτερον ἐπιγράφονται προστάτην, καὶ ἂν ἡ κελεύουσιν οἱ νόμοι ποιεῖν τοὺς ἀπελευθερούμενους τοῖς ἀπελευθερώσασιν, μὴ ποιῶσιν. τοὺς μὲν ἄλόντας πάλιν ἔδει δουλεύειν, τοὺς δὲ νικήσαντας, τελείως ἤδη ἐλευθέρους εἶναι. Eadem Harpocratio, eadem et quædam alia Suidas. An vero ex eadem Lege Ælia Sentia prodita sit pœna servitutis, dubitari video. Et primus quidem Cujacius variis modis leges a Doctoribus allatas contorquere cœpit Observat. lib. x. cap. 33. et lib. xxi. cap. 6. Quoniam ea lege querenti patrono de ingratitudine liberti alia ratione satisfaceret, veluti liberto damnato in lautumias, ut in hac sententia Adriani, in qua patronus ex causa ingratitudinis libertum duxerat in lautumias secundum legem Æliam Sentiam. Verum et huic et aliis omnibus objectionibus parata erit responsio, ubi prius abs te, Eruditissime et Consultissime Gæddæe, quem jure ac merito laudo, uti in aliis hac ipsa die, ita hoc meliora edoctus fuero, qui jam feliciter incepisti in præclarissimo commentario tuo ad l. heredis, 65. D. de verbor. signif. Postulavit autem paullo post iste patronus, ut eidem liberto adimeretur congiarium, quod libertinorum civium Romanorum tribus ferebant de publico ex liberalitate Principis: cui Adrianus respondit, improbum esse desiderium ejus, qui postulat, de quo jam ante vindictam sumsit, quemque damnavit in lautumias, detraxit ei et congiarium, quo tolerat vitam suam, quia necare eum velle videtur, ut est in l. iv. D. de agnosc. et alend. lib. &c.

²⁷ Δι' ἐπιστολῆς αἰτοῦντός τινος, per libellum petente] Stephani codex διὰ βιβλίου αἰτοῦντός τινος: per lib. postulante quodam.

²⁸ ἵνα τὸν ἴδιον ἀπελευθέρων ἀπολέσῃ] Stephanus totum locum, nonnullis omissis, ita legit: ἵνα ἀπελευθέρων αὐτοῦ κολάσῃ, ὃς πρὸ χρόνου εἰς λιθοτομίας καταδικαστός, μετὰ ταῦτα τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ ἡτέρο. Ut libertum suum puniret, qui ante tempus in lautumias damnatus, postea congiarium suum petebat. Sed hæc sensu carent, si quis mihi sensus. Ms. pro ἡτέρο, habet ἡτέρο... ex quo Cujacius fecit αἰτοῦντι. verum cum idem scriptus codex legat, peteret, verior videtur Stephani lectio.

²⁹ Κελεύσει ἐπ' ἄρχου γαζοφυλακίου] Atqui de ingratis libertis notio solet esse præfecti urbi? Cujacius putat, id eo factum, quod libertus patronum apud præfectum ærarii calumniatus esset.

³⁰ Ἐς λιθοτομίας, in lautumias] Ita ms. an legendum, εἰς λατομίας? Glossæ Cyrilli: λατομιαί, hæc Latomia, singulare non habet. In Glossæ B. Germani: Lapidicina, λατομία. Pro quo λατομίων est in Glossis Cyilli. Auctor Hermeneumatum: Latomus, lapidicæsor. Lapidicina, ubi cæduntur lapides. Porro priscam orthographiam in voce Lautumia, etiam Cujacius probavit. Hinc emendandus Isidorus Origin. lib. v. cap. ult. Est et Lautumna supplicii genus ad verberandum aptum, inventum a Tarquinio Superbo ad pœnas sceleratorum. Iste enim prior lautumnas, tormenta, fustes, metalla, atque exilia adinvenit. et ipse prior ex regibus exilium meruit. legendum ex Msto Lautumia, et Lautumias: duo item Msti inibidem proprios habent, primus, utroque in oco.

³¹ Ἐπίδοσιν, congiarium] Glossæ B. Germani: Congiarium, ἐπίδοσις ἐπὶ τῶν νόμων, δωρεά. hoc est, Congiarium in legibus dicitur ἐπίδοσις, vel δωρεά. Glossæ Cyrilli: δωρεά Καίσαρος, μέτρον οἴνου ἐξάξιστον. Congiarium. Recte; nam et alibi: Ἐξάξιστον, congiarium. Isidorus Orig. lib. xvi. cap. pen. Congium autem a congiendo, id est, per augmentum crescendo

ἐπάρχου ἐνὶ ἐνιαυτῷ ⁵¹ πολυδρίῳ ἐκχωρίσαι ⁵² ἐπειδὴ διαβολὴ παρεσεληλύθει, ἣν δούλοι παρώξυναν. Ἀδριανὸς εἶπεν, ὅς τις ἵππον αἰτεῖ δημόσιον, ⁵⁴ διωρθωμένους εἶναι οφείλει· τὰ λοιπὰ δὲ ⁵⁵ ζωῆς σὺ δοκιμάσεις.

7. ⁵⁶ Αἰτοῦντός τινος ἐπιτραπῆναι αὐτῷ τὸν πατέρα αὐτοῦ ⁵⁷ ἀπὸ ἐξορίας μετακαλέσασθαι. Ἀδριανὸς εἶπεν, ἀπὸ τίνος ἐξίρσται; Ἐκείνου λέγοντος, ὑπὸ ἐπάρχου; Ἀδριανὸς εἶπεν, ἄφες ὀψωμαι τὰ ⁵⁹ ὑπομνήματα· σὺ δὲ φρόντισον ἐπανελθεῖν ⁶¹ πρὸς με.

8. ⁶² Λέγοντός τινος, αὐτὸν ⁶³ περιγεγράφθαι ὑπὸ ἰδίων ἀπελευθέρων, καὶ ἔχειν ἴδια ⁶⁴ ἐργαστήρια, ἐν οἷς αὐτοὶ πραγματεύονται ⁶⁵ ἐκ τῶν αὐτοῦ χρημάτων, καὶ μηδὲν ἀπὸ ἐκείνων λαμβάνειν. ⁶⁶ οὖν συνήγορος τῶν ἀπελευθέρων ἀπεκρίθη, ἐπὶ πολλῷ χρόνῳ αὐτοὺς τῷ πάτρωνι ⁶⁷ αὐτῶν ἕνα ἕκαστον παρεσχέκεναι δραχμὴν, καὶ ἐτι ἐτοίμους εἶναι παρέχειν, εἰ αὐτοῖς ἐπιτρέποι πραγματεύεσθαι. Ἀδριανὸς εἶπεν, φροντίσατε οὖν μὴ πάλιν ⁶⁸ μέμψηται· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς νοὺν κοινὸν ἔχη.

9. ⁶⁹ Διὰ βιβλιδίου λέγοντός τινος, πατέρα ἴδιον ἀποπεφισκῶσθαι, καὶ αὐτῷ ⁷⁰ δικουρίαν ⁷¹ ἀφῆρῆσθαι, ἣν ⁷² ἀπαιτεῖ, ⁷³ καὶ εἰ τίνα ἄλλα γεγόνεισαν δίκαια

decreto præfecti uno anno municipio excedere, ⁵² quoniam crimen intervenerat, quod servi concitaverant: Adrianus dixit: Qui equum petit publicum, emendatus esse debet; cetera autem vitæ tu probabis.

7. Petente quodam permitti sibi patrem suum ab exilio revocari, Adrianus dixit: a quo ⁵⁸ exiliatus est? illo dicente, a præfecto: Adrianus dixit: sine videam commentarios: ⁶⁰ tu autem cura reverti ad me.

8. Dicente quodam, se circumventum esse a suis libertis, et habere suas tabernas, in quibus ipsi negotiantur de suis pecuniis, et nihil ab illis accipere: ergo advocatus libertorum respondit, in multo tempore eos patrono suo unumquemque præstitisse denarium, et adhuc paratos esse præstare, si illis permitteret negotiari. Adrianus dixit: Curate ergo ne iterum queratur: sed et ipse sensum communem habeat.

9. Per libellum dicente quodam, patrem suum confiscatum esse, et sibi decuriam ablatam esse, quam petit, et si qua alia fuissent justa, quæ peteret:

⁵¹ Πολυδρίῳ ἐκχωρίσαι, municipio excedere] Vertere debebat, præteritum se fuisse ante biennium, quum decreto præfecti unum annum municipio excessisset. Ms. habet: municipio escedere: Glossæ Cyrilli: ἐκχωρῶ, excedo, ecedo.

⁵² Quoniam] Ms. quomodo. e compendio scribendi.

⁵³ Ἐπειδὴ διαβολὴ παρεσεληλύθει, ἣν δούλοι παρώξυναν. Quoniam crimen intervenerat, quod servi concitaverant] Stephani codex: διαβολὴν δουλία ἣν αὐτοὶ παρώξ.: securum crimine, quod ipsi concitaverant. Scripsit Dositheus: ἐπειδὴ διαβολὴ δουλικὴ παρεῖσθαι, ἣν αὐτοὶ παρ. quoniam crimen servile secutum fuerat, quod ipsi concitaverant. Crimen pro criminatione, calumnia. Glossæ B. Germani: Crimen, ἐγκλημα, διαβολή. Et Cyrilli: διαβολή, obretractio, crimination, crimen. Frequenter ita veteres, Plautus, Cicero, Livius, Gellius, J.Cti, Propertius: Quid tantum merui, quæ te mihi crimina mutant? i. e. quis me ita adversum te criminatur, ut me oderis: Pro παρώξυναν, Ms. codex habet, παρώξυνκισαν. idem pro eo Quod servi, legit Quod emerui. Rescribendum est ἣν εἰς αὐτὸν δούλοι παρώξυνκισαν, quod in se servi concitaverunt.

⁵⁴ Διωρθωμένους εἶναι] Ms. ἐξημαρτησθαι εἶναι. Corrige, ἐξημαρτημένους εἶναι. Illud διωρθωμένους, e glossemate natum est.

⁵⁵ Ζωῆς σὺ δοκ.] Stephani codex, τοῦ βλου σου αὐτὸς δοκίμω.

⁵⁶ Αἰτοῦντός τινος, ἐπιτραπῆναι αὐτῷ τὸν πατέρα αὐτοῦ] Quidam in exsilium missus est, cujus filius Adriano supplicavit pro patre revocando. Adrianus, cum audisset patrem a præfecto exterminatum esse, respondit filio, se causam exsilii in Actis quæsiturum; indubie ut, si ea gravior foret, exsul maneret. Solebant autem ei, qui vel in consistorio principum, vel in auditorio præsidum aut magistratuum condemnabantur, in scripta vel commentarios publicos notari. Qua de re locus est restituendus apud Ansegius lib. II. cap. 29. ex Bibliotheca S. Galli: Magistratus autem, qui eadem strumenta admiserunt, et officiales, qui operam dederunt, monumentis intimentur, et donationes, vel ceteræ alimentationes, actis interventibus, infirmantur. sed hæc erunt alterius loci.

⁵⁷ Ἀπὸ ἐξορίας μετακαλ.] Stephani codex ἀπὸ ἐξορισμοῦ ἀνακαλέσασθαι. Glossæ B. Germani: Exilium, ἐξορισμός. Relegatio, ἐξορισμός. Damnabilitas, κατακρίσις, ἐξορία. Glossæ Cyrilli, ἐξορία, hoc exilium. ἐξορία ἐν νήσῳ, deportatio, Nam relegandi deportandique in insulam, quam Imperator assignavisset, locentiam habuit præfectus urbi, I. I. §. 3. D. de offic. præf. urbi. perpera vero et heic Dosithei tralatio: faciendum erat, ut pater suus ab exilio revocaretur.

⁵⁸ Exiliatus est] Auctor Hermeneumatum: Extorris, exiliatus. Utitur et Symmachus, quod notavi.

⁵⁹ ὑπομνήματα, commentarios] Glossæ Cyrilli: ὑπόμνημα, commentarium, actum, commentum, sed de his, ut dixi, alias.

⁶⁰ Tu autem] Ms. tu tamen, ex nota, opinor.

⁶¹ πρὸς με] Steph. πρὸς ἐμέ.

⁶² Λέγοντός τινος αὐτὸν περιγεγράφθαι] Fabriles operæ seu artificiales, quæ quasi in pecuniæ præstatione consistunt, I. VI. D. de oper. libert. a libertis debent stipulari, ut ex jure annotarunt Zasius Respons. I. cap. 3. Cujacius Observ. lib. XVII. cap. 14. aut in singulas eas certa summa, I. ult. §. 1. et 2. D. Qui et a quibus manumiss. Non autem prius exigi possunt, quam præteritæ fuerint, I. si quis, 13. §. 2. et I. quotiens, 24. D. eod. itaque intelligenda, lib. VI. C. eod. Multo igitur minus plus exigi poterit, quam in stipulationem deductum fuerit. Quare patrono, qui operas stipulatus a libertis sua impensa, ut singuli denarium in die numerarent lucro illorum animadverso, conquestus est apud Adrianum se a libertis suis fuisse circumventum, et petit sibi plus ab eis tribui, respondit Adrianus, ut si saperet, denario esset contentus, nec rursus quereretur.

⁶³ Περιγεγράφθαι] Legendum ex Ms. υπονοθεύθαι. Glossæ Cyrilli: ὑπονοθεύω, sollicito, seduco, inlicito. Hesychius etiam et Sudas νοθεύειν exponunt ἀπατᾶν.

⁶⁴ Ἐργαστήρια, tabernæ] Ita in excerptis Stephani. Glossæ Cyrilli: ἐργαστήριον, taberna, officina. B. Germani: Officina, συνεργίον, ἐργαστήριον, στατῖον, περιποίησις, ἐργασία. Phavorinus: ἐργαστήρια, οἱ οἰκοί, ἐνθα ἐργάζονται οἱ χειροτέχναι, καὶ ἐργαστήριας, ἐργάτας. Glossæ eadem: Tabernarius, ἐργαστηριάρχης, κάπηλος. In Excerptis: Officinarios, ἐργαστηριάρχαι. Glossæ Cyrilli: ἐργαστηριάρχης, tabernarius, institor. An huc pertinet, quod de Adriano Spartianus scribit, Ergastula servorum et libertorum tulit? Ex quibus et Dosithei verbis emendandus simul et intelligendus Glossarius: Ergastulorum, ἐλευθέρων, φυλακῶν. Ergastulorum, τόποι ἐν οἷς πεδῆται ἐργάζονται. Legendum enim, ἀπελευθέρων φυλακῶν.

⁶⁵ Ἐκ τῶν αὐτοῦ χρημάτων] Ms. ἐκ τῶν αὐτῶν χρημ. Stephani codex: ἐκ τοῦ ἰδίου χρήματ.: de sua pecunia.

⁶⁶ οὖν συνήγορος τῶν ἀπελευθ.] Stephan. ὁ συνήγορος οὖν ἀπελευθ. Glossæ Cyrilli: συνήγορος, advocatus, rogatus, patronus. συνήγορία, advocatio. συνήγορῶ, patrocinor. B. Germani: patronus causæ: συνήγορος.

⁶⁷ αὐτῶν] Stephanus αὐτοῦ.

⁶⁸ Μέμψηται· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς νοὺν κοινὸν ἔχη] Ita recte emendavimus. Stephan. μέμψηται, κοινὸν νοὺν ἔχετε: queratur, communem sensum habere: quæ lectio profecto κοινὸν νοὺν μηδὲν ἔχει. Qui id nescit, quod omnes scinnt, communem sensum non dicitur habere. Quo sensu B. Hilarius Fragmentis ex op. Hist.. Consentiam publicam vocat, symbolum, quod populus Dei conscire et consciscere debet. Inde homines bardi et inepti communi sensu carere dicuntur. Horat. lib. Sat. III. Simplicior si quis, qualem me sæpe libenter Obtulerim tibi, Mæcenas, ut forte legentem, Aut tacitum impellet, quovis sermone molestus: Communi sensu plane caret, inquit. Videndus Phædrus lib. I. fab. 7.

⁶⁹ Διὰ βιβλιδίου λέγοντός τινος, πατέρα] Decuriæ urbanæ, quæ ad instar militarium institutæ sunt, fuerunt certa corpora et collegia privilegiata, ut vocantur in I. leges, 4. C. Th. de decur. urb. Romæ, et I. II. C. cod. Quod confirmatur auctoritate Glossarii qui φαρίας vocat: Decuria, δεκανία, decas, hic φαρία. Earum privilegia et commoda capiebant librarii, fiscales, censuales litterati homines, I. I. C. Th. d. t. Qualis hic filiusfam. fuit, qui decuriam cum haberet quasi militiam litteratam aut palatinam in quasi castrensi peculio, eam passus est simul cum omnibus patris sui bonis sententia iudicis publicari, tamquam et ipsa esset in bonis paternis: qua de re cum post decennium quæstus esset, et sibi eam decuriam adsereret, remotus est præscriptione decenni, Adriano de auctoritate rerum judicatarum dicente pereleganter: ἐὰν γὰρ ἀρξάμεθα πράγματα κακίως ἢ καλῶς περικριμένα μετακαλεῖν, οὐδὲν τετελεσµένον ἔσται. Quo comprobari videtur regula Brocardica: Semel causa judicata, sive vera sit, sive falsa, non retractetur, quod jure autem nostro speciale est in libertatibus datis, I. IX. §. 1. D. de manum. vind. §. eadem lege, 3. in f. d. Inst. Qui et quibus ex caus. man. non poss. Portigi tamen potest in negligentes: quia sibi imputare debent, qui non contradixerint in ipsa causæ actione, arg. d. I. IX. Jus enim civile vigilantibus scriptum est, ait Scævola in I. nullius, 24. in f. d. Quæ in frand. credit. Et Impp. in I. II. C. de furt. Curate, inquit, cautius negotiari. Unde Adrianus ad filium, qui neglexerat præfectum adire, cum res adhuc integra esset, dixit: αὐτὸς σαντῷ ὑστέρησαι. Adeundus Cujacius Observat. lib. XIV. cap. 32.

⁷⁰ Δικουρίαν] Scribendum, δικουρίαν. At Stephanus δεκάδα. Glossæ: δεκάς, ἡ δεκανία, decuria.

⁷¹ Ἀφῆρῆσθαι] Stephan. ἀφῆρῆσθαι.

⁷² Ἀπαιτεῖ] Ita Cujacius. Ms. vero, ἀπητι, petebat. emendo, ἀπῆτει.

⁷³ Καὶ εἰ τίνα ἄλλα γεγόνεισαν δίκαια αἰτοῦντος, Ἀδριανὸς ἐξήγησεν] Hæc verba quomodo proposuimus, castigavit ita Cujacius

αἰτοῦντος, Ἀδριανὸς ἐζήτησεν, πότε ὁ πατήρ σου ἀπο-
πεφισκωμένος εἴη; λέγοντος ἐκείνου, πρὸ ἐτῶν δέκα,
74 Ἀδριανὸς εἶπε· διὰ τί οὐ πρότερον ἤκουσας τὸ ἐπαρ-
χον, καὶ περὶ τούτου ἐμέμψω; 75 ἔαν γὰρ ἀρξώμεθα
πράγματα κακῶς ἢ καλῶς κεκριμένα μετακαλεῖν, οὐδὲν
τετελεσμένον 76 ἔσται αὐτὸς 77 σαυτῷ ὑστέρησαι.

10. Οὐρβικοῦ λέγοντος, Πριμίτιβον ἐλευθερῶσαι
θέλοντα 79 δοῦλον ἴδιον, κεκωλυμένον εἶναι ἀπὸ Ῥε-
στούτης μητρὸς ὀρφανῆς 80 (eis ἀδικίαν γὰρ τῆς ὀρφανῆς
τοῦτο γίνεσθαι. 81 εἶναι γὰρ αὐτὸν πραγματευτὴν αὐτῆς
αὐτῇ, 82 καὶ δι' αὐτὸν τὰ πράγματα τῆς ὀρφανῆς διοικου-
μενα.) Ἀδριανὸς 83 ἐζήτησεν, ποίας ἡλικίας ἡ ὀρφανὴ
εἴη; λέγοντος τοῦ συνηγόρου, δέκα εἶναι ἐτῶν, Ἀδρια-
νὸς εἶπεν, 84 πείσον τοὺς κριτὰς, μὴ ὀφείλῃν τούτον
περὶ ταύτην προσηγορίαν ἐλευθεροῦσθαι.

11. 85 Λεγούσης τινὸς γυναικὸς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἴδιου

Adrianus inquisivit, quando pater suus confiscatus
esset? Dicente illo, ante annos decem: Adrianus
dixit, Quare non antea audisti præfectum, et de hoc
questus es? si enim cœperimus res male aut bene
judicatas revocare, nihil consummatum erit. Ipse
tibi defuisti.

10. Urbico dicente, Primitivum manumittere vo-
lentem servum suum, vetitum esse a Restuta matre
pupillæ. (in fraudem enim pupillæ hoc fieri: esse
enim eum actorem ejus, et per eum res omnes pu-
pillæ administratas.) Adrianus inquisivit, cujus
ætatis pupilla esset? Dicente avvocato, decem esse
annorum: Adrianus dixit, suade judices non debere
eum 85 circa eam appellationem manumitti.

11. Dicente quadam muliere, congiarium sui filii

Observat. lib. xxi. cap. 10. Inter scriptum librum et Stephani codicem dissidentes sunt variantiæ: scriptus legit, καὶ εἴ τινα ἄλλα γεγόνισαν δίκαια αἰτοῦντός τινος Ἀδριανῶν: Et si qua alia fuissent justa petente quodam Ad. Sed Stephani editio, καὶ ἄλλα πολλὰ τοῦ ἴδιου δικαίου, ἅπαντα αἰτοῦντος Ἀδριανὸς ἠρώτησεν: Et multa alia sui juris, quæ quum peteret, Hadrianus inter-
rogavit. Omnino videtur Dositheus scripsisse: καὶ εἴ τινα ἄλλα πολλὰ ἐγεγόνισαν τοῦ ἴδιου δικαίου, ἃ αἰτοῦντος, (vel ἀναπαυτοῦντος) αὐτοῦ Ἀδριανὸς ἐζήτησεν: Et si qua alia multa fuissent sui juris, quæ petente illo Adrianus inquisivit.

74 Ἀδριανὸς εἶπε, διὰ τί οὐ πρότερον ἤκουσας τὸν ἐπαρχον, καὶ περὶ τούτου ἐμέμψω;] Causam, quamobrem hæc verba Cujacius exter-
narit, non quitus sum capere. Pro illis verbis, ἤκουσας τὸν ἐπαρχον, Audisti præfectum, veritas sententiæ exigit, ut legamus, ἤλυσας πρὸς τὸν ἐπαρχον, Adisti præfectum. Fuit autem tum præfectus urbis Catilius Severus, ut testatur Spartianus in Adriano.

75 Ἐάν γὰρ ἀρξώμεθα] Ita sensu volente restituimus. In Ms. Quæ eperimus est pro Cœperimus: et supra contrario exemplo Ecus pro Equus. Sic in Glossario, ubi excusum est Animecum, legendum est, Animæquum, ἰσάψυχον.

76 Ἔσται] Ms. et Cujacius, ἔσθαι

77 Σαυτῷ, tibi] Stephan. εαυτῷ, sibi.

78 Οὐρβικοῦ λέγοντος, Πριμίτιβον] Primitivus, quod nomen fuit servi, ut l. i. in fin. D. de quæstion. actor fuit rerum pupil-
larium. Cum vellet Urbicus tutor eum manumittere, prohibitus est a matre pupillæ: idque ea ratione, ne fraus fieret pupillæ, cui manumissus actum, quem gessit, reddere non cogeretur, l. eum actum, 17. D. de negot. gest. Alioquin tutor servos pupilli manumittere jure non vetatur, quod contra Interpretes docet Cujacius Observat. lib. xiv. cap. 33.

79 Δοῦλον ἴδιον] Cujacius dispunxit hæc verba, velut spuria. Ms. cum Stephano agnoscit, et pro θέλοντα, legit θέλοντος. Verba sunt tractata alia, quædam deperdita, quæ sic repono: Οὐρβικοῦ λέγοντος, Πριμίτιβον δοῦλον ἴδιον ὀρφανῆς ἐλευθερῶσαι θέλοντα, κεκωλυμένον αὐτὸν εἶναι ἀπὸ Ῥεστούτης μητρὸς ὀρφανῆς: Urbico dicente, Primitivum servum suæ pupillæ manumittere volentem, vetitum se esse a Restuta matre pupillæ. Ita si divinasset Veritatis præstes, verius nunquam potuisset.

80 Eis ἀδικίαν, in fraudem] ἀδικία: βλάβη Fraus, Damnum significat. Videndus Theophilus paraphrasi Institut. lib. i. tit. 6. §. 3. et Βασιλικῶν lib. xlviii. eclog. 3. cap. περὶ ἐλευθεροῦμένων εἰς βλάβην τῶν δανειστών. Adde Alciatum in l. 131. D. de V. S. Brissonium de veibor. quæ ad jus pert. sign. lib. vi. et, quod mireris, Jasonem in l. si quis cum aliter, 36. D. de V. O.

81 Εἶναι γὰρ αὐτὸς πραγματευτὴν αὐτῆς] Non male et ista restituimus. Nam Ms. lectionem non emam, quod dici solet, vitiosa nnce, οὐδ' ἰσχύδος μῆας.

82 Καὶ δι' αὐτὸν τὰ πράγματα τῆς ὀρφανῆς διοικούμενα] Stephanus et Cujacius, καὶ διὰ τούτου πράγματα διοικεῖσθαι: et per eum res Administrari. Nos Msti lectionem prætulimus, ex cujus interpretamento Latino addendum est, πάντα τὰ πράγματα. Notanda hinc est definitio servi actoris, qui Theophilo paraphrasi Instit. vocatur διοικητὴς πάσης οὐσίας, hoc est, ut Plautus Asinaria, cui omnium rerum herus summam credidit. Et Etymologus: ἔμπορος, ὁ πραγματευτὴς, ὁ κατάβολος, ὁ ναύλου πλέων ἐπ' ἀλλοτρίας νεῶς, ἡ πραγματείας, ἡ γυνὸν ὁ διὰ παντὸς τοῦ βίου τὴν πορείαν ποιοῦμενος. Quo significato usurpat Scævola in l. Stichio, 40. §. Titius, de statu lib. et Ulpian. in l. legato, 37. D. de legat. 1. Is in multis ejusdem functionis erat cum Dispensatore, unde Paullus in l. 51. D. de solut. 'Dispensatori, qui ignorante debitore remotus est ab actu, recte solvitur. Multo vero dignius fuit actoris officium, quam dispensatoris.' Non tamen propterea persuaserit mihi Vir Doctus, hunc servum coadjutorem fuisse tutori in rerum pupillarum administratione. Nam is liber homo erat, et constituebatur decreto prætoris, vel præsidis provinciæ, vel ab alio magistratu, nomine tutoris, ut etiam curatoris, eorumque periculo. Illud quidem verum est, actorem tutelarem dictum ad similitudinem actoris domestici, quod ei æque omnium rerum actus incumbat. Non enim adsentior Theophilo existimanti, actorem hunc inde dictum, quod apud acta constituitur: sicuti neque Cujacio, neque Hotomianuo, et Brissonio, qui ab agendo dictum volunt, propterea quia officium ejus in litibus exercendis et persequendis actionibus positum est: longe etenim, ut dixi, latius patet.

83 Ἐζήτησεν] Stephanus et Cujacius, ἀνεζήτησεν.

84 Πείσον τοὺς κριτὰς, suade judicibus] Stephan. πείσαι κριτὰς, persuaderi judicibus. Msti Lectio ἐλλήγξει. Sic tamen et Cicero loquitur lib. xiii. ep. ad Valerium: Hæc eo spectant, ut te horter et suadeam. Vetus Interpres Judith. xii. 10. Holofernes fecit cœnam servis suis, et dixit ad Vagao eunuchum suum: Vade, et suade Hebræam illam, ut sponte consentiat habitare mecum.

85 Circa eam appellationem] Lego, Circa hanc app. Glossæ B. Germani: Appellatio, προσηγορία, ἐκκλητος. Cyrilli: ἐκκλητος, adpellatio, provocatio. Snidas: προσηγορία, προσφώνησις. Hesychius προσφωνεῖ, προσαγορεύει. Dicitur et πρόκλησις, quo de fuse Pollux lib. viii. cap. 1.

86 Λεγούσης τινὸς γυναικὸς, τὴν ἐπίδοσιν, &c.] Dicente muliere, sibi auferri congiarium filii sui a Titio (ita enim loquuntur Jcti in fictione personarum) qui se diceret patrem ejus esse, et ad se congiarium pertinere, quasi videlicet quæsitum sibi jure patriæ potestatis: et interrogata muliere, an justa uxor ejus esset, ac respondente, se civem Romanam esse, atque ideo capacem justarum nuptiarum, et cum eo tabulas nuptiales conscriptas habere, necdum tamen nuptias contraxisse: quia tabulæ nuptias non faciunt, l. donationes, 31. in fin. principii D. de donat. l. 9. l. 13. l. 22. C. de nupt. l. ul. C. de donat. ante nupt. l. 11. C. de repud. et similibus. II. Consequenter quia justus Titio, quo de agebatur, filius non erat, jussit Adrianus, quod Titius sibi vindicaverat congiarium, filio reddi. Soli enim filii justii sunt in potestate patris, et patri acqui-
runt, quæcumque adquirunt, etiam congiaria: quia congiaria non compræhenduntur in castrensi vel quasi castrensi peculio, quæ ex mera liberalitate Principis proficiscuntur, aliter quam stipendia, et donativa, et salaria, quæ pro præmio militiæ, vel dignitatis, ut administrationis, et meriti alicujus quasi debita præstantur. Inde vero temporis cæpta est hæc vox latius sumi pro Merito militiæ seu Donativo. Auctor Hermeneumat. Congiarium, domus stipendii. Lego, Congiarium, donum stipendii, quod in Glossis Cyrilli: δῶρον στρατιώταις, Lego, Donativum. Spartianus in Adriano: Ob cujus adoptionem ludos Circenses dedit, et donativum populo ac militibus expendit. Petrus Damianus de gloria et gaudiis Paradisi, quod carmen falso Augustino tribuit: Christie palma bellatorum, Hoc in municipium Introduc me, da soluto Militare cingulum, Fac consortem donativi Beatorum civium. Tertullianus de resurrect. carnis: Stipendia enim delinquentiæ mors, Donativum autem Dei, vita æterna in Christo Jesu Domino nostro. Videndus Vegetius lib. ii. cap. 20. et Paulus JC. in l. x. §. 1. D. de re militari. Ipsam Adrianum sententiā excudendam curavimus, ut eam Cujacius e duobus exemplaribus restituit, et redintegavit, Observat. lib. xxi. cap. 7. quia vero plurima verba detraxit, et propria item nomina loco suo movit, non operam me lusurum arbitratum sum, si utriusque libri discrimina fide bona transcriberem, et postibi quid super utriusque contentione animi mei esset, autumarem. In Stephani codice legitur: Λεγ. τ. γυ. ἀφ. ὑπὸ τινος. αὐτὸν τε ἰδὼν ἴδιον εἶναι, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀνήκειν τὴν ἐπίδοσιν. ἀνήγατο ἄλλος. Ἀπεκρ. γυ. Ῥω. αὐ. γε. καὶ δ. μὲν γεγραφέσαι, γ. δὲ μ. γε. Μὴ δὲ οὐκ ἀπ. ὑλ. ἰδ. εἶναι. π. οὐ. ἐπράττετο. Ὅποτε μὴ εἴη σ. ὑλ. τὴν ἐπίδοσιν: Dic. q. m. cong. filii sui ab e. a ne. quo. eumque filium esse, et a. s. p. cong. neq. alius. resp. mul., Latinam se fuisse, et tabulas quidem scriptas fuisse, nupt. vero n. f. Quum ergo non potuisset eum ost. f. s. e. de q. a., Cum non sit t. filius, congiarium reddere. Hæc ille: At vero in S. Galli membranis, tamenetsi exprimentur depravatius, numero tamen plura adduntur. Rem vide: Λεγόντος τινα τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἴδιου υἱοῦ ἀφ. ὑπὸ τινος, καὶ λέγοντος ἰδὼν ἴδιον εἶναι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήκειν τὴν ἐπίδοσιν. ἀπεκρίθη ἡ γυνή, Ῥωμαίικην αὐτὴν γενέσθαι, καὶ δελτοὺς μόνον συγγεγραφέσαι, γ. δὲ μ. γε. Μὴ δὲ οὐκ ἀπ. ὑλ. ἰδ. εἶναι. π. οὐ. ἐπράττετο. Ὅποτε Ἀδριανὸς εἶπεν, ὅτε οὐκ μὴ ἡ σὸς υἱὸς, τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ. ὑπὸ τινος ἀφαιρέσθαι. ὅστις ἐλέγεν πατέρα αὐτὸν εἶναι. Ἀδριανὸς ἐκέλευσε πρὸς αὐτὸν τὸν παῖδα, καὶ ἐπρωτῆσεν παρὰ τίνι διατρίβοι; Ἀδριανὸς τῷ ἀνθρώπῳ εἶπεν ἀναίδες, &c. Dicente quodam, cong. s. f. ab. e. s. a. nes. quo, et dicente, filium suum esse, et ad se p. cong. Resp. mul., Lat. se fuisse, et tab. so. cons. nu. au. a. u. f. Non potenti ergo, de quo ageb., Adr. dixit: Cum ergo non erit filius tuus, congiarium ejus a nescio quo auferri, qui se dicebat patrem

νίου ἀφῆρησθαι ὑπὸ τινος, ὅστις ἔλεγεν πατέρα αὐτοῦ εἶναι. καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέκειν τὴν ἐπίδοσιν, ἥρνησατο ἄλλος· ἀπεκρίθη γυνή, ⁸⁷ Ῥωμαϊκὴν αὐτὴν γεγεννησθαι, καὶ ⁸⁸ δέλτους μόνον συγγεγράφαι, γάμους δὲ μὴ γεγονέναι. μὴ δυνήθεντος οὖν αὐτὸν ἀποδείξαι υἱὸν ἴδιον εἶναι, περὶ οὗ ἐπράττετο, Ἀδριανὸς εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ. Ὅτε οὖν μὴ εἴη σὸς υἱός, ἀναιδέστατε, ἀπόδος τὴν ἄλλοτριαν ἐπίδοσιν.

12. ⁸⁹ Αἰτοῦντός τινος γυναικὸς περὶ φροντιστοῦ υἱὸν αὐτῆς, ⁹⁰ ὃς αὐτῷ τριετίαν οὐ παρέσχεκε τροφέα, καὶ σήμερον τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ ἀφῆρηκεν. ⁹² Ἀδριανὸς τὸν φροντιστὴν ἐξήγησεν, πότε εἰ ἐπίτροπος δεδομένος, ⁹³ καὶ εἰ τι παρέσχεκε τῷ ὀρφανῷ; ὁ ⁹⁴ φροντιστὴς εἶπεν, ὅτι ὁ κοινῶνός αὐτοῦ ἅπαν εἴη, καὶ ⁹⁵ μὴ δυνήσθη τίποτε μόνος παρέχειν. ⁹⁷ Ἀδριανὸς εἶπε τῷ φροντιστῇ, διὰ τοῦτο οὖν ἐδόθη, ἵνα λιμῶ ⁹⁸ πνίξῃς τὸν ὀρφανόν; κατὰ δύναμιν οὖν τῆς ὑποστάσεως τροφέα αὐτῷ παρέχε.

13. ¹⁰⁰ Ἐν τοσούτῳ δὲ ἐντέτυχέν τις Ἀδριανῷ, λέγων, οἱ υἱοί μου, Κύριε, ¹⁰¹ στρατολογήθησαν. Ἀδριανὸς εἶπεν, ¹⁰² ἐν ἀγαθῷ. ¹⁰³ ἀπεκρίθη, ἀλλὰ ¹⁰⁴ ἰδιῶται

ablatum esse a nescio quo, qui se dicebat patrem ejus esse, et ad se pertinere congiarium, negavit alius: respondit mulier, Latinam se natam fuisse, et tabulas solum conscripsisse, nuptias autem non fuisse: non potente ergo eum ostendere filium suum esse, de quo agebatur, Adrianus homini dixit: Cum ergo non sit tuus filius, improbissime, redde alienum congiarium.

12. Petente quadam muliere de curatore filii sui, qui ei triennium non ⁹¹ præstitit alimenta, et hodie congiarium ejus abstulit, Adrianus curatorem interrogavit, quando esset procurator datus, et si quid præstitisset pupillo? curator dixit, quoniam socius ejus absens esset, et non potuisset aliquid solus præstare. Adrianus dixit curatori: propter hoc ergo datus es, ut fame ⁹⁹ eneces pupillum? pro modo ergo facultatis alimenta ei præsta.

13. Interea autem interpellavit quis Adriano dicens. Filii mei, Domine, militiæ capti sunt. Adrianus dixit, in bono: respondit, sed inscientes sunt,

ejus esse. Adrianus jussit apud se puerum, et interrogavit, apud quem moraretur? Adrianus homini dixit, improb. &c. Nunc, meo animo, partim ex illo, partim ex hoc ita restauranda sententia erit: Λεγοῦσης τινὸς γυναικὸς, τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἰδίου υἱοῦ ἀφῆρησθαι ὑπὸ τινος, ὅστις ἔλεγεν πατέρα αὐτοῦ εἶναι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέκειν τὴν ἐπίδοσιν, Ἀδριανὸς ἐκάλεσεν πρὸς αὐτὸν τὸν παῖδα, καὶ ἐπηρώτησεν, παρὰ τίνι διατρίβει;... ἀνέησατο ἄλλος, ὑπὸ τινος ἀφῆρητο ἡ ἐπίδοσις; καὶ ὁς ἔλεγεν αὐτὸν υἱὸν ἴδιον εἶναι, καὶ... ἀπεκρίθη ἡ γυνή, &c. Dicente quadam muliere, congiarium sui filii ablatum esse a nescio quo, qui se dicebat patrem ejus esse, et ad se pertinere congiarium. Adrianus vocavit ad se puerum, et interrogavit, apud quem moraretur?... negavit alius, a qua auferre batur congiarium, et qui dicebat eum filium suum esse, et... Respondit mulier, &c. Lacunas asteriscis notatas sine ἀπογραφῇ, aut meliore ἀπογραφῇ non, opinor, ipse Apollo restituit: satis, quid velit, intelligo, verborum fallor tantum. Consimilem autem Adriani sententiam de matre et filio litigantibus refert Paullus in l. xxiii. §. 2. D. de liber. cans. quam adscripsisse juvabit: Si mater et filius (inquit J.C.) de libertate litigant, aut conjungenda sunt utrorumque judicia, aut disserenda est causa filii, donec de matre constet: sicut Divus quoque Adrianus decrevit: nam cum apud alium judicem mater litigabat, apud alium autem filius, Augustus dixit, ante de matre constare oportere, sic dein de filio cognosci. In quibus verbis quis adeo blennus, qui non videat, πρῶτασιν minime continentem esse ἀποδόσει? Itaque pro Disserenda legendum est Differenda. Et qui vero negationem adjecit, sollemnia grassatus est.

⁸⁷ Ῥωμαϊκὴν, Latinam] Male Dositheus Latinam posuit pro Romanam, quod et Cujacius observavit.

⁸⁸ Δέλτους, tabulas] Id est, προκρίων γινόμενων συμβολαίων, γάμων δὲ μὴ γινόμενων, ut loquitur Harmenopolus lib. i. tit. 18. Intelligit enim tabulas nuptiales, seu instrumenta dotalia, h. e. δέλτους προκρίους: quæ et simpliciter Instrumenta, et Documenta in Novell. cxix. cap. 3. et προκρία. Glossæ: Dotale strumentum, προκρίον.

⁸⁹ Αἰτοῦντός τινος γυναικὸς περὶ φροντιστοῦ] In hac sententia agitur de congiario, quod parentes, si moriebantur, transmittant in liberos etiam parvulos. Mater cum quereretur de tutore filii sui impuberis apud Adriannum, et diceret per triennium cessasse tutorem in præstatione alimentorum, imo et in recenti abstulisse ei congiarium, Adrianus tutorem interrogavit, quando tutor datus esset, et quid alimentorum nomine pupillo præstitisset? Illo respondente, per absentiam contutoris factum, ut cessaret aliquamdiu in præstatione alimentorum, quod solus ille ea præstare non posset, tutorem jussit Adrianus pro modo facultatum alimenta præstare: quod sæpius inculcatur in jure nostro, titulo Pand. et Cod. Ubi pupill. educ. deb. et tit. Cod. De aliment. pupill. præstand. Et quod per causam absentis contutoris non admittit Imp. præsentis tutoris excusationem, etiam hoc æquissimum est: quia vel ab uno ex pluribus tutoribus, ceteris absentibus aut cessantibus, præstanda alimenta esse constat ex re pupilli, ut scribit Cujacius d. lib. xxi. cap. 7. in fin. Et alioquin tutor, qui alimenta pupillo non constituit fingens inopiam pupilli, ad præfectum urbis remittatur extra ordinem puniendus, l. iii. §. sed si non lat. D. de suspect. tut. l. i. §. fol. D. de off. præf. urb. §. sed et si quis, Instit. de susp. tut. quia necare velle videtur, ut heic ait Adrianus, et Paulus in l. iv. D. de alend. et agnosc. liber. Nihil enim interest, occidat quis, an causam mortis præbeat, ut inquit Ulpianus in l. xv. D. ad l. Cornel. de sacr. Diligens autem fuit Adrianus non solum in persequendis tutoribus, sed etiam dandis, quod in ejus vita testatur Spartianus.

⁸⁹ Αἰτοῦντός τινος γυναικὸς] Ita supra Ms. λέγοντός τινος γυναικὸς. sed et heic legendum, Αἰτούσης τινός.

⁹⁰ Ὅς αὐτῷ] Cujacius ὡς αὐτῷ, quod ei.

⁹¹ Præstitit] Ms. præstiterit.

⁹² Ἀδριανὸς τὸν φροντιστὴν ἐξήγησεν, πότε εἴη ἐπίτροπος] Glossæ: Cyrilli: Φροντιστής, Curator, Procurator. Ceterum posteriores Græci Latinum nomen retinuerunt, κουράτορ. Ad eo diversus est ἐπίτροπος, qui Latinis Tutor dicitur, ut passim apud Theophilum est videre, Harmenopolus, in Basilicis, Photium Patriarcham, alios. Consulendus Bestes Scholiis ad Constantium lib. v. tit. 11. περὶ ἐπιτρόπων: item Hesychius, Pollux, Suidas, Phavorinus, Etymologus, alii. Adrianus an Dositheus turbant et confundunt, ut et Glossarius B. Germani: Tutor, ἐπίτροπος ὀρφανού, φροντιστής. Et Cyrilli: ἐπιτροπή ὀρφανού, tutela. Ἐπίτροπος, procurator, tutor. ubi legendum similiter et heic apud Dositheum Curator pro procurator. Hæc confusio etiam in rebus obtinet. Phavorinus: ἐπίτροπον πωλὺ σε τοῦδε (l. τοῦτου) τοῦ πράγματος, ἡγουν φροντιστήν.

⁹³ Καὶ εἰ τι παρέσχεκε] Ita Cujacius. Ms. παρεσχήκει. emendo, παρεσχηκοί.

⁹⁴ Φροντιστὴς εἶπεν, Curator dixit] Verbum εἶπεν, Dixit, quod desiderabatur, adjecimus.

⁹⁵ Μὴ δυνήσθη] Ms. μηδὲ δυνήσθι. scripserat lector, μὴ ἐδυνήσθη. Dositheus vero μὴ δυνήσθῃ, per syncopen, ut volunt Grammatici.

⁹⁶ Μόνος] Ms. μόνως.

⁹⁷ Ἀδριανὸς] Ms. τῷ Ἀδρ.

⁹⁸ Πνίξῃς] Ms. τνίξῃς. Cujacius, πνίξῃς. Glossæ: πνίγω, suffoco, Ango, Neco.

⁹⁹ Eneces] Ms. Necesses.

¹⁰⁰ Ἐν τοσούτῳ δὲ ἐντέτυχέν τις Ἀδριανῷ] De patre, cujus filii in militiam lecti sunt. Verebatur pater, ne tironibus excideret in militia aliquid contra disciplinam militarem (ita enim explico, quod eleganter dixit, παρὰ τὸ καθήκον, Extra ordinem) quod se illis orbem faceret: quamobrem desiderabat, se eis custodem et ministrum apponi. Adrianus donatum vitæ, centurionem eum fecit, et sub eo filios suos militare jussit.

¹⁰¹ Στρατολογήθησαν] Ms. στρατολογέσθησαν. Pro Militiæ capti sunt, legendum est, In militiam lecti sunt, id est, Conscripti per sortem vel delectum. Glossæ Cyrilli: Στρατολογία, allectus, dilectus. Germani: Dilectus, στρατολογία, δοκιμασία, ἀγαπήθεις. In Glossario Benedicti Floriacensis, cap. περὶ στρατέας: Lectus, ἐκλογή. Phavorinus στρατολογεῖν exponit, στρατεῖν; quomodo Cujacius explicavit.

¹⁰² Ἐν ἀγαθῷ, In bono] Ms. feliciter in bono. Illud e glossemate ortum est. Latinis enim in formula, qua ad eos, quibus bene vellent aut precarentur, utebantur, solemne erat verbum Feliciter. Guntherus lib. iv. Ligurini: Omnibus egregie lætis, totaque caterva Adclamente viro faustum, feliciter, omen. Videndus Eruditissimi Brissonii lib. viii. Formular. Pro eo Græci ἐν ἀγαθῷ, vel ἐπ' ἀγαθῷ. Aristophanes Ranis; ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις. Cujus etiam extra votum usus frequens. Thucydides lib. v. Ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἐπὶ καταδουλώσει τῆς Πελοποννήσου σπονδὰς καὶ ἑμμάχῃαν πρὸς Ἀθηναίους τοὺς πρὶν ἐχθιστοὺς πεποιήνται. Scholiastes: οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, οὐκ ἐπὶ συμφέροντι. Dicitur et simpliciter ἀγαθῷ. Hinc Erotianus τῶν παρ' Ἱπποκράτει λέξεων συναγωγή: Ἀγαθῷ, συμφέροντι. Contraria est ἐπὶ κακῷ, formula imprecandi. Ad quam adlusit idem Thucyd. d. lib. v. Ὅπλα δὲ μὴ ἐξεστὼ ἐπιφέρειν Ἀθηναίους, μηδὲ τοὺς ἑμμάχους, ἐπὶ κακῷ. Scholiastes, ἐπὶ κακῷ τῶν πόλεων.

¹⁰³ Ἀπεκρίθη, respondit] Ita heic addendum provocabulum ἐκείνος, Ille, ut alibi semper.

¹⁰⁴ Ἰδιῶται, inscientes] Admodum inscienter interpretatus est, Quomodo oportuisset rudes. Isidorus lib. x. Idiota, imperitus, Græcum est. Glossæ Cyrilli: Ἰδιώτης, ὁ μὴ νοήμων, rusticus, rudis. Germani: Rudimentum, ἰδιωτισμός, πρωτοπειρία. Etymologus: Ἰδιώτης, ὁ πολίτης λέγεται, καὶ ὁ ἔπειρος, καὶ ὁ ἴδιος. Hesychius: Ἰδιώτας, πολίτας, ὁπλίτας ἀπείρους. Alioquin dicitur paganus, et oppositum militi. Glossæ Cyrilli: Ἰδιώτης ὁ κοινός, privatus, paganus, plebeius. Harmenopolus lib. i. tit. 16. Εἰ καὶ ἰδιῶται περὶ τῆς ἀλλήλων διαδοχῆς ἀνισχύρως συμφωνῶσιν, καὶ οὐδὲ θανάτου αἰτία δωρεὰν εἰσάγει τὸ σάμψωνον, στρατιῶται δὲ ἐπὶ παραταξὶν ἐξίοντες, ισχυρῶς τὸ τοιοῦτον συμφωνοῦσιν: quæ præscriptis verbis repetit lib. i. tit. 9. §. 30. Et tit. 18. §. 14. ἡ διατάξις κελεύει περὶ πάσης ἡλευθερίας, εἴτε παρὰ στρατιώτου, εἴτε παρὰ ἰδιώτου. In quibus locis omnibus transferre decebat Mercorum non

εἰσιν, καὶ φοβοῦμαι μὴ τι παρὰ τὸ καθήκον ¹⁰⁵ ποιήσου-
σιν, καὶ ¹⁰⁶ ἔρημόν με καταλείπουσιν. Ἀδριανὸς εἶπεν,
μηδὲν εὐλόβου, ἐν εἰρήνῃ γὰρ στρατεύονται. ὃ ὁ πατὴρ
εἶπεν, ἐπίτρεψον οὖν μοι, Κύριε αὐτοκράτορ, ¹⁰⁸ κἂν
ὑπηρετήν αὐτῶν εἶναι, ἵνα αὐτοὺς ¹⁰⁹ ἐπέχω. Ἀδριανὸς
εἶπεν, ¹¹⁰ μὴ ποιήσειςαν οἱ θεοί, ἵνα σε ¹¹¹ ὑποδοῦλον
τοῖς τέκνοις σου ποιήσω, ἀλλὰ ¹¹² κλήμα λαβὼν ἑκατον-
τάρχης αὐτῶν ¹¹³ ἔνουν.

14. ¹¹⁴ Ἀδριανοῦ ἐπίδοσιν διδόντος, γυνή τις ἐξεβόη-
σεν, Δέομαί σου, Κύριε αὐτοκράτορ, ἵνα κελεύσης ἐκ τῆς
ἐπιδόσεως τοῦ υἱοῦ μου τί ποτέ μοι δοθῆναι, ¹¹⁶ ἐπειδὴ
αὐτός μου ἀμελεῖ. Καὶ υἱὸς αὐτῆς παρεστὼς λέγει,
ἐγὼ, Κύριε αὐτοκράτορ, οὐκ ἐπιγινώσκω ταύτην μητέρα.
Ἀδριανὸς εἶπεν, εἰ σὺ ταύτην οὐκ ἐπιγινώσκεις μητέρα,
¹¹⁸ οὔτε ἐγὼ σε πολίτην Ῥωμαῖον.

15. ¹¹⁹ Χαίρε, μήτηρ καλλίστη καὶ τιμιωτάτη. ¹²⁰ ὅσα
γὰρ σὺ θεοῖς εὐχῇ ὑπὲρ ἐμοῦ, κάγὼ τὰ αὐτὰ ὑπὲρ σου
εὐχομαι. ἡ γὰρ σὴ εὐσέβεια καὶ σεμνότης πάντα ποιεῖ.

et timeo, ne quid extra ordinem faciant, et miserum
me relinquant. Adrianus dixit, ne quid timeas: in
pace enim militant: cui pater dixit, ¹⁰⁷ remitte ergo
me, Domine Imperator, vel ministrum eorum esse,
ut eos attendam. Adrianus dixit, ne id faciant Dii,
ut te obsequentem filiis tuis faciam, sed vite accepta
centurio eorum esto.

14. Adriano congiarium dante, mulier quædam
exclamavit: ¹¹⁵ Rogo te, Domine Imperator, ut ju-
beas de congiario filii mei aliquid mihi dari, quando
ipse me negligit. Et filius adstans dicit, ego, Domi-
ne Imperator, non agnosco ¹¹⁷ eam matrem. Adria-
nus dixit, si tu eam non agnoscis matrem, nec ego te
civem Romanum.

15. Gaude, Mater optima et carissima; quantum
enim tu Deos oras pro me, et ego eadem pro te oro.
Tua enim pietas et castitas omnia fecit. Gaudeo

Privatum, sed Paganum. Non enim στρατιώτης heic est nobilis, quod Miles apud Latinos scriptores mediæ ævi. Nec ad rem
pertinet, quod Julianus Novell. viii. cap. 6. ἰδιώτας interpretatus est Privatos: quia privati opponuntur ibi illis, qui in
dignitate et administratione sunt.

¹⁰⁵ Ποιήσουσιν] Scribo, ποιήσωσιν: et mox illico καταλείψωσιν.

¹⁰⁶ Ἐρημόν, miserum] Lego Desertum.

¹⁰⁷ Remitte] Corrigo, Permite.

¹⁰⁸ Κἂν ὑπηρετήν αὐτῶν εἶναι, vel ministrum eorum esse] Optime Hesychius: κἂν, καὶ δὴ, ἂν ἄλλᾳ. Glossæ: Κἂν, Saltem: Κἂν
γούν, Saltem: ita distingueudum et in Glossis Germani. Terent. Phorm. Postremo si nullo alio pacto, vel fœnere, ubi
Donatus.

¹⁰⁹ Ἐπέχω, attendam] id est, in ordinem redigam. Glossæ Cyrilli: ἐπέχω, compesco, cohibeo, reprehendo, reprimo,
coerceo, inhiheo, presso. Hesychius ἐπέχε, ἐπίκεισο, πρόσχε, κάτεχε, ἐπίμενε. Suidas addit φύλασσε, quem vide.

¹¹⁰ Μὴ ποιήσειςαν οἱ θεοί, Ne id faciant Dii] Plautus inquit, Ne Dii sinant.

¹¹¹ Ὑποδοῦλον, obsequentem] Eleganter, ut omnia in hac sententia. Glossæ Cyrilli: ὑπηρεσία, ministerium, officium, obse-
quium. Germani: Obsequia, πειθαρχία. Cyrilli: πειθαρχῶ, obtempero, pareo, obaudio, obsequor. ὑπηρετῶ, ministro, obsequor.
πειθῆναι, obtemperans, obsequens, morigerus. S. Isidorus Synonymis, cap. ult. Quamvis quisque in sæculi gloria refulgeat,
quamvis purpura auroque resplendeat, quamvis cultu pretioso redimitus emineat, quamvis sit multitudine præmunitus,
quamvis excubantium armis protectus, quamvis innumeris obsequentium cuneis obstipatus, quamvis agminibus tutus, semper
tamen in pœna est, semper in angustia est, semper in mœrore, semper in discrimine. Strabus Alfabeto de malis sacerdotibus:
Honores sacros adipisci cupiunt, Non ut doctrinis erudiant subditos; Sed ut stipati turmis obsequentium Plus venerentur.
Aimonius de Gestis Francorum lib. iii. cap. 33. Indeque obsequentium manibus ad basilicam S. Dionysii delatus, &c.
Jacobus Diaconus Nonni Heliopolitani Episcopi Vita S. Eugeniae, secundum Interpretem: Quam ut viderunt Episcopi, ita
nudo capite, et omni membrorum compage, sic inverecunde transire cum tantis obsequiis, ut nec velamen super caput
positum, nec super scapulas, tacentes ingemuerunt, et quasi a peccato gravissimo averterunt facies suas. Ecce, cum obse-
quius, ait, quod ante paulo dixerat, Cum qua maxima erat pompa puerorum et puellarum, id est, servorum et ancillarum. Sic
Officium pro Officioso vel Ministro. Symphosius Interpres Historiæ Apollonii Tyrii: Accepto ceromate docta manu circum-
levit ei, deinde in solio fovit, et exeunte rege ab officio discessit. Rex vero respiciens ad famulum ait: Juvenis ille, qui
mihi officium fecit, vide, quis sit. In Passione S. Mammetis pueri: Et ascendens leo, multitudinem paganorum et Judæorum
laniavit, solusque præses cum suo officio illæsus remansit, jubente sancto, ne eum læderet. In vita SSS. Agapiis, et Chionis,
et Hirenæ: Tandem cum suis egressus est, qui eum cum luminariis expectabant: visoque eo omnes fugerunt, videntes
eum talem, nullam habentem corporis partem, qua non esset inquinata, et in partibus scissa, &c. Videns ergo præses se ab
officio suo esse contemptum, nesciens quid de se factum esset, non est reversus in domum suam, sed cœpit concito cursu ire
ad palatium dicens: Prosternam me invictissimis Imperatoribus, et dicam, me ita ab officio meo ludibrio habitum, ac cum
irrisione et clamoribus derelictum, &c. si omnia vellem exempla autumare, nimis longus sermo foret.

¹¹² Κλήμα λαβὼν, vite accepta] Κλήμα seu Vitis centuriorum est insigne, quo milites in officio continebant, ut l. milites, §.
irreverens, D. de re milit. Plutarchus Galba: τὸ κλήμα, ὃ κολλάσουσιν ἑκατοντάρχαι τοὺς πληγῶν δεομένους, ἐπαράμενος. Epito-
mator Livii lib. lviii. de Descriptione Africano: Quem militem extra ordinem depræhendit, si Romanus esset, vitibus; si
extraneus, virgis cecidit. Dicitur etiam ῥάβδος. Appianus in Bello Syriaco de Pompilio Lenate ad Antiochum cum epistola
misso: Ἀναγνόντι αὐτῷ καὶ λέγοντι βουλεύεσθαι, κύκλον τῇ ῥάβδῳ περιέγραψε. Nam Plutarchus in Apophthegma, ait eum τῷ
κλήματι γύρον περὶ αὐτῶν περιγεγραφέναι. Potest conferri Josephus, apud quem eandem historiam meminsit sum legere. Val.
Maximus virgam appellat lib. vi. cap. 4.: Indignatus Pompeius, quod aliquam moram interposuisset, virga solum, quo insi-
stebat, denotavit. Ideo Adrianus non temere solebat dare nisi robustis et claris militibus. Spartianus: Nulli vitem, nisi
robusto et bonæ famæ, daret; nec tribunum, nisi plena barba, faceret. Quæ in hanc partem omnia cecidisse verisimile fit.
Sed de vite videndi, qui te erudient, Plinius hist. natural. lib. xiv. cap. 1. Interpres Juvenalis in Satyr. viii. Alexander ab
Alexandro Genial. dier. lib. vi. cap. 18. Cujacius Observat. lib. xxi. cap. 10. in fin. alii.

¹¹³ Ἐνουν] Ita Cujacius emendavit. Ms. γενοῦ.

¹¹⁴ Ἀδριανοῦ ἐπίδοσιν διδόντος] De exhibendis parentibus dixi supra: quæ vide, si tanti. Hæc sententia est de agnoscenda
et alenda matre ex congiario, quo filium donabat Adrianus, cum ille negaret eam sibi matrem esse, et ego te civem Romanum,
inquit; quo dicto ademittit ei congiarium, quod donaverat; quia soli cives Romani eo donari solebant, ut observavit Cujacius
d. l. cap. 7.

¹¹⁵ Rogo] Stephan. oro.

¹¹⁶ Ἐπειδὴ, quando] Ms. ἐπεὶ, quoniam.

¹¹⁷ Eam] Stephanus hanc, ut inferius.

¹¹⁸ Οὔτε] Ms. οὔτε.

¹¹⁹ Χαίρε, μήτηρ καλλίστη] Adriano diem natalem precationibus mater faustum ominata est: cui hac epistola respondet
Adrianus, eique vicissim bene precatur, et ad festum nativitatis concelebrandum una pariter cum sororibus invitat. Triplicem
natalem coluit Adrianus, nativitatis, adoptionis, imperii. De primo, qui genuinus et proprius, ita Spartianus: Natus est
Romæ ix. Kalend. Febr. Vespasiano septies et Tito quinquies Coss. Idem: Gladiatorum munus per sex dies continuos
exhibuit, et mille feras natali suo edidit. Ad hunc natalem heic matrem suam invitat. De altero et tertio idem Spartian.
Quinto Eiduum Augusti die, legatus (Adrianus) Syriæ litteras adoptionis accepit, quando et natalem adoptionis celebrari
jussit. Tertio Eiduum earundem, quando et natalem imperii statuit celebrandum, excessus ei Trajani nunciatus est. An de
tertio etiam ista ejusdem capienda? Natali suo ultimo, quam Antoninum commendaret, prætexta sponte delapsa caput ei
operuit. Annulus, in quo imago ipsius sculpta erat, sponte de digito delapsus est. Ante diem natalis ejus, nescio quis ad
senatum ululans venit. Vix puto, et ad primum refero. Iste enim ultimus ei fuit ante exitum vitæ, ut rationes putavi.

¹²⁰ Χαίρε, gaude] Non vidit Dositheus, verba esse salutantis, quæ epistolis præponi solent. Symmachus in putavi plane
negotio, lib. vi. Epist. 38. Dictionem salutis antefero, quæ et voto meo supra omnia convenit, et literario debetur exordio.
Dehinc diligentiae tuæ, domina filia, natalitium fratris tui commendo convivium. Itaque χαίρε exponendum fuit Salve; vel
certe pro Gaude legendum Ave. Et in sequenti περιόδῳ delendæ sunt causales particulæ γὰρ, Enim, et pro Quantum legendum
est Quanta.

¹²⁰ Ὅσα σὺ θεοῖς εὐχῇ ὑπὲρ ἐμοῦ: quanta tu Deos oras pro me] Significantius interpretaretur: Quæcumque tu a Diis optas
mihi, eadem ego et tibi opto. Nam εὐχομαι est opto, voveo, precor, ut in Glossis explicatur. Phavorinus: εὐχεσθαι, οὐ μόνον
θεοῖς εὐχεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ καυχῆσθαι, εὐχολῆν. καὶ τὸ λέγεσθαι δὲ καὶ φημίζεσθαι, εὐχεσθαι λέγεται. In hoc loco
φημίζεσθαι, positum est pro ἐπιφημίζεσθαι, hoc est ἐπιφημείσθαι. ut exponit Hesychius. Quo pacto τὸ εὐχεσθαι Xenophon usurpavit
Hellen. lib. v. εὐχοντο αὐτῷ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ. Quem significatum veriloquium spectat, quod tradit Eustathius, pag. 1454.
Apud veteres etiam pro imprecare ceptum erat sumi. Suidas, εὐχομαί σδι τάδε, ἀντὶ τοῦ καταροῦμαι, παρὰ Ἀριστοφάνει. Lucianus
Epist. xlv. τὰ κακίστα εὐχόμενος γενέσθαι: sic Imprecari contrario vicissim exemplo pro εὐφημείσθαι acceptum est a Latinis, ut
alibi observavimus, et παράδειγμα ejus rei habes apud S. Hilarium de Trinitate lib. i. circa princ.

¹²¹ Χαίρω δὲ νῆ τὸν Ἡρακλέα, ὅτι τὰ ὑπὸ μου γινόμενα, πάντα σοι ¹²² ἀρεστά εἰσιν, καὶ ἐπαινετά. Οἶδας οὖν, μήτηρ, τὴν σήμερον ἡμέραν γενέθλιόν μου εἶναι, καὶ ὀφείλομεν ¹²³ κοινῇ δειπνῆσαι. ἔαν θέλεις οὖν, ¹²⁴ ἐνωρότερον ¹²⁵ μετὰ τῶν ἀδελφῶν μου λελουμένη ἔρχου. ¹²⁶ Σαβίνη γὰρ εἰς ἀγρόν ¹²⁷ ὤρμησεν. ἀλλὰ σπυρίδα αὐτῇ ἔπεμψεν. βλέπε οὖν, ἵνα τάχιον ἔλθῃς. ἵνα δυνησώμεθα τὴν εὐκταίαν εἰς ἓν ¹²⁸ θρησκῆσαι.

16. ¹²⁹ Ἐγένετο νόμος τις τοιοῦτον τοῦ τρόπου πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅπως ὅστις ¹³⁰ πατροκτονίαν ¹³¹ πεποιήκει, δημοσίως ¹³² εἰς μολγὸν πεμφθεὶς ¹³³ συνράφῃται μετὰ

tamen per Herculem, quoniam quæ a me sunt, omnia tibi grata sunt, et laudabilia. Scis ergo, Mater, hodiernum diem natalem meum esse, et debemus invicem cenare. Si vis ergo, tempore cum sororibus meis lota veni. Sabina enim in villam profecta est: sed sportellam ipsa misit. Vide ergo, ut celerius venias, ut possimus optabilem in unum celebrare.

16. Fuit lex quædam ejusmodi omnibus hominibus, uti qui patricidium fecisset, publice in culleum missus consueretur cum vipera, et simia, et gallo, et

¹²¹ Χαίρω, gaudeo] Glossæ: χαίρω, gaudeo, duo, lætor. Lego, cluo, lætor.

¹²² Ἀρεστά, grata] Glossæ: Ἀρεστος, placivus: malim, placitus.

¹²³ Κοινῇ, invicem] Paulo inferius ait, εἰς ἓν. Glossæ: κοινῇ, ἐπὶ βῆμα, communiter, κοινῇ, ὄνομα, communis.

¹²⁴ Ἐνωρότερον, tempore] Lego, temporius, ut in duobus Glossariis est, et infra celerius: ὥρα pro Tempore vulgatum est, pro quo et ὥρος dixerunt. Etymologus: Μετέωρος οὖν, παρὰ τὸ ὥρον, ὃ σημαίνει τὸν χρόνον.

¹²⁵ Μετὰ τῶν ἀδελφῶν μου, cum sororibus meis] Quænam istæ sorores? Spartianus unius tantum meminit, quæ Serviano nupserit, quem nonagenarium Adrianus interfecit. Ait autem: Adriano pater Ælius Adrianus cognomento Afer fuit, consobrinus Trajani Imperatoris; mater Domitia Paulina Gadibns orta; soror Paulina nupta Serviano; uxor Sabina; avus Marillinus, qui primus in sua familia senator populi Romani fuit. En ut omnia diligenter, procul dubio si plures fuissent, non omisurus.

¹²⁶ Σαβίνη γὰρ εἰς ἀγρόν ὤρμησεν] Hinc conjectari possit, odium, quod atrocissimum exstitit Adrianum inter et Sabinam, opera et magisterio Domitiæ impetratum. Sic enim scribit Aur. Victor in Epitoma: 'Sabina, dum prope servilibus injuriis afficitur, ad mortem voluntariam compulsæ est: quæ palam jactabat, quam immane ingenium pertulisset, et elaborasse, ne ex eo ad humani generis perniciem gradiaretur.' Spartianus non voluntariam, sed violentam memorat jussu Adriani: Multa aliis, inquit, interfectis vel aperte, vel per insidias: quandoquidem etiam Sabina uxor, non sine fabula veneni dati ab Adriano, defuncta est. Quæ vero omnia non Domitiæ odio, verum ipsius Sabinæ tribuit morositati idem ille Historicus, cum scribit: Septimio Claro præfecto prætorii, et Suetonio Tranquillo epistolarum magistro, multisque aliis, qui apud Sabinam uxorem, injussu ejus, familiaris se tunc egerant, quam reverentia domus aulicæ postulabat, successores dedit: uxorem etiam, ut morosam et asperam, dimissurus, ut ipse dicebat, si privatus fuisset.

¹²⁷ Ὀρμησεν, profecta est] Glossæ: Proficiscitur, ἀποδημεῖ, ὁρμᾷ. Etymologus: ὁρμᾷν δὲ, τὸ ἀπλῶς ἐπέρχεσθαι. Phavorinus: ὁρμᾷν, ὡ, τὸ πορεύομαι ἐγώ. Moschopolus περὶ σχεδῶν: Ὀρμᾷν δὲ, ὁρμᾷ, ἐπὶ τῆς καθ' ὁρμὴν κινήσεως.

¹²⁸ Θρησκῆσαι] Quando Ms. habet θρησκεῖσαι, legendum erit θρησκεῖσαι. Glossæ θρησκεῖν, colo. Verbum est sacris Divorum proprium, qualis Imperator.

¹²⁹ Ἐγένετο νόμος τοιοῦτον τις τοῦ τρόπου] Parricida consutus culleo cum quatuor animalibus, cane, gallo gallinaceo, vipera, et simia, in mare projiciatur, vel in annem, ut omni elementorum usu vivus carere incipiat, et ei calum superstiti, terra mortuo auferatur, quod rationis dat Constantinus in l. un. C. de his qui par. vel lib. occid. et ex eo Justinianus c. alia deinde lex 5. Instit. de publ. jud. quod eos docuit Cicero in ea pro Sex. Roscio, et Ovidius lib. ix. Metamorph. ubi de Sculla, quæ patrem Nysum prodidit. Hæc autem Lex non semper fuit uniformis, sed pro arbitrio majorum sæpe variabatur. Principio enim nihil cum paricida intra culleum consuebat, ut recte atque ordine existimat Hieron. Magius Miscellan. lib. iv. cap. 8. Deinde Serpentes concludi cæpti sunt, ut de C. Villio prodit Plutarchus: confirmat Seneca pater lib. v. Controvers. 4. in fin. Livius lib. xlviii. Val. Maximus lib. i. cap. 1. tandem Simia, ut patet ex Juvenali sat. viii. et sat. xiii. atque aliis auctoribus: denique Canis et Gallinaceus, quæ Constantinus M. addidisse, videtur doctori meo Cunr. Rittershusio. Quod si ita est, Modestini legem pæn. D. ad l. Pomp. de parricid. Trebonianus interpolavit ex d. l. un. C. de his qui par. &c. Pompeius enim nihil tale in parricidas tulit, cujus Lex eadem erat cum Cornelia, ut docuit Cujacius in Notis ad Paulum, Senten. lib. v. tit. 24. Accedo autem Wesembecio existimanti, sicut de Julia, ita et Pompeia Lege agi interpolata in Instit. non qualis primum lata est, sed ejusmodi tempore Justiniani in usu habebatur. Quæ tamen non multo post desiit, aut certe non ab omnibus observabatur, sed gladii vel ignis pœna. Ita namque capio Cassiodori verba super illud Psalmi: Iniquos odio habui: Filios et parentes, si adversi sunt, alienata debemus voluntate contemnere: sæpe tamen, quos flamma non terruit, quos ferrum non subdidit, necessitudinem blandimenta flexerunt. Plura de hac Adriani sententia Cujacius Paratit. C. de his qui par. &c. et præceptor meus Christoph. Colerus in Parergis Juris. Sed heic occurrit difficultas. Nam quod heic dicitur Adrianus reduxisse veterem legem, seu potius morem, id negat Modestinus in d. l. pæ. qui parricidas ex constitutione Adriani ad bestias damnari scribit. Ejus verba sunt: Deinde in mare profundum culleus jactetur: hoc ita, si mare proximum sit: alioquin bestiis obijciatur, secundum Divi Hadriani constitutionem. Sed facilis est responsio. Adrianus veterem legem voluit frequentari in locis continentibus mari: quod si mare non esset vicinum, bestiis voluit obijci, ne diuturniori præsentia tanti sceleris Dii offenderentur. Quod periculum in mari non est metnendum. Theophilus Paraphrasi: ὥστε παντὸς στοιχείου στερεῖσθαι αὐτὸν καὶ ζῶντα καὶ τελευτῶντα. ζῶν μὲν γὰρ τῷ κεκαλύφθαι ὑπὸ τοῦ ἀσκού, καὶ εἶναι ἐν τῷ ὕδατι τῆς τοῦ αἵματος τοῦ οὐρανοῦ στερεῖται χρήσεως. τελευτῶν δὲ τῆς γῆς οὐκ ἀξιοῦται, τοῦ ἀσκού φερομένου κατὰ τῶν ὑδάτων. Vetuit etiam fluvio immitti, quomodo mihi persuado, et eandem quidem ob causam, ne in ipsam projectus scilicet ignaris in locis Dii tanto piaculo proripiantur. Atque ideo plaustro quoque nigros boves junxit, non luctus publici declarandi causa saltem, sed vera etiam placandi Deos infernales, quibus, opinor, hos boves sacrificabant: qua superstitione solutus Constantinus, Princeps Christianus, et amnem præcepit, et reliquos ritus sustulit. Solitos autem nigros boves immolari Diis infernalibus notum. Præterea in piaculo parricidii expiando, famem quoque studebant averruncare, quam inde portendi persuadebantur. Ita intelligo locum Planti in Vidularia: Jube hunc insui culleo, atque in altum deportari, si vis bonam annonam. Quo referem Suidæ locum: βόας θεωρεῖν, εἰς κακὴν πράξιν φέρει. νεκροὶ βόες δηλοῦσι τοὺς λιμοῦ χρόνους: λεγερνέμεναι βόες, nisi ὀνειροκριτικοὶ nostri refragarentur.

¹³⁰ Πατροκτονίαν, patricidium] Rectius heic scribatur parricidium; quæ vox utrumque parentem complectitur. Isidorus Etym. lib. v. cap. 26. Parricidii actio non solum in eum dabatur, qui parentem, id est, qui patrem vel matrem interemisset: sed et in eum, qui fratrem occiderat: et dictum parricidium quasi parenticidium. Ceteroquin Patricida dicitur, ut Matricida. Glossæ B. Germani: Matricida, μητραλῶς. Et Cyrilli: Μητροκτόνος, matricida. B. Paulus i. ad Timoth. i. v. 9. πατραλῶς καὶ μητραλῶς, ἀνδροφόνους, Interpres: Patricidis et matricidis, homicidis. Item ut Fratricida. Glossæ Cyrilli: Ἀδελφοκτόνος, Fratricida. Sic et Sororicida memini me apud nescio quem legere. Male vero in utroque Glossario scribitur, πατρολῶς, μητρολῶς. Hesychius: πατραλῶς, ὁ τὸν πατέρα ἀνιμάζων, πατροκτόνης, καὶ τὸ μητραλῶς οὕτω συντίθεται. Idem: πατραλῶς, ὁ τὸν πατέρα τυπτῶν, ἢ κτείνων. Etymologus: Ἀλοιτὸς &c. ἢ ὁ ἀνδροφόνος, παρὰ τὸ ἀλοιᾶν τὸ τυπτεῖν, εὖθεν καὶ πατραλῶς, ὁ τὸν πατέρα τυπτῶν. Jul. Pollux lib. iii. cap. 1. καὶ μὲν οἱ γε περὶ τοὺς γονέας ἐξαμαρτάνοντες, πατραλῶς, ἢ μητραλῶς ἐκάτερος αὐτῶν καλεῖται. Ἰσαῖος δὲ καὶ πατροκτόνος λέγει. Πλάτων δὲ, πατροφόνον, καὶ μητροφόνον. Σοφοκλῆς δὲ, πατροκτόνον. ὁ γὰρ πατροφόνος, καὶ μητροφόνος ποιητικόν. De parentibus verberandis quæ narrant, pertinent ad explicationem cap. 20. et 21. Exodi, et Proverb. cap. 23.

¹³¹ Πεποιήκει] Lego, ἐπεποιήκει.

¹³² Εἰς μολγὸν, in culleum] Ms. εἰς μολῶν. Stephan. In culleo. Fulgentius Plantiades de prisco seim.: Culleus dicitur saccus, in quo rei conclusi in mare mittuntur. Fiebat autem ex corio bovino. Anianus vetus Interpres ad l. un. C. Th. de parricidis: Si quis patrem, matrem, sororem, filium, filiam, vel alios propinquos occiderit, remoto omnium aliorum genere tormentorum, tacto de coreis sacco, qui culleus nominatur, in quo cum missus fuerit, cum ipso etiam serpentes claudantur, et si mare vicinum non fuerit, in quolibet gurgite projiciatur, ut tali pœna damnatus nullo tempore obtineat sepulcrum. Hinc Cuiueum vel Colieum exponitur ταύριον ἀσκήν, tribus locis Glossarum. Et in Germani: Culleus, λέοντα θάλασσαν, χάρμη. Pollux lib. x. cap. 50. Ἐπεὶ δὲ ἀσκήν, καὶ ἀσκήδιον, καὶ τὰ τοιαῦτα προεῖρηκαμεν, οὐδὲν καλῶς καὶ μολγὸν εἰπεῖν. ὃ ἐστὶ κατὰ τὴν τῶν Ταυρίων γλῶτταν, ὁ βόειος ἀσκήν. Hesychius: Ἀσκήν: δὲ μολγὸν, ὃν δύνανται ἀσκήν, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμῶν. ριάνε αὐτὸν ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ. Suetonius Ascoperam vocat in Nerone: Alterius collo et ascopera deligata, simulque titulus: Ego quid potui? sed in culleum merulisti. Quod μολγὸν Xiphilino in Nerone: Μολγὸν τέ τινα ἀπ' ἀνδριάντος αὐτοῦ νύκτωρ ἀπεκρέμασαν, ἐνδεκνόμενοι ὅτι ἐκείνον αὐτὸν δεῖ ἐμβεβληθῆναι. Erat enim matricida Nero. Nec tamen ex omni corio, sed recenti fiebat. Unde Cedrenus vocat δέρμα βόειον νεόδαρτον. Illiniebatque pice et bitumine. Auctor Hermeneumatum: Culeus, tunica ex partu in modo eronis facta, quæ liniebat pice et bitumine, et in ea includebantur homicidæ cum simia, serpente, et uno capone, ac insuta mittebantur in mari, contendentes se animalibus, quo ite se dicuntur ab invicem, homo majoribus pœnis afficiebatur, ita MS. codex, quem februario, ubi brevi in publicum dederō. Quod ait, ea propter consutas istas animantes, quo pejorem et miserabiliorē in modum reus excrucietur, id abs te est, doctissime Burckharde, qui eandem rationem quæsitus reddidisti: sed quam ego falsam arbitror: est enim res μυστηριώδης, cujus Symbolicam rationem adferunt Cælius Rhodiginus in Antiquis Lection. Steph. Forcatulus in Necyomantia Juris, et Fr. Balduinus ad S. alia deinde lex, Instit. de publ. jud. Inopia animalia impius

ἐχίδνης, καὶ πιθήκων, καὶ ἀλέκτορος, καὶ κυνός, ¹³⁴ ἄσε-
βων ζώων, ἄσεβῆς ἀνθρώπος, ¹³⁵ καὶ εἰς ἄμαξαν ἐξεν-
γμένην μελανων βοῶν κατενεχθῆναι πρὸς θάλασσαν,
καὶ εἰς βύθονα βληθῆναι. ¹³⁷ ἔδειξαν οὖν ὑπόδειγμα
τιμωρίας, ἵνα μᾶλλον φοβηθῶσιν οὕτως ἀνόσιον ἔρ-
γον ποιῆσαι.—Νῦν οὖν δίκαια ποιεῖτε, καλὸν γὰρ ὑπό-
δειγμα πᾶσιν ἀποδείξετε.—

17. ¹³⁶ Νῦν οὖν ὃ ἐὰν ἐπιβαλῇ, ἐπὶ πέρας ἄξεις. Διὸ
ἐν παντὶ πράγματι ¹⁴⁰ φιλοπονεῖν δεῖ ἀπὸ τῶν θελόν-
των πλεόν τι εἰδέναι, ὃ εὐχρηστόν ἐστιν ἀνθρωπίνῳ βίῳ,
τούτου μάλιστα ἀπηγορία κυριεύσει. ¹⁴¹ ὅθεν δεῖ γραμ-
μάτων τέχνην ἐκμαθεῖν. καὶ γὰρ ἐστὶν ¹⁴² ὄραμα ἀπη-
γορίας. ἐνθεν γὰρ πάντα ¹⁴³ καταγράφονται. οὐκ ἄμα-
θως γὰρ ὃ εἰδέναι θέλων. Ῥωμαῖσιν λαλεῖν καὶ Ἑλληνι-
σὶ, ἐπιμελῶς ¹⁴⁴ προσεχέτω. τοῦτο γὰρ παραδείγματος
χάριν προσθήσομεν, ἀπηγορίαν, ἥτις ἐστὶν Ἀθήνης χά-
ριν, ¹⁴⁵ τῆς διδούσης πᾶσιν τὴν μάθησιν, καὶ τύχην πρῶ-
τον, ἔπειτα εἰδέναι. ποιῶν γὰρ ποιεῖ ἀνθεὶν τούτους τοὺς
μὴ ἀμελοῦντας, ¹⁴⁷ καὶ ποιούντας, ἃ ἔμαθεν. Τέχνη γὰρ
μετατίθεται ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς ἀνθρώπον· καὶ διὰ τοῦτο
τέχνη οὐκ ἀποθνήσκει. ¹⁴⁸ ἐπεὶ τοῖ ποῖα ἦν χάρις μαθεῖν,
εἰ ὁ διδάσκων ἦν ἀθάνατος; ταῦτα γὰρ εἶναι Θεοὶ ἠθέ-
λησαν, ἀναμνήσκοντες πρῶτον ¹⁴⁹ πάντων Θεοὺς σέ-
βεσθαι, οὐ λιβάνω, ἀλλὰ συνειδήσει. (πλεόν γὰρ ἐστὶν
καλῶς ζῆν, ταῦτα ποιοῦντα.) ¹⁵⁰ Γονεῖς τιμᾶν. ¹⁵¹ Τέ-

cane, impiis animalibus, impius homo, ¹³⁶ et in plau-
strum junctum nigris duobus deportaretur ad mare,
et in profundum mitteretur. Ostenderunt enim ex-
emplum poenæ, ut magis timeant tam crudele opus
facere.—Nunc ergo justa facite; bonum enim exem-
plum omnibus ostendetis.—

17. Nunc ergo quod conatus fueris, ad finem ad-
duces. Propterea in omni re studere oportet a vo-
lentibus plus aliquid scire, quod utile est humanæ
vitæ: hujus præcipue oratio dominabitur. Unde
oportet litterarum artem perdiscere. Etenim est vi-
sus orationis: hinc enim omnia inluminantur: non
indocte enim qui scire velit Latine loqui et Græce,
diligenter attendat: hoc enim exempli gratia adpo-
nemus, orationem, quæ est Minervæ gratia, quæ dat
omnibus doctrinam, et fortunam primum, deinde
scire: faciens enim facit florere eos, qui non ¹⁴⁶ ne-
glexerunt, et faciunt, quæ didicerunt. Ars enim
transfertur ab homine in hominem: et propterea ars
non moritur. Denique quæ erat gratia discere, si qui
docet, erat immortalis? hæc enim esse Dii volue-
runt, admonentes primum omnium, Deos colere, non
thure, sed conscientia: (Plus enim est, bene vivere,
hæc facientem.) Parentes diligere: Natis indulgere:

hominibus junguntur, ait Adrianus heic. Vipera patrem et matrem occidit, Simia ex catulis suis, quem maxime amat, com-
pressu brachiorum et osculis enecat, Gallus et Canis cum parentibus et liberis pugnant. Theophilus paraphrasi Institt.
τὰ ἰε προειρημένα θηρία ἐμβάλλεται διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ὁμοιότητα αὐτῶν ἐστίν. τὰ μὲν γὰρ ἀναρεῖ τοὺς γονεῖς· τὰ δὲ τῆς πρὸς αὐτοὺς οὐκ
ἀπέχεται μάχης. De vipera addendus locus eximius, quem apud Etymologum observavi. Ait autem: πᾶς δὲ τοι δευκάρητος
ἰδεῖν ἔχῃ: κυριώτερον ἐπὶ τοῦ θηλείας, παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν γονὴν, ἔχει θανάτου. ὡστοκοῦντων γὰρ τῶν ἄλλων ἐρπετῶν, αὐτὴ δεξαμένη
τῷ στόματι τὴν τοῦ ἄρρενος κεφαλὴν, οὕτως ἔγκυος γίνεται, κατὰ τὴν μένιν ἀπεσθίουσα. διαβρωθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν ἐντὸς τὴν γαστέρα ἀπόλλυται,
&c. Cui autem quidam Dd. felem loco simiæ, quæ haberi non possit, conjungendum scripserint, fugit eos ratio: quod
cuculum pro gallo veteres non consuerint, causa est, quod minimam anni partem sit parabilis.

¹³³ Συγγραφῆναι] Steph. συναρῆ. MS. συγγραφῆναι, et pro Consueretur, legit Conscriberetur: nos ex Theophilo emendavimus.

¹³⁴ Ἀσεβων ζώων] MS. ἀσεβῆς ζώοις.

¹³⁵ Καὶ εἰς ἄμαξαν ἐξενγμένην μελανων βοῶν &c.] Stephani codex: καὶ ἐπὶ ἀμάξης ἐξενγμένης μελανοῖς βοῶσιν κατενεχθῇ εἰς
θάλασσαν, καὶ ριφθῇ εἰς βαθύ. Pro εἰς βύθονα, MS. habet εἰς βύθον. Vero simile fit priscos dixisse βύθων, pro quo hodie βυθός.
Glossæ Cyrilli, βυθός, hoc altum, profundum, gurgis, quod et βύθιον. Glossæ Germani: profundum, βύθιον, βαθυα, βυσσόν.
Pro βαθυα, lego βαθων, quod et βαθύ. Profundum etiam Seneca appellat loco, quem supra landavi: Imaginabar mihi cuculum,
serpentem, profundum. Ita pridem est quum tibi, Nobilissime Bukuwka, dixi accipiendum illud Justiniani Confirmat. Instit.
Quasi per medium profundundum euntes; idque ex auctoritate Theophili, παραγράφοντος, ὡς περ διὰ μέσου βαθύων πελάγους.

¹³⁶ Et in plaustrum junctum] Stephani Codex: Et super plaustrum juncto nigris bubus deferretur in mare, et projiceretur in
profundum. MS. pro Deportaretur habet Deportari; pro Mitisterur, Mitti.

¹³⁷ ἔδειξαν γὰρ ὑπόδειγμα] Hæc, in utroque codice corruptissima, ita restituenda putavimus.

¹³⁸ Οὕτως ἀνόσιον ἔργον ποιῆσαι, tam crudele opus facere] Stephani Codex, ἔνομον ἔργον ἐργάζεσθαι, Nefarium opus operari. MS.
pro Tam legit Sic, pro ποιῆσαι, facere, ἐποίησεν, fecit. Quæ obelo notavimus, MS. non agnoscit, nec nos genuina arbitramur,
sed ex superioribus iterata. Atque hucusque Adriani Sententiæ: sequuntur nunc alia.

¹³⁹ Νῦν οὖν ὃ ἐὰν ἐπιβαλῇ] Non pauca videntur desiderari: et hæc ipsa pravata sunt, quibus industria nostra subvenire
utemurque laboravimus. Vult nos hortari ad Linguæ Latinæ et Græcæ, quod occiperimus, studium; idque ne desereremus,
argumentis suadet ab ntilitate ductis et honestate.

¹⁴⁰ Φιλοπονεῖν δεῖ ἀπὸ τῶν θελόντων] Non satis, quid velit, intelligo, nec sensibus fallor tamen: absque codicis fellacia foret,
hac colligendi formula videretur concludere: Res utilissimæ in vita humana sunt præcipue addiscendæ; Literatura est res
utilissima in vita humana: ergo &c. Posset itaque sine curiositatis adfectione locus emendari: φιλοπονεῖν δεῖ τοὺς θέλοντας:
quibus verbis propositio syllogismi continetur: τούτου μάλιστα, quod assumptionis principium est, non recte interpretatur, Hujus
præcipue, quod Latinum non est; sed vero, In hoc præcipue: id namque significat apud Græcos κυριεῖν τινός: quod imitati
sunt priscorum Theologi. Juvenus lib. iv. hist. Evangel. dominantur eorum Exercentque trucem subjectis urbibus iram. Et
Alcimus Avitus, lib. i. de orig. mundi: Solus habe, solisque prior dominare fruendo. Quibus exemplis et Dositheus, si
obscuratio sententiæ abforet, et vetus Latinus Bibliorum interpretes possent excusari. φιλοπονεῖν ἐν τινι dixere item alii.
B. Gregorius Nazianzenus hom. in sacrum Pascha: ἔξιν δὲ μὴδὲ τὸν τῆς βρώσεως τρόπον παραδραμεῖν, ὅτι μὴδὲ ὁ νόμος, ἔχει καὶ
τούτου τὴν θεωρίαν φιλοπονεῖν ἐν τῷ γράμματι. sic Plato lib. vii. de Repnb. dixit: ἐν πᾶσι τοῖς τοῖς μισοπονή. sic et Studere in
aliqua re, dicunt Latini. Ansegius lib. ii. cap. 1. In hac præcipue studuerunt, ut honor sanctæ Dei Ecclesiæ et status
regni decens maneret. Et cap. 2. In his quippe maxime studere, et de his omnibus placitis, quæ vobiscum habituri sumus,
vos ammonere optamus. Plura super hac phrasi in Collectan. ad Lucretium Dominus meus Giphanius.

¹⁴¹ Ὅθεν δεῖ γραμματικὴν τέχνην ἐκμαθεῖν] De litteratura adversum te, Bukuwka, pluribus in epistola dixi. Divale rescriptum
qui auctoritate sua validius corroboret, eccum R. David Kimchi, Doctissimus Judæorum, in libro, qnem ea de re inscripsit.
Adscribam verba Latina, quia Ebræa pauci sunt qui intelligant: Qui studet, inquit, Legis Divinæ scientiam sibi comparare,
neque discit fundamentum Litteraturæ, similis est oratori, qui agit boves, et in manu ejus nulla est virga, aut stimulus
aculeatus.

¹⁴² Ὁραμα ἀπηγορίας, visus orationis] Inepte. ὄραμα ἀπηγορίας est notus Ebraismus, pro eo, quod nos dicimus, ἀπηγορία ἐστὶν
πραγματικὴ. Lumen orationis, id est, oratio est illaminativa. De quo loquendi genere consulendus Beza Annotat. in Matth.
cap. 24. v. 15. in Ephes. i. v. 14. Ἀπηγορία, quod heic iterato ponitur, nuspiam a me lectum ἀντὶ τοῦ
λαλίστης ἢ λόγος. Hesychius, Etymologus, Suidas, Phavorinus, alii, quos videre fuit, interpretantur ἀπολογία. Etymologus:
Ἀπαγορεύω] ἢ ἀπὸ πρόθεσις ἐνταῦθα δηλοῖ τὸ χωρίζεσθαι. τὸ δὲ ἀπαγορεύω, ἐκτὸς γίνεται τοῦ λέγειν. Qui locus est corruptus, et ita
reponendus: τὸ δὲ ἀπαγορεύω ἐκτὸς γίνεται τὸ λέγειν. Sed ἀπηγορία quid sit, nemo melius Cicerone non docere poterit in Bruto.
Quamquam omnis locutio oratio est, tamen nnius oratoris locutio hoc proprio signata nomine est. Et lib. ii. de Orat. Illa,
quæ a bono poëta dicta est flexanima, atque regina rerum oratio.

¹⁴³ Καταγράφονται, inluminantur] Id est, καταγράφονται. Hesychius: καταγράφας, φωτίζας. Suidas: καταγράφω, καταυθαδίζω,
γενικῇ. ubi legendum videtur, καταφωτίζω. Gregor. Nazianzenus: τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως κατηνυγίσθησαν.

¹⁴⁴ Προσεχέτω] Quum MS. habeat, προσέχε, attende, puto scriptum fuisse, προσέχη, attendat.

¹⁴⁵ Τῆς διδούσης] MS. ἡ διδούσα.

¹⁴⁶ Neglexerunt] Lego, Negligunt.

¹⁴⁷ Καὶ ποιούντας] MS. καὶ ποιούσιν.

¹⁴⁸ Ἐπεῖτοι] Fort. ἔπειτα.

¹⁴⁹ Πρῶτον μὲν Θεοὺς σέβεσθαι] Scis, Nobilissime Bukuwka, his dictis nihil frequentius et sollemnus in Sapientum scriptis,
ea ubi tu ingenne (quo ingenio gnatus es) instillaris, possessione hujus servitutis satis ditatus ad lares redibis.

¹⁵⁰ Γονεῖς τιμᾶν] Maximus Planudes in paraphrasi libelli Dionysii, quem Cato inscripsit sen de Moribus ad filium: Γονεῖς
ἀγάπα. ex quo heic legendum existimo, γονεῖς ἀγαπᾶν, Parentes diligere. Ostendi jam olim tibi, Bukuwka, consimilia vetusti
sapientis dicta in Schobingeri membrana. Ea vel nunc in memoriam tibi redigas rursum licet. Sunt vero ista: Præstabis
parentibus pietatem; cognatis dilectionem. Præstabis amicis fidem; omnibus æquitatem. Pacem cum hominibus habebis,
bellum cum vitis. Pejora sunt tecta odia, quam aperta, propterea te loquax inimicus minus, quam taciturnus offendet:
perturpe est enim, quod obicitur, in obiciente cognosci. Semper dissensio ab alio incipit, a te reconciliatio. Succurre
paupertati amicorum, immo potius occurre. Talem diligentiam exhibe in amicis tuis comparandis. Ne incipias amare,
quem deinceps possis odire. Tu primum exhibe te bonum, et sic quære alterum similem tui. Turpius nihil est, quam cum eo

κνοις ἐγγαυκαίνειν : Φίλους φιλεῖν : Καὶ ¹⁵² ἀπλῶς ὑποδεικνύειν, καὶ ἀνυπόπτως πάντα ποιεῖν, ¹⁵³ καὶ μὴ ἵνα ἐν παντὶ πράγματι εὐχρηστος ᾖς, καὶ πάντα ¹⁵⁴ τὰ ἔθιμα ζωῆς σης παρατηρῆς, καὶ θαυμάσεις ¹⁵⁵ ὅτι τὸν καλῶς ποιῶντα ¹⁵⁶ καλῶς ἀκολουθεῖ.

18. Νῦν οὖν ἄρξομαι Μύθους γράφειν Αἰσωπέιους, καὶ ὑποτάξω ὑπόδειγμα. ¹⁵⁷ διὰ τούτους γὰρ ¹⁵⁸ αἱ ζωγραφίδες ¹⁵⁹ συνέστησαν. Εἰσὶν γὰρ λίαν ἀναγκαῖαι πρὸς ὠφέλειαν τοῦ βίου ἡμῶν. Πρῶτῳ οὖν τόπῳ μῦθον ἄρξομαι ἀπὸ ἐλάφου.

19. ¹⁶⁰ Ἐλαφος εὐμεγεθῆς ὥρα θέρους διψεῖ λειπόμενος παραγίνεται ἐπὶ τινὰ πηγὴν διανυγῇ καὶ βαθεῖαν, καὶ πῶν ὅσον ἤθελεν, ¹⁶¹ προσεῖχε τὰ τοῦ σώματος, ¹⁶² καὶ μάλιστα μὲν ἐπῆναι τὴν φύσιν τῶν κεράτων ἀνασημαμένων εἰς πολλὴν ἀέρα

Amicos amare : Et simpliciter demonstrare, et sine suspitione omnia facere, et non maligne, ut in omni re utilis sis, et omnia, quæ solent, vitæ tuæ observes, et miraberis, quomodo bene facientem bene sequitur.

18. Nunc ergo incipiam tabulas scribere Æsopias, et subijciam exemplum. Per eas enim picturæ constant. Sunt enim valde necessariæ ad utilitatem vitæ nostræ. Primo ergo loco fabulam incipiam de cervo.

19. Cervus bonæ magnitudinis æstivo tempore siti deficiens advenit ad quendam fontem limpidum et altum, et cum bibisset quantum voluerat, adtendebat a corpore, et maxime quidem laudabat naturam cornuum exurgentium in multum aërem

Cetera desunt.

bellum gerere, cum quo familiariter vixeris. Vires tuas amici beneficiis, inimici injuriis sentiant. Res magna: dementia est, indulgendo corrigere peccata, quam vindicando.

¹⁵¹ Τέκνοις ἐγγαυκαίνειν] Ita MS. in interstitio linearum corrigit verbum ἐνταυκαίνειν, quod in contextu est. Aliquid monstri alunt, quod dum haruspex quispiam expiaverit, interim haruga inea inspecta ita faciendum dico, ut τῷ ἐνταυκαίνειν exterminato, recipiamus ἐνδαφιλεύειν, ne malam manum periculumur. Glossæ B. Germani: Indulgetur, ἐνδαφιλεύεται. Glossæ Cyrilli: ἐνδαφιλεύομαι, Indulgeo, largo. Iterum Germani: Indultum, ἐπιδαφιλευθέν. Indussata, ἐπιδαφιλευθέντα. Lego, Indultata: nisi si malis, Indulgitata, de quo verbo Nonius. Est vero Indulgere heic, clementem se præbere, temperare, ut exponit idem Nonius. Cic. lib. iii. Officior. Magnus vir in primis, et qui perindulgens in patrem, idem acerbè severns in filium. Phocylides dixit ἦπιον εἶναι, Nuthetico: Παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τοῖς, ἀλλ' ἐπίος ἴσθι. Hæc cum ita scripsissem, venit ad me Jo. Tornesius, Typographus clarissimus, et de studiis meis non mediocriter meritis, qui mihi significavit, omnino videri sibi heic legendum, τέκνοις ἐγγαυκαίνειν, liberis indulgere, ut est in Glossis Cyrilli, id est, dulcem et amabilem se reddere. Per-vulgatum jam est, τὸ Α. cum A. solitum migrationes facere in libris Græcorum, quod nulla in pingendo differentia. Judicet Lector eruditus.

¹⁵² Ἀπλῶς ὑποδεικνύειν, simpliciter demonstrare] Ἀπλῶς in laudata significatione heic ponitur pro Aperte, Libere, et non fucate aut dolose: cui opponitur διπλῶς, id est, Vafre, Versute, Dolose: cui rei auctoritates memini dari a clarissimo Scherbio in acroasibus Topicis. Jul. Pollux lib. v. cap. 21. τοῦ δὲ, ἀπλῶς, ἀκρίκως, ἀπλάστως, ἐκφανῶς, ελευθέρως, εὐθυρρήμονως, εὐήθως. Videndus P. Faber in Semestribus. Verbum ὑποδεικνύειν mirificam vim habet, quam et B. Matthæum observasse, cap. 3. v. 7. τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; Interpr. Quis demonstravit vobis fugere a futura ira? Vidi quid Erasmus, quid Camerarius, quid Stephanus: sed Bezæ expositio magis est. Inde ὑπόδειγμα, pro παράδειγμα. Glossæ B. Germani: Exemplum, αντίγραφον, αντίτυπον, υπόδειγμα. Et Cyrilli: υπόδειγμα, exemplum, exemplar. Dositheus supra, ὑπόδειγμα τιμωρίας, Exemplum pœnæ. Et infra: ὑποτάξω, υπόδειγμα. Paulus ad Ebræ. iv. v. 11. ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας. Interpr. Ut ne in id ipsum quis incidat incredulitatis exemplum. Phavorinus: ὑπόδειγμα. οὐδὲ τοῦτο ὀρθῶς λέγεται, παράδειγμα δέ. Quam bene intellexisti.

¹⁵³ Καὶ μὴ....] Supple, πονηρῶς, aut taliter.

¹⁵⁴ Τὰ ἔθιμα, quæ solent] Lego, πάντα τὰ ἔθιμα, Omnia sollemnia. Glossæ Cyrilli: ἔθιμα, sollemnia, hæc sueta; singularia non habet.

¹⁵⁵ Ὅτι, quomodo] Lego, Quod.

¹⁵⁶ Καλῶς, bene] Lego, καλὸν, bonum: præterea Græcane sit phrasis ἀκολουθεῖν τινὰ, haut scio.

¹⁵⁷ Διὰ τούτους, per eas] Ms. διὰ τοῦτον, per eum.

¹⁵⁸ Αἱ ζωγραφίδες συνέστησαν] Sic Plutarchus de defect. oracul. μύθου παλαιοῦ καθάπερ ζωγραφήματος ἀφ' ἀποπειρώμενον. De utilitate fabularum hic insignis est locus. Nomen ζωγραφίς nuspiam alibi a me lectum, sed γραφίς, ὑπογραφίς, et similia. Videndus Pollux lib. vii. 28. Philostratus Epist. xxxix. ζωγραφία παρειῶν καὶ χειλέων βαφαί. Phavorinus: ὑποδεικνύει, ἀντὶ τοῦ ὑπογράφει. ὑποδεῖται βούλομαι τῷ λόγῳ καθάπερ ἐπὶ τίνος γραφῆς. Elegantissime et peraccommodanter ad istum locum.

¹⁵⁹ Συνέστησαν] MS. συνέστηκαν.

¹⁶⁰ Ἐλαφος εὐμεγεθῆς] Non exstat inter Æsopi fabulas. Eam jambis Latinis fecit Phædrus lib. i. fab. 12. ubi Rigaltius, vir doctissimus, nos mittit ad Aphthonii fab. 18. cnjus librum videre necdum contigit. Similem habet Gabrias, cum Ignatii Diaconi epimythio: ὅτι πολλὰς τις ὠφελεῖται, ἐξ ὧν δοκεῖ βλάπτεσθαι.

¹⁶¹ Ἐπέχε τὰ τοῦ σώματος] Male vertit, Attendebat a corpore, quod Latinum non est, sed ἐπέχειν hoc est Contemplari, quod Gabrias dixit ὁρᾶν.

¹⁶² Καὶ μάλιστα μὲν ἐπῆναι &c.] Ita totum locum emendavimus, cum in MS. esset καὶ μαλ' ἐρηλιτὴν φύσιν τῶν κεράτων ἀνασημαμένων τε εἰς πολλὴν ἀέρα: Et maxime quidem laudabat naturam cornuum excelsissimam in multo aëre.

Et hæc ad Dositheum paucis diebus scripsi, quæ ubi in usum tuum fore intelligam, Nobilissime Bukuwka, minus laborum meorum pœnituerit, et punctum autem Ampliss. Lectii, hospitis nostrum utriusque, si ferent, liquido auspicio foras prodierint in dias auras lumims. Tu ave et fave.

VERBORUM QUORUNDAM THEMATA,

Quæ magna e parte vel sunt anomala, vel poetica, aut certe ejusmodi, ut non obviam cuilibet habeant originem.

De hac autem illorum Collectione aliquid in ejus calce dicitur.

A.

- "**ΑΑΔΕ**, (Molestus fuit: ἐλύπησεν, Hes.) aor. 2, A verbi ἀαδέω. Præsentis autem ἀαδεῖν idem meminit, exp. ὀχλεῖν, ἀδικεῖν, λυπεῖσθαι, ἀπορεῖσθαι.
 "Αάθην, (Deceptus fui, ἡπατήθην, Var.) aor. 1 passivus verbi ἀάομαι.
 "Αασάμην, (Damnum deest: interdum et Damnum accepi, Læsus sum, ἐβλάβην, Hes. Eust.) aor. 1, medius, ab aor. act. ἀασα, e verbo ἀάω. Unde et aor. 1, pass. ἀάσθην, signif. itidem ἐβλάβην. Sed et ἀάται tertia persona præsentis temporis ap. Hom. legitur, e prima persona ἀάομαι.
 "Ααται, (Satiatur: κορέννυται, Varino) ab ἀαμαι. id autem ab ἀημι act.
 "Αβάκησαν, (Nescierunt: ἡγνόησαν, Hes. et aliis) poetice et Ionice pro ἡβάκησαν, ab ἀβακέω.
 "Αββαλε, poetice pro ἀνέβαλε, (ut κάββαλε pro κατέβαλε, et ὑββαλε pro ὑπέβαλε) e præsentis ἀναβάλλω.
 "Αγάγας pro ἀγαγὼν dici Hes. tradit. est autem ἀγαγὼν particip. aor. 2, activæ vocis, ab ἄγω. Idem et ἀγαγον pro ἄγαγε usurpari scribit. quod est B imperativi modi aor. 2, ab ἄγω.
 "Αγαπῶν, optativo modo et tempore præsentis dicunt Attici pro ἀγαπάοιμι, ἀγαπῶμι, a themate ἀγαπάω.
 "Αγασαίμην, aor. 1, optativi modi. cujus indicativus ἡγασάμην, a th. ἄγαμαι vel potius ἀγάζομαι, Admiror, vel etiam Colo. Hes. enim ἀγάζεται exp. etiam σέβεται. Poëtice et Ionice ἀγάσαντο etiam dicitur pro ἡγάσαντο, Admirati sunt: ab ἀγασάμην pro ἡγασάμην. Unde et particip. ἀγασάμενος metri causa duplicatum habens σ pro ἀγασάμενος, Admiratus. at ἀγασόμενος est futuri 1 medii participium.
 "Αγασθεῖς, Admiratus: particip. aor. 1, passivi, ab eodem themate, nimirum ab ἄγαμαι vel potius ἀγάζομαι.
 "Αγγελέων, Nuntiaturus: fœm. ἀγγελέουσα, Nuntiatu-
 ra. Ionice pro ἀγγελῶν et ἀγγελοῦσα. Est autem ἀγγελῶν particip. a futuro indicativi ἀγγελέω: id vero ex præsentis ἀγγέλλω. Itidem in aliis soleut Iones ω in έω resolvere, et ου in έου.
 "Αγγελλόντων, Attici dicunt pro ἀγγελλέτωσαν, Nuntient: participii activi genitivo plurali posito pro tertia persona plurali imperativi modi. Sic βοώντων dicunt pro βοάτωσαν, et τυπτόντων pro τυπτέτωσαν.
 "Αγέμεν, Dor. pro ἄγειν, Ducere: ab ἄγω.
 "Αγεν, Bæotice pro ἄγησαν, Fracti sunt: 3 pers. plur. aor. 2, pass. ab ἄγην: id autem ab ἄγνυμι s. ἄγω, Frango.
 "Αγεο, prima syll. producta et aspirata, Dor. pro ἡγεο, ἡγοῦ, Duc: a præsentis ἡγέομαι. At ἄγεο, prima correpta et tenuata, Ion. pro ἄγον, Ducere: a præsentis ἄγομαι, Ducor.
 "Αγεόμενοι quidam pro ἀγόμενοι positum aiunt: Hes. tamen exp. θαυμάζοντες, Admirantes: ab ἀγέομαι.
 "Αγερθεν, Congregati sunt: aor. 1, pass. Ionicum pro ἡγέρθησαν, ab ἡγέρθην: id autem ab ἀγείρω. Similiter ἀγέρθη dicunt iidem Iones pro ἡγέρθη, Congregatus est. Unde particip. ἀγερθεῖς, et futurum indicativum ἀγερθήσομαι.
 "Αγέροντο, Ionice pro ἡγέροντο, Congregati sunt. aor. 2 medius. ἀγείρω enim facit fut. 2, ἀγερῶ, unde

aor. 2, ἡγερον: e quo ἡγερόμην. Quidam poetice pro ἡγείροντο dictum volunt, imperfecti esse temporis dicentes: itidemque ἀγέρω pro ἀγείρω dici aiunt, poetice exempto ι.

"Αγες, Hesychio ἄγε, φέρε. poetice forsân adjecto s.

"Αγεσκειν, pro ἡγε dicunt Iones, ut τυπτεσκε pro έτυπτε: abjecto primum augmento, deinde annexo σκε: ab ἄγω.

"Αγη, Ionice pro Attico ἑάγη, Fractus est: 3 pers. sing. aor. 2, passivi: a th. ἄγνυμι s. ἄγω. Unde futur. 2, ἀγῶ e quo aor. 2, ἡγον: unde pass. ἤγην, Ionice ἄγην, Attice ἑάγην.

"Αγηγέραται, 3 pers. plur. præteriti passivi Ionica pro ἡγερμένοι εἰσι: itidemque in plusquamperfecto ἀγηγέρατο pro ἡγερμένοι ἦσαν. ex ἀγείρω facto præterito activo ἡγερα, et Attica reduplicatione ἀγήγερα: passive ἡγερμαι, et Attica reduplicatione ἀγήγερμαι.

"Αγήγερα, (Congregavi) Attice iteratis duabus initialibus literis præsentis pro ἡγερα. Itemque ἀγήγερμαι pro ἡγερμαι dicitur, Congregatus s. Collectus sum. Quorum illud act. vocis, hoc autem pass. præteritum est, a th. ἀγείρω.

"Αγήλαι, (Exornasse, Consecrasse: Hesychio κοσμήσαι, σεμνύναι, ἀναθεῖναι: necnon εἰς ἀγέλην ἀγαγεῖν) aor. 1, infin. modi, ab aor. 1, indicativi modi, ἡγήλα, e them. ἀγάλλω. Unde et conjunctivo modo ἀγήλω, quod idem exp. κοσμήσω, Exornavero: et partic. ἀγήλας, Qui exornavit. At ἀγήλουμεναι, quod idem lexicographus affert pro χαίρουσαι, ab alio profectum themate videtur.

"Αγήοχα, Duxi: præter. perf. act. ex ἡχα factum formatione Attica. primum enim reduplicatis primis duabus literis, fit ἄγηκα, ut ἀγήγερα ex ἡγερα: deinde ο inserto, ἀγήοχα.

"Αγκαλέει, 3 pers. sing. præsentis indic. poetice pro ἀνακαλεῖ: ab ἀνακαλέω. ut ἀγκαλέω etiam dicitur pro ἀνακαλῶ, Hes.

"Αγκαλον, idem Lexicogr. affert pro ἀνοιξον, Aperi. Pro quo fortassis scribendum ἄγχαλον, ab ἀγχάλω poet. itidem usurpato pro ἀναχαλάω, Relaxo et Aperiō.

"Αγκειμαι, poetice pro ἀνάκειμαι, Recumbo, vel Repositus sum.

"Αγκλίνας, particip. aor. 1, act., pro ἀνακλίνας, more poet. a th. ἀνακλίνω, Reclino, Resupino, vel etiam Aperiō: Hesychio ἀγκλίνας exponente non solum ἀνακλίνας, sed etiam ἀνολέας.

"Αγορυφῶσα, itidem pro ἀναγορυφῶσα ap. Hes. qui exp. ἀνατιθεῖσα.

"Αγκρινάμεναι, quod idem pro ἀποφηνάμεναι affert, poet. et ipsum est pro ἀνακρινάμεναι: ab ἀγκρίνω poet. pro ἀνακρίνω.

"Αγνήκαμες, teste eodem, dicunt Æoles pro ἡγνοήκαμεν, Ignoravimus: a th. ἄγνοέω.

"Αγοίατο, (Ducerentur) 3 pers. plur. optativi pass., Ion. pro ἄγοιντο, a th. act. ἄγω.

"Αγον, penult. circumfl. præter. imperf. Doricum est pro ἡγον, Ducebam: ἄγον autem, penultima correpta et penacuta, aor. 2, Duxi: pro quo Attici dicunt ἡγαγον, a th. ἄγω.

"Αγοράσθαι, poet. pro ἀγοράεσθαι s. ἀγοράσθαι, Concionari, διαλέγεσθαι: a th. ἀγοράομαι. Hes.

- Ἀγόρευον**, Ion. et poet. pro ἡγόρευον, Nuntiabant. a th. ἀγορεύω.
- Ἀγορεύοντες**, (quod Hes. exp. συνελθόντας, συναθροισθέντας, Qui coierunt et in unum congregati sunt) particip. est per syncopen factum ex ἀγερομένους. est autem ἀγερόμενος particip. aor. 2, a th. act. ἀγείρω.
- Ἀγχαζε**, poet. pro ἀνάχαζε: et ἄγχασαι pro ἀνάχασαι, itidemque ἀγχάσασθαι pro ἀναχάσασθαι, a th. ἀγχάζω poet. pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, Recedo.
- Ἀγχασδε**, Dorice pro ἄγχαζε: ἄγχαζε autem pro ἀνάχαζε, ut dictum est. Ambo ap. Hes.
- Ἀγχιβέβακε**, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, Prope accessit: ab ἀγχιβαίνω. unde et ἀγχιβάτης et ἀγχιβατέω. id autem βαίνω fut. facit βήσω.
- Ἀγχον**, imper. pass. a th. act. ἄγχω, Suffoco, Strangulo, Ango: at ἀγχοῦ, perispomenos, adv. est, signif. Prope.
- Ἀγωνίδαται**, Ion. pro ἡγωνισμένοι εἰσί: 3 pers. pl. præt. perf. pass. thematis act. ἀγωνίζω, facta ex 3 singulari ἡγωνίσαι, abjecto primum augmento, deinde correpta penultima, h. e. exempto σ, et ejus loco inserta syll. δα. ut πεφράδαται dicitur pro πεφρασμένοι εἰσί. Quidam e 1 pers. præt. med. formare malunt, adjecta syll. ται.
- Ἀγωνιῦμαι**, Ion. et Dor. pro ἀγωνιῶμαι, Puguabo. Hoc autem ἀγωνιῶμαι, Atticum est pro ἀγωνίσσομαι, a th. act. ἀγωνίζω.
- Ἀδδηκότες**, metri causa pro ἀδδηκότες dicitur. Id autem ἀδδηκότες est partic. præt. temp. Ionicum pro ἡδδηκότες, a th. ἀδέω: quod ἀδέω ex ἀηδέω factum putatur, et significat Ærumnis s. Laboribus et molestiis conficior s. fatisco.
- Ἰδδον**, prima circumflexa, et iota ascripto, est vel imperfectum Dor. pro ἡδδον, Canebam: vel partic. neutrius generis, a masc. ἡδδων: utrumque autem a th. act. ἡδδω. At ἄδδον, prima brevi et aspirata, est aor. 2, activæ vocis, ab ἀνδάνω, et signif. Placui: ut Hom. ἄδε δ' Ἐκτορι μῦθος, pro ἡρεσε, teste Hes. etiam.
- Ἀειρα**, (Sustuli vel Extuli) aor. 1 act. sine augmento, a th. αἶρω.
- Ἀεις**, partic. præs. temp. ab ἄημι, Flo, Spiro.
- Ἀεισε**, (Cecinit) aor. 1, act. ab αἶδω poet. v., pro quo in prosa dicitur ἡδδω. caret autem illud αἶσε augmento, more Ion. et poet.
- Ἀεισιν**, Æolice pro αἶσιν, Spirant: a th. ἄημι.
- Ἀεξε**, Augebat: et ἀέξετο, Augebatur: poet. et Ion. sine augmento, ab αἶξω, itidem poet. verbo pro αὔξω.
- Ἀεξήσω**, poet. pro αὔξήσω, Augebo: a poet. th. αἶξω.
- Ἀερθεῖς**, particip. aor. 1, pass. Sublatus, Elatus, E- vectus: a th. act. αἶρω. Itidem ἀέρθην est aor. 1, pass. indic. modi, augmento carens, pro ἡέρθην, ex 3 pers. præt. pass. ἡεpta: et ipsum a th. act. αἶρω, cujus fut. 1, ἀερώ: aor. 1, ἡεφα, præt. perf. ἡερκα.
- Ἀερον**, (Sustuli, Extuli) aor. 2, act. a th. αἶρω. Unde in subjunctivo ἀέρης, quod Hes. exp. ἀρης, βαστάσης.
- Ἀέσαι**, aor. 1, infin., ab inus. th. αἶω, Spirare, Dormire: Hesychio ἀῆσαι, κοιμηθῆναι. ap. quem est et ἀέσσαμεν pro ἐκοιμήθημεν, duplicato σ. Meminit et Eust. Rursum vero ap. Hes. est ἀέσκοντο, ab eod. th. derivato v. ἀέσκομαι: quod itidem exp. ἀνεπαύοντο, ἐκοιμῶντο.
- Ἀζεο**, (Cole, Reverere: ἐντρέπου, σέβου, εὐλάβου, Hes.) Ion. pro ἄζου, a th. ἄζομαι.
- Ἀη**, (Spirabat: ἐπνεῖ, ἐφύσα, Hes.) 3 pers. præt. imperf. act., a th. ἄημι.
- Ἀήδιζον**, sine augmento dicitur pro ἡήδιζω, propter cacophoniam illam e concurrentia duorum η: a th. ἀηδίζω. Eust.
- Ἀήθεσσαν**, itidem pro ἡήθεσσαν dicitur euphoniæ causa, a th. ἀηθέσσω, Insuetus sum.
- Ἀήμεναι**, infin. præs. Ion. pro ἀῆναι, Spirare, Flare: πνεῖν, Hes. a th. ἄημι. Quanquam Eust. hoc ἀῆναι esse dicit tanquam ex αἰίνω. tunc autem esset
- aor. 1.
- Ἀἶδεσθεν**, Ion. pro ἡδέσθησαν, Veriti sunt: ab ἡδέσθην aor. 1, pass. verbi αἰδέομαι. E quo aor. est et imper. αἰδέσθητι, Reverere. Nota autem hoc αἰδέομαι duplex habere fut., alterum per η, nimirum αἰδήσομαι: alterum per ε, αἰδέσομαι. unde et imper. med. αἶδεσαι, Reverere.
- Ἄϊον**, præt. imperf. augmento carens pro ἡῖον, Audiebam: a th. αἶω.
- Ἀῖρας** per syncopen pro αἶρας, e th. αἶρω. nam ab αῖρω fit ἄρας, sine diphthongo.
- Ἀῖρεθέωσι**, aor. 1, pass. subj., Ion. pro αἰρεθῶσι, cujus indicativus est ἡρέθην, e th. αἰρέομαι.
- Ἀῖρέθη**, 3 pers. sing. aor. 1, pass. indic. modi, Ion. pro ἡρέθη, Captus est: unde et fut. 1, pass. αἰρεθήσομαι. ambo ab act. th. αἰρέω.
- Ἀῖρήκεε**, ap. Herod. Ionice pro ἡρήκει, Ceperat, ab act. th. αἰρέω.
- Ἀισθέσθαι**, aor. 2, med. infin. modi, ex aor. indic. ἡσθόμην, a th. αἰσθέομαι vel αἰσθάνομαι. E quo αἰσθέομαι est et fut. med. αἰσθήσομαι, Sentiam.
- Ἀῖσχυνθείην**, opt. aor. 1, ab αἰσχύνθην, Pudefactus sum, Veritus sum. Id autem ab act. th. αἰσχύνω.
- Ἀιτιῶντο**, ap. Hom. et Herod. Ionice pro αἰτιῶντο, Culparent. a th. αἰτιάομαι.
- Ἀκαχέατο**, (pro quo et ἀκαχέατο dicitur metri gratia) Ion. pro ἀκάχηντο, Tristati erant, vel etiam Tristabantur, ex ἀχέομαι reduplicatione Att. facto præt. ἀκάχημαι. E quo particip. ἀκαχημένος. Quod si ἀκαχήμενος scribas, signif. λυπούμενος: estque particip. præs. temp. a th. ἀκάχημαι, cujus Hes. meminit. ap. quem legitur et ἀκαχέδαται, expositum itidem λυποῦνται. pro quo et ἀκηχέδαται infra.
- Ἀκάχμενος**, quidam ex ἀκάζω formant, quidam ex ἀκαχήμενος factum per syncopen ajunt, quorum probabilior est opinio. Exponit autem ἀκάχμενον ἔγχος Hes. ap. Hom. ἡκονημένον καὶ ἐστομωμένον δόρυ, Acuta hasta. possis etiam Tristis s. Dolorifica hasta interpretari, ex eo, quod ἄχος et dolorem afferat suo ictu. ut ψυχρὸς χαλκὸς ab eod. poeta dicitur ex eo, quod lethale frigus inferat ictis.
- Ἀκειόμενος**, Ion. et poet. pro ἀκεόμενος.
- Ἀκηδέδαται** ap. Hes. λύπη κατέχονται. pro quo fortassis scr. ἀχηχέδαται.
- Ἀκήκοα**, præt. med. Atticum pro ἡκοα, reduplicatis literis initialibus præs. temp.: a quo et ἀκηκόεσαν in plusquamperf. pro ἡκούεσαν s. ἀκηκούεσαν, Audiverant: a th. ἀκούω.
- Ἀκηχέατο**, præt. plusquamperf. pass. Ionice pro ἀκήχηντο, ex ἀχέομαι reduplicatione Att. literarum initialium facto ἀκηχήμην, Tristitia affectus fueram, vel etiam Tristitia afficiebar.
- Ἀκηχέδαται**, Ion. itidem pro ἀκήχηνται, interposito etiam δ, sicut in ἐληλέδαται pro ἐλήλαται interpositum itidem δ est una cum ε, ut Eust. testatur, qui illud ἀκηχέδαται exp. λελύπηνται. Est et particip. præt. pass. ἀκηχεμένη, ex indic. ἀκήχημαι, ut ἀκαχήμενος est ex ἀκάχημαι.
- Ἀκουέμεν**, Ion. infin. pro ἀκούειν, Audire: a th. ἀκούω.
- Ἀκουκα**, præt. perf. Ion. augmento carens pro ἡκουκα, Audivi: itidem a th. ἀκούω.
- Ἀκουτιέῖς**, fut. Att. pro ἀκουτίσεις, Audire facies: e th. ἀκουτίζω.
- Ἀκοῶ**, (Audiam) fut. 2, e them. ἀκούω: unde et aor. 2, ἡκοον.
- Ἀλαθεῖς**, particip. aor. 1, significans Vagatus, Qui erravit: e th. ἀλάομαι. unde et præt. imperf. ἀλάτο ap. Hom.
- Ἀλάλημαι**, (Erravi, Vagatus sum, Hesychio πεπλάνημαι) præt. perf. pass. ab ἀλάομαι, reduplicatione literarum initialium. Quidam præs. temp. esse hoc ἀλάλημαι dicunt ex ἄλημαι, reduplicatis itidem initialibus literis. Unde est infin. ἀλάλησθαι, præs. temp. et ipse significationem habens: itidemque particip. ἀλαλήμενος. Sic vero et ἀκάχημαι secundum quosdam præs. temp., secundum alios præt. temp. est. Rursum ta-

men Hes. ἀλάλητο per præt. plusquamp. exp. ἐπε-
πλάνητο.

Ἀλαλκον, aor. 2 act. pro ἡλαλκον, ex ἀλαλκέω, ut
ἔδουπον e δουπέω. Unde et subj. modo ἀλάλκη,
quod Hes. exp. βοηθήσῃ, ἀπαλεξήσῃ, Juerit, Pro-
pulsarit.

Ἀλαλύκτῃμαι, (Perturbatus sum: Hesychio τεθορύ-
βῃμαι, ἀπὸ τοῦ κατὰ διάνοιαν ἀλᾶσθαι) præt. perf.
pass. Atticam reduplicationem habens, a th. ἀλυ-
κτέομαι. Quidam vero et præsentis esse temporis
volunt ut ἀλάλῃμαι et ἀκάχῃμαι: facto nimirum
primum ἀλύκτῃ ex ἀλυκτῶ, indeque passivo ἀλύ-
κτῃμαι, ex hoc autem, repetitis initialibus literis,
ἀλαλύκτῃμαι. Utriusque derivationis meminit Eust.

Ἀλεῖς, particip. præs. temp. a th. ἄλῃμι. Est autem
ἄλῃμι, Contorqueo me et conglobo. Unde ap. Hes.
ἀλέντων, quod exp. συστρεψάντων, item ἀθροισθέν-
των, necnon συγκλεισθέντων. Et ἀλήμεναι, eidem
συστραφῆναι, necnon πλανηθῆναι, Errare. Apud
Eund. et ἀλεῖς legitur, exponiturque non modo
συστραφεῖς, sed etiam πληγεῖς, κρατηθεῖς, ἀρθεῖς, B
item φυλαχθεῖς, et πηδήσας.

Ἀλέξασθαι, quidam per syncopen factum ajunt ex
ἀλεξήσασθαι, aor. 1, verbi medii ἀλεξέομαι. Potest
tamen et regularis esse aor. ille e barytono th.
ἀλέξω.

Ἀλεξέμεναι, Dor. et Ion. pro ἀλεξεῖν s. ἀλεξεῖν, a th.
ἀλεξω vel ἀλεξέω.

Ἀλήλεκα, (Molui) præt. perf. Att. reduplicatione
factum e communi ἡλεκα, a th. ἄλέω. Unde et
præt. pass. ἀλήλεσαι, Molitus sum: e quo par-
ticip. ἀληλεσμένος, Molitus.

Ἀλήλῃμαι, Att. præteritum pass. e th. ἀλάομαι, re-
duplicatis literis initialibus: et synonymum τῷ
ἀλάλῃμαι, Erravi, Vagatus sum: sed ab eo differe-
rens ea re sola, quod ἀλάλῃμαι augmento caret,
hoc autem ἀλήλῃμαι non item: sicut ἀκάχῃμαι
quoque augmentum non habet, habet autem ἀκή-
χῃμαι. Sunt tamen et qui præsentis temporis
hæc esse dicant, uti supra quoque admonui.

Ἀλήλιμμαι, Att. itidem præt. pass. pro ἡλειμμαι, re-
duplicatis literis initialibus, et exempto e e di-
phthongo, a th. act. ἀλείφω. Unde particip. ἀλη-
λιμμένος, pro ἡλειμμένος, Unctus. Itidem ἀλήλιπται
dicitur pro ἡλειπται, Unctus est.

Ἀλήλιφα, Att. præt. act. pro ἡλειφα, ex eod. th.
ἀλείφω eod. modo, quo pass. formatum.

Ἀλήμεναι, Dor. pro ἀλῆναι, τὸ ἀθροισθῆναι vel συγ-
κλεισθῆναι, Congregari aut concludi: e th. ἄλῃμι.

Ἀλλέξαι, poet. metri causa pro ἀναλέξαι, a th. ἀνα-
λέγω. Eust.

Ἀλλύεσκε, poet. et Ion. pro ἀνέλυε, Resolvebat.
Poetæ enim ἄλλυε dicunt pro ἀνέλυε, metri causa:
et Iones addunt suum σκε: e them. ἀναλύω. Eust.

Ἀλμενος, pro ἀλλόμενος, e th. ἄλλομαι, per sync.,
et Æolice tenui facto ex aspirato.

Ἀλοῖην, (Captus sim) aor. 2, act. opt. modi, a th.
ἄλωμι, ut δόην, ut δίδωμι, pro quo Attice dicitur
ἀλώην, ut δώην pro δόην.

Ἀλοῦς, (Captus) particip. aor. 2, act. ab eod. th.
Fit enim ex ἡλων αλοῦς, ut δούς ex ἔδων.

Ἄλσο et Ἄλτο, (Saliisti, Saliit: s. Cum saltu irruisti
et irruit) secundum quosdam per sync. suut ex
ἄλασο et ἄλατο, abjecto augmento pro ἡλασο et
ἡλατο, et exempto α: et tunc essent aor. 1, medii:
secundum alios sunt præteriti plusquamperfecti
temporis, abjecto itidem augm. pro ἡλσο et ἡλτο,
et aspirata in tenuem conversa. Quæ posterior
opinio est probabilior et simplicior: sed tunc ἄλσο
et ἄλτο imperfecto potius reddenda sunt, Insilie-
bas, Insiliebat.

Ἀλφῆν, (Captus sim vel Caperer) Att. pro ἀλοῖην:
quod vide.

Ἀλωθι, (Capere s. Capiaris) imper. aor. 2, ab ἄλωμι,
ut δόθι e δίδωμι, et γνώθι ex inus. γίγνωμι.

Ἀλωκα, (Captus sum) præt. perf. act. vocis, pro
ἡλωκα, e th. ἄλωμι: pro quo Att. dicunt ἑάλωκα.

Ἀμαρτεν, (Erravit, Peccavit) aor. 2, activæ vocis,
augmento carens pro ἡμαρτε, ab inus. th. ἀμαρτέω.

Ἀμαρτήσω, fut. ejusdem inusitati th. ἀμαρτέω.

Gloss.

Ἀμβαλλόμεθα, poet. et metri causa pro ἀναβαλλό-
μεθα.

Ἀμβάση, poet. et Dor. pro ἀναβήσῃ, Ascendes: e
poet. th. ἀμβαίνω pro ἀναβαίνω: cujus fut. poet.
et Dor. ἀμβάσομαι pro ἀναβήσομαι. Itidem vero
ἄμβασις et ἄμβαςος, poet. dicuntur pro ἀνάβασις,
ἀναβατός.

Ἀμμεναι, (Satiatum esse) infin. Dor. e th. ἄω. inde
enim primum fit ἄειν, regulariter: e quo ἀέμεναι,
Dor. s. Ion., et exempto e ejusque loco inserto μ,
ἄμμεναι, ut Varinus tradit. Apud Hes. unico μ
scriptum ἄμεναι, itidem expositum πληρωθῆναι,
quod simpliciter Dor. s. Ion. est pro ἄειν.

Ἀμπεῖρας, poet. pro ἀναπεῖρας, ex ἀναπεῖρω.

Ἀμπεπαλὼν, particip. aor. 2, poet. e th. ἀναπάλλω.
Inde enim regulariter fit ἀναπαλὼν, e quo poet.
ἀμπαλὼν, et inserto augmento præteriti perfecti
ἀμπεπαλὼν. Est autem ἀναπάλλω, Vibro.

Ἀμπέσαι Laconice pro ἀμφιέσαι ap. Hes. ex inus.
th. ἀμπέω, pro quo dicitur ἀμφιέννυμι. Sic ἀμπέ-
χειν pro ἀμφιέχειν.

Ἀμπέτασον, poet. pro ἀναπέτασον, a th. ἀμπετάζω
pro ἀναπετάζω.

Ἀμπλακὼν, (Qui erravit) particip. aor. 2, activi, e
th. ἀμπλακέω: e quo primum fit ἡμπλακον, inde
autem ἀμπλακὼν.

Ἀμπνύνθῃ, 3 pers. aor. 1 pass. tanquam e th. ἀνα-
πνύνομαι, e quo et ἀνεπνύσθῃ. duplici enim modo
formant præteritum illa in ὕνω terminata, vel in
μαι vel in σμαι. Est autem ἀμπνύνθῃ, Respira-
vit: pro ἀνέπνευσε. Verum et ἀμπνυσθαι legitur
ap. poet., ab ἀμπνυμαι idem signif., quod ἀναπνέω
in prosa.

Ἀμφέστην, (Circumsteti) aor. 2, act., ab ἀμφίστημι.

Ἀμφέχυτο, (Circumfusus erat, vel etiam Circumfun-
debatur) præt. plusquamperf. pass. augmento e
parte carens pro ἀμφιέχυτο e th. ἀμφιχύω: unde
et aor. 1 pass. ἀμφεχύθῃ, Circumfusus sum.

Ἀμφιεσάμενος, partic. ex aor. 1 med. ἡμφιεσάμην:
id autem e th. ἀμφιέννυμαι, Circuminduo s. Cir-
cuminduo me.

Ἀμφιέσω, fut. ejusdem th. ἀμφιέννυμι s. ἀμφιέω:
pro quo metri gratia dicitur interdum ἀμφιέσσω,
Circuminduo s. Circumamiciam.

Ἀνα, per apocopen pro ἀνάστα, retracto etiam ac-
centu, ab ἀνίσταμαι, Surgo.

Ἀνάβα, pro ἀνάβαθι, Ascende: imper. aor. 2, ex
indic. ἀνέβην, ut ἀνάστα ex ἀνέστην: a th. ἀνά-
βῃμι pro ἀναβαίνω.

Ἀναλέξας, poet. metri causa duplicato λ, pro ἀνα-
λέξας, e th. ἀναλέγω, Relego s. Subligo aut Col-
ligo.

Ἀναθεματίω, fut. Att. pro ἀναθεματίσω, e th. ἀναθε-
ματίζω, Devolveo.

Ἀνάλωκα, præt. perf. augmento carens pro ἀνήλωκα,
e th. ἀναλώω s. ἀναλίσκω. Sic ἀνάλωσα ab eod.
th. pro ἀνήλωσα: pro quo ἀνήλωσα, transpositis
literis dicitur interdum ἡνάλωσα. Fut. ejusdem th.
est ἀναλώσω, Consumam s. Insumam.

Ἀνασέμεν, Ion. pro ἀνάσσειν, e th. ἀνάσσω, Regno,
Impero.

Ἀνάστα, pro ἀνάστηθι, Surge, per apocopen: e th.
ἀνίσταμαι, ut ἀνάβα pro ἀνάβαθι.

Ἀναστε, per sync. ex ἀνάστητε factum ajunt, ab eod.
th.

Ἀνασφῆλαι, aor. 1, act., infin. modi, ex indic. ἀνέ-
σφηλα: id autem ex ἀνασφάλω, Resurgo e lapsu,
Resurgo e morbo.

Ἀνδραποδιεῦνται, Ion. pro ἀνδραποδιούνται, hoc au-
tem ἀνδραποδιούνται est fut. 2, mediæ vocis, Atti-
cum, pro ἀνδραποδίσονται, Mancipabuntur, s. In
servitutem rapiuntur: ex act. th. ἀνδραποδίζω.

Ἀνεθεῖς, (Remissus) particip. pass. ex aor. 2 pass.
ἀνέθῃν: id autem ex act. th. ἀνίημι.

Ἀνεῖλεν, (Sustulit s. Interemit) 3 pers. aor. 2 act., e
th. ἀναιρέω: quod fut. 2 habet mutuatitium ἀνελῶ,
ex ἀνέλω: unde aor. 2, ἀνείλον.

Ἀνεῖναι, (Remisisse, Omisisse) infin. aor. 2, e th.
ἀνίημι, cujus aor. 2, indic. modi, est ἄνην, e quo
infin. ille. Inde et particip. ἀνείς: necnon infin.

- med. ἀνέσθαι. At ἀνεῖσθαι, est præter. perf. pass. A Ἀνίστω, (Surge) Attice pro ἀνίστασο: imper. modo, infin. modi, ab eod. th.
- Ἀνεῖσαν, perf. plur. aor. 1, a th. ἀνέμι, Ascendo.
- Ἀνεῖσθαι, (Remissum s. Resolutum esse) infin. præter. perf. pass. ex indic. ἀνέμαι: id autem ex act. th. ἀνίημι, ut paulo ante dixi in Ἀνεῖναι.
- Ἀνελεῖ, (Tollet, Interimet) 3 persona fut. temp. tanquam a th. ἀνέλω. Isto porro futuro ἀνελῶ verbum ἀναίρῳ utitur mutuatitio loco futuri 2, estque inde aor. 2, ἀνεῖλον: e quo infin. ἀνελεῖν, et particip. ἀνελών. Inde et infin. med. ἀνελέσθαι, ejusdem temporis et signif. cum ἀνελεῖν.
- Ἀνελον, pro ἀνελε, more Syracusano: ab indic. ἀνεῖλον, aor. 2 mutuatitio verbi ἀναίρῳ. Est autem ἀνελον, Tolle, Perime.
- Ἀνέντες, nom. plur. e sing. ἀνείς. Est autem hoc ἀνείς partic. aor. 2, ex iudic. ἀνην. Id autem e th. ἀνίημι, Remitto.
- Ἀνεπάλμενος, pro ἀνεπαλλόμενος, e th. ἀνεπάλλομαι: e quo et ἀνέπαλτο, pro ἀνεφῆλτο, ut ἄλτο pro ἤλτο dici supra monui.
- Ἀνες, (Omitte, Remitte) imper. aor. 2, ex ἀνην. id autem e th. ἀνίημι. Ex illo vero aor. 2, ἀνην, est et 3 pers. plur. num. ἀνεσαν, Remiserunt, Dimiserunt.
- Ἀνέσταν, ex ἀνέστησαν factum est Æolica syncope. Est autem ἀνέστησαν 3 pers. plur. num. aor. 2 indic. modi, ab 1 pers. ἀνέστην. Hoc vero ἀνέστην a th. ἀνίσταμαι.
- Ἀνέτειλεν, 3 pers. sing. aor. 1 ἀνέτειλα, Exortus sum: a th. ἀνατέλλω.
- Ἀνέωγα, præter. med. Att. pro ἀνωγα, Apertus sum: a th. ἀνοίγω. Solent enim Attici in præteritis et aoristis verborum ab ο vel ω incipientium, augmento præponere ε, dicentes ἐώρακα pro ὤρακα, ἐώνημαι pro ὠνημαι, ἔωσα pro ὤσα: non id tamen faciunt in omnibus. Itidem in aor. 1, dicitur ἀνέωξα pro ἀνωξα: pro quo et ἡνωξα interdum reperitur, ut ἡνάλωσα pro ἀνήλωσα.
- Ἀνέωνται, Atticum esse tradunt nonnulli pro ἀνεῖνται, Dimissi sunt. quod est præter. perf. pass. ab act. th. ἀνίημι. Ego tamen potius esse iudico aor. 2, conj. modi, pro ἀνώνται, ut ἀφώνται pro ἀφώνται dici tradit Eust.
- Ἀνήη pro ἀνῆ, epenthese literæ η: vel etiam ex ἀνείη, diphthongo ει conversa in vocalem η, a th. ἀνίημι, Eust. Hesychius priorem opinionem sequitur, exponens ἀφῆ, item ἀναπέιση: innuensque esse aor. 2, conj. modi.
- Ἀνηλώθη, 3 pers. aor. 1, pass. ab inus. th. ἀναλώω. Unde et præter. perf. act. ἀνήλωκα, et aor. 1, ἀνήλωσα, Consumsi s. insumsi. Pro quibus mutata vocalium sede reperitur etiam ἡνάλωσα, ἡνάλωκα, ἡναλώθη.
- Ἀνήμεν tradunt nonnulli per syncopen dici pro ἀνήκαμεν, Remisimus: a th. ἀνίημι: quidam pro ἀνεμεν, producta penultima, ex eod. th. At ἀνῆμεν est præter. imperf. ab ἀνέμι, τὸ ἀνέρχομαι.
- Ἀνήνασθαι, (Renuisse) ab ἀνιγνάμην aor. 1 med. e th. ἀναίνομαι. ut ἐμυγνάμην e μυαίνομαι.
- Ἀνήνεγκα, et Ἀνήνοχα, et Ἀνηνέχθην, sunt ab inus. th. ἀνενέγκω, a quo verbum ἀναφέρω hæc tempora mutuatur.
- Ἀνηρηκώς, particip. præter. perf. act., ex ἀνήρηκα, Sustuli. Id autem, e th. ἀναίρῳ.
- Ἀνθέμενος, poet. metri causa pro ἀναθέμενος: e th. ἀνατίθημι.
- Ἀνθέξομαι, fut. 1, med. a th. ἀντέχω: tenui in aspiratam mutata, quoniam et ἔξω suum spiritum in futuro mutat.
- Ἀνθεσαν, poet. metri causa pro ἀνέθεσαν. est autem ἀνέθεσαν, 3 pers. plur. num. ex 1 sing. ἀνέθην: quod est aor. 2, verbi ἀνατίθημι.
- Ἀνθετο, itidem poet. dicitur pro ἀνέθετο, metri causa: aor. 2, medius ex eod. th.
- Ἀνθορε quoque poet. metri causa dicitur pro ἀνέθορε, e th. ἀνθορέω poet. pro ἀναθορέω. estque itidem aor. 2.
- Ἀνιάσι, (Sursum mittunt) 3 pers. plur. indic. modi, e th. ἀνίημι.
- Ἀνίστω, (Surge) Attice pro ἀνίστασο: imper. modo, e th. ἀνίσταμαι.
- Ἀνιών, (Qui ascendit, exortus est) particip. act. aor. 2, ab ἀνιον: id autem e th. ἀνέμι.
- Ἀνστὰς, poet. pro ἀναστὰς, Qui surrexit. ab ἀνέστην, aor. 2, verbi ἀνίσταμαι.
- Ἀνστήτην, poet. itidem pro ἀνεστήτην s. ἀναστήτην, ab ἀνέστην, aor. 2, ejusdem th.
- Ἀνσχοιτο et ipsum poet. et metri causa pro ἀνσχοιτο dicitur, opt. modo, ab ἀνεσχύμην aor. 2, med. verbi act. ἀνέχω. Facit enim ἀνέχω fut. 2, act. ἀνασχω: unde aor. 2, ἀνέσχον: e quo med. ἀνεσχύμην.
- Ἀντεινον quoque dicitur eod. modo pro ἀνάτεινον, Extende: imper. modo, aor. 1, ex ἀνέτεινα aor. 1, verbi ἀνατείνω. Similiter ἀντεινῶ pro ἀνατεινῶ reperitur. Quam syncopen nonnulli non poet. solum metri causa esse dicunt, sed etiam Dor.
- Ἀντιῶν et Ἀντιῶσα, poet. pro ἀντιῶν et ἀντιῶσα, epenthese literæ ο, et retractione accentus facta: a th. ἀντιάω, Obvio s. Occurro.
- Ἀνωγα, præter. med. verbi ἀνώγω s. ἀνωγέω, augmento carens: e quo th. et imperf. ἀνώγουν, et aor. 2, ἀνωγον.
- Ἀνωίχθην, resoluta diphthongo pro ἀνῶχθην, Aper-tus sum, a th. ἀνοίγω.
- Ἀνωχθι, imper. μεταπεπλασμένος ἐκ τοῦ ἀνωγε, Eust., cujus Hes. quoque meminit, allato etiam ἀνώχθω pro ἀνωγέτω, Jubeat, κελευέτω.
- Ἀξε, ut volunt nonnulli, est imper. præsentis temporis futuri formam habens, ab ἄξω, quod poetæ fecerunt ex ἄξω fut. verbi ἄγω. Vel dictum est pro ἄξον, in aor. 1, ut vicissim in aor. 2, reperitur λάβον pro λαβέ.
- Ἄξον, imper. aor. 1, a th. ἄγω vel ἄγνυμι, Duc, Frange. a quo est et fut. indic. ἄξω.
- Ἄξω, Dor. pro ἄξω, a th. ἄγω, ἄγνυμι.
- Ἀπαμμένος, Ion. pro ἀφημμένος, sublata aspiratione et augmento: a th. ἀπάπτομαι.
- Ἀπάρας, partic. act. aor. 1, a th. ἀπαίρω. id enim fut. facit ἀπαρῶ, aor. 1, ἀπάρα s. ἀπῆρα, unde istud particip.
- Ἀπέβα, Dor. pro ἀπέβη, aor. 2, verbi ἀπόβημι.
- Ἀπέδρα, per apocopen secundum quosdam pro ἀπέδρασεν, Aufugit. unde plur. ἀπέδραμεν et ἀπέδραν. Alii vero ab ἀπόδρημι derivare malunt.
- Ἀπει, 2 pers. præsentis indic. a th. ἀπειμι, Absum. secundum quosdam est 2 pers. præsentis indic. ab ἀπειμι, Abeo, et imper. verbi ejusdem pro ἀπιθι, Abi.
- Ἀπειλήτην, per η scriptum in penultima, est per syncopen factum ex ἀπειλησάτην: at per ει diphthongum, est præter. imperf. dualis num. a th. ἀπειλέω. Eust.
- Ἀπέλαυον et Ἀπέλαυσα sunt e th. ἀπολαύω: pro quibus reperitur etiam ἀπῆλαυον et ἀπῆλαυσα.
- Ἀπελέσθαι, Ion. pro ἀφελέσθαι, Abstulisse, infin. modi, ex aor. 2, med. indic. ἀφειλόμην, a th. ἀφαίρῳ, quod fut. 2, mutuatitium facit ἀφελῶ.
- Ἀπέπτην, (Avolavi) aor. 2, indic. modi, a th. ἀφίπτημι. ἱπτῆμι enim facit ἔπτην, ut ἰστῆμι facit ἔστην: unde comp. ἀπέπτην.
- Ἀπεργμαι, præter. perf. pass. e th. ἀπέργω, Abarceo: unde particip. ἀπεργμένος.
- Ἀπες, Ion. pro ἄπες: imper. modo, aor. 2, a th. ἀφίημι, Dimitto.
- Ἀπέσομαι, fut. verbi ἀπειμι, Absum.
- Ἀπέστην, aor. 2, indic. modi, a th. ἀφίσταμαι.
- Ἀπεχθίσομαι, fut. 1, med. verbi ἀπεχθέομαι, pro quo dicitur potius ἀπεχθάνομαι: unde et aor. 2, med. ἀπηχθόμην, Odio fui, Invisus fui. nisi imperfectum id esse malis.
- Ἀπέχρη, præter. imperf. impers. verbi ἀποχρῆ, Sufficit.
- Ἀπεῶν, particip. Ion. pro ἀπῶν, a th. ἀπειμι, Absum.
- Ἀπῆκε, aor. 1, Ion. indic. modi, pro ἀφῆκε, Dimisit: a th. ἀφίημι.
- Ἀπῆλαυον et Ἀπῆλαυσα pro Ἀπέλαυον et Ἀπέλαυσα, e th. ἀπολαύω. Utrorumque exempla suo loco reperies in Ἀπολαύω.

- Ἀπῆν, præt. imperf. indic. modi ab ἀπειμι, Aberam. A Quidam ajunt esse etiam præt. imperf. ab ἀπειμι, Abeo. Sed tunc scribendum esset potius ἀπεῖν. nam verbi εἶμι præt. imperf. est εἶν.
- Ἀπηνέωθην, (Obstupefactus sum et obmutui) aor. 1. pass. indic. modi, ab ἀπενέομαι.
- Ἀπῆνθον, Dor. pro ἀπῆλθον, ap. Theocr. frequens. Est autem ἀπῆλθον, aor. 2. indic. modi, a th. ἀπέρχομαι s. ἀπελεύθω.
- Ἀπηυρον, quod Hes. ex Eur. Andr. affert pro ἀφείλοντο, est aor. 2. indic. modi, ab ἀπανράω. unde et ἀπηύρα, quod idem exp. ἀφείλεν, necnon ἀφῆκεν : in imperf.
- Ἀπήχθημαι, præt. perf. pass. indic. modi, a th. ἀπεχθέομαι : pro quo usitatus est ἀπεχθάνομαι, Odio sum, Invisus sum.
- Ἀπένται, Ion. pro ἀφένται, ex Ion. th. ἀπίεμαι, pro ἀφίεμαι.
- Ἀπικόμενος, itidem Ion. pro ἀφικόμενος : particip. ex aor. 2. indic. modi ἀπικόμην pro ἀφικόμην, ex Ion. th. ἀπικνέομαι pro ἀφικνέομαι.
- Ἀποδράς, particip. aor. 2. ab ἀπέδρα, tanquam ex ἀπόδρημι : pro quo dicitur potius ἀποδιδράσκω, Aufugio.
- Ἀποδρῶν, Att. opt. pro ἀποδράοιμι, Aufugerem.
- Ἀποεῖπον, poet. pro ἀπέϊπον, aor. 2. ab inus. th. ἀπέϊπον, a quo ἀπαγορεύω mutuatur fut. 2.
- Ἀπόερσεν, et Ἀποέρσει, et Ἀποέρση, aor. 1. a th. ἀποέρρω, quod Æolice format fut. suum ἀποέρσω, ut tradit Eust., ἀπόερσεν illud exp. ἀπέφθειρεν, itidemque cætera duo.
- Ἀπόκληζον, imper. aor. 1, Dor. pro ἀπόκλεισον s. ἀποκλήϊσον. nam loco communis fut. ἀποκλήϊσω, dicunt primum ἀποκλήϊξω, deinde η in a converso, et subscripto ι, ἀποκλαξω. unde aor. 1, ἀπέκλαζον, et ex eo imper. ἀπόκληζον.
- Ἀπολαμφθέντες, particip. aor. 1, pass. Ion. pro ἀποληφθέντες. Nam ab ἀπολαμβάνω Iones in fut. dicunt non ἀπολήψω, cum aliis Græcis, sed peculiari modo ἀπολάμψω, tanquam ab ἀπολάμβω. Itidem vero ἀπολελαμμένοι dicunt pro ἀπολελημμένοι s. ἀπειλημμένοι. Ambo ap. Herod. frequent in usu.
- Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολῆ, Peribis. 2 pers. fut. 2, medii ἀπολοῦμαι, e th. ἀπόλλυμαι s. ἀπολέομαι.
- Ἀπολελαμμένος, vide in Ἀπολαμφθέντες.
- Ἀπολέλανκα, præt. perf. act., a th. ἀπολαύω.
- Ἀπολοῦμαι, fut. 2, med. verbi ἀπόλλυμαι s. ἀπολέομαι.
- Ἀπόλωλα, præt. med. ejusdem th. Ejusdem præt. act. est ἀπολώλεκα. Ambo habentia reduplicationem Atticam literarum simplicis thematis initialium, ut ὄρωρα, ἐρήρεια, ἐνήνοχα, et similia.
- Ἀπόστα pro ἀπόστηθι, ut ἀνάστα pro ἀνάστηθι : imper. aor. 2, e th. ἀφίστημι.
- Ἀποστάς, particip. aor. 2, ab eod. th.
- Ἀποστήναι, infin. aor. 2, ejusdem th. E quo etiam fut. 1, act. ἀποστήσω.
- Ἀπούρας, per sync. pro ἀπουρίσας : itidemque ἀποῦραι pro ἀπουρίσαι, et ἀπουράμενος voce media pro ἀπουρισάμενος : a th. ἀπούρω pro ἀπουρίζω, composito ex οὔρος Ion. pro ὄρος. Eust. Sic vero ἀπαύρας dictum putatur pro ἀπανρήσας.
- Ἀπόρη, impers. verbum, Sufficit, Satis est. Unde infin. ἀποχρῆν pro ἀποχρᾶν, satis esse s. sufficere. Fut. ἀποχρήσει, Satis erit, Sufficiet. Particip. ἀποχρῶν, Sufficiens : cujus fem. ἀποχρῶσα.
- Ἀπώμνυς, poet. pro ἀπώμνυς, Abjurabas : a poet. th. ἀπόμνυμι pro ἀτόμνυμι.
- Αἶραι, infin. ab ἤρα s. ᾠρα aor. 1, verbi αἶρω.
- Ἀραιημένος, Attice et Ionice simul pro ἤρημένος, a th. αἶρώ. Illa enim reduplicatio initialium literarum, Attica est : augmenti autem omissio, Ionica est. Sic ἀραίρητο pro ἤρητο. Ambo ap. Herod.
- Ἀραρα, eod. modo dicitur pro ἤρα in præt. med. a th. ἄρω. Unde particip. ἀραράς.
- Ἀραροῖατο, Ion. pro ἀράροινο, Convenissent. Potest autem hoc ἀραροῖατο esse vel præsens optativi passivi, vel aor. 2, optativi medii : ambo habentia Atticam literarum initialium reduplicationem. Sed est potius aor. 2, quam præsentis, quia reperitur act. aor. ἄραρον eand. habens reduplicationem, pro ἤρον, ut λελαθόμην pro ἐλαθόμην, et κέκαμον pro ἔκαμον. quæ tamen poetis duntaxat usitata sunt.
- Αἶρασθαι, infin. med. ab ἤράμην aor. 1, med. verbi αἶρω.
- Ἀρέσομαι, fut. 1, med. verbi ἀρέσκω, tanquam a th. ἀρέω. A quo th. est et fut. 1, act. ἀρέσω, et aor. 1, ἤρεσα, et infinit. ἀρέσαι.
- Ἀρραι, Ionica consuetudine pro ἄρη : est autem aor. 1, med. subj. modi, a th. αἶρω.
- Ἀρρα, Att. reduplicatione pro ἄρα. Est autem præt. med. vel ab ἄρω, et signif. Compactus sum, Congrui : vel ab αἶρω, et signif. Sustuli, Abstuli. Ubi discriminis causa subscribi posset ι. Præt. plusquamperf. ἀρήρειν.
- Ἀρθεις, particip. pass. ab aor. 1, indic. ἤρθην, e quo et infin. ἀρθῆναι, et fut. pass. ἀρθήσομαι : ex th. activo αἶρω.
- Ἀρθητι, imper. pass. itidem ab ἤρθην aor. 1, pass. verbi αἶρομαι.
- Ἀρσον, imper. aor. 1, ab ἤρσα, Æol. aoristo verbi ἄρω. Facit enim id Æolice fut. ἄρσω pro ἄρῶ. unde illi duo aoristi.
- Ἀρχμενος, per sync. pro ἀρχόμενος, ex ἀρχομαι. Var.
- Ἄρω, interdum est thema, cujus fut. ἄρσω, et præt. med. ἄρηρα s. ἄραρα. interdum est aor. 1, subjunctivi modi a them. αἶρω.
- Ἄσαι, infin. aor. 1, act. signif. interdum βλάψαι, et tunc per contr. ex ἀάσαι factum putatur, e th. ἀάω : interdum κορέσαι aut ἀναπνεῦσαι, a v. ἄω. Unde et media voce ἄσασθαι pro κορέσασθαι, et opt. act. ἄσαιμι signif. itidem κορέσαιμι.
- Ἀσηθείν, aor. 1, pass. opt. modi, ex ἡσήθην aor. 1, pass. indic. modi. Id autem e th. ἀσάομαι. Unde et aor. 1, med. subj. ἀσήση, quod Hes. exp. λυπηθήση, βλαβήση.
- Αἰσθεις, particip. pass. ex ἡσθην aor. 1, pass. verbi ἄδω.
- Ἄσθην, poet. et Ion. pro ἀάσθην dici tradunt, e th. ἄτω, vel ἄω, Damno afficio, Lædo. pro quo tamen potius ἀάω dicitur.
- Ἄσμενος pro ἡσμέσος, e th. ἡδομαι, secundum nonnullos. Videtur tamen potius ex ἄδω derivandum, Ionice primum detracto augm. et spiritu aspero in teuue mutato, postea retracto accentu more Æol.
- Ἀυάνθην, aor. 1, pass. indic. modi, e th. αὐαίνω.
- Αὐγάδεο, Dor. imper. præs. temporis pro αὐγάζον, e th. αὐγάζομαι, 2 in σδ mutato, et diphthongo ου in eo resoluta.
- Αὐξήσω, fut. 1, verbi αὐξέω : pro quo dicitur potius αὐξάνω, αὐξω, Augeo.
- Ἀφείμαι, præt. perf. pass. indic. modi, e th. act. ἀφίημι, ut τέθειμαι e τίθημι. Unde particip. ἀφειμένος, Dimissus.
- Ἀφείμεν, pro ἀφέμεν, ab ἄφην, aor. 2, verbi ἀφίημι. Unde et infin. ἀφείναι, Dimisisse.
- Ἀφεις, et fem. Ἀφείσα, et neutr. Ἀφέν, particip. ab eod. aor. ἄφην, ex eod. th. ἀφίημι.
- Ἀφεκτέον, adv. positivum a v. ἀπέχω.
- Ἀφέξω, fut. 1, ejusdem th.
- Ἀφες, aor. 2, imper. modi, ab ἄφην aor. 2, indic. verbi ἀφίημι. Unde med. vocis aor. 2, ἀφέμην, e quo part. ἀφέμενος.
- Ἀφεσταίη, novo et poet. more pro ἀποσταίη ap. Hom. Secundum quosdam e th. ἀφέστημι.
- Ἀφέστατε, per sync. pro ἀφεστήκατε, ab ἀφίστημι. Eust.
- Ἀφετέον, adv. positivum ab ἀφίημι, Dimitto.
- Ἀφέωκα, pro ἀφεῖκα, ἐλλείψει literæ ι, et pleonasmo τοῦ ω, e th. ἀφίημι. Var.
- Ἀφώνται, Ion. pro ἀφῶνται, aor. 2, med. subj. modi, ab eod. th.
- Ἀφηνρέθην, aor. 1, pass. indic. modi, a th. ἀφαιρέομαι.
- Ἀφθεις, particip. ab ἤφθην aor. 1, pass. verbi ἀπτομαι.
- Ἀφιάσι, 3 pers. plur. præs. indic. ἀφίημι, per contr. ex Ion. ἀφίεσι, pro quo communiter dicitur ἀφιεῖσι.

- Ἀφίγμαι, præt. perf. pass. indic. modi, e th. ἀφίκομαι, pro quo frequentius dicitur ἀφικνέομαι.
- Ἀφίει, 3 pers. sing. præt. imperf. act. indic. modi, e th. ἀφίεω: pro quo dicitur etiam ἀφίη, e th. ἀφίημι. ut non solum ἐτίθη dicitur, sed etiam ἐτίθει, e baryt. th. τιθέω. Idem ἀφίει est etiam imper. ab eod. th. barytono ἀφίεω: pro quo alioquin ex ἀφίημι dicitur ἀφίεθι.
- Ἀφίικηαι, Ion. paragoge pro ἀφίικη: 2 pers. aor. 2, medii subj. modi, e th. ἀφικνέομαι, cujus aor. 2, indic., est ἀφικόμην.
- Ἀφίξομαι, fut. 1, med. ejusdem th. ἀφικνέομαι, vel potius ἀφίκομαι. Unde et præt. perf. pass. ἀφίγμαι, e quo infin. ἀφίχθαι.
- Ἄφου, imper. aor. 2, med.: sed irregularis. regulariter enim ἄφεσο dicitur, unde postea fit ἄφου, exemto σ et eo contracto in ου diphthongum, sicut θοῦ quoque pro θέσο dicitur, ac similia alia, e th. act. ἀφίημι.
- Ἀφῶσι, aor. 2, conj. modi, ab eod. th.
- Ἄχει, prima longa, Dorice pro ἤχει, Resonabat: e th. ἤχέω. Sin priore brevi reperiatur usurpatum, est a th. ἀχέω, augmento carens.
- Ἀχθεῖς, partic. pass. ex ἤχθην, aor. 1, pass. indic. modi, th. activi ἄγω.
- Ἀχθέσει, Attice pro ἀχθέσῃ, Molestē feres: 2 pers. fut. ἀχθέσομαι, ex. inus. th. ἀχθέομαι, pro quo usurpatur ἄχθομαι. Unde et aor. 1, pass. ἤχθεσθην, e quo particip. ἀχθεσθείς. Reperitur tamen et ἀχθήσομαι pro ἀχθέσομαι in fut. med.
- Ἄωρο, per sync. pro αἰώρητο, e th. αἰώρέω. Sin ἄωρο scribas, est a th. αἰέρω. Eust. Quidam ex ἥρο factum volunt, η in α converso, et inserto ω. Est autem illud ἥρο præt. plusquamperf. pass. e th. ἄρω, vel etiam ab αἰέρω.

B.

- Βᾶ, pro βῆθι, Incede: ab ἐβην, aor. 2, verbi βῆμι. ut κατάβα etiam dicitur pro κατάβαθι.
- Βαδιοῦμαι, Att. pro βαδίσσομαι, fut. med. verbi act. βαδίζω. Sic βαδιῶ Attice itidem dicitur pro βαδίσσω, ab eod. th.
- Βαῖεν, aor. 2, opt. modi, per contr. pro βαίησαν, ex 1 pers. βαίην, ut σταίην. Hoc autem βαίην, ex aor. 2, ἐβην, a th. βῆμι.
- Βαῖνε, Ion. pro ἐβαινε, incedebat: a th. βαίνω. Alioqui et imper. esse potest ejusdem verbi.
- Βαλέειν, Ion. et poet. pro βαλεῖν: infin. aor. 2, vel fut. 2, a th. βάλλω. De quo fut. dicitur et paulo post.
- Βάλλε, Ion. pro ἐβαλλε: vel etiam imper.: a th. βάλλω.
- Βάλλεο, imper. Ionic. pro βάλλον, e th. βάλλομαι.
- Βαλλήσομην, fut. inusitati th. βαλλέω: apud Aristoph. Alioqui βάλλω fut. 1, mutuatitium habet a βλέω, nimirum βλήσω. (sicut præt. βέβληκα ex eod. sumit) nam βαλῶ, (licet quidam utrumque esse velint) est fut. 2. Itidem βάλλησα poet. pro ἐβάλλησα, ex eod. βαλλέω.
- Βαλὼν, particip. ex ἐβαλον aor. 2, act. th. βάλλω.
- Βᾶμεν, Dor. ap. Theocr. pro βῶμεν, Eamus: aor. 2, subj. modi ex ἐβην aor. 2, indic. modi, th. βῆμι.
- Βᾶν, pro ἐβησαν, itidem aor. 2, indic. modi, verbi βῆμι.
- Βᾶς, et Βᾶσα, particip. ex ἐβην, aor. 2, th. βῆμι.
- Βασεῦνται, Dor. pro βήσονται, ex eod. βῆμι s. βαίνω. Sed et βασοῦνται affertur pro βήσονται, diciturque Æolicum esse.
- Βᾶρε, Dor. pro βῆτε: et βάτην pro ἐβήτην. ambo aor. 2, ejusdem th.
- Βάτω, 3 pers. imper. ex 1 pers. βᾶθι: itidem ex aor. 2, ejusdem verbi.
- Βέβαα, quidam e βέβηκα factum esse dicunt, detracto κ, et η in α mutato Ionice. (quemadmodum et ἔσταα formatur ex ἔστηκα) Unde 3 pers. plur. βεβαῖσι pro βεβήκασι: et particip. βεβαῖς.
- Βέβαμεν quoque e βεβήκαμεν per sync. esse dicunt. At βεβάμεν, infin. est pro βεβηκέναι, Ivisse. Ambo ex inus. th. βῆμι.
- Βεβαρηῶς, Ion. pro βεβαρηκῶς, exemto κ, e th. βαρέω.
- Βέβαφα, præt. act. e v. βάπτω.
- Βεβαῶς, particip. e præt. βέβαα, de quo paulo ante.
- Βέβηκα, præt. perf. act., ex inus. th. βάω, pro quo alioqui βαίνω dicitur. Unde præt. plusquamperf. βεβήκειν: et particip. βεβηκῶς.
- Βεβήκα, præt. perf. act. a th. βιάω. Unde et particip. pass. βεβημένος.
- Βεβίωμαι, præt. pass. ex act. th. βιόω. Pass. 3 personam præteriti habet βεβιώται, quæ impersonaliter nonnunquam ponitur. Hinc particip. pass. βεβιωμένος.
- Βέβλαφα, præt. perf. act. e th. βλάπτω. Medium præteritum, βέβλαβα: pass. βέβλαμμαι. unde aor. 1, ἐβλάφθην.
- Βεβλήηται, Ion. pro βέβληνται: itidemque βεβλήητο, pro βέβληντο. quorum illud est præt. perf. pass., hoc vero præt. plusquamperf. Ambo ex act. th. βάλλω, habente fut. mutuatitium βλήσω.
- Βέβληκα, præt. perf. act. verbi βάλλω, habentis (ut jam dixi) mutuatitium fut. βλήσω, ex inus. th. βλέω. Unde præt. plusquamperf. βεβλήκειν. Et præt. pass. βέβλημαι: e quo particip. βεβλημένος.
- Βεβοῦνται, Ion. consuetudine pro βεβόνηται. e th. βοάω.
- Βεβολήηται et βεβολήητο, Ion. pro βεβόληται et βεβόληντο. Hæc autem sunt vel e th. βολέομαι, vel e βέβληνται et βέβληντο, inserta litera ο. Id quod et de particip. βεβολημένος dicendum est: necnon de infin. βεβολήσθαι.
- Βέβουλα, præt. med. verbi βούλομαι.
- Βεβούλημαι, præt. pass. verbi βούλομαι, ex inus. βουλέομαι formatum.
- Βεβρέμκα, præt. perf. act. verbi βρέμω, interposito η euphoniæ causa, secundum quosdam: ut in Νενέμκα et similibus. Nisi potius est mutuatitium præteritum ex inus. βρεμέω.
- Βέβρεχα, præt. perf. act. verbi βρέχω: βέβροχα autem, mediæ vocis præt. ab eod. th.
- Βέβριθα, præt. med. verbi βρίθω. Unde particip. βεβριθῶς.
- Βεβρώθω, thema habet e v. βρῶ (ut κλώθω e κλώ) reduplicatione Att. syllabæ βε. Eust. Alii tamen βεβρώθοις volunt esse 2 pers. præt. med. in opt. modo.
- Βέβρωκα, mutuatitium præt. verbi βιβρώσκω, ex inus. th. βρώω. Unde plusquamperf. βεβρώκειν, et præt. perf. pass. βέβρωμαι.
- Βεβρώς, particip. præt. perf. ab eod. th. per sync. e βεβρωκῶς, secundum Eust. Nisi malis esse præteriti medii, ut sit ex βεβρωῶς, sicut ἐστῶς ex ἐσταῶς.
- Βέβρωκα, mutuatitium præt. perf. verbi βύσσω, ex inus. th. βόω.
- Βεβῶς, e βεβαῶς, ut ἐστῶς ex ἐσταῶς. Est autem βεβαῶς particip. e præt. med. βέβαα, ab inus. th. βάω. Alii e βεβηκῶς esse factum ajunt Att. more, exemto primum κ, deinde η in α converso, et a atque ω contractis.
- Βέη, Ion. pro βῆ, ut ἐη pro ἦ, aor. 2, subj. modi, e th. βῆμι.
- Βείομαι, ap. Hom. pro βιώσομαι, facto βείω e βῶ, aut e βέομαι, interjecto ι. Eust. Fuerit itaque βείομαι pro βιώσομαι, ut πίομαι pro πιῶμαι, et φάγομαι pro φαγοῦμαι.
- Βείω, poet. metri causa pro βῶ. Primum enim e βῶ, Iou. fit βέω, inde ι inserto βείω. Ambo aor. 2, conj. modi, ex inus. th. βῆμι s. βάω.
- Βῆ, aor. 2, poet. augmento carens, pro ἐβη, ex eod. th. Sin cum ι subscripto occurrat βῆ, est 3 pers. sing. subj. modi, ejusdem temporis, et ex eod. th. At βῆη pro βαίη, ut στήη pro σταίη, Eust.
- Βῆθι, imper. aor. 2, act. ex eod. th.
- Βήμεναι, Dor. et poet. pro βῆναι: aor. 2, infin. modi, ex eod. th.
- Βῆν, poet. sine augmento, pro ἐβην, ex eod. v.
- Βησάμενος, particip. ex ἐβησάμην aor. 1, med. verbi βαίνω, mutuantis sua tempora ex inus. βάω.
- Βῆσαν, poet. sine augmento pro ἐβησαν. aor. 2, verbi βῆμι. Sic βῆσε pro ἐβησε.

Βήσομαι, fut. med. verbi βαίνω, mutuo sumtum e **A** βάω. a quo habet et act. fut. βήσω.
Βήτην, poet. pro ἐβήτην, quod est 3 pers. dualis num. ex ἐβην, aor. 2, verbi βῆμι.
Βήσατο, poet. itidem sine augmento, e th. βιάομαι.
Βιούς, particip. aor. 2, ex ἐβίων, ut δούς ex ἔδων.
 Hoc autem ἐβίων, e th. βίωμι, ut ἔδων e δίδωμι.
Βιῶν, Att. pro βιοῖν, ut δῶν pro δοῖν, ex eod. th.
 Βιῶναι quoque est ex ἐβίων, ut γνῶναι ex ἔγνων.
Βιώτω, 3 pers. imper. modi, temporis aor. 2, ex 1 βιώθι, ut δότω et δόθι. Ambo autem illa e th. βίωμι, ut hæc e δίδωμι.
Βλαβεῖς, particip. aor. 2, pass. ex ἐβλάβην: ambo e th. βλάπτω, faciente fut. 2, βλαβῶ, tenui in mediam commutata. Unde fem. βλαβεῖσα. Ex eod. vero ἐβλάβην est et infin. βλαβῆναι: necnon fut. 2, βλαβήσομαι.
Βλαστήσω, mutuatitium fut. verbi βλαστάνω, ex inus. βλαστέω.
Βλείμην, βλεῖο, βλεῖτο, opt. modo, aor. 2, medii, ex inus. th. βλήμι: ut θείμην, θεῖο, θεῖτο, e τίθμι: et **B** εἴμην, εἰο, εἰτο, ex ἵθμι.
Βλεις, particip. ex ἐβλην aor. 2. verbi βλήμι, ut θεῖς ex ἔθην. Alii vero per sync. e βληθεῖς factum volunt, Varin.
Βληθεῖς, Βληθῆναι, Βληθῶ, et hujusmodi alia, sunt aoristi 1, pass. e th. βάλλω, cujus mutuatitium fut. est βλήσω.
Βλῆτο, poet. pro ἐβέβλητο, abjecto augmento præteriti plusquamperfecti, ex eod. th. Sic infinitivo præteriti perf. et plusquamperfecti dicitur βλήσθαι pro βεβλήσθαι, et particip. βλήμενος pro βεβλημένος.
Βοάα, poet. pro βοᾷ dicitur, ut ὀράα pro ὀρᾷ, pleonasmo literæ α.
Βοσκήσω, mutuatitium fut. v. βόσκω, ex inus. th. βοσκέω.
Βούλει, Att. pro βούλη, 2 pers. verbi βούλομαι.
Βουλήσομαι, fut. 1, med. verbi βούλομαι, mutuatitium e th. βουλέομαι, quod inusitatum est.
Βοῶν, Att. pro βοάοιμι s. βοῶμι, a th. βοάω.
Βρασθεῖς, particip. ex ἐβράσθην, aor. 2, verbi βράζομαι.
Βραχεῖς, partic. ex ἐβράχην, aor. 2, verbi βρέχομαι. E quo aor. 2 ἐβράχην, est etiam infin. βραχῆναι.
Βρωθεῖς, particip. ex aor. 1, ἐβρώθην. Nam v. βιβρώσκω fut. 1 facit βρώσω, mutuatitium ex inus. th. βρώω. unde præter. perf. act. βέβρωκα, pass. βέβρωμαι, e cujus 3 pers. sing. est aor. 1, ἐβρώθην.
Βωθεῖν per contr. e βοηθεῖν. Eust.
Βώσομαι, itidem e βοήσομαι per contr. factum esse testatur idem Gramm., et βώσσεσθαι pro βοήσεσθαι. Testatur vero et Hes. qui præterea affert βῶσον pro βόησον, κάλεσον. Necnon Varin. βῶσαντι affert pro βοήσαντι, κράξαντι: afferens tamen et βώσσεσθε pro βιώσσεσθε. procul dubio ex Apoll. Rh. 1. Πῶς τῆμος βώσσεσθε δυσάμμοροι; Schol. exp. πῶς βιώσσεσθε καὶ ζήσεσθε;

Γ.

Γαθεῖν, Dor. pro γηθεῖν, e th. γαθέω pro γηθέω.
Γαμέσσεται, poet. pro γαμέσεται s. γαμήσεται, e th. γαμέω. quanquam Eust. inter illa duo γαμέσεται et γαμήσεται discrimen facit. Annotat enim γαμήσαι per η, signif. eis γάμον ἔλθειν, s. γυναῖκα λαβεῖν: γαμέσαι autem per ε, esse τὸ γυναῖκα δοῦναι: dicente Hom. II. I. Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός: usurpanteque illud γαμέσασθαι pro ἐγγαμίσασθαι et ἐκπροικίσαι, ut recentiores loquuntur.
Γάρυν ap. Pind. Dorice pro γηρύειν: a Dor. th. γάρω pro γηρύω. Primum enim η in α vertunt, deinde ex infinitivis in εῖν desinentibus α tollunt.
Γέγαα, poet. præter. e γείνω. tradunt enim ex ejus præter. γέγαγκα, exemto γ, fieri primum γέγακα, deinde κ etiam demto, γέγαυ. Ude et 3 pers. plur. γέγασι, et particip. γεγάως. Possit tamen hoc ipsum γέγαα pro præter. etiam med. haberi:

Gloss.

facto sc. e γάω, fut. 2 γαῶ, et inde præter. med. γέγαα.

Γεγάμεν, Dor. pro γεγενῆσθαι dicitur. Facto sc. γέγημι ex inus. γάω, indeque infin. γεγάναι, ut ἰστάναι ex ἴστημι, et Dor. γεγάμεν pro γεγάναι, ut ἰστάμεν pro ἰστάναι. Etym.

Γεγένημαι, præter. perf. pass. verbi γίνομαι s. γείνομαι, mutuatitium ex inus. th. γενάομαι.

Γέγηθα, per sync. e γεγήθηκα, quod est præter. perf. act. verbi γήθω ex inus. th. γηθέω. Unde particip. γεγηθώς.

Γέγονα, præter. med. verbi γίνομαι, ex inus. th. γείνομαι vel γένομαι. Hujus enim γείνω s. γένω fut. 2, est γενῶ, unde γέγονα, ut τείνω, τενῶ, τέτονα: μένω, μενῶ, μέμονα. Unde particip. γεγονώς.

Γεγονέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν: et γεγώνευν Dor. itidem pro ἐγεγώνουν, abjecto etiam augm. Hoc autem γεγωνέω est e præter. med. γέγωνα, Eust., qui idipsum γέγωνα per metath. factum esse ait e γέγνωα, ab inus. th. γνώω.

Γεγώς, per contr. pro γεγαῶς dicitur, ut βεβῶς pro βεβαῶς. Hoc autem γεγαῶς particip. est e præter. perf. γέγαα, de quo paulo ante.

Γεινάμην poet. et Ion. pro γεινάμην, abjecto augm. quod ἐγεινάμην est aor. 1, med. verbi γείνομαι, ut ἐτεινάμην verbi τείνομαι. Itidemque γείνατο dicitur pro ἐγείνατο. Unde particip. γεινάμενος ap. Hom. pass. signif. pro γεννηθείς.

Γεινόμεν, itidem poet. pro ἐγενόμην, abjecto primum augm., deinde ι inserto metri causa. Itidemque γείνετο pro ἐγένετο, et γεινόμεθα pro ἐγενόμεθα s. ἐγεννήθημεν, Nati sumus, ap. Hom. ap. quem tamen γεινομένῳ in hoc hemistichio Od. Δ. γαμέοντί τε γεινομένῳ τε, Eust. accipi posse ait non solum pro γεννηθέντι, sed etiam pro γεννῶντι et τεκνοποιῶντι. Et tunc præsentis esset temporis. e th. γείνομαι, e quo et γείνατο pro ἐγέννησεν act. signif. γεινόμενος enim pro γεννόμενος s. γεννηθείς, est aor. 2, med. pass. habens signif.

Γείνεται, Ion. pro γείνη, e th. γείνομαι: act. signif. ap. Hom. Od. Υ. Οὐκ ἐλεαῖρεις ἄνδρας, ἐπειδὴ γείνεται αὐτός. Ubi tamen Eust. videtur innuere esse conj. modi, cum exp. γεννήσῃ: esse etiam aor. 2, non præsentis.

Γελαῖς, Æol. pro γελαῖς, secundum quosdam: e th. γελάω.

Γελαῖν, Dor. pro γελῶν, ut ἐλαῖν pro ἐλῶν. At γελαῖν cum ι subscripto, infin. est contr. e γελάειν. Ambo e th. γελάω.

Γελάοισα, Dor. itidem pro γελάουσα, quod est particip. fem. gen. ex eod. th. Ambo ap. Var. et γελάοισα sc. et præcedens γελαῖν.

Γελῆς, Dor. iterum pro γελαῖς, Att. etiam secundum quosdam.

Γελοῖωντες et Γελῶντες, poet. pro γελῶντες. Ambo ap. Hom. sub finem Od. Υ. Ibi enim quidam Codd. habent γελοῖωντες τεύκοντο, quidam γελῶντες, teste etiam Eust. Sed et γελοῖων paulo ante l. illum legitur pro ἐγέλων:—γναθμοῖσι γελοῖων ἄλλοτρίοισι.

Γένευ, poet. et Dor. pro ἐγένου, abjecto augm. et ου in ευ converso: aor. 2, med. e th. γίνομαι s. γείνομαι. Infin. γενέσθαι, particip. γενόμενος.

Γενήσομαι, fut. 1, med. verbi γίνομαι s. γείνομαι, ex inus. th. γενάομαι vel γενέομαι. E quo et præter. pass. γεγένημαι, et aor. 1, ἐγενήθην. At γένηται est 3 pers. aor. 2, med. subj. modi.

Γέννατο, signif. ἐγέννησε, Var. ait factum esse vel ex ἐγείνατο, abjecto primum augm., deinde ι in ν converso Æolica consuetudine, vel ex ἐγενήσατο per sync. et aphær.

Γενοίαιτο, Ion. pro γένοιιντο. Ambo aor. 2, med. vocis, opt. modi, e th. γίνομαι s. γείνομαι.

Γέντο, poet. pro ἐγένετο, abjecto primum augm. deinde exemto ε. Ambo aor. 2, med. vocis, ind. modi, ex eod. th. Interdum vero hoc γέντο signif. ἔλαβεν: estque itidem aor. 2, med. vocis, ind. modi, sed factum ex εἴλετο s. ἔλετο, pleonasmo literæ γ, exemto itidem ε, et λ in ν converso, more Dor., ut ἦνθε iidem dicunt pro ἦλθε. Etym. et Eust.

Γήθησεν, Ion. et poet. pro ἐγήθησεν, abjecto augm.: a γηθέω. Nam et γηθέω reperitur et γήθω. Sic γήθεον pro ἐγήθεον ex eod.

Γῆμε, Ion. itidem et poet. pro ἔγημε. Est autem ἔγημα aor. 1, act. verbi γαμέω, tanquam e th. γάμω, ut ἐψηλα e ψάλλω. E quo aoristo est et infin. γῆμαι et particip. γήμας.

Γηράντεσσι, Ion. pro γηράσι. Est autem hoc, dat. plur. participii γηράς, quod est ex inus. th. γήρημι, ut ἰστὰς ex ἰστημι: vel etiam per sync. factum e γηράσας, participio mutuatitio verbi γηράσκω e γηράω.

Γηράσω, fut. mutuatitium verbi γηράσκω e γηράω, uti jam dictum est. unde est aor. 1, ἐγήρασα, præt. perf. γεγήρακα: e quibus participia γηράσας et γεγηρακώς.

Γνοίην, aor. 2, opt. modi, ex inus. th. γνώμι, ut ἀλοίην ex ἄλωμι, δοίην e δίδωμι. cujus 2 pers. sing. γνοίης, et 3 plur. γνοίην ap. Hom. Attice autem γνῶην pro eod. dici potest, ut δῶην pro δοίην, et ἄλῶην pro ἀλοίην.

Γνούς, participium ex aor. 2, ἔγνω, ut δούς ex ἔδω, ab eod. th.

Γνώ, Ion. et poet. pro ἔγνω, ab eod. th.

Γνώθι, imper. aor. 2, ex inus. th. γνώμι, ut δόθι e δίδωμι. Itemque γνώναι ab eod. th. ut ἄλῶναι ex ἄλωμι.

Γνωρίω, Att. pro γνωρίσω, e th. γνωρίζω.

Γνώσω, fut. 1, act. verbi γινώσκω, mutuatitium a th. inus. γνώω, unde fut. med. γνώσομαι, cujus 2 pers. Ionica est γνώσεαι pro γνώση. Inde et aor. 1 pass. particip. γνωσθείς.

Γνώωσι, poet. pro γνώσι, aor. 2, subj. modi. Etym. tamen e th. γνώω derivare mavult.

Γοίμεναι, Dor. infin. e th. γοαίνω vel γόημι. Eust.

Γρηγορώς, particip. augm. carens ex ἐγρήγορα præterit. med. verbi γρηγορέω.

Δ.

Δαήμεναι, Dor. pro δαῖναι. ambo infin. modi ex ἐδάην aor. 2 pass. verbi δαίω: e quo et fut. 2, δαήσομαι. cujus 2 pers. Ionice est δαήσεαι pro δαήσῃ ap. Hom.

Δαίνν, pro δαίννθι per apoc., e th. δαίννμι.

Δάκον, poet. abjecto augm. pro ἔδακον, a th. δάκνω. hoc enim δάκνω facit fut. 2, δακῶ, vel e se sc. abjecto ν, vel ex inus. th. δήκω: unde postea aor. ille ἔδακον, et ex eo infin. δακείν.

Δάμασσα, itidem poet. pro ἐδάμασσα, abjecto augm. et duplicato σ metri causa. Itidemque δάμασσαν pro ἐδάμασσε, et voce media δαμάσσαντο pro ἐδαμάσαντο. E th. δαμάζω, poetis usurpato.

Δάμεν, itidem poet. et Bæotice pro ἐδάμησαν: aor. 2, pass. e th. δάμνω. facit enim id fut. 2, δαμῶ, unde aor. 2, ἔδαμον, et voce pass. ἐδάμην. Unde opt. quoque δαμείην, infin. δαμήναι, partic. δαμείς, et similia alia.

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμήναι: infin. aor. 2, pass. e th. δάμνω, uti jam dictum est.

Δαμναίμαν, Dor. itidem pro δαμναίμην: opt. pass. præsent. temporis ex act. th. δάμνημι: cujus 3 pers. δάμνησι ap. Hom., et pass. δάμνεται ap. Eund.

Δαρήσομαι, fut. 2, pass. verbi δέρω. facit enim id fut. 2, δαρῶ, unde aor. 2, ἔδαρον, pass. ἐδάρην, e quo δαρήσομαι.

Δαρθεῖν, infin. aor. 2, ἔδαρθον, e δαρθάνω s. δαρθέω: unde et fut. med. δαρθήσομαι.

Δάσαντο, poet. et Ion. pro ἐδάσαντο, abjecto augm. e th. δάζω, vel δαίω, abjecto ι. Unde infin. δάσασθαι.

Δασάσκειο, itidem poet. et Ion. pro ἐδάσαντο, detracto augm. et interposito σκε. Nisi e th. δασάσκω derivare malis, ut ὤσασκε ex ὠσάσκω.

Δασεῖται, Dor. pro δάσεται. circumflectunt enim Diores fut. sua, dicentes οἶσῶ pro οἶσω, οἶσομαι pro οἶσομαι.

Δαρευντο, pro ἐδατοῦντο, Ion. abjecto augm., et ου in en converso: a th. δαρέομαι.

Δάωμεν, aor. 2, subj. modi e th. δαίω s. δαίω: at δαῶμεν est pass. vocis, ejusdem tamen et temporis et modi, ut τυφθῶμεν ex ἐτύφθην, sic illud ex ἐδάην, Eust. Possit tamen δαῶμεν esse etiam præsens act. subj. itidem modi e th. δαέω.

Δέεται, Ion. pro δέδενται, abjecto etiam augm.: e th. δέω. Etym.

Δέγμενος, poet. pro δεχόμενος, facta primum syne., deinde χ in γ verso: vel etiam pro δεδεγμένος, abjecto augm. et retracto accentu, more Æol. Eust.

Δεδάσθαι, infin. aor. 1, a præ. δεδάεσθαι: hoc autem e δαίεσθαι, exemto ι et reduplicatis primis literis, ut annotat idem Gramm.

Δεδάκα, præt. perf. act. e th. δαέω. Pass. δεδάημαι ejusdem temporis et ex eod. Unde particip. δεδαημένος, sicut e δεδάηκα, infin. δεδαηέμεναι et itidem particip. δεδαηκώς.

Δεδαίεται, Ion. pro δέδαινται: itidemque δεδαίετο pro ἐδέδαιντο: e th. δαίω. Etym.

Δέδασον, reduplicatione poet. pro ἔδασον, ut λέλαβον pro ἔλαβον: e th. δαίω s. δαέω.

Δέδαρμαι, præt. perf. pass. e th. δέρω. facit enim id fut. δαρῶ, præt. perf. act. δέδαρκα.

Δέδασμαι, præt. perf. pass. verbi δάζω.

Δεδαῶς, particip. e δέδαα præt. med. verbi δαίω.

Δεδέημαι, præt. perf. pass. verbi δέομαι. habet enim id fut. mutuatitium δεήσομαι, ex inus. th. δέομαι.

Δεδείπναμεν, ex inus. th. δειπνήμι, reduplicatione Ion. primarum literarum, Eust. Possit tamen dici esse etiam præt. med. verbi δειπνέω, ut δέδουπα est a δουπέω.

Δεδείσαι, Ion. reduplicatione ap. poet. pro δείσαι: in aor. 1, infin. modi a th. δείδω.

Δέδειχα, (pro quo Ion. δέδεχα) præt. perf. act. verbi δείκνυμι, mutuatitium ex inus. th. δείκω.

Δέδεμαι et Δεδέμην, præt. perf. et plusquamperf. pass. verbi δέω, sine σ, contra communem regulam: irregulariter etiam pro δέδημαι et δεδήμην, nam fut. facit δήσω.

Δεδέμηκα, præt. perf. act. verbi δέμω, ut νενέμηκα verbi νέμω: mutuatitium ex inus. th. δεμέω.

Δεδέξεται, Ion. reduplicatione pro δέξεται, Eust. Potest tamen esse et fut. paulo post, ut τετύφωμαι.

Δεδέχεται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί. Itidemque δεδέχαιο pro δεδεγμένοι ἦσαν: quod aliquando accipitur etiam pro imperf. ἐδεξιοῦντο s. ἐδέχοντο.

Δέδηε et Δεδήει, præt. perf. et plusquamperf. med. a th. δαίω, ut κέκρη e καίω: Att. vel Ion. pro δέδαia, a in η verso et subscripto ι.

Δεδήσθε, pro δεδεμένοι εἴητε: 2 pers. plur. præt. perf. et plusquamperf. opt. pass. a th. δέω. facit enim id fut. δήσω, præt. pass. δέδημαι, unde hoc δεδήμην, ut πεποιήμην e πεποιήμαι a th. ποιέω.

Δεδήσομαι, fut. paulo post, ex eod. th. facit enim fut. duplex verbum illud, et δέσω sc. et δήσω.

Δέδηκα, præt. perf. act. verbi δάκνω, mutuatitium ex inus. th. δήκω: unde particip. δεδηκώς. Pass. δέδηγμαι, unde particip. δεδηγμένος: aor. 1, ἐδήχθην, unde particip. δηχθείς.

Δεδήωται, præt. perf. pass. e them. δηῶ.

Δέδια, præt. med. verbi δείδω, ex inus. th. δίω, secundum Eust. Nisi e δέδεκα factum esse malis dicere, exemto primum κ, deinde ε e diphthongo sublato: vel potius e δέδοιδα, regulari præt. medio, exemto itidem δ et ο.

Δεδιήτηκα, præt. perf. act. e v. διαιτώ, duplex habens augm. e quo pass. δεδιήτημαι.

Δέδιθι, imperf. verbi δείδω, factus e δέδιε, converso ε in θ, ut tradunt Gramm. Videtur tamen potius esse ex inus. th. δέδιμι.

Δέδιμεν et Δέδιτε, per sync., pro δεδίαμεν et δεδίετε, præt. med. verbi δείδω, ut paulo ante etiam dictum est.

Δεδιήκονηκε, præt. perf. act. verbi διακονέω, duplex habens augm.

Δεδιόκηται, præt. perf. pass. e v. διοικέω, duplici augm. pro διώκηται: pro quo et δεδιοίκηται dicitur. Eust.

Δεδμήατο, Ion. pro δέδμητο s. δεδμημένοι ἦσαν: ut et δεδμηάται pro δέδμηνται s. δεδμημένοι εἰσὶ, ex

inus. th. δμάω τὸ δάμνω. Etym. addit, ἐκτάσει li-
teræ ε (dicendum enim fuisse δεδμέατο ut πεποιέα-
το) hoc δεδμήατο factum esse, ut πεφοβήατο.
Δέδμηκα, per sync. pro δεδέμηκα: præt. perf. act.
verbi δέμω, ut supra etiam annotavi. Itidem δέ-
σμημαι pro δεδέσμημαι, ex eod.: necnon δέδμητο
pro δεδέμητο in plusquamperfecto.
Δέδογμαι, præt. perf. pass. verbi δοκέω, mutuatum
ex inus. th. δόκω.
Δέδοιγμεν, per sync. pro δεδοίκαμεν, tenui in mediam
conversa, præt. med. verbi δείδω.
Δέδοικα, præt. med. verbi δείδω, euphoniæ gratia pro
δέδοικα, teste Eust. et aliis: et ε verso in ο, sicut
in πέποιθα, λέλοιπα, λέλοιβα, οίδα, et similibus.
Subjunctivo modo δεδοίκω, quo Theocr. utitur loco
præsentis, more Dor.
Δεδόκημαι, præt. perf. pass. verbi δοκάω.
Δέδορκα, præt. perf. med. verbi δέρκω, ut ἐλήλουθα ex
ελεύθω, πέπορδα e πέρδω.
Δέδουπα, præt. perf. med. verbi δουνέω, unde parti-
cip. δεδουπῶς.
Δέδρακα, perf. act. verbi δράω: unde pass. δέδραμαι:
e quo particip. δεδραμένος.
Δεδράμηκα, præt. perf. act. inus. verbi δρέμω. facit
enim fut. δραμῶ, unde præt. δεδράμηκα, ut νενέμη-
κα e νεμῶ fut. verbi νέμω.
Δέδραται, ap. Hom. pro δέδαρται, facta literarum
transpositione: itidemque περιδέδραται pro περιδέ-
δαρται, ex th. δέρω et περιδέρω. facit enim δέρω
fut. δαρῶ, præt. δέδαρκα, pass. δέδαρμαι, et per
metath. δέδραμαι.
Δέδροκα quoque pro δέδορκα dici transpositis literis
aiunt.
Δέδρομα, præt. med. verbi τρέχω, mutuatum ex
inus. th. δρέμω.
Δεδυκεῖν, pro δεδυκέναι poet. vel etiam Dor., ut cum
Theocr. ap. Eust. τῷ ἤδη θανόντι dicit τὸν ἥλιον
πάντα δεδυκεῖν, Totum occidisse solem, a v. δύνω
s. δύω.
Δεδύνημαι, præt. perf. pass. verbi δύναμαι mutuati-
tium a δυνέομαι: facit enim δύναμαι fut. δυνήσο-
μαι.
Δεδυσύχηκα, præt. perfect. verbi δυστυχέω, foris as-
sumto augm. Quæ ratio est in cæteris quoque ver-
bis compositis e δυσ.
Δέησει, fut. impers. verbi δεῖ, mutuatum ex inus.
δέεει. Unde particip. aoristi 1, δεῖσαν: et fut. 1,
δεῖσον. quorum illud signif. Quod oportuit, hoc
vero Quod oportebit.
Δέησομαι, fut. 1, med. verbi δέομαι, mutuatum e
δέομαι. unde et præt. perf. pass. δεδέημαι.
Δείδεκτο, præt. plusquamperf. pass. verbi δέχομαι,
poet. ectasin primæ syllabæ habens pro δέδεκτο s.
ἐδέδεκτο: ut Hom. δείδεκτ' Ἀχιλλῆα. Sic in infin.
δεδέχθαι dicitur pro δεδέχθαι.
Δειδέχεται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσιν, et δειδέχαιο
itidem pro δεδεγμένοι ἦσαν, ex eod. th. habentia
et ipsa ectasin primæ syllabæ metri causa, ap.
Hom.
Δείδια quoque primæ syllabæ ectasin poeticam ha-
bet, propter metrum, pro δέδια. quod esse præt. D
med. verbi δείδω, supra docui.
Δείδιθι, eod. modo pro δέδιθι, de quo supra. Itidem-
que δειδιμεν pro δέδιμεν: de quo itidem supra di-
ctum est. Et δειδίξασθαι pro δεδίξασθαι, a δεδί-
ττομαι.
Δείδοικα etiam pro δέδοικα ead. ratione dicitur, e th.
δείδω.
Δείκνυ, secundum quosdam pro ἐδείκνυ, Ionice ablato
augm., secundum quosdam pro δείκνυσι per apoc.:
in h. l. Hesiodi, Οὐ γὰρ οἱ ἥλιος δείκνυ νομὸν ὀρμη-
θῆναι. Alioqui et imper. modi est, ut Greg. in
Macc. Encom. Δείκνυ τὸ τῆς μῆς γαστρὸς εὐσεβὲς
πολύανδριον. velut et ἵστη dicitur imperative. E-
tym.
Δεῖμε, Ion. et poet. pro ἔδειμε, Ædificavit, aor. 1,
verbi δέμω. Unde particip. δείμας, et aor. 1, med.
infin. modi δείμασθαι, necnon particip. aor. 1, δει-
μάμενος.
Δείμομεν, poet. pro δέλωμεν, indic. posito loco sub-

jectivi: ut ἵομεν iidem dicunt pro ἴωμεν et τρά-
πομεν pro τράπωμεν, ac hujusmodi alia.
Δεῖξε, Ion. et poet. pro ἔδειξε, abjecto augm.: aor.
1, activus mutuatum e th. inus. δείκω. Facit enim
δείκνυμι s. δεικνύω fut. 1, δείξω: unde aor. 1,
ἔδειξα, præt. perf. δέδειχα.
Δείρας, particip. aor. 1, e th. δέρω, ut δείμας e δέμω,
νείμας e νέμω.
Δεῖσε, Ion. et poet. pro ἔδεισε: aor. 1, act. verbi
δείδω.
Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι: itidemque δεκόμεθα pro
δεχόμεθα: frequentia ap. Herod. in primis.
Δέκτο, itidem Ion. et poet. pro δέδεκτο s. ἐδέδεκτο,
ablato augm.: præt. plusquamperfectum pass.
verbi δέχομαι.
Δεξιόωντο, poet. pro ἐδεξιόωντο, ablato augm. a th.
δεξίομαι.
Δερχθεῖς, particip. pass. aor. 1, e th. δέρκω.
Δενήσομαι, poet. pro δεήσομαι, ut δέομαι quoque pro
δέομαι, Opus habeo. Alioqui δενόμαι est etiam
verbum pass. ab act. δένω, Madefacio, Humecto.
Δέχεται, pro δεδέχεται, abjecto augm. Ambo præt.
perf. pass. Ionice pro δεδεγμένοι εἰσιν, a th. δέχο-
μαι.
Δέχθαι, Ion. et poet. pro δεδέχθαι, præt. perf. pass.
infin. ab eod. th. Apud Hes.
Δέχμενος ap. Eund. pro δεχόμενος, per sync. pro quo
supra δέγμενος.
Δηγε e th. δῆω, derivato e δαίω, ā in ῆ converso et
subscripto ι.
Δήξω, fut. 1, verbi δάκνω, mutuatum a v. δήκω:
unde et fut. 2, δακῶ mutuatur, et tempora ex his
formata.
Δῆσαι, aor. 1, infin. modi, a th. δέω, cujus fut. δήσω.
Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, præt. imperf. vel aor. 2, indic.
act. vocis, a th. διάγω.
Διάδος, imper. act. aor. 2, a διέδων, ut δὸς ab ἔδων:
e th. διαδίδωμι.
Διαδράκοι, aor. 2, opt. modi, act. vocis, e th. δια-
δέρκω. δέρκω enim facit δρακῶ, unde ἔδρακον, et in
opt. δράκοιμι.
Διαδράναι, infin. aor. 1, ex inus. th. διάδρημι, pro quo
διαδιδράσκω dici solet. Unde et part. διαδρὰς, ut
στὰς ἐξ ἵστημι.
Διαείσομαι, fut. 1, med. verbi διαείδω s. διείδω, Per-
spicio, Cognosco. Item verbi διαείω signif. i. q.
διελαύνω, ut annotat Eust. in II. Δ. διὰ πρὸ δὲ εἴσατο
καὶ τῆς.
Διαῖσει, poet. pro διήσει, a th. διαίημι pro διῆμι,
Transmitto, mutante sua tempora e διέω. Hes.
vero διαῖσει exp. etiam διαπνεῖ, Perficit. Pro quo
scr. potius διάησι, a th. διάημι: aut certe pro δια-
πνεῖ reponendum διαπνεύσει. ut illud διαῖσει sit
fut. verbi hujus διάημι.
Διαιωνιῖ, Att. pro διαιωνίσει, ex them. διαιωνίζω.
Διακοσμηθῆμεν, pro διακοσμηθῆμεν, per sync. e δια-
κοσμέω.
Διακριθῆμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, e th. διακρίνω.
Διακρινθεῖτε, poet. metri causa pro διακριθείτε, per
sync. etiam, opt. aor. 1, pass. e th. διακρίνω. Nisi
potius existimandum est dici non solum ἐκρίθην ut
ἐκλίθην, sed etiam ἐκρίνθην ut ἐκλίθην.
Διαλαχεῖν, et particip. Διαλαχών, aor. 2, act. e th.
διαλαγχάνω. verbum enim λαγχάνω fut. 1, facit
λήξω s. λήξομαι, mutuatum ex inus. λήχω, e quo
habet et fut. 2, λαχῶ, unde aor. 2, ἔλαχον.
Διαπραθέειν, quod Hes. exp. διαπορθῆσαι, est infin.
aor. 2, e th. διαπέρθω, inserto μ, ut sit sonantius.
Nisi forte est poet. pro διαναπραθεῖν, metri causa.
Porro πέρθω fut. 2, facit πραθῶ, ut δέρκω facit δρα-
κῶ, et δαρθάνω s. δαρθέω, δραθῶ. unde aor. 2, ἔπρα-
θον, e quo infin. πραθεῖν, et Ion. ac poet. πραθέειν.
Διάναι, aor. 1, act. infin. modi, e th. διαίνω.
Διανέμαι, aor. 1, act. infin. modi, e th. διανέμω: e
quo est et pass. aor. 1, διανεμέθῃ. Ambo ap. Hes.
Διαπεράναι, aor. 1, act. infin. modi, e th. διαπεραίνω.
Διαπεσεῖσθαι, infin. fut. med. e v. διαπίπτω: e quo
et aor. 2, act. διαπεσεῖν.
Διαπραθέειν, e διαπέρθω, ut docui in Διαπραθέειν.
Διαρράγειν, opt. pass. aor. 2, e διαρρήγνυμι, mutu-

- ante sua tempora ex inus. διαρρήγω, vel potius e A
διαρρήσσω.
- Διασπῆσαι, aor. 1, act. infin. modi e th. διίστημι.
- Διασχών, partic. aor. 2, act. verbi διέχω, mutuati-
tium a διασκέω.
- Διανανθῆναι, aor. 1, pass. infin. modi e th. διαναίω.
- Διαχέαι, infin. aor. 1, act. e th. διαχέω.
- Διδάξω, fut. 1, verbi διδάσκω, mutuati. ex inus. th.
διδάχω.
- Διδακῆσαι, infin. aor. 1, act. ab eod. th. ex inus.
verbo διδάσκω. Hes.
- Διδεῖσαι, poet., pro διδέασι s. διδεῖσι, ut τιθείαι pro
τιθέαι s. τιθεῖσι. e th. διδῆμι, Hes.
- Δίδη, Ion. et poet. pro ἐδίδη, e th. διδῆμι.
- Διδύμεν, pro διδομεν, pleonasmo literæ α, e th. δι-
δωμι. Eust.
- Διδοῖσθα, pro διδοῖς, pleonasmo s. paragoge Æol. syl-
labæ θα, ut in ἐφησθα et similibus, Var.
- Διδόναι, pro διδόναι, poet. epenthese literæ ν, ut τι-
θεῖναι pro τιθέναι iidem dicunt. Eust. ap. Hom.
- Δίδωθι pro δίδωθι, Æol. esse tradunt nonnulli. aiunt B
euim Æoles, in imperativis verborum in μι, retinere
longas vocales, dicentes φίλῃθι, ἴλῃθι, πίμπληθι.
Quin ap. Hom. quoque legi δίδωθι illud, brevi
propter metrum in longam conversa, scimus ex
Eust.
- Δίε pro Timuit, afferunt nonnulli, deducetes ex inus.
th. δέω pro δέιδω: cujus aor. 2, sit ἔδιον, ἔδιες,
ἐδῖε, e quo δίε, detracto augm. Alioqui posset esse
et e δίω, τὸ δῖωκω, et vel 3 pers. imperf. aut aor.
2, augmento careus, vel imperativus.
- Δίει, imper. præsens verbi διέμι ex inus. th. δέω,
per contr. pro διέε, pro quo et δίεσ dicitur. Alioqui
δίει est etiam aliquando 3 pers. præs. temp. a th.
δίω.
- Διείλε, aor. 2, act. verbi διαιρέω, mutat. ab inus.
διέλω. cujus infin. διελῖν.
- Διεξιέμεναι, Dor. pro διεξιέναι, a th. διέξιμι: a quo
et διεξιοίμεθα, τὸ διεξερχοίμεθα.
- Διέπεσε, aor. 2, act. ind. modi, verbi διαπίπτω, mu-
tuat. ab inus. th. διαπεσέω.
- Διεπέφραδε, poet. anadiplosi pro διέφραδε: e δια-
φράζω. sicut ἐπέφραδον quoque dicitur pro ἐφρα-
δον.
- Διεπράθομεν, aor. 2, act. ind. modi, e th. διαπέρθω.
Facit enim πέρθω fut. 2, παρθῶ, unde ἔπαρθον.
- Διέστην, aor. 2, verbi διίστημι: cujus particip. δια-
στάς.
- Διεστῶς, partic. præt. perf. ex eod. th. pro διεστηκώς.
tradunt enim primum dici Ion. διεσταῶς, exemto κ,
et correpta peuult. deinde sublato etiam α, fieri
διεστῶς. Nisi malis dicere e στάω esse præt. med.
ἔσταα, e quo partic. ἐσταῶς, unde ἐστῶς, absorpto
ᾱ.
- Δίζηαι, poet. pro δίζεαι, facta ectasi literæ e metri
causa. hoc autem δίζηαι Ion. est pro δίζη, 2 pers.
sing. verbi δίζομαι.
- Διήειν, præt. imperf. verbi διέμι.
- Διήρεσα, aor. 1, ind. verbi διερέσσω, secundum quos-
dam.
- Διήρχην, quod Hes. exp. διεκωλύην, est aor. 1, pass. D
indic. modi, e th. διέργω.
- Διῆσαν, aor. 1, act. ind. modi, e th. διῆμι, cujus fut.
διήσω ex inus. th. διέω.
- Διῖχθαι, præt. perf. pass. infin. modi, e th. διῖκνέομαι,
mutuante fut. suum ab inus. v. διῖκομαι.
- Δικαζέμεν, Dor. pro δικάζειν.
- Δινεύεσκον, Ion. pro ἐδίνεον, a th. δινεύω.
- Διοίσω, fut. 1, verbi διαφέρω, mutuati. a διοίω.
- Διόδημαι, Dor. pro δίζημαι, 2 in σδ converso.
- Διμηθίτω, imper. aor. 1, pass. ex inus. th. δμάω, pro
quo dicitur δάμνημι et δάμνω, necnon δαμάζω.
- Δοάσσατο, dictum putatur pro δοάσατο, detracto ι et
geminato σ: vel pro ἐδοξάσατο, sublato primum
augm. deinde exemto ξ, et Æolice duplicato σ.
Vide Etym.
- Δοῖεν, pro δοίησαν: 3 plur. aor. 2, act. opt. modi, a
prima δοίην: hæc autem ab ἔδω, aor. 2, ind. modi,
e th. δίδωμι.
- Δοκηκῶ, per jocum, ap. Hermipp. Comicum pro δοκῶ,
ut refert Var.
- Δόμεν, Dor. pro δοῦναι, ut ἔμεν pro εἶναι, θέμεν pro
θεῖναι, et similia: aor. 2, infin. modi, a δίδωμι.
- Iidemiores et Δόμεναι dicunt pro δοῦναι, ut
ἔμεναι pro εἶναι, θέμεναι pro θεῖναι, ab eod. th.
- Δόξω, fut. 1, verbi δοκέω, mutuati. ab inus. th.
δόκω, e quo aor. 1, ἔδοξα, et particip. δόξαν.
- Δός, imper. ab ἔδω, aor. 2, act. verbi δίδωμι: pro
quo et δόθι dicitur, ut ἔθι et ἔς.
- Δόσαν, Ion. et poet. pro ἔδοσαν, 3 pers. plur. aor. 2,
ἔδω, ex eod. th.
- Δόσκον, poet. itidem pro ἐδίδων: et δόσκες pro ἐδί-
δως, δόσκε pro ἐδίδω, derivato e δώω verbo δόσκει,
ut βόσκει e βόω.
- Δοῦ, pro δόσο, sublato σ et duobus ο in ου coalescen-
tibus: secunda pers. imper. aor. 2, vocis mediæ,
e th. δίδωμι.
- Δοῦναι, infin. ejusdem aor. 2, ἔδω, ex eod. th. Ii-
demque δοῦς particip. ejusdem aor. ab eod. v.
- Δραθεῖν, aor. 2, act. inf. modi, a th. δαρθάνω, mu-
tuante sua tempora a δαρθέω. facit hoc δαρθέω fut.
2, δραθῶ, transpositis literis, ut πέρθω facit παρθῶ:
unde aor. 2, ἔδραθον, e quo infin. δραθεῖν. Alii ta-
men a δρήθω derivatum malunt.
- Δραίην, Fugerem: opt. aor. 2, ab ind. ἔδρην. hoc
autem ab inus. th. δρῆμι, ut σταίην ab ἴσσημι, pro
quo usurpari solet διδράσκω.
- Δραμεῖν, aor. 2, infin. modi, verbi inus. δρέμω: pro
quo solet usurpari τρέχω. Ejusdem fut. 2, med.
est δραμοῦμαι.
- Δράναι, aor. 2, infin. modi, ab ἔδρην aor. 2, indic.
verbi δίδρηνμι. cujus aoristi particip. est δρᾶς, ut
στάς.
- Δράσον ap. Aristoph. Attice pro δράσεις, e th. δράω,
faciente fut. δράσω. Sic enim ille, οἷσθ' οὖν ὃ δρά-
σον.
- Δρώντων, Att. pro δράτῳσαν, e th. δράω. Solent enim
Attici genitivos plur. participiorum quorundam
usurpare pro tertiis pers. plur. imperativorum
præs. temporis.
- Δρώοιμι, quod Hes. exp. ὑπηρετοῖην, est pro δρῶμι s.
δράοιμι, opt. præsens e th. δράω.
- Δῦ, poet. et Ion. pro ἔδν, detracto augm.: aor. 2,
verbi δῦμι s. δίδυμι.
- Δύθι, imper. ejusdem aor.
- Δύμεναι, Dor. pro δύναι, iufin. ejusdem aor.
- Δυνάσθη, Ion. pro ἐδυνάσθη, detracto augm.: aor. 1,
pass. ind. modi, a th. δύναιμαι, mutuati. hab-
bente fut. δυνάσομαι, tanquam a δυνάζω.
- Δύνε, Ion. pro ἔδυνε, e th. δύνω.
- Δύνη, ut ἐπίστη, pro δύνασαι et ἐπίστασαι: e quibus
et κατὰ πάθος facta putantur. Ion. enim δύνει et
ἐπίσσει, unde δύνη et ἐπίστη, contracto e et a in
η, et subscripto ι. Var.
- Δυνήσσαι, Ion. pro δυνήση, η resoluto in εαι. Ambo
2 pers. fut. δυνήσομαι, quod verbum δύναμαι mu-
tuati. habet ex inus. δυνέομαι.
- Δυνώσι, poet. pro δυνῶσι, e th. δύνω, derivato e δύα.
- Δύσει, Ion. pro δύση, 2 pers. fut. 1, medii δύσομαι,
e th. δύνω s. δύω. Nisi malis esse 2 pers. præsens
temp. e poet. v. δύσομαι, formato et translato e
fut. in præsens, a cujus imperf. est 2 pers. δύσει,
et 3 δύσετο s. δύσσετο, augmento carentes. Nec-
non imper. δύσει, Ion. pro δύσον, ut ap. Hom.
δύσει δ' ἀλκῆν, Indue te robore. δύθι.
- Δυνηπίστον, imperf. verbi δυναπιστέω.
- Δύσκε, Ion. pro ἔδυνσκε, a poet. v. δύσκω pro δύνω s. δύω.
- Δῶην, Δῶης, Δῶη, Att. pro δοίην, δοίης, δοίη, aor. 2,
opt. modi, a th. δίδωμι.
- Δῶσι, cum ι subscripto, est siug. numeri et 3 pers.
poet. s. Ion. habens paragonem, ut λάβησι, ἔλθῃσι,
et similia, pro δῶ: sin absque ι, est 3 pers. plur.
Ambo subj. modi, aor. 2, act. a th. δίδωμι. Hes.
et alii.
- Δωσοῦντι, Dorice pro δώσουσι, ut λεξοῦντι pro λέξουσι.
Solent enimiores circumflectere fut. et in tertiis
plur. pro σι dicere ντι.
- Δώωσι, poetico pleon. literæ ω, pro δῶσι, de quo
paulo ante. Sed et δῶω affertur pro δῶ, diciturque
esse Ionicum.

E.

- EA, interdum est præf. imperf. Ion. pro ἤν, vel ἡ, secundum quosdam συνεσταλμένον ex ἡα, dicentes etiam regulariter debuisse dici εἶον: secundum alios ex ἤν, per τμήσιν s. διάλυσιν, ut ἡδεα ex ἡδεν. Interdum est 3 pers. sing. præf. temporis, per apoc. facta ex εἶα. nam εἶω facit εἶ in 3 pers. per contr. ex εἶει. pro quo poëtæ dicunt εἶα, ut ὄραα, ισχανάα, pleonasmo s. epenthesi literæ α. ut Il. E. Ἄντιον εἶμι αὐτῶν, τρεῖν μὲ οὐκ εἶα Παλλὰς Ἀθηνῆ, Non sinit me trepidare et metuere. Nonnunquam est imper. præf. temp. per contr. ex εἶα. Alioqui est et interjectio ἐκπλήξεως, ut tradunt nonnulli.
- Ἐάα, poët. pro εἶα, uti jam dixi in precedente Ἐα.
- Ἐαγα, Att. s. Ion. dialysi diphthongi pro ἡγα, præf. med. verbi ἄγνυμι s. ἄγω, Frango. Unde particip. ἔαγws.
- Ἐάγην, Att. itidem pro ἡγην: aor. 2, pass. ab eod. th. Unde particip. ἔαγεῖς, et inf. ἔαγῆναι, retento augm.
- Ἐαδε, itidem Att. s. Ion. diphthongi resolutione, pro ἡδε. quod ἡδε est præf. med. verbi ἀνδάνω s. ἄδω, τὸ ἀρέσκω, Placeo. Unde particip. ἐαδws.
- Ἐακα pro εἶακα, præf. perf. verbi εἶα.
- Ἐάλη, similiter Att. s. Ion. diphthongi resolutione pro ἡλη: aor. 2, th. ἄλημι signif. ἐκκλίνω, πλανῶμαι, συστρέφομαι, e quo particip. ἀλείς. Etym.
- Ἐάλων, eod. modo pro ἡλων: aor. 2, verbi ἄλωμι. Et ἐάλωκα itidem pro ἡλωκα, ab eod. ἄλωμι, mutante sua tempora ab ἄλδω.
- Ἐάνδανον, ead. ratione pro ἡνδανον dicitur, a th. ἀνδάνω.
- Ἐανται, Ion. resolutione diphthongi et ipsum dicitur pro ἡνται, et εἶαντο pro ἡντο, ab ἡμαι. Ambo ap. Hes.
- Ἐαξα quoque pro ἡξα dicitur, ut ἔαγε pro ἡγε, itidem ab ἄγνυμι s. ἄγω, Frango.
- Ἐασας etiam Var. affert pro ἐχαροποίησας, annotans et ipse Ion. diphthongi dissolutione dictum esse pro ἡσας, ab ἡδω. Alioqui et ab ἄδω s. ἀνδάνω esse posset, si neutr. signif. haberet.
- Ἐασι, Ion. pro εἶσι, sicut τιθέασι iidem Iones dicunt pro τιθεῖσι, et διδύασι pro διδοῦσι, resolventes diphthongum penultimæ syllabæ in 3 pers. plur. præf. temp. vocis activæ verborum in μι.
- Ἐασκε, Ion. itidem pro εἶα, e th. εἶω: nisi malis εἶασκω.
- Ἐαται et Ἐατο, Ion. pro ἡνται et ἡντο, sicut πεποιέαται et πεποιέατο pro πεποιήνται et πεποιήντο. Ambo a v. ἡμαι, quod formam præteriti, præf. autem habet signif. Paulo ante εἶανται et εἶαντο habuimus ex Hes. Ionice itidem, sed tantum cum vocalis η resolutione in εα.
- Ἐάφθη etiam Ion. habet diphthongi resolutionem pro εἶφθη, ex them. ἐπομαι, sicut εἶασι pro εἶσι iidem Iones dicunt, et τιθέασι pro τιθεῖσι: necnon ἐάλη secundum Eust. pro εἶλη, ex εἶλημι, derivato ab εἶλέω: secundum alios tamen pro ἡλη ab ἄλημι. Utitur autem isto ἐάφθη Hom. Il. N. dicens, Ἐκκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἄσπεϊς ἐάφθη, insecuta est, ἐπηκολούθησε. Minus probabilis eorum opinio est, qui ἐάφθη istud pro ἐάθη dictum volunt pleonasmo literæ φ. Verum affertur ἐάφθη et pro ἡφθη, ab ἄπτομαι, η in εα resoluta, nt paulo ante in multis aliis.
- Ἐβα, pro ἐβη, aor. 2, indic. verbi βῆμι, signif. Gradior, Vado. quod ἐβα Aristoph. usurpavit etiam pro ἐπέβη s. ἐπήλθε, Aggressus est et invasit, simplici usurpato pro composito: dicens, τί χρέος ἐβα με; Rursum ἐβα Laconice usurpari ajunt pro ἐα, pleonasmo literæ β, ut ἐβασον pro ἔασον dici, paulo post annotabo.
- Ἐβαν, poët. pro ἐβησαν, aor. 2, indic. verbi βῆμι.
- Ἐβαρυνώπησαν, aor. 1, ind. a v. βαρυνώπew.
- Ἐβασον, pro ἔασον, h. e. συγχώρησον, pleon. literæ β, Syracusano et Laconico, ut testatur Etym. qui itidem ἐβαται pro ἔαται dici annotat.
- Ἐβαφον, aor. 2, act. ind. modi, a v. βάπτω, tanquam e βάφω, vel etiam tenui in aspiratam conversa,

Gloss.

- A euphoniæ causa. Unde pass. ἐβάφην.
- Ἐβην, aor. 2, ind. modi, a v. βῆμι, ut ἔστην ab ἴστημι, ἔθην a τίθημι. cujus 3 plur. est ἐβησαν.
- Ἐβησε, aor. 1, ind. modi, itidem a βῆμι s. βαίνω, mutuantibus sua tempora a βάω, ut ἴστημι a στάω.
- Ἐβήσετο, imperf. verbi βήσομαι, quod poet. more e fut. in præsens tralatum est. Sic δύσετο e δύσομαι, de quo paulo supra. Sunt vero et alia, quorum ὁ μέλλων eis ἐνεστώτα ἀνατρέχει.
- Ἐβίων, aor. 2, verbi βίωμι, ut ἐγνων et ἐάλων et ἐδων a γνῶμι, ἄλωμι, δίδωμι. Verum pro βίωμι dicitur potius βιώω.
- Ἐβλαβον, aor. 2, verbi βλάπτω, tenui in mediam versa. unde pass. ἐβλάβην.
- Ἐβλάκευμαι, Att. secundum quosdam pro βεβλάκευμαι, e th. βλακεύω.
- Ἐβλαμμαι, itidem Att. pro βέβλαμμαι, a th. βλάπτω. Eust.
- Ἐβλαστηκότες, itidem pro βεβλαστηκότες, Att. abjectione consonantis ex augm. quemadmodum iidem Attici ἐβριγωμένης dicunt pro βεβριγωμένης, ἐβρωμένος pro βεβρωμένος: Æol. lingua econtra consonantem augmenti in communi etiam lingua omitti solitam, asciscente, dicenteque πεσπάραγμαῖ pro ἐσπάραγμαῖ, πεπτερύγωμαι pro ἐπτερύγωμαι: præsentem enim incipiente a duplici consonante, tantum ε augmenti loco asciscitur. Etym. et Lex. meum vet.
- Ἐβλαστον, aor. 2, indic. a th. βλαστάνω s. βλαστέω, ut ἡμαρτον ab ἁμαρτάνω s. ἁμαρτέω.
- Ἐβλητο, per sync. pro ἐβέβλητο, quod est præf. plusquamperf. pass. verbi βάλλω, mutuantis fut. primum a βλέω. Nisi quis esse velit imperf. a th. βλήμαι.
- Ἐβούλευκα, Att. pro βεβούλευκα, propter euphoniā, ut refert Eust. At ἐβόλοντο Hes. affert pro ἐβούλοντο et ἐβουλεύσαντο. quod haud scio an sit aor. 2, verbi βούλομαι.
- Ἐβουλήθην, aor. 1 pass. verbi βούλομαι, mutuati-
tius ab inus. βουλέομαι.
- C Ἐβράσθην, aor. 1 pass. verbi βράζω s. βράσσω.
- Ἐβραχον, aor. 2, act. verbi βρέχω. unde pass. ἐβράχην, et particip. βραχεῖς.
- Ἐβρω, aor. 2, act. verbi βρώμι, ut ἔδω e δίδωμι, ἐγνώ e γνῶμι. Legitur ap. Hes. et exp. non solum ἐφαγεν, sed etiam ἔδακεν, διέσπασε.
- Ἐβωσεν, ap. Eundem pro ἐβόησεν, s. ἐκραζεν, ἐκάλεσεν. ut Var. quoque ἐβωσαν affert pro ἐβόησαν. Sic βώσομαι supra habuimus pro βοήσομαι.
- Ἐγγέγαα, præf. med. verbi ἐγγίνομαι s. ἐγγείνομαι, tanquam ex ἐγγάω. Pro cujus 2 et 3 pers. duali ἐγγεγάατον per sync. metri causa dicitur ἐγγέγατον, ut infra ἐκγέγαμεν pro ἐκγεγάαμεν. Il. Z. τοὶ Ἰλῖφ ἐγγεγάασι. Et ap. Etym. Ἀμφω δ' ἐγγέγατον φασσιμβρότου ἡελίου. Ubi leg. videtur ἐκγέγατον et φασσιμβρότου.
- Ἐγγεγύηκα, præf. perf. verbi ἐγγυνάω, habens augm. intrinsecus, alioqui et extrinsecus augm. assumendo, facit ἡγγύηκα.
- Ἐγγιῶ, fut. Atticum verbi ἐγγίζω, pro ἐγγίσω.
- D Ἐγγύησα, aor. 1, act. verbi ἐγγυνάω, augmento carens, ut et in comp. παρεγγύησε ap. Synes. et in ἐνεγγύησε ap. Plut. itidemque in ἐνεγγυησάμην ap. Dem. Quorum hæc duo sunt ab ἐνεγγυνάω, illud a παρεγγυνάω.
- Ἐγεγραφήκειν, præf. plusquamperf. act. verbi γράφω, mutuati-
tium e γραφέω. facit enim γράφω non solum γράψω, sed etiam γραφήσω, ut τύπτω non solum τύψω, verum etiam τυπτήσω.
- Ἐγενόμην, aor. 2, med. verbi γείνομαι.
- Ἐγεντο, per sync. poët. ex ἐγένετο, a v. γίνομαι s. γείνομαι. Exp. etiam εἴλετο, de qua signif. dixi in Γέντο.
- Ἐγερθεν, Dor. s. Bæotice pro ἡγέρθησαν: aor. 2, pass. verbi ἐγείρω. facit enim id fut. ἐγερῶ vel ἐγέρσω, unde ἡγερκα, et pass. ἡγερμαι, e quo ἡγέρθην.
- Ἐγηγέρατο, Ion. pro ἐγηγεγμένον ἦσαν: plusquamperf. pass. indic. modi, ab eod. th.
- Ἐγήγερμαι, præf. perf. pass. ejusdem verbi ἐγείρω,

- Attice pro ἡγεῖμαι, ut act. quoque voce ἐγήγεκα A dicitur pro ἡγεῖκα. Unde plusquamperf. pass. ἐγηγέρμην, et particip. ἐγηγεμένος.
- Ἔγημα, aor. 1, act. verbi γαμέω, tanquam e γάμω, ut ἔψηλα e ψάλλω, ἔφηνα e φαίνω. Alii tamen per sync. ex ἐγάμησα factum ajunt, a in η Ionice converso. Unde particip. γήμας.
- Ἐγήρα pro ἐγήρη, ut ἔβα pro ἐβη, ex inus. th. γήρημι, ut Eust. tradit. Potest tamen et a γηράω deduci.
- Ἐγκέχοδα, præt. med. verbi ἐγγέζω, ut φράζω facit πέφραδα. e autem in ejusmodi bisyllabis verbis in præt. medio verti in ο, notum est, ut λέπω, λέλοπα.
- Ἐγκεχυρασμένος, part. pass. e præt. perf. verbi ἐγχυράζω, ut ἐγκεχειρισμένος e v. ἐγχειρίζω. facit ἐγχυράζομαι, præt. perf. ἐγκεχύρασμαι, ut ἐγχειρίζομαι dat ἐγκεχειρίσμαι. Verum non solum intrinsecus augeri dicunt hoc verbum, sed etiam extrinsecus, et dici ἡνεχυρασμένος. Quod tamen non est ab hoc ἐγχυράζω, sed ab ἐνεχυράζω. Itaque dicendum foret ἡγχυρασμένος, ut non modo ἀνήλωκα, sed etiam ἡνάλωκα reperimus.
- Ἐγκύρσας, participium ex ἐνέκυρσα aor. 1, activi ἐγκύρω, facientis fut. non modo ἐγκυρῶ, sed etiam ἐγκύρσω, Æol.
- Ἐγμεν, per sync. ex ἐχέμεν, Dorico infin. verbi ἔχω, ap. Hes.
- Ἐγνωκα, præt. perf. act. verbi γινώσκω, mutuatum e γνώω. facit enim γινώσκω fut. γνώσω, unde et aor. 1, ἔγνωσα.
- Ἐγνω, aor. 2, verbi γινῶμι, ut ἦλων ex ἄλωμι est.
- Ἐγνωσμαι, præt. perf. pass. ejusdem verbi γινῶμι s. γινώσκω, mutuatum itidem e γνώω. Unde aor. 1, pass. ἐγνώσθην.
- Ἐγρεο, Att. syncope, ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο: imper. verbi ἔγρομαι, ead. syncope facti ex ἐγείρομαι. Unde et imperf. ἔγρετο pro ἡγείρετο.
- Ἐγρήγορα, præt. med. verbi ἐγείρω. id enim fut. 2, facit ἐγερῶ, præt. med. ἡγορα, Attice e in ο converso, ut in ἔσπορα, ἔφθορα, et similibus. inde, repetitis duabus initialibus literis præsens Att. more, inserto etiam ρ, ἐγρήγορα. Unde poet. v. ἐγρηγορέω, pro quo alioqui dici solet γρηγορέω, abjecto ε.
- Ἐγρήγορθαι, infin. pass. e medio formiatus. ἐγείρω enim facit præt. med. ἐγρήγορα, uti jam dictum est. unde fit ἐγρήγορκα, terminatione activa, inserto κ, et pass. ἐγρήγορμαι, e quo infin. ἐγρήγορθαι. quam nonnulli e pass. ἐγρηγορήσθαι factum malint per sync. Solent autem Æoles ejusmodi infinitivos passivos in ορθαι desinentes προπαροξύνειν, contra communem regulam, ut τέτορθαι, μέμορθαι, ἐφθορθαι. Eust. 790. Idem tamen alibi imper. ἐγρήγορθε per sync. et τροπήν factum esse scribit ex ἐγρηγόρατε. sicut infin. ἐγρήγορθαι nonnulli ex ἐγρηγορέναι quoque deducunt, dicentes primo pleon. esse literæ θ, de industria a poeta admissum, ut alluderet ad nom. ὄρθρος: deinde syncopen literarum e et ν, insuperque Æolicam accentus retractionem.
- Ἐγρηνται, Hes. affert pro ἡρηνται: forsitan ex inus. th. γρέω, e quo ζωγρέω, τὸ ζῶν αἰρέω, vivum capio. D
- Ἐγρομαι, Att. syncope pro ἐγείρομαι: itidemque e participio ἐγειρόμενος per sync. fit ἐγρόμενος.
- Ἐγύμνασμαι, Att. pro γηγύμνασμαι, Hes.
- Ἐγχεον, poet. et Ion. pro ἐνέχεον, sine augmento, a th. ἐγχέω.
- Ἐγχρώσας, particip. aor. 1, act. verbi ἐγχρώννυμι, mutuatur ab ἐγχρόω.
- Ἐδαον, ἑδαes, ἑδαε, aor. 2, act. verbi δαίω s. δαέω. Unde aor. 2 pass. ἐδάην.
- Ἐδακον, aor. 2, act. verbi δάκνω, vel proprius vel mutuatus ab inus. th. δήκω.
- Ἐδάμην, aor. 2, pass. verbi δάμνω s. δάμνημι. Facit enim fut. 2, δαμῶ, unde aor. 2, act. ἔδαμον, e quo pass. ἐδάμην.
- Ἐδάμνα, præt. imperf. verbi δαμνάω, secundum quosdam. Potest tamen esse et a δάμνημι, habereque τροπήν τοῦ η, sicut ἔβα et ἐγήρα.
- Ἐδαρθον, aor. 2, act. verbi δαρθάνω s. δαρθέω. Apud Hes. legitur et pass. aor. 2, ἐδάρθη, ἔπος. ἐκοιμήθη.
- Ἐδαρκον, per metath. pro ἑδρακον, metri gratia. est autem aor. 2, act. verbi δέρκω.
- Ἐδαφιεῖ, fut. 1, Atticum verbi ἑδαφίζω, pro ἑδαφίσει.
- Ἐδδειςσε, poetice geminata consonante metri gratia, pro ἑδειςσε: aor. 1, act. verbi δαίω.
- Ἐδεται, Ion. pro ἔδη: secunda pers. verbi ἔδομαι.
- Ἐδέγμην, per sync. vel pro ἑδεδέγμην, exemta syllaba δε, et tunc est præt. plusquamperf. vel pro ἑδεχόμεν: exemto ο, et aspirata in mediam conversa. a th. δέχομαι.
- Ἐδεδήει, præt. plusquamperf. med. verbi δαίω. facit id præter. perf. δέδηα. At ἑδεδίδει est præt. plusquamperf. med. verbi δαίω. facere enim id præteritum δέδια, supra docui.
- Ἐδέδμητο, præt. plusquamperf. pass. verbi δέμω, per sync. pro ἑδεδέμητο. Facit enim δέμω fut. δεμῶ, unde præt. perf. δεδέμηκα, ut νενέμηκα ex νέμω: et per sync. δέδμηκα, exemto ε, pass. δέδμημαι, e quo ἑδεδμήμην.
- Ἐδέησε, aor. 1, act. verbi δέω, vel etiam impers. verbi δεῖ, mutuatur. e δέω s. δέει.
- Ἐδέθην, aor. 1 pass. verbi δέω, cujus præt. pass. δέδεται.
- Ἐδείδισαν, per sync. pro ἑδείδεισαν, ut testatur Etym. Est autem hoc ἑδείδεισαν 3 pers. plur. præt. plusquamperf. verbi δαίω, e perf. med. δαίδια, de quo supra.
- Ἐδεῖμα, aor. 1, act. verbi δέμω, ut ἔνειμα. Et voce med. ἑδεῖμάμην, cujus 3 pers. plur. num. est ἑδεῖμαυτο.
- Ἐδειξα, aor. 1, act. verbi δείκνυμι s. δεικνύω, mutuantis fut. suum ab inus. th. δείκω. Unde med. aor. ἑδείξάμην, pass. autem ἑδείχθην.
- Ἐδειρα, aor. 1, act. verbi δέρω, ut ἑδειμα paulo ante.
- Ἐδεκτο, Dor. pro ἑδέδεκτο per sync. plusquamperf. pass. verbi δέχομαι.
- Ἐδέυσε, poet. pro ἑδέησε s. ἔδησε. dicunt enim δέωμαι pro δέομαι, et δένει pro δέει, metri gratia.
- Ἐδῆ, 2 pers. fut. 2, ἐδοῦμαι, e v. ἔζομαι.
- Ἐδηδα, præt. med. verbi ἔδω, pro ἡδα, habens Att. reduplicationem duarum præsens initialium literarum.
- Ἐδήδαται et Ἐδήδατο, Ion. pro ἑδηδεσμένος ἐσσι, et ἑδηδεσμένος ἦν: præt. perf. et plusquamperf. pass. verbi ἔδω. facit ἔδω fut. 1, act. ἐδέσω, præt. perf. ἡδεκα, et Attice ἐδήδεκα: unde præt. perf. pass. ἐδήδεσμαι, cujus 3 pers. ἐδήδεσται, abjecto σ ἐδήδεται, et Ion. ἐδήδαται, ut refert Etym. ex Herodiano Gramm. Utitur autem eo verbo Hom. dicens, "Ὅσσα τοι ἐκπέποιται καὶ ἐδήδαται, Quaecunque tibi exhibita et comesta sunt.
- Ἐδήδοκα, præt. perf. act. verbi ἔδω Atticum. fut. enim facit ἐδέσω, ex inus. th. ἐδέω. Unde præt. perf. ἡδεκα, et Attice primum reduplicatis duabus præsens initialibus literis, deinde e in ο converso, (ut in τέτροφα, κέκλοφα, πέπομφα, et similibus aliis) ἐδήδοκα. Sic in præt. plusquamperf. ἐδηδόκειν, et particip. ἐδηδοκώς. e quibus compos. κατεδήδοκα, et κατεδηδοκώς. Var. vero et ἐδήδοται e vet. Schol. s. Comment. affert: quod pass. est e th. ἔδω, faciente fut. ἐδώσω, præt. ἡδωκα, et Attice ἐδήδοκα, e quo pass. ἐδήδομαι, ut δέδομαι.
- Ἐδηδώς, particip. præt. medii ἐδηδα, ex eod. th. Facit enim ἔδω fut. 2, ἔδω, præt. med. ἡδα, et Attice reduplicatis primis duabus literis præsens ἑδηδα.
- Ἐδηκα quoque esse dicitur præt. Atticum præfixis præes. primis literis, pro ἡκα. cujus tamen nullam ap. Græcos mentionem reperio. ideoque suspectum ipsum habeo.
- Ἐδήχθη, aor. 1 pass. verbi δάκνω. habet enim id fut. δήξω, mutuatur ab inus. th. δήκω. Unde præt. pass. δέδηγμαι, et ex eo aor. 1, ἐδήχθην.
- Ἐδίδον pro ἐδίδω, ut ἐτίθει pro ἐτίθη. Illud, e δίδω pro δίδωμι usurpato, hoc e τίθει pro τίθημι.
- Ἐδίηνα, aor. 1, act. verbi διαίνω, ut ἐμίρηνα, ἔχρηνα.
- Ἐδμεναι, Dor. et poet. pro ἔδμεν, e th. ἔδω. Habet autem syncopen hoc ἑδμεναι. nam pro ἔδμεν prius

- dicitur ἐδέμεν et ἐδέμεναι, unde postea illud ἐδμε-
ναι per sync. factum est.
- Ἐδομαι, Attice interdum pro ἐδοῦμαι, ut φάγομαι pro φαγομαι, πίομαι pro πιοῦμαι. fut. 2 med. verbi ἐδω.
- Ἐδον, pro ἐδοσαν, ab ἐδων, aor. 2, verbi δίδωμι more Bæot.
- Ἐδοντι, Dorice s. Æol. pro ἐδουσι, a th. ἐδω.
- Ἐδοῦμαι, fut. 2 med. verbi ἔζω: tenui autem spiritu scriptum ἐδοῦμαι, est fut. 2 med. verbi ἐδω.
- Ἐδουπον, aor. 2, act. verbi δουπέω. Facit enim fut. 2, δουπῶ et aor. 2, ἐδουπον ut στυγέω facit ἔστυνον, et κτυπέω, ἔκτυπον.
- Ἐδρα pro ἐδρη, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ut supra in ἔβα, ἐγήρα, ἐδάμνα: aor. 2, verbi δρῆμι s. δίδρῆμι. Alioqui potest esse et imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.
- Ἐδραθον, aor. 2, act. verbi δαρθάνω s. δαρθέω, poeticecam literarum metath. habens pro ἔδραθον, ut ἔδρακον, ἔπραθον. Sunt tamen qui a δρήθω derivare malint. Eod. modo comp. καταδραθάνω s. καταδραθέω facit κατέδραθον. Hes. vero et ἐδράθη affert pro κατεκοιμήθη. quod est pass. aor. 2, ejusdem th.
- Ἐδρακον, aor. 2, act. verbi δέρκω, ut jam dictum est.
- Ἐδραμον, aor. 2, act. verbi inus. δρέμω, pro quo usurpari solet τρέχω.
- Ἐδραν, pro ἔδρασαν, ut ἐβαν pro ἐβησαν, ἐδον pro ἐδοσαν: aor. 2, act. verbi δρῆμι s. δίδρῆμι. Nisi malis esse aor. 1, act. verbi διδράσκω s. δράω, per sync. itidem pro ἔδρασαν. nam verbum illud διδράσκω facit fut. δράσω, a δράω.
- Ἐδριώντο, poet. pro ἐδριῶντο, ut ὀρόωντες pro ὀρῶντες. e th. ἐδρίαμαι.
- Ἐδυν, ἔδυν, ἔδυν, aor. 2, act. verbi δῦμι. Verum ἔδυν interdum est 1 pers. sing. numeri, interdum 3 plur. pro ἔδυσαν, more Bæot. ut ἐδον pro ἐδοσαν.
- Ἐδυνήθην, aor. 1, pass. verbi δύναιμι, mutuatur ex inus. th. δυνέομαι, e quo habet fut. δυνήσομαι, præter. δεδύνημαι. Attice vero et ἡδυνήθην dicitur pro ἐδυνήθην.
- Ἐδύσατο, poetice metri gratia, geminato σ pro ἐδύσατο, aor. 1, med. verbi δύνω s. δύω.
- Ἐδωκα, pro ἔδωσα, ut ἔθηκα pro ἔθησα: aor. 1, act. verbi δίδωμι, mutuatur. ex inus. th. δόω.
- Ἐεικται, poet. pleonasmo pro εἰκται: ut εἰδέσθαι pro εἶδεσθαι, et εἰκοσι pro εἴκοσι dicunt iidem. Est autem hoc εἰκται præter. perf. pass. verbi εἴσκω s. εἴκω.
- Ἐελεον, eodem modo pro εἴλεον, e th. εἰλέω.
- Ἐεπα, itidem poet. pleon. dicitur pro εἴπα: et εἴπον pro εἴπον. quorum illud est aor. 1, verbi inus. ἔπω, hoc autem aor. 2.
- Ἐεισάμενος, similiter pro εἰσάμενος: partic. ex εἰσάμενην pro εἰσάμην, aor. 1 med. verbi εἶδω. Cujus aor. 2 pers. est εἰσας pro εἶσας vel potius εἶσω, signif. ὁμοιώσω. nam pass. habet signif. Hes. vero εἰσάσθην affert etiam pro ὤρμησαν, ἐπῆλθον. quod videtur esse ab εἶω, Eo.
- Ἐεισάμην autem est pro εἰσάμην, ab ἔννυμι s. ἔω, Induo.
- Ἐέλδομαι etiam pleonasmo literæ ε dicitur pro ἔλδομαι. Et derivatum inde ἐέλδω pro ἔλδω.
- Ἐέλσαι itidem pro ἔλσαι: hoc autem per sync. interdum pro ἐλάσαι, interdum pro εἰλήσαι. Unde partic. ἐελμένος itidem pro ἐλμένος, signif. ἐληλαμένος vel εἰλημένος, interdum et ἀποκεκλεισμένος et ἀπειργμένος. Ambo ap. Hom.
- Ἐελπετο similiter pro ἔλπετο s. ἤλπετο: et ἐέλπομεν pro ἔλπομεν s. ἐλπίσαμεν. Ambo poetica.
- Ἐένδυνεν, eod. modo pro ἔνδυνεν s. ἐνέδυνεν, a th. ἐνδύνω.
- Ἐέργαθε, itidem poet. pleon. pro εἴργαθε s. ἔργαθε, a th. ἐργάθω.
- Ἐεργε quoque pro ἔργε s. εἴργε, a th. ἐέργω pro ἔργω. Unde et præter. imperf. ἐέργετο pro ἔργετο s. εἴργετο: et præter. plusquamperfect. ἔερκετο pro εἴρκετο: particip. ἐεργμένος pro εἴργμένος.
- Ἐεργνυσθαι ead. ratione pro ἔργνυσθαι. quod ἔργνυσθαι derivatum est ex ἔργω.
- Ἐερτο autem, quod Hes. affert pro ἐκρέμνα, dubium sitne pro εἴρτο, an ἦρτο, an alio quopiam.
- Ἐέρχατο, rursum pro ἔρχατο s. εἴρχατο. Est autem hoc Ion. pro εἴργμένοι ἦσαν. Præter. plusquamperfect. pass. ab ἐργω.
- Ἐέσθω item pro ἔσθω: 3 pers. aor. 2 pass. imper. modi, ex act. th. ἔννυμι s. ἔω. E quo et ἔεστο pro εἴστο, præter. plusquamperfect. pass. Et aor. 1 med. ἔέσσατο pro εἴσατο, geminato etiam σ metri causa.
- Ἐζην, ἔζη, ἔζη, Dor. secundum quosdam dicitur pro ἔζων, ἔζας, ἔζα, a th. ζάω. Potest tamen esse etiam ab inus. th. ζῆμι. Ejusdem ζάω aor. 1, est ἔζησα.
- Ἐζύγην, aor. 2 pass. verbi ζεύγνυμι s. ζεύγω. facit enim fut. 2 ζυγῶ, aor. 2, ἔζυγον, unde postea pass. illud.
- Ἐζων, poet. pro ἔζων, e th. ζάω.
- Ἐζωσμαι, præter. pass. verbi ζώννυμι, mutuatum e ζώ, ut χώννυμι sua tempora e χόω mutuatur. Unde aor. 1, ἐζώσθην, et particip. ἐζωσμένος.
- Ἐη, poet. pro ἦ. 3 pers. præsentis subj. ὦ, e v. εἰμί. Vide et Ἐοι.
- Ἐην, itidem poet. pro ἦν, Eram: ἔης, pro ἦς, Eras: imperf. indic. modi, ab eod. th.
- Ἐηκε, similiter pro ἦκε, pleonasmo literæ ε poet. et ἔηκα pro ἦκα. aor. 1, act. verbi ἵημι, facientis fut. 1, ἦσω, ex ἵημι.
- Ἐήνδανον, eod. modo pro ἦνδανον, a th. ἀνδάνω. Varin.
- Ἐησθα quoque pro ἦσθα usurpatum, habet poet. istum literæ ε pleon. Rursum vero ἦσθα illud poeticam habet paragoge pro ἦς, ut ἐφησθα pro ἐφης. est autem imperf. verbi εἰμί.
- Ἐησι item pro ἦσι. hoc autem ἦσι poet. adhæc paragoge pro ἦ. solent enim poetæ 3 personis singulæ conjunctionum asciscere illud σι, dicereque λάβησι pro λάβη, eodemque modo ἔησι pro ἔη. Atticam tamen esse hanc τοῦ σι ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς προσθήκην, et peculiariter nominatam fuisse Ἰβύκειων, quod Ibycus inprimis ea uteretur, annotat e priscis Gramm. Varin.
- Ἐησον, i. q. ἔασον, Hes. unde intelligimus ἐάω duplex facere fut. et ἐάσω nimirum et ἐήσω.
- Ἐητε rursum pro ἦτε, Miseritis. aor. 2, conj. a th. ἵημι.
- Ἐθαλον, aor. 2, act. verbi θάλλω.
- Ἐθανον, aor. 2, act. verbi θνήσκω, mutuatum ex inus. th. θάνω.
- Ἐθεῖς, partic. ab ἔθην s. εἴθην, aor. 2 pass. verbi act. ἵημι.
- Ἐθέλησθα, poet. paragoge pro ἐθέλης, ut ἐφησθα pro ἐφης, et ἦσθα pro ἦς. Conj. præsens e th. ἐθέλω.
- Ἐθελήσω, fut. 1, verbi ἐθέλω, mutuatum ex inus. th. ἐθελέω.
- Ἐθεσαν, aor. 2, indic. modi, a th. τίθημι. Media voce ἔθεντο dicitur in eod. tempore et ab eod. th. cuius 1 pers. sing. est ἐθέμην, tertia ἔθετο.
- Ἐθηεύμεθα et Ἐθηεύντο, Ion. pro ἐθεώμεθα et ἐθεῶντο: a θεόμαι Ion. itidem usurpato pro θεάομαι. unde et aor. 1 med. ἐθηήσαντο pro ἐθεάσαντο. nec non ἐθήησεν voce activa Varin. affert pro ἐθεάσατο et ἐθαύμασεν.
- Ἐθηκα, aor. 1, verbi τίθημι contra regulam pro ἔθησα, ut ἔδωκα irregulariter itidem pro ἔδωσα usurpari notum est. Mutuatur autem hoc τίθημι fut. suum ab inus. th. θέω.
- Ἐθηλα, aor. 1, act. verbi θάλλω, ut ἔψηλα est α ψάλλω.
- Ἐθην, aor. 1 pass. indic. modi, a v. act. ἵημι: pro quo et εἴθην dicitur. Dicitur enim et ἀφείθη et ἀφείθη. quia duplex est præter. pass. ἔμαι et εἶμαι.
- Ἐθον, pro ἔθεσο, ut οὐ pro ἔσο: 2 pers. aor. 2 med. indic. modi, e th. τίθημι. facit enim τίθημι aor. 2 act. ἔθην, unde pass. ἐθέμην, et 2 pers. ἔθεσο. e qua ἔθον, ejecto σ, et eo contr. in ου.
- Ἐθρεζα, aor. 1, act. verbi τρέχω: tenui in aspiratam reversa. propter χ enim sequens θ in τρέχω mutatum fuit in τ.
- Ἐθρεψα, itidem tenui in aspiratam reversa, est aor. 1, a v. τρέφω, cuius fut. θρέψω. At aor. 1 pass. ἐθρέ-

φθην an recte itidem per aspiratam scribatur, dubito.

Ἐθῶσι, 3 pers. aor. 2 pass. conj. modi e th. ἴημι: e prima ἔθῳ. Ea autem ex aor. 2 pass. indic. ἔθην.

Εἰ, 2 pers. verbi εἰμί vel εἶμι: interdum et imper. præsens verbi εἶμι. unde δίδει et ἄπει pro δίδει et ἄπει: sicut τίθει quoque pro τίθει reperitur.

Εἶα, εἶας, εἶε, præt. med. verbi εἶμι. pro quo et ἦα dicitur poetice. Alioqui εἶα est et interjectio quædam hortantis, pro quo εἶα quoque scribitur.

Εἶαντο, poet. metri causa pro ἔαντο. hoc autem ἔαντο Ion. resolutionem habet τοῦ η pro ἦντο, sicut ἑάλω pro ἦλω dicitur, et similia alia. præt. imperf. ab ἦμαι. Hes. tamen exp. ἦσαν.

Εἶασκε, Ion. paragoge τοῦ σκε pro εἶα: imperf. verbi εἶω. At εἶασε est aor. 1, ejusdem.

Εἶαται et Εἶατο, poet. et metri gratia pro εἶαται et εἶατο. "Εαται autem et "Εατο Ion. dicta sunt pro ἦνται et ἦντο: quorum illud est præt. perf. temporis vel præsens, hoc plusquamperfecti vel imperf.

Εἶβειν, Ionica περιαιρέσει τοῦ κατάρχοντος λ, pro λείβειν, sicut εἶβεσθαι quoque et εἶβόμενος pro λείβεσθαι et λειβόμενος.

Εἶδείην, opt. præs. verbi εἶδμι: e quo et infin. præsens εἶδέναι, ut τιθείην et τιθέναι ex τίθημι. Hæc enim formatio simplicior est quam eorum, qui illud ex εἶδοιμι dicunt μεταπεπλάσθαι, hoc autem ex εἶδῃκέναι συγκεκρόσθαι. Notum autem est esse multa verba, quorum quædam tempora sequuntur normam verborum in μι desinentium, quædam τῶν εἰς ω.

Εἶδήσω, fut. 1, act. verbi εἶδω, mutuatum a th. εἶδέω. nam e sese εἶσω facit.

Εἶδον, aor. 2 act. verbi εἶδω: pro quo et ἴδον dicitur.

Εἶδοσαν, Bæot. pro εἶδον, Viderunt. Tradunt enim Bæotos 3 personas plurales imperfecti et utriusque aoristi, ἰσοσυλλάβους facere primis pluralibus, dicentes ἐτύπτοσαν pro ἐτυπτον, ἐτύψασαν pro ἐτυψαν, εἶδοσαν pro εἶδον, ἐμάθοσαν pro ἐμαθον, ἦλθσαν pro ἦλθον.

Εἶδῶ, præsens subj. a v. εἶδμι, ut τιθῶ a τίθημι, ἰσῶ ab ἴσθημι. Nam εἶδω s. εἶδέω facit quædam tempora in modum verborum in μι, nimirum εἶδείην, in optativo præsens temporis: εἶδῶ, in subj.: εἶδέναι, in infin. Mutuantur autem verba in μι præsens illud subj. a suis verbis circumflexis, τίθημι a τιθέω, ἴσθημι ab ἰσῶ, δίδωμι a δίδω, et sic alia ab aliis.

Εἶδῶς, partic. medium ejusdem th. εἶδω s. εἶδέω. facit enim in indic. præteritum med. εἶδα a fut. 2 εἶδῶ, unde et aor. 2 εἶδον. Quamvis alii hoc εἶδῶς per sync. ex εἶδῃκῶς factum existiment, inter quos est Eust. Sed Etym. sententia simplicior est.

Εἶεν, 3 pers. præs. opt. per sync. Att. pro εἶσαν, e th. εἰμί. Quin et ceteras personas pluralis numeri syncopen hanc pati annotant, dicens εἶμεν pro εἶμεν, et εἶτε pro εἶτε. sicuti διακρινθεῖτε pro διακρινθείτε ap. Hom. legi, supra docui. Prima autem singul. est εἶην.

Εἶην autem est aor. 2, opt. act. e th. ἴημι, ut θείην e τίθημι.

Εἶθην, s. ἔθην, aor. 1 pass. indic. modi, ex eod. th. Facit enim ἴημι s. ἔω præt. pass. duplex, εἶμαι et εἶμαι. unde duplex iste aor. εἶθην et ἔθην.

Εἶθισα, aor. 1 act. verbi εἶθω. e quo et particip. præt. act. εἶθικῶς, et præt. pass. εἶθισμαι.

Εἶκα, præt. perf. med. verbi εἶκω: pro quo Attice εἶκα dicitur, repetita initiali præsens litera, et e in o verso, sicut in πέποιθα, οἶδα. Quidam tamen volunt esse aor. 1 Bæoticum pro εἶξα, ut ἔθηκα pro ἔθησα.

Εἶκα, præt. perf. med. verbi act. εἶκω, e cuius plusquamperfecto εἶκειν Attice fit ἥκειν.

Εἶκα, præt. perf. act. verbi ἴημι, Bæoticum secundum quosdam pro ἦκα, ut τέθεικα pro τέθηκα. Potest tamen ex ἔω formatum tale habere augmentum dici quale εἶπα, εἶλον, εἶχον, et quæ his sunt similia, quæ nimirum i augmenti loco sibi asciscunt in

præteritis et aoristis.

"Εἶκτον et "Εἶκτην, poetica diphthongi dialysi dicuntur pro εἶκτον et εἶκτην. hæc autem, syncopen passa, usurpantur pro εἶκατον et εἶκάτην, personis dualibus præteriti perfecti et plusquamperfecti εἶκα et εἶκειν, e th. εἶκω.

"Εἶκτο autem, est 3 pers. sing. præt. plusquampr. passivi, e prima εἶγμην, passa itidem poeticam diphthongi dialysin. facit enim εἶκω præt. pass. εἶγμαι, ex act. εἶχα.

Εἶκῶς, particip. præteriti perfecti εἶκα, ex eod. th. εἶκω.

Εἶλεγμαι, præt. perf. pass. verbi λέγω, Atticum pro λέλεγμαι. solent enim Attici augmentum λε quorundam a λ incipientium in præteritis vertere in ει, ut εἶληφα etiam dicunt pro λέληφα, euphoniæ gratia, ut putatur. Inde particip. εἶλεγμένος pro λελεγμένος.

Εἶλειφα, itidem præt. Atticum verbi λείβω, pro λέλειφα.

Εἶλετο, 3 pers. sing. aor. 2 med. εἶλόμην, e v. αἰρέω, mutante suum fut. 2 ab inusitato them. ἐλω.

Εἶλευντο, Dorice pro εἶλέοντο seu εἶλουντο, a th. act. εἶλέω.

Εἶλῃλουθα, poet. pro ἐλῃλουθα, metri gratia insertis i et o. hoc autem ἐλῃλουθα est præt. med. verbi ἔρχομαι mutantis fut. 2 act. ab ἐλεύθω. facit enim fut. 2, ἐλνθῶ, exento e e diphthongo ad corripiendam (juxta regulam) penultimam. unde aor. 2, ἦλνθον, et per sync. ἦλθον: præt. med. ἦλνθα, et Attice, reduplicatis primis præsens ἐλεύθω literis, ἐλῃλνθα.

Εἶλῃλουθμεν, poet. sync. pro εἶλῃλούθαμεν. Notandum vero præterea est, quod ad εἶλῃλουθα attinet, esse qui dicant in pr. quidem syllaba poeticam esse ἔκτασιν τοῦ ε, in penultima vero syncopen Æolibus propriam. Eust. τὴν πρόσθεσιν τοῦ ι ἐν τῇ ἀρχούσῃ Ionicam esse scribit, alteram autem Bæot.

Εἶλημμαι, Att. pro λέλημμαι, ut εἶλεγμαι paulo ante pro λέλεγμαι: præt. pass. verbi act. λαμβάνω, mutuatum ab inus. th. λήβω. Unde partic. εἶλημμένος pro λελημμένος.

Εἶληφα, præt. act. ejusdem th. Atticum itidem pro λέληφα. Unde particip. εἶληφάς.

Εἶληχα, itidem præt. Atticum verbi λαγχάνω pro λέληχα: ex inus. th. λήχω.

Εἶλίχατο, Ion. pro εἶλιγμένοι ἦσαν: 3 pers. plur. præt. plusquamperf. pass. ab act. th. εἰλίσσω. ut ὀρωρύχατο iidem dicunt pro ὀρωνγμένοι ἦσαν, ante το in 3 sing. inserto α, et tenui, quæ præcedit, conversa in aspiratam.

Εἶλόμην, aor. 2, med. verbi αἰρέω, mutuatum ab ἐλω. cuius 3 plur. εἶλοντο: 2 sing. εἶλον.

Εἶλον, aor. 2, act. ejusdem th.

Εἶλοχα, Attice secundum quosdam pro λέλεχα: præt. perf. act. verbi λέγω. habet autem o in penultima ut κέκλοφα, πέπομφα, et similia.

Εἶλόαται, Ionice pro εἶλυμένοι εἶσι, e th. εἰλώ. Dicitur enim est paulo ante etiam, Iones 3 personas præteritorum passivorum indicativi modi formare ex 3 sing. inserto α ante ται vel το.

Εἶμαι, præt. perf. pass. interdum verbi ἴημι, interdum verbi ἔννυμι: ideoque signif. modo Missus sum, modo Indutus sum. Unde partic. εἶμένος.

Εἶμαρμαι, Att. pro μέμαρμαι, præt. perf. pass. verbi act. μείρω. facit enim μείρω præt. pass. μέμαρμαι, ut σπείρω ἔσπαρμαι, κείρω κέκαρμαι: unde εἶμαρμαι fit, augm. με Attice in ει converso, sicut in εἶληφα, εἶληχα, εἶλεγμαι augm. λε in ει versum esse videmus.

Εἶμεν, poet. pro ἔσμεν, 1 pers. plur. verbi εἰμί.

Εἶμεναι, Dor. pro εἶναι: præsens infin. ejusdem th. Habet vero illud εἶμεναι i ascititium. Dicitur enim primum εἶμεναι Dorice pro εἶναι, deinde εἶμεναι, advocato i ad ε, ut volunt nonnulli.

Εἶμεν, Dor. itidem pro εἶμεν, ut λέγομεν pro λέγομεν dicunt idem. εἶμεν autem poet. pro ἔσμεν, ut paulo ante docui, est a th. εἰμί. quanquam secundum Heraclidem εἶμεν regularius est quam εἶμεν, ut prolixius docet Varin. et alii.

- Εἶν**, præt. imperf. verbi εἶμι, Ibam: secundum A quosdam poetice etiam usurpari solitum pro ἦν, Eram, a th. εἰμί: quibus nondum assentiri possum.
- Εἶναι**, infin. aor. 2 act. a th. ἴημι, ut θεῖναι est infin. aor. 2, e v. τίθημι. At vero εἶναι est infin. præsens verbi substantivi εἶμι. nam εἶμι signif. πορεύομαι, et properispomenon, facit ἴεναι.
- Εἶνται**, 3 pers. plur. præt. perf. pass. εἶμαι, de quo supra. cujus plusquamperf. εἶντο.
- Εἶξα**, aor. 1, verbi εἶκω. At 3 persona plur. εἶξασι, Bæotice pro εἶκασι usurpata comperitur, pleonasmo literæ σ, estque præt. med. non item aor. 1 act. Aristoph. εἶξασι δ' οὖν ἐρίοισι πεπταμένοισι. Etym.
- Εἶπα**, aor. 1 anomalus verbi inus. ἔπω, ut tradunt nonnulli. Quod si præteritum medium esse dicamus, regulare erit, ut εἶκα. Aor. tamen potius esse, ostendit partic. εἶπας.
- Εἶπε**, imper. aor. 2, ab εἶπον, ut λαβέ ab ἔλαβον, Attice mutato accentu, ut volunt nonnulli. Ab eod. th. ἔπω.
- Εἶπειν**, infin. ejusdem aoristi, ab eod. verbo.
- Εἶπεσκε**, Ion. pro εἶπε: 3 pers. sing. aor. 2 εἶπον.
- Εἶπῃσθα**, Æol. paragoge pro εἶπῃς, ut ἦσθα pro ἦς. aor. 2, subj. ab eod. th.
- Εἰπόμην**, imperf. verbi ἔπομαι, augmenti loco ascitum habens ι, ut εἶλον, εἶχον, et similia.
- Εἶπον**, aor. 2, act. verbi ἔπω, itidem augmenti loco habens ascitum ι, quod iu reliquorum quoque modorum temporibus inde formatis retinetur peculiari quodam privilegio. nam εἶπε dicitur in imper., εἶποιμι in opt., εἶπω in subj., εἶπειν in infin., itidemque participium facit εἶπών. At εἶπὼν est imper. ex aor. 1 εἶπα, mutatum habens accentum itidem ut εἶπέ, pro εἶπον: forsan etiam ad differentiam aor. 2, indic. modi.
- Εἰργασμαι**, εἰργασται, εἰργάσθη, sunt præt. perf. et aor. 1, pass. ab act. th. ἐργάζω, quod itidem augmenti loco asciscit ι. Unde et aor. 1 med. εἰργασάμην.
- Εἰργμαι**, præt. pass. verbi ἔργω vel εἴργω: at εἴργμαι est ab εἴργνυμι, mutuante itidem ab εἴργω sua tempora.
- Εἴρεαι**, Ion. pro εἴρη, 2 pers. sing. verbi εἴρομαι.
- Εἴρεο**, Ion. itidem pro εἴρου: 2 pers. imper. præs. ab eod. th.
- Εἴρηκα**, præt. perf. act. inus. verbi ἐρέω, habens ascitum ι loco augmenti, ut εἶπον, εἰργασμαι, et similia. Cujus pass. εἴρημαι: unde particip. εἴρημένος.
- Εἴρυκα**, præt. perf. act. verbi ἐρύω, habens et ipsum ι loco augmenti ascitum. cujus aor. 1, εἴρυσα: præt. imperf. εἴρουν.
- Εἰρύατο**, Ion. pro εἰρυνένοι ἦσαν: 3 pers. plur. facta ex 3 sing. ante το inserto α, sicut in εἰλύατο. Ab eod. th. ἐρύω.
- Εἴρυντο**, 3 pers. sing. num. præt. plusquamperf. pass. ab eod. th.
- Εἴρχαται** et **Εἴρχατο**, Ion. pro εἰργμένοι εἰσι et εἰργμένοι ἦσαν: præt. perf. et plusquamperf. verbi εἰργνυμι s. εἴργω, sicut εἰλίχατο supra.
- Εἴρφα**, aor. 1, verbi ἔρπω, habens et ipse ι loco augmenti ascitum, ut εἴρυκα, εἴρηκα, et similia. Itidem in imperf. facit εἴρπομεν.
- Εἰρώτων** et **Εἰρώτα**, pro ἡρώτων et ἡρώτα, tanquam ex εἰρωτάω, habente Ion. πρόσθεσιν τοῦ ι, sicut et εἴρω pro ἔρω Ionice usurpari creditur.
- Εἷς**, 2 pers. præs. vel imperf. a th. εἶμι. Ab εἶμι autem non dici εἷς, sed εἷς tradunt, oxytonus, idque encliticum esse interdum.
- Εἷς**, particip. aor. 2 activi a th. ἴημι, ut θεῖς a τίθημι. Cujus fem. εἷσα, neutrum ἔν.
- Εἷσα**, aor. 1 act. interdum verbi εἶδω: interdum verbi εἶμι, pro quo ἦσα etiam dicitur, resoluta diphthongo, conversoque ε in η et subscripto ι. At εἷσα aspiratum, est aor. 1, verbi ἔννυμι s. ἔω.
- Εἰσάμην**, aor. 1 med. verbi εἶδω vel εἶμι. exp. enim non solum ὁμοιώθην, necnon διενύησα, sed etiam ἐπορεύθην. unde est εἶσατ' ἵμεν, pro eo, quod Hom.
- dicit βῆ δ' ἵμεν. Quanquam in hac signif. sunt qui non ab εἶμι, sed ab εἶω derivatum velint.
- Εἴσεαι**, Ion. pro εἴση, 2 pers. fut. 1 medii, e th. εἶδω, vel εἶω.
- Εἴσθα**, Æol. paragoge pro εἷς, ut εἴπῃσθα pro εἴπῃς, ἔφῃσθα pro ἔφῃς: a th. εἶμι. ap. Hom.
- Εἴσθαι**, infin. præt. perf. pass. interdum a v. ἴημι, interdum a th. ἔννυμι s. ἔω. ut εἶμαι quoque.
- Εἴσι**, 3 pers. sing. verbi εἶμι: at vero oxytonon εἴσι, est 3 plur. verbi substantivi εἶμι.
- Εἴσομαι**, fut. 1 med. verbi εἶδω: item verbi εἶμι, ab inus. εἶω. unde et aor. 1 med. eadem duo verba communem habent. Hes. vero εἴσομαι exp. non solum ὁψομαι, γνώσομαι: necnon ὁμοιώσομαι, ab εἶδω: ad hæc εἰσελεύσομαι, ὁδοιπορήσω, ab εἶμι: verum etiam ἰδρύσομαι. In qua postrema signif. videtur ι habere κατὰ πρόσθεσιν Ἰωνικὴν, ab εἶω pro ἔω. Significat enim εἶω etiam Statuo. unde aor. 1, εἴσεν, quod Etym. exp. ἐκάθισε: et comp. καδδ' εἴσεν pro ἐκάθισε δέ.
- Εἴσται**, 3 pers. præt. perf. pass. εἶμαι: quod est non solum ab ἴημι, sed etiam ab ἔννυμι s. ἔω signif. Induo, interdum et ab ἔω signif. καθίζω. unde in plusquamperf. εἴστο.
- Εἴσθειν**, præt. plusquamperf. act. verbi ἴσθην, pleonasmo literæ ι in pr. syllaba.
- Εἴσω**, fut. 1, act. verbi εἶδω.
- Εἴτε**, per sync. pro εἴητε, ut διακρινθεῖτε ap. Hom. pro διακριθείητε. præs. opt. a th. εἶμι.
- Εἴτω**, per contr. ex ἔέτω: quod est 3 pers. imper. præs. pro ἔστω, a th. εἶμι. Eust. At εἴτω quod Hes. exp. ἐλθέτω, est ab εἶμι.
- Εἰχένοι**, quod idem Hes. affert pro εὐκέναι, est infin. præt. perf. act. ab εἶκω. facit enim εἶκω fut. 1, εἶξω, præt. perf. εἶχα.
- Εἶχον**, præt. imperf. verbi ἔχω, augmenti loco ascitum habens ι.
- Εἶωθα**, præt. med. verbi ἔθω, ι augmenti loco itidem ascitum habens, ω autem κατὰ πλεονασµόν, ut tradunt Gramm.
- Εἶων**, præt. imperf. verbi ἑάω, contr. ex εἶαον, habens vero et ipsum ι loco augmenti. At in εἶωσι, præsentis conjunctivi, pleonasmus est τοῦ ι, pro εἶωσι.
- Εἶωσεν**, pro ἔωσε, itidem habet pleonasmum τοῦ ι, ap. Hes.
- Ἐκάδενον**, Dor. pro ἐκήδενον, a καδεύω Dor. th. pro κηδεύω: ap. eund.: exponit autem ἐπένθουν.
- Ἐκάην**, aor. 2 pass. verbi καίω. facit enim fut. 2, καῶ, aor. 2, ἔκαον. unde pass. ἐκάην.
- Ἐκάθενδον**, præt. imperf. verbi καθεύδω: habens augmentum extrinsecus assumptum, sicut aor. 1, ἡνάλωσα et similia.
- Ἐκαθήμην**, itidem augmentum habet extrinsecus, h. e. præpositioni præfixum: a v. κάθημαι.
- Ἐκάθηνεν**, aor. 1, act. verbi καθαίρω, duplex habens augm. et intrinsecus et extrinsecus, ut et alia quædam.
- Ἐκάθιζον**, præt. imperf. verbi καθίζω, habens et ipsum augm. extrinsecus, ut ἐκαθήμην. Itidemque ἐκαθίστατο dicitur. necnon ἐκαθέσθη a καθεζομαι.
- Ἐκαλήμην**, Æol. pro ἐκαλούμην, ut ἐνοήμην pro ἐνοούμην. Varin.
- Ἐκαμον**, aor. 2, act. verbi κάμνω: med. autem, ἐκάμοντο ap. Hes. qui exp. κατειργάσαντο.
- Ἐκάμμυον**, poet. pro κατέμυον, a καμύω pro καταμύω.
- Ἐκανον**, aor. 2, act. verbi καίνω. facit enim fut. 2, κανώ.
- Ἐκαον**, aor. 2, act. verbi καίω. unde med. voce ἐκαόμην.
- Ἐκάρη**, aor. 2, pass. verbi κείρω.
- Ἐκανσα**, aor. 1, act. verbi καίω. at pass. aor. 1, ἐκαύσθην.
- Ἐκβαλον**, poet. pro ἐξέβαλον: aor. 2, act. verbi ἐκβάλλω.
- Ἐκγεγάμεν**, poet. pro ἐκγεγονέμεν: e v. ἐκγείνομαι. facit enim fut. 2, ἐκγαῶ, mutuatitium ab ἐκγῶ: unde præt. med. ἐκγέγαα. e quo infin. ἐκγεγαέναι,

- et Dor. ἐγεγαμέν, e quo ἐγεγάμεν per sync. ap. A Hom.
- Ἐκδεδαρμένος, particip. præter. perf. pass. a th. ἐκδεῖρω.
- Ἐκεκάσμεν et Ἐκέκαστο, præter. plusquamperf. pass. verbi κάζω.
- Ἐκέκλετο, pro ἐκέλετο, pleonasmo τοῦ κ, e th. κέκλωμαι pro κέλωμαι. Varin. tamen longius petitam formationem affert.
- Ἐκερσα, Æol. pro ἐκείρα, aor. 1, act. verbi κείρω.
- Ἐκεχρήνεα, Ionice pro ἐκεχρήνευεν et ἐκεχρήνει: pro quo Attice ἐκεχρήνη dicitur, contractis e et a in η. Varin.
- Ἐκη, aor. 1, act. verbi καίω. ut χέω facit ἔχεα. verum hic retenta brevi, illic autem in longam versa sicut in ἔψηλα. Sic ἔλλα.
- Ἐκήκιον, per reduplicationem poet. pro ἐκίον, tanquam e th. κηκίω.
- Ἐκθέμεν, Dor. pro ἐκθεῖν, signif. ἐκτρέχειν, Hes. Posit vero alicubi esse etiam pro ἐκθεῖναι, a v. ἐκτίθμι.
- Ἐκίχε, aor. 2, verbi κιχάνω, mutuatur a κιχέω.
- Ἐκλαγον, aor. 2, act. verbi κλάγγω, mutuatur a κλήγω. B At aor. 1, ejusdem est ἐκλαγξα.
- Ἐκλάσθην, aor. 1 pass. verbi κλάω: ut ἐκλείσθην, aor. 1 pass. verbi κλειώ.
- Ἐκλέλαθον, poet. pro ἐξέλαθον, aor. 2, act. verbi ἐκλήθω. At ἐκλέλαθα est præter. med. ejusdem verbi, habens η iu α conversum.
- Ἐκλήϊσαν, Ion. pro ἐκλεισαν, resoluta diphthongo, et e in η converso. Nisi malis esse a κληῖζω. Utroque certe modo derivat Eust.
- Ἐκμανῶ, aor. 2, pass. conj., e th. ἐκμαίνομαι. Unde infin. ἐκμανῆναι.
- Ἐκμολε, poet. pro ἐξέμολε: a them. ἐκμολέω.
- Ἐκόπη, aor. 2, pass. verbi κόπτω.
- Ἐκορέσθη, aor. 1 pass. verbi κορέννυμι, facientis fut. 1, κορέσω, ex inus. th. κορέω.
- Ἐκόσμηθεν, Bæot. pro ἐκοσμήθησαν, converso ησαν in εν. aor. 1 pass. verbi κοσμέω.
- Ἐκπηνιεύεται, fut. Att. pro ἐκπηνίσεται, a th. ἐκπηνίζομαι.
- Ἐκραγα, præter. med. verbi κράζω. facit enim fut. 2, κραγῶ, unde et aor. 2, ἐκραγον. At ἐκραγῆναι, et ἐκραγεῖς, sunt ab ἐξεράγην, aor. 2 pass. verbi ἐκρήγνυμι s. ἐκρήσσω.
- Ἐκρέματο, 3 pers. præter. imperf. a κρέμαμαι. At ἐκρέμω, pro ἐκρέμασο, est ejusdem imperf. 2 pers. Ionice enim ἐκρέμαο dicitur pro ἐκρέμασο, exemto σ, unde postea ἐκρέμω per contr. et Attice.
- Ἐκρήγνα, pro ἐκρήγνα, aoristo 1, activi verbi κραιαίνω pro κραίνω.
- Ἐκρούσω, 2 pers. aor. 1, med. ἐκρουσάμην, a th. κρούομαι. Pro quo Iones dicunt ἐκρούσαο. At ἐκρούσθην est aor. 1, pass. ejusdem verbi.
- Ἐκρύβην, aor. 2 pass. verbi κρύπτω, facientis fut. 2, κρυβῶ, tenui in mediam versa, ut in βλαβῶ.
- Ἐκρυφα, Attice pro κέκρυφα. præter. perf. act. verbi κρύπτω.
- Ἐκτα, per apoc. pro ἔκτανε, Eust. Aor. 2, act. e κτείνω. Vel potius est ἔκτα pro ἔκτη, ut ἔβα pro ἔβη, ex inus. th. κτῆμι, unde et particip. κτάς.
- Ἐκταγκα, poet. pro ἔκτακα: a κτείνω, ut τέτακα a D τείνω.
- Ἐκταθεν, Bæot. pro ἐκτάθησαν, converso ησαν in εν et retracto accentu: itidem a v. κτείνω. At ἐκταθῆναι est infin. aor. 1, pass. a v. ἐκτείνω. Ambo ap. Varin.
- Ἐκτάμησι, Ion. paragoge pro ἐκτάμη: aor. 2, act. subj. e th. ἐκτέμνω.
- Ἐκταν pro ἔκτασαν, ut ἔβαν pro ἔβασαν s. ἐβησαν. aor. 1, act. inus. th. κτῆμι, medius autem ἐκτάμην. Varin. et Etym.
- Ἐκτανεν, aor. 2, act. verbi κτείνω. facit enim fut. 2, κτανῶ, ut σπεῖρω, σπαρῶ. unde aor. 2. ἔκτανον.
- Ἐκτάνθαι, infin. præter. pass. a κτείνω, ut ἐσπάρθαι a σπεῖρω. Et ἐκτάνθην, aor. 1, pass. indic. modi, ab eod. th. Facit enim κτείνω, perf. act. ἔκταγκα, tanquam a κταίνω.
- Ἐκτας, per sync. pro ἔκτεινας, secundum quosdam. Sed est potius aor. 2, verbi κτῆμι, ut in ἔκτα paulo ante admonui.
- Ἐκτατο, aor. 1 med. verbi κτῆμι, facit enim ἔκτην voce media ἐκτάμην. Varin.
- Ἐκτέον, adv. positivum a v. ἔχω.
- Ἐκτέατο, Ion. pro ἔκτηντο s. ἐκέκτηντο. Solent enim 3 plurales præteritorum e verbis in ω purum desinentibus formare ex 3 sing., inserto α ante ται et το. Nota vero et ἔκτημαι pro κέκτημαι, Ionice itidem usurpatum, vel Attice secundum quosdam: et similiter ἐκτῆσθαι pro κεκτῆσθαι, quæ ap. Herod. sunt frequentia.
- Ἐκτονα, præter. med. verbi κτείνω, ut ἔσπορα.
- Ἐκυδάσσο, Ion. et poet. pro ἐκυδάσω. Aor. 1, med. verbi κυδάζομαι.
- Ἐκυρσα, aor. 1, Æol. verbi κύρω, ut ἐκερσα.
- Ἐκφανεν, poet. et Bæot. pro ἐξεφάνησαν, sublato primum augm. deinde ησαν in εν converso. E th. ἐκφαίνω.
- Ἐλά, Attice pro ἐλάσεις.
- Ἐλάαν, poet. pro ἐλᾶν s. ἐλαύνειν, ut ὀράαν pro ὀράν. Itidemque ἐλάα in Epigr. pro ἐλάει s. ἐλαύνει. Alioqui ἐλάα est et nom. Att. pro ἐλαία.
- Ἐλάασκον, Ion. pro ἤλαον s. ἤλαννον, ab ἐλάω. Nisi malis ab ἐλαάσκω.
- Ἐλαβον, aor. 2, act. verbi λαμβάνω, mutuatur ex inus. th. λήβω.
- Ἐλαθεῖς, particip. ex ἡλάβην, aor. 1, pass. verbi ἐλαύνω s. ἐλάω.
- Ἐλαθον, aor. 2, act. verbi λανθάνω, mutuatur ab inus. th. λήθω. Unde et aor. 2, med. ἐλαθόμην.
- Ἐλακον, aor. 2, act. verbi ληκέω, Eust.
- Ἐλάσασκε, poet. et Ion. pro ἤλασε, abjecto primum augm., deinde σε in σασκε converso. aor. 1, act. verbi ἐλαύνω, ex ἐλάω.
- Ἐλασκε, itidem poet. et Ion. pro ἤλα s. ἤλαννε: præter. imperf. verbi ἐλάω.
- Ἐλασσάμενος, poet. geminato σ metri causa, pro ἐλασσάμενος, particip. aor. 1, med. a v. ἐλαύνω, faciente fut. 1, act. ἐλάσω, e th. ἐλάω. Itidem voce act. ἐλάσσωσι pro ἐλάσωσι.
- Ἐλάχνη, aor. 1, act. verbi λαχαίνω.
- Ἐλαχον, aor. 2, act. verbi λαγχάνω, ex inus. th. λήχω.
- Ἐλε, imper. aor. 2, act. verbi αἰρέω, e th. ἔλω.
- Ἐλέειν, Ion. et poet. pro ἐλεῖν: aor. 2, vel fut. 2, ejusdem verbi, ab eod. th.
- Ἐλεθῶσι, aor. 1, pass. conj. modi, e th. ἐλεέω.
- Ἐλείψασκον, Ion. pro ἐλείψαν, αν (terminatione plurali 3 pers. aor. 1, act. indic. modi) verso in ασκον, ut ὤρσασκον et ὤσασκον iidem Iones dicunt pro ὤρσαν et ὤσαν. Etym.
- Ἐλεκτο, Ion. e poet. pro ἐλέλεκτο: præter. plusquamperf. pass. verbi λέγομαι. Nisi quis malit esse præter. imperf. exemto per sync. ε, et media in aspiratam conversa. Sic ἐδεκτο dicitur vel pro ἐδέδεκτο, vel pro ἐδέχετο: et similia alia.
- Ἐλελήθε, Ion. diphthongi ει resolutione pro ἐλελήθει: præter. plusquamperf. med. verbi λανθάνω, ex inus. th. λήθω. A quo est et ἐλελήθεσαν pro ἐλελήθεισαν, Attice exemto ι ex diphthongo.
- Ἐλέλικτο, præter. plusquamperf. pass. verbi ἐλίσσω. facit enim fut. 1, ἐλίξω, præter. perf. act. ἤλιχα, pass. ἤλιγμαι, et Attice repetitis duabus initialibus thematicis literis ac systole facta τοῦ η, ἐλέλιγμαι. Ila Etym. Possit tamen dici etiam esse ab ἐλελίξω, et carere augmento, sicut aor. 1, act. ἐλέλιξεν itidem augmento carens, ab eod. verbo defluxit. e quo et particip. ἐλελιζάμενος. Utitur autem his Hom., ap. quem et particip. præter. ἐλελιζομένη.
- Ἐλέλιχθεν, Bæot. pro ἐλελίχθησαν, converso ησαν in εν. aor. 1, pass. verbi ἐλελίξω, augmento carens: vel etiam verbi ἐλίσσω, habens reduplicationem Att. et τροπήν τοῦ η εἰς ε, sicut præcedens ἐλέλικτο.
- Ἐλελοίπεσαν, Att. pro ἐλελοίπεισαν: 3 pers. plur. præter. perf. med. a th. λείπω, ut ἐπεποιθείσαν a πείθω.
- Ἐλέσθαι, infin. aor. 2, med. e th. αἰρέω, mutuatur ex inus. v. ἔλω. At ἐλέσθω et ἐλεσθε, sunt imper., ejusdem temporis et ab eod. th.
- Ἐλέτην, Ion. et poet. pro εἰλέτην, demito augm. 3

- pers. dualis num. e pr. ἔλον pro εἶλον: aor. 2, act. A ab eod. verbo.
- Ἐλεν, Dor. pro ἔλον: imper. aor. 2, med. ab eod.
- Ἐλεύσομαι, fut. 1, med. verbi ἔρχομαι, mutuatum ab ἐλεύθω. Unde et particip. ἐλευσόμενος.
- Ἐλέχθην, aor. 1, pass. indic. modi, a th. act. λέγω.
- Ἐληα, aor. 1, act. verbi λάω, pro ἔλησα, exemto σ, ut ἔχεα et ἔχευα pro ἔχενσα, et ἔκηα pro ἔκησα s. ἔκαυσα. Nisi quis per aphæresin duarum initialium literarum et syncopen τοῦ σ ex ἡθέλησα factum esse malit.
- Ἐλήθετο, secundum quosdam aor. 2, med. verbi λανθάνω, pro ἐλάθετο. Potest tamen esse et imperf. pass. verbi λήθομαι.
- Ἐήλακα, præt. perf. act. verbi ἐλαύνω, ex ἐλάω, habens Atticam duarum initialium præsentis literarum reduplicationem, pro ἤλακα. Unde præt. plusquamperf. ἐηλάκειν, cujus 3 pers. plur. ἐηλάκεσαν pro ἐηλάκεισαν, Attico itidem more correpta penultima. Inde et particip. ἐηλακώς.
- Ἐήλαμαι, præt. perf. pass. ejusdem th. habens et ipsum reduplicationem Att. pro ἤλαμαι. Unde præt. plusquamperf. ἐηλάμην, cujus 3 pers. plur. ἐηλάτο. Ex ambobus autem participium ἐηλάμενος pro ἐηλασμένος, amisso σ et accentu in antepenultimam retracto, sicut in οὐτάμενος pro οὐτασμένος. solent enim ejusmodi participia præteritorum passivorum μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ σ, προπαροξύνησθαι, καὶ συμπίπτουσι τῷ χαρακτήρι τῶν εἰς ἀμενος καταληγόντων ἐνεστώτων, ut Etym. annotat.
- Ἐηλεγκται, præt. perf. pass. verbi activi ἐλέγχω, itidem initialium duarum thematis literarum reduplicationem habens pro ἤλεγκται, sicut et pr. pers. ἐλήλεγμαι pro ἤλεγμαι: in qua nota etiam unum γ omissum esse, quod in sec. et tertia resumitur.
- Ἐηλέδαται, Ion. pro ἐήλανται s. ἐηλασμένοι εἰσί. 3 pers. plur. num. præt. perf. pass. verbi ἐλαύνω s. ἐλάω, facta ex 3 sing. pleonasmo του δε, sicut ἀκηχέδαται pro ἀκήχηνται ex ἀκήχεται, et πεφράδαται pro πεφρασμένοι εἰσὶ e πέφρασταί. In quibus tamen da per pleon. insertum est 3 singulari, correpta simul penult.
- Ἐηλουθώς, particip. præt. perf. medii, a v. ἔρχομαι s. ἐλεύθω. facit enim ἐλεύθω fut. 2, ἐλυθῶ, præt. med. ἤλυθα, et Attice reduplicatis primis duabus literis thematis ἐλήλυθα: e quo postea ἐλήλουθα, Æol. epenthese τοῦ ο. Nisi potius v hoc dicendum est ex ipso th. fuisse retentum, et e in o conversum, sicut in πέποιθα; λέλοιπα et similibus.
- Ἐηλύθειν, præt. plusquamperf. med. ejusdem verbi. cujus 3 plur. ἐηλύθεσαν Attico more correpta penult. pro ἐηλύθεισαν.
- Ἐηλυθῦια, particip. fem. præt. perf. et plusquamperf. medii, ab eod. th.
- Ἐλθε, Att. pro ἔλθε, ut λαβέ pro λάβε, εἰπέ pro εἶπε. solent enim Attici in aoristis 2, imperativis quorundam verborum accentum e penult. transferre in ultimam. est autem hoc ἐλθέ aor. 2, imper. verbi ἐλεύθω.
- Ἐλθέμεν s. Ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, infin. aor. 2, act. ab eod. th.
- Ἐλθῆν, itidem Dor. pro ἐλθεῖν.
- Ἐλθοσαν, Bæot. pro ἤλθον, inserto σα ante ν in 3 pers. plur. aoristi 2, activi indic., ut εἶδοσαν supra pro εἶδον. unde etiam ἔλθοισαν ap. Græcos Bilibiorum interpretum pro ἔλθοιεν, in opt.
- Ἐλθῶν, particip. ab ἤλθον, aor. 2, act. indic. verbi ἐλεύθω.
- Ἐλιγῆσομαι, fut. 2, pass. verbi activi ἐλίσσω. facit enim id fut. 2, act. ἐλιγῶ, aor. 2, ἤλιγον, pass. ἤλιγην, unde postea fut. illud.
- Ἐλιπον, aor. 2, act. verbi λείπω: cujus pass. ἐλίπην.
- Ἐλισσέμεν et Ἐλισσέμεναι, Dor. pro ἐλίσσειν, a th. ἐλίσσω, Hom.
- Ἐλιφθεν, Bæot. s. Æol. sync. pro ἐλειφθησαν, exemto simul e e diphthongo, ut volunt nonnulli. Est autem aor. 1, pass. ejusdem th.
- Ἐλκεο, pro ἔλκον, Ion. diphthongi resolutione. est autem imper. præs. pass. vocis, ab act. ἔλκω.
- Ἐλλαβε, poet. metri gratia duplicato λ pro ἔλαβε, aor. 2, act. indic. a v. λαμβάνω s. λήβω. Itidem voce media ἐλλάβετο dicitur pro ἐλάβετο.
- Ἐλλάσαι anuotant quidam dictum esse pro ἐλάσαι, itidem poet. more propter metrum geminato λ: Hes. tamen exp. συγκλεῖσαι, κωλύσαι.
- Ἐλλαχεν, itidem geminatum habet λ metri causa, pro ἔλαχε. aor. 2, act. verbi inusitati λήχω, e quo λαγχάνω mutuatur sua tempora.
- Ἐλληξα, eod. modo pro ἔληξα: aor. 1, act. verbi λήγω.
- Ἐλόενν, Dor. pro ἐλόουν s. ἐλόεον. a poetico th. λοέω.
- Ἐλοιμι, Ἐλον, Ἐλου, ab eod. th. sunt et ejusdem temporis: nimirum ab αἰρέω. facit enim id fut. 2, ἐλῶ, aoristo 2, εἶλον. Unde opt. act. ἔλοιμι, et imper. med. ἐλοῦ. at ἔλον poet. pro εἶλον, augmento carens.
- Ἐλοῦμεν, per sync. Att. pro ἐλοούμεν, præt. imperf. act. verbi λούω. At ἐλοῦμεν, aspiratum, est fut. 2, act. verbi αἰρέω, mutuatum ab inus. th. ἔλω.
- Ἐλώσι, poet. pro ἐλῶσι s. ἐλάουσι, ut ὀρώσι poet. itidem pro ὀρώσι s. ὀράουσι. Hom. in fut. utitur pro ἐλάσουσι, ut ἐλῶ quoque pro ἐλάσω, et ἐλῶν pro ἐλάσειν Attice usurpata comperiuntur.
- Ἐλπεο, Ion. diphthongi resolutione pro ἔλπον, imper. præsentis temp. a poet. v. ἔλπομαι.
- Ἐλπῶ, fut. 1, act. verbi ἐλπίζω, Attice pro ἐλπίσω. solent enim Attici futura verborum in ἰζω terminatorum circumflectere in ultima syllaba, exemto σ.
- Ἐλσαι, ap. Hom. per sync. alias pro εἰλῆσαι, alias pro ἐλάσαι, ut tradunt Gramm. Itidemque particip. ἔλσας pro ἐλάσας.
- Ἐλύμην, aor. 2, med. indic. modi, signif. ἐλυτρώθην, ut tradit Etym. Erit igitur a th. λῦμι. Utitur autem eo Hom., dicens, Νῦν δ' ἐλύμην τρις τόσσα πορών.
- Ἐλυμήνατο, aor. 1, med. verbi λυαίνομαι.
- Ἐλυτρώσω, 2 pers. aor. 1, med. ab act. th. λυτρώω.
- Ἐλω, aor. 2, act. conj., similis ipsi th. ἔλω, a quo αἰρέω suum fut. 2 mutuatur. At ἐλῶ, perispermus, est fut. 2 act. ejusdem αἰρέω: unde aor. 2, εἶλον.
- Ἐλωμαι, aor. 2, med. subj., ab eod. th.
- Ἐλῶν, particip. aor. 2, act., ejusdem th.
- Ἐμαθον, aor. 2, act. indic. modi, ex inus. th. μήθω, unde μανθάνω suum fut. 2, mutuatur.
- Ἐμάθοσαν, Bæot. pro ἔμαθον, 3 pers. plur. ejusdem temporis. ut εἶδοσαν supra pro εἶδον, et ἤλθοσαν pro ἤλθον.
- Ἐμαίμασε, poet. metri causa geminato σ pro ἐμαίμασε, aor. 1, act. verbi μαίμαω.
- Ἐμαλάχθην, aor. 1, pass. verbi μαλάσσω.
- Ἐμάνην, aor. 2, pass. verbi μαίνομαι.
- Ἐμάζατο, aor. 1, med. verbi μάσσω s. μάττω.
- Ἐμαράνθην, aor. 1, pass. verbi μαραίνω. facit enim fut. 1, μαρανῶ, præt. act. μεμάραγκα, pass. μεμάραιμαι, e cujus 3 pers. sing. μεμάρανται fit ἐμαράνθην.
- Ἐμαργήναντο, aor. 1, med. verbi activi μαργαίνω.
- Ἐμαχεσάμην, aor. 1, med. verbi μάχομαι, facientis fut. 1 μαχέσομαι, ex inus. th. μαχέομαι.
- Ἐμβα, per apoc. pro ἐμβηθι, ut κατάβα pro κατάβηθι, et ἀνάστα pro ἀνάστηθι: imper. aor. 2, act. a th. ἔμβημι.
- Ἐμβαινον, præt. imperf. verbi ἐμβαίνω, augmento carens pro ἐνέβαινον: ap. Hom. et alios poëtas.
- Ἐμβαλε, aor. 2, act. indic. modi, augmento et ipse carens pro ἐνέβαλε, a th. ἐμβάλλω. Alioqui est etiam imper. ejusdem temporis ab eod. v.
- Ἐμβάλλεο, Ion. diphthongi dissolutione pro ἐμβάλλον: imper. præsens pass. ab eod. th.
- Ἐμβέβασαν, per sync. pro ἐνεβεβήκεισαν. tradunt enim e βῆμι s. βαίνω, faciente fut. 1, βήσω, fieri primum præt. perf. βέβηκα, itidemque præt. plusquamperf. ἐβεβήκειν, et 3 plur. ἐβεβήκεισαν, deinde η in a verso ἐβεβάκεισαν, et per sync. exemto κει ἐβέβασαν: unde comp. ἐνεβέβασαν, et demto e ἐμβέβασαν.
- Ἐμβεβαῶς quoque ex ἐμβεβηκῶς fieri eod. modo dicitur, η nimirum in a verso et exemto κ. habet

- enim praeteriti et formam et signif. : ab eod. th.
- Ἐμβέη, Ion. pro ἐμβή, ut ἔη pro ἦ, aor. 2 subj., act. vocis, ex eod. v.
- Ἐμβη, Ion. item et poet. sine augmento pro ἐνέβη : aor. 2 act. indic. modi, ab eod. th.
- Ἐμβήη, pro ἐμβαίη, ut στῆη pro σταίη, φῆη pro φαίη : aor. 2, act. opt. modi ab eod. th. habens a conversum in η, et ι subscriptum.
- Ἐμβηθι, aor. 2, act. imper. modi, ab ἐνέβην, aor. 2, indic., ut στηθι ab ἔστην. cujus 2 pers. dualis est ἔμβητον, 3 ἐμβήτων, et sic deinceps.
- Ἐμβραμαι, Lacon. pro εἴμαρμαι : itidemque ἔμβραται pro εἴμαρται, et ἔμβραμένη pro εἴμαρμένη, sublato primum ι et mutato spiritu, deinde transposito ρ, et praemisso ei β euphoniae causa. Hes. et Etym.
- Ἐμέγηρα, aor. 1, act. verbi μεγαίρω.
- Ἐμεθα, aor. 2, med. ab act. v. ἵημι. facit enim in 1 pers. ἔμην, ut τίθημι θέμην.
- Ἐμεινα, aor. 1, act. verbi μένω.
- Ἐμελε, aor. 2, vel praet. imperf. impersonalis verbi μέλει.
- Ἐμέλησε, aor. 1. ejusdem verbi, e fut. μελήσει. tanquam α μελέει.
- Ἐμεμηκώς, particip. praet. perf. act. a th. ἐμέω. facit enim id fut. 1, ἐμήσω, (interdum vero et ἐμέσω) unde ἡμηκα, et Attice reduplicatis duabus initialibus literis praesentis ἐμήμεκα.
- Ἐμεν et Ἐμεναι, Dor. pro εἶναι : infin. verbi substantivi εἶμι. At ἐμέν, Dor. itidem est, sed pro ἔσμεν, Sumus, ab eod. th.
- Ἐμεν et Ἐμεναι, Dor. et ipsa pro εἶναι. aor. 2, act. infin. modi, a th. ἵημι. Alioqui ἔμεν est etiam 1 pers. plur. aor. 2, indic. modi, ab eod. th. ut ἔθεμεν α τίθημι : cujus 1 pers. est ἦν, ut ἔθην.
- Ἐμενος, particip. ex ἔμην, aor. 2, med. ejusdem th. ut θέμενος.
- Ἐμέσας, partic. aor. 1, act. a v. ἐμέω, faciente fut. 1 ἐμέσω.
- Ἐμην, aor. 2, med. verbi ἵημι, ut ἔθέμην e τίθημι.
- Ἐμηνυθεν, Boeot. s. Aol. sync. pro ἐμηνύθησαν, converso ησαν in εν. aor. 1, pass. activi verbi μνύνω.
- Ἐμηνάμην, aor. 1. med. verbi μαίνομαι, ut ἐφηνάμην.
- Ἐμήσατο, aor. 1, med. verbi μήδομαι.
- Ἐμignon, aor. 2, act. verbi activi μίγνυμι, ex inus. th. μίγω. unde et pass. aor. 2, ἐμίγην.
- Ἐμίγηνα, aor. 1, act. verbi μαίνω.
- Ἐμικτο, Ion. pro ἐμέμικτο, ut ἐκττο pro ἐκέκττο, ἔλεκτο pro ἐλέλεκτο. praet. plusquamperf. pass. verbi activi μίγνυμι ex inus. th. μίγω.
- Ἐμυχθεν, Boeot. s. Aol. sync. pro ἐμίχθησαν, ab eod. th. ut ἐμηνυθεν paulo ante habuimus itidem pro ἐμηνύθησαν.
- Ἐμαθε, poet. pro ἔμαθε, metri causa geminato μ, ut λ in ἔλλαβε, ἔλλαχε, et similibus. aor. 2, act. verbi activi μανθάνω, ex inus. th. μῆθω.
- Ἐμμέμηνα, praet. med. verbi ἐμμαίνομαι.
- Ἐμμεν et Ἐμμεναι, pro ἔμεν et ἔμεναι. utraque dialecti Dor. propria pro εἶναι : e subst. v. εἶμι, ut τιθέμεν et τιθέμεναι e τιθέναι.
- Ἐμμι, Dor. itidem pro εἶμι, sublato ι et duplicato μ.
- Ἐμμορα pro μέμορα, transpositis primae syllabae literis : praet. med. verbi μείρω.
- Ἐμνήμυκα, Eust. teste dictum est pro ἡμυκα ab ἡμύω, reduplicatione Att. et pleon. τοῦ ν, exp. autem ἐστύγνακα, τεταπείνωμαι, καταβέβλημαι.
- Ἐμνησα, aor. 1, verbi μμνήσκω, mutuativus a v. μνάω.
- Ἐμνήθην, aor. 1, pass. verbi μνάομαι. facit enim fut. μνήσομαι, praet. pass. μέμνημαι.
- Ἐμνώοντο, poet. pro ἐμνώοντο, pleonasmo τοῦ σ, ex eod. th.
- Ἐμολε, aor. 2, act. verbi μολέω.
- Ἐμπάζει, Ion. pro ἐμπάζη, 2 pers. verbi ἐμπάζομαι.
- Ἐμπέλα, imper. praesens verbi ἐμπελάω.
- Ἐμπεπαρμένος, particip. praet. perf. pass. ab act. th. ἐμπείρω. facit enim praet. act. ἐμπέπαρκα, ut ἔσπαρκα.
- Ἐμπεσε, poet. et Ion. pro ἐνέπεσε, abjecto augm. aor. 2, verbi ἐμπίπτω, mutuativus ab inus. th. ἐμπεσέω. Unde infin. ἐμπεσεῖν et ἐμπεσεῖσθαι.
- A Ἐμπεφυῖα, particip. praet. perf. medii ἐμπέφυα, a th. ἐμφύω : feminini autem generis, e masc. ἐμπεφυώς. Sunt tamen qui πέφυα per sync. factum dicant ex act. praet. πέφυκα.
- Ἐμπίπλη, Att. pro ἐμπίπληθι s. ἐμπίπλαθι : (utrumque enim reperitur) praes. imper. modi, a th. ἐμπίπλημι.
- Ἐμπλείμην, aor. 2, med. verbi ἐμπίπλημι, ut θείμην e τίθημι, et βλείμην e βλήμι. Varin.
- Ἐμπλήμενος, per sync. pro ἐμπλησάμενος, ab eod. ἐμπίπλημι : ap. Aristoph. teste Eust. Sed ap. Suid. scribitur ἐμπλημένος, qui praet. esse innuit augmento carens, exponitque πεπληρωμένος, in h. l. ejusdem Aristoph. Ἐβηττε νύχθ' ὅλην τριχιδ' ἐμπλημένος.
- Ἐμπλήσατο, poet. pro ἐνεπλήσατο, abjecto augm., ab eod. th.
- Ἐμπνύθη ap. Hes. aor. 1, pass. tanquam a v. ἐμπνύομαι aut ἔμπνυμαι. unde et ἔμπνυτο ap. eund. ab eod. th. Utrumque autem caret augmento.
- B Ἐμπολῶντο, poet. pro ἐμπολῶντο, pleonasmo τοῦ σ, hoc autem ἐμπολῶντο est praet. imperf. verbi ἐμπολάομαι augmento carens more Ion. et poet.
- Ἐμπρησθεῖς, particip. ab ἐνεπρήσθην, aor. 1, pass. verbi ἐμπίπρημι s. ἐμπρήθω. At ἐμπρισθεῖς est particip. itidem aor. 1, pass. e th. ἐμπρίω.
- Ἐμυκον, aor. 2, act. verbi μυκάω.
- Ἐναγκωνίεις, fut. 1, act. verbi ἐναγκωνίζω, Att. pro ἐναγκωνίσεις.
- Ἐναλόντες, particip. act. aor. 2, interdum ab ἐνάλωμι, et nom. sing. habet ἐναλούς, interdum ab ἐνάλλω, (ut Hes. innuit) et habet ἐναλών.
- Ἐναζε, aor. 1, act. verbi νάσσω.
- Ἐνάριξε, poet. et Dor. pro ἡνάρισε, abjecto augm. et σ in ξ verso. a th. ἐναρίζω.
- Ἐναρον, aor. 2, act. poetici verbi ἐναίρω, pro ἔνηρον vel ἡναρον.
- Ἐνάσθην, aor. 1, pass. inus. th. νάω, pro quo ναίω dici solet.
- Ἐνάσσατο, poet. geminato σ metri causa pro ἐνάσσατο : aor. 1, med. ejusdem th.
- C Ἐνδεικτο, praet. plusquamperf. pass. verbi ἐνδείκνυμι mutuantis sua tempora ab ἐνδείκω, augmento carens pro ἐνδέδεικτο, s. ἐνεδέδεικτο, ut δέκτο pro δέδεκτο s. ἐδέδεκτο reperitur. Quidam ἐνδεικτο scribunt, sed non assentientibus Hesychii exemplaribus.
- Ἐνδίσαν, poet. sine augmento pro ἐνέδισαν, a th. ἐνδίημι, ut ἐτίθεσαν α τίθημι. Eust. vero annotat, hoc ἐνδίσαν quosdam non solum accipere pro ἐνδιέτριβον, a th. ἐνδίημι, sed etiam pro ἐνέδισαν signif. ἐνέβαλον, dicentes esse pleonasmum pro ἐνέδισαν, a th. ἐνίημι : alios rursum dicere esse compositum e δίημι, τὸ διώκω.
- Ἐνεγγύησα, aor. 1, act. verbi ἐνεγγνάω, augmento carens, pro ἐνηγγύησα : quemadmodum ap. Dem. quoque ἐνεγγυησάμην legitur pro ἐνηγγυησάμην.
- Ἐνεγκον, aor. 2, act. verbi φέρω, mutuativus ab inusit. th. ἐνέγκω : carensque augmento, more Ion. et poet., pro ἡνεγκον. Potest esse et imper. aor. 1, ab eod.
- Ἐνέγκαι, aor. 1 act. infin. modi, ab eod. th. Unde et particip. ἐνέγκας.
- Ἐνέγκαντο, aor. 1, med. augmento carens, pro ἡνέγκαντο : ab eod. v. E quo aor. est infin. ἐνέγκασθαι, et particip. ἐνεγκάμενος.
- Ἐνεγκάτω, imper. aor. 1, activi, ab eod. th.
- Ἐνεγκεῖν, infin. aor. 2, act. ejusdem verbi. unde et particip. ἐνεγκών, ejusdem cuius ἐνεγκεῖν temporis.
- Ἐνέεικαν, poet. pro ἡνεγκαν : necnon ἐνεεῖκω pro ἐνέγκω. Ambo aor. 1, activi, itidemque a φέρω mutuante sua tempora ab ἐνέγκω, ambo etiam ap. Hes.
- Ἐνέκεν, poet. et Ion. pro ἐνῆκεν. aor. 1, act. vel etiam praet. perf. act. verbi ἐνίημι.
- Ἐνεθῆναι, aor. 1, pass. infin. modi, a th. act. ἐνίημι, ut τεθῆναι α τίθημι.
- Ἐνείην, opt. interdum praesentis temporis, a v. ἐνειμί, Insum : interdum aor. 2, act. a th. ἐνίημι. facit

- enim ἴημι in opt. aor. 2, act. εἶην, ut τίθημι facit A
θείην.
- *Ένεικα, aor. 1, act. verbi φέρω, mutuatitius ab ἐνείγκω, carens autem augmento pro ἡνεικα. Itidem vero ἔνεγκα pro ἡνεγκα, ejusdem temporis, et ab eod. th. Quoniam hoc ἐνεικα sit potius ab ἐνείγκω usurpato Ionice pro ἐνέγκω, ut Eust. quoque indicat. Unde infin. ἐνεῖκαι, et particip. ἐνείκας. Item media voce ἐνεικάμην, pro ἡνεικάμην: cujus subj. est ἐνείκωμαι, infin. ἐνείκασθαι, particip. ἐνεικάμενος.
- *Ένειμεν, ab ἔνειμα, est aor. 1, act. verbi νέμω, ut ἔδαιμεν. Interdum tamen ἔνειμεν, pro ἔνεσμεν, est 1 persona plur. verbi ἔνειμι.
- *Ένεῖς, particip. aor. 2 activi, a v. ἐνίημι. facit enim ἴημι aor. 2, act. ἦν, unde particip. εἶς, ut τίθημι facit ἔθην, unde particip. θείς. Fem. autem genus ejus participii est ἐνεῖσα, neutrum ἐνέν.
- *Ένεῖσθαι, præter. perf. pass. infin. modi, interdum ab act. th. ἐνίημι, interdum ab ἐνέω s. ἐνέννυμι. nam et ἔννυμι et ἴημι faciunt præter. pass. indic. modi B
εἶμαι.
- *Ένεῖχθην, sine augmento pro ἡνεῖχθην, Ion. etiam insertum i habens pro ἡνέχθην, ab ἐνείκω Ion. v. pro ἐνέγκω. Unde particip. ἐνεῖχθεις.
- *Ένεκτέον, adv. positivum e v. ἐνέχω.
- *Ένελίπανεν, aor. 1, act. verbi ἐλλιπαίνω.
- *Ένεμήθην, aor. 1, pass. verbi νέμω, facientis præter. perf. act. νενέμηκα, tanquam e νεμέω.
- *Ένένητο Hes. exp. ἐνενόητο, ideoque pro ipso per sync. usurpatum indicat. Est autem hoc ἐνενόητο præter. plusquamperf. pass. verbi activi νοέω. Vide et Ένενώκασι paulo post.
- *Ένένιπτε, Att. reduplicatione pro ἡνιπτε, a th. ἐνίπτω.
- *Ένενώκασι et Ένένωτο Ion. ap. Herod. per contr. pro ἐνενόηκασι, et ἐνενόητο: ab act. th. νοέω.
- *Ένεπάγησαν, aor. 2, pass. indic. modi, a v. act. ἐμπήγνυμι s. ἐμπήσσω. ut ἐνεπλάγησαν est ab ἐμπλήσσω s. ἐμπλήττω.
- *Ένεπνύνθη, aor. 1, pass. tanquam a th. ἐμπνύνω, pro quo in prosa dicitur ἐμπνέω. Sic ἀνεπνύνθη supra C
dixi esse quasi e th. ἀναπνύνω. Nisi quis esse malit pleonasm. τοῦ ν, tanquam ex ἀνάπνυμι et ἐμπνυμαι. Apud Hes. enim et ἐμπνύθη legitur sine ν, augmento carens, et ἐνεπνύνθη, cum ν.
- *Ένεσαν, 3 pers. plur. aor. 2, act. indic. modi, a th. ἐνίημι, ut ἔθεσαν a τίθημι. Etym. dicit esse etiam ab ἔνειμι, τὸ ἐννύαρχω. nam imperf. ἦν facere numero plurali ἔμεν, ἔτε, ἔσαν. systole igitur fuerit pro ἐνήσαν.
- *Ένέσται, per sync. pro ἐνέσεται: fut. med. verbi ἔνειμι.
- *Ένεστησάμην, aor. 1, med. verbi activi ἐνίστημι.
- *Ένεσως, per sync. pro ἐνεστηκώς, sublato κ et correpta penult., ut tradunt Gramm. Est igitur particip. præter. perf. a th. ἐνίστημι.
- *Ένετείλατο, aor. 1, med. verbi ἐντέλλω.
- *Ένευχθῆναι, aor. 1, pass. infin. modi a v. φέρω, mutante sua tempora ab ἐνέγκω. Reperitur et in indic. modo ἐνέχθη, sine augmento pro ἡνέχθη, ab eod. th.
- *Ένέχραε, aor. 2, act. verbi ἐγχαράω vel ἐγχαράω.
- *Ένηεν, poet. pro ἐνήην, tanquam ab ἐνέω. Immo sunt qui ἦν per contr. ex ἦεν factum dicunt, e th. ἔω. Qua de re prolixius ap. Varin.
- *Ένηκα, præter. perf. act. verbi ἐνίημι, mutuatitium ab ἐνέω, e quo habet fut. ἐνήσω. Vel etiam aor. 1 act. irregularis pro ἐνήσα, ut ἔδωκα quoque pro ἔδωσα usurpari notum est, et ἔθηκα pro ἔθησα.
- *Ένήνοθα, poet. præter. verbi ἀνθέω, habens primum reduplicationem Att., ut ἐνένιπτεν et similia, deinde interpositum ο. nam regulariter dici debuisset ἦνθα. Unde compos. ἐπενήνοθα.
- *Ένήνοχα, præter. med. verbi φέρω, ex ἐνέχω s. ἐνέγκω. facit enim fut. ἐνέξω, præter. perf. act. ἦνεχα, med. ἦνοχα, et Att. reduplicatione duarum initialium præsentis literarum, ἐνήνοχα. Etym.
- *Ένήσαν, 3 pers. plur. præter. imperf. a th. ἔνειμι.
- *Ένήσω, fut. 1, act. indic. verbi ἐνίημι, mutuatitium ab ἐνέω. Unde infin. ἐνήσειν; et particip. ἐνήσων.
- *Ένθεο, interdum est indic., temp. aor. 2, med. pro ἐνέθου s. ἐνέθεσο, augmento carens: interdum imper. est, ejusdem temporis. Ab act. th. ἐντίθημι.
- *Ένθες, imper. aor. 2, act., ab eod. th. facit enim τίθημι, aor. 2, ἔθην, unde in imper. θές, ut δός a δίδωμι, ἔς ab ἴημι.
- *Ένθορον, Ion. et poet. pro ἐνέθορον, metri causa abjecto augm. aor. 2, act. verbi ἐνθορέω.
- *Ένι, per sync. pro ἐνεστι, a th. ἔνειμι.
- *Ένιει, imper. præter. verbi ἐνίημι, mutuatitius ab ἐνιέω. ut τίθημι quoque facit interdum τίθει e τιθέω. Suid. vero ἐνίει affert etiam pro ἐμβάλλει: quod suspectum est. si enim præsentis esset temporis, potius scr. foret ἐνιέϊ, ab ἐνιέω: alioqui esset a th. ἐνίω.
- *Ένιεν, aor. 2, act. verbi ἔνειμι, compositi ex ἐν et εἰμι, τὸ πορεύομαι. Ita nounulli, uon tamen allato exemplo vel nominato auctore. At pro ἐνιε, quod Varin. affert pro ὤκει, fortasse scr. ἐννε, ut ita sit a ναίω, sicut ἔκγε a καίω s. κάω.
- *Ένιέναι, infin. præter. act. a th. ἐνίημι. Unde et particip. ἐνιεις, cujus fem. ἐνιέϊσα. Ex eod. vero ἐνίημι est et imperf. ἐνέσαν, et imper. præter. ἐνίετε. Alioqui ἐνιέναι posset esse et infin. præter. verbi ἔνειμι compositi ex εἶμι, τὸ ἐμπορεύομαι, si usus ejus aliquis comperiretur.
- *Ένικάτθεο, poet. et Ion. pro ἐγκατάθου s. ἐγκατάθεσο, aor. 2, med. imper. modi, a th. ἐγκατατίθημι.
- *Ένισπε, aor. 2, act. indic. modi, e th. ἐνισπέω.
- *Ένισσέμεν, Dor. pro ἐνίσσειν, a th. ἐνίσσω.
- *Έννοσέμεν, Dor. itidem pro ἐννόσαι, ab ἐννόθω, habente ν geminatum metri gratia. Hes. vero illud ἐννοσέμεν exp. ἐπιπλήξαι.
- *Έννώσας, Ion. ap. Herod. pro ἐννοήσας, Suid. sicut supra βῶσαι pro βοῆσαι, et βοθεῖν pro βοηθεῖν accipi dictum est. Itidem ἐννωσάμην pro ἐννοησάμην. Ambo a th. ἐννοέω.
- *Έντακεις, particip. aor. 2, pass. a th. act. ἐντήκω.
- *Ένταλθεις, particip. aor. 1, pass. a th. ἐντέλλω.
- *Έντέταται, præter. perf. pass. verbi activi ἐντείνω.
- *Έντετύχηκα, præter. perf. act. verbi ἐντυγχάνω, ex ἐντυχέω.
- *Έντι, Dor. pro εἰσι: a v. subst. εἰμί.
- *Έντο, aor. 2, med. a v. ἴημι. facit enim ἔμην, ut τίθημι facit θέμην. unde 3 illa persona plur. ἔντο ut θέντο.
- *Έντυε, sine augmento pro ἡντυε, a v. ἐντύω.
- *Ένώρσε, aor. 1 act. verbi ἐνόρω, Æolicus, ut κέρσαι. E quo et præter. plusquamperf. pass. ἐνώρτο: ὄρω faciente ὥρκα, pass. ὥρμαι.
- *Ένώσι, subj. præter. verbi ἔνειμι.
- *Έξαιρεύμην, pro ἐξηρούμην, omisso augm. et ου verso in ευ.
- *Έξέβαν, per sync. pro ἐξέβησαν: aor. 2, verbi ἐκβημι.
- *Έξει, imper. præter. verbi ἔξειμι, ex inus. th. ἐξέω. ut εἶμι quoque facit εἶ, e th. ἔω. At ἐξεί erit imper. ab ἐξίημι, ex inus. th. ἐξέω.
- *Έξειλόμην, ἐξειλον, ἐξείλετο, aor. 2, med. verbi ἐξαιρέω, ab inus. th. ἐξέλω.
- *Έξεινισα, aor. 1, act. Ionici verbi ξεινίζω pro ξενίζω.
- D *Έxeis, particip. aor. 2, act. a th. ἐξίημι. E quo est et infinit. ἐξεῖναι, sicut ἐκθεῖναι ab ἐκτίθημι.
- *Έxeισι, 3 pers. sing. verbi ἔξειμι.
- *Έxeλον, aor. 2, act. verbi ἐξαιρέω, augmento carens pro ἐξεῖλον, itidemque ἔξελε pro ἐξεῖλε. Unde etiam infin. ἐξελεῖν, et particip. ἐξελῶν.
- *Έxeλῶ, interdum est fut. 2, verbi ἐξαιρέω, ab ἐξέλω: et tunc aspero spiritu notandum esset in media syllaba, hoc modo ἐξελῶ, interdum fut. Att. pro ἐξελάσω, ab ἐξελαύνω s. ἐξελάω: et tunc differentiae causa tenui spiritu scribi posset ἐξελῶ. nam medias quoque syllabas in comp. admittere spiritum discriminis causa, Eust. docet, ut inter alia videre est in iis, quæ in "Αωρος superiore tomo dicta sunt.
- *Έξέμεν, infin. aor. 2, act. Doricus pro ἐξεῖναι, a th. ἐξίημι. Itidem vero ἐξέμεναι Dor. dicitur pro ἐξεῖναι. Verum ἐξέμεν et ἐξέμεναι dici possent etiam pro ἐξεῖναι, ab ἔξεστι, sicut ἔμεν et ἔμεναι pro εἶναι usurpari supra annotatum fuit.

- Ἐξενεῖται, pro ἐξενέγκαι, Ion., ab Ion. itidem th. ἐξε- A
νείκω pro ἐξενέγκω. refertur autem ad ἐκφέρω.
- Ἐξεντο, 3 pers. plur. aor. 2, med. ἐξέμην, ab act. th.
ἐξίημι.
- Ἐξεπλάγη, aor. 2, pass. a th. ἐκπλήττω, faciente f. 2,
ἐκπλαγῶ.
- Ἐξεπράθομεν, aor. 2, act. verbi ἐκπέρθω, habens lite-
rarum transpositionem, ut aor. 2, ἐδράκομεν e
δέρκω.
- Ἐξέπτῃ, aor. 2, act. verbi ἐξίπτῃμι. nam ἵπτῃμι aoristo
2, facit ἔπτῃν, ut ἵστημι ἔστην.
- Ἐξέσμων, præt. imperf. verbi ἐκσμάω.
- Ἐξέσκληκα, præt. perf. verbi ἐκσκέλλω s. ἐκσκελέω,
vel etiam verbi ἐκσκλημι, mutuantis fut. ab ἐκ-
σκέλω.
- Ἐξέστην, aor. 2, act. verbi ἐξίστημι, aor. autem 1, est
ἐξέστησα: præt. ἐξέστηκα, s. ἐξέστακα, unde ap.
Varin. ἐξεστακέαι, quod exp. καταπλήξει.
- Ἐξέταμον, aor. 2, act. verbi ἐκτέμνω.
- Ἐξετμήθη, aor. 1, pass. ejusdem verbi, tanquam ab
ἐκτμάω.
- Ἐξετράπησαν, aor. 2, pass. verbi ἐκτρέπω, facientis
fut. 2, ἐκτραπῶ, unde aor. 2, ἐξέτραπον.
- Ἐξέτρωσε, aor. 1, act. verbi ἐκτιρώσκω, ab ἐκτρόω.
- Ἐξεφαάνθη, pleon. τοῦ α pro ἐξεφάνθη. aor. 1, pass.
verbi act. ἐκφαίνω.
- Ἐξεφείρομεν, Ion. pro ἐξεφέρομεν, tanquam a th.
ἐκφείω: ap. Aristoph. Videtur autem e φέρω fac-
tum primum φρέω, per metathesin, deinde Ion.
epenthesi τοῦ ι, φρείω, unde postea comp. illud.
- Ἐξέωσαν, Att. pro ἐξῶσαν, a th. ἐξωθέω s. ἐξώθω.
- Ἐξηγρόμην, per sync. pro ἐξηγειρόμην vel ἐξηγερόμην,
a th. ἐξέγρομαι, habente itidem sync. pro ἐξεγειρο-
μαι.
- Ἐξήλατο, aor. 1, med. verbi ἐξάλλομαι, ut a ψάλλω
est ψῆλαι.
- Ἐξήλθον, per sync. pro ἐξήλυθον: aor. 2, act. verbi
ἐξέρχομαι, facientis fut. 2 ἐξελυθῶ, ab ἐξελεύθω.
- Ἐξήπλωτο, præt. plusquamperf. pass. verbi ἐξαπλώω.
Ineptiunt enim qui ab ἐκπλώω detorquent.
- Ἐξήρα, aor. 1, act. verbi ἐξαίρω. ut ἐπήρα ab ἐπαίρω.
- Ἐξήραμαι s. Ἐξήρασμαι, præt. perf. pass. verbi act.
ξηραίνω. Unde et aor. 1, pass. ἐξηράνθη.
- Ἐξίμεναι, Dor. pro ἐξίέναι, teste Eust. etiam, necnon
Hes. exponente ἐξελθεῖν. Idem exp. et ἐξαφεῖναι,
pro quo scr. potius esset ἐξέμεναι, de quo paulo
ante.
- Ἐξοιχνεῦσι, Ion. pro ἐξοιχνούσι, a poet. th. ἐξοιχνέω.
- Ἐξυνῆκε, vide infra in Ἐσυνῆκε.
- Ἐξυρῆμαι, præt. perf. pass. verbi act. ξυράω s. ξυρέω.
- Ἐξω, futur. 1, act. verbi ἔχω: cujus med. fut. ἔξο-
μαι.
- Ἐξώδηκα, præt. perf. act. verbi ἐξοιδέω.
- Ἐξώκισα, aor. 1, act. verbi ἐξοικίζω.
- Ἐξωλέκει, præt. plusquamp. act. verbi ἐξόλλυμι ab
ἐξολέω.
- Ἐξώλισθεν, aor. 2, act. verbi ἐξολισθάνω ab ἐξολισθέω.
- Ἐξώχοντο, præt. imperf. verbi ἐξοίχομαι.
- Ἐοι, aor. 2, optativi modi, a v. εἰμί, mutuatius ab
ἔω. facit enim aor. 2, ἔον, unde opt. ille εἰοι, et
conjunctivus ἐῖ poetis usurpatus pro ἦ: necnon
particip. ἑών. Eust.
- Ἐοιγμεν, per sync. pro εἰοκαμεν, exemto α, et κ in γ
converso. Ambo præt. med. verbi εἰκω cum redup-
licatione Att. ut ἔωσα, ἑωνοχόει.
- Ἐοίκεσαν, Att. pro εἰοκείσαν, exemto ι e diphthongo.
Præt. plusquamperf. med. ejusdem th. Facit enim
εἰκω præt. med. οἶκα, ut πείθω πέποιθα, et Attica
initialis literæ præsentis repetitione εοικα, ut ἑώνη-
μαι. Unde particip. εοικώς.
- Ἐοιμι, aor. 2, act. verbi ἴημι ex ἔω, sicut εἰμί facit
εοιμι ex ἔω. Meminit autem hujus εοιμι Hes., exp.
ἐμβάλλοιμι.
- Ἐοισα, Dor. pro εοῖσα: particip. aor. 2, ab εἰμί.
- Ἐολπα, præt. med. verbi poet. ἐλπω s. ἔλπομαι. ut
enim εἰκω facit primum οἶκα, sic ἐλπω ὀλπα, et
Attice reduplicata iuitiali præsentis litera εοικα et
εολπα.
- Ἐον, aor. 2, verbi εἰμί, ab ἔω, augmento carens pro
ἦον. Unde opt. εοιμι, ut ap. Hom. Πῶς γὰρ εοι τάδε
ἔργα. Atque adeo hæc regularia sunt ut et ἦον.
Necnon ἦν ab εἰμί regularius est quam ἦν, Eust.
- Ἐοργα, particip. med. verbi ἔργω, eandem habens
formationem quam εολπα.
- Ἐοῦσα, particip. fem. gen. e masc. ἑών. Ambo aor.
2, verbi εἰμί, ut in Ἐοι paulo ante annotavi.
- Ἐπάγην, aor. 2, pass. verbi πήγνυμι s. πήσσω facien-
tis fut. 2, act. παγῶ, e quo aor. 2 act. ἐπαγον, et
inde pass. ἐπάγην, ut ἐπλάγην a πλήσσω.
- Ἐπαθον, aor. 2 act. verbi πάσχω, ex inus. th. παθέω:
secundum alios e πείθω.
- Ἐπαίχθη, aor. 1, pass. verbi activi παίζω.
- Ἐπάλμενος, per sync. pro ἐφαλλόμενος, Æolice mu-
tato etiam spiritu aspero in tenuem. a th. ἐφάλ-
λομαι.
- Ἐπαλτο, eod. modo pro ἐφάλλετο, abjecto simul
augm.
- Ἐπάμειντο, præt. plusquamperf. pass. verbi ἐπαμεί-
βομαι, augmento carens.
- Ἐπανέθησεται, fut. 1, pass. verbi activi ἐπανίημι, ut
τεθήσεται est a τίθημι. E quo ἐπανίημι est et par-
ticip. aor. 2. act. ἐπανεῖς, ut θείς a τίθημι.
- Ἐπανιτέον, adv. theticum e v. ἐπάνειμι, e quo et par-
ticip. ἐπανιών.
- Ἐπασον, aor. 2, act. verbi παύω: unde pass. ἐπάην.
- Ἐπάρη, aor. 2, pass. a v. πείρω, ut ἐσπάρη a σπείρω. At
ἐπάρη, est aor. 1, act. subj., a th. ἐπαίρω. e quo et
particip. ἐπάρας.
- Ἐπαρήρει, præt. plusquamperf. medium verbi ἐπάρω.
facit enim ἄρω præt. med. ἦρα, et Attice redupli-
catis duabus initialibus literis præsentis, ἄρηρα.
- Ἐπαρθον, aor. 2, act. verbi πέρθω, pro quo et ἐπρα-
θον dicitur transpositis literis. Sic δέρκω aor. 2
facit ἔδρακον simul et ἐδαρκον.
- Ἐπάσαντο, per sync. quidam usurpatum tradunt pro
ἐπατήσαντο, a th. πατέω, τὸ ἐσθίω. Alii præsentī
carere aiunt. præsens enim mutuatitium esse δαι-
νυμαι, e quo imperf. ἐδαινύμην: fut. πάσομαι,
aor. 1, med. ἐπασάμην, præt. pass. πέπασμαι. ο-
mnia autem hæc esse poet. Ἐπαῖσαι autem, est
aor. 1, iufin. modi, e v. ἐπαδω.
- Ἐπατήθη, aor. 1, pass. verbi πατέω.
- Ἐπαύρηται, Ion. pro ἐπαύρη. 2 pers. præs. subj. a th.
ἐπαύρομαι. E quo et iufin. aor. 1, med. ἐπαύρα-
σθαι. At Ἐπαυρέμεν, s. Ἐπαυρέμεναι, Dor. sunt
pro ἐπαυρεῖν.
- Ἐπαύσω, 2 pers. aor. 1, med. indic. modi, a παύομαι.
- Ἐπαφανάνθη, aor. 1, pass. indic. modi, a th. ἐπαφ-
αναίνω.
- Ἐπάφησεν, aor. 1 act. indic. verbi activi ἐπαφίημι,
ex ἐπαφέω: unde et med. vocis particip. ἐπαφησα-
μένη. Ejusdem ἐπαφίημι 3 plur. est ἐπαφῖαισι:
præt. perf. ἐπαφήκα: et aor. 2, conj. ἐπαφῶ.
- Ἐπεβήσατο, aor. 1, med. verbi ἐπίβημι s. ἐπιβαίνω:
act. autem aor. 1 est ἐπέβησε, aor. 2, ἐπέβην.
- Ἐπέγρετο, per sync. poet. pro ἐπεγειρέτο, e poet.
itidem et syncopen passo th. ἐπέγρομαι pro ἐπε-
γειρομαι.
- Ἐπέδυν, aor. 2, vel præt. imperf. act. verbi ἐπίδνυμι.
- Ἐπεζάρησαν pro ἐπεβάρησαν dici κατὰ ξένην τινὰ
γλῶσσαν, Eust.
- Ἐπέζησα, aor. 1 act. verbi ἐπιζάω.
- Ἐπέθετο et Ἐπέθεντο, aor. 2, med. a v. ἐπιτίθημι. a
quo est et aor. 1, act. ἐπέθηκα, irregularis pro
ἐπέθησα, ut ἔδωκα pro ἔδωσα itidem usurpari sci-
mus contra regulam.
- Ἐπειράσω, 2 pers. aor. 1, med. indic. a th. πειράσ-
μαι.
- Ἐπειρή, Ion. pro ἐπείρα: præt. imperf. act. verbi
πειράω.
- Ἐπείχθη, Ἐπείχθητι, Ἐπείχθῳ, aor. 1, pass. verbi
ἐπείχομαι: at ἐπείχθη augmento carens pro ἡπείχθη
a poetis usurpatum est.
- Ἐπεμνήμην, aor. 1, med. verbi ἐπιμαίνομαι.
- Ἐπενήνοθε, præt. med. secundum quosdam ex ἐπαν-
θέω. dicunt enim ἐπανθῶ facere præt. med. ἐπήνοθα,
unde fieri ἐπήνοθα, epenthesi τοῦ ο, et ἐπενήνοθα,
reduplicatione Att. Secundum alios est præt. med.
verbi ἐπενθέω, dicentes primum pro θέω dici ἔθω,
per metathesin, unde ἐνέθω facere præt. med.

ἥνοθα, e quo fieri ἐνήνοθα, Attice reduplicatis duabus initialibus literis præsentis: et ἐπενήνοθα per compositionem.

Ἐπέξειθι, imper. act. verbi ἐπέξειμι, ut ἀπιθι ab ἄπειμι.

Ἐπέπιθμεν, per sync. Æol. pro ἐπιθομεν, Ionice reduplicatis etiam primis duabus literis: aor. 2, act. verbi πείθω. Ita quidam. Sed aliorum probabilior videtur sententia, qui dicunt esse præter. plusquamperf. med. pro ἐπεπιθειμεν s. ἐπεποιθειμεν. nam πείθω præter. perf. med. facere potest et πεποιθα, ut εἰκα, et πέπιθα, ut ἐλήλυθα, abjecto e e diphthongo. Passivæ certe accipitur pro ἐπεθαρήκειμεν.

Ἐπέπληγον, Syracusana lingua pro ἐπληγον, ut ἐπέφευγε pro ἔφευγε, et ἐπέφραδον pro ἔφραδον: formato præsentis πεπλήγω e præter. πέπληγα, ut κεκλήγω e κέκληγα.

Ἐπέπλωσ, præter. imperf. act. verbi ἐπιπλώμι, ut ἐδίδωσ. secundum alios vero per apoc. dictum est pro ἐπέπλωσας, aor. 1, verbi ἐπιπλώω.

Ἐπεποιθειν, præter. plusquamperf. med. verbi πείθομαι s. πείθω. facit enim id præter. perf. πέποιθα, ut λείπω λέλοιπα. Facit vero et πέπιθα sine diphthongo, ut ἤλυθα. quemadmodum in Ἐπέπιθμεν admonui paulo ante.

Ἐπεπόνθη, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ἐωράκη pro ἐωράκειν, ἦδη pro ἦδεν. præter. plusquamperf. med. verbi πάσχω tanquam e πένθω. Apud Suid.

Ἐπέπτаре, aor. 2, act. verbi ἐπιπταίρω.

Ἐπεπτώκειν, præter. plusquamperf. act. verbi πίπτω, e πτώ.

Ἐπέπυστο, præter. plusquamperf. pass. verbi πυνθάνομαι, e πεύθομαι s. πύθομαι.

Ἐπερήρεισμαι, præter. perf. pass. verbi ἐπερείδομαι, habens duarum initialium præsentis literarum reduplicationem Att. Itidem pro ἐπερήρασθαι, quod Varin. affert pro ἐπιστηριχθῆναι, videtur scr. potius ἐπερηρεῖσθαι, ut sit infin. ejusdem præteriti.

Ἐπερράγη, aor. 2, pass. verbi ἐπιρρήγνυμι s. ἐπιρρήσω.

Ἐπερρίφη, aor. 2, pass. verbi ἐπιρρίπτω, facientis fut. 2, act. ἐπιρρίψω, tanquam ab ἐπιρρίψω.

Ἐπερρώοντο et Ἐπερρώσαντο, præter. imperf. pass. et aor. 1, med. verbi ἐπιρρώω, τὸ ἐπισείω καὶ ἐπικινέω, ut Etym.

Ἐπεσον, aor. 2, act. verbi πίπτω, ex inus. th. πεσέω.

Ἐπέσπον, aor. 2, act. indic. verbi inusitati ἐπισπένω. unde et infin. ἐπισπένειν, et particip. ἐπισπών: nec non med. vocis particip. ἐπισπόμενος. Varin.

Ἐπέσσεται, poetica geminatione τοῦ σ metri causa pro ἐπέσεται, fut. 1, med. verbi ἔπειμι derivati ab εἰμι.

Ἐπέσσεται, præter. perf. pass. verbi ἐπισεύομαι s. ἐπισύομαι, habens ὑπερβιβασμὸν τοῦ ε pro ἐπισέσεται, secundum quosdam. Veruntamen ut dicitur ἐσσεύοντο et ἐπέσσευον, metri causa duplicato σ pro ἐσσεύοντο, et ἐπέσσευον, ita ἔσσεται dici potest esse pro ἔσονται: hoc autem Ionice pro σέσεται, ut ἐκτῆμαι pro κέκτημαι, ἐβούλευκα pro βεβούλευκα.

Ἐπέσταλμαι, præter. perf. pass. verbi act. ἐπιστέλλω.

Ἐπετάσθη, aor. 1, pass. verbi act. πετάννυμι s. πετάζω. ridiculi enim sunt qui ex πέταμαι derivant.

Ἐπέτειλα, aor. 1, act. verbi ἐπιτέλλω.

Ἐπετράπην, aor. 2 pass. verbi ἐπιτρέπω, facientis fut. 2 act. ἐπιτραπῶ.

Ἐπέτυχον, aor. 2, act. verbi ἐπιτυγχάνω, ex ἐπιτυχέω.

Ἐπεύχεο, Ion. diphthongi resolutione pro ἐπεύχον: imper. præsens verbi ἐπεύχομαι.

Ἐπεφνον, per sync. pro ἐπέφεναν. hoc autem, Syracusanæ linguae propria reduplicatione pro ἔφενον, aoristo 2, verbi φένω derivati e φῶ, τὸ φονεύω. Ita Etym. qui etiam addit, imperite quosdam dicere esse præter. imperf. verbi πέφνω. id enim πέφνω non esse præsentis indic. sed aor. 2 conj.

Ἐπέφραδον, Syracusana reduplicatione pro ἔφραδον, facto th. πεφράδω e præter. med. πέφραδα, quod est e φράζω faciente fut. 2 act. φραδῶ. Sic ἐπέφρασαν pro ἔφρασαν aor. 1 act. ejusdem th. Ambo ap. Hes.

Ἐπέφυκον, itidem Syracusano more pro ἔφυνον, facto

th. πεφύκω e præter. act. πέφυκα, ut κεκλήγω e κέκληγα. Legitur autem ap. Hesiod.

Ἐπέχθη, aor. 1 pass. verbi activi πέκω.

Ἐπέχραον, aor. 2 act. verbi act. ἐπιχραύω s. ἐπιχράω.

Ἐπήει et Ἐπήεισαν, præter. imperf. verbi ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι.

Ἐπήισεν, aor. 1, act. verbi ἐπαίω: ut ἐπήιξε est ab ἐπαίσσω.

Ἐπηθρηκυῖα, particip. præter. perf. act. a th. ἐπαθρέω.

Ἐπηλαν, aor. 1, act. verbi πάλλω, ut ἐψηλαν a ψάλλω.

Ἐπήμηναν, aor. 1, act. verbi πημáινω.

Ἐπήνεον, pro ἐπήνουν, præter. imperf. act. verbi ἐπαινέω. Unde et aor. 1 ἐπήνεσα: et pass. ἐπήνεθην. Item præter. act. ἐπήνεκα, unde infin. ἐπήνεκέναι: sed rarioris usus. Apud Hom. vero et ἐπήνησαν legitur pro ἐπήνεσαν.

Ἐπινύσθη, aor. 1 pass. verbi activi ἐπανύω s. ἐπανύτω: e quo et act. aor. 1, ἐπήνυσα.

Ἐπηρέσσατο, poet. metri causa geminato σ pro ἐπηρέσατο, aor. 1 med. verbi ἐπαρέσκω, ex inus. th. ἐπαρέω.

Ἐπήρα, aor. 1, act. verbi ἐπαίρω. unde media voce ἐπηράμην: ac pass. ἐπήρην, ex præter. pass. ἐπήρμαι.

Ἐπήρετο, præter. imperf. verbi ἐπέρομαι, signif. ap. poetas ἐπερωτῶ. At ἐπήρετο, cum i subscripto, est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, Attollor.

Ἐπήρθη, aor. 1 pass. ejusdem verbi ἐπαίρω, e præter. perf. ἐπήρμαι.

Ἐπήρσαν, aor. 1 Æol. verbi ἐπάρω, ut ἐκερσε.

Ἐπήσαν, per synæresin pro ἐπήϊσαν, Var. Ambo præter. imperf. verbi ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι.

Ἐπησθεῖεν, Ion. pro ἐφησθεῖεν et ἐπιχαρεῖεν, ab Ion. th. ἐπήδομαι pro ἐφήδομαι. Itidemque ἐπησθέντες pro ἐφησθέντες. Apud Suid. et Var.

Ἐπήσθητο, aor. 2 med. verbi ἐπαισθάνομαι ex ἐπαίσθωμαι.

Ἐπιβήσεο, imper. præes. e th. ἐπιβήσομαι, Ion. diphthongi resolutione pro ἐπιβήσου. Thema autem illud ἐπιβήσομαι contra regulam e fut. in præes. est translatum, sicut πεπλήγω e præter. med. πέπληγα, κεκλήγω e κέκληγα, et similia.

Ἐπιδῶμεν et Ἐπιδώμεθα, aor. 2, subj. verbi ἐπείδω.

Ἐπειμένος, particip. præter. perf. pass. e th. ἐπιέννυμι s. ἐπείω: pro quo in prosa diceretur potius ἐφειμένος et ἐφέννυμι.

Ἐπείσεται, fut. 1 med. verbi ἔπειμι, ex ἐπείω. Interdum vero est fut. 1 med. verbi ἐπείδω.

Ἐπέσσασθαι, poet. metri causa geminato σ, pro ἐπέσασθαι s. ἐφέσασθαι: aor. 1 med. verbi ἐπιέννυμι facientis fut. 1 act. ἐπέσω, ex ἐπείω. Unde particip. ἐπεσάμενος. At ἐπέσαι et ἐπέσαμεν, sunt itidem aor. 1, ab eod. th. sed act. vocis.

Ἐπήλεν, aor. 1, act. verbi ἐπιδάλλω, ut πάλλω facit ἐπηλε.

Ἐπισηθέντες, Ion. vel poet. pro ἐφησθέντες, a th. ἐπήδομαι usurpato pro ἐφήδομαι.

Ἐπιθείτε, per sync. pro ἐπιθείητε, ut διακρινθείτε pro διακριθείητε. aor. 2 act. opt. modi, a th. ἐπιτίθημι. At ἐπιθῆναι, infin. est ejusdem temporis: et ἐπιθεῖς, particip. ἐπιθες autem imper.

Ἐπιθι, imper. præes. verbi ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι, ut ἄπειμι quoque facit ἀπιθι.

Ἐπιθον, aor. 2 act. verbi πείθω.

Ἐπιθῶνται, aor. 2, med. subj., ex act. th. ἐπιτίθημι. facit enim aor. 2, indic. ἐπεθέμην.

Ἐπικρανεῖς, fut. 1, vel 2, verbi act. ἐπικραίνω. Unde et infin. aor. 1, act. ἐπικράναι.

Ἐπικράνθη, aor. 1, pass. verbi activi ἐπικραίνω.

Ἐπικρήνωμεν, aor. 1, act. subj. ab ἐπικραίνω, facientis aor. 1, act. indic. modi ἐπέκρηνα, ut ἔφρηνα, ἐμίρηνα. Imper. autem ejusdem temporis est ἐπικρήνον, pro quo dicitur et ἐπικρήνον.

Ἐπικρῆσαι, Ion. pro ἐπικεράσαι, tanquam ex ἐπικρέω aut ἐπικράω.

Ἐπιδήσομαι, fut. 1, med. verbi ἐπιλανθάνομαι ex ἐπιδλήθομαι.

Ἐπιμάσασθαι, poet. metri causa geminato σ pro ἐπιμάσασθαι, e th. act. ἐπιμῶ, ut Eust. tradit.

Ἐπιμέμφει, Ion. pro ἐπιμέμφη, a th. ἐπιμέφομαι.

- Ἐπίμπλω, 2 pers. præt. imperf. a th. *πίμπλαμαι*: A per contr. ex *ἐπίμπλαο*: id autem Ion. more ex *ἐπίμπλασο* factum est exemto *σ*. ut *ἐκρέμω* ex *ἐκρέμαο*, id vero ex *ἐκρέμασο*.
- Ἐπινενησμένος, particip. præt. perf. pass. e th. *ἐπινήθω*, unde et aor. 1, pass. *ἐπινησθεῖσαι*.
- Ἐπιον, aor. 2, act. verbi *πίνω*, e th. *πίω*.
- Ἐπιπνέουσai, Ion. epenthesi τοῦ ι pro *ἐπιπνέουσai*, e th. *ἐπιπνέω*.
- Ἐπιπτέσθαι, aor. 2, med. infin. ex *ἐπιπτέω* aut *ἐπίπτῃμι*, ut *σχέσθαι* e *σχέω* vel *σχῆμι*, εἶσθαι ex *ἴημι* s. *ἔω*. estque aor. 2, med. indic. *ἐπτόμην*, unde ap. Soph. *περιχαρῆς δ' ἀνεπτόμην*, ut *ἐσχόμην* itidem a *σχέω*. Nisi malis esse per sync. pro *ἐπιπέτεσθαι*. Etym.
- Ἐπισμῇ, Ion. pro *ἐπισμᾶ*, a th. *ἐπισμάω*.
- Ἐπίστη, Att. pro *ἐπίστασαι*, 2 pers. præs. indic. ab *ἐπίσταμαι*. primum enim ex isto *ἐπίστασαι* fieri tradunt *ἐπίστααι*, Ionice exemto *σ*, unde postea *ἐπίστη* esse per contr.
- Ἐπιστήσῃ itidem 2 pers. fut. 1, med. ab eod. *ἐπίσταμαι*, tanquam ex *ἐπιστάομαι*. B
- Ἐπιστοβέεσκον, Ion. pro *ἐπεστόβουν* s. *ἐπεστόβειον*, e th. *ἐπιστοβέω*. Varin. ex Apoll.
- Ἐπίστω, interdum est 2 pers. præt. imperf. pass. ab *ἐπίσταμαι*: interdum imper. præs. ejusdem verbi. Dicitur autem per contr. pro *ἐπίσταο*, quod Ion. more factum est ex *ἐπίστασο*, exemto *σ*, ut *ἐπίμπλω* et *ἐκρέμω* ex *ἐπίμπλαο* et *ἐκρέμαο*, pro *ἐπίμπλασο*, *ἐκρέμασο*.
- Ἐπίσχω, Ion. diphthongi resolutione pro *ἐπίσχον*. imper. aor. 2 med. a th. act. *ἐπέχω*, mutuante fut. 2, ab *ἐπισχέω*. Inde est et particip. aor. 2, med. *ἐπισχόμενος*, necnon particip. aor. 2, act. *ἐπισχών*.
- Ἐπιτεῖλαι, aor. 1, act. infin., a th. *ἐπιτέλλω*, ut *ἐπιστεῖλαι* est ab *ἐπιστέλλω*. Unde et particip. *ἐπιτεῖλας*. Inde imper. quoque *ἐπιτεῖλον*, et subj. *ἐπιτεῖλω*.
- Ἐπιτέλλω, Ion. diphthongi dissolutione pro *ἐπιτέλλον*: imper. præsens pass. ex eod. *ἐπιτέλλω*.
- Ἐπιτέταται, præt. perf. pass. indic. verbi activi C *ἐπιτείνω*. facit enim id præt. perf. act. *ἐπιτέτακα*, tanquam ex *ἐπιτάω*.
- Ἐπιτετράφαται, Ion. pro *ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ*, ut *ὀρωρύχεται* pro *ὀρωρυγμένοι εἰσὶ*. 3 pers. plur. præt. perf. pass. *ἐπιτέτραμμαι*, ex act. th. *ἐπιτρέπω*, facta ex 3 sing., inserto α ante ται finale, et tenni in aspiratam conversa.
- Ἐπλάγην, aor. 2, pass. verbi *πλήττω* facientis fut. 2, act. *πлагῶ*: ab *ἐπлагον*, aor. 2, act. ejusdem th. Dicitur et *ἐπλήγην*.
- Ἐπλάγχθης, aor. 1, pass. ab inus. th. *πλάγγω*, unde et fut. 1, med. *πλάγξομαι*. Secundum alios vero per epenthesisin τοῦ γ pro *ἐπλάχθῃ* e *πλάζω*.
- Ἐπλασε, aor. 1, act. indic. modi ex act. th. *πλάττω* s. *πλάσσω*: unde et aor. 1, pass. *ἐπλάσθῃ*, faciente præterito perf. passivo tertiam pers. *πέπλασται*.
- Ἐπλεο, Ἐπλευ, et Ἐπλετο, per sync. dicta sunt pro *ἐπέλεο*, *ἐπέλευ*, *ἐπέλετο*, e poet. verbo *πέλομαι*. priora vero duo Ion. etiam terminationem habent pro *ἐπλου* s. *ἐπέλου*, ut *σέο* et *σεῦ* pro *σοῦ* dici D novimus. Sic et *ἐπλε* affertur per sync. usurpatum pro *ἐπελε*, ex act. *πέλω*. At *ἐπλει* est 3 pers. sing. præt. imperf. verbi *πλέω*, per contr. ex *ἐπλεε*.
- Ἐπληγον, aor. 2, act. verbi *πλήττω* facientis fut. 2, act. *πληγῶ*. Unde pass. aor. 2, *ἐπλήγην*. Dicitur vero et *ἐπлагον* et *ἐπλάγην*, ex fut. 2, *πлагῶ*. Inter quæ discrimen statuunt, dicentes τὰ δι' η ad corpus referri, τὰ δὲ διὰ τοῦ α ad animum.
- Ἐπλήθη, aor. 1 pass. verbi activi *πίμπλημι* mutuantis fut. suum ab inus. th. *πλάω*.
- Ἐπληντο, Ion. pro *ἐπέπληντο*, sicut *ἔδεκτο* et *ἐλεκτο* pro *ἐδέδεκτο* et *ἐλέλεκτο*. præt. plusquamperf. pass. verbi activi *πίμπλημι*, ex inus. th. *πλάω*. Nonnulli tamen præt. imperf. pass. esse malunt e th. *πλήμι*. facit enim id imperf. pass. *ἐπλήμην*, *ἐπλησο*, *ἐπλητο*.
- Ἐπλήσθη, aor. 1 pass. verbi activi *πλήθω* facientis præt. pass. *πέπλησμαι*, ut *σῆθῶ* *σέσσημαι*, *νήθω* *νένησμαι*.
- Ἐπνευσε, aor. 1, act. verbi *πνέω*, sicut *ἐπλευσε* a *πλέω* est, assumpto ν ad ε in fut.
- Ἐπνύνθη, aor. 1 pass. tanquam a th. *πνύνω*, ut *ἐπλύνθη* a *πλύνω*. unde comp. *ἀμπνύνθη* et *ἐμπνύνθη*, augmento carentia pro *ἀνεπνύνθη* et *ἐνεπνύνθη*. Verum et sine ν reperitur *ἐμπνύθη* et *ἐμπνυτο*, itidemque *ἐπνυτο*, tanquam a th. *πνύω* vel *πνύμι*, unde et *πέπνυμαι*. Omnium mentio ap. Hes. Vide et Ἐσέχυντο paulo infra.
- Ἐποῖσαι, aor. 1, infin. modi, a ν. *ἐπιφέρω*, mutuatitius a th. inus. *ἐποίω*: unde et fut. 1 act. *ἐποίσει*, et pass. *ἐποισθήσεται*.
- Ἐπομόσαι, aor. 1 act. infin. modi a th. *ἐπόμνυμι*, faciente fut. 1 act. *ἐπομόσω*, ex *ἐπομόω*.
- Ἐπορσεν, aor. 1 act. imper. modi, a th. *ἐπόρω*, faciente fut. 1 act. *ἐπόρσω*, more Æol.
- Ἐπράδειν, Ion. pro *ἐπεπόρδειν*, præt. plusquamperf. med. verbi *πέρδω* facientis fut. 2 act. *πραδῶ*, aor. 2, *ἔπραδον*, præt. med. *πέπραδα*, et plusquamperf. *ἐπεπράδειν*, e quo *ἐπράδειν*, immutato augm. sicut in *ἐκτητο*. Itidem vero *πέρθω* facit fut. 2, *πραθῶ*, et *δέρκω* *δρακῶ*, unde itidem *ἔδρακον* et *ἔπραθον*. Suid.
- Ἐπράθη, aor. 1 pass. verbi *πιπράσκω*, ex inus. th. *πράω* per sync. facto e *περάω*, ut suo loco docui.
- Ἐπραθον, aor. 1, act. verbi *πέρθω* facientis fut. 2 *πραθῶ*, ut *πέρδω* *πραδῶ*, *δέρκω* *δρακῶ*.
- Ἐπρασε, aor. 1, act. verbi *πιπράσκω*, itidem ex inus. th. *πράω* per sync. facto e *περάω*.
- Ἐπρησε, aor. 1, act. verbi *πρήθω*, vel etiam verbi *πίμπρημι* ex inus. th. *πράω*. At pass. aor. 1, *ἐπρήσθην*, est duntaxat a *πρήθω* faciente præt. pass. *πέπρησμαι*.
- Ἐπρήχθην, Ion. pro *ἐπράχθην*, ab Ion. itidem th. *πρήσσω* pro *πράσσω*. Sic *ἐπρησόμην* pro *ἐπρασόμην* dicitur: et voce activa *ἔπρηξε* pro *ἐπραξε*, itidemque in aliis temporibus et modis.
- Ἐπρίω, 2 pers. præt. imperf. a th. *πρίαμαι*: facta per contr. ex *ἐπρίαιο*, Ionice habente exemtum σ. Sic *ἐκρέμω*, *ἐπίστω*, et similia, facta sunt ex *ἐκρέμαο*, *ἐπίσταο*: hæc autem ex *ἐκρέμασο*, *ἐπίστασο*.
- Ἐπρωσεν, quod Hes. exp. *ἐμοίρασεν*, per sync. est ex *ἐπεράτωσεν*, si verum est quod Eust. dicit *πεπρωμένος* per sync. esse pro *πεπερατωμένος*: tanquam e *πρώω* per sync. itidem dicto pro *περατώω*.
- Ἐπτάμην, aor. 1, med. verbi *ἵταμαι*, teste Eust.: forsitan per sync. pro *ἐπτησάμην*. Sunt tamen qui dicant esse aor. 2. *πτήμι* enim facere aor. 2 act. *ἐπτην*, ut *ἵστημι* *ἔστην*, unde media voce fieri *ἐπτάμην* ut *ἐστάμην*. Inde infin. *πτάσθαι*, particip. *πτάμενος*: et in comp. *διαπτάσθαι* ap. Eur. initio *Medææ*, *ἀποπτάμενος* ap. Hom.
- Ἐπτарон, aor. 2, act. indic. verbi *πταίρω*.
- Ἐπερύγη, aor. 2, pass. verbi *πετεύσσομαι*.
- Ἐπτην, aor. 2, act. verbi *ἵτημι* s. *πτήμι*, ut *ἵστημι* facit *ἔστην*. uude infin. *πτήναι*, particip. *πτάς*. sed rarioris usus.
- Ἐπτόμην, aor. 2 med. ejusdem th. ut testantur omnes fere Grammat. quorum tamen nonnulli dicunt eum habere *τροπήν* τοῦ α eis ο. regulariter enim debuisse dici *ἐπτάμην*, ut *ἐστάμην*, ab *ἐπτην*. alii vero dicunt per sync. esse ex *ἐπετόμην*, a th. *πέτομαι*. Unde infin. *πτέσθαι*, particip. *πτόμενος*: et in comp. *ἐπιπτέσθαι*, *ἐπιπτόμενος*.
- Ἐπτωκῶς, Ion. pro *πεπτωκῶς*, ut *ἐκτῆμένος* pro *κεκτῆμένος*: particip. præt. perf. activi *ἐπτωκα*, a th. *πίπτω*, faciente fut. 1, *πτώσω* ex inus. ν. *πτώω*.
- Ἐπυθόμην, aor. 2, med. verbi *πυνθάνομαι*, e *πύθομαι* s. *πεύθομαι*.
- Ἐπωρορέχατο, Ion. pro *ἐπορωρεγμένοι ἦσαν*. præt. plusquamperf. pass. 3 pers. pluralis facta ex 3 sing. *ἐπωρόρεκτο*, inserto α ante το, et tenui præcedente versa in aspiratam: sicut *ὀρωρύχαιο*, positum itidem pro *ὀρωρυγμένοι ἦσαν*, factum est ex *ὀρωρυκτο*. ac ut hoc est a th. *ὀρύσσω*, ita illud ab *ὀρέγω*: ambo habentia reduplicationem Att. primarum duarum præsentis literarum: in eo tamen illud ab hoc differens, quod augmentum transumit in prius ο sicut *ῥοροα*. regulariter enim scribi debebat *ἐπορωρέχατο*. Legitur autem ap. Hes.
- Ἐπώχατο, itidem Ion. pro *ἐπωγμένοι ἦσαν*. 3 pers.

- plur. præter. perf. pass., facta ex 3 sing. ἐπῶκτο, A inserto α ante το, et tenui versa in aspiratam: a th. simplici οἶγω, faciente fut. 1, act. οἶξω, præter. perf. act. ὦχα, pass. ὦγμαι: et in comp. ἐποῖξω, ἐπῶχα, ἐπῶγμαι. At ἐπώχετο, est 3 pers. sing. præter. imperf. pass. a th. ἐποίχομαι. Ambo ap. Hom.
- Ἐραίσθη, aor. 1 pass. verbi activi ραίω.
- Ἐράσθη, Ion. vel poet. pro ἡράσθη, sine augm. aor. 1, pass. verbi ἔραμαι s. ἐράομαι.
- Ἐργᾶ, Bæot. pro ἐργάση: 2 pers. sing. fut. 1, medii ex ἐργάζομαι. hoc autem modo formatur. eximitur primum σ, ut itidem in 2 pers. aor. 1 med. et præter. imperf. pass. in ἀμην terminatorum, necnon imper. pass. in ασο finitorum: deinde α et η in α contrahuntur, secundum regulam.
- Ἐργαθεν, poet. pro εἰργαθεν, sine augm. e th. ἐργάθω.
- Ἐρδεσκε, Ion. primum augmento carens, deinde Ion. illam paragogen σκε habens, ut τύπτεσκε: a poet. th. ἔρδω.
- Ἐρειο, Ion. itidem pro ἔρον, e th. ἔρομαι: primum sc. B diphthongo ου in eo resoluta, deinde ι ascito ad ε metri causa.
- Ἐρείω itidem pro ἐρέω dicitur metri causa assumpto ι: unde ἐρείομεν itidem pro ἐρέομεν.
- Ἐρέριπτο, sine augm. pro ἐρήριπτο: præter. plusquam-perf. pass. verbi ἐρείπω, habens reduplicationem Att. duarum initialium præsentis literarum, et dialysin diphthongi, quæ erat in penultima, sicut ἀλείφω facit ἀλήλιφα et ἀλήλιμμαι. Minus apte quidam e ῥίπτω deducunt.
- Ἐρεύμενον, Ion. pro ἐρούμενον, ap. Hesiod. a th. εἶρω s. ἐρέω.
- Ἐρέω, Ion. circumflexæ vocalis dialysi pro ἐρῶ: fut. 1, verbi εἶρω.
- Ἐρηρέδαται, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ: 3 pers. plur. præter. perf. pass. e th. ἐρείδω: facta ex 3 singulari ἐρήρεισται, inserto primum δα, deinde correpta syllaba præcedente. Sicut πεφράδαται, positum itidem pro πεφρασμένοι εἰσὶ, fit e πέφρασται, correpta penult., et δα ante ται inserto: aliis tamen e præter. med. hæc formare malentibus.
- Ἐρήρικα, præter. act. verbi ἐρείδω, Att. habens reduplicationem duarum initialium præsentis literarum pro ἥρικα: unde pass. ἐρήρισμαι, e quo infin. ἐρήρεισθαι.
- Ἐρήρικα, præter. perf. act. verbi ἐρίδω, habens et ipsum Atticam duarum initialium præsentis literarum reduplicationem. Unde pass. ἐρήρισμαι.
- Ἐρήριφα, præter. perf. activi verbi ἐρείπω, præter Att. istam duarum initialium præsentis literarum reduplicationem, habens etiam συστολήν τῆς παραλήγουσης, exemto ι e diphthongo, sicut ἀλήλιφα ex ἀλείφω. Unde præter. perf. pass. ἐρήριμμαι, ἐρήριψαι, ἐρήριπται: et præter. plusquamperf. ἐρηρίμην, ἐρήριψο, ἐρήριπτο: ut ἀλήλιμμαι, ἀληλίμην.
- Ἐρωτώηκα, præter. perf. act. verbi ἐρωτάω, Att. more habens et ipsum repetitas duas initiales literas præsentis. Unde particip. ἐρωτωηκῶς, ap. Suid.
- Ἐρήσομαι, fut. 1, med. verbi ἔρομαι s. ἐρέομαι. unde et aor. 1, med. opt. ἐρήσαιο ap. Hes. quod exp. D ἐρωτήσεας.
- Ἐρήτυθεν, Bæot. sync. pro ἐρητύθησαν: 3 persona plur. aor. 1, pass. indic. modi, a th. ἐρητύω, habens συγκεκομμένον ἦσαν εἰς εν, deinde etiam augmento carens, more poet. et Ion.
- Ἐρίδῃνα, aor. 1, act. verbi ἐριδαίνω, carens augmento pro ἡρίδῃνα.
- Ἐριδήσασθαι, poet. more pro ἐρίσαι s. ἐρίσασθαι. facto th. ἐριδέω e fut. 2 ἐριδῶ.
- Ἐριδμαίνειν, poet. pleon. τοῦ μ, metri causa, pro ἐριδαίνειν, a th. ἐριδαίνω.
- Ἐριζέμεν et Ἐριζέμεναι, Dor. pro ἐρίζειν, e th. ἐρίζω.
- Ἐριπείν, infin. aor. 2, vel fut. 2 act. e th. ἐρείπω, faciente fut. 2, ἐριπῶ, aor. 2, ἥριπον.
- Ἐρξαν, Ion. pro εἶρξαν, omisso augm., aor. 1 act. verbi ἔργω signif. vel Arceo, Prohibeo: vel Facio, ἐργάζομαι. Aliis tamen in hac postrema signif. malentibus esse a ῥέζω κατὰ μετάθεσιν τῶν τῆς πρώτης συλλαβῆς γραμμάτων. Idem dicendum de fut. 1 act. ἔρξω, ἔρξεις: et de participio ἔρξας, ceterisque, vel a fut. vel ab aor. 1 derivatis.
- Ἐροῖην, Att. pro ἐροῖμι, ut ποιοῖην pro ποιοῖμι.
- Ἐροῖσι, 3 pers. plur. fut. 1 act. ἐρῶ, e th. εἶρω.
- Ἐρράγον, aor. 2 act. verbi ῥήγνυμι s. ῥήσσω facientis fut. 2 act. ῥαγῶ, ut πλήσσω πλαγῶ. Unde aor. 2 pass. ἐρράγην, ut ἐπλάγην.
- Ἐρράδαται et Ἐρράδατο, Ion. more pro ἐρρασμένοι εἰσὶ et ἐρρασμένοι ἦσαν: 3 pers. plur. præter. perf. et plusquamperf. pass. ex 3 sing. ἔρρασται, correpta primum penult., deinde ante ται et το inserto δα, ut fiunt item πεφράδαται et πεφράδατο e πέφρασται et πέφραστο. Nisi malis formare hæc e præter. med. ἔρραδα, adjecto ται et το. Act. autem horum th. est ῥάζω, signif. i. q. ραίνω, Eust. et Etym.
- Ἐρράφη, aor. 2 pass. verbi act. ῥάπτω, facientis fut. 2, ραφῶ, aspirata sumta loco tenuis, ut in aliis quoque fieri docent exempla.
- Ἐρρε, imper. verbi ἔρρω, signif. μετὰ φθορᾶς ἄπειμι. existimatur enim e φθείρω factum esse aphæresi duarum initialium literarum, Æolibus φθέρρω dicentibus.
- Ἐρρέθην, contra regulam pro ἐρρήθην, ut εὐρέθην pro εὐρήθην. aor. 1. pass. verbi ῥῶ. Ambo ap. Var.
- Ἐρρήξαν, aor. 1, act. verbi ῥήγνυμι s. ῥήσσω.
- Ἐρρήσω, fut. 1 act. verbi ἔρρω, tanquam ex ἐρρέω: ap. Aristopb. οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
- Ἐρρίγα, præter. med. verbi ῥιγέω. cujus 3 pers. ἔρριγεν ap. Hom. Quidam tamen malunt dicere συγκεκόφθαι ἐκ τοῦ ἐρρίγηκα.
- Ἐρρίγησι, Ion. s. poet. paragoge pro ἐρρίγη: 3 pers. sing. præter. perf. med. conj., ab eod. th.
- Ἐρρίγοντος, partic. præter. act. a th. ἐρρίγω, novo et poet. more e præter. perf. transumpto in præter. presens: quale est et κεκλήγω, πεφύκω.
- Ἐρρίζωμαι, præter. perf. pass. verbi activi ῥιζώω: unde et aor. 1, ἐρρίζωθην.
- Ἐρρίμμαι, præter. perf. pass. verbi activi ῥίπτω. e quo th. et imperf. ἔρριπτον, aor. 1, ἔρριψα, aor. 2, ἔρριπον, tenui in aspiratam versa ut in Ἐρράφη. e pass. autem præter. perf. 2 pers. ἔρριψαι, est imper. ἔρριψο, cujus 3 dualis ἔρριφθον ap. Var.
- Ἐρρύηκα, præter. perf. act. verbi ῥύέω.
- Ἐρρύην, aor. 2 pass. ejusdem th.
- Ἐρρύπνην, aor. 1, act. verbi ῥνπαίνω. Idque Att. esse tradunt, non item ἐρρύπανα.
- Ἐρρύσατο, aor. 1, med. verbi ῥύομαι. Ab ἐρύομαι enim est potius εἰρύσατο, vel ἐρύσατο sine augm. ap. poetas. Eust.
- Ἐρρώγα, præter. perf. med. verbi ῥήγνυμι s. ῥήσσω, habens η vel α versum in ω. regulariter enim dicendum foret ἔρρηγα vel ἔρραγα. fut. secundo faciente ῥηγῶ et ῥαγῶ. Unde 3 pers. ἐρρώγασι: et partic. ἐρρώγως.
- Ἐρρώμαι, præter. perf. pass. verbi ῥώννυμι, tanquam e ῥώω. Unde et aor. 1 pass. ἐρρώσθην, ut ἐχώσθην: imper. præter. perf. ἔρρώσο, infin. ἐρρώσθαι, particip. ἐρρώμένους.
- Ἐρρώσαντο, aor. 1 med. verbi ῥώω, e quo et præter. imperf. ἐπερρώοντο.
- Ἐρσω, fut. 1 Æol. verbi ἔρρω.
- Ἐρυγείν, aor. 1, vel fut. 2 act. infin. modi a th. ἐρεύγω, faciente fut. 2, ἐρυγῶ, et aor. 2, ἥρυγον, exemto e e diphthongo ut et in ἐλεύθω fit.
- Ἐρυθῆνας, particip. aor. 1 act. e v. ἐρυθαίνω.
- Ἐρυκέμεν et Ἐρυκέμεναι, Dor. pro ἐρύκειν, ex ἐρύκω.
- Ἐρχαται et Ἐρχατο, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, et εἰργμένοι ἦσαν. 3 pers. plur. præter. perf. et plusquamperf. pass. a v. εἰργνυμι s. εἰργω, facta ex 3 sing., inserto α ante ται, et præcedente tenui iu aspiratam versa: deinde ι e diphthongo sublato et mutato spiritu.
- Ἐρχατώντο, Ion. pro ἐρχατώντο, e th. ἐρχατόω, novo more facto ex Ion. illo præter. ἐρχατο, ut ἐρρίγω, πεφύκω, κεκλήγω, ex ἔρριγα, πέφυκα, κέκληγα.
- Ἐρῶ, fut. 1, vel 2, verbi εἶρω.
- Ἐρωτῶ, per contr. pro ἐρωτάοιο, ut ἐρωτῶτο pro ἐρωτάοιτο, et ἐρωτῶμην pro ἐρωταοίμην. præter. opt. pass. ab act. th. ἐρωτάω.

- "Es, aor. 2, imper. modi, e th. ἴημι, ut θὲς e τίθημι, δὸς e δίδωμι. unde comp. ἄνες, ἄφες, πρόες, et similia alia.
- "Εσᾶλτο, secundum quosdam pro ἐσῆλτο, præt. plusquamperf. pass. verbi ἄλλομαι, carens augmento: secundum alios autem itidem augmento carens, sed per sync. pro imperf. εἰσήλλετο, aut aor. 1, med. ἐσῆλατο.
- "Εσαν, 3 pers. plur. præt. imperf. a th. εἰμί, pro ἦσαν, facta systole: nisi potius est aor. 2, ut ἔσαν, regulariter formatus. corripitur enim η illud aor. 2, verborum in μι, in duali et plurali numero. nam ab ἔθην dicitur ἔθεμεν, ab ἦν ἔμεν, ab ἔδων ἔδομεν.
- "Εσαν, aor. 2, act. indic. modi, a th. ἴημι. interdum ab ἐννυμι s. ἔω est idipsum ἔσαν, sed tunc est aor. 1, act. e fut. ἔσω, carens augmento pro εἶσαν.
- "Εσαντο, sine augm. pro εἶσαντο: aor. 1, med. ejusdem th. ἔω s. ἐννυμι.
- "Εσάπην, aor. 2 pass. verbi activi σήπω.
- "Εσάωθεν, pro ἐσαώθησαν, sync. Bæot. solent enim Bæoti 3 pers. aor. 1, pass. indic. modi, finitas in ἦσαν, terminare in εν. A th. poet. σαώω. unde est et ἐσαώσε in voce activa, a fut. σαώσω.
- "Εσβεσε, aor. 1, act. verbi σβέννυμι e σβέω.
- "Εσβην, aor. 2, act. verbi σβῆμι, ut βῆμι facit ἔβην.
- "Εσδώμεθα, Dor. pro ἐζώμεθα, e Dor. th. ἔσομαι pro ἐζομαι.
- "Εσεαι, Ion. pro ἔση: 2 pers. fut. 1, med. a th. εἰμί.
- "Εσει autem Att. est pro eod. ἔση.
- "Εσείσατο, aor. 1, med. verbi activi σείω.
- "Εσεῖται, Dor. pro ἔσεται, fut. 1, med. verbi εἰμί. circumflectunt enim Dores fut. act. et med. ut ἔσονται, ἔσῃ, ἔσεῖται.
- "Εσεσάχατο, præt. plusquamperf. pass. indic., 3 pers. pl. verbi σάττω, facta Ion. more ex 3 sing. ἐσέσακτο, inserto α ante το, et tenui, quæ præcedit, conversa in aspiratam. ut ἔρχαται quoque paulo ante.
- "Εσεσῆρει, præt. plusquamperf. med. th. σῆρω potius quam σαίρω.
- "Εσενα, aor. 1, act. verbi σεύω, pro ἔσευσα, ablata characteristica consonante futuri, sicut in ἔχεννα: Æol. more secundum quosdam Gramm.
- "Εσεῦμαι, Dorice pro ἔσομαι: fut. 1, med. verbi εἰμί ex inus. th. ἔω.
- "Εσέφθην, aor. 1 pass. indic. modi, e th. σέβομαι.
- "Εσέχυντο, Ion. pro ἐσεκέχυντο, ut ἔπλητο pro ἐπέπλητο, ἔκτηντο pro ἐκέκτηντο. præt. plusquamperf. pass. verbi χέω tanquam e χύνω: ut a πνέω est ἐπνυντο et ἐπνύνθη, tanquam e πνύνω.
- "Εσήκασθεν, Bæot. syncope pro ἐσηκάσθησαν: 3 pers. plur. aor. 1 pass. e th. σηκάω.
- "Εσήλατο, aor. 1, med. iudic. modi, e th. ἐσάλλομαι.
- "Εσημήναντο, aor. 1, med. indic. modi, ex act. ἐσήμηνα: ambo a th. σημαίνω.
- "Εσθαι, aor. 2, med. infin. interdum e th. ἴημι, interdum ex ἐννυμι s. ἔω.
- "Εσθορε, poet. pro εἰσέθορε: aor. 2, act. a th. ἐσθорέω s. εἰσθорέω.
- "Εσθω, poet. th. factum ex ἔδω, pleon. τοῦ σ, καὶ τροπῇ του δ eis θ, unde ἐσθίω in prosa. quanquam nonnulli ex hoc ἐσθίω, illud ἐσθω per sync. factum dicere malint. Unde particip. ἐσθων. Alioqui ἐσθω, s. εἰσθω, est etiam aor. 2, act. subj., e th. ἐστίθημι.
- "Εσθω, aor. 2, med. imper. 3 pers. sing. ex 2 οὔ, ut θου facit θέσθω, ex act. th. ἴημι. Ἐσθῶ autem est aor. 1, pass. subj., a v. ἐννυμι s. ἔω.
- "Εσκαφα, verbi activi σκάπτω præt. perf. act. vel med. nam σκάπτω facit fut. 2, σκαφῶ, ut ῥάπτω ῥαφῶ, ῥίπτω ῥιφῶ, et similia alia, tenui in aspiratam mutata. unde aor. 2, ἔσκαφον, ut ἔρραφον et ἔρριφον. Ex act. autem ἔσκαφα est pass. ἔσκαμμαι, unde aor. 1 pass. ἐσκάφθην.
- "Εσκε, Ion. pro ἦν, vel potius pro εἶ, ut ὤθεσκε pro ὤθει. nam εἰμί facit non solum ἦν in imperf., sed etiam ἔον, (nisi aor. 2 esse malis) sine augm.: cujus 3 pers. ἔε, et εἰ per contr., ex inus. th. ἔω. Sic ἔσκειν infra pro ἔον.
- "Εσκεμμαι, præt. perf. pass. verbi σκέπτομαι.
- "Εσκενάδαται, Ion. pro ἐσκενασμένοι εἰσι: itidemque ἐσκενάδατο pro ἐσκενασμένοι ἦσαν. præt. perf. et plusquamperf. pass. indic. 3 pers. plur. facta ex 3 sing. ἐσκενάσται et ἐσκενάστο, primum correpta penult., h. e. abjecto σ, deinde inserto δα ante ται et το, ut in ἐρηρέδαται et πεφράδαται dictum est. E th. act. σκενάω, cujus fut. 1 act. σκενάσω, præt. ἐσκενάκα, pass. ἐσκενάσμαι.
- "Εσκίδναντο, præt. imperf. pass. verbi σκίδναμαι.
- "Εσκλη, aor. 2 act. vel præt. imperf. verbi inus. σκλημι, ut ἔβην e βῆμι est.
- "Εσκληκα, præt. perf. act. ejusdem σκλημι, facti per sync. e σκελέω. unde particip. ἐσκληκώς.
- "Εσκον, Ion. pro ἦν, Eram: vel potius pro ἔον. imperf. verbi subst. ἔω: vel etiam aor. 2, ut quidam volunt.
- "Εσμέν, 1 pers. plur. indic. ab eod. th. εἰμί.
- "Εσμηγμαι, præt. perf. pass. verbi activi σμήγω.
- "Εσο, ἔστω, 2 et 3 pers. imper. præsens, a th. εἰμί.
- "Εσομαι, fut. 1 med. ejusdem verbi εἰμί, ex inus. th. ἔω.
- "Εσορῇ, Dor. pro ἐσορά ap. Theocr. Itidemque ἐσορῆς pro ἐσοράς. A th. ἐσοράω.
- "Εσοῦμαι, Dor. itidem pro ἐσομαι, fut. 1 med. verbi εἰμί ex ἔω. Solent enim Dores circumflectere fut. act. et med., dicentes ἐσοῦμαι, ἔσῃ, ἔσεῖται, et sic deinceps.
- "Εσπακα, præt. perf. act. verbi σπάω.
- "Εσπαρκα, præt. perf. act. verbi σπείρω. unde pass. præt. perf. ἔσπαρμαι: et infin. ἐσπάρθαι. Itidem vero κείρω facit κέκαρμαι.
- "Εσπείκα, præt. perf. act. verbi σπένδω ex inus. th. σπείδω. Unde præt. pass. ἐσπεισμαι, e quo infin. ἐσπεῖσθαι, et particip. ἐσπεισμένος. Aor. 1 act. ἔσπεισα: med. ἐσπεισάμην.
- "Εσπεο, vide in seq. Ἐσπον.
- "Εσπετε, vide in Ἐσπομαι.
- "Εσπομαι, poet. epenth. pro ἔπομαι dicitur: unde particip. ἐσπόμενος. Itidemque ἔσπω pro ἔπω. Unde imper. ἔσπετε pro εἴπετε, Dicite, frequens ap. Hom. qui et præcedente ἔσπομαι non minus crebro utitur, ac inter alia opt. ἐσποίμην, et particip. ἐσπόμενος. Idem vero et imperfecto ἔσπετο utitur, sine augm.: Od. A. Ὡς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἔσπετο παλλὰς Ἀθήνη.
- "Εσπον, aor. 2 act. poetici verbi σπέω. Unde infin. σπεῖν, et particip. σπών: et in compos. ἐπισπείν, ἐπισπών. Item media voce ἐσπόμεν, σπέσθαι, σπόμενος: et in comp. ἐπεσπόμεν, ἐπισπέσθαι, ἐπισπόμενος. quod particip. præt. aliis frequens est ap. Hom. Meminit vero et Hes. hujus aoristi 2 med. indic. modi: afferens ἔσπεο pro ἡκολούθει, et ἔσπετο pro ἡκολούθησε. Meminit et participii σπόμενος: afferens præterea σπείομεν et σπείω habentia insertum ι et resolutionem Ion. vocalis circumflexæ. illud enim pro σπῶμεν dicitur, primum διαλυθέντος τοῦ ω eis εο, καὶ διὰ τὸ μέτρον ἐπενθέντος τοῦ ι: hoc vero pro σποῦ, dissoluta itidem vocali circumflexa οὔ in εο, et inserto ι metri causa. Errant igitur qui ἔσπον esse aiunt aor. 2 verbi σπάω. quanquam iis Hes. quoque astipulari videtur, dum ἐπίσπη exp. ἐπισπάσθαι, καταλάβη.
- "Εσσα, poet. pro εἶσα, geminato σ metri causa, et abjecto augm. aor. 1 act. interdum ab ἔω s. ἐννυμι, Induo, interdum ab ἔω s. ἔζω, Sedere facio, καθίζω.
- "Εσαι ποэт. itidem pro ἔσαι, σ geminato metri gratia: aor. 1 act. infin. modi abisdem th. Unde med. voce ἔσασθαι. Interdum tamen ἔσαι est 2 pers. præt. perf. pass. eorundem th. pro ἔσαι, a pr. pers. εἰμαι. sicut ἔσσο quoque pro ἔσο dicitur in plusquamperf.
- "Εσαν, poet. rursus pro ἔσαν, duplicato σ ut metro succurreretur: 3 pers. plur. præt. imperf. act. a th. εἰμί.
- "Εσσα, particip. aor. 1 ἔσσα. Qui aor. 1 act. ἔσσα, media voce facit ἐσάμην, unde infin. ἔσασθαι, et particip. ἐσάμενος.
- "Εσσε, 3 pers. aoristi illius ἔσσα, de quo supra.
- "Εσσεαι, poet. pro ἔση, geminato primum σ metri causa, deinde η-resoluto in εαι more Ion. 2 pers. fut. ἔσομαι, e th. εἰμί.

- ^A Ἐσσεῖται, habet et ipsum metri gratia duplicatum σ, pro ἐσσεῖται. quod ἐσσεῖται, Dor. esse pro ἔσεται, supra dixi.
- Ἐσσεται, eod. modo geminato σ dicitur pro ἔσεται: 3 pers. sing. fut. ἔσομαι.
- Ἐσσευαν, Ἐσσεύαντο, similiter ap. poetas duplicata litera σ proferuntur cogente metro, pro ἔσεναν et ἐσσεύαντο, a th. σεύω. Ambo autem aor. 1 sunt, indic. modi, sed prius activæ, posterius mediæ vocis: ambo etiam carentia σ characteristicæ litera futuri, ut ἔχεναι. Similiter ἔσσευμαι (quod est 1 pers. sing. præter. perf. pass. ex eod. th.) dici potest pro ἔσενμαι positum esse: hoc autem, Ion. pro ἐσσευμαι, ut ἐβούλενκα pro βεβούλενκα, ἔκτῃμαι pro κέκτῃμαι. licet alii malint in hoc ἔσσευμαι, ut et in ἔσσυμαι et reliquis ejusmodi, esse metathesin τῶν τῆς ἀρχούσης γραμμάτων.
- Ἐσσηται quoque pro ἔσσηται dictum videtur, esseque aor. 1 med. conj. a th. εἰμί. Hes. tamen in indic. modo exp. futuro ἔσται.
- Ἐσσί, poet. et contra regulas gramm. pro εἰ s. eis, Es: 2 pers. præter. indic. a th. εἰμί. licet Varin. annotet poetice usurpari pro ἐστί quoque. Nunquam autem asciscit ν, seq. vocali aliqua, Eust.
- Ἐσσο, poet. rursum geminatum metri causa σ habet pro ἔσο: estque imper. præter. verbi εἰμί. At ἔσσο, itidem geminatum habens σ pro ἔσο, abjecto augm. pro εἰσο, est 2 pers. sing. præter. plusquamperf. pass. a th. ἐννυμι s. ἔω, faciente fut. 1 act. ἔσω, præter. εἶκα, pass. εἶμαι, et plusquamperf. εἶμην.
- Ἐσσόμενος, similiter pro ἐσόμενος: particip. fut. 1, a th. εἰμί.
- Ἐσσον, itidem pro ἔσον geminato metri causa σ, imper. aor. 1 act. ab eod. th. cujus aor. 1 act. indic. est ἔσσα, ut paulo supra docui.
- Ἐσσυθεν, Bæot. pro ἐσσύθησαν. aor. 1 pass. indic., a th. σύω, habens et ipse metri causa duplicatum σ.
- Ἐσσυται et Ἐσσυτο, dici possunt et ipsa habere σ metri gratia geminatum, ut in ἔσσευαν paulo supra admonui: afferens tamen et aliorum super iis sententiam. sunt autem ab eod. th. σύω.
- Ἐσσωμαι, Ion. pro ἥσσημαι, ab ἐσδόμαι Ion. th. pro ἥσσάομαι: caret autem augmento pro ἥσσωμαι.
- Ἐσταα, per sync. pro ἔστηκα, verso simul η in α, ut volunt nonnulli. præter. perf. verbi ἵστημι mutuantis fut. 1 a στάω.
- Ἐσταθεν, pro ἐστάθησαν, Bæot. sync., ut ἔσσυθεν pro ἐσσύθησαν. aor. 1 pass. ejusdem verbi facientis præter. pass. ἔσταμαι, e cujus 3 pers. fit aor. ille ἐστάθην.
- Ἐσται, per sync. pro ἔσεται: 3 pers. sing., fut. ἔσομαι, ex εἰμί.
- Ἐσταῖν, opt. præter. act. verbi ἔστημι, unde et imper. ἔσταθι, infin. ἐσάναι, et particip. ἐστάς: et in comp. ἀφέσταθι, ἀφεσάναι. Varin.
- Ἐστακα, per systolen et τροπήν τοῦ η εἰς α pro ἔστηκα: itidemque ἐστακέναι pro ἐστηκέναι præter. perf. verbi ἵστημι.
- Ἐστακτο, præter. plusquamperf. pass. verbi στάω, regulare.
- Ἐσταλάδατο, Ion. pleon. syllabæ δα pro ἐστάλατο, signif. ἐστολισμένοι ἦσαν seu ἐσταλμένοι. Apud Hes.
- Ἐστάλαται et Ἐστάλατο, Ion. pro ἐσταλμένοι εἰσὶ et ἐσταλμένοι ἦσαν. 3 pers. plur. præter. perf. et plusquamperf. passivi, verbi activi στέλλω, factæ ex 3 sing. ἔσταλται et ἔσταλτο, inserto α ante ται et το.
- Ἐσταλκα, præter. perf. act. ejusdem th. στέλλω: unde præter. perf. pass. ἔσταλμαι, et inde præter. plusquamperf. ἐστάλμην, et aor. 1 pass. ἐστάλθην.
- Ἐσταλον, aor. 2 act. ejusdem verbi: e quo pass. ἐστάλην.
- Ἐσταμεν, secundum Eust. per sync. usurpatum est pro ἐστήκαμεν, præter. perf. act. verbi ἵστημι ex ἰστώ. Alii tamen dicunt esse præteritis temporis e th. ἔστημι. de quo vide quæ in Ἐσταῖν tradidi ex Var.
- Ἐσταν, Bæot. syuc. pro ἔστησαν, ut ἔθεν pro ἔθεσαν, ἔδον pro ἔδοσαν. 3 pers. plur. aor. 2 act. indic. a th. ἵστημι. Scribitur et ἔσταν aspirata pr. litera,

- quod potius ex ἔστασαν videtur συγκεκόφθαι.
- Ἐσάναι, secundum quosdam συγκεκόπται ἐκ τοῦ ἔστηκέναι s. ἐστακέναι: tuncque est præter. perf. act. a th. ἵστημι: secundum alios autem præter. est infin., e th. ἔστημι, ut ἰσάναι ex ἵστημι. Vide Ἐσταῖν.
- Ἐστασαν, per sync. pro ἐστήκεισαν, verso etiam η in α, ut Eust.: alii, pro ἐστάκεισαν, itidem per sync. Quidam tenui spiritu ἔστασαν scribunt, et habere dicunt τροπήν τοῦ η εἰς α, esseque aor. 2, pro ἔστησαν.
- Ἐστάσι, per contr. pro ἐστάσι: hoc autem per sync. et τροπήν τοῦ η pro ἐστήκασι, ut tradunt nonnulli, innuentes esse præter. verbi ἵστημι. Potest tamen esse etiam præter. temporis, e th. ἔστημι, ut ἰσᾶσι ex ἵστημι. de quo them. vide in Ἐσταῖν supra.
- Ἐστάτω quoque nonnulli tradunt per sync. esse pro ἐστακέτω. potest tamen et ipsum esse præter. imper. ex 2 pers. ἔσταθι, ab ἔστημι. Vide itidem Ἐσταῖν.
- Ἐσταῶς, particip. præter. ἔσταα, e th. ἵστημι.
- Ἐστειλε, aor. 1 act. verbi στέλλω: unde voce media ἐστείλατο.
- Ἐστέρημαι, præter. perf. pass. verbi στερίσκω e στερέω. unde aor. 1 pass. ἐστερήθην.
- Ἐστεφάνιξα, aor. 1 act. verbi στεφανίζω, Dorice pro ἐστεφάνισα.
- Ἐστεῶς, pro ἐσταῶς ap. Hom. e præter. perf. ἔσται pro ἔσταα, ab ἵστημι. Dicit enim, ἐστεῶτ' εἰν αἰδᾶο.
- Ἐσθη, aor. 2 act. verbi ἵστημι, ut τίθημι facit ἔθην. habet 3 pers. plur. ἔστησαν communem cum aor. 1 ἔστησα, sed in eo differentem, quod neutram habeat signif., at aor. 1, transitivam.
- Ἐσθηκα, præter. perf. act. verbi ἵστημι. unde plusquamperf. ἐσθήκειν, et particip. ἐσθηκώς. Alii tamen med. vocis esse hæc volunt e th. ἐσθήκω.
- Ἐσθήκειν, ap. Hom. pro ἐσθήκει, facta contr. Ionici ἐσθήκεεν, in quo ν propter seq. vocalem ascitum est. Ambo 3 pers. sing. præter. plusquamperf. a th. ἵστημι.
- Ἐσθήκαντι, Dor. pro ἐσθήκασι. præter. perf. verbi ἵστημι.
- Ἐσθήξει et Ἐσθήζεται, fut. 1 act. et med. verbi ἐσθήκω, facti e præter. ἔσθηκα.
- Ἐσθησε, aor. 1 act. verbi ἵστημι facientis fut. 1 act. στήσω, e στάω. 3 pers. plur. ἔσθησαν, ejusdem aor. ead. est terminatione cum 3 aor. 2, sed non item significatione, ut annotavi in Ἐσθη.
- Ἐσθησάμην, aor. 1 med. ex act. ἔσθησα, ab eod. th.
- Ἐσθῆς quoque per sync. dici pro ἐσθηκώς, ut ἐσταῶς pro ἐστακώς, κεκοτῆς pro κεκοτῆκώς, κεχαρηῶς pro κεχαρηκώς, annotant nonnulli recentiores Gramm.
- Ἐστιάθη, Ion. pro εἰστιάθη, omisso augm., a th. ἐστιάομαι. ap. Hes.
- Ἐστιβεν, aor. 2 act. verbi στείβω, facientis fut. 2, στιβῶ.
- Ἐστιχώντο, poet. pro ἐστιχύντο, præter. imperf. pass. verbi στιχάομαι.
- Ἐστο, poet. s. Ion. pro εἶστο: 3 pers. sing. præter. plusquamperf. pass. a th. ἐννυμι s. ἔω, facientis fut. 1 act. ἔσω, præter. perf. εἶκα, unde pass. εἶμαι.
- Ἐστον, 2 et 3 dualis numeri, præter. temporis, e th. εἰμί.
- Ἐστοργα, præter. perf. med. verbi στέργω, ut ἔοργα.
- Ἐστόρεσα, aor. 1 act. verbi σπορέννυμι e σπορέω, faciente fut. 1 act. σπορέσω. Unde et aor. 1 pass. ἐσπορέσθη.
- Ἐστόροται, in 3 sing. perfecti pass. ab eod. th. Dor. pro ἐστόρεσται dicitur, ut e recentioribus quidam tradunt.
- Ἐστραμμαι, præter. perf. pass. verbi act. στρέφω, ut τέτραμμαι est e τρέφω, verso εἰ in α.
- Ἐστρατώντο, Ion. vel poet. pro ἐστρατώντο, pleon. τοῦ ο, e th. στρατάομαι.
- Ἐστράφατο, Ion. pro ἐστραμμένοι ἦσαν: 3 pers. plur. præter. plusquamperf. pass. a th. eodem, facta ex 3 sing. ἔστραπτο, inserto α ante το, et tenui præcedente commutata in aspiratam.
- Ἐστρέφθη, aor. 1 pass. verbi act. στρέφω, ex 3 præter. ἔστραπται, a præteriti reverso in ε præteritis.
- Ἐστροφα, præter. perf. med. ejusdem verbi, ut τέτροφα

- ετρέφω est, e verso in ο, ut in aliis fieri solet bisyllabis e in priore syllaba habentibus, ut sunt λέγω, πλέκω, πέκω, πείθω, σπείρω, et similia.
- "Εστρωμαι, præt. perf. pass. verbi activi στρώννυμι, e στρώω faciente fut. 1 act. στρώσω, ut χώννυμι e χόω facit χώσω.
- "Εστρωσα, aor. 1 act. ejusdem th.
- "Εστρυγον, aor. 2 act. verbi στρυγέω, facientis fut. 2 στρυγῶ.
- "Εστω, 3 pers. imper. præs. a th. εἰμί.
- "Εστωμυλάμην, aor. 1 med. verbi στωμύλλω.
- "Εστων, Att. sync. pro ἔστωσαν ponitur, ut ἐφέστων quoque pro ἐφέστωσαν: duali numero usurpato pro plurali. est enim ἔστων dualis numeri, pers. 3, imper. a th. εἰμί: ἔστωσαν autem pluralis numeri, et 3 pers., ejusdem alioqui modi, et ab eod. th.
- "Εσῶς, particip. præt. perf. syncopen itidem passum, factumque ex ἔστηκώς s. ἔστακώς, vel potius ex ἔσταως aut ἔστεως, absorpta vocali præcedente. Itidem in comp. ἀνεσῶς, ἀφεσῶς, διεσῶς, ἐνεσῶς, ἐφεσῶς, καθεσῶς, et ceteris.
- "Εσῦθην, aor. 1 pass. verbi σύω, ut ἐχῦθην est e χύω.
- "Εσυνήκεν, ap. Alcæum, et ἐξυνήκε ap. Anacr., Attice pro συνήκε s. ξυνήκε, Att. more ascito duplici augm., ut in πεπαρῶνῃκα, ἡνώχληκα, παρηνώχληκα, a παροινέω, ἐνωχλέω, παρενοχλέω. Etym. Est autem aor. 1 irreg. verbi συνίημι s. ξυνίημι, facientis fut. 1 act. ξυνήσω, tanquam a ξυνέω s. συνέω.
- "Εσφάγην, aor. 2 pass. verbi σφάττω, facientis fut. 2 σφαγῶ, et aor. 2 ἔσφαγον.
- "Εσφάλην, aor. 2 pass. verbi act. σφάλλω, facientis fut. 2 act. σφαλῶ, et aor. 2, ἔσφαλον.
- "Εσφαλμαι, præter. perf. pass. ejusdem th., ex activo ἐσφαλκα.
- "Εσφαλα, aor. 1 act. verbi σφάζω s. σφάττω.
- "Εσφηλα, aor. 1 act. verbi σφάλω, ut ἐπηλα a πάλλω, ἔψηλα a ψάλλω.
- "Εσχέθην, aor. 1 pass. verbi activi ἔχω s. σχέω, facientis fut. 1 act. σχίσω, præt. perf. ἔσχηκα, pass. ἔσχημαι. e cujus 3 pers. ἔσχηται fit hic aoristus ἐσχέθην, commutata vocali longa in brevem, ut in εὐρέθην, ἐρρέθην, et similibus. "Εσχεθεν autem est 3 pers. singul. præt. imperf. act. e th. σχέω: nonnunquam tamen et Bæot. sync. usurpatum esse potest pro ἐσχέθισαν, ut ἐμήνυθεν pro ἐμηνύθησαν, et similia: tuncque rursum est aor. 1 pass. a th. σχέω, plur. num. et 3 personæ.
- "Εσχηκα, præt. perf. act. ejusdem th. σχέω.
- "Εσχον, aor. 2 act. verbi ἔχω, mutuâtitiis ab eod. v. σχέω. Unde aor. 2 med. ἐσχόμην.
- "Εσω, fut. 1 act. verbi ἔω signif. vel Induo, (pro quo ἔννυμι potius dicitur) vel Sedere facio: pro quo usitatius est ἔζω, necnon ἵζω.
- "Εσώθην, aor. 1 pass. verbi act. σώζω, ex 3 pers. sing. præt. perf. σέσωσται, detracto σ.
- "Ετάγην, aor. 2 pass. verbi act. τάσσω facientis fut. 2 act. ταγῶ, aor. 2 ἔταγον.
- "Ετάθην, aor. 1 pass. verbi act. τείνω, facientis præt. perf. act. τέτακα, pass. τέταμαι, tanquam e th. τάω.
- "Ετάκην, aor. 2 pass. verbi act. τήκω, facientis fut. 2 act. τακῶ, aor. 2 ἔτακον.
- "Εταμον, aor. 2 act. verbi τέμνω vel τάμνω.
- "Εταρίσατο, aor. 1 med. augmento carens et σ duplicatum habens metri causa: e poet. th. ἐταρίζω, pro quo in prosa dicitur ἐταρίζω.
- "Ετασον, aor. 1 act. imper., e th. act. ἐτάζω.
- "Ετάφην, aor. 2 pass. verbi activi θάπτω, facientis fut. 2 act. ταφῶ, aor. 2 ἔταφον, tenui in aspiratam versa, ut ἐρρίφην, ἐσκάφην, ἐρράφην, e ρίπτω, σκάπτω, ράπτω.
- "Ετεθήλει, præt. plusquamperf. med. verbi θάλλω, ectasin habens penultimæ syllabæ pro ἐτεθάλει, metri gratia ab Hom. admissam. regulariter enim e fut. 2 θαλῶ, fit præt. med. τέθαλα, unde particip. τεθαλυῖα ap. Eundem frequentissimum: irregulariter vero propter metrum τέθηλα, non minus crebrum ap. Eund.
- "Ετέθην, aor. 1 pass. verbi act. τίθημι, facientis fut. 1 act. θήσω, e θέω, (verbo inus.) præt. perf. τέθηκα, et voce pass. τέθημαι s. θέμμαι: e cujus 3 pers. sing. τέθηται s. θέμται, aor. hic ἐτέθην, correpta penult. et aspirata versa in tenuem propter aliam immediate sequentem aspiratam, ut in ἐτύθην, a θύω.
- "Ετέθηπε, Ion. pro ἐτεθήπει: 3 pers. præt. plusquamperf. med. verbi θίπω, facientis præt. med. τέθηπα.
- "Ετεθνήκειν, præt. plusquamperf. verbi θνήσκω, facientis fut. θνήξω, præt. τέθνηκα.
- "Ετεινα, aor. 1 act. verbi act. τείνω.
- "Ετεκον, aor. 2 act. verbi τίκτω, ex inus. th. τέκω.
- "Ετελείετο, Ion. et poet. pro ἐτελεῖτο, nulla facta contr. ex imperf. pass. ἐτελέετο, et ascito i ad e metri causa. ut et τελείω dicunt iidem Iones pro τελέω.
- "Ετέλεσε, aor. 1 act. ejusdem verbi τελέω, facientis fut. 1 τελέσω, retento e. E quo est et pass. aor. 1 ἐτέλεσθην, factus ex 3 pers. sing. præteriti passivi τετέλεσται.
- "Ετεμε, aor. 2 act. verbi τέμνω: ἔταμον potius a τάμνω est. Unde pass. aor. 2 ἐτέμην.
- "Ετερσε, aor. 1 act. verbi τείρω, Æolice, ut ἔκερσε e κείρω est. Alioqui est et a τέρσω, Exsicco, unde τερσαίνω etiam.
- "Ετεράλμην, præt. plusquamperf. pass. verbi act. τέλλω, facientis præt. perf. act. τέταλκα, ut ἔσταλκα, pass. τέπαλμαι, ut ἔσταλμαι.
- "Ετεράχατο, verbi activi τάσσω in præt. plusquamperf. pass. 3 pers. plur. Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, ex 3 sing. ἐτέτακτο, inserto α ante το, et tenui præcedente versa in aspiratam. Sic ἐσεσάχατο supra.
- "Ετετεύχατο, Ion., ut præcedens ἐτεράχατο, 3 pers. plur. præt. plusquamperf. pass. a th. act. τεύχω, facta ex 3 sing. ἐτέτευκτο, inserto α ante το, et tenui præcedente versa in aspiratam. Communi lingua dicitur ἐτετευγμένοι ἦσαν.
- "Ετετμεν, imperf. inusitati verbi τέτμω, facti e τμῶ pleonasmo syllabæ τε: pro quo in prosa dicitur τέμνω. Nisi pleonasmum esse malis τοῦ τ pro ἔτεμε.
- "Ετετρήχει, præt. plusquamperf. med. tanquam e τρήχω vel τρηχέω: cujus usus ap. poetas duntaxat est pro ἐτετράχυντο.
- "Ετέτυκτο, præt. plusquamperf. pass. verbi τεύχω tanquam e τύχω. Usurpatur vero et ipsum tantummodo a poetis. 2 pers. est ἐτέτυξο, e prima ἐτετύγμην.
- "Ετετύφει, Ion. pro ἐτετύφειν, et ἐτετύφει pro ἐτετύφει: ut ἐπεποιήκα pro ἐπεποιήκειν, et ἐπεποιήκα pro ἐπεποιήκει, resoluta diphthongo et abjecto ν. Est autem præt. plusquamperf. act. verbi τύπτω.
- "Ετητοίμακα, præt. perf. act. verbi ἐτοιμάζω, Att. pro ἡτοίμακα, reduplicatis duabus initialibus literis præsentis. Dicitur vero pro eodem et ἐτητόμακα, exemto i e diphthongo.
- "Ετιθει, 3 pers. præt. imperfecti, e v. τίθημι, Att. more transumpta ab inus. th. τιθέω, ut ἡφίει ex ἀφίει.
- "Ετίθου, 2 pers. præt. imperf. pass. ἐτιθέμην, pro ἐτίθεο. Solent enim Iones exemto σ dicere ἐτίθεο, ut ἐκρέμασ pro ἐκρέμασο: unde postea Attice et in communi lingua factum ἐτίθου, per contr. Sunt vero ex eod. th. τίθημι.
- "Ετλην, præt. imperf. vel aor. 2 verbi τλήμι facti e τλάω.
- "Ετμαγεν, Bæot. sync. pro ἐτμάγησαν, ab ἐτμάγην, aor. 2 pass. verbi activi τμήγω s. τμήσσω facientis fut. 2 act. τμαγῶ, aor. 2 ἔτμαγον. Alioqui et 3 pers. sing. esse potest aoristi 2 act. habens ascitum ν, pro διέτμαγε.
- "Ετμηγον, aor. 2 act. ejusdem th. τμήγω s. τμήσσω, facientis fut. 2 act. non solum τμαγῶ, sed etiam τμηγῶ, ut πλήσσω et πλαγῶ facit et πληγῶ.
- "Ετμήθην, aor. 1 pass. verbi τέμνω, tanquam e τμάω. facit enim fut. 1 act. τμήσω, præt. perf. τέτμηκα, pass. τέτμημαι, e cujus 3 pers. τέτμηται fit aor. ille.
- "Ετμηξα, aor. 1 act. verbi τμήγω s. τμήσσω.
- "Ετον, ἔτην, "Εμεν, ἔτε, ἔσαν, dual. et plur. aor. 2 act. a th. ἔημι, facientis in prima sing. ἦν, ut ἔθην.
- "Ετραγον, aor. 2 act. verbi τρώγω, tanquam e τράγω vel τραγέω.
- "Ετραπεν, aor. 2 act. verbi τρέπω facientis fut. 2 τραπῶ. quo Hom. in pass. signif. usus est pro ἐράπη, (est enim ἐράπην aor. 2. pass. ex act. illo ἔτραπον)

dicens, 'Es δίφρον δ' ἀναβάς φύγαδ' ἔτραπε, ut an-
notat Eust. Alioqui enim subaudiendus foret ac-
cus. aliquis, nimirum τοὺς ἵππους vel εἰαυτόν. Me-
dia voce dicitur ἐτραπόμην, ἐτράπου, ἐτράπετο.
Rursum ἔτραπεν potest alicubi Bæot. sync. posi-
tum esse pro ἐτράπησαν, in aor. 2 pass.
Ἐτράφην, aor. 2 pass. verbi τρέφω, facientis fut. 2
act. τραφῶ, et aor. 2 ἔτραφον.
Ἐτρεσα, aor. 1 act. verbi τρέω facientis fut. 1 τρέσω,
retento e.
Ἐτρησε, aor. 1 act. verbi τίτρημι s. τιτράω, e th. τρώω.
Ἐτριγον, aor. 2 act. verbi τρίζω facientis fut. 2 τρι-
γῶ, verso εἰ in γ, ut alia quoque 2 conjug. verba
in ζω desinentia, κράζω, κλάζω.
Ἐτρύφη, aor. 2 pass. verbi activi θρύπτω, facientis
fut. 2 act. τρυφῶ, ut ῥάπτω ῥαφῶ, ῥίπτω ῥιφῶ, et
similia, quæ tenuem mutant in aspiratam. propter
quam etiam aspiratam coactum est verbum hoc
præcedentis syllabæ aspiratam vertere in tenuem,
ne duæ aspiratæ concurrentes τραχύτητα quam-
piam et cacophoniam efficerent. sicut ἐτύθην quo-
que et ἐτέθην mutarunt thematis sui aspiratam θ
in tenuem, a θύω et τίθημι.
Ἐτρωσα, aor. 1 act. verbi τιτρώσκω, ex inus. th. τρώω,
unde fut. 1 τρώσω. Pass. aor. 1 est ἐτρώθην, e præt.
pass. τέτρωμαι 3 persona sing. quæ est τέτρωται.
Ἐτύθην, aor. 1 pass. verbi θύω, in quo aspirata præ-
sentis littera θ versa est in tenuem propter sequentem
immediate aliam aspiratam: qualem mutationem
factam esse in Ἐτέθην quoque et Ἐτρύφην, paulo
supra admonui.
Ἐτύχθην, aor. 1 pass. verbi act. τεύχω, abjectum
habens e e diphthongo. nisi potius est ex inus. th.
τύχω vel τύκω.
Ἐτυχον, aor. 2 act. verbi τυγχάνω, e τεύχω faciente
fut. 2 τυχῶ, sublato e e diphthongo.
Ἐυάδε, pleon. Ἐοὶ. τοῦ υ, pro ἔαδε, mutato simul
spiritu. hoc autem ἔαδε factum est (resoluta Ionice
s. Att. vocali circumflexa η in εα) ex ἦδε, aor. 2
verbi poetici ἀνδάνω s. ἄδω, ut supra docui.
Εὐγνοίης ap. Hom. pro εὐ γνοίης.
Εὐηγγέλην, aor. 2 pass. verbi εὐαγγελέω, intrinsecus
habens augm.
Εὐήκτου, præt. imperf. verbi εὐεκτέω, intrinsecus ha-
bens augm.
Εὐηρέστησα, aor. 1 act. verbi εὐαρεστέω, similis præ-
cedentibus.
Εὐράμην, per sync. pro εὐρησάμην, ut tradunt qui-
dam Gramm. vet.: aor. 1 med. verbi act. εὐρίσκω
mutuantis futurum εὐρήσω ex εὐρέω. Nisi quis ex
εὐρω malit facere fut. 1 εὐρώ, aor. 1 act. εὐρα, in-
deque medium εὐράμην. E quo infin. εὐρασθαι.
Ambo autem rarioris usus sunt: atque adeo qui-
dam eorum usu interdiciunt.
Εὐρέ, aor. 2 act. imper. modi, Attice mutatum habens
accentum pro εὐρε, ut εἰπέ pro εἴπε, λαβέ pro λάβε.
Fit autem ex indic. εὐρον.
Εὐρέθην, aor. 1 pass. verbi ejusdem εὐρίσκω ex εὐρέω,
faciente fut. 1 act. εὐρήσω, præt. perf. act. εὐρηκα,
pass. εὐρημαι. e cujus 3 pers. εὐρηται factus est aor.
ille εὐρέθην, mutata vocali longa in brevem. Unde
particip. εὐρεθείς, et infin. εὐρεθῆναι.
Εὐρήσω, fut. 1 act. verbi εὐρίσκω, ex inus. th. εὐρέω:
e quo aor. 1 εὐρησα, et præt. perf. εὐρηκα.
Εὐρον, aor. 2 act. ejusdem th. ex eod. v. εὐρέω. facit
enim fut. 2 εὐρώ, unde hic aor. εὐρον, et inde aor.
2 med. εὐρόμην.
Εὐρυναν, aor. 1 act. verbi εὐρύνω, carens augmento.
Εὐσαν, aor. 1 act. verbi εὖω, facientis fut. 1 act. εὖσω.
Εὐχεο, Ion. pro ἡύχον, primum omisso augm., deinde
diphthongo ου resoluta in eo. 2 pers. præt. imperf.
pass. a th. εὐχομαι.
Εὐχετώμην, pleon. poet. τοῦ ο pro εὐχετώμην. est
autem hoc εὐχετώμην opt. præs. per contr. ex
εὐχεταοίμην, a th. εὐχετάομαι. sicut βοῶμην fit e
βοασοίμην: et pleon. τοῦ ο βοοώμην.
Εὐχθω, 3 pers. imper. modi, præt. perf. pass. e 2
εὐξο. Ambo e th. εὐχομαι.
Ἐφάνθην, vide in Ἐφάνθην.
Ἐφαγον, aor. 2 verbi φάγω, facientis fut. 2 φαγῶ.

Gloss.

Ἐφαλῶν, quod Hes. exp. προσηλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν,
e th. ἐφηλώ.
Ἐφάμην, aor. 2 med. verbi φημι, ex aor. 2 act. ἔφην,
ut ἐθέμην ex ἔθην. Etym.
Ἐφαν, Bæot. sync. pro ἔφασαν, ut ἔβαν pro ἔβασαν,
exemta syll. σα. est autem præt. imperf. act. ejus-
dem th. Idem Etym.
Ἐφάνην, aor. 2 pass. verbi act. φαίνω, facientis fut. 2
φανῶ, aor. 2 ἔφανον.
Ἐφάνθην, aor. 1 pass. ejusdem th., facientis præt.
pass. πέφραμαι, e cujus 3 pers. πέφανται aor. ille
formatus est. Poetæ autem ἐφάνθην dicunt pleo-
nasmο τοῦ α, necnon φαάνθην sine augm., pro eod.
Ἐφάρξαντο, aor. 1 med. verbi φάργνυμι, facientis fut.
1 act. φάρξω. Factum est autem φάργνυμι hoc e
φράσσω, transpositis literis, meminitque ejus Hes.
afferens ἐφάργνυσαν, quod exp. ἔφραξαν. quamvis id
potius sit aor. 1 act. e th. φαργνύω.
Ἐφείκην, Ion. s. poet. pro ἐφῆκαν: aor. 1 act. verbi
ἐφίημι, facientis fut. 1 ἐφῆσω ex inus. th. ἐφέω:
habens η circumflexum Ion. more dissolutum in
ἐη. ut et προέηκα, ξυνέηκα, et similia, dicuntur
pro προῆκα, συνῆκα.
Ἐφεθείς, particip. aor. 1 pass. ex eodem th. Facit
enim præt. perf. pass. ἐφεῖμαι: e cujus 3 pers. fit
ἐφέθην hoc, exemto ι e diphthongo, correptaque
penult. ut e τέθειται fit ἐτέθην.
Ἐφεῖναι, aor. 2 act. ejusdem verbi, ut θεῖναι e τίθημι est.
Ἐφεῖντο, præt. plusquamperf. pass. vel ex eod. th.
vel ex ἐφέννυμι s. ἐφέω. habent enim hæc commune
perf. pass. ἐφεῖμαι, quod eandem cum τέθειμαι
formationem est sortitum.
Ἐφείσθω, imper. præt. perf. pass. ab eod.
Ἐφείω, poet. pro ἐφῶ, resolutum primum ω circumflexo
in έω, deinde metri causa ascito ι ad ε. aor. 2 act.
subj. modi, ab eod. v.
Ἐφέμεν, Dor. pro ἐφεῖναι, aor. 2 act. infin. modi, ex
eod. th.
Ἐφέπεσκον, Ion. pro ἐφεῖπον, abjecto augm. et in-
serto εσκ. præt. imperf. vel aor. 2 act. a v. ἐφέπω.
Ἐφερσεν, quod Hes. affert pro ἐκύρσεν, videtur esse
aor. 1 act. verbi φέρω, facientis Ἄol. more fut. 1
φέρσω, et signif. eo in loco, quem exp., In utero fero.
Ἐφες, aor. 2 act. imper. modi, a th. ἐφίημι, ut θες e
τίθημι.
Ἐφessai, poet. metri causa geminato σ pro ἔφessai:
aor. 1 med. imper. modi, e th. ἐφέννυμι aut ἐφέω,
faciente fut. 1 act. ἐφέσω. Unde med. aor. 1 infin.
modi ἐφέσσασθαι, pro ἐφέσασθαι.
Ἐφεψιώντο, poet. pleon. τοῦ ο pro ἐφεψιώντο: præt.
imperf. verbi ἐφεψίαομαι.
Ἐφῆκα, præt. perf. act. verbi ἐφίημι e fut. ἐφῆσω,
quod mutuatur a th. inus. ἐφέω. Vel etiam aor. 1
act. irregularis, ut ἔδωκα, ἔθηκα, pro ἐφῆσα, ἔδωσα,
ἔθησα. Mediæ certe vocis aor. 1 ἐφῆκατο ap. Hes.
legitur. At ἐφῆκει præsens est 3 pers. e th. ἐφῆκω.
Ἐφῆλατο, aor. 1 med. verbi ἐφάλλομαι.
Ἐφην, præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi φημι, ut
ἔβην.
Ἐφηνα, aor. 1 act. verbi φαίνω. Unde med. voce
ἐφηνάμην.
Ἐφησα, aor. 1 act. verbi φημι, mutuatitius ab inus.
φάω faciente fut. 1 φῆσω.
Ἐφησθα, paragoge Ἄol. pro ἔφης, ut εἵπησθα pro
εἵπης. 2 pers. aor. 2 ἔφην, ab eod. th.
Ἐφησθείην, optat. aor. 1 pass. e th. ἐφήδομαι, faciente
præter. pass. ἐφῆσμαι, aor. 1 pass. ἐφήσθην. unde
et particip. ἐφησθείς.
Ἐφήσομαι, fut. 1 med. verbi activi ἐφίημι, vel etiam
verbi pass. ἐφήδομαι. Habet vero ἐφίημι hoc fut.
med., ut et act. ἐφῆσω, ex inus. th. ἐφέω: ἐφήδομαι
autem suum e seipso.
Ἐφθακα, præt. perf. act. verbi φθάνω, ejecto ν.
Ἐφθάρην, aor. 2 pass. verbi φθείρω facientis fut. 2 act.
φθαρή, aor. 2 ἔφθαρον.
Ἐφθαρκα, præt. perf. act. verbi ejusdem, mutuatitium
a Dor. φθαίρω, ut Eust. tradit. Unde præt. perf.
pass. ἔφθαρμαι, cum suo infin. ἐφθάρθαι, et particip.
ἐφθαρμένος: necnon aor. 1 indic. ἐφθάρθην.
Ἐφθασα, aor. 1 act. verbi φθάνω e th. φθάω.

- Ἐφθην, aor. 2, ejusdem verbi, e th. φθῆμι, ut ἔφην.
- Ἐφθίαιτο, Ion. pro ἐφθίντο: 3 pers. plur. præt. plusquamperf. e th. φθίνω s. φθίω, facta ex 3 singulari, inserto α ante το.
- Ἐφθίσθη, aor. 1 pass. verbi φθίνω facientis præt. pass. ἐφθισμαι. Legitur ap. Hes.
- Ἐφθίτο, præt. plusquamperf. pass. ejusdem th. uti jam dixi, φθίω nimirum.
- Ἐφθαρα, præt. perfect. med. verbi φθείρω, ut e σπείρω est ἔσπορα.
- Ἐφιᾶσι, 3 pers. plur. verbi ἐφίημι, in præs. indic. modi, ut ἴημι quoque facit ἰᾶσι.
- Ἐφιγμένος, particip. præt. perf. pass. ab ἐφικνέομαι faciente fut. 1 med. ἐφίζομαι, et præt. pass. ἐφίγμαι, ex inus. th. ἐφίκομαι, unde fut. 2 etiam habet, et aor. 2.
- Ἐφίει, 3 pers. sing. præt. imperf. act. ex inus. th. ἐφίέω, pro quo ἐφίημι in usu est. Interdum est et 2 persona imper. præs. ab eod. th.
- Ἐφιέμεν et Ἐφιέμεναι, Dor. pro ἐφίεναι. præs. infin. ab eod. ἐφίημι.
- Ἐφιέναι, infin. præsens verbi ἐφίημι, ut dixi: veluti τιθέναι est e τίθημι.
- Ἐφίησι, 3 pers. sing. præs. indic. ab eod. At ἐφίησι, est præsens quidem itidem, sed subj., habens Ion. paragonem σι, ut λάβησι, θέησι, et similia, pro ἐφίη, λάβη, θέη.
- Ἐφίκοντο, aor. 2 med. verbi ἐφικνέομαι facientis fut. 2 med. ἐφικοῦμαι, aor. ἐφικόμην, cujus hoc ἐφίκοντο est 3 pers. plur.
- Ἐφίλατο, aor. 1 med. verbi φίλημι, unde et imper. φίλαι, ut Eust. tradit. Ambobus utitur Hom., illo pro ἡγάπησεν, Il. E.: hoc autem pro ἀγάπησον, Il. K.: ι in ambobus producens.
- Ἐφίληθεν, Bæot. sync. pro ἐφιλήθησαν. aor. 1 pass. verbi activi φιλέω, facientis fut. 1 act. φιλήσω, præt. perf. pass. πεφίλημαι.
- Ἐφίστη, 3 pers. sing. præt. imperf. a th. ἐφίστημι. Quidam et imper. esse ainnt pro ἐφίσταθι.
- Ἐφλαδον, aor. 2 act. verbi φλάζω: ap. Etym.
- Ἐφλέχθη, aor. 1 pass. verbi activi φλέγω facientis fut. 1 act. φλέξω, præt. pass. πέφλεγμαι.
- Ἐφρόβηθεν, ut ἐφίληθεν paulo ante, Bæot. sync. pro ἐφοβήθησαν: aor. 1 pass. verbi activi φοβέω.
- Ἐφραδον, aor. 2 act. verbi φράζω, facientis fut. 2 φραδῶ, converso ζ in δ, ut in aliis quoque verbis 3 declinationis fit, quæ in ζω finiuntur.
- Ἐφρυα, aor. 1 act. verbi φρύγω s. φρύττω.
- Ἐφυν, 3 pers. aor. 2 ἔφυν, de quo mox.
- Ἐφυγον, aor. 2 act. verbi φεύγω facientis fut. 2 φυγῶ exento ε e diphthongo, ut in ἐλεύθω, τεύχω, et similibus.
- Ἐφύγασαν, Dor. epenthesei syllabæ σα pro ἔφυγον, 3 plur. aor. 2 act. ut ἐτύπτοσαν pro ἐτυπτον.
- Ἐφύη, aor. 2 pass. verbi activi φύω, ex aor. 2 act. ἔφυν.
- Ἐφυν, aor. 2 act. verbi inusitati φῦμι. unde particip. φύς.
- Ἐφαδον, aor. 2 act. verbi χάζω, ut ἔφραδον.
- Ἐχαλέπηνα, aor. 1 act. verbi act. χαλεπαίνω, verso α in η, et subscripto ι.
- Ἐχανεν, aor. 2 verbi act. χαίνω, facientis fut. 2 χανῶ. At aor. 1 foret ἔχρηνα.
- Ἐχάρην, aor. 2 pass. verbi act. χαίρω, facientis fut. 2 act. χαρῶ, aor. 2 ἔχαρον.
- Ἐχεα, aor. 1 act. verbi χέω, ex ἔχενα. unde infin. χέαι.
- Ἐχέμεν, Dor. pro ἔχειν: infin. præs. verbi ἔχω.
- Ἐχεσκεν, Ion. pro εἶχε, abjecto primum augm., deinde adjecta paragonem σκε, ut et in aliis præt. imperf. ind. modi, ab eod. th.
- Ἐχενα, aor. 1 act. verbi χέω, uti jam dixi: contra regulam pro ἔχενα, exento σ characteristica futuri litera in 3 conjugatione. unde, demto præterea υ, fit ἔχεα. Nisi quis potius hoc ἔχενα ex illo ἔχεα factum existimet pleonasmo τοῦ υ Ἄεολico, qualis est in Εὔαδεν, et Δεύομαι, ac similibus. Inde in med. voce ἐχεύατο.
- Ἐχηρα, aor. 1 act. verbi χαίρω, ut a διαίνω est εἰρήνα. Var. Ionicum esse ait pro ἐχάρην.
- Ἐχθήρειε, aor. 1 act. optat. modi, Att. et Ἄεol. pro ἐχθῆραι, a th. ἐχθαίρω faciente aor. 1 ind. modi ἡχθηρα, ut præcedens ἔχηρα a χαίρω est. Subj. aor. 1 act. est ἐχθῆρω.
- Ἐχθήσομαι, fut. 1 med. verbi ἔχθομαι ex ἐχθέομαι.
- Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν: participio præsentis temporis pluralis numeri genitivi casus usurpato pro 3 pers. plur. imper. Ambo a th. ἔχω.
- Ἐχραον, aor. 2 act. verbi κραύω facientis futurum secundum κραῶ, exento υ e diphthongo, ad corripiendum penult. Interdum est et imperf. verbi κραύω.
- Ἐχρόωντο, poet. pleon. τοῦ ο pro ἐχρῶντο, ut ἐφεψίδωντο pro ἐφεψίδυντο, et similia. præt. imperf. verbi pass. χρώμαι.
- Ἐχύη, aor. 2 pass. verbi χύω s. χέω, ut ἐρρύη. Apud Hes.
- Ἐχύθη, aor. 1 pass. ejusdem verbi, ut ἐλύθη.
- Ἐχύσθη, aor. 1 pass. verbi χώννυμι s. χῶω, facientis fut. 1 act. χῶσω, præt. pass. κέχωσμαι, ut χρώννυμι facit κέχρωσμαι, et similia, assumpto σ contra morem aliorum in ὦω desinentium.
- Ἐψαθήλατο, aor. 1 med. verbi act. ψαθάλλω. ut ἦλατο ab ἄλλομαι formatum est.
- Ἐψάλαται, Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσι. 3 pers. plur. præt. perf. pass. verbi activi ψάλλω, ex 3 sing. facta inserto α ante ται. Nisi malis formare e præt. medio ἐψαλα, adjecta syll. ται.
- Ἐψεαι, Ion. itidem pro ἔψη, resoluta diphthongo. 2 pers. sing. fut. 1 med. ἔψομαι, e th. ἔπομαι. Apud Hes. vero et Ἐψεο legitur, quod itidem Ion. diphthongi dissolutionem admisit pro ἔψον: ipse in imper. et temp. præs. exp. ἀκολουθεῖ, ἔπου, Sequere: tanquam fut. 1 medio ἔψομαι, transeunte in præsens, sicut a βήσομαι et δύσομαι est ἐβήσετο et ἐδύσετο.
- Ἐψιάσθαι, poet. pleon. τοῦ α pro ἐψιάσθαι, ut μηχανάσθαι pro μηχανασθαι, et similia.
- Ἐψιθυρίσδομεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν: a Dor. itidem th. ψιθυρίσδω pro ψιθυρίζω.
- Ἐψιδῶντο, poet. pleon. τοῦ ο pro ἐψιδῶντο, ut ἐχρόωντο, pro ἐχρῶντο: a th. ἐψιάομαι s. ἐψιδῶμαι.
- Ἐω, ἔης, ἔη, Ion. pro ὦ, ῆς, ῆ, resoluta vocali circumflexa, aor. 2 act. subj. modi, a th. ἴημι s. ἔω. nam interdum ἔω th. quoque est, et aliquando est origo τοῦ ἴημι, faciens fut. 1 act. ἦσω, aliquando τοῦ ἔννυμι vel ἔζω, faciens ἔσω.
- Ἐω, ἔης, ἔη, itidem Ion. pro ὦ, ῆς, ῆ, resoluta vocali circumflexa. præsens est subj. a th. εἰμι, nisi aor. 2 esse malis. nam tradunt Grammi. hoc εἰμι in aor. 2 facere ἔον, optativo εἰμι, subj. ἔω, participio ἔων. Hoc vero ἔον est et ipsum a th. ἔω. nam et ἔω, ut ἔω, th. interdum est, et primitivum atque origo est modo τοῦ εἰμι, faciens fut. 1 med. ἔσομαι, modo τοῦ εἰμι, τὸ πορεύομαι, faciens fut. 1 med. εἴσομαι, assumpto ι.
- Ἐωγα, præt. med. verbi act. οἶγω, Attice assumpto ε, pro ὦγα.
- Ἐωγμαι, præt. pass. ejusdem th. itidem habens Attice assumptum ε pro ὦγμαι. Unde particip. ἐωγμένος.
- Ἐωγνία, partic. fem. gen. e masc. ἐωγῶς. Ambo particip. e præt. med. ἔωγα.
- Ἐωθα, præt. med. verbi ἔωθω, ut ἔργω facit ἔωργα, pro ἔοθα et ἔοργα, verso primum ε prioris syllabæ in ο, deinde repetita initiali litera præsens, ut ἔλπω etiam facit ἔολπα. Utitur porro hoc præterito ἔωθα Araros, ut et Thuc. plusquamperfecto Attico ἐώθεσαν pro ἐώθεισαν: et Archippus participio ἐωθός. Var. Alioquin et εἰωθα dicitur pro ἔωθα, assumpto ι.
- Ἐώθουν, itidem Attice assumpto ε dicitur pro ὤθουν: hoc autem per contr. pro ὤθεον. præt. imperf. act. verbi ὠθέω.
- Ἐώκειν, pro εἰκείν, ο verso in ω et subscripto ι. plusquamperf. med. verbi activi εἰκω, habens et ipsum ε, ex Att. reduplicatione initialis literæ præsens, ut ἔωθα.
- Ἐώλπειν, pro ἡόλπειν, κατὰ χρόνον μετάθεσιν, ut scribit Eust., innuens regulariter debuisse dici ἡόλπειν in hoc plusquamperfecto verbi ἔλπω, assumpto aliquo

- augm. præter augmentum præteriti *ἔολπα*: sed A poet. quadam licentia ab Hom. transposito augmento, h. e. e pr. syllaba translato in secundam, dictum fuisse *ἔωλπειν*. Habet vero et hoc *ἔολπα*, necnon *ἔωλπειν*, Att. more reduplicatam initialem præsentis literam. Sic *ἔωργειν* dicitur.
- Ἐώμεν*, pleon. τοῦ ε pro ὦμεν: aor. 2, subj. act. ab inus. th. *ἔημι* ex *ἔω*, τὸ πληρῶ, ut tradit Eust., qui etiam addit, pro eo *ἔωμεν* scribi et *ἔομεν*.
- Ἐῶμι*, per contr. ex *ἔδομι*: optat. præsens verbi act. *ἔάω*.
- Ἐών*, poet. pleon. τοῦ ε pro ὦν, ut tradunt nonnulli, qui partic. præsentis esse temporis indicant. Alii aor. 2 esse ajunt, regulare, ab aor. 2 indic. modi *ἔον*, ut paulo ante etiam in *Ἐω* admonui.
- Ἐων*, sine augm. pro *ἔων*, poet. vel Ion. more. præt. imperf. act. verbi *ἔάω*.
- Ἐώνημαι*, Attice assumto ε dicitur pro *ὦνῃμαι*, ut *ἔώθουν* et *ἔωσα* pro *ῶθουν* et *ῶσα*. Est autem præt. perf. pass. verbi *ὠνέομαι*: e quo et aor. 1 pass. *ἔωνήθην*. Itidem in præt. imperf. *ἔωνούμην* dicitur B pro *ὠνούμην*.
- Ἐφνοχόουν*, præt. imperf. act. verbi *οίνοχοέω*, habens et ipsum Att. more assumtum ε, pro *ῶνοχόουν*, ut *ἔργα* dici pro *ῶγα* supra docui.
- Ἐφξα* eodem modo pro *ῶξα*: aor. 1 act. verbi *οίγω*.
- Ἐώρα*, itidem Attice assumto ε pro *ῶρα*. 3 pers. præt. imperf. activi e prima *ἔωρων*, pro *ῶρων*. ambo ex act. th. *ὀράω*.
- Ἐώρακα*, similiter pro *ῶρακα* dicitur: præt. perf. act. ejusdem th. *ὀράω*.
- Ἐώργειν*, præt. plusquamperfectum medium verbi *ἔργω*, e perf. *ἔοργα*, assumto augm. intrinsecus quod extrinsecus assumi oportebat, ut in *ἔωλπειν* supra. Similem ectasin habere tradunt et *ἔωργως* pro *ἔοργως*. Legitur vero et in præt. perf. indic. modi ap. Hes. *ἔωργε*, quod exp. *εἰργασται*, similem habens ectasin.
- Ἐώρταζον*, præt. imperf. act. verbi *ἑορτάζω*, habens augmentum intrinsecus.
- Ἐώρων*, Att. pro *ῶρων*, assumto ε, ut in *ἔφνοχόουν*. C præt. imperf. verbi act. *ὀράω*.
- Ἐωσα* itidem Attice assumto ε, pro *ῶσα*: aor. 1 act. verbi *ὠθέω* ex inus. th. *ῶθω*. Itidemque media voce in eodem tempore dicitur *ἔωσάμην* et *ἔωσαντο* pro *ῶσάμην* et *ῶσαντο*.
- Ἐώσθην*, simili modo assumto Attice ε pro *ῶσθην* dicitur. est autem aor. 1 pass. ejusdem th. *ὠθέω*, itidem ab inus. *ῶθω*, e præt. perf. pass. *ἔωσμαι*.
- Ἐωσι*, Ion. pro *ῶσι*, resoluta vocali circumflexa, ut volunt nonnulli, qui ajunt esse præs. subj. modi. Potest tamen esse et regularis aor. 2 subj. ex aor. 2 indic. *ἔον*. qua de re vide et quæ dixi in *Ἐω*.
- Ἐωσμαι*, præt. perf. pass. verbi activi *ὠθέω*, ex inus. th. *ῶθω* faciente futurum 1 *ῶσω*. habet autem Attice assumtum ε, ut et aor. *ἔωσα* et *ἔωσάμην*, itidemque præt. *ἔωσμαι* pro *ῶσμαι*. itidemque in 3 pers. *ἔωσται* pro *ῶσται*.

Z.

- Zæis*, particip. præs. e th. poet. *Ζάημι*, ut *ἀεὶς* ex *ἄημι*. Idemque fere signif. *Ζάημι* et *ἄημι*, nisi quod *Ζάημι* videtur significare *σφόδρα ἄημι*, tanquam compositum e *ζα* particula intensiva, et v. *ἄημι*.
- Ζαῖεν*, sync. Att. pro *Ζαίησαν*. 3 pers. plur. e prima *Ζαίην*: præsens optativi modi, ex inus. th. *Ζῆμι*, ut *βαίην* e *βῆμι*, *ισταίην* ex *ἴστημι*. Itidem vero *Ζαίμεν* et *Ζαίτε* sync. illa Att. dici ajunt pro *Ζαίημεν*, et *Ζαίητε*.
- Ζαλεῦ*, Dor. pro *Ζηλοῦ*, verso η in α, et οῦ in εῦ. imper. præs. pass. verbi act. *Ζηλόω*. Legitur ap. Hes. ab eoque exp. *μιμοῦ*.
- Ζαρεύσα*, eodem modo pro *Ζητοῦσα* dicunt iidem Dores. Est autem participium præs. act. e th. Dor. *Ζαρέω* pro *Ζηρέω*.
- Ζελουσα*, Ion. et poet. inserto ι, pro *Ζέουσα*, a th. *Ζεῶ* pro *Ζέω*.
- Ζέσεν*, Ion. itidem et poet. pro *ἔζεσε*, abjecto augm.:

- aor. 1 act. verbi *Ζέω*, facientis fut. 1 act. *Ζέσω*, retento ε. Pass. autem voce facit aor. 1 *ἐζέσθην*, unde est partic. *Ζεσθεῖς*, Fervefactus.
- Ζευγνύασι*, Var. tradit elegantius esse quam *Ζευγνῦσι*. Videtur tamen id Ion. esse, ut *τιθέασι* pro *τιθεῖσι*. Est autem 3 persona plur. præs. temporis vocis activæ, a th. *Ζεύγνυμι*, habens epenthesis τοῦ α pro *Ζευγνῦσι*, ut *δεικνῦσι*.
- Ζεύξαι*, infin. act. aor. 1, ejusdem verbi *Ζεύγνυμι* facientis fut. 1 act. *Ζεύξω*, ab inus. th. *Ζεύγω*.
- Ζεύσασθαι*, Dor. pro *γεύσασθαι*, verso γ in ζ. a Dor. itidem th. *Ζεύομαι* pro *γεύομαι*, s. *Ζεύω* pro *γεύω*. Etym. et Var.
- Ζῆ*, interdum est imper. κατ' ἀποκοπήν pro *Ζῆθι*: interdum indic., et 3 pers. sing. vel præt. imperf. vel aor. 2 activi, carens augmento pro *ἔζη*, ut *βῆ* scimus a poetis usurpari pro *ἔβη*. Ambo ab inus. th. *Ζῆμι*. Quidam vero per contr. esse dicunt pro *ζάε*.
- Ζῆθι*, imper. præs. vel aor. 2 act. ab eod. th. ut *στήθι* ab *ἴστημι*. Alii tamen e *ζάω* formare malunt. volunt enim ex eo primum esse *ζάε*, e quo per contr. fieri *Ζῆ*, indeque *Ζῆθι*, adjecta syll. *θι*, quam ceteris quoque monosyllabis imperativis ascisci ajunt. Sed altera formatio simplicior est.
- Ζῆν*, pro *ζάν*, Dor. mutatione τοῦ ᾱ eis ῆ, ut *πεινῆν* pro *πεινᾶν* iidem dicunt: infin. act. verbi *ζάω*, Atticæ etiam linguæ et communi usitatus.
- Ζῆς*, itidem pro *ζᾶς* s. *ζάεις* iidem Dores dicunt, ut *γελῆς* pro *γελᾶς*, contr. α et ε in η, et subscripto ι. Quod si vero dicamus esse 2 pers. verbi inus. *Ζῆμι*, non amplius ι subscribendum fuerit.
- Ζῆσαι*, aor. 1 act. infin. modi, ab eod. th. *ζάω* faciente fut. 1 act. *Ζήσω*, e quo med. *Ζήσομαι*.
- Ζούσθω*, 3 pers. sing. imper. pass. ab inus. th. *ζόω*, pro quo *ζώννυμι* solet usurpari.
- Ζυγόντες*, particip. plur. e sing. *Ζυγείς*: quod est aor. 2 pass. a th. act. *Ζεύγνυμι* faciente fut. 2 act. *Ζυγῶ* ex inus. th. *Ζεύγω*, ut *ἐρεύγω* facit *ἐρνυῶ*.
- Ζωγρει*, imper. præs. act. verbi *ζωγρέω* per compositionem dicti pro *ζωὸν ἀγρεύω*.
- Ζῶην*, Att. pro *ζῶμι*, ut *βοῶην* pro *βοῶμι*: optat. præsens act. verbi *ζάω*. facit enim id communiter *ζάοιμι*, e quo per contr. *ζῶμι*, et Attice *Ζῶην*, verso μι in ην, contractisque α et ο in ω, et subscripto ι.
- Ζωσθεῖσα*, particip. fem. gen. aor. 1 pass. e th. *ζώννυμι*, faciente fut. 1 act. *ζώσω*, ex inus. th. *ζόω*: præt. perf. pass. *ἔζωσμαι*, ut *ἔχωσμαι*, *ἔχρωσμαι*: aor. 1 pass. infin. *ζωσθῆναι*.
- Ζώεσκον*, Ion. pro *ἔζωον*, abjecto primum augm., deinde inserta syll. *εσκ*: ut *ῶθεσκον* et *τύπτεσκον* iidem dicunt pro *ῶθουν* et *τύπτον*. Est autem illud *ζώεσκον* præt. imperf. ab Ion. th. *ζόω*.
- Ζωννύσκετο*, Ion. pro *ἔζωννυτο*, abjecto augm., et inserta syllaba *σκε*. imperf. pass. verbi activi *ζώννυμι*.
- Ζώντες*, Ion. vel poet. pro *ζῶντες*, pleon. τοῦ ο, ut *κομῶντες* pro *κομῶντες* ap. Hom. legimus. Partic. præs. act. verbi *ζάω*.
- Ζῶσαι*, aor. 1 act. infin. verbi *ζώννυμι* facientis fut. 1 act. *ζώσω*, ex inus. th. *ζόω*, uti jam dictum est. Unde media voce *ζώσασθαι*, et ind. modo *ζώσατο* apud poetas pro *ἔζώσατο*, abjecto augm. Rursum vero *ζῶσαι* interdum est particip. præs. fem. gen. per contr. pro *ζάουσαι*, ut *ζώσας* itidem legimus pro *ζαούσας*. Tunc autem est a th. *ζάω*. *Ζωώσας* autem est particip. aor. 1 act. e th. *ζώω*.

H.

- H, Attice ap. Aristoph. abjecto ν pro ἦν vel ἡμην. Quidam sic formatum ajunt. dicunt *εἶν* præt. imperf. facere *εἶν*, ut *τίθην* facit *ἐτίθην*. ex eo fieri ἦ, primum abjecto ν, et diphthongo more Ion. resoluta in ea, (ut iidem Iones dicunt ἦδεα pro ἦδεν, *ἐπεποιήκεα* pro *ἐπεποιήκειν*, *ἐνενοήκεα* pro *ἐνενοήκειν*) deinde contractis ε et α in η. Interdum ἦ est pro *ἔφη*, Inquit: præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi *ἡμι*, per apoc. pro *φημι*, ut iidem Gramm. tradunt. Alioquin est et conjunctio s. particula

- signif. interdum ἄρα, interdum ἀληθῶς, interdum etiam δὴ. Etym.
- Ἡ, cum ι ascripto s. subscripto, est 3 pers. conj. modi, e prima ω: ambo ex inus. v. εἶω, e quo εἶμι quædam sua mutuatur tempora.
- Ἡ, itidem ascripto s. subscripto ι, sed asperum gerens spiritum, interdum est 3 pers. sing. conj. modi, itidem e prima ω, sed aor. 2 act. e th. inus. εἶω, e quo ἴημι sua mutuatur tempora. Interdum est dat. articuli fem. postpositivi: nonnunquam adv. etiam ex eod. articulo factum.
- Ἡα, Att. pro εἶα. Ambo autem sunt præt. med. verbi εἶμι, τὸ πορεύομαι: sed prius formatum e posteriore. tradunt etenim esse th. εἶω, epenthesi Ion. vel poet. pro εἶω. hujus præt. med. esse εἶα. e quo ἦα hoc fieri, e in η verso, et subscripto ι: id, quod satis est manifestum ex Ion. illo ἦια. Interdum vero ἦα nomen quoque est plurale e sing. ἦον, itidem per contr. pro ἦια et ἦιον. Ἡα autem esse aor. 1 verbi εἶμι ex εἶω, annotat Eust. Innuit enim εἶμι ex εἶω facere aor. 1 εἶα, ut χέω facit ἔχεα, unde κατ' ἑκτασιν esse ἦα. Ita vero ἦα s. εἶα facere hoc verbum in aor. 1, ut facit ἦον s. ἔον in aor. 2.
- Ἡατο, Ion. pro ἦντο ab ἦμαι.
- Ἡακότες, quod Suid. exp. θρηνησάντες, videtur esse partic. præt. perf. act. a th. αἰάζω, ideoque debet habere subscrip. ι.
- Ἡβηκῶς, particip. præt. perf. act. a th. ἡβάω faciente fut. 1 ἡβήσω, unde et particip. aor. 1 ἡβήσας.
- Ἡβουλήθην, Att. more pro ἐβουλήθην dicitur, ut ἡδυνήθην pro ἐδυνήθην, assumpto præter syllabicum augmentum etiam temporali. Est autem aor. 1 pass. verbi βούλομαι ex inus. th. βουλέομαι, e quo habet fut. βουλήσομαι. Sed et ἡβουλόμην dicitur pro ἐβουλόμην, Attice itidem.
- Ἡβώοιμι, poet. pro ἡβάοιμι s. ἡβῶμι: optat. præter. act. ab eod. verbo. Utitur autem eo Hom.
- Ἡβώωσα, poet. pleon. τοῦ ω pro ἡβῶσα: partic. præter. ab eod. th. Varin.
- Ἡγαγον, aor. 2 act. verbi ἄγω, Att. reduplicationem habens mediæ syllabæ γα pro ἡγον. Itidem mediā voce in eod. tempore ἡγαγόμεν dicitur pro ἡγόμεν.
- Ἡγάμην, præt. imperf. verbi ἄγαμαι.
- Ἡγάσθην, aor. 1 pass. indic. verbi ἄγαμαι vel potius ἀγάζομαι: e quo habet et præt. perf. ἡγασμαι, unde 3 pers. præt. plusquamperf. ἡγαστο ap. Hes.
- Ἡγάσατο, poetice metri causa geminato σ pro ἡγάσατο: 3 pers. sing. aor. 1 med. indic. ab eod. th. ἄγαμαι faciente fut. 1 med. ἀγάζομαι e v. ἀγάζομαι.
- Ἡγγελάμην, aor. 1 med. ind. e th. act. ἀγγέλλω.
- Ἡγγέλην, aor. 2 pass. verbi ἀγγέλλω, facientis fut. 2 ἀγγελῶ, aor. 2 ἡγγελον.
- Ἡγγέλην, aor. 1 pass. indic. ab eod. th. faciente fut. 1 ἀγγελῶ, præt. ἡγγελκα, pass. ἡγγελμαι.
- Ἡγγνᾶτο, præt. imperf. pass. verbi act. ἐγγνᾶω.
- Ἡγειρα, aor. 1 act. verbi ἐγείρω.
- Ἡγερέθοντο, præt. imperf. pass. poetici verbi ἀγερέθω derivati ex ἀγείρω, ut tradunt Gramm.
- Ἡγερθεν, Bæot. sync. pro ἡγέρθησαν, 3 pers. plur. aor. 1 pass. ex act. th. ἐγείρω. Prima vero pers. est ἡγέρθη.
- Ἡγερκα, præt. perf. act. verbi ἐγείρω facientis fut. 1 act. ἐγερῶ. E quo pass. præt. perf. ἡγερμαι.
- Ἡγησάμην, aor. 1 med. verbi ἡγέομαι facientis fut. 1 ἡγήσομαι.
- Ἡγμαι, præt. perf. pass. verbi activi ἄγω. e quo particip. ἡγμένος.
- Ἡγνόησε, pleon. τοῦ ι, pro ἡγνόησε: ab ἀγνοίω habente itidem pleon. τοῦ ι, pro ἀγνοέω.
- Ἡγον, præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi ἄγω. Pass. est ἡγόμεν, unde ap. Hom. ἦγετο κούρην.
- Ἡγορεύθησαν, aor. 1 pass. verbi act. ἀγορεύω.
- Ἡγορόωντο, poet. et Ion. pleon. τοῦ ο pro ἡγορόωντο. præt. imperf. verbi ἀγοράομαι.
- Ἡγυρο, poet. sync. pro ἡγείροτο, ex ἔγρομαι itidem per sync. usurpato a poetis pro ἐγείρομαι.
- Ἡγρίωσαι, ap. Soph. 2 pers. sing. præt. perf. pass. a th. ἀγρίω. facit enim id fut. 1 act. ἀγρίωσω, præt. perf. ἡγρίωκα, et pass. voce ἡγρίωμαι. Unde et infin. præt. perf. pass. ἡγρίωσθαι.
- Ἡγροικησάμην, aor. 1 med. verbi act. ἀγροικέω, ap. Hes.
- Ἡδάφωται, præt. perf. pass. verbi act. ἐδαφώ.
- Ἡδεα, præt. plusquamperf. med. verbi εἶδω, habens Ion. diphthongi dissolutionem pro ἦδαιν. solent enim Iones primas personas sing. præt. plusquamperf. act. communiter in εἰν desinentes, terminare in εα, resoluta diphthongo, nimirum πεποιήκα dicentes pro ἐπεποιήκειν, τετύφεα pro ἐτετύφειν, ἦια pro ἦειν: unde ap. Hom. ἦια πολλὰ γονινοῦμενος. qui et altero ἦδεα utitur, dicens, Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδεα. Idem Iones itidem ἦδεε dicunt pro ἦδει, resoluta diphthongo. Eust.
- Ἡδαιν, præt. plusquamperf. med. verbi εἶδω, habens diphth. εἰ conversam in η cum ι subscripto. Alioqui et οἶδεν pro eodem dici solet verso e in ο, sicut in ἐπεποιθέιν. At εἶδεν est præt. plusquamperf. act. ejusdem verbi εἶδω ex εἶδέω.
- Ἡδαισθα, Æol. paragoge syllabæ θα pro ἦδεις: 2 pers. sing. præcedentis præt. plusquamperf. medi ἦδαιν. Similiter οἶδασθα dicitur pro οἶδας. Etym. Attice et ἦδησθα dici scribit pro illo ἦδαισθα. Post tamen ἦδησθα illud esse et conj., sed tunc subscribendum ei potius ι, ut in εἶπησθα.
- Ἡδεκα, præt. act. verbi ἐδω ex ἐδέω. pro quo Attice dicitur ἐδήδοκα, repetitis duabus initialibus literis præsentis, et e converso in ο.
- Ἡδεσαν, Att. pro ἦδαισαν, correpta penult. 3 pers. plur. præt. plusquamperf. ἦδαιν, de quo supra.
- Ἡδέσθην, aor. 1 pass. verbi αἰδέομαι, facientis fut. αἰδέσομαι, et præt. pass. ἦδεσμαι.
- Ἡδη, Att. per contr. ex Ion. ἦδεα: solent enim Attici plusquamperfecta Ionica desinentia in εα, factaque e communibus terminatis in εἰν, resolutione diphthongi, contrahere, et pro πεποιήκα dicere πεποιήκη, itidemque ἦδη pro ἦδεα. Est autem hoc ἦδη prima persona singul. præt. plusquamperf. med. e th. εἶδω.
- Ἡδον, aor. 2 act. verbi ἀνδάνω ex ἀδέω.
- Ἡδρασε, aor. 1 act. verbi ἐδράζω, facientis fut. 1 ἐδράσω. Unde et pass. præt. perf. ἡδρασμαι, et aor. 1 pass. ἡδράσθην.
- Ἡδρύνθη, aor. 1 pass. verbi act. ἀδρύνω. Est vero et th. ἀδρέω, e quo particip. ἡδρηκῶς ap. Diosc. et aor. 1 pass. ἡδρήθη.
- Ἡδυνάμην, Att. pro ἐδυνάμην, augm. syllabico verso in temporale. præt. imperf. verbi δύναμαι. Similiter ἡδυνήθην dicitur pro ἐδυνήθην, in aor. 1 pass. ejusdem th., facientis futurum 1 δυνήσομαι, e δυνέομαι. Habet vero idem δύναμι et alium aor. 1 pass., nimirum ἡδυνάσθην, ex inus. th. δυνάζομαι.
- Ἡδυνται, 3 pers. sing. præt. perf. pass. ἡδυνμαι, ex act. th. ἡδύνω.
- Ἡε, 3 pers. sing. aor. 2 ἦον, e th. inus. εἶω, pro quo usurpari solet εἶμι: vel etiam præt. medi ἦα ab eod. v. Nonnunquam ἦε est etiam ex εἶω, τὸ πορεύομαι, et declarat ἐπορεύετο: cujus Hes. meminit, ἦεν afferens pro ἦε. sed tunc est subscribendum ι, ut ex ἦε sit per contr. s. synæresin.
- Ἡει, quod idem Hes. affert pro ἐπορεύετο, ἦρχετο, est præt. plusquamperfecti 3 pers. sing. itidem per contr. ex ἦει, subscripto ι, εἶμι, τὸ πορεύομαι, faciente præt. med. ἦια, et per contr. ἦα.
- Ἡεα, Ion. diphthongi resolutione pro ἦειν, ut ἦδεα pro ἦδαιν supra. est autem hoc ἦειν præt. plusquamperf. med. e præt. perf. ἦα. Ambo e th. εἶμι.
- Ἡεἶδει, pleon. τοῦ η, pro εἶδει: vel etiam pro ἦδει, Att. epenthesi τοῦ εἰ, ut tradit Eust. ap. Hom., qui etiam addit, esse præt. plusquamperf. med. verbi εἶδω.
- Ἡειν, præt. plusquamperf. med. verbi εἶμι, τὸ πορεύομαι: unde in compos. ἀπῆειν. Fit autem hoc plusquamperf. ἦειν e perf. ἦα: hoc autem ex εἶα, verso e in η et subscripto ι. Sed notandum est, in plur. num., facta sync., dici ἦμεν pro ἦειμεν, et ἦσαν pro ἦεισαν. Quorum ambobus Aristoph.

usus esse comperitur. Dicit enim in Pluto, "Επειτα A
πρὸς τὸ τέμενος ἤμεν του θεοῦ. Et in Gerytade,
ἦσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου. Etym.

"Heipa, aor. 1 act. verbi αἰίρω. Quidam et pro εἶρα,
aor. 1 act. verbi εἶρω, usurpatum volunt pleonasmo
τοῦ η.

"Hen pro ἦε, ascito ν propter seq. vocalem: 3 pers.
sing. aor. 2 ἦον, ex inus. th. ἔω pro εἰμι, Sum.
At ἦεν cum ι subscripto, est a th. εἰμι, τὸ πορεύομαι,
itidem ex ἦον, quod factum ajunt ex εἶον (aor. 2,
vel imperf. verbi εἶω inusitati pro εἶμι) verso ε in
η et subscripto ι. quanquam esse potest et 3 pers.
præt. med. ηα. Utitur autem illo ἦε Apoll. ἦε θύ-
ραζε. Var. et Eust.

"Heréthonται et Heréthonτο apud poetas duntaxat le-
guntur. suntque e poet. ν. heréthομαι, facto ex αἰίρω,
ut supra ἡγερέθοντο e th. poet. ἡγερέθομαι derivato
ab αἰίρω. Ea enim formatio simplicior est, quippe
cum heréθσθαι exponatur eis αἶρα αἰίρεσθαι.

"Hérthn, aor. 1 pass. indic. verbi activi αἰίρω, faci-
entis fut. αέρω. Unde 3 pers. plur. est ἡέρθησαν.

"Hepro, præt. plusquamperf. pass. verbi act. αἰίρω.

"Hes, 2 persona sing. aor. 2 ἦον.

"Hiesan, 3 pers. plur. præt. plusquamperf. ἦειν, Att.
exemtum e diphthongo habens ι, e prima ἦειν, de
qua supra.

"Hn, ap. Hes. legitur, ab eoque exp. ἦν, ἦμην. Le-
gitur vero et ap. Eust. qui dicit habere poet. pleon.
τοῦ η, esseque 3 pers. a th. εἰμι, τὸ ὑπάρχω.

"Hzánth, aor. 1 pass. iud. verbi activi ἀζάινω, ut
ἐφάνθη e φαίνω est.

"Hθα, præt. med. verbi ἔθω, ut tradunt nonnulli. sed
ego ejus rarissimum esse usum existimo. nam pro
eo εἴωθα solet usurpari.

"Hthélsa, aor. 1 act. verbi ἐθέλω ex ἐθέλέω. ex eo
enim mutuatur fut. 1 ἐθελήσω.

"Hthka, præt. perf. act. verbi ἠθέω facientis fut. 1
ἠθήσω, aor. 1 ἠθησα. Unde etiam particip. præt.
perf. pass. ἠθημένος.

"Hia, Eust. alicubi esse dicit præt. med. verbi εἶω,
dissoluta diphthongo, et ε in η verso: alibi aor. 1 C
act. esse scribit ex eod. th., eod. modo formatum:
alicubi etiam ait esse præt. plusquamperf. act. re-
solutione Ion. usurpatum pro ἦειν. Solent enim
Iones primas personas plusquamperfectorum in
ειν, resolvere in εα, pro ἦδεν dicentes ἦδεα, et πε-
ποιήκα pro ἐπεποιήκειν, ut supra ex eod. Gramm.
docui. Pro hoc vero ἦια per sync. dicitur etiam
ἦα, vel potius per contr. 3 ejus pers. est ἦιε, s.
ἦειν, seq. vocali.

"Higa, præt. med. verbi act. αἵσσω.

"Hiein, præt. plusquamperf. e præt. perf. ἦια: ambo
e th. εἶω, pro quo εἶμι dici solet. Solet autem pro
isto ἦειν per contr. dici etiam ἦειν, subscripto ι.
Meminit Eust.

"Hien, s. ἦie, 3 pers. sing. præteriti ἦια, ut supra an-
notavi: pro quo per synæresin dicitur ἦε, ut ἦα
pro ἦια. Potest esse et 3 pers. aor. 2 ἦιον, de quo
iufra.

"Hikto, præter. plusquamperf. pass. verbi activi αἵσσω
facientis fut. 1 act. αἰίω. Interdum est plusquam-
perf. pass. verbi act. εἶκω, habens resolutionem
diphthongi ει, et τροπήν τοῦ ε εἰς η. Utriusque
meminit Hes. illud exponens ἐφίετο, hoc vero
ῶμοίωτο.

"Himen, quod Hes. exp. ἐπορευόμεθα, per diphthongi
resolutionem dictum est pro ἦμεν. hoc autem ἦμεν
per sync. pro ἡιμεν usurpatum esse ab Aristoph.
docui paulo ante in "Hiein.

"Hiza, aor. 1 act. verbi αἵσσω.

"Hizai, poet. diphthongi resolutione pro εἶξαι, verso
simul ε in η. Est autem hoc εἶξαι 2 pers. sing.
præt. perf. pass. ind. modi, a th. εἶκω, faciente fut.
1 act. εἶξω, et præt. perf. pass. εἶγμαi.

"Hion, præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi inusitati
εἶω, habens poet. diphthongi dissolutionem, et
τροπήν τοῦ ε εἰς η. 1 pers. plur. est ἦτομεν, pro qua
dicitur etiam ἦομεν, facta synæresi et subscripto ι,
Var. Tertiam autem sing. ἦie s. ἦειν, communem
habet cum præt. med. ἦια. In compos. porro ἦιον

Gloss.

facit ἀνήιον, Eust.

"Hionῆσαι, Hes. exp. καταγλῆσαι. Videtur autem ha-
bere poet. vel Ion. diphthongi αι dissolutionem,
simulque τροπήν τοῦ α εἰς η, pro αιονῆσαι, a th.
αιονάω.

"Hisan, 1 pers. præt. imperf. verbi ἴσημι, pro ἴσην,
verso primum η in α, deinde per pleon. assumpto
ab initio η. Meminit Etym. Alioqui ἦισαν signif.
ἐπορεύοντο, est 3 pers. plur. secundum quosdam præt.
imperf., secundum quosdam aor. 1, secundum quos-
dam præt. plusquamperf. Qui imperfecti esse vo-
lunt, sic declinant, εἰν, εἰς, εἶ. ἴτον, ἴτην. ἴμεν, ἴτε,
ἴσαν, et pleonasmo literæ η, ἦισαν. Qui aoristi primi,
dicunt εἶω (e quo hoc verbum εἶμι) facere εἶσα: e
cujus 3 plurali εἶσαν fieri hoc ἦισαν, dissoluta
diphthongo ει, et ε verso in η. Qui vero tradunt
esse præteriti plusquamperf., ita formant: ἦειν,
ἦεις, ἦiei, et per sync. subscripto simul ι, ἦειν,
ἦεις, ἦiei: plur. ἦιμεν, ἦειτε, ἦισαν, et demto ε e
diphthongo, ἦισαν. Sed tunc ι ei subscribendum
foret in pr. syllaba. Eust.

"Hiskein, præt. imperf. poetici verbi εἵσκω. a quo et
prima plur. ἦίσκομεν.

"Histwasas, aor. 1 act. verbi αἵστώ.

"Hixth, aor. 1 pass. verbi act. αἵσσω.

"Hka, tenui scriptum spiritu, est præt. perf. act. modo
verbi ἔθω, modo verbi ἔδω, facientium fut. 1 ἔσω.
aspero vicissim notatum spiritu, est itidem præt.
act., modo verbi ἦδω, modo verbi ἦμι s. ἔω, fa-
cientium fut. 1 ἦσω, unde in comp. ἀνήκα, ἀφήκα.
item præt. med. verbi ἦκω. Rursum tenui spiritu
scriptum et subscripto ι, est præt. perf. act. mo-
do verbi ἄδω. modo verbi αἰθω, modo verbi αἰδω.
Eust. Vide et ἦκει paulo post.

"Hkazon, Attice pro εἵκαζον, verso ει, diphthongo
propria, in impropriam η, Eust. Sic ἦκει pro εἵκει.

"Hkaxon, aor. 2 act. inusitati th. ἄχω, insertum habens
κα, ut ἡγαγον insertum habet γα, more Att., pro
ἡχον et ἡγον.

"Hkai, Att. pro εἵκει, ut paulo ante ἦκαζον pro εἵκαζον,
propria diphthongo ει versa in impropriam η. Est
autem 3 pers. sing. præt. plusquamperf. ἦκειν s.
εἵκειν, a th. εἵκω, faciente præt. med. ἦκα et εἵκα.
Utitur autem hoc ἦκει Aristoph. ap. Suid. "Ορνυξ
καλεῖται· καὶ γὰρ ἦκει ὀρνυγι, quod exp. ἔωκει,
ῶμοίωσατο, similis erat.

"Hkesámh, aor. 1, med. verbi ἀκέομαι facientis fut. 1
ined. ἀκέσομαι.

"Hkhekein, pro ἀκηκέιν, assumpto novo augm. in plus-
quamperfecto. Legitur ap. Aristoph. Pace, atque
ita per η scribi annotat Schol. e Phrynicho. Unde
et 3 plur. ἡκηκέσαν Att. more correpta penult.
pro ἡκηκέεισαν: dicentibus iisdem ἐγεγράφεσαν,
ἐπεποιήκεσαν, ἐνενοήκεσαν, ut idem Phrynich.
tradit.

"Hkísato, aor. 1 med. verbi activi αἰκίζω: e quo et
particip. præt. pass. ἡκισμένος.

"Hkónhmai, præt. perf. pass. verbi activi ἀκονάω.

"Hkto, 3 pers. sing. præt. plusquamperf. pass. ab
act. th. ἄγω, faciente fut. 1 act. ἄξω, præt. perf.
act. ἦχα, pass. ἦγμαi.

"Hláthn, aor. 1 pass. verbi ἐλαύνω facientis fut. 1 act.
ἐλάσω, e th. ἐλάω.

"Hlaka, præt. perf. act. ejusdem th. cujus aor. 1 act.
est ἥλασα.

"Hlámh, aor. 1, med. verbi ἄλλομαι: cujus 1 plur.
ἠλάμεθα, 3 ἠλαντο. Sic vero ψάλλω in eodem
tempore facit ἐψηλάμην.

"Hlasa, aor. 1 act. verbi ἐλαύνω e th. ἐλάω: cujus
3 pers. sing. ἥλασε s. ἥλασεν, frequens est ap.
Hom.

"Hlásteon, præt. imperf. act. verbi ἀλαστέω, non
contr. pro ἡλάστουν. Similiter ἡλάστρεον a ν.
ἐλαστρέω derivato ex ἐλάω.

"Hlghka, præt. perf. act. verbi ἀλγέω: unde partic.
ἡλγηκώς.

"Hleifa, præt. perf. act. verbi ἀλείφω: unde pass.
ἡλειμμαi. Inde et aor. 1 act. ἡλειψα, et med. ἡλει-
ψάμην.

"Hlena, aor. 1 act. verbi ἀλεύω, poet. vel Æol. pro

- ἤλευσα, sublata litera characteristica futuri et aoristi. Itidemque med. voce ἤλευάμην, ἤλευατο. Similiter ἔχευα dicitur pro ἔχευσα, et quædam alia.
- ἤλῃλαντο, assumpto novo in præter. plusquamperf. augm. pro ἐλήλαντο, ut ἡκηκόειν pro ἀκηκόειν. Est enim hoc ἤλῃλαντο s. ἐλήλαντο, plusquamperf. pass. verbi activi ἐλαύνω facientis fut. 1 act. ἐλάσω, (ex ἐλάω) præter. perf. act. ἐλήλακα, repetitis Attice duabus initialibus literis præsentis, et in pass. ἐλήλαμαι.
- ἤλθον, aor. 2 act. verbi ἐλεύθω, per sync. pro ἤλυθον. facit enim hoc ἐλυθῶ. 2 pers. ἤλθες, 3 ἤλθε s. ἤλθεν, et sic deinceps.
- ἤλθοσαν, Chalcidica s. Bæot. dial. pro ἤλθον: παρασηματισμένον πρὸς τὸ ἔδοσαν. traditque Etym., Bæotios ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς ὁξύτονον, ποιεῖν ἰσοσυλλαβόν.
- ἤληλίμην, pro ἀληλίμην, ut ἡκηκόειν pro ἀκηκόειν, et ἤλῃλαντο pro ἐλήλαντο, assumpto novo augm. in plusquamperf. est enim hoc ἤληλίμην s. ἀληλίμην, præter. plusquamperf. pass. verbi activi ἀλείφω, habens Atticam duarum initialium thematis litterarum reduplicat. et συστολὴν diphthongi, quæ est in penult.
- ἤλινδῆσθαι, præter. perf. pass. infin. a th. ἀλινδέω: e quo et particip. præter. perf. pass. ἤλινδημένος, et aor. 1 act. ἤλινδῆσε.
- ἤλιτεν, aor. 2 act. verbi poetici ἀλείτω, ut tradunt quidam Gramm. potest tamen esse et aor. 2, verbi ἀλιτέω, unde est aor. 1, ἤλιτησεν, et particip. ἀλιτήσας.
- ἤλλάγησαν, aor. 2 pass. verbi activi ἀλλάσσω s. ἀλλάττω facientis fut. 2 act. ἀλλαγῶ, aor. 2 ἤλλαγον. Ejusdem th. præteritum perf. pass. est ἤλλαγμα, unde infin. ἤλλάχθαι, et particip. ἤλλαγμένος.
- ἤλλοίωμαι, præter. perf. pass. verbi activi ἀλλοιόω.
- ἤλλοτρίωνται, itidem perf. pass. verbi act. ἀλλοτριόω.
- ἤλοίησεν, pleon. literæ ι pro ἤλόησεν, ut ἡγνοίησε pro ἡγνόησε. aor. 1 act. verbi ἀλοιάω poetice insertum ι habentis pro ἀλοάω.
- ἤλοήθην, aor. 1 pass. ejusdem th. ἀλοάω facientis fut. 1 act. ἀλοήσω.
- ἤλυθον, aor. 2 act. verbi ἐρχομαι, mutuatitius ab ἐλεύθω facientis fut. 2 act. ἐλυθῶ, exento e ex diphthongo juxta regulam. Veruntamen regularis hic aor. ἤλυθον non nisi ap. poetas usum habet. in prosa enim dicunt ἤλθον per sync., ut supra quoque admonui.
- ἤλυξεν, aor. 1 act. verbi ἀλύσσω.
- ἤλωκα, præter. perf. act. verbi ἄλωμι ex ἀλόω, ut διδωμι e διδῶ sua tempora mutuatur. Unde particip. ἤλωκῶς. Attice pro iis dicitur ἐάλωκα et ἐαλωκῶς, dissoluta vocali η in εα, ut sua serie supra docui. Verum notandum est, ἤλωκα esse interdum mutuatitium præter. perf. verbi ἀλίσκω, præsertim in compositione. Ideoque Suid. ἤλωκός τις exp. κρατηθέντος, in neutrali s. pass. signif., simul affert ἤλωκεν pro ἐκράτησεν, signif. act.
- ἤλώμην, præter. imperf. verbi ἀλάσμαι, Vagor, Erro.
- ἤλων, aor. 2 act. verbi ἄλωμι, ut ἐγνων ex γνῶμι est. pro quo Attice ἐάλων quoque dici supra docui. At ἤλων, quod exponitur ἤλαυνον, est præter. imperf. act. verbi ἐλάω. Eust. affert et aliud ἤλων signif. ἤληθον, e th. ἀλέω. pro quo debuisset dici potius ἤλουν. Affert autem ex Athen. ἤλων ὕθρῃαι τὰ σιτία.
- ἤλωσαν, 3 pers. plur. ejusdem aor. 2 ἤλων.
- ἤμάθηνεν, aor. 1 act. verbi ἀμαθαίνω. ἤμάθηνε autem est aor. 1 vel 2, vel imperf. act. verbi ἀμαθύνω.
- ἤμαι per contr. ex ἔμαι: hoc autem ex ἔημι, derivato ex ἔέω, ut ἔημι ex ἔω, velut tradunt Gramm. eosque sequendo est præsentis temporis.
- ἤμαρτηκα, præter. perf. act. verbi ἀμαρτάνω ex inus. th. ἀμαρτέω.
- ἤμαρτον, aor. 2 act. ejusdem verbi ex eod. th.
- ἤματώμαι, præter. perf. pass. verbi αἵματώω.
- ἤμβλακεν, aor. 2 act. verbi poetici ἀμβλακέω.
- A ἤμβροτεν, ap. poetas pro ἤμαρτεν frequens est, a verso in β, et pleonastice inserto o, ut Gramm. docent. Similiter ἤμβροτον pro ἤμαρτον, et ἤμβροτες pro ἤμαρτες. Eodem propemodum modo Lacones ἐμβραμαι dicunt pro εἵμαρμαι.
- ἤμειδῆκε et ἤμειδῆκῶς, præteriti perf. activi a th. ἀμειδῶ signif. οὐ γελῶ.
- ἤμελημένος, partiō. præter. perf. pass. ex act. th. ἀμελέω.
- ἤμελλον, Att. pro ἔμελλον: præter. imperf. act. verbi μέλλω.
- ἤμεν, per contr. pro ἤειμεν, ut ex Etym. supra docui in ἤειν. At ἤμεν sine ι subscripto, est præter. imperf. verbi εἶμι, Sum. Alioqui ἤμεν Eust. ap. Hom. poni ait etiam pro ἤμην.
- ἤμεν et ἤμεναι, Dor. etiam pro εἶναι usurpata comperiuntur. Itidemque ἤμεν et ἤμεναι pro εἶναι, aspirate. illud ab εἶμι, hoc ab ἔημι. Prioris meminit Hes. exp. ὑπάρχειν, et scribens etiam εἶμεν. quæ scriptura longe magis consentanea videtur.
- ἤμενος, particip. verbi ἤμαι, de quo supra. At ἤμμένος particip. præter. pass. a th. act. ἄπτω.
- ἤμημένος, particip. præter. perf. pass. ab act. th. ἀμάω.
- ἤμην, præter. imperfect. pass. verbi εἶμι s. ἔω. tradunt enim ἔω voce pass. facere ἔομαι, præter. imperf. ἤόμην, et per sync. ἤμην. Vel pass. præsens ἔμαι facere imperf. ἤμην. Sed notandum est poet. esse hoc verbum, et ap. Eurip. tantum legi in Helena, Ἐγὼ δὲ προδότης οὐκ ἤμην τέκνον. Etym.
- ἤμην autem aspiratum, est præter. imperf. verbi ἤμαι, de quo supra.
- ἤμι, ablata initiali litera φ, pro φημι dicitur, τὸ λέγω, unde imperf. ἤν pro ἔφην.
- ἤμμαι, præter. perf. pass. verbi activi ἄπτω: e quo particip. ἤμμένος.
- ἤμοιρῆκῶς, particip. præter. perf. act. a v. ἀμοιρέω.
- ἤμπειχόμεν pro ἀμπειχόμεν dicitur geminato augm. a th. act. ἀμπέχω.
- C ἤμπεσχόμεν, itidem pro ἀμπεσχόμεν dicitur, duplici augm., et intrinsecus et extrinsecus: aor. 2 med. act. ἀμπέχω.
- ἤμπισχόμεν quoque ab ἀμπίσχομαι extrinsecus augm. accepit.
- ἤμπόλησε eod. modo auctum est. est autem aor. 1 act. verbi ἐμπολέω.
- ἤμυνε, imperf. vel aor. verbi activi ἀμύνω.
- ἤμυσε, aor. 1 act. verbi ἡμύω, carens augmento.
- ἤμφαγνόνον, præter. imperf. verbi ἀμφαγνόεω ap. Hes., quod exp. ἐδίσταζον ἐπιγινῶναι, dubitabant et ambigebant.
- ἤμφειμένος, partic. præter. perf. pass. ab act. th. ἀμφιέννυμι facientis fut. 1 act. ἀμφέσω ab ἀμφέω, præter. pass. ἤμφεῖμαι, ntrisque assumpto augm., et extrinsecus et intrinsecus.
- ἤμφίβαλλον, pro ἀμφέβαλλον, forinsecus assumpto augm., a th. ἀμφιβάλλω.
- ἤμφιγνόησα, similiter augm. extrinsecus accepit. Est autem aor. 1 act. verbi ἀμφιγνόεω, unde et imperfect. ἤμφιγνόνον.
- ἤμφιεννύμην, eod. modo augm. extrinsecus assumsit. Est autem imperf. pass. verbi act. ἀμφιέννυμι.
- ἤμφιεσα, aor. 1 act. ejusdem verbi ἀμφιέννυμι, ex inus. th. ἀμφιέω. habet vero et ipsum extrinsecus augm. nam regulariter dici debuisset ἀμφιεσα.
- ἤμφιεσμαι, præter. perf. pass. ejusdem verbi: unde particip. ἤμφιεσμένος. pro quo supra habuimus etiam ἤμφειμένος. nam simplex ἐννυμι s. ἔω facit præter. pass. εἶμαι.
- ἤν, eram: præter. imperf. verbi εἶμι ex ἔω. facit enim id ἔω imperfectum (aor. etiam 2) ἥον, e quo hoc ἥν fit per sync. ideoque regulariter habet ν, non item 3 pers. sing. ea enim regulariter esset ἥ, per contr. ex ἥε vel ἔε, ab eod. th. ἔω. Nisi forte ἥν 3 personæ ascivisse ν putandum sit, sicuti Dor. ἐπλην contr. ex ἐπλεον. Eust. Sunt nonnulli qui dicant ἥν Dorica etiam dialecto usurpari pro ἥσαν, Erant. sed ejus rei exemplum desidero.
- ἤν, ἥς, ἥ, ab ἥμι pro φημι, valent i. q. ἔφην, ἔφη.

- ἔφη, Dicebam, Dicebas, Dicebat. dicitur enim et A ἡμὶ pro φημί, ut paulo supra aunotavi.
- Ἦν autem aspiratum, est aor. 2 act. verbi ἦμι, ut ἔθην a τίθημι est.
- Ἦναιδηκότες, particip. præter. perf. act. a th. ἀναιδέω.
- Ἦνάλωσα, aor. 1 act. verbi ἀναλίσκω, facientis fut. 1 act. ἀναλώσω, ex inus. th. ἀναλόω: augm. habens extrinsecus pro ἀνήλωσα. Similiter vero præter. perf. act. facit ἡνάλωκα, pass. ἡνάλωμαι, et aor. 1 pass. ἡναλώθην, pro ἀνήλωκα, ἀνήλωμαι, ἀνηλώθην.
- Ἦναντιώμαι, præter. perf. pass. verbi ἐναντιόομαι, unde et aor. 1 pass. ἡναντιώθην, et particip. præter. perf. ἡναντιωμένος.
- Ἦναξα, aor. 1 act. verbi ἀνάσσω.
- Ἦναρα, aor. 1 act. verbi ἐναίρω.
- Ἦνασσειν, præter. imperf. act. verbi ἀνάσσω.
- Ἦνδρόθην, aor. 1 pass. verbi ἀνδρόομαι: e quo th. est et particip. præter. pass. ἡνδρωμένος, aor. autem 1, ἀνδρωθείς.
- Ἦνεγκα, aor. 1 act. verbi φέρω, mutuatitius ab inus. th. ἐνέγκω. Aor. 2 act. est ἡνεγκον. Med. autem B aor. 1, est ἡνεγκάμην, aor. 2, ἡνεγκόμην.
- Ἦνεγμαι, præter. perf. pass. ejusdem th. act. φέρω, mutuatitium ab ἐνέγκω, ut dictum est. nam ἐνέγκω facit fut. ἐνέγξω, pass. præter. ἡνεγμαι, ut ἐλέγξω facit ἡλεγμαι. Unde particip. ἡνεγμένος.
- Ἦνέθην, aor. 1 pass. verbi αἰνέω facientis fut. 1 act. αἰνέσω, unde compos. ἐπηνέθην.
- Ἦνεικα, aor. 1 Ionicus pro ἡνεγκα, a th. ἐνείκω, contra regulam etiam pro ἡνειξα, ut ἡνεγκα pro ἡνεγξα, et ἔθηκα pro ἔθησα, et similia. Med. ἡνεικάμην dicitur ex hoc ἡνεικα: ambo autem referuntur ad φέρω.
- Ἦνεῖπε, aor. 1 vel 2, verbi inusitati ἀνέπω, pro quo ἀναγορεύω dici solet: duplici augm. pro ἀνεῖπε. pro quo poetæ dicunt ἀνείπατε per anadiplosiam.
- Ἦνείχοντο, præter. imperf. pass. verbi ἀνέχομαι, duplex augm. habens pro ἀνείχοντο. Sic ἡμπειχόμεν supra pro ἀμπειχόμεν.
- Ἦνεπον, præter. imperf. vel aor. 2 act. verbi poetici ἐνέπω, extrinsecus habens augm. pro ἐνεῖπον.
- Ἦνεσα, aor. 1 act. verbi αἰνέω facientis fut. αἰνέσω. E quo th. est et imperf. ἦνεον poet. vel Ion. pro ἦνουν, nulla facta contractione.
- Ἦνεσχέθην, aor. 1 pass. verbi activi ἀνέχω, mutantis fut. act. ab ἀνασχέω, facientisque præter. pass. ἀνέσχημαι: e cujus 3 pers. sing. fit aor. ille ἡνεσχέθην, facta systole vocalis longæ, quæ erat in penultima, cujusmodi systole facta est et in εὐρέθην ac similibus. Habet vero idem aor. ἡνεσχέθην duplex augm. ut ἡμπειχόμεν, ἡνειχόμεν, et similia.
- Ἦνεσχόμεν, aor. 2 med. ejusdem verbi ἀνέχω habentis fut. 2 act. ἀνασχω, mutuatitium ab ἀνασχέω. unde aor. 2 act. ἡνέσχον, e quo ille medius: ambo habentes duplex augm., ut et præcedens ἡνεσχέθην, pro ἀνέσχον et ἀνεσχόμεν.
- Ἦνέχθην, aor. 1 pass. verbi activi φέρω, ex inus. th. ἐνέγκω. facit enim id præter. pass. ἡνεγμαι, ut ἐλέγξω ἡλεγμαι.
- Ἦνέωγα, duplici augm. dicitur pro ἀνέωγα; præter. perf. med. verbi activi ἀνοίγω, Attice etiam pro D ἀνῶγα, assumpto e præter augm. Similiter particip. præter. pass. ἡνεωγμένος est pro ἀνεωγμένος s. ἀνωγμένος.
- Ἦνήλωμαι, duplici itidem augm. pro ἀνήλωμαι: itidemque ἡνηλωμένος pro ἀνηλωμένος, et ἡνηλώθην pro ἀνηλώθην, et act. ἡνήλωκα pro ἀνήλωκα, et ἡνήλωσα pro ἀνήλωσα: a th. ἀναλίσκω faciente fut. 1 ἀναλώσω ab inus. v. ἀναλόω. Verum et alterutra tantum e parte augentur illa. nam modo ἡνάλωκα et ἡνάλωσα dicitur, modo ἀνήλωκα et ἀνήλωσα, itidemque in ceteris temporibus.
- Ἦνήνατο, aor. 1 med. verbi ἀναινομαι, facientis fut. 1 ἀναινούμαι. Prima pers. est ἡννήμην.
- Ἦνθε s. Ἦνθεν, Dor. τροπή τοῦ λ eis ν dicitur pro ἦλθε, Venit: sicut βέντιστος pro βέλτιστος, et φίντατος pro φίλτατος. Est autem ἦλθε aor. 2 act. verbi ἐλεύθω sync. habens pro ἦλυθε, ut supra docui.
- Ἦνθισμένος, particip. præter. perf. pass. ex act. th. ἀνθίζω.
- Ἦνὶ vide in Ἦνιδε.
- Ἦνιγμαι, præter. perf. pass. verbi αἰνίττομαι. unde particip. ἡνιγμένος. At aor. 1 med. est ἡνιζάμην.
- Ἦνιδε Dor. est pro ἐνιδε s. ἰδοῦ, Respice, legiturque lib. III. Epigr. Verum et ἡνὶ dicunt iidem Diores ead. signif. reperiturque id ap. Aristoph. quoque.
- Ἦνίπατε, pleon. poet. pro ἡνιπε, quod est præter. med. verbi poetici ἐνίπτω. Ita Eust. Sunt qui aor. 2 act. esse velint.
- Ἦνίσσεται, præter. imperf. verbi αἰνίσσομαι. sine i autem subscripto, foret præter. imperf. pass. poetici verbi ἐνίσσω.
- Ἦνοθα, præter. med. verbi ἀνθέω, interpositum poetice habens o, pro ἡνθα, ut volunt nonnulli recentiores.
- Ἦνοίγην, aor. 2 pass. verbi activi ἀνοίγω, præpostere habens augm. pro ἀνώγην.
- Ἦνοισται, quod Hes. affert pro προσηνέχθη, est præter. perf. pass. verbi activi ἀναφέρω vel ἐμφέρω, mutuantium fut. 1 act. ab inus. th. οῶ. Habetque præter. hoc augmentum suum extrinsecus.
- Ἦνοχα, præter. med. verbi ἐνέγκω s. ἐνέχω: pro quo Attice reduplicatis duabus initialibus literis præsentis dicitur ἐνήνοχα.
- Ἦνον, præter. imperf. act. poetici verbi ἄνω. Sunt tamen qui malint dicere per sync. positum esse pro ἡννον ab ἀνύω derivato ex illo ἄνω.
- Ἦνται, 3 pers. plur. verbi ἦμαι, de quo supra.
- Ἦντετο, imperf. verbi poetici ἄντομαι. pro quo in prosa dicitur ἀπίντα vel ἀπίντησε a v. ἀπαντάω.
- Ἦντησε, aor. 1 act. verbi ἀντάω facientis fut. 1 ἀντήσω. Pro ἡντητο autem, quod Var. accepit e vulgatis Suidæ exempll. reponendum ἡντετο e Ms. etiam Cod. auctoritate.
- Ἦντιβόλουν, præter. imperf. verbi ἀντιβολέω.
- Ἦντιδίκουν, præter. imperf. verbi act. ἀντιδικέω, extrinsecus habens augm. At ἡντηδίκουν, sicubi reperiretur, esset præter. imperf. verbi ἀνταδικέω, utrimque habens augm. pro ἀντηδίκουν.
- Ἦντο, 3 pers. plur. præter. imperf. ἦμην.
- Ἦννον, præter. imperf. act. verbi ἀνύω. nisi malis esse aor. 2.
- Ἦνωγα, præter. perf. med. poetici verbi ἀνωγέω, Jubeo.
- Ἦνωμαι, præter. perf. pass. verbi activi ἐνώω: unde et infin. ἡνώσθαι ap. Hes.
- Ἦνωξα, aor. 1 act. verbi poetici ἀνώγω.
- Ἦνώρθουν, præter. imperf. act. verbi ἀνορθόω, habens geminum augm. pro ἀνώρθουν. Itidemque in aor. 1, ἡνώρθωσα dicitur pro ἀνώρθωσα, atque eod. modo in voce pass.
- Ἦνώχλουν, similiter est præter. imperf. verbi ἐνοχλέω duplex habens augm. pro ἐνώχλουν. Itidemque in aor. ἡνώχλησα pro ἐνώχλησα, et in præter. perf. ἡνώχληκα pro ἐνώχληκα, et similiter in voce pass.
- Ἦξα, aspiratum, est aor. 1 act. verbi ἦκω facientis fut. 1 ἦξω, uude et ἦξει ap. Hes. quod exp. ἐλεύσεται.
- Ἦξα autem tenui notatum spiritu, est aor. 1, verbi ἄσσω facti ex ἀίσσω per sync. vel synæresin. unde ἦξαν ap. Var. quod exp. ὤρμησαν: et ap. Soph. Καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὦδ' ἦξεν χέρα: transitive pro Impulit. Alioquin ἦξα est etiam aor. 1 act. verbi ἄγω, signif. communiter ἡγάγε, interdum vero et κατέκλασε, ab eo ἄγω s. ἄγνυμι quod signif. Frango. ut ap. Hom. πᾶσι κατ' ἀνχένας ἦξε, Omnibus confregit cervices. pro quo ἦξε s. κατῆξε, Attici solent dicere ἔαξε et κατέαξε, vocali η in εα resoluta, ut supra annotavi.
- Ἦξε autem, quod Hes. exp. συνεπέσθη, ὑπήκουσεν, factum est ex εἶξε, ut idem innuit, verso e in η, et subscripto s. ascripto i. ut supra ἦκει habuimus et ἦκαζον pro εἶκει et εἶκαζον.
- Ἦιομεν, per sync. pro ἦτομεν, unde et i subscriptum s. ascriptum habet. Istud vero ἦτομεν, est 1 pers. plur. præter. imperf. vel aor. 2 ἦιον e th. εἶω s. εἴω, pro quo usurpari solet εἶμι. Utitur autem eo Hom. Od. K. Ἦιομεν ὥς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ. Et aliquanto post, Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης Ἦιομεν ἀχνύμενοι. Sunt qui pro ἴωμεν quoque dictum velint, signif. Ea-

mus, in subj., sed pro eo dici ἵομεν aio.

Ἰον, per synæresiu dicitur pro ἵον, ut supra quoque admonui. est autem præter. imperf. vel aor. 2 act. verbi εἶω, (pro quo εἶμι usurpari solet) habens dialysin diphthongi ει, et τροπήν τοῦ ε εἰς η. 1 pers. plur. hujus s. imperf. s. aor. 2, est præcedens ἵομεν. At ex ἵον per sync. fieri ἦν cum suis, annotat Eust.

Ἰόνησας, aor. 1 act. verbi αἰονάω. unde et particip. præter. pass. ἵονημένος.

Ἰπαφον, ἵπαφες, ἵπαφε, aor. 2 act. verbi ἀπαφίσκω s. ἀπάφω.

Ἰπείγμαι, præter. perf. pass. verbi activi ἐπείγω, unde particip. ἵπειγμένος.

Ἰπεχθάνοντο affertur pro ἀπηχθάνοντο, præpostere assumto augm. extrinsecus, a th. ἀπεχθάνομαι.

Ἰπιάθη, aor. 1 pass. verbi activi ἡπιάω.

Ἰπιστήθη, aor. 1 pass. verbi ἀπιστέομαι signif. Non creditur mihi, ex act. ἀπιστέω, Non credo, Fidem non adhibeo. Quidam ajunt esse etiam aor. 1 pass. verbi ἐπίσταμαι, interpretantes Scivi, dicentesque præter. perf. ejusdem ἐπίσταμαι esse ἐπίστημαι. Sed hi parum ἐπιστημόνως mihi illa asserere videntur.

Ἰπόμεν, Var. pro ἡκολούθουν affert, dicitque esse imperf. verbi ἔπομαι : itidemque ap. Hes. legimus ἦπετο expositum ἡκολούθει. Unde discimus ἔπομαι duplex facere imperf. vel ἡπόμεν vel εἰπόμεν. posterioris tamen per diphthongum ει, major usus est tam in carmine quam in prosa : quod augmenti loco ascivit ι, ut εἶχον, εἶλον, εἶπον, et similia.

Ἰπται, 3 pers. sing. præter. perf. pass. ἡμμαι, ex act. th. ἄπτω.

Ἰρα, aor. 1, act. verbi αἶρω, unde in compos. ἀπῆρα, ἐπῆρα. At ἦρα, sine ι subscripto s. ascripto, est præter. med. verbi ἄρω. pro quo usitatus est ἄρηρα, Attice reduplicatis duabus initialibus literis præsentis.

Ἰρα, 3 pers. sing. præter. imperf. ἦρων, e th. ἐράω.

Ἰράμην, aor. 1 med. verbi act. αἶρω, ex aor. act. ἦρα, de quo paulo ante. cujus 3 plur. ἦραντο ap. Hes. legitur. Et ap. Hom. ἦρατο μέγα κλέος τῷ παιδί : et rursum ἦράμεθα μέγα κυδος.

Ἰραρα, metri causa transposito augm. dicitur pro ἄρηρα, ut ὄρορα pro ὄρωρα. Est autem præter. med. verbi ἄρω ap. Hom., ubi Eust. et alii exp. ἦρμοσε.

Ἰρασάμην, aor. 1 med. verbi ἐράομαι, frequens ap. Hom. cum 3 pers. ἦράσατο. pro qua metri causa geminato σ dicit interdum ἦράσσατο. Vide et Ἠρήσατο.

Ἠράσθην, aor. 1 pass. verbi ἐράομαι.

Ἠράτο, præter. imperf. pass. verbi ἀράομαι. Ἠρατο autem, est aor. 1 med. verbi αἶρω.

Ἠργάνθη, aor. 1 pass. verbi activi ἀργαίνω, ut ἐπιάνθη est α παιαίνω.

Ἠργμαι, præter. perf. pass. verbi ἄρχομαι : unde et particip. ἡργμένος. Illud autem particip. ἡργμένον, quod Hes. exp. ἐργόμενον, κωλύόμενον, est a th. act. ἔργω, Arceo, Prohibeo.

Ἠρέθην, aor. 1 pass. verbi act. αἰρέω, habens systolen του η, ut εὐρέθην, et similia. nam αἰρέω facit fut. 1 act. αἰρήσω, præter. perf. act. ἤρηκα, pass. ἤρημαι.

Ἠρεῖ, præter. imperf. act. ejusdem th. αἰρέω.

Ἠρείκει, præter. plusquamperf. act. verbi ἐρείδω : unde particip. ἡρεϊκώς. Ἠρεικον autem est imperf. verbi ἐρείκω.

Ἠρεῖτο, præter. imperf. pass. verbi αἰρέομαι. activa autem voce αἰρέω in ead. pers. præter. imperf. facit ἦρει, et in 1 sing. ἦρεον, et per contract. ἦρουν.

Ἠρείπαντο, aor. 1 med. verbi activi ἐρείπω. facit enim act. aor. 1 ἦρειψα.

Ἠρεν, 3 pers. sing. aor. 1 ἦρα, de quo supra.

Ἠρεπται, præter. perf. pass. verbi activi ἐρέφω.

Ἠρεσα, aor. 1, act. verbi ἀρέσκω ex ἀρέω. Est etiam aor. 1, act. verbi ἐρέσσω, Remigo. ut ap. Apoll. Rh. 1. Οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι ἱερῆς ἐκ πείσματα πέτρης, Ἠρεσαν ἐς λιμένα Θρηήκιον.

Ἠρετισάμην, aor. 1 med. verbi act. αἰπερίζω.

Ἠρετο, præter. imperf. verbi ἔρομαι, Atticum. nam Iones per diphthongum ει dicunt εἶρετο, Var. Atti-

cum igitur fuerit et imperf. ἡπόμεν pro εἰπόμεν, ab ἔπομαι. Vide et Ἠρόμην. At Ἠφετο cum ι ascripto, est imperf. verbi activi αἶρω.

Ἠρεύνησα, aor. 1, act. verbi ἐρευνάω.

Ἠρημαι, præter. perf. pass. verbi activi αἰρέω facientis præter. perf. act. ἤρηκα, cujus ap. Etym. mentio. 3 pers. plur. ἤρήκασι : plusquamperf. ἤρήκειν, infin. ἤρηκέναι, et particip. ἤρηκώς. Ex ἤρημαι autem est particip. ἤρημένος.

Ἠρημεν, Var. per sync. dici tradit pro ἤρήκαμεν.

Ἠρήρειν, præter. plusquamperf. med. verbi ἄρω, novum habens augm. ut ἡκρόκειν, ἡλήλαντο, et similia. e præter. perf. med. ἄρηρα, ut ἡκρόκειν ex ἀκρόκα, et ἡλήλαντο ex ἐλήλαμαι. Illud autem ἄρηρα Atticum est præter. med. verbi ἄρω, pro ἦρα, habens Attice reduplicatas duas initiales literas præsentis.

Ἠρήρειστο quoque est præter. plusquamperf. pass. verbi ἐρείδω, novum habens augm. pro ἐρήρειστο, e præter. perf. ἐρήρεισμαι. quod et ipsum habet Attice reduplicatas duas initiales literas præsentis pro ἦρεισμαι. Apud Suid. ex historico quopiam, Τὸ δὲ στίφος εὐ μάλα ἡρήρειστο τῷ συνασπισμῷ, καὶ ἀκριβῶς ὑπῆρχε στερεόν τε καὶ ἀπερίσπαστον. ubi tamen ipse exp. ἦρμοστο.

Ἠρήσατο, ap. Hom. aor. 1 med. verbi ἀράομαι. Prosa autem scriptt. dicunt ἦράσατο, ut ostendit comp. ἐξαράσασθαι, item ἐπαράσιμος, ἐπάρατος, κατάρατος. fueritque illud ἀρήσασθαι Ionicum potius, cum ap. Aristoph. quoque legamus καταρασάμενος. At ἦρήσατο, spiritu aspero et subscripto ι, est aor. 1 med. verbi αἰρέομαι.

Ἠρθην, aor. 1 pass. verbi activi αἶρω facientis perf. pass. ἦρμαι.

Ἠρθωσας, aor. 1, act. verbi ἀρθρόω.

Ἠρικεν, aor. 2, act. verbi ἐρείκω, Hom.

Ἠρίκει, præter. plusquamperf. act. verbi ἐρίζω. unde et particip. ἦρικώς.

Ἠριπεν, 3 pers. sing. aor. 2 ἦριπον, e th. ἐρείπω.

Ἠριπώθη autem, quod Suid. affert pro ἔπεσεν, aor. 1 pass. verbi ἐριπώω.

Ἠρισα, aor. 1, act. verbi ἐρίζω. ἦρισα autem cum diphthongo ει in penult., est aor. 1 act. verbi ἐρείδω.

Ἠρκα, præter. perf. act. verbi αἶρω : unde pass. ἦρμαι. et in comp. ἐπῆρκα, ἐπηρκώς.

Ἠρκει, præter. imperf. verbi ἀρκέω.

Ἠρκεσε, aor. 1 act. ejusdem th.

Ἠρκται, 3 pers. sing. præter. perf. pass. ἦργμαι, e th. ἄρχομαι.

Ἠρκώς, particip. præter. act. ἦρκα, ex αἶρω.

Ἠρμαι, præter. perf. pass. verbi activi αἶρω, ex act. præter. ἦρκα. unde particip. ἦρμένος, et in compos. ἐπῆρμένος.

Ἠρνούμην, præter. imperf. verbi ἀρνέομαι.

Ἠρυνντο, præter. imperf. verbi ἀρννμαι usitati ap. poetas.

Ἠρομαι, præter. perf. pass. verbi activi ἀρώ facientis fut. 1 ἀρόσω, per ο.

Ἠρόμην, sine ι subscripto, est præter. imperf. verbi poetici ἔρομαι, τὸ ἐρωτῶ, interrogo : unde est ἦροντο, quod Hes. exp. ἠρώτων, interrogabant. Pro quo alioqui solet dici εἰρόμην, ascito ι loco augmenti, ut εἰπόμεν pro ἡπόμεν. Ἠρόμην autem, habens ascriptum s. subscriptum ι, est imperf. pass. verbi activi αἶρω. Utriusque meminit Etym.

Ἠροσα, aor. 1 act. verbi ἀρώ facientis fut. 1 ἀρόσω, per ο.

Ἠρον, 2 pers. sing. imperf. ἠρόμην, pro ἠρώτησας : itidemque ἦρου 2 persona imperf. ἠρόμην ab act. th. αἶρω. At ἦροῦ, est 2 pers. præter. imperf. ἠροῦμην ab αἰρέομαι.

Ἠροῦντο, 3 pers. plur. ejusdem imperf. ἠρούμην, ab act. th. αἰρέω.

Ἠροῦτο, præter. imperf. pass. verbi act. ἀρώ, ap. Hes., qui exp. ἠροτριάτο, ἐσπείρετο.

Ἠρσα, aor. 1 act. verbi ἄρω, unde ἦρσεν, quod Hes. exp. ἦρμοσεν. At ἦρσαν, quod idem affert pro ἐπότισαν, est ab ἄρδω, Humecto, irrigo.

Ἠρται, 3 pers. sing. præter. pass. ἦρμαι, ex act. th. αἶρω.

- Ἡρτημαι**, præt. perf. pass. verbi activi ἀρτᾶω facientis fut. 1, ἀρτήσω. unde imper. præt. perf. ἡρτήσθω. ut proverb. ἡρτήσθω βρόχος.
- Ἡρτο**, 3 pers. sing. præt. plusquamperf. pass. ἡρμην, ex act. th. αἶρω. ut, τὸ χῶμα ἐπὶ τοσοῦτον ἡρτο.
- Ἡρυγεν**, aor. 2 act. verbi ἐρεῦγω facientis fut. 2 ἐρυγῶ, ut ἐλεύθω ἐλυθῶ, dissoluta diphthongo et exemto ε.
- Ἡρυκεν**, præt. imperf. vel aor. 2, verbi ἐρύκω.
- Ἡρυον**, præt. imperf. act. verbi ἀρύω. unde et aor. 1 med. ἡρύσατο.
- Ἡρυτο**, præt. plusquamperf. pass. verbi act. ἐρύω: Hes. tamen ἡρυτο active exp. ἐρύσατο.
- Ἡρχατο**, idem Hes. exp. καθεῖρκετο. Videtur tamen potius exp. καθειργμένοι ἦσαν. nam formam habet præteriti plusquamperf. Ion., facientis 3 plur. ex 3 sing., inserto α ante το, et præcedente tenui in aspiratam conversa, ut iu Ἐρχατο videre est et similibus aliis. Est autem vel a th. ἔργω, vel a th. ἄρχω. habent enim ea duo et particip. præt. pass. ἡργμένους commune, ut supra ex Hes. docui.
- Ἡρχθη**, aor. 1, pass. verbi ἄρχομαι, i. q. aor. med. ἡρχατο, ut ἡρχθη χειρῶν ἀδίκων ap. Hes.
- Ἡρω**, 2 pers. aor. 1 med. ἡράμην, ex act. th. αἶρω.
- Alioqui ἦρω et nomen est, vel dativi casus per apoc. pro ἦρωι, vel accus. pro ἦρωα, per contr.
- Ἡρων**, præt. imperf. verbi activi ἐράω.
- Ἡς**, 2 pers. præt. perf. ἦν, idque vel ab εἶμι, Sum, vel ab ἡμὶ usurpato pro φημί. sicut ἦν quoque est interdum ab εἶμι, interdum ab illo ἡμί. Ἡς autem, cum ι ascripto s. subscripto, est 2 pers. subj. ῶ, ab eod. th. εἶμι.
- Ἡς**, Dor. ponitur etiam pro ἦν, Erat, nominatimque eo Alcman usus est, Eust. ex Heraclide. solent enim Dores ν in σ vertere, dicentes πεποιήκαμες et λέγομες pro πεποιήκαμεν et λέγομεν: quorum similia exempla passim occurrunt ap. Theocr.
- Ἡσα**, aor. 1 act. verbi ἄδω: vel etiam verbi εἶδω, verso ε in η, et subscripto ι, ut in plusquamperf. ἦκει.
- Ἡσαι**, 2 pers. verbi ἦμαι, præs. temporis et indic.
- Ἡσαν**, 3 pers. plur. præt. imperf. ἦν, a th. εἶμι, Sum. At ἦσαν, habens subscriptum ι, est 3 pers. plur. modo aor. 1 ἦσα ab ἄδω, modo aor. 1 ἦσα ab εἶδω: ideoque a Var. exp. non solum ὑπῆρχον, sed etiam ὑμνησαν, ἐδόξασαν, necnon εἶδησαν, ἐγίνωσκον, afferente, οὐδ' ἀφειγμένον τὸ πάμπαν ἦσαν. quæ ap. Suid. quoque leguntur. Est etiam per synæresin positum pro ἦϊσαν, Eust. Hoc autem ἦϊσαν est 3 persona plur. præt. plusquamperf. ἦειν, a th. ἔω s. εἶμι, τὸ πορεύομαι. Vide et ἦσμεν paulo infra.
- Ἡσας**, 2 pers. aor. 1 ἦσα, a th. ἦδω.
- Ἡσατο** Hes. exp. ἰδρύσατο: et tunc est aor. 1, verbi ἔω, e quo ἔζω et ἔζω: exp. etiam ἦσθη, εὐφράνθη, διεχύθη. et tunc est aor. 1 med. verbi ἦδομαι. At ἦσατο, esset aor. 1 med. verbi vel ἄδω, vel εἶδω, ex act. ἦσα.
- Ἡσε**, 3 pers. sing. aoristi 1 ἦσα.
- Ἡσει**, 3 pers. sing. fut. 1 act. vel ab ἦμι (ex inus. th. ἔω) vel ex ἦδω. Ideoque Hes. ἦσειν exp. non solum ἀφήσειν, πέμψειν, sed etiam τέρψειν.
- Ἡσεν**, idem interpr. ἐκάθισεν, quod est a th. ἔω, τὸ ἔζω seu ἔζω. Exp. etiam εἶασεν, sed tunc tenui spiritu scr. est, existimandumque est per contr. factum esse ex ἔασε, a th. ἔάω. At ἦσεν, est 3 pers. aor. 1 ἦσα, ab ἄδω vel εἶδω, ut supra annotavi.
- Ἡσέγγνα**, aor. 1 act. verbi ἀσελγαίνω.
- Ἡσθα**, Æol. paragoge syllabæ θα pro ἦς, Eras: 2 pers. præt. imperf. ἦν, a th. εἶμι. Ἡσθα autem cum ι subscripto s. ascripto, pro ἦς ponitur, 2 pers. sing. conj. ῶ, ab eod. th. Sunt qui hoc ipsum ἦσθα dicant per sync. poni etiam pro ἦδειςθα. quod est 2 pers. sing. præt. plusquamperf. act. ἦδειν, a th. εἶδω. Pro quo frequentius οἶσθα usurpatum comperitur, scriptum per οἰ.
- Ἡσθαι**, infin. verbi ἦμαι, Sedere.
- Ἡσθας**, quoque dicitur pro ἦσθα, et οἶσθας pro οἶσθα, ascito σ, ut Æl. Dionys. refert ab Eust.

Gloss.

- Ἡσθείην**, aor. 1 pass. opt. modi a v. ἦδομαι.
- Ἡσθένουν**, præt. imperf. act. verbi ἀσθενέω: unde et aor. 1 ἡσθένησα.
- Ἡσθετο**, aor. 2 med. verbi αἰσθάνομαι, ex αἰσθέομαι.
- Ἡσθη**, aor. 1 pass. verbi ἦδομαι. Ἡσθη autem, tenui spiritu et subscripto ι, est aor. 1 pass. verbi activi ἄδω vel εἶδω, ut et aor. 1 act. ἦσα eadem duo verba habere communem, supra docui.
- Ἡσθημαι**, præt. perf. pass. verbi αἰσθάνομαι, ex αἰσθέομαι faciente fut. 1 αἰσθήσομαι, unde ap. Aristoph. ἦσθηνται, quod exp. ἔγνωσαν, et 3 pers. sing. præt. plusquamperf. ἦσθητο. necnon infin. præt. perf. et plusquamperf. ἦσθησθαι.
- Ἡσθησάμην**, aor. 1 med. ejusdem th. αἰσθάνομαι facientis fut. 1 αἰσθήσομαι ex αἰσθέομαι.
- Ἡσθήσομαι**, fut. 1 pass. verbi ἦδομαι, ex aor. 1 ἦσθη.
- Ἡσθητο**, præt. plusquamperf. pass. inusitati th. ἐσθέομαι, τὸ ἐννυμαι, Induor, Vestior. ut ap. Suid., καὶ ἦσθητο κροκωτὸν χιτῶνα. quod exp. περιεβέβλητο. Et ap. Herod. sine augm., ἐσθημένος ἐσθηται Μηδικήν: necnon, ἐσθημένος ῥάκεσι. At ἦσθητο, cum ι subscripto, est plusquamperf. pass. verbi αἰσθάνομαι ex αἰσθέομαι, unde mutuatur fut. 1 αἰσθήσομαι.
- Ἡσθιον**, præt. imperf. verbi ἐσθίω.
- Ἡσθηνα**, aor. 1 act. verbi ἀσθμαίνω.
- Ἡσθόμην**, aor. 2 med. verbi αἰσθάνομαι, ex inus. th. αἰσθέομαι.
- Ἡσιν**, poet. s. Ibycea paragoge syllabæ σιν pro ἦ, ut λάβησι pro λάβη, εἴπησι pro εἴπη. 3 pers. sing. subj. ῶ, a th. εἶμι. Eust. ἦσιν dialecto Rheginorum ait usurpari etiam pro ἐστὶ s. ὑπάρχει, ut ap. Hom. Καὶ μένος οὐτόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσι μοῖσι. Sed tunc ι non est subscribendum.
- Ἡσι**, per apoc. pro φησὶ, ab ἡμὶ usurpato itidem per apoc. pro φημί. Apud Hes. et Eust., qui Ionicum esse ait.
- Ἡσίουν**, præt. imperf. act. verbi ἀσιτέω.
- Ἡσκειν** ap. Hom. pro ἦσκει, Exercebat, dicentem, ἦσκειν ἔρια καλά. solet vero et in aliis imperfectis verborum in ἐω in 3 pers. sing. ee assumptum ν propter sequentem vocalem, in contractione idipsum ν retinere. est enim hoc ἦσκειν præt. imperf. verbi ἀσκέω, per contr. factum ex ἦσκεεν.
- Ἡσκήθην**, aor. 1 pass. ejusdem verbi ἀσκέω, facientis fut. 1 act. ἀσκήσω, aor. 1 act. ἦσκησα, præt. perf. act. ἦσκηκα, pass. ἦσκημαι, e cujus 3 sing. aoristus ille ἦσκήθην.
- Ἡσκουν**, præt. imperf. ejusdem th. ἀσκέω.
- Ἡσμαι**, præt. perf. pass. verbi activi ἄδω.
- Ἡσμαι**, præt. perf. pass. verbi ἦδομαι. Sunt qui interpretentur etiam Sedi, dicantque esse præt. perf. pass. verbi ἔω, τὸ ἔζω s. ἔζω. a quo supra habuimus etiam aor. 1 med. ἦσατο. Id tamen rarissimi admodum usus esse existimo.
- Ἡσμεν** pro ἦδμεν sic positum ait Etym. verbum εἶδω facere præt. med. ἦδειν: in duali ἦδειτον, ἦδείτην: in plur. ἦδμεν, ἦδετε, ἦδισαν. Pro quibus dici ἦστον, ἦστην, ἦσμεν, ἦστε, ἦσαν, sync. diphthongi ει, et τροπῇ τοῦ δ εις σ. Nonnullorumque horum affert exempla: ut, τοῦ ἦστην pro ἦδείτην, hoc sine auctoris nomine, τῷ δ' ἄρ' οὐδὲν ἦστην ἄλλο πλὴν δάκνειν. Et 1 personæ plur. ἦσμεν pro ἦδμεν, ex Eur. Hec. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν Πύργους πεσόντας ἦσμεν. Necnon 3 plur. ἦσαν pro ἦδισαν, hoc ex Ejusdem Rheso, οὐδ' ἀφειγμένον τὸ πάμπαν ἦσαν. Item hoc secundæ ἦστε pro ἦδετε, e Soph. Colcbis, Ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἦστε τὸν Προμηθέα. Hæc fere et in Lex. meo vet., in quo ι subscribitur, quod perperam in Etym. exemplaribus est neglectum, cum tamen rationem ipsum exigere manifestum sit vel ex ipso ἦδειν facto ex εἶδειν verso ε in η, et subscripto ι.
- Ἡσο**, Eras vel Fueras: 2 persona imperfecti ἦμην, de quo supra: ἦσο autem, aspiratum, est 2 persona imperfecti ἦμην, Sedebam: illud, a th. εἶμι, hoc a v. ἦμαι. Rursum vero ἦσο est imper., habetque formam imperativi præt. perf. pass., ut τέτυφο: velut ap. Hom. Ἡσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, κ' οἶζνε.

4 Y

- Ἡσπικότες, particip. ex ἡσπικα præt. perf. act. verbi ἡσπίζω.
- Ἡσσήθην, aor. 1 pass. verbi ἡσσάομαι: e quo et præt. plusquamperf. pass. ἡσσητο, et infin. ἡσσησθαι. Ex act. autem ἡσσάω est particip. præt. perf. ἡσσηκώς.
- Ἡστάτουν, præt. imperf. verbi ἡστατέω.
- Ἡστε, Sciebatis: per sync. pro ἡδείτε, verso simul δ in σ: 2 pers. plur. præt. plusquamperf. ἡδουν, e th. εἶδω, ut prolixius annotavi in Ἡσμεν.
- Ἡστην, 3 pers. dualis præt. imperf. ἡμην: ap. Aristoph. "Ο. τῷ δ' ἄρ ἡστην. i. e. ἐκαθέζοντο, Sedebant.
- Ἡστην, 3 pers. dualis præt. imperf. ἡμην, de quo supra. quidam tamen malunt habere pleon. τοῦ σ pro ἡτην, esseque ab imperf. ἡν, a th. εἰμί.
- Ἡστην autem per sync. factum est ex ἡδέτην, verso δ in σ, e th. εἶδω. ut supra docui in Ἡσμεν, ubi etiam exemplum habes.
- Ἡστο, 3 pers. sing. præt. imperf. ἡμην, a v. ἡμαι.
- Ἡστον, 2 pers. dualis præt. imperf. ἡμην, Eram: aliis tamen malentibus habere pleon. τοῦ σ pro ἡτον, ex imperf. ἡν. Est a th. εἰμί. At ἡστον, cum i subscripto, est 2 dualis syncopen passa pro ἡδαιτον, verso simul δ iu σ, e pr. sing. ἡδουν, quod est præt. plusquamperf. med. verbi εἶδω, ut videbis in Ἡσμεν. Ἡστον vero aspero notatum spiritu, erit 2 dualis præt. imperf. ἡμην ab ἡμαι.
- Ἡσυνθέτηκας, aor. 1 act. verbi ἡσυνθετέω.
- Ἡσχολήθησαν, aor. 1 pass. verbi act. ἀσχολέω.
- Ἡσω, fut. 1 act. verbi ἵημι, ex inus. th. ἔω, vel etiam fut. 1 act. verbi ἥδω.
- Ἡτε, 2 pers. plur. præt. imperf. ἡν ab εἰμί. Ἡτε autem, cum i subscripto, est 2 pers. plur. præs. subj. ὦ, ab eod. th.
- Ἡτασεν, aor. 1 act. verbi ἐτάζω.
- Ἡτει, præt. imperf. act. verbi αἰτέω: e quo et præt. plusquamperf. ἡτήκει, aor. 1 ἡτησεν, et particip. præt. pass. ἡτημένος.
- Ἡτην et Ἡτον, 3 et 2 dualis præt. imperf. ἡν a th. εἰμί. Dicitur etiam ἡστον et ἡστην, sed ab ἡμην C præt. imperf. pass. ejusdem th.
- Ἡτω, Sit: per crasin ex ἔετω, ut volunt Gramm. nam ἔω, primitivum verbi εἰμί, in imper. facit ἔε, ἔετω, unde per contr. fit εἶτω. e quo τροπή Dorica hoc ἦτω fieri dicunt. Alioqui et ἔστω dicitur pro hoc ἦτω, ab eod. th.
- Ἡγγει, præt. imperf. verbi αἰγέω.
- Ἡῦδα, præt. imperf. act. verbi αὐδάω.
- Ἡῦδάξαντο, Dor. pro ἡῦδάσαντο: aor. 1 med. verbi αὐδάζομαι.
- Ἡῦδηκώς, particip. præt. perf. ἡῦδηκα, ex αὐδάω faciente fut. αὐδήσω.
- Ἡῦδον, præt. imperf. vel aor. 2 act. verbi εὔδω.
- Ἡῦθύνθη, aor. 1 pass. verbi act. εὐθύνω.
- Ἡῦλίσθησαν, aor. 1 pass. verbi αὐλίζομαι: e quo est et aor. 1 med. ἡῦλίσαντο.
- Ἡῦξήθην, aor. 1 pass. verbi act. αὐξέω facientis fut. 1 αὐξήσω: unde et præt. pass. ἡῦξημαι. præt. autem act. est ἡῦξηκα, et aor. 1 ἡῦξησα.
- Ἡῦράμην, ἡῦρω, ἡῦρατο, per sync. pro ἡῦρησάμην, ut volunt nonnulli: aor. 1 med. verbi εὐρίσκω ex εὐρέω. Potest tamen fingi verbum εῦρω, quod faciat aor. 1 act. εῦρα seu ἡῦρα, et med. εὐράμην s. ἡῦράμην, sicut facit aor. 2 act. εὔρον, et med. εὐρόμην.
- Ἡῦρησθαι, infin. præt. perf. pass. a th. act. εὐρίσκω faciente fut. 1 εὐρήσω ab εὐρέω. Dicitur etiam siue augm. εὔρησθαι, ut εὔρημαι quoque et εὐρέθην.
- Ἡῦρω, 2 pers. aor. 1 ἡῦράμην, de quo jam dixi.
- Ἡῦσε, aor. 1 act. verbi αὔω, Vociferor, ap. poëtas. dicitur autem illud per διάλυσιν esse factum ex αὔω.
- Ἡφειδήκεισαν, præt. plusquamperf. act. verbi ἡφειδέω, e quo et particip. præt. perf. ἡφειδῆκώς, et præt. imperf. ἡφείδουν.
- Ἡφείθη, duplici augm. pro ἀφείθη: aor. 1 pass. verbi act. ἀφίημι facientis præt. perf. pass. ἀφείμαι.
- Ἡφηνιακώς, itidem duplici augm. dicitur pro ἀφηνιακώς: particip. præt. perf. act. a th. ἀφηνιάζω.

- Ἡφθαι, infin. præt. perf. pass. ἡμμαι, ab act. th. ἄπτω.
- Ἡφiei, duplici augm. pro ἀφiei: 3 pers. sing. præt. imp. act. ex inus. th. ἀφίέω, pro ἀφίη, quod est e th. ἀφίημι: sicut ἐτίθει quoque reperimus pro ἐτίθη, e τιθέω. Var. videtur innuere ἡφiei usurpari etiam pro οὐκ ἀφiei: sed hoc parum est probabile, opusque habet exemplis.
- Ἡφιεν pro ἡφiei ap. Marc. 11. Καὶ οὐκ ἡφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκευὸς τι διὰ τοῦ ἱεροῦ. Et 1. Καὶ οὐκ ἡφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια ὅτι ἡδειςαν αὐτόν. Sunt qui dicant esse aor. 2 e th. ἀφίέω pro ἀφέω aut ἀφίημι. Sed est potius aor. 2 th. ἀφίέω facientis fut. 2 ἀφίω, aor. 2 ἡφιον.
- Ἡφυσάμην, aor. 1 med. verbi ἀφύσσω s. ἀφύω.
- Ἡφώρισθαι, duplici augm. pro ἀφώρισθαι: infin. præt. perf. pass. a th. ἀφορίζω. Itidemque in aor. 1 act. ejusdem th. ἡφώρισεν dicitur pro ἀφώρισεν. Ambo ap. Suid.
- Ἡχε, 3 pers. sing. præt. perf. act. ἡχα, a th. ἄγω: ut ap. Suid., ἡχεν ἐπὶ τὸν οἶκον. Unde et infin. præt. perf. pass. ἡχθαι.
- Ἡχθέσθην, aor. 1 pass. verbi ἄχθομαι ex ἀχθέομαι faciente fut. 1 ἀχθέσομαι. Alioqui est etiam 3 pers. dualis præt. imperf. ἡχθόμην ab eod. th. ἄχθομαι.
- Ἡχθῆμαι, præt. perf. pass. verbi ἐχθάνομαι facientis fut. ἐχθήσομαι ab inus. th. ἐχθέομαι.
- Ἡχθην, aor. 1 pass. verbi activi ἄγω facientis præt. pass. ἡγμαι.
- Ἡχθόμην, Odio fui: aor. 2 med. verbi ἐχθάνομαι ex ἐχθέομαι. Alioqui est et præt. imperf. verbi ἄχθομαι.
- Ἡχλυσε, aor. 1 act. verbi ἀχλύω.
- Ἡψῆσεν, aor. 1 act. verbi ἐψέω: uude et med. aor. 1 ἡψήσατο.
- Ἡψω, 2 pers. sing. aor. 1 med. ἡψάμην, a th. ἄπτω. Act. autem ἄπτω facit ἡψα, e fut. ἄψω.
- Ἡωνίκει, præt. plusquamperf. act. verbi αἰωνίζω.
- Ἡώρουν, præt. imperf. act. verbi αἰώρω: unde et plusquamperf. pass. ἡώρητο, e f. infin. ἡώρησθαι, et particip. ἡωρημένos.

Θ.

- Θαγῆ, quod Hes. exp. ἡξεις, videtur esse 2 pers. fut. 2 med. θαγοῦμαι e v. θάσσω, quod eidem significat Propero: nam θάσσουσα exp. σπεύδουσα.
- Θάεο, Dor. pro θεῶ s. θεάον: e th. θάομαι pro θεάομαι. est autem imper. præs.
- Θαλέει poet. pro θάλλει: a th. θαλέω pro θάλλω. unde ap. Hom. σῦες θαλέοντες ἀλοιφή.
- Θαλφθῆ, aor. 1 pass. subj. a v. θάλλω.
- Θάλωμεν, aor. 2 subj., a θάλλω vel etiam θαλέω.
- Θάμβησε, Ion. et poet. pro ἐθάμβησε: aor. 1 act. verbi θαμβέω.
- Θανέειν, itidem Ion. et poet. pro θανεῖν, infin. aor. 2 act. secundum quosdam a th. θανέω, secundum alios a θείνω. Unde particip. θανών, et infin. fut. 2 med. θανεῖσθαι.
- Θάνοιμι, aor. 2 opt. modi ab eod. θανέω s. θείνω, vel etiam a θνήσκω secundum alios: quanquam id θνήσκω e θανέω originem sumsit.
- Θανοῦμαι, fut. 2 med. ejusdem th. unde infin. θανεῖσθαι.
- Θάοντα, Ion. vel Dor. pro θεάοντα, a θάω pro θεάω, ut supra θάεο habuimus pro θεάεο seu θεῶ.
- Θάρσει, imper. verbi θαρσέω.
- Θᾶσαι, pro θέασαι, Ion. vel Dor. aor. 1 med. imper., a th. θάομαι pro θεάομαι usurpato. e quo et θάεο et θάοντα, de quibus paulo ante. Theocr. θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὁσδεῖ, Aspice.
- Θαυμανέοντες, Ion. et poet. diphthongi dissolutione pro θαυμανοῦντες: particip. fut. 1 act. a v. θαυμάινω.
- Θέα, imper. præs. verbi θεάω, per contr. e θᾶε.
- Θεεί, Ion. et poet. pro θεῖ, assumto i metri causa: itidemque θείειν pro act. θεῖν s. θείειν.
- Θεῖην, θεῖης, θεῖη, aor. 2 opt. verbi τίθημι.
- Θεῖομεν, poet. pro θῶμεν, aor. 2 act. subj. ab eod. th. Faciunt enim poëtae ex illo θῶμεν primum θέωμεν, resolutione Ion. vocalis circumflexæ, deinde inserto i θείωμεν, et systole τοῦ ω, θεῖομεν: quo-

modo et βέλομεν dicunt pro βῶμεν, et τραπέιομεν A pro τραπῶμεν.
Θεῖναι, infin. aor. 2 act. a verbo τίθημι.
Θεῖτε per sync. pro θείητε, ut ἀποδοῖτε pro ἀποδοίητε. 2 pers. plur. opt. θείην, de quo supra.
Θείωσα, Ion. et poet. augmenti detractio pro ἐθείωσα : aor. 1 act. verbi θειόω.
Θέλγειν, eodem modo pro ἐθελγεν : a th. θέλγω.
Θελήσω, fut. 1 act. verbi θέλω ex inus. θελέω.
Θέμεν et Θέμεναι, Dor. vel Ion. pro θεῖναι, ut ἔμεν et ἔμεναι pro εἶναι. aor. 2 act. infin. a th. τίθημι. At θέμενος est particip. aor. 2 med. ab eod. th.
Θερέω, Ion. vocalis circumflexæ resolutione pro θερῶ : hoc autem θερῶ est aor. 2 subj. a v. act. θέρω. ut Hom., θερέω πυρὸς pro θερμανθῶ διὰ πυρὸς, Callesiam igni.
Θερίσδειν, Dor. pro θερίζειν, a θερίζω.
Θέρμετο, Ion. et poet. sine augm. pro ἐθέρμετο : præter. imperf. pass. verbi poetici θέρμω.
Θές, pro θέτι, Pone : aor. 2 act. imper. modi, a τίθημι.
Θέσθαι, aor. 2 med. infin. modi, ab eod. th.
Θέσθω, aor. 2 med. imper., ab eod.
Θέτω, 3 pers. imper. θές, de quo paulo ante.
Θεύγεσθαι, Cretensium dial. pro θέλγεσθαι. Hes.
Θεύσσαι, Ion. resolutione diphthongi η pro θεύση. hoc autem θεύση 2 est pers. fut. 1 med. θεύσομαι, a th. θέω, ut πλεύσομαι a πλέω. unde et infin. θεύσεσθαι. Ambo ap. Hes.
Θευσούμενος pro θευσόμενος, fut. verbi θέω Doricum potius quam linguæ communis proprium. utitur tamen prosæ quidam scriptor ap. Suid., cujus nomen tacetur : Οἱ δὲ ἀφίκοντο, ὃ μὲν, ἀγωνιούμενος πυγμῇν, ὃ δὲ, θευσόμενος στάδιον. i. e. δραμούμενος.
Θέωμεν, Ion. vocalis circumflexæ resolutione pro θῶμεν : aor. 2 act. subj. a v. τίθημι.
Θηεῖτο, Ion. et poet. pro ἐθηεῖτο, detracto augm. præter. imperf. pass. verbi Ionici θηέομαι usurpati pro θεάομαι : unde et infin. θηεῖσθαι pro θεᾶσθαι.
Θηεύντο, pro ἐθηοῦντο, Ion., primum abjecto augm., deinde ου verso in εὔ. præter. imperf. pass. ejusdem th.
Θηήσαντο, itidem pro ἐθηήσαντο, aor. 1 med. ejusdem th.
Θηοῖο, præsens optat. pass. 2 pers. ab eod.
Θησαίατο, Ion. pro θεάσαιντο, contr. primum ea in η, deinde ν in α verso et tralato accentu. aor. 1 med. opt. a θεάομαι.
Θῆσαι, quod exp. θρέψαι, θηλάσαι, per sync. e θηλάσαι factum creditur. Est tamen potius aor. 2 act. verbi θάω, ut videbis in Θῆσθαι.
Θήσειν, fut. 1 act. infin. modi a τίθημι faciente fut. 1 θήσω. unde et med. fut. 1 θήσομαι.
Θῆσθαι, quod significare ajunt non modo θηλάζειν, sed etiam ἀμέλγειν, e θάεσθαι contr. volunt, a θάω ; unde θηλή derivata creditur.
Θήσω, fut. 1 act. verbi τίθημι, ex θέω : unde med. θήσομαι.
Θίγον, Dor. pro θίγε : solent enim Dores imper. quosdam in ε, mutata propria terminatione, finire in ον. est autem hoc θίγε imper. verbi θίγω.
Θνήσκω, th. derivatum e θανέω per sync. : pro quo Dor. θνάσκω dicitur. Unde fut. 1 act. θνήξω, et med. θνήξομαι, pro quo et τεθνήξομαι dicitur, sed potius in fut. paulo post.
Θοίμην, θοῖο, θοῖτο, reperiri ajunt nonnulli pro θείμην, θεῖο, θεῖτο, quæ sunt aor. 2 med. a v. τίθημι. Sed iis parum fidei adhibeo, cum ap. Gr. Gramm. et Lexicographos eorum nullam repererim mentionem.
Θύρε, poet. et Ion. sine augm. pro ἔθορε, aor. 2 act. a th. θόρνυμι s. θόρω. unde et infin. θορεῖν, et particip. θορών.
Θοῦ, per contr. pro θέσο, exemto primum Ion. more σ, deinde εο contr. in ου : aor. 2 med. imper. a v. τίθημι.
Θρέξασκον, Ion. pro ἐθρεζαν, ut ὤσασκον pro ὤσαν, abjecto primum augm., deinde inserto σκo : aor. 1 act. verbi τρέχω.
Θρέζω, fut. 1 act. verbi τρέχω, habens τροπήν tenuis

literæ in aspiratam, ut in Θρέψω.
Θρέψω, fut. 1 act. verbi τρέφω, tenui in aspiratam reversa ut in præcedenti θρέζω. nec enim poterat scribi θρέχω et θρέφω, propter concursum duarum aspiratarum. unde imper. θρέψον, et particip. aor. 1 med. θρεψάμενος. Inde et infin. aor. 1 pass. θρεφθῆναι.
Θροηθῆναι, aor. 1 pass. infin. modi, a th. θροέω. unde et particip. θροηθείς.
Θυμήνας, particip. aor. 1 act. ἐθύμηναι, a th. θυμαίνω.
Θῶ, θῆς, θῆ, aor. 2 act. subj., a v. τίθημι.

I.

Ἰάνθη, aor. 1 pass. verbi act. ἰαίνω.
Ἰασι, 3 pers. plur. præter. indic. verbi εἶμι, τὸ πορεύομαι, Ionice secundum quosdam pro ἴσι. unde in comp. ἐξίασι, εἰσίασι, προσίασι.
Ἰάσι, per contr. ex ἰέασι : hoc autem ἰέασι Ion. est pro ἰεῖσι, ut τιθέασι pro τιθείσι. 3 pers. plur. præter. indic. a th. ἴημι : unde per comp. ἀφιάσι.
Ἰανχεν, Æol. pro ἴαχεν. Hoc autem ἴαχε est 3 pers. sing. vel aor. 2 ἴαχον, vel præter. med. ἴαχα : quæ ambo sunt e th. ἱαχέω.
Ἰαφθῆναι, aor. 1 pass. infin. a th. act. ἱάπτω faciente fut. 1 ἱάψω. unde et particip. ἱαφθείς.
Ἰαχυῖα, particip. fem. gen. e masc. ἱαχώς. Ambo e præter. med. ἱαχα facto e th. ἱαχέω.
Ἰγμένος, particip. præter. pass. ex ἱκομαι vel ἱκνέομαι. unde comp. ἀφιγμένος.
Ἰδε, 3 pers. sing. aor. 2 ἴδον, a th. εἶδω faciente fut. 2 ἰδῶ. Alioqui hoc ἴδε (pro quo Att. et ἰδὲ dicunt, ut εἰπέ) est imper. ejusdem aor. 2 act. ab eod. th. signif. Vide, Respice, Aspice : vel etiam Ecce. Pro quo ἰδοῦ quoque dicitur adv. ex ἰδοῦ aor. 2 med. imper. Dores vero et ἦνι et ἦνιδε dicunt pro eod. Theocr. ἰδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρπει, Ecce iterum hæc adrepat. Rursum ἰδὲ pro ἦδὲ ponitur interdum ap. poetas, et signif. καί.
Ἰδέειν, Ion. diphthongi circumflexæ resolutione pro ἰδεῖν : aor. vel fut. 2 act. infin. ab eod. th.
Ἰδέσθαι, aor. 2 med. infin., ab eod. εἶδω.
Ἰδέσκε, Ion. paragoge τοῦ σκε pro ἴδε : aor. 2 act. indic., ab eod.
Ἰδέω, Ion. diphthongi circumflexæ dissolutione pro ἰδῶ : fut. 2 act. subj., ab eod. εἶδω.
Ἰδηαι, Ion. pro ἴδη. 2 pers. sing. aor. 2 med. ab eod. th.
Ἰδισα, aor. 1 act. verbi ἰδίσω.
Ἰδμεν, Dor. s. Æol. τροπή τοῦ σ εἰς δ pro ἴσμεν, ut vett. Gramm. tradunt. Sunt qui ex ἴδομεν etiam per sync. factum dicant, vel e præter. med. οἶδαμεν, ut refert Etym., ap. quem et exemplum hoc legitur, ἴδμεν γὰρ οὐδὲν τρανές.
Ἰδμεν per sync. dicitur etiam pro ἰδέμεν : quod ἰδέμεν Ion. s. Dor. est pro ἰδεῖν, aor. 1 act. infin. e v. εἶδω. ut Hom., Ἄλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην, Volo videre et tueri oculis.
Ἰδοίατο, Ion. pro ἴδουντο. 3 pers. plur. aor. 2 med. opt. modi a th. act. εἶδω.
Ἰδόμεν, aor. 2 med. indic. ex eod. εἶδω. Activa autem voce idem th. aor. 2 facit ἴδον.
Ἰδοσαν, Bæt. more pro ἴδον, ut ἤλθοσαν pro ἤλθον. solent enim Bæoti tertiis pluralibus imperfectorum et aor. inserere σα. Est autem hoc ἴδοσαν 3 pers. plur. a prima ἴδον, aor. 2 act. indic. e th. εἶδω. Apud Suid. ἴδοσαν σε ὕδατα.
Ἰδοῦ, adv. demonstrandi factum accentus mutatione ex ἰδοῦ aor. 2 med. imper., ab eod. th.
Ἰδυῖα, particip. fem. gen. ex ἴδα præter. med. verbi εἶδω : unde ap. Hom. ἰδύνῃσι πραπίδεςσι.
Ἰδῶμι pro ἴδοιμι dici ἐκτάσει τῆς παραληγούσης, Enst.
Ἰε, signif. 1, Vade, est aor. 2 imper. ex ἴον aor. 2 infin., quem verbum εἶμι mutuatitium habet e th. εἶω.
Ἰεθι, ἰέτω, præsens imper. act. a th. ἴημι.
Ἰει, pro ἴη usurpatum alicubi reperitur, ut ἐτίθει pro ἐτίθη. estque 3 persona sing. præter. imperf. ἴη ex inus. th. ἰέω. Est interdum et 2 pers. imper. præter. act., ab eod. th., pro ἰεθι.

- Ἰεῖν**, *ieihs, ieiñ*, præs. optat. act. ex eod. th. *ἴημι*, A ut *τιθεῖν* e *τίθημι*.
- Ἰεῖς**, particip. præs. act. ejusdem th., ut *τιθεῖς* e *τίθημι* est. fem. *ἰείσα*, neutrum *ιέν*. At *ἴεις*, est 2 pers. sing. præt. imperf. indic., pro *ἴης*, mutuatitia ab *ιέω*, referri tamen solita ad idem *ἴημι*.
- Ἰεῖσι**, 3 pers. plur. præs. indic. act. ejusdem th., ut *τιθεῖσι* est e *τίθημι*.
- Ἰεμαι**, præs. indic. pass. ex act. *ἴημι*: unde imperf. *ἰέμην* et particip. *ἰέμενος*.
- Ἰέμεν** et **Ἰέμεναι**, Ion. et Dor. pro *ιέναι*: infin. præs. act. ab eod. th. ut *τιθέμεν* et *τιθέμεναι* pro *τιθέναι* dicunt iidem. Alioqui *ἰέμεναι* est etiam particip. fem. e masc. *ἰέμενος*: ambo ex *ἴημι*.
- Ἰέμεν** et **Ἰέμεναι**, itidem Ion. et Dor. pro *ιέναι* dicuntur, suntque præs. infin. act. a th. *εἶμι*.
- Ἰέμενος**, particip. ex *ἴεμαι* passivo verbi *ἴημι*.
- Ἰέν**, aspiratum, Bæot. est pro *ἴεσαν*, Mittebant, ab *ἴημι*. *ἴεν* autem, tenui spiritu, est 3 pers. sing. aor. 1 *ἴον*, ascitum habens *ν* propter seq. vocalem, e th. *εἶμι*.
- Ἰέναι**, infin. præsens verbi *ἴημι*: *ιέναι* autem est infin. præs. th. *εἶμι*.
- Ἰένται**, 2 pers. plur. præs. *ἴεμαι*: *ἴεντο* autem 3 plur. imperf. *ἰέμην*. At *ιέντες* est particip. nomin. plur. e sing. *ιείς*, de quo supra.
- Ἰέσαν**, 3 pers. plur. præt. imperf. *ἴην*, ex *ἴημι*.
- Ἰέσθην**, 3 dualis præt. imperf. *ἰέμην* ex *ἴεμαι*. cujus 2 plur. est *ἴεσθε*, 3 sing. *ἴετο*, et 3 plur. *ἴεντο*.
- Ἰζέο** et **Ἰζέν**, Ion. pro *ἴζον*: imper. præs. pass. a th. *ἴζομαι*.
- Ἰζήσας**, particip. aor. 1 act. ab *ιζάνω*, ex *ιζάω*.
- Ἰήλα**, aor. 1 act. verbi *ιάλλω*, unde et subj. *ιήλω*.
- Ἰήσι**, 3 pers. sing. verbi *ἴημι*.
- Ἰήσι**, Ion. et poet. paragoge pro *ἴη*. Hoc autem *ἴη*, est 3 pers. sing. aor. 2 *ἴω*, e th. *εἶμι*, faciente aor. 2 indic. *ἴον* ex inus. th. *εἴω*. Sic *ἴησι* pro *ἴη* dicitur, quod est subj. præs. e th. *ἴημι*.
- Ἰθι**, imper. præs. ejusdem th. *εἶμι*, secundum quosdam Gramm. μεταπεπλασμένος ἐκ τοῦ ἴε.
- Ἰκεο**, Ion. diphthongi dissolutione pro *ἴκον*: imper. aor. 2 med. a th. *ικνέομαι*, faciente fut. 2. *ικόυμαι*.
- Ἰκται**, Ion. itidem pro *ἴκη*, ut Hesiod. ἐπὴν δ' ἐς ἄκρον ἴκται. 2 pers. sing. aor. 2 med. subj., ab eod. th. *ικνέομαι*, faciente aor. 2 iudic. *ικόμην*, ex *ἴκομαι*.
- Ἰκμενος**, per sync. pro *ἰκόμενος*, particip. e th. *ἴκομαι*.
- Ἰκόμην**, aor. 2 med. verbi *ικνέομαι* ex *ἴκομαι*. unde infin. *ικέσθαι*, et particip. *ἰκόμενος*. Dor. vero pro *ἰκόμην* dicitur *ἰκόμαν*.
- Ἰκοτο**, præt. plusquamperf. pass. ab eod. th. Nisi quis aor. 2 med. esse velit per sync. factum ex *ἴκετο*.
- Ἰλαθι**, imper. præs. ex inus. v. *ἴλημι*, ut *ἴσταθι* ex *ἴστημι*: e quo th. est et particip. *ιλάς*, ut *ιστὰς* ex *ἴστημι*.
- Ἰλάσθητι**, imper. aor. 1 pass. a th. *ιλάσκομαι* faciente fut. 1 *ιλάσομαι*.
- Ἰλάσομαι**, fut. 1 med. verbi *ιλάσκομαι* s. *ιλάομαι*.
- Ἰληθι** pro *ἴλαθι*, ab inus. th. *ἴλημι*.
- Ἰλήκησι**, Ion. poëticaque paragoge pro *ιλήκη*. Est autem hoc *ιλήκη* 3 pers. sing. præt. perf. act. subj., ab inus. illo them. *ἴλημι* faciente fut. *ιλήσω* ex *ιλάω* vel *ιλέω*: nec ulla alia ab iis tempora in usu sunt quam imper. *ἴληθι* s. *ἴλαθι*, præt. perf. optat. *ιλήκοις* et *ιλήκοι*, et subj. *ιλήκη* ut Hom. Od. Γ. Ἄλλὰ ἄνασσ' ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν: Φ. εἰ κεν Ἀπόλλων Ἥμῃν ἰλήκησι, Nobis sit propitius.
- Ἰμεν**, prima pers. plur. præsens *εἶμι*, Imus. Alioqui *ἴμεν* et *ἴμεναι*, Ion. et Dor. dicuntur pro *ιέναι*, *ἴρε*: a th. eod.
- Ἰναι**, pro *ιέναι* dici ex *εἶμι*, tradunt quidem recentiores: sed nulla auctoritate vel exemplo id confirmantes.
- Ἰζομαι**, fut. 1 med. verbi *ικνέομαι* mutuatitium ab *ἴκομαι*.
- Ἰζον**, Bæot. pro *ἴκον*. solent enim ii κ in ξ commutare, dicentes itidem *εἴξασι* pro *εἴκασι*, quorum hoc *εἴξασι*, est præt. med. verbi *εἴκω* pro *εἴκασι*, uti jam dictum est, ap. Aristoph. εἴξασι γούν ἐρίοισι πεπταμένους: illud vero, aor. 2 act. indic. a th. *ἴκω*, ap. Il. K. Αἴψα δ' ἐπὶ Ὀρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἴζον ἰόντες, Γ. Οἱ δὲ Πύλον Νηληϊὸς ἐνκείμενον προλιέθρον ἴζον. Itidemque alibi, Οἱ δ' ἴζον κοίλην Λακεδαίμονα.
- Ἰοιμι**, *ἴοις, ἴοι*, optat. aor. 2 act. a th. *εἶμι*. Facit enim *εἶμι* aor. 2 indic. modi, *ἴον*, ex inus. th. *εἴω*, unde et particip. *ἴων*.
- Ἰουν**, præt. imperf. act. verbi *ἴημι*, mutuatitium ab *ιέω*, ut *τίθημι* facit interdum *ἐτίθουν* e *τιθέω*.
- Ἰπτήσομαι**, fut. 1 med. verbi *ἴπταμαι*, ut volunt nonnulli, sed parum πιθανὰ λέγοντες, nam *ἴπταμαι* facit fut. *πτήσομαι*, ut *ἴσταμαι* facit *στήσομαι*: *ἰπτήσομαι* autem, sicubi reperitur, est a v. *ἰπῆσθαι*, quod tamen rejicit Phryn.
- Ἰράται**, Ion. pro *ιερᾶται* ap. Herod., a th. *ιερᾶομαι*.
- Ἰσαι**, Dorice pro *ἴσημι*.
- Ἰσαν**, 3 pers. plur. præt. imperf. *εἴν*, e th. *εἶμι*. Interdum per sync. positum reperitur pro *ἴσασαν*, 3 persona plurali präteriti imperfecti *ἴσην*, Sciebam, e th. *ἴσημι*, ut Hom. τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
- Ἰσας**, particip. præs. verbi *ἴσημι*, contra regulam pro *ισὰς*, ut *ιστὰς* ex *ἴστημι*.
- Ἰσασι** similiter pro *ισᾶσι* contra morem aliorum verborum in *μι*, Dorice, ut volunt nonnulli. 3 pers. plur. præsens *ἴσημι*. deberet enim προπεριστᾶσθαι, ut *ιστᾶσι* ex *ἴστημι*, *πιμπρᾶσι* ex *πίμπρημι*, et similia.
- Ἰση**, pro *ἴσασα*, 2 pers. sing. verbi *ἴσασαι*. Var. *ἴση* exp. *μαθήση*, derivans ex *ἴσομαι*, τὸ γινώσκειν. ea tamen cum diphthongo potius scr. forent *εἴση*, *εἴσομαι*. Quamquam et ap. Hes. legimus *ἴσατο* expositum *ὑμωῖσθαι*, itidem pro *εἴσατο*, aor. 1 med. verbi activi *εἶδω* facientis fut. 1. *εἴσω*. At *ἴσατο*, quod Suid. affert pro *καθίδρυσεν*, est a th. *ἴζω*, itidem aor. 1 med.
- Ἰσθι**, imper. præs. duo significans, sc. *γίνωσκε* et *ὑπαρχε*. Prius est ab *ἴσημι*, per sync. pro *ἴσθαι*, ut et in 3 pers. *ἴστω* pro *ισάτω*, itidemque in duali *ἴστων* pro *ισάτων*, et in plur. *ἴστε* pro *ἴσατε*, *ἴσων* pro *ισάτων*. Posterius autem *ἴσθι* significans *ὑπαρχε*, est ab *εἶμι*, a posteris Homeri usurpatum pro *ἔσο*, nec similiter facit *ἴστω* in 3 pers., ut præcedens, sed *ἔστω*, et sic deinceps, ut cum alii tradunt Gramm., tum Var.
- Ἰσκε** ap. Hom. imperf. verbi *ἴσκω* facti ex *εἶδω*, eandemque plerumque cum eo habentis signif., unde et particip. *ἴσκων*.
- Ἰσμεν**, per sync. pro *ἴσαμεν*, pr. pers. plur. thematis *ἴσημι*: pro quo *ἴσμεν* dici etiam *ἴδμεν*, supra docui.
- Ἰσονται** ap. Hes. legitur cum his duabus exp. *ἰδρύνονται*, *πορεύονται*. Ac quod ad *ἰδρύνονται* attinet, scr. esset potius aspero spiritu *ἴσονται*, a th. *ἴζομαι*: quod vero ad *πορεύονται* attinet, si *ἴσονται* in ea signif. scribamus, videtur amisisse primam e diphthongo vocalem, pro *εἴσονται* a th. *εἴω*, siquidem ap. eund. legimus *εἴσομαι* expositum *εἰσελεύσομαι*: necnon *εἰσόμενον*, *ὁδοιποροῦντα*.
- Ἰστα**, præt. imperf. verbi *ἴστημι* 3 pers. sing. e th. *ιστάω*, ut *τίθημι* scimus facere *ἐτίθει*, et *ἴημι* *ἴει*, e *τιθέω* et *ιέω*. Est interdum et præs. imper., itidem contr. ex *ἴσταε*.
- Ἰσταο**, Ionice exento σ pro *ἴστασο*: 2 pers. sing. præt. imperf. *ιστάμην*, e pass. th. *ἴσταμαι*.
- Ἰστε**, per sync. ex *ἴσατε*, quod est verbi *ἴσημι* 2 pers. plur. modo in præsenti indic. pro Scitis, modo in præs. imper. pro Scite.
- Ἰστέον**, adv. θετικόν e th. *εἶδω*, amisso e ex diphthongo. nam olim *εἰστέον* scriptum fuisse, testatur Eust.
- Ἰστη**, interdum est 3 pers. sing. präteriti imperf. *ἴστην* ex *ἴστημι*, interdum 2 imper. præs.; nam ex tertiis sing. imperfectorum act. fiunt secundæ imperativorum, abjecto augm., idque tam in verbis in ω terminatis, quam finitis in *μι*: nec enim solum ex *ἐνδοί*, *ἐφίλει*, *ἐβόα*, *ἔλεγε*, fit *νόει*, *φίλει*, *βόα*, *λέγε*; sed etiam ex *ἐτίθη* et *ἐπιμύλη* fit *τίθη*, *πίμυλη*. Quamquam sunt qui hos imperativos verbo-

- rum in *μι*, factos per apoc. velint ex iis, qui in *θι* A
finiuntur, brevi, quæ præcedebat, in longam con-
versa, ut ex *πίμπλαθι* et *ἵσταθι* fieri *πίμπλη* et *ἵστη*.
Ety. et Var.
- **ἴστω*, per sync. pro *ἰσάτω*. 3 pers. sing. imper. e th.
ἴσημι: itidemque *ἴστων* pro *ἰσάτων* dicitur, et sic
deinceps in reliquis pers.
- **ἴστω* autem per contr. est ex *ἵσταο*, quod Ion. more
factum est ex *ἵστασο*, exemto *σ*. sunt vero hæc
2 pers. sing. vel præ. imperf. pass. *ἰσάμην*, vel
imper. præ. pass., a th. *ἵσταμαι*.
- **ἴστων* pro *ἵστην*, per contr. ex *ἵσταον* præ. imperf.
verbi *ἰσάω*. At *ἴστων* per sync. pro *ἰσάτων*, est
3 pers. dualis imper. præ. e th. *ἴσημι*, ut in *Ἴσθι*
supra admonui.
- **Ἰσχανάα*, poet. pleon. pro *ἰσχανᾶ*, e th. *ἰσχανάω*.
itidemque *ἰσχανάαν* pro *ἰσχανᾶν*.
- **Ἰσχανῶν*, itidem poet. pleon. pro *ἰσχανῶν*: et *ἰσχα-
νώσα* pro *ἰσχανῶσα*. particip. præ. act. ab eod.
th.
- **Ἰσχέμεν* et *Ἰσχέμεναι*, Ion. et Dor. pro *ἴσχειν*: in-
fin. præ. a th. *ἴσχω*.
- **Ἰσχο*, Ion. diphthongi resolutione pro *ἴσχον*: im-
per. præ. pass. ab eod. th., cuius imper. 2 plur.
est *ἴσχεσθε*.
- **Ἰσχευ*, Ion. itidem vel Dor. pro eod. *ἴσχον*.
- **Ἰτον*, 2 pers. dualis interdum præ. *εἶμι*, et tunc 3
dualis facit itidem *ἴτον*: interdum imperf. *εἶν* ab
eod. th., et tunc 3 dualis facit *ἴτην*. Utrobique
autem 2 plur. facit *ἴτε*, quæ servit et imperativo.
- **Ἰττω* ap. Aristoph. pro *ἴστω*, ut Schol. ipsius et Suid.
tradunt.
- **Ἰτω*, 3 pers. sing. imper. præ. *ἴθι*. *ἴτων* autem et
ἴτωσαν, sunt 3 dualis et plur. num. ab eod.
- **Ἰψαο*, Ion. pro *ἴψασο*, exemto *σ*: 2 pers. sing. aor.
1 med. *ἰψάμην* a th. *ἴπτω*: pro quo Attice per
contr. dicitur *ἴψω*. Hom., μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀ-
χαιῶν. At præteriti *ἴφα*, quod ab eod. *ἴπτω* af-
fertur, rarum admodum existimo usum esse.
- **Ἰῶ*, præsens act. subj., verbi *ἵημι* ex *ἰέω*.
- **Ἰωμεν*, aor. 2 act. subj. verbi *εἶμι* ex *εἴω*, e quo fa-
cit aor. 2 *ἴον*.
- **Ἰών*, particip. ex eod. aor. *ἴον*. cuius fem. *ἰούσα*.

K.

- Καββαλεῖν*, Dor. *συκοπη* et *τροπή* dicitur pro *κατα-
βαλεῖν*: itidemque *κάββαλεν* pro *κατέβαλεν*. quæ
ambo sunt aor. 2 act., sed prius infin., alterum
indic.: ambo etiam a th. *καταβάλλω*.
- Κὰδ δ' ἔβαλεν*, eodem modo pro *κατέβαλε δέ*.
- Κὰδ δ' ἔθορε*, itidem pro *κατέθορε δέ*, a *καταθόρω*.
- Κὰδ δ' ἔχέμεν*, similiter pro *κατέχουσιν δέ*.
- Κὰδ δὲ λοπὸς σχίσθη*, pro *κατεσχίσθη δὲ λοπὸς*.
- Καδδραθέτην*, Dor. vel Æol. itidem pro *κατεδραθέτην*:
aor. 2 act. verbi *καταδραθάνω* s. *καταδρήθω*, facien-
tis fut. 2 *καταδραθῶ*.
- Καδδύσαι*, itidem pro *καταδύσαι*: aor. 1 act. infin. a
th. *καταδύω*.
- Κάδρισον* autem, quod Hes. affert pro *κάθισον*, si per
ν in penult. scriptum esset, per sync. positum vi-
deretur pro *καθίδρυσον*.
- Καεῖς*, particip. aor. 2 pass. *ἐκάην*, ex act. th. *καίω*.
- Καήσμαι*, fut. 2 pass. ex eod. aor. 2 *ἐκάην*.
- Καθαρθῆναι*, aor. 1 pass. infin., a th. act. *καθαίρω*.
Affertur et præ. perf. pass. infin. *καθάρθαι* per
sync. pro *κεκαθάρθαι*.
- Καθεδούμαι*, *καθεδῆ*, *καθεδεῖται*, fut. 2 med. verbi *κα-
θέζομαι*. Unde et fut. 1 pass. *καθεσθήσομαι*.
- Καθεικέναι*, præ. perf. act. infin. a th. *καθίημι* fa-
ciente præ. perf. indic. *καθεῖκα*: unde et parti-
cip. *καθεικώς*. Pass. autem voce præ. perf. facit
καθεῖμαι, unde particip. *καθειμένος*, Demissus.
- Καθειλον*, aor. 2 act. verbi *καθαίρω* ex inus. th. *κα-
θέλω*.
- Καθεῖναι*, aor. 2 act. infin., a th. *καθίημι*.
- Καθεῖντο*, 3 pers. plur. præ. plusquamperf. pass.
ab eod. th. *καθίημι* faciente præ. perf. pass. *κα-
θεῖμαι*.
- Καθεῖρκεται* et *καθεῖρκετο*, præ. perf. et plusquamperf.

Gloss.

- pass. verbi activi *καθεῖργνυμι* e *καθεῖργω*.
- Καθεῖς*, particip. aor. 2 act. a th. *καθίημι*.
- Καθεῖσεν*, aor. 1 act. verbi *καθέζω* vel *καθέω*, habens
ascitum i loco augmenti. Varin.
- Καθεῖτο*, 3 pers. sing. præ. plusquamperf. pass. a
th. *καθίημι* faciente præ. perf. pass. *καθεῖμαι*.
- Καθελεῖς*, fut. 2 act. verbi *καθαίρω* ex inus. th. *κα-
θέλω*: unde infin. aor. 2 *καθελεῖν*, et particip. *κα-
θελών*.
- Καθέξω*, fut. 1 act. verbi *κατέχω*: unde med. *καθέ-
ξομαι*.
- Κάθεο*, Ion. diphthongi dissolutione pro *κάθον*, de
quo mox.
- Κάθες*, aor. 1 act. imper. modi, a th. *καθίημι*.
- Κάθεσαν*, aor. 2 act. verbi *καθίημι*, ut *κατατίθημι* fa-
cit *κατέθεσαν*.
- Καθεσταμένος*, particip. præ. perf. pass. *καθέσταμαι*,
ex act. th. *καθίστημι*.
- Καθεστηκώς*, particip. præteriti perf. act. *καθέστηκα*,
ex eod. th.
- Καθεστώς*, *ῶτος*, particip. ejusdem præ. perf. act.
per sync. e *καθεστηκώς*, ut volunt nonnulli: nisi
potius existimandum est *καθίστημι* habere præ.
med. *καθέσταα* a *καθιστάω*, e quo per contr. fiat
hoc particip. *καθεστώς*.
- Κάθη*, 2 pers. sing. verbi *κάθημαι*, pro *κάθησαι*, ut vo-
lunt nonnulli: tradunt enim e *κάθησαι* Ionice fieri
κάθαι et *κάθει*, indeque Att. contr. *κάθη*.
- Καθήκα*, aor. 1 act. verbi *καθίημι* facientis fut. 1 act.
καθήσω e *καθέω*. irregularis autem est pro *καθήσα*,
ut *ἔθηκα* et *ἔδωκα* quoque pro *ἔθησα* et *ἔδωσα* di-
cuntur.
- Καθῆρθην*, aor. 1 pass. verbi *καθαίρω* facientis fut.
1 act. *καθαίρῃσω*, præ. pass. *καθῆρμαι*. habet au-
tem systolen pro *καθῆρθην*, ut *εὐρέθην*. Ex eod.
καθαίρω est et imperf. act. *καθῆρεον* ap. Hom. pro
καθῆρουν.
- Καθήρητο*, præ. plusquamperf. pass. verbi activi *κα-
θαίρω*.
- Καθήσθαι*, infin. verbi *κάθημαι*. *καθήσθω* autem est 3
pers. imper. *κάθησο*, ex eod. th.
- Καθήστο*, 3 pers. sing. præ. imperf. *καθήμην*, ab
eod. *κάθημαι*.
- Καθίει*, præ. imperf. verbi *καθίημι* e *καθιέω*, ut *ἡφίει*,
ἐτίθει, pro *καθίη*, *ἀφίη*, *ἐτίθη*. E quo *καθίημι* est
et particip. *καθιείς*, et infin. *καθιέναι*.
- Καθίεσαν*, præ. imperf. act. ejusdem th.
- Καθίκεο*, Ion. resolutione diphthongi pro *καθίκον*. aor.
2 med. a th. *καθικνέομαι* faciente fut. 2 *καθικοῦμαι*
e *καθίκομαι*. Ex eod. aor. 2 *καθικόμην* est aor. 2
subj. *καθίκωμαι*.
- Καθίζω*, Dor. pro *καθίσω*: itidemque *καθίζη* et *καθίζας*
pro *καθίση* et *καθίσας*. a th. *καθίζω*.
- Καθισύμαι*, Att. pro *καθισομαι*, fut. 1 med. verbi
activi *καθίζω*.
- Καθίστα*, imper. præ. verbi *καθίστημι* e *καθιστάω*.
- Κάθον*, aor. 2 med. imper., a th. act. *καθίημι*, ut *κα-
τατίθημι* facit *κατάθον*. hoc autem *κάθον* per contr.
est ex Ion. *κάθεο*, facto e *κάθεσο* exemto *σ*. Sunt
etiam qui *κάθον* e *κάθησο* factum velint, primum
ἀποβολῇ τοῦ σ, deinde *συστολῇ τοῦ η*, et contra-
ctione *τοῦ ε* *συνεσταλμένου καὶ τοῦ ο*.
- Καθυφείς*, particip. aor. 2 act. a th. *καθυφίημι*: e quo
et aor. 2 med. infin. *καθυφέσθαι*. Ex eod. *καθυ-
φίημι* est aor. 1 act. *καθυφῆκα*, irregulariter pro *κα-
θυφῆσα*: e quo med. *καθυφῆκαμην*. Item *καθυφῆς*,
2 pers. sing. aor. 2 act. subj.
- Κάη*, aor. 2 act. subj. a th. *καίω*, faciente fut. 2 *καῶ*.
At *καῖναι* est infin. aor. 2 pass. *ἐκάην* ex act.
ἐκαον.
- Κακεῖναι*, Æol. syncope pro *κατακεῖναι*, quod est κοι-
μητικῶς ἔχειν et dormiturire.
- Κακῆται* autem, est Æol. itidem syn. pro *κατακῆται*,
quod est *κατακαῦσαι*. nam *καίω* s. *κάω*, aor. 1 act.
facit non solum *ἐκαυσα*, sed etiam *ἐκῆτα*.
- Κάκτεινε*, itidem per sync. pro *κατέκτεινε*: præ. im-
perfect. act. verbi *κατακτείνω*. Itidemque *κάκτανε*
pro *κατέκτανε*, aor. 2.
- Καχεῦσαι* similiter pro *καταχεῦσαι*: aor. 1 act. infin.
a *καταχέω*.

- Κακχωρεῖ quoque pro καταχωρεῖ positum videtur. ab Hes. tamen exp. δραπετεύει, κακουργεῖ.
- Κάλεον, Ion. pro ἐκάλουν, præt. imperf. act. verbi καλέω. Itidem Ion. in præs. opt. pass. καλεοίμην dicitur pro καλοίμην.
- Καλεῦνται, Ion. et Dor. pro καλοῦνται, ab eod. Et καλοῦντο pro ἐκαλοῦντο.
- Καλήμεναι, Dor. et poet. pro καλεῖν, tanquam e καλῶν vel κάλημι, Eust.
- Καλήμενος, pro καλούμενος, ut νοήμενος pro νοούμενος, Æol. μεταθέσει τῆς ου διφθόγγου εἰς η, Var. Nisi potius sit particip. e th. κάλημαι.
- Κάλλιπον, Æol. sync. pro κατέλιπον: aor. 2 act. verbi activi καταλείπω. Sic κάλλειψιν iidem dicunt pro κατάλειψιν.
- Κάμβalon itidem pro κατέμβalon positum ajunt nonnulli. Sed viderint ne scr. sit κάββαλον.
- Καμμάρψαι, ead. sync. pro καταμάρψαι, quod est καταλαβεῖν. Hes.
- Καμμένειν, similiter pro καταμένειν: Laconicum tamen id esse dicitur.
- Καμμορέων pro κακομορέων s. κακοπαθέων, e κάμμορος usurpato itidem ap. poetas pro κακόμορος.
- Καμμύειν, eod. modo pro καταμύειν.
- Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, abjecto augm.: aor. 2 act. verbi κάμνω: unde et particip. καμών. facit enim fut. 2 καμῶ, ut τάμνω ταμῶ.
- Κανεῖν, aor. 2 act. infin., a th. καίνω, Perimo. unde particip. κανών. Ambo ap. Hes.
- Κάππεσε, Æol. sync. pro κατέπεσε, quod est aor. 2 verbi καταπίπτω, mutuatus a καταπεσέω.
- Καρῆναι, aor. 2 pass. infin., a th. act. κείρω. facit enim id fut. 2 καρῶ, aor. 2 ἔκαρον. unde aor. 2 pass. indic. ἐκάρην.
- Καρρέζειν, Æol. sync. pro καταρρέζειν, Eust.: qui exp. καταψάν.
- Καρτύναι, poet. μεταθέσει pro κρατύναι, quod est aor. 1 act. infin. a th. κρατύνω.
- Κάσχεθεν, Æol. sync. pro κατέσχεθε, præt. imperf. act. verbi κατασχεθῶ, ap. Hom. Itidem κάσχετο dicitur, pro κατέσχετο, quod est aor. 2 med. indic., a th. κατέχω mutuante fut. 2 κατασχῶ et aor. 2 act. κατέσχον e th. κατασχές.
- Κατάβα, per apoc. pro κατάβαθι ap. Atticos: aor. 2 act. imper. a th. inus. κατάβημι, pro quo usurpatur καταβαίνω.
- Καταδύμεναι, Dor. pro καταδύνειν, a th. καταδύνω.
- Καταδύσει, Ion. pro καταδύσων: præs. imper. pass. a th. καταδύσονται, quod e fut. in præsens abiit.
- Καταειμένος, poet. pro καθειμένος, particip. præt. perf. pass. e th. καθέννυμι s. καθέω faciente præt. pass. καθεῖμαι, (quod tamen præteritum commune est et verbo καθίημι.) Similiter καταείνων est a καταεινύω pro καθεννύω s. καθέννυμι posito.
- Καταείσατο, aor. 1 med. verbi κάτειμι ex inus. th. κατείω.
- Καταιρέόμενος, Ion. ap. Herod. pro καθαιρούμενος, ab Ion. th. καταιρέω pro καθαιρέω.
- Κατάκανε, aor. 2 act. imper. a th. κατακαίνω.
- Κατακτανέεσθαι, aor. 2 med. infin., a th. act. κατακτείνω.
- Καταννύης, aor. 2 pass. subj., a th. act. κατανύσσω faciente fut. 2 act. καταννύω. unde et particip. aor. 2 pass. καταννυγείς.
- Καταξέμεν, Ion. pro κατάξειν: fut. 1 act. infin. a th. κατάγω, ap. Hom.
- Καταπεπτηνῖα, secundum quosdam pro καταπεπτωκυῖα, exempto per sync. κ, et ω in η verso: particip. præt. perf. act. verbi καταπίπτω e καταπτῶ. Vide et Πεπτηώς.
- Καταπημῆνι, aor. 1 act. opt., a th. καταπημαίνω.
- Καταποθῆ, aor. 1 pass. subj., a th. act. καταπίνω faciente fut. 1 act. καταπόσω ex inus. v. καταπόω.
- Καταπρησθῆ, aor. 1 pass. subj., ab act. th. καταπρήθω.
- Καταπροήσεσθαι, fut. 1 med. infin., a th. καταπροΐημι. unde est et aor. 2 med. infin. καταπροέσθαι.
- Καράσχη, aor. 2 act. subj. a th. κατέχω mutuante fut. 2 act. κατασχῶ a κατασχές. Unde et infin. κατασχεῖν: et particip. aor. 2 med. κατασχόμενος.
- A Καταχρήη, aor. 1 act. subj., a th. καταχαίνω, faciente aor. 1 act. indic. κατέχρηνα.
- Καταεγένοι, præt. perf. med. intin., a th. κατάγω s. κατάγγνυμι, dissoluta vocali more Ion. et Att. pro κατηγένοι. unde particip. κατεαγώς. At κατεάγη, est aor. 2 pass. indic. ab eod. th. Inde est et aor. 1 act. κατέαξα pro κατῆξα.
- Κατεδάη, aor. 2 pass. indic., a th. act. καταδαίω, ut κατεκάη a κατακαίω.
- Κατεδήδοκεν, præt. perf. act. verbi κατέδω, Att. pro κατῆδεκεν, a κατεδέω: unde et pass. κατεδήδεσμαι.
- Κατεῖε, præt. perf. med. verbi κάτειμι e καπέω, Var.
- Κατειλοχε, Att. præt. perf. act. verbi καταλέγω pro καταλέλοχε.
- Κατέκανε, aor. 2 act. verbi κατακαίνω.
- Κατέκηλε, quod Hes. affert pro σιωπῶν ἦδυνε, videtur esse aor. 2 act. verbi κατακηλέω, e quo est aor. 1 act. κατεκῆλησε ap. eund.
- Κατεκόπησαν, aor. 2 pass. indic. a th. act. κατακόπτω.
- Κατέκτα, secundum quosdam per apoc. pro κατέκτανε, e κατακτείνω, secundum alios pro κατέκτη, e κατάκτημι.
- Κατέκτανθεν, Bæot. sync. pro κατεκτάνθησαν: aor. 1 pass. verbi κατακτείνω, facientis præt. perf. act. κατέκταγκα, pass. κατέκταμμαι, tanquam e κατακταίνω.
- Κατέλεκτο, Ion. pro κατελέλεκτο, præt. plusquam-perf. pass. verbi act. καταλέγω.
- Κατένεικε, aor. 1 act. irregularis pro κατένευξε: ab Ion. th. κατενέικω, quod subservit verbo καταφέρω.
- Κατενύγησαν, aor. 2 pass. verbi act. κατανύσσω, facientis fut. 2 act. καταννύω.
- Κατενήνεκται, præt. perf. pass. ejusdem verbi καταφέρω, ex inus. th. κατενέγκω s. κατενέχω, unde et præt. med. κατενήνοχα. ambo habentia Att. duarum initialium præsens literarum reduplicationem, pro κατήνεκται et κατήνοχα.
- Κατενήνοθε, præt. med. verbi κατενέθεω, secundum quosdam vett. Gramm., quod sic formant. Dicunt ex ἐνθέω fieri primum ἐνέθω, metathesi literarum: inde præt. med. ἦνοθα, et Att. duarum initialium literarum præsens reduplicatione ἐνήνοθα, unde præmissa præp. κατὰ, κατενήνοθα.
- Κατενήρατο, aor. 1. med. verbi act. κατεναίρω, Hes.
- Κατεπιάνθη, aor. 1 pass. verbi act. καταπιαίνω.
- Κατεπόθη, aor. 1 pass. verbi act. καταπίνω, facientis fut. 1 καταπόσω ex inus. th. καταπόω.
- Κατέσβη, aor. 2 pass. verbi act. κατασβέννυμι. facit enim id fut. 2 κατασβῶ, ex κατασβέω, unde aor. 2 κατέσβον, e quo pass. aor. 2 κατέσβην. quidam tamen malunt dicere esse aor. 2 act. e th. κατάσβημι.
- Κατέστην, aor. 2 act. verbi καθίστημι, cujus 3 pers. plur. κατέστησαν.
- Κατῆδεσα, aor. 1. act. verbi καταιδέω, ap. Hes. qui exp. αἰσχυνθῆναι ἐποίησα.
- Κατῆθαλωμένη, particip. præt. perf. pass. e th. act. καταθαλόω.
- Καθήκει, Ion. pro καθῆκει, ex Ion. th. κατήκω pro καθῆκω.
- D Κατῆκίζον, præt. imperf. act. verbi καταικίζω. unde et præt. pass. κατῆκισμαι, et aor. 1 med. κατῆκισάμην.
- Κατῆλόκισται, præt. perf. pass. verbi act. καταλοκίζω.
- Κατῆλωκυῖα, Ion. pro κατῆλωκυῖα. particip. fem. præt. perf. act. e th. καθάλωμι faciente fut. 1. καθάλώσω.
- Κατῆμύχθη, aor. 1 pass. verbi act. καταμύσσω.
- Κατήναρε, aor. 1 act. verbi κατεναίρω.
- Κατήνοκα, præt. med. verbi act. κατενέγκω s. κατενέκω subservientis verbo καταφέρω.
- Κατήνων, præt. imperf. verbi act. καταιονάω.
- Κατῆρε, aor. 1 act. verbi καταίρω.
- Κατῆρεε, Ion. pro καθῆρεε, a th. καταιρέω pro καθαιρέω.
- Κατῆρέθετο, præt. imperf. pass. verbi act. κατερέθω.
- Κάθανεν, Æol. sync. pro κατέθανε. aor. 2 act. verbi καταθνήσκω e καταθανέω.
- Καθέμεν, itidem pro καταθέμεν: hoc autem Ion. vel Dor. pro καταθεῖναι, quod est aor. 2 act. infin., a